

माहेश्वरी प्रिन्टिंग उद्योग

भेरुघाट, पाली ५

 21042

सकलसमीहितपूरकश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः
श्रीआत्म-कमल-लब्धिसूरीश्वरेभ्यो नमः

स्तुतितरंगिणी भाग-१

(तरंग १ थी १०)

जैनरत्न व्याख्यानवाचस्पति कविकुलकिरीट पू. आचार्य-
देव श्रीमद् विजय लब्धिसूरीश्वरः महाराजना
शिष्य मुनिराज श्रीनेमविजयः महाराज

सहायक :-

केटलाक साहित्यप्रेमी सज्जनो

वीर संवत् २४८०
विक्रम सं. २०१०

आवृत्ति पहेली

प्र. सं. १९५४
आत्म सं. ५९

પ્રકાશક

શ્રીલલિધસૂરીશ્વરજૈનગ્રંથમાલા
વ્ય. શાહ ચંદુલાલ જમનાદાસ
મા. છાણી (વડોદરા)

પ્રાપ્તિસ્થાનો:-

શ્રીલલિધસૂરીશ્વરજૈનગ્રંથમાલા

C/o શાહ ચંદુલાલ જમનાદાસ
છાણી (જિ. વડોદરા) (ગુજરાત)

卐

સો મ ચં દ ડી. શા હ

C/o કલ્યાણપ્રકાશનમંદિર
જીવનનિવાસ સામે-પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)

卐

ભૂરાલાલ પંડિત

C/o સરસ્વતીપુસ્તકભંડાર
રતનપોલ, હાથીખાના-અમદાવાદ (ગુજરાત)

મુદ્રક

શાહ ગીરધરલાલ કુલચંદ

સાધના મુદ્રણાલય

દાણાપીઠ-ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

સંપાદકીય નિવેદન

પરમપવિત્ર નામધેય, પરમોપકારી, શ્રુતધરો, સ્થવિરો, ગીતાર્થ-
આચાર્યો અને મહાન્ મહર્ષિઓ રચિત સર્વોચ્ચ વિવિધ અને વિશાલ
સાહિત્યનો વારસો જે સમાજને મળ્યો છે તે સમાજ, દુનિયાની સમસ્ત
સમાજોમાં શ્રેષ્ઠ અને મહાન્ ભાગ્યશાળી ગણાય એમાં આશ્ચર્ય નથી.

પરન્તુ કમભાગ્યની વાત છે કે આપણા પૂર્વજોએ અર્પણ કરેલો
અને આજ સુધી જાનના જોખમે સાચવીને રાખેલા તે સાહિત્ય વારસાનું
જેટલું રક્ષણ કરવું જોઈએ તેટલું રક્ષણ આપણે કરી શક્યા નથી અને
તેથી જ તેમાંનું કિંમતી સાહિત્ય સડી જવાથી, બળી જવાથી, ચોરાઈ
જવાથી અને સ્થગિત રહેવાથી ઇત્યાદિ કારણોથી અનેકવિધ ઉપદ્રવોનો
ભોગ બની, ઘણુંખરું નાશ થઈ ગયું છે એનું મુખ્ય કારણ જે કાંઈ
હોય તો તેવા કિંમતી સાહિત્ય પ્રત્યે આપણે સેવેલી ઉપેક્ષા સિવાય
અન્ય શું હોઈ શકે ?

છતાં 'ભાંગ્યું ભાંગ્યું' તોએ ભરૂં' એ કથનાનુસાર જે કાંઈ હળુ
પણ આપણી પાસે છે તે પણ કાંઈ ઓછું નથી. એની પણ રક્ષા માટે
જે શક્ય પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો ભવિષ્યની પ્રજા માટે તે પ્રયત્ન
આશીર્વાદરૂપ ગણાશે. જે કે આજે તે દિશામાં અપ્રકટ હસ્તલેખિત
સાહિત્યના પ્રકાશન માટે ભાગ્યશાલીઓ તરફથી શક્ય પ્રયત્ન થતો
જોવામાં આવે છે એ પણ આનંદનો વિષય છે, પરન્તુ જેટલું જોઈએ
તેટલું લક્ષ્ય અપાતું નથી.

પ્રસ્તુત પુસ્તકનું સંપાદન કરતાં હું પણ આનંદનો અનુભવ કરી
રહ્યો છું. આ પુસ્તકમાં ગુજરાતી, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને પિશાચી આદિ
ભાષાઓમાં પૂર્વાચાર્યો અને પૂર્વ મહર્ષિઓકૃત સ્તુતિ-થાયોનો અપૂર્વ

અબ્જનો છે. હસ્તલેખિતભંડારોમાં રહેલી અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિ-થોથોનો સંગ્રહ કરવા માટે જુદા જુદા ભંડારોમાંથી તે પ્રતો મંગાવવી, તેની શુદ્ધિ-અશુદ્ધિ ઉપર પૂર્ણ વિચાર કરવો ઇત્યાદિ કાર્ય મારા જેવા અદ્યપમતિ અને અદ્યપશક્તિવાળા માટે જો કે દુર્ઘટ તો હતું છતાંય આવી અમૂલ્ય સ્તુતિ-થોથોનું સંપાદનકાર્ય જનતાને ઉપયોગી થઇ પડે એ મુખ્ય હેતુને ધ્યાનમાં રાખી અને 'યથાશક્તિ શુભે ચતનીયમ્' એ ઉકિતને ઉરમાં ઉતારી આ પુસ્તકના પ્રથમ ભાગને ચતુર્વિધ સંઘ સમક્ષ ઉપસ્થિત કરતો અલન્ટ હર્ષની લાગણી અનુભવી રહ્યો છું.

પ્રસ્તુત પુસ્તકના સંપાદન કાર્યની મંગલ પૂર્ણાહુતિમાં જો કોઇ ખાસ કારણ હોય તો તે મારા પરમોપકારી જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ, કવિકુલ-કિરીટ, સૂરિસાર્વભૌમ, ગુણુરત્નમહોદધિ, પરમકાંડણિક ગુરૂવર્ય પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજયલલિધસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને તેઓજીશ્રીના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન પૂ. મુનિરાજશ્રી વિક્રમવિજયજી મહારાજે સ્તુતિ-થોથોની શુદ્ધિ આદિ માટે આપેલ અમૂલ્ય સમયનો ભોગ મારા જીવનમાં વિસરાય તેમ નથી.

જો કે પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં દ્રવ્યાનુયોગ આદિ ચાર અનુયોગનો વિસ્તારપૂર્વક વિષય પીરસવામાં આવ્યો નથી છતાં આજના કહેવાતા વિજ્ઞાનવાદના જમાનામાં માત્ર જડવાદનું જ પોષણ કરનારું સાહિત્ય વિશાલ પ્રમાણમાં બહાર પડી રહ્યું હોય તેવા સમયે ભિન્ન ભિન્ન ભાષાઓમાં શ્રીતીર્થકરભગવંતના ચરિત્રોને, તિથિઓની મહત્તાને તેમ જ વિવિધ ધર્મોપદેશને પદ્યરૂપ સ્તુતિઓ, અધ્યાત્મવાદમાં સ્થિત કરવાને માટે અતીવ આવકારદાયક અને ઉપયોગી થઇ પડશે એ નિઃસંદેહ વાત છે.

આબાલગોપાલને ઉપયોગી થઇ પડે એવા સાહિત્યનું સંપાદન કરવાની મારી ઈચ્છા ધણા સમયથી હતી તો ખરી, તેમાં વળી મારા કેટલાક સ્નેહીઓ તરફથી એ જ વાતનું પ્રેતસાહન મળતાં તે વિષયની મારી ઈચ્છા વધુ તીવ્ર બની.

नेनरत व्याख्यानवाचस्पति कविकुलकिरीट सूरिसार्वभौम
परमपूज्य आचार्यभगवंत

श्रीमद् विजयलक्ष्मिसूरीश्वरश्च महाराज

साधना मुद्रणालय-भावनगर.

જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ કવિકુલકિરીટ પૂ. આચાર્યભગવંત
 શ્રીમદ્ વિજય લલિતસૂરીધરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન

દીક્ષા : વિ. સં. ૧૯૮૯ વૈશાખ શુદ્ધ ૬ સોમવાર તા. ૨-૫-૩૧ સાબુદ (અમદાવાદ)

મુનિરાજ શ્રી નેમવિજયજી મહારાજ

એટલામાં મારી ઉપરોક્ત ઇચ્છાને ફલવતી બનાવનારો એક પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો અને તે એ કે મને લાગત ત્રણ વર્ષથી વર્ષોત્પ શરૂ હતો. તે તપનું પારણું મારી જન્મભૂમિ સૂર્યપુર-સુરતમાં થાય એવો મારા સંસારી કુટુંબીવર્ગનો સદાગ્રહ હતો એટલે વિ. સં. ૨૦૦૩ ના ફાગણમાસમાં ભૂલેશ્વર લાલબાગ-મુંબઈમાં મારા સંસારી માતૃશ્રી મોઘીબહેન તથા સંસારી ભાઈઓ શોભાગચંદ, ચીમનલાલ અને સુરચંદ આદિ તેમજ સુરતના શ્રીમોહનલાલજી જૈન ઉપાશ્રયના ટ્રસ્ટી ભાયચંદ ગુલાબચંદ નગીનચંદ ઝવેરી આદિ પૂ. આચાર્યભગવંતને સુરત પધારવા માટેની વિનંતિ અર્થે આવ્યા અને લાલાલાલ બાણી પૂ. સૂરીશ્વરજી મહારાજે તેઓની વિનંતિનો સ્વીકાર કર્યો. મુંબઈથી તરત વિહાર કરી લગભગ બાવીસ ઠાણા સહિત ચૈ. વ. ૦))ના પૂ. આચાર્યદેવ સસત્કાર સુરત પધાર્યા અને વૈ. શુ. ૩ ના કતારગામ, કે જ્યાં શ્રીઆદીશ્વરભગવાન, શ્રીપુંડરીકસ્વામીજી અને રાયણુતલે શ્રી-આદીશ્વરપ્રભુજીના પગલાં છે ત્યાં અન્તિમ નવ ઉપવાસે સુખરૂપ પારણું કર્યું અને ત્યાં મારા સંસારી ત્રણ ભાઈઓ તરફથી આંગી, પૂજા આદિ તેમજ ગોપીપુરા મોટારસ્તા ઉપર આવેલ શ્રી કુન્થુનાથભગવાનના જિનાલયે વરસીતપની નિર્વિદ્ધ પૂર્ણાહુતિ નિમિત્તે અષ્ટાહિકામહોત્સવ અને શાન્તિસ્નાત્ર આદિ સુંદર કાર્યો થયાં. આ શુભ પ્રસંગને પામી મારા સંસારી ભાઈ ચીમનલાલ ઠાકોરભાઈ ઝવેરીએ સાગ્રહ કામકાજ બતાવવા વિનંતિ કરી. શું કામ બતાવવું એનો નિર્ણય ન હોઈ અવસરે જોઈ લેવાશે એવા પ્રકારનો મેં ઉત્તર આપ્યો. થોડાક મહિના બાદ એ અંગેનો વિચાર કરતો સર્વજનોપયોગી કોઈ સુંદર અને સરળ સાહિત્ય બહાર પાડવાનો મારો ચોક્કસ નિર્ણય થતાં ચીમનલાલે પોતાના પૂ. પિતાશ્રી ઝવેરી ઠાકોરભાઈ શીવચંદના પુણ્યસ્મરણાર્થે ૫૦૦ નકલ લેવાનું જણાવ્યું. આથી તે નિર્ણયને અમલમાં મૂકવા માટે વિ. સં. ૨૦૦૪ ના પૂનાકેમ્પના ચાતુર્માસ દરમ્યાન જેઠ શુદ્ધ ૧૦ તા. ૧૬-૮-૪૮ બુધવારના સવારે સાત વાગે તે કાર્યનો સમારંભ પૂ. ગુરુદેવેશની પવિત્ર છાયામાં થયો. માંગરોલ (સૌરાષ્ટ્ર)

માં ચાતુર્માસ રહેલા પૂ. આ. શ્રીવિજયરામચંદ્રસ. મ. ના શિષ્ય મુનિ શ્રીમાનતુંગવિજયજીએ ત્યાંના ભંડારમાંથી અપ્રસિદ્ધ ત્રણ સ્તુતિઓ મોકલી, અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓનું મંગલ મુહૂર્ત કર્યું અને દિનપ્રતિદિન પ્રકાશિત સ્તુતિઓની પ્રેસકોપી કરવાનું કાર્ય આગળ ધપતું જ ગયું.

વિ. સં. ૨૦૦૮ ની સાલમાં પૂ. ગુરુદેવશ્રીની છાયામાં સ્થંભનપુર-ખંભાત ચાતુર્માસ થતાં હસ્તલેખિત ભંડારોની તપાસ શરૂ કરી. જેમ જેમ તપાસ કરી તેમ તેમ અપ્રકટ સ્તુતિઓ હાથ લાગતી ગઈ. તેમાં કેટલીક અવચૂંચિવાલી પણ હતી. ત્યારબાદ ઇડર, વડાલી, લીંમડી, સુરત, છાણી, વડોદરા, ખંભાત આદિ સ્થળોએ શોધખોળ કરતાં સાહિત્યરસિક મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મ. ની સૂચનાથી ખંભાતના શ્રીશાન્તિનાથ ભગવાનના તાડપત્રીયભંડારમાં તાડપત્રીય પ્રતમાંથી ત્રણ સ્તુતિઓના જોડા મળ્યા તે સ્તુતિઓની સુંદર રચના તથા ભાવાર્થ જોઈ મને અપૂર્વ આનંદ થયો. અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓના નંબરની આગળ + આવી નિશાની તેમજ તાડપત્રીય ઉપરની સ્તુતિઓના નંબર આગળ 卐 સ્વસ્તિકંતુ ચિહ્ન કરવામાં આવ્યું છે.

જુદે જુદે સ્થાનેથી પ્રાપ્ત થયેલ અપ્રસિદ્ધ હસ્તલેખિત સ્તુતિઓના ભંડારોની તેમજ ગામોની નોંધ.

- ૧ શ્રીજૈન સંઘ સ્થાપિત શ્રીઆત્મ-કમલ-લલિતસૂરીશ્વરજી શાસ્ત્રસંગ્રહ.
(હ. મુનિરાજ શ્રીપદ્મવિજયજી મહારાજ) ઇડર.
- ૨ મુનિ જશવિજય સંગૃહીત વિજય લલિતસૂરીશ્વરજી શાસ્ત્રસંગ્રહ. વડાલી
- ૩ ઉપાધ્યાય શ્રીવીરવિજયજી શાસ્ત્રસંગ્રહ. છાણી
- ૪ પ્રવર્તક શ્રીકાન્તિવિજયજી શાસ્ત્રસંગ્રહ. શ્રીઆત્માનંદ જૈનજ્ઞાનમંદિર.
(હ. સાહિત્યરસિક મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ.) વડોદરા.
- ૫ પ્રવર્તક શ્રીકાન્તિવિજયજી શાસ્ત્રસંગ્રહ
(હ. સાહિત્યરસિક મુનિરાજ શ્રીપુણ્યવિજયજી મહારાજ.) છાણી

- ૬ જૈનશાલા સ્થાપિત શ્રીનીતિવિજય જૈન શાસ્ત્રસંગ્રહ ખંભાત
- ૭ શ્રીશાન્તિનાથ જૈનતાડપત્રીય ભંડાર ”
- ૮ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી જ્ઞાનભંડાર લીંબડી
- ૯ જૈન જ્ઞાનભંડાર (હ. મુનિ શ્રીમાનતુંગવિજયજી) માંગરોલ
- ૧૦ શ્રીજૈનાનંદ પુસ્તકાલય સુરત
- ૧૧ સ્વર્ગીય શેઠ મણીલાલ ખીતાંબરદાસ શ્રોક્તા પુણ્યરમણાર્થ
સંગૃહીત શાસ્ત્રસંગ્રહ (હ. શેઠ શાન્તિલાલ મણીલાલ શ્રોક્) ખંભાત

આ સિવાય અન્ય ભંડારોમાંથી મને પ્રાપ્ત થયેલ અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓ પણ દાખલ કરવા મારી પૂર્ણ ઈચ્છા હતી પરંતુ આ પુસ્તકનું કદ વધી જવાથી તે અને ભવિષ્યમાં મળનાર સ્તુતિઓને દ્વિતીય ભાગમાં સ્થાન આપવાનો મારો મનસૂબો હોવાથી આટલેથી આત્મસંતોષ માનું છું. જે કે શરૂઆતમાં પ્રસ્તુત ગ્રંથ લગભગ ૨૫ ફારમ કરવાની ધારણા હતી, પણ ધાર્યું કેનું થાય છે? જેમ જેમ શોધખોળ થતી રહી તેમ તેમ ભંડારોમાંથી અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓવાળી હસ્તલેખિત પ્રતો હસ્તગત થતી રહી, આમ થવાથી સાહિત્ય વધતું ગયું અને સાહિત્ય વધે એટલે ફરમાઓ પણ વધે એ સ્વાભાવિક છે. વસ્તુસ્થિતિ આમ હોવા છતાંય પણ હજીયે ફરમા વધારત, પરંતુ વિ. સં. ૨૦૦૮ ના વૈ. શુ. ૬ ના દિને આ પુસ્તક છપાવવાનો માંગલિક પ્રારંભ કર્યો ત્યારે કાગળ તેમ છપાઈના ભાવે બહુ જ વધારે હતા છતાં ‘જુમસ્ય શીઘ્રમ્’ એ કથનાનુસાર આ કાર્ય ભાવનગર સાધના-મુદ્રણાલયના માલીક ગીરધરલાલ કુલચંદ શાહને સુપ્રત કરી દેવામાં આવ્યું. આવા અનેક કારણોથી આ પુસ્તકના કદને વધારી શક્યો નથી એટલે જ યતિધર્મના દશ ભેદની યાદીને જાણે ન આપતા હોય તેમ આ પુસ્તકમાં દશ તરંગો રાખી પ્રથમ ભાગને પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રથમતરંગમાં—શ્રીસિદ્ધાચલજી, શ્રીપુંડરીકસ્વામીજી, શ્રીઆદિજિનથી લઈ શ્રીમહાવીરસ્વામી ભગવંતોની કુલ ૧૭૪ સ્તુતિઓ છે. જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૧૮ સ્તુતિઓ છે.

દ્વિતીય તરંગમાં—શ્રીચોવીશ ભગવંતો, શ્રીવીશ વિહરમાન જિનો, શ્રીશાશ્વતા જિનો અને શ્રીનંદીશ્વરદ્વીપની કુલ ૨૩ સ્તુતિઓ છે. જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૩ સ્તુતિઓ છે.

તૃતીય તરંગમાં—શ્રીજ્ઞાનપંચમી, અલગ અલગ પાંચ જ્ઞાન, શ્રી-મૌન્યેકાદશી, શ્રીનવપદજી, અલગ અલગ શ્રી નવે પદ, શ્રીપર્યુષણપર્વ, શ્રીચૈત્રીપુનમ, શ્રીદીવાલીપર્વ, શ્રીરોહિણીતપ, શ્રીષોષદશમી, શ્રી-વર્ધમાનતપ અને શ્રીઉપધાનતપની કુલ ૧૧૨ સ્તુતિઓ છે. જેમાં ૧૨ અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓ છે.

ચતુર્થ તરંગમાં—પંદર તિથિ, અમાવાસ્યા, અને શ્રીશુકલ તથા કૃષ્ણપક્ષની કુલ ૩૨ સ્તુતિઓ છે. જેમાં ૨ અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓ છે.

પંચમ તરંગમાં—ગુણુચ્ચાનકભાવગર્ભિત ભૂજપુરમંડન શ્રીઆદિ-જિન, સમવસરણુભાવગર્ભિત શ્રીસામાન્યજિન, સુધર્મદેવલોકગર્ભિત શ્રીઆદિજિન, નવતત્ત્વભાવગર્ભિત ભૂજપુરમંડન શ્રીઆદિજિન, અધ્યાત્મ અને મંગલભાવગર્ભિત શ્રીસામાન્યજિનની કુલ ૭ સ્તુતિઓ છે. જેમાં ૨ અપ્રસિદ્ધ સ્તુતિઓ છે.

ષષ્ઠ તરંગ (પરિશિષ્ટ)માં—શ્રીસિદ્ધાચલજી, ૧-૨-૫-૧૦-૧૬-૧૭-૨૨-૨૩-૨૪ જિન, શ્રીસીમંધરસ્વામીજી, શ્રીશાશ્વતજિન, શ્રીજ્ઞાનપંચમી, શ્રીનવપદજી, શ્રીગૌતમગણુધર, શ્રીગૌતમગણુધર આદિ અગીયાર ગણુધરો અને ચૌદસો બાવન ગણુધરોની કુલ ૩૩ સ્તુતિઓ છે. જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૨૨ સ્તુતિઓ છે.

સપ્તમ તરંગ (સંસ્કૃત)માં—પૂ. આ. શ્રી બપ્પભદ્રિસ. મ., પૂ. આ. શ્રીશાભનદેવ સ. મ., પૂ. પં. શ્રીહેમવિ. ગણુ, પૂ. પં. શ્રીમેરુવિ. ગણુ

(જેની દશમા ભગવાનથી બાકીની સ્તુતિઓ અપ્રસિદ્ધ હતી), પૂ. પં. શ્રી મેરુવિ. ગણિ, ન્યાયવિશારદ પૂ. મહોપાધ્યાય શ્રીવશોવિ. મ., પૂ. આ. શ્રીવિગ્નલલિખસૂ. મ., કવિચક્રવર્તિ શ્રીપાલ, પૂ. આ. શ્રીધર્મધોષ સૂ. મ. ની ત્રણ, પૂ. આ. શ્રીસોમપ્રભ સૂ. મ., પૂ. આ. શ્રીજિનસુંદર સૂ. મ., પૂ. પં. શ્રીચારિત્રરાજ ગણિ, પૂ. પં. શ્રીચારિત્રરત્ન ગણિની બે, પૂ. મુનિરાજ શ્રીમેરુવિ. મ., પૂ. મુનિરાજ શ્રીહેમવિ. મ, પૂ. મુનિરાજ શ્રીન્યાયવિ. મ. પૂ. મુનિરાજ શ્રીશાન્તિચંદ્ર મ. અને અસાત-કર્તૃની સાત, એમ કુલ ૨૬ ચતુર્વિંશતિકાઓ છે, જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૧૪ ચતુર્વિંશતિકાઓ છે.

અષ્ટમ તરંગમાં—શ્રીસિદ્ધાયલજી, શ્રીઆદિજિન, પિશાયભાષાગદ્ધ-શ્રીસુપાર્શ્વજિન, શ્રીવાસુપૂજ્યજિન, શ્રીશાન્તિજિન, શ્રીકુન્થુજિન, શ્રીઅરજિન, શ્રીનમિજિન, શ્રીનેમજિન, શ્રીપાર્શ્વજિન અને શ્રીવર્દ્ધમાન-જિનની કુલ ૬૩ સ્તુતિઓ છે, જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૧૯ સ્તુતિઓ છે.

નવમા તરંગમાં—શ્રીચતુર્મુખજિન, શ્રીપંચજિન, શ્રીચતુર્વિંશતિ જિન, શ્રીસામાન્યજિન, શ્રીસીમંધરજિન અને એકસો સિત્તેર જિનની મળી કુલ ૧૬ સ્તુતિઓ છે, જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૬ સ્તુતિઓ છે.

દશમા તરંગમાં—શ્રીપંચતીર્થ, શ્રીનંદીશ્વરદ્વીપ, શ્રીઅષ્ટાપદતીર્થ, શ્રીપંચકલ્યાણુક, શ્રીહિલોતપંચમી, શ્રીમૌન્યેકાદશી, શ્રીનવપદજી, શ્રીપદ્યુષણુપર્વ, શ્રીદ્વીપમાલિકાપર્વ, અને શ્રીગૌતમગણુધર મ., એમ કુલ ૩૨ સ્તુતિઓ છે. જેમાં અપ્રસિદ્ધ ૯ સ્તુતિઓ છે.

ગુજરાતી વિભાગમાં કુટનોટ કરી કેટલેક સ્થાને પાઠાન્તરો મૂક્યા છે તેમ જ સંસ્કૃત વિભાગમાં પણ કેટલેક ઠેકાણે પાઠાન્તરો અને કઠીણ શબ્દોની ટીપણી કરી છે.

આ ગ્રંથ ગુજરાતી ભાષામાં સ્તુતિઓ અને જોડાઓ મહી લગભગ ૩૭૯ અને ચોવીશી ૩, સંસ્કૃતાદિ ભાષામાં સ્તુતિઓ અને જોડાઓ મહી લગભગ ૧૧૧ અને ચતુર્વિંશતિકાઓ ૨૫ આ મુજબ પરં પેન્ડેપ

પ્રથમ ભાગના સંપાદન તથા સંગ્રહકાર્યમાં પ્રોત્સાહિત કરનાર નિઃસ્પૃહ-કાટીર પૂ. પંચાસજી મહારાજ શ્રીપ્રવીણવિજયજી ગણિવર અને તેઓશ્રીના શિષ્યરત્ન સરલહૃદયી, અમરપ્રભાવાપત્ર પૂ. મુનિકુંજર શ્રીમહિમાવિજયજી મહારાજ, પોતાના અમૂલ્ય સમયનો ભોગ આપી પ્રૂક સંશોધન આદિ કાર્યમાં મદદ કરનાર વિદ્વદ્વ્ય મુનિરાજ શ્રીવિક્રમવિજયજી મહારાજ તેમજ અન્ય જે જે મુનિપુંગવોએ મને જે કંઈ પણ સહાય કરી હોય તેઓને અહીં યાદ કર્યાં સિવાય રહેતો નથી. તેમજ આ કાર્યની સફલતામાં જે જે જ્ઞાનભંડારોનો મેં ઉપયોગ કર્યો હોય તે તે ભંડારના વ્યવસ્થાપકોને, કે જેઓએ મને ખૂબજ અનુકૂળતા આપી છે તેઓને તેમજ જેઓએ તન, મન આદિદ્વારા પ્રોત્સાહન આપ્યું છે તેઓને પણ અહિં પુનઃ યાદ કરું છું અને બીજા ભાગના કાર્યમાં તેઓ પ્રોત્સાહન આપશે એવી આશા રાખું એ અસ્થાને નથી.

આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ રત્નિઓમાંથી કેવા ઉત્તમ પ્રકારનો ભકિતરસ વહે છે તેનું વર્ણન વાંચક ગિરાદરોને સોંપું છું.

આ કાર્યમાં મારા પ્રમાદાદિના કારણોથી જે કંઈ પણ ત્રુટિઓ રહી જવા પામી હોય તેને માટે જવાબદાર હું જ છું. અણુસમજના કારણે જે અશુદ્ધિઓ રહેવા પામી હોય તે ક્ષીર-નીરની જેમ સુત્ર-સજ્જનો મને જણ્યાવશે તે બીજા ભાગમાં ઘટવું કરાશે. તે પહેલાં શુદ્ધાશુદ્ધતું પેજ તપાસી જવા સાગ્રહ વિનંતિ છે.

આ ગ્રંથના સંપાદન અને સંગ્રહકાર્યનો સ્વપરકલ્યાણસાધક આશય સકળ નીવડે એવી આશાથી વિરમું છું.

આરીસાભુવન
પાલીતાણા
વિ. સં. ૨૦૧૦ના
આસો સુદ ૧૦ શુક્ર
તા. ૭-૧૦-૧૯૫૪

જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાસ્પતિ આરાધ્યપાદ ગુણુરત્ન-
મહોદધિ પૂજ્યપાદ પરમ ગુરુદેવ આચાર્યભગવંત
શ્રીમદ્ વિજય લખિંચસૂરીશ્વરજી મહારાજનો
શિષ્યાણુ મુનિ નેમવિજય

* યતિકચિત્ * *

જિનસ્તુતિ તથા શાસનસ્તુતિથી થતો લાભ

સર્વજ્ઞમીશ્વરમનન્તમસક્કમચ્ચં, સાર્વીયમસ્મરમનીહમનીશમિદ્ધમ્ ।

સિદ્ધં શિવં શિવકરં કરણવ્યપેતં, શ્રીમજ્જિનં જિતરિપું પ્રયતઃ પ્રણૌમિ ॥૧૧॥

જે જિનેશ્વરો સર્વજ્ઞ, ઈશ્વર, અનંત વિગેરે વિગેરે ગુણોવાળા છે તે જિનેશ્વરોની સ્તુતિરૂપ આ એક સંગ્રહગ્રંથ છે. શ્રીજિનેશ્વરભગવંતોની સ્તુતિ સિવાય કોઈ જિન થયો નથી, થશે નહિ અને થતો પણ નથી. એ શ્રીજિનભગવંતની સ્તુતિ, જ્યારથી જગતમાં જિનેશ્વરભગવંતની હયાતિ છે ત્યારથી છે, છે ને છે જ એવો કોઈ કાળ નથી કે-જે કાળમાં જિનભગવંતનું અસ્તિત્વ ન હોય! અગાધ એવા સંસારસાગરને તરવાનું સર્વોત્તમ સાધન શ્રીજિનભગવંતની સ્તુતિ છે. એ જિનભગવંતોએ અપાર એવા સંસારસાગરમાં ડૂબતા ભવ્યજીવો માટે શાસનરૂપી અનુપમ એવું વહાણુ સમર્પ્યું છે કે, જે દ્વારા ભવ્યજીવો સંસારને પેલે પાર જઈ અનંત સુખના સ્વામી બને છે. જે સુખ કદી પણ નાશ પામતું નથી કે દુઃખમિશ્રિત બનતું નથી, એ શાસનને સ્વીકારનારો જન્મ-મરણની અનંત પરંપરાઓથી બચી જાય છે. શ્રીજિનેશ્વરભગવંતની સાથે આપણો સંબંધ કરી આપનાર કોઈ હોય તો તે જિનેશ્વરોએ સમવસરણુમાં બિરાજીને પ્રરૂપેણુ જીવહયાના મહાસાગર સમું તેમજ એકાન્તવાદરૂપી મૃગલાઓને ત્રાસ આપવામાં સિંહનાદની જેમ ગાજતું ઉત્તમોત્તમ કારણુ શાસન છે; માટે જ આ ગ્રંથજેવો શ્રીજિનભગવંતની સ્તુતિઓનો સંગ્રહરૂપ છે તેવો જ પ્રભુશાસનના મહિમાને વર્ણવતી હોઈ શાસનની સ્તુતિઓનો પણ સંગ્રહ છે; એટલે આ ગ્રંથને નિહાળતાં, વિચારતાં આપણી અંદર શ્રીજિનેશ્વરભગવંતો પ્રત્યે અને તેઓશ્રીના શાસનપ્રત્યે અત્યંત રાગ વધે છે. જેમ જેમ શ્રીજિનેશ્વરભગવંત

પ્રત્યેનો રાગ આપણા હૃદયમાં પરમદ્રોષ્ટિને પામે છે તેમતેમ એએશ્રીનું શાસન પણ આપણા આત્મામાં અસ્થિમન્નરૂપે પરિણમી જાય છે.

જિનેશ્વરની સ્તુતિ વિગેરેથી સમ્યગ્દર્શનાદિની પ્રાપ્તિ

જ્યારે આ પરિણામ જે આત્માઓમાં જન્મે છે ત્યારે તે આત્માઓના શુદ્ધ અંતરમાં 'તમેવ સત્ત્વં નિસંકં જં જિણેહિં પવેદ્યં'નો સુરમ્ય ધોષ નિરંતર થયા કરે છે. જ્યારે આવા વિશિષ્ટ પરિણામ સ્થિરતાને પામે છે ત્યારે ઊંચામાં ઊંચા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યાંસુધી એવા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય નહિ ત્યાં સુધી 'સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષ-માર્ગઃ' મળે નહિ. જ્યારે શ્રીજિનેશ્વરભગવંતોની કલ્યાણકલ્પભૂમિઓની સ્પર્શના કરવાથી સમ્યક્ત્વની શુદ્ધિ થાય છે એમ શ્રીઆચારંગસૂત્રની નિયુક્તિ કહી રહી છે તો પછી એએશ્રીની સ્તુતિ દ્વારા આપણું સમ્યક્ત્વ ઊંચ્ય પ્રકારને પ્રાપ્ત કરે એમાં આશ્ચર્ય શું ?

શ્રીજિનભગવંતોની સ્તુતિ કરવાથી શો લાભ મળે છે? એનો ખુલાસો શ્રીઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર આ રીતે આપે છે:—થય-થુહ-મંગલેણં મંતે! જીવે કિં જળયઈ? થય-થુહ-મંગલેણં નાણદંસણચરિતાણિ બોહિલામં ચ જળયઈ, નાણ-દંસણચરિત્તસંપણે ણં જીવે અંતકિરિયં કપ્પવિમાણોવવત્તિયં આરાહણં આરાહેહં । (અધ્યયન ૨૯) હે ભગવન્! જીવ જિનભગવંતની સ્તુતિદ્વારા શું પ્રાપ્ત કરે છે? પ્રભુ જવાબ આપે છે કે—સ્તુતિદ્વારા જીવ, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને ષોધિલાભ—સમ્યક્ત્વને પ્રાપ્ત કરે છે અને જ્ઞાન, દર્શન તથા ચારિત્રને પ્રાપ્ત થયેલો જીવ કર્મોનો અંત કરી મોક્ષનો સ્વામી બને છે. અર્થાત્ જિનેશ્વરોની સ્તુતિ એ પરંપરાએ મોક્ષનું સાધન છે એ વાત આપણું પરમમાનનીય શ્રીઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર પણ પ્રતિપાદન કરી રહ્યું છે એટલે આપણને શ્રીજિનભગવંતોની સ્તુતિ કરતાં ઘણું જ આલ્સાહ પેદા થવો જોઈએ જ.

પદ્માત્મક સ્તુતિઓની પસંદગીનું કારણ

સ્તુતિઓ મદ્દાત્મક અને પદ્માત્મક એમ બે પ્રકારની હોય છે તેમાં પદ્માત્મક સ્તુતિઓનો જ આ અન્યમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે.

જેમ આપણાં કેટલાક આગળો (સુચગડાંગ વિગેરે) પદાત્મક રચનારૂપે છે અને કેટલાક ગદ્યાત્મક છે. જ્યારે કેટલાક ગદ્ય અને પદ્યરૂપે છે જેમ આવશ્યકસૂત્રમાં કેટલાક નમુત્યુર્ણ આદિ સૂત્રો છે કે જે શ્રીજિનભગવંતોની સ્તુતિરૂપ છે તે ગદ્યાત્મક છે અને લોગસ્ત આદિ સૂત્રો છે તે પદ્યાત્મક છે. જેમ આપણા ગણુધરમહારાજઓએ, પૂર્વાચાર્યોએ અને સ્થવિર-મહર્ષિઓએ પદ્યાત્મક, ગદ્યાત્મક તથા ઉભયાત્મક ગ્રંથોની રચના કરી છે તેવી જ રીતે જૈનેતરોમાં પણ ગ્રંથરચનાઓ દેખાય છે. વિક્રમની પ્રથમ સદીમાં થયેલા ઇશ્વરકૃષ્ણગચિત સાંખ્યકારિકા એ પદ્યાત્મક છે અને સાંખ્ય-સૂત્ર એ ગદ્યાત્મક છે. આ પ્રમાણે સર્વ શાસ્ત્રકારોની પ્રવૃત્તિ હોવા છતાં આપણા સમાજમાં પ્રાયઃ બહોળો સમુદાય પદ્યાત્મક સ્તુતિઓ જ ગાય છે તેથી આ ગ્રંથમાં પદ્યાત્મક સ્તુતિઓ જ ગ્રહણ કરવામાં આવી છે. આ ગ્રંથમાં સંકલિત કરેલી સ્તુતિઓ ઘણી જ ઓછી છે. હજી પણ આપણા જૈન ભંડારોમાં હસ્તલેખિત અવસ્થામાં ઘણી ઘણી સ્તુતિઓનો સંગ્રહ એમ ને એમ પડેલો છે તેનો સંગ્રહ કરવો બાકી રહે છે, તેનો બીજો ભાગ તૈયાર કરવા હજી પણ આ ગ્રંથના સંગ્રહક-સંપાદક ભાવના રાખી રહ્યા છે. આશા છે કે હસ્તલેખિતભંડારોના કાર્યવાહકો તેમને હસ્તલેખિત પ્રતો આપી તેમના કાર્યને વેગ આપશે. આ સ્તુતિ-સંગ્રહમાં લગભગ તપાગચ્છીય શ્રીશ્રમણકૃતિઓને જ સંકલિત કરવામાં આવી છે.

સ્તુતિનો પરિચય અને સ્તોત્રાદિકથી તેનું જુદાપણું

સ્તુતિ એટલે શું ? જેમાં જે ગુણો રહેલા હોય તેના ગુણાનુવાદનું નામ સ્તુતિ છે. જે કે આ ગ્રંથમાં સંકલિત કરેલી સ્તુતિઓ પ્રાયઃ કાયોત્સર્ગ કર્યા પછી જ બોલવાની હોઈ, પૂર્વાચાર્યોએ સ્તુતિનું જે લક્ષણ આંધ્યું છે તે બરાબર ઘટી જાય છે. કાયોત્સર્ગાનન્તરં ભખ્યંતે તતઃ સ્તુતયઃ કાયોત્સર્ગ કર્યા પછી જે શ્લોકો બોલાય તેનું નામ સ્તુતિ છે. આ પ્રમાણેની રૂઠી છે તેથી જ સ્તુતિની સ્તોત્રથી પૃથક્તા સાબિત થઈ

જન્ય છે. બાકી સ્તોત્ર અને સ્તુતિ એ બંને ભગવાનના ગુણાનુવાદરૂપ હોઈ એક થઈ જશે. આ એકપણું ન થઈ જાય માટે જ સ્તુતિ અને સ્તોત્રનો પૃથક્ પૃથક્ અપનારી વ્યવસ્થા આપણા પૂજ્ય પૂર્વપુરુષોએ કરી છે માટે તે માનવી જ બેઠાએ. જેમ કાયોત્સર્ગ પછી ઉચ્ચારવામાં આવતા ગુણોત્કીર્તનને સ્તુતિ કહેવામાં આવે છે તેવી જ રીતે શ્રીજિનેશ્વરભગવંતોની આગલ ઊભા રહીને પણ જે સ્તવના કરાય છે તેને પણ સ્તુતિ કહેવામાં આવે છે. અને આ સ્તુતિ કાયોત્સર્ગ કર્યા પહેલાં બોલાય છે તો પછી કાયોત્સર્ગના અનન્તર જે બોલાય છે તેને સ્તુતિ કહેવામાં આવે છે. આ લક્ષણ અંધએસતું કેવી રીતે થશે? આવી શંકા કરવી નહિ કેમકે—એક શ્લોકાત્મક જે ગુણાનુવાદ હોય તેને નમસ્કાર કહેવામાં આવે છે અને અનેક શ્લોકાત્મક જે ગુણાનુવાદ હોય તેને સ્તોત્ર કહેવામાં આવે છે તેથી શ્રીજિનેશ્વરભગવંતની આગળ ઊભા ઊભા જે શ્લોકો દ્વારા સ્તુતિ કરાય છે તે સ્તોત્રોમાંથી છૂટા કરેલા શ્લોકો છે. જેમ કેટલાક સકલાર્હવસ્તોત્રમાંથી એક એક શ્લોક લઈને શ્રીજિનેશ્વરભગવંતની સ્તુતિ કરે છે. કેટલાક મક્તમસ્તોત્ર અને કલ્યાણમન્દિરસ્તોત્રમાંથી લઈને બોલે છે અને કેટલાક પ્રાચીનસ્તોત્રોમાંથી તેમજ કેટલાક કથાનક આદિમાંથી ભિન્ન ભિન્ન મહર્ષિઓએ રચેલા શ્લોકો બોલે છે. આ બધા સ્તોત્રના જ વિભાગો છે. જ્યારે એ બધા શ્લોકો ભેગા બોલીએ ત્યારે અનેક શ્લોકાત્મક હોવાથી સ્તોત્ર કહેવાય છે. અને છૂટા છૂટા બોલીએ ત્યારે મંગલવૃત્ત કહેવાય છે. એક એક કૂલ એ કૂલ કહેવાય છે અને દ્વારામાં ગૂંથી લેવાથી તે માળા કહેવાય છે તેમ એક એક છૂટા શ્લોક પ્રભુજીની સન્મુખ બોલીએ ત્યારે તે મંગલવૃત્ત—નમસ્કાર કહેવાય છે અને ભેગા બોલીએ ત્યારે સ્તોત્ર કહેવાય છે અને કાયોત્સર્ગ પછી જ્યારે બોલાય ત્યારે તે સ્તુતિ કહેવાય છે. અથવા ચૈત્યવંદન કરતાં પહેલાં એક શ્લોકાદિક રૂપ ભગવદ્ગુણોત્કીર્તનમાં તત્પર ચૈત્યવંદનના પહેલાં જે બોલાય છે તે મંગલવૃત્ત કહેવાય છે તેથી પણ કાયોત્સર્ગ કર્યા પછી જે ભગવાનના ગુણોનું ઉત્કીર્તન કરાય તે જ સ્તુતિ છે પણ

પ્રભુ સન્મુખ ઊભા રહી ચૈત્યવંદન કર્યા અગાઉ જે ગુણાનુવાદ કરાય છે તે મંગલવૃત્ત-નમસ્કાર કહેવાય છે. આ રીતિએ પૂર્વપુરુષોએ સ્તુતિ અને સ્તોત્રનો ભેદ પાડ્યો છે. આ પ્રમાણે સ્તુતિ અને સ્તોત્રનો ભેદ સિદ્ધ થયો ત્યારે કોઈ જિજ્ઞાસુ એવો તર્ક કરે કે-સ્તુતિ અને સ્તવન એ બે એક છે કે જુદા છે ! કેમકે સ્તુતિ જેમ ભગવાનના ગુણાનુવાદરૂપ હોય છે તેમ સ્તવન પણ ગુણાનુવાદરૂપ હોય છે. તેને કહેવું કે હે ભાગ્યશાલિ ! આ તારે પ્રશ્ન કીક છે પણ જ્યારે પૂજ્ય પુરુષોના વચનને વિચારીએ ત્યારે એ પ્રશ્નઊભો રહી શકતો નથી કારણ કે-સ્તોત્ર અને સ્તવન એ બંને એક જ છે. સંધાચાર ભાષ્યમાં પૂ. ધર્મધોષસૂરીશ્વરજી મ.:જણાવે છે કે ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! સ્તવન મળત ? આમ બોલ્યા પછી સ્તોત્ર કહે. આનો તાત્પર્યાર્થ એ છે કે સ્તોત્ર અને સ્તવન બંને એક જ છે. આમ એક ધાતુ પરથી ભિન્ન પ્રત્યયથી બનેલા શબ્દનો અર્થ રૂઢીથી જુદો જુદો થાય છે. સ્તોત્રમાંથી જુદા ઉદ્ધરેજા શ્લોકો કે ચૈત્યવંદન કરતાં પહેલાં જે શ્લોકો બોલાતા હોય તે મંગલવૃત્ત કહેવાય છે. અથવા ચૈત્યવંદન કર્યા પછી જે શ્લોકો બોલાતા હોય તે પણ સ્તોત્ર કહેવાય છે. અથવા શ્લોકો ભેગા બોલીએ ત્યારે અનેક શ્લોકાત્મક હોવાથી સ્તોત્ર કહેવાય છે અને શ્લોકો પણ કાયોત્સર્ગ પછી બોલી શકાય છે માટે સ્તુતિ કહેવાય છે પણ સ્તોત્રમાં તેવું હોતું નથી; એટલે કાયોત્સર્ગ પછી બોલાય તે સ્તુતિ કહેવાય અને ચૈત્યવંદન પછી જે બોલાય તે સ્તોત્ર કહેવાય છે. આમ સ્તુતિ અને સ્તોત્રોમાં ભેદ છે. શ્રીઉત્તરાધ્યયન-સૂત્રમાં પણ સ્તુતિ અને સ્તોત્રને જુદા જ બતાવવામાં આવ્યાં છે જે આપણે થયથુહ મંગલેણ ના પાઠમાં જોઈ ગયા છીએ. આ રીતિએ સ્તુતિનો પરિચય સંપૂર્ણ થાય છે.

સ્તુતિઓના ઇતિહાસની સામાન્ય રૂપરેખા

હવે સ્તુતિ ક્યારથી શરૂ થઈ તેનો વિચાર કરીએ. ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રમાં સ્તુતિથી શું લાભ થાય ? એ પ્રશ્ન છે તેવી જ રીતે તે જ સૂત્રમાં 'અરહંતા તિથ્યરા તેસિં ચેવ ભત્તીં કાયવ્વા સા પૂઆ વંદનાહિં ભવહ, પુષ્કામિસ-થુહ-પઢિવત્તિજોયઓ ચઠવિહંપિ જહાસત્તીં કુજ્જા' આ વાક્યમાં ભગવાનની

પૂજના પ્રકારમાં સ્તુતિ એ પણ એક પ્રકારની પૂજા કહી છે. શ્રીઉત્તરાધ્યયન-સૂત્રના રચનાર પ્રભુના શિષ્ય છે એટલે સ્તુતિની પ્રથા પ્રભુ મહાવીર સ્વામી ભગવાનના સમયની છે એમ સાબિત થાય છે. સ્તુતિની પ્રથા એ કોઈ આજકાલની નથી. કોઈ પણ પુરુષને પોતાને આધીન કરવો હોય તો તેની પ્રશંસા કરીએ એટલે તેનાથી આપણું સાધ્ય સિદ્ધ થાય છે, જગતમાં કોઈએ કોઈના માટે સુંદર કાર્ય કર્યું હોય તો તેની પ્રશંસા સારા માણસો કર્યા વિના રહેતા નથી તો જે પ્રભુએ શાસનની સ્થાપના કરીને ભવ્ય જીવેને મોક્ષનો સાચો રાહ દર્શાવ્યો તે પ્રભુની સ્તુતિ તેઓ-શ્રીના સમયથી જ હોય તેમાં નવાઈ શી ? પણ આપણને પ્રથમ કોઈ-એક વિવક્ષિત જિનની, પછી સર્વ જિનની, તે પછી આગમની અને છેલ્લી શાસનદેવદેવીઓની સ્તુતિના ક્રમથી ઉપલબ્ધ થતી સઘળી સ્તુતિઓમાં જૂનામાં જૂની સ્તુતિ પૂ. આ. શ્રીહરિભદ્રસૂ. મ. ની તે પછી પૂ. આ. શ્રીઅપ્પભદ્રસૂ. મ. ની અને તે પછી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ પૂ. આ. શ્રીશાબનદેવ સૂ. મ. વિગેરે ગીતાર્થોની યનાવેલી મળે છે માટે. આર સ્તુતિનો ક્રમ શાસ્ત્રસિદ્ધજ છે.

દેવતાઓની સ્તુતિમાં મિથ્યાત્વનો અભાવ

દેવદેવીની સ્તુતિ કેવી રીતે હોય ? આવો પ્રશ્ન કદીય કરવો નહિ કારણ કે સમક્રિતધારી દેવદેવદેવીઓનો અવર્ણવાદ બોલવાનો શાસ્ત્રમાં નિષેધ છે અને શાસનની પ્રભાવના કરતાં હોય તેની પ્રશંસા કરવી જોઈએ. એમની પ્રશંસા કરવામાં ન આવે તો અનુપચ્છંદણા થાય અને તેથી દર્શનાચારમાં અતિચાર લાગે, માટે એવા દેવદેવીઓની પ્રશંસા વર્ણવાદ બોલવામાં કોઈ પણ પ્રકારે વાંધો હોવો જોઈએ નહિ. જે વાતમાં શાસનનો ટેકો હોય તેમાં શંકા ઉઠાવાય જ નહિ. ઠાણાંગના પાંચમ ઠાણામાં આ પ્રમાણે જ કહેલું છે. “ પંચર્હિ ઠાણેર્હિ જીવા દુલ્લભબોહિ-ચત્તાણ યાવત્ દેવાણં અવણં વદમાણે પંચર્હિ ઠાણેર્હિ જીવા સુલભબોહિચત્તાણ કમ્મ પકરેંતિ યાવત્ દેવાણં વજ્જં વદમાણે ” માટે શાસનના સેવક દેવ

દેવીઓની સ્તુતિમાં કોઈ પણ પ્રકારની હાનિ નથી, નથી ને નથી જઃ
અલ્લે ત્રીજા અંગનો ટેકો છે એટલે સુલભભોધિપણ્યાની કામનાવાળાઓએ
શાસનની સેવા કરનારા એવા સમકિતીદેવદેવીઓની સ્તુતિ નિઃશંકપણે
કરવી જ નોંધએ.

જેમ આ અન્ય જિનસ્તુતિનો સંગ્રહરૂપ છે તેમ શાસનની સ્તુતિઓનો
પણ સંગ્રહરૂપ છે. એ વિચારી ગયા તેમ શાસનની સેવા કેવી રીતે
દેવતાઓએ કરી તેનું વર્ણન કરતો હોઈ શાસનાધિષ્ઠાયક દેવદેવીઓની
સ્તુતિઓનો પણ સંગ્રહરૂપ છે. જે શાસનના અધિષ્ઠાયક દેવદેવીઓ છે,
તે નિયમા ભવ્ય છે એમ ૧૪૪૪ અન્યના રચયિતા પૂ. હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી
મહારાજ જણાવે છે, એ પણ એમની એક મહત્તા છે. અરે જ્યારે આલોચના
આપનાર ન મળે તો 'જેઓએ પ્રભુની દેશના સાંભળી હોય તેવા દેવો પાસે
આલોચના કરે' આ સઘળા વિધાનો દેવદેવીઓની પ્રશંસાના સંવાદક છે
પણ એવું કોઈ પણ વિસંવાદી વિધાન મળતું નથી કે જે શાસનના દેવ-
દેવીઓનાં વર્ણવાદને નિષેધતું હોય. ઘટાદિક કોઈ પણ કાર્ય જેમ ઉપાદાનની
અપેક્ષા રાખે છે તેમ નિમિત્તની પણ અપેક્ષા રાખે જ છે. 'સામગ્રી વૈ
કાર્યજનિકા' આ ન્યાયે જેમ ઘટાદિના નિમિત્ત દંડાદિ છે તેમ દેવ-
દેવીઓ પણ સુલભભોધિપણ્યામાં નિમિત્ત બની શકે છે માટે તેમની
પ્રશંસામાં-સ્તુતિમાં વાંધો ઉઠાવવો એ વાસ્તવિક નથી. ખૂદ ગણધર-
મહારાજનોઓએ પણ 'સુઅરેવયાં' કહીને શ્રુતદેવતાને પ્રશંસી છે
એવી જ રીતે મલ્લવાદિ સૂરિ મહારાજના બનાવેલા દ્વાદશારન્ય
ચક્રની ટીકામાં મંગલાચરણરૂપે 'કમલદલવિપુલનયનાં' શ્રુતદેવતાની
સ્તુતિ કરે છે. તો પછી શાસનની સેવામાં તત્પર એવા દેવદેવીઓની
પ્રશંસામાં આપણાથી વાંધો લેવાય જ કેવી રીતે? વંદિતાસૂત્રમાં
આવતી ગાથા સમદિટ્ટી દેવાં એ પણ આ વાતને સાબિત કરે છે.

વિવાદઅસ્ત સ્થાનનો નિર્ણય

ચતુર્થસ્તુતિના નિષેધક તરીકે પૂ. હરિભદ્રસૂ. મ. રચિત શ્રી પંચાશકળં

ઉપર રચેલી પૂ. અભયદેવસૂ. મ.ની ટીકાનો જે પાઠ આપવામાં આવે છે, તે પણ જરાજર નથી કેમકે પૂ. અભયદેવસૂ. મ.એ 'ચતુર્થી સ્તુતિ: કિલાવાર્ચીના' આ જે પંક્તિ લીધી છે તે એક પક્ષાશ્રિત છે. પણ તેમની માન્યતા રૂપે કે ચોથી થોયના નિષેધાર્થે નથી. એઓશ્રીએ વળી પંચાશકળની એ વ્યાખ્યામાં ત્રણ મત બતાવ્યા છે એમાં પોતાને કયો મત ઇષ્ટ છે તે જણાવ્યું જ નથી, પૂ. અભયદેવસૂ. મ.ના ગુરુભાઈ પૂ. શોભનદેવ સૂ. મ.એ શોભનસ્તુતિમાં ચોવીશ જિનના ચોવીશ સ્તુતિ જોડાઓ બનાવ્યા છે એટલે પૂ. અભયદેવસૂ. મ.ની પરંપરામાં ચાર સ્તુતિઓ ચાલતી જ હતી, આથી તેઓશ્રી ચોથી સ્તુતિ એ અર્વાચીન છે એમ કહેજ નહિ, માટે પૂ. અભયદેવસૂ. મ.ના નામથી ચતુર્થ સ્તુતિનો નિષેધ કરવો એ અયોગ્ય છે. ચતુર્થસ્તુતિ માટે વિશેષ જ્ઞાન સંપાદન કરવાની ભાવનાવાલા આત્માઓએ સ્વ. પૂ. વિજયાનંદસૂ. (શ્રી આત્મારામજી) મ. કૃત ચતુર્થસ્તુતિનિર્ણય પુસ્તક વાંચી લેવું. કહેવાની મતલબ એ છે કે ચાર સ્તુતિઓ રચવાનો અને બોલવાનો કાળ ધણો જ પ્રાચીન છે. અહિંયાં શાસનના દેવદેવીઓની પ્રશંસા કરવામાં આવે છે તે સમકિત-દષ્ટિ જ સમજવા પણ મિથ્યાદષ્ટિ નહિ કેમકે ચાર સ્તુતિઓમાં શાસનના દેવદેવીની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે તે પ્રભુના સેવક તરીકે જ શ્રાવકની પ્રશંસા થાય જ નહિ આવી બોલનાર એકાંતવાદી છે કેમકે પ્રભુ મહાવીર-સ્વામી ભગવાને પણ સાધુઓ આગળ આજુબંદ, કામદેવ આદિ શ્રાવકોની પ્રશંસા કરી છે, અને અંગસૂત્રોમાં દેવતાઓના અવર્ણવાદના નિષેધ-પૂર્વક સુલભબોધિપણામાં કારણરૂપે દેવોના વર્ણવાદનું વિધાન કર્યું છે.

સ્તુતિના પ્રકારો

કેટલીક સ્તુતિઓ કેવલ જિનેશ્વરભગવંતના ગુણોને જ ગાનારી, કેટલીક ઉપદેશાત્મક, કેટલીક પર્વના મહાત્મ્યને પ્રદર્શિત કરનારી અને કેટલીક આત્મનિર્દાત્મક પણ હોય છે. પણ વાસ્તવિક રીતે સ્તુતિના બેદો પૂ. ઉપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજી મહારાજાએ જે પાઠ્યા છે. તે સુંદર છે. એક

વ્યવહારસ્તુતિ અને ખીજી નિશ્ચયસ્તુતિ. પ્રભુજીના બાહ્ય આકારનું વર્ણન કરતી સ્તુતિ વ્યવહારસ્તુતિ છે, જે સ્તુતિમાં જિનેશ્વરભગવંતના ગુણોનું જ વર્ણન કરવામાં આવ્યું હોય તે નિશ્ચયસ્તુતિ કહેવાય છે. જેમ રાજાનું નિશ્ચયવર્ણન રાજા શરવીર છે, દાની છે, ન્યાયી છે પણ રાજાના રાજ-મહેલનું, રાજધાનીનું વર્ણન કરવામાં આવે તે રાજાનું વર્ણન બાહ્ય-વર્ણન છે. જિનેશ્વરો અનંતજ્ઞાની છે, અનંતઉપકારી છે, એમના અભ્યંતર ગુણો અપરંપાર છે ઇત્યાદિ આત્માશ્રિત જે વર્ણન તે નિશ્ચયસ્તુતિ છે અને એમના શરીરમાં ૧૦૦૮ લક્ષણો હોય છે, એમનું શરીર સૂર્યની તેજસ્વિતાને પણ ઝાંખપ લગાડે તેવું છે. ભગવાન ચાલે ત્યારે પગ જમીન ઉપર મૂકે નહિ. સ્વર્ણકમલ ઉપર મૂકે. ભગવાન ત્રણ ગઢવાળા સ્તનગઢિત સિંહાસન ઉપર બેસીને દેશના દે છે—આ બધું વર્ણન એ વ્યવહારસ્તુતિ છે. આવી નિશ્ચય અને વ્યવહાર સ્તુતિઓનો આ ગ્રંથમાં ઢગલો છે. તેમાં યમક, પ્રાસાનુપ્રાસ, વર્ણલિંકાર, સા'રી'ગ'મ'પ'ધ' ની'સા'ના સ્વરવાલી, ફલો તેમજ મીઠાઈઓના નામવાલી પણ અર્થ જુદો નીકળતો હોય એવી ચમત્કારિક સ્તુતિઓ ઘણી ઘણી સંગૃહીત છે. આજસુધી ખીલકુલ અપ્રસિદ્ધ એવી પિશાચીભાષાબદ્ધશ્રીપાર્શ્વજિનની સ્તુતિના જોડાનો પણ સંગ્રહ કરાયો છે. આ સંગ્રહમાં છૂટી થોડો જોડાઓ અને ચોવીશાઓ છે. કેટલીક સ્તુતિઓની અવચૂરિઓ પ્રાપ્ત થવાથી સંસ્કૃત-યમકબદ્ધ સ્તુતિઓનો પદ્મજેદ સારી રીતે કરાયો છે. આમાં દશ તરંગો છે અને એકએક તરંગમાં કેટલી સ્તુતિઓ છે ઇત્યાદિ સંપાદકીય નિવેદન જોવાથી માલમ પડશે.

એક સ્તુતિ ને ચાર અધિકાર

આ સંકલનામાં એક જ થોડા ચાર વખત બોલી શકાય તેવી આશરે ૨૫ સ્તુતિઓ છે એટલે કે ચારે અધિકાર એક જ શ્લોકમાં આવી જાય તેવા છે. આવી સ્તુતિઓના બનાવનાર પ્રામાણિક મહર્ષિઓ હોવાથી બોલવામાં વાંધો હોય તેમ દેખાતું નથી. એક સ્તુતિ ચાર વખત બોલી શકાતી હશે

માટે જ એક સ્તુતિમાં ચાર અધિકાર બતાવનારી ટીકાઓ પણ ઉપલબ્ધ થાય છે અને તેમાં ચાર અધિકાર બતાવવાની ચેષ્ટા કરેલી નજરે પડે છે.

આ બધી કૃતિઓ ઉપરથી આપણા પૂર્વજ મહર્ષિઓએ કેટલો બધો શ્રમ ઉઠાવ્યો હશે તેનું માપ કાઢી શકાય છે. એ પરમ પુરુષોએ નાનકડી સ્તુતિઓમાં પણ સિદ્ધાન્તોનું રહસ્ય સમાવી દીધું છે કે જેની ટીકાઓ-વૃત્તિઓ લખવા બેસીએ તો મોટા મોટા ગ્રન્થો બની જાય.

વળી આ ગ્રન્થમાં પંચમી, અષ્ટમી આદિ તિથિઓની સ્તુતિઓનો સંગ્રહ એ અપેક્ષાએ સમજવો કે અન્ય દિવસોમાં પણ તે સ્તુતિઓ બોલી શકાય છે કેમકે અષ્ટમીના સંસારદાવાઁ અને શુદ્ધ પંચમીએ શ્રીનેમિ પદ્મરૂપઁ થાયની પરંપરા રૂઠ થઈ ગઈ છે. અન્ય દિવોમાં અમુક જ સ્તુતિ બોલવી જોઈએ એવી રૂઠી નથી તેથી જ શુક્લપંચમી અને અષ્ટમી સિવાયના દિવસોમાં પણ એ સ્તુતિઓ બોલી શકાય છે. કેમકે આવી સુંદર સ્તુતિઓના સર્જનહારો પૂર્વ મહર્ષિઓ છે.

આ બધી કૃતિ રચનાર મહર્ષિઓ ક્યારે થયા અને તેની રચના ક્યાં કરી વિગેરે વિષયો પ્રસ્તાવના ખૂબ ખૂબ લાંબી થઈ જવાના ભયથી અત્ર આપતા નથી. આ સંકલનામાં ખીણ વિશેષતા એ છે કે સંપાદક અને સંગ્રાહક મુનિશ્રી નેમવિજયજીએ ખંભાતના શ્રી શાન્તિનાથ ભગવાનના તાડપત્રીય ભંડારના તાડપત્રી ઉપર લખાયેલી ત્રણ થોથોનો પણ સંગ્રહ કરી લીધો છે. એવી એ પ્રત તો ઘસાઈ ગયેલી હતી કે તેમાં એક પાદ ખૂટતું હતું તોપણ [] આ ચિહ્નની અંદર ખૂટતા તે પાદને જોડવી થાયને સંપૂર્ણ કરી છે. કેટલેક ઠેકાણે ટીપ્પણીઓ પણ કરવામાં આવી છે.

અંતમાં આપણો ઉદારચરિત જૈનસંઘ, પૂર્વપુરૂષો અને વર્તમાન મહાપુરુષોની અસાધારણ કૃતિઓનો સુંદર રીતિએ સંગ્રહ કરી જગતના યોગાનમાં મૂકે તો જે પ્રતિષ્ઠાને ભોગવી રહ્યો છે તે કરતાં પણ ઘણી ઉજળી પ્રતિષ્ઠાને મેળવનારો થાય. કેવલ પ્રતિષ્ઠાને જ નહિ પણ જૈન

ધર્મની ઉદારતા, સહિષ્ણુતા, અપરિગ્રહવાદ ને વિશ્વશાંતિના ભવ્ય સદેશાઓથી વિશ્વ પરિચિત અને, તેમજ સર્વ ધર્મોના સમન્વયની વાતો જૈનધર્મ સિવાય ખીજે કંઈ નથી. ખીજે જે સંભળાય છે કે— ખોલાય છે તે જૈનધર્મની અંદરના સર્વધર્મસમન્વયરૂપી સાગરથી ઉછળેલા જલખિન્દુઓ છે પણ સમન્વયરૂપી મહાસાગર જૈનધર્મમાં જ દહેરો લઇ રહ્યો છે.

તેમજ જગતમાં જૈનધર્મ ન્યાયયુક્ત અને ઉચ્ચ આદર્શવાળો છે. આવી શ્રદ્ધા જગતના માનવીઓમાં અંકિત થાય.

અને વાંચકો, પાઠકો અને અભ્યાસકો આ ગ્રન્થનો સદુપયોગ કરી સંપાદક-સંગ્રાહકને સુંદર લાભ આપશે. ચાલતાં રખાવના થાય, ખોલતાં વિપરીત ખોલાઈ જવાય, લખતાં અક્ષર આડોઅવળો થઈ જાય તેમ આના સંશોધન કાર્ય વિગેરેમાં જે કંઈ ખામી રહી જવા પામી હોય તે તે સુજ્ઞાનધુઓ સુધારી લેશે. ઇત્યલં વિસ્તરેણ.

આરીસાભુવન-પાલીતાણા
વિ. સં. ૨૦૧૦ આસો શુદ્ધ ૧૦
ગુરુવાર તા. ૭-૧૦-૧૯૫૪

જૈનરત્ન વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ આરાધ્યપાદ
કવિકુલકિરીટ પૂજ્યપાદ પરમગુરુવર્ય
આચાર્યભગવંત શ્રીમદ્ વિજયલાલિધ-
સૂરીશ્વરજી મહારાજનો ચરણચંચરીક
મુનિ વિક્રમવિજય

થોડુંક શુદ્ધિ-સૂચન

આ પુસ્તકના છપાએલા ફરમાઓ ઉપલક્ષણોએ જોતાં કોઈ કોઈ સ્થળે અશુદ્ધિઓ રહી જવા પામી છે કે અથવા જવા પામી છે એમ જણાયું. નજરે ચઢેલી અશુદ્ધિઓમાંથી જે ખાસ મહત્વની તેની શુદ્ધિનું સૂચન અત્ર કરાય છે.

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૫	૧૬	અને શ્લોકો	અને સ્તોત્રાન્તર્ગત શ્લોકો
૪	૨	સીતોપલા	સિતોપલા
૪	૫	નિત	નીત
૭	૫	ઠાકુરરામ	ઠાકુરરામા
૮	૨૦	હોશો	હોંશો
૧૩	૧૨	સધાયા	સિધાયા
૧૪	૨૩	ઉર્ધ્વાધઃ તિર્યઘાં	ઉર્ધ્વાધઃ
૧૫	૪	વિપિન	વિપીન
૧૫	૮	જયાસા	જયા સા
૩૬	૪	ધર્મ	ધર્મ
૩૮	૩	ભરૂઅચ્ચે	ભરૂઅચ્છે
૩૮	૧૪	સોવન	સોવન
૪૦	૧૧	ચ સદ્શી	સદ્શી
૪૪	૧૪	દૌ	દૌ
૪૬	૩	જૈનવાણી	જૈનવાણી
૪૯	૮	મલ્લિજિન	મલ્લિજિનેશ્વર
૬૭	૨૫	સંસાર	સંસાર
૭૩	૧૪	દિશી	દિસિ

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७४	७	धरो	जिन
७४	१८	तिणुमां	तीनमां
७५	५	परमेस	परमेश
७६	१	गोडीपाससु	गोडीपाससु
७७	६	अगार	अगार
८४	१७	परते	परयो
९९	४	साति	शान्त
९९	७	अतित	अतीत
९९	९	चयन	चय
१०५	१	सुभति	सुमति
१०८	५	निर्गत	निर्जित
१०९	१७	नवनिध	नवनिधि
११५	२	हीट	हीर
१२०	८	शिस	शीस
१२७	५	अनंताजन	अनंतजिन
१२८	१०	प्रप्रामानो	प्रप्रामानो
१४२	४	तीर्थंकर	श्रीतीर्थंकर
१४२	९	दंगा	दंड
१४३	७	आगम	आगमनी
१४३	११	मुक्ति	मुगति
१४३	१६	लक्ष्मीसुरि	विजयलक्ष्मीसुरि
१४५	१२	वैभारगिरि	वैभारगिरिवर
१६०	२५	दिति	कृति
१६४	२२	शुद्ध	शुद्धि
१७१	७	यच्छेसरीदेवी	यच्छेसरीदेवी गण?
१७१	२२	ओककु	ओककु

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૭૮		સુભટ	સુભટ
૧૮૨	૧૨	કર્મ	કર્મો
૧૯૨	૧૨	પર્યુષણ	પર્યુષણ
૧૯૪	૧	સમાચારી	સામાચારી
૧૯૫	૫	"	"
૧૯૫	૧૯	સ્વામીભક્તિ	સ્વામિભક્તિ
૧૯૫	૨૨	અલેલસર	અલલેસર
૧૯૬	૭	સમાચારી	સામાચારી
૧૯૭	૭	પર્યુષણ	પર્યુષણ
૧૯૮	૧૨	સમાચારી	સામાચારી
૧૯૯	૧૦	ઉણ	ઉણ
૧૯૯	૧૧	સમાચારી	સામાચારી
૧૯૯	૧૭	ક્ષુલકપણ	ક્ષુલકપણ
૧૯૯	૨૩	ગચ્છધારી	ગચ્છધારી
૨૦૪	૧૦	નોગમ	નોઆગમ
૨૦૪	૧૪	પરતા	પરયા
૨૦૭	૧૬	વિધન	વિધન
૨૦૮	૧૭	જિપ	જિમ
૨૧૧	૧૮	ચક્રેશ્વરી	ચક્રેસરી
૨૧૨	૩	બણી	પબણી
૨૧૨	૧૦	નવિમલ	જ્ઞાનવિમલ
૨૧૩	૮	નિરભિક	નિરભીક
૨૪૧	૧૬	ભય	ભવભય
૨૪૫	૨૩	વૈરુથ્યા	વૈરોથ્યા
૨૫૧	૧૯	ચક્રેશ્વરી	ચક્રેસરી
૨૫૭	૧૪	તેણ	તેણે

पृष्ठ	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
२५८	१४	नेत्रे	नेत्रे
२५८	१७	यङ्केसरी	यङ्केसरी
२८५	१८	अवमसंमसं	अवमसंतमसं
२८६	१४	जैनः कृतान्तः	जैनःकृतान्तः
२८६	१५	°सिन्धु नाना-	°सिन्धुनाना-
२९६	१०	S	-
३१७	२१	प्रदरजनिनिभाना	प्रदरजनिनिभानौ
३६३	१४	°गततयाचितं	°गततया चितं
३६६	१२	धामहन्ता०	धाम हन्ता०
३७२	१६	°वार्यागमम्	°वार्या गमम्
३९२	३	+ १	१
३९७	१	धर्मकीर्ते	धर्मकीर्ते ।
३९७	१	विघ्नस्त०	विघ्नस्त०
३९७	३	°सितकीर्ते	°सीतकीर्ते ।
३९७	४	°अनङ्गकीर्ते	°अनङ्गकीर्ते ।
४६५	९	गणहारिबद्धो	गणहारिबद्धो
५०८	१४	सुहंसव्व भव्वाण संपू०	सुहं सव्वभव्वाणसंपू०
५१३	३	तीर्थपं !	तीर्थपं
५२१	१७	पर्युषणा०	पर्युषणा०

अनुक्रमश्लोका

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
	संपादकीय निवेदन	३-१०
	यत्किञ्चित्	११-२१
	थोडुं शुद्धि-सुचन	२२-२५
	अनुक्रमश्लोका	२६-३०

प्रथम तरंग

१४	श्रीसिद्धायलज्जस्तुति	२-११
१	श्रीपुंडरीकस्वामीस्तुति	११
१३	श्रीआदिगिनस्तुति	११-२१
३	श्रीअजितगिनस्तुति	२१-२२
२	श्रीशंभवगिनस्तुति	२२-२३
२	श्रीअभिनंदन-	

गिनस्तुति २३

३	श्रीसुमतिगिनस्तुति	२४-२५
३	श्रीपद्मप्रलगिनस्तुति	२६
२	श्रीसुपार्श्वगिनस्तुति	२६-२७
२	श्रीयंद्रप्रलगिनस्तुति	२७
२	श्रीसुविधिगिनस्तुति	२८
२	श्रीशीतलगिनस्तुति	२८-२९
२	श्रीत्रेयांसगिनस्तुति	२९
४	श्रीवासुपूज्य-	
	गिनस्तुति	२९-३२
२	श्रीविमलगिनस्तुति	३२-३३
१	श्रीअनंतगिनस्तुति	३३
२	श्रीधर्मगिनस्तुति	३३-३४

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
१४	श्रीशान्तिगिनस्तुति	३४-४५
१	श्रीकुन्थुगिनस्तुति	४५
६	श्रीअरगिनस्तुति	४५-४९
१४	श्रीमद्विगिनस्तुति	४९-५८
२	श्रीमुनिसुप्रत-	

गिनस्तुति ५८-५९

६	श्रीनमिगिनस्तुति	५९-६२
१८	श्रीनेमनाथस्तुति	६२-७५
३५	श्रीपार्श्वगिनस्तुति	७५-१०३
१८	श्रीवर्द्धमानगिन-	

स्तुति १०४-११८

द्वितीय तरंग

३	श्रीयोवीशतीर्थेश्वरीनी	
	स्तुति	११९-१३०
२	श्रीपंचगिनस्तुति	१३०
१	श्रीशत्रुंजय अने श्री-	
	गिरनारमंडनस्तुति	१३१
११	श्रीसीमंघरगिन-	
	स्तुति	१३१-१३७
१	श्रीवीशविह्वरमान-	
	गिनस्तुति	१३७
४	श्रीशाश्वतगिन-	
	स्तुति	१३७-१४१
१	श्रीनंदीश्वरद्वीपस्तुति	१४१

स्तुतिसंख्या विषय पृष्ठ

तृतीय तरंग

६	श्रीज्ञानपांथमीस्तुति	१४२-१५०
५	भक्ति आदि पांथ- ज्ञानस्तुति	१५०-१५२
१०	श्रीभौनश्रेकादशी- स्तुति	१५२-१६१
१६	श्रीसिद्धयुक्तस्तुति	१६१-१७४
५	श्रीअरिहंतपदस्तुति	१७४-१७६
४	श्रीसिद्धपदस्तुति	१७७-१७९
२	श्रीआचार्यपदस्तुति	१७९-१८०
२	श्रीउपाध्यायपद- स्तुति	१८०-१८१
२	श्रीसाधुपदस्तुति	१८१-१८२
२	श्रीदर्शनपदस्तुति	१८२-१८३
२	श्रीज्ञानपदस्तुति	१८३-१८४
२	श्रीचारित्र्यपदस्तुति	१८४-१८५
२	श्रीतपपदस्तुति	१८५-१८६
१५	श्रीपर्युषण्युपर्वस्तुति	१८६-२००
१५	श्रीत्रैत्रीपुनमस्तुति	२००-२११
८	श्रीदीवादीपर्वस्तुति	२१२-२१८
५	श्रीशोडशीपर्वस्तुति	२१८-२२२
१	श्रीषोडशमीस्तुति	२२२
२	श्रीवीशस्थानकस्तुति	२१३-२२५
२	श्रीवर्धमानतपस्तुति	२२५-२२६
१	श्रीउपधानतपस्तुति	२२६

स्तुतिसंख्या विषय पृष्ठ

चतुर्थ तरंग

१	श्रेकमनी स्तुति	२२७
५	श्रीगुणी स्तुति	२२८-२३१
२	श्रीगुणी स्तुति	२३१-२३२
१	श्रीयथनी स्तुति	२३२
२	पांथमनी स्तुति	२३३-२३४
१	छ्दनी स्तुति	२३४
१	सातमनी स्तुति	२३५
१०	आठमनी स्तुति	२३५-२४३
१	नोमनी स्तुति	२४३
१	दशमनी स्तुति	२४४
१	अगीआरसनी स्तुति	२४५
१	आरसनी स्तुति	२४६
१	तेरसनी स्तुति	२४६
१	श्रीदशनी स्तुति	२४८
१	पुनमनी स्तुति	२४८
१	अमावास्यानी स्तुति	२४९
१	शुक्लपक्ष अने कृष्णपक्षनी स्तुति	२४९

पांथम तरंग

१	गुणस्थानकभावगर्भित- श्रीआदिगुण स्तुति	२५१
१	समवसरणुभावगर्भित- श्रीसामान्यगुण स्तुति	२५२

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ	स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
१	सुधर्भदेवलोकावगर्भित- श्रीआदिग्नित्वास्तुति	२५२	१	श्रीकुन्थुग्नित्वास्तुति	२६५
१	नवतस्त्वलावगर्भित- श्रीआदिग्नित्वास्तुति	२५४	४	श्रीनेमनाथस्तुति	२६६-२६८
२	अध्यात्मस्तुति	२५५-२५६	३	श्रीपार्श्वग्नित्वास्तुति	२६८-२७०
१	मंगललावगर्भित- श्रीसामान्यग्नित्वास्तुति	२५६	२	श्रीवर्द्धमानग्नित्वास्तुति	२७०-२७१
षष्ठ तरंग परिशिष्ट			३	श्रीसीमधरग्नित्वास्तुति	२७१-२७२
२	श्रीसिद्धायलस्तुति	२५८-२६०	१	श्रीशाश्वतग्नित्वास्तुति	२७२
३	श्रीआदिग्नित्वास्तुति	२६०-२६२	१	श्रीज्ञानपंचमीस्तुति	२७३
१	श्रीअग्नित्वास्तुति	२६२	७	श्रीसिद्धयुक्तस्तुति	२७४-२७६
१	श्रीसुभतिग्नित्वास्तुति	२६३	१	श्रीगौतमगणधरस्तुति	२७६
१	श्रीशीतलग्नित्वास्तुति	२६४	१	अगीयार गणधरस्तुति	२७७
१	श्रीशान्तिग्नित्वास्तुति	२६५	१	यौहसो आवन गणधरस्तुति	२७७

सप्तमस्तरङ्गः

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
१	पू. बप्पभट्टि. सू. म. प्रणीतास्तुतिचतुर्विंशतिका	२८०-२९५
१	पू. शोभनदेव सू. म. " " "	२९६-३१३
१	पू. पं. श्री हेमवि. गणि " " "	३१४-३३४
१	पू. पं. श्री मेरुवि. गणि " " "	३३४-३५४
१	पू. महोपाध्याय यशो.वि. म. " " "	३५४-३७२
१	पू. लब्धिसूरीश्वरजी. म. " " "	३७३-३८८
१	कविचक्रवर्तिश्रीपाल " " "	३८९-३९१

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
३	पू. धर्मघोष सू. म. प्रणीता स्तुतिचतुर्विंशतिका	३९२-४०५
१	पू. सोमप्रभ सू. म. " " "	४०६-४०८
१	पू. जिनमुन्दर सू. म. " " "	४०९-४१४
१	पू. पं. श्रीचारित्रराज गणि " " "	४१५-४१७
२	पू. पं. श्रीचारित्ररत्न गणि " " "	४१८-४२६
१	पू. मुनिराज श्रीमेरुवि. म. " " "	४२७-४२९
१	पू. मुनिराज श्रीहेम वि. म. " " "	४३०-४३३
१	पू. मुनिराज श्रीन्यायसा. म. " " "	४३३-४३६
१	पू. मुनिराज श्रीशान्तिचन्द्र म. " " "	४३६-४३९
६	अज्ञातकर्तृचतुर्विंशत्यादिजिनस्तुतयः	४३९-४६५

अष्टमस्तरङ्गः

२	श्रीशत्रुञ्जयमण्डनआदिजिनस्तुतिः	४६६-४६७
८	श्रीआदिजिनस्तुतिः	४६७-४७१
१	पिशाचभाषाबद्धश्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः	४७२
१	श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः	४७२
४	श्रीशान्तिजिनस्तुतिः	४७३-४७५
१	श्रीकुन्धुजिनस्तुतिः	४७५
१	श्रीअरजिनस्तुतिः	४७५
२	श्रीनमिजिनस्तुतिः	४७६
६	श्रीनेमजिनस्तुतिः	४७६-४७९
१७	श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः	४७९-४८८
२०	श्रीवर्द्धमानजिनस्तुतिः	४८९-४९८

नवमस्तरङ्गः

स्तुतिसंख्या	विषय	पृष्ठ
१	श्रीचतुर्मुखजिनस्तुतिः	४९९-५००
१	श्रीपञ्चजिनस्तुतिः	५०१-५०२
१	श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तुतिः	५०२
८	श्रीसामान्यजिनस्तुतिः	५०२-५०६
४	श्रीसीमन्धरजिनस्तुतिः	५०७-५०८
१	श्रीसप्तत्यधिकशतजिनानां स्तुतिः	५०९

दशमस्तरङ्गः

१	श्रीपञ्चतीर्थस्तुतिः	५१०
२	श्रीनन्दीश्वरद्वीपस्तुतिः	५११
१	श्रीअष्टापदतीर्थस्तुतिः	५१२
२	श्रीपञ्चकल्याणकस्तुतिः	५१२-५१३
४	श्रीउद्योतपञ्चमीस्तुतिः	५१३-५१६
१	श्रीमौनएकादशीस्तुतिः	५१६-५१७
८	श्रीसिद्धचक्रस्तुतिः	५१७-५२१
२	श्रीपर्युषणापर्वस्तुतिः	५२१-५२३
५	श्रीदीपमालिकास्तुतिः	५२३-५२५
६	श्रीगौतमगणधरस्तुतिः	५२५-५२८

સહાયકર્તાની શુભ નામાવલી

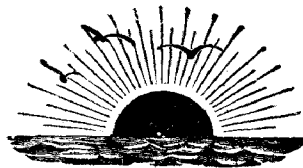

સ્તુતિતરંગિણીના પ્રકાશનકાર્યમાં સુરતનિવાસી ચીમનલાલ ઠાકોરભાઈ ઝવેરીએ ૫૦૦ નકલની તેમજ નીમ્નલિખિત અને કેટલાક જ્ઞાનપિપાસુ સજ્જનવર્ગે ગુપ્ત ઉદાર સહાય કરી છે તેની નોંધ લઈએ છીએ અને ભવિષ્યમાં આ ગ્રન્થનો ખીજો ભાગ તૈયાર થાય તે પ્રસંગે પુનઃ પોતાની ઉદારતા પ્રકટ કરશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

—પ્રકાશક

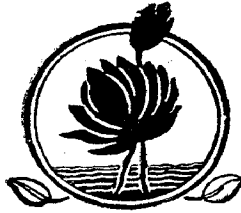
ક્ર.	નામ	ગામ
૧૫૦)	શા. ગોરંધનદાસ વાલચંદ	પૂનાકેમ્પ
૧૨૫)	સાધ્વી લલિતાશ્રીજી સુરતવાલાના વરસીતપના પારણાની પુણ્યસ્મૃત્યર્થે હ. એક શ્રાવક	સુરત
૧૨૫)	શા. છગનલાલ દેવચંદ	વાલોડ (સુરત)
૧૨૫)	મેનાબાઈ ભર્તાર બાલારામ પરસોતમદાસ દોશી	મડીલગા. (મહારાષ્ટ્ર)
૧૧૨)	મહેસાણાવાલા સ્વ. શેઠ ગોકલદાસ ભાયચંદ વોરા અને તેમનાં ધર્મપત્ની ઇચ્છાબેનના સ્મરણાર્થે તેમની પુત્રી મણીબેન	પૂનાકેમ્પ
૧૦૧)	જમનાબાઈ ભર્તાર શેઠ કુલચંદ હકમચંદ દોશી	
	હ. રાવજીભાઈ સાકલચંદ નૂરકર ગડદિંગલજ	(મહારાષ્ટ્ર)
૧૦૧)	નિર્મલાબેન ચુનીલાલ છગનલાલ દોશી	ઈડર
૧૦૦)	શા. છોટુભાઈ ભગવાનદાસ	
	હ. શા. મગનલાલ લાલચંદ માંડવી	(સુરત)
૧૦૦)	શા. નગીનભાઈ ઘેલાભાઈ કરાણી	સુરત

- ૧૦૦) મોંઘીબેન મોહનલાલ સુતરીઆ સુરત
- ૧૦૦) લીંબડીવાલા પારેખ રતીલાલ માણેકચંદ મુંબઈ
- ૧૦૦) શા. રાવજીભાઈ માનચંદ બત્તીશીરાલા (મહારાષ્ટ્ર)
- ૧૦૦) સુશીલા અને વિજયાબાઈ કેશરીમલજી હિરણ
સતારા (મહારાષ્ટ્ર)
- ૭૫) સ્વ. બાલુભાઈ કપુરચંદના પુણ્યસ્મરણાર્થ
તેમના સુપુત્રો સુરત
- ૭૫) શા. ધનપાલ ગણપતલાલ અને શા. શાન્તિલાલ દેવચંદ
ગડકિંગલજ (મહારાષ્ટ્ર)
- ૭૨) ભીખીબેન ભવાનભાઈ
હ. ડૉ. ચંદુલાલ અમૃતલાલ મહેતા ઈડર
- ૭૧) કંથરાવીવાલા શા. કેશવલાલ દલભચંદ પૂનાકેમ્પ
- ૬૦) જ્ઞાનખાતાના હ. જમનાબાઈ ભર્તાર
શેઠ કુલચંદ હકમચંદ દોશી ગડકિંગલજ (મહારાષ્ટ્ર)
- ૫૧) શા. વિજયકુમાર અમરચંદ બાલુભાઈ સુરત
- ૫૧) દિલીપકુમારના પુણ્યસ્મરણાર્થ કંથરાવીવાલા
શા. ઇશ્વરલાલ દલભચંદ પૂનાકેમ્પ
- ૫૧) શ્રી પંચમહાજન. ઈડરવાલા ભીખીબેન
ભવાનભાઈની શુભપ્રેરણાર્થી અડપોદરા (તલોદ)
- ૩૧) દોશી અમીચંદ ચુનીલાલ ઈડર

સ્તુતિ-તરંગિણી

[ઉપલબ્ધ સ્તુતિ-થોથોના વિશિષ્ટ સંગ્રહ]

સંપાદક-સંગ્રાહક
મુનિશ્રી નેમવિજયજી મહારાજ

પ્રથમ તરંગ

ગુજરાતી આદિ ભાષાની
સ્તુતિઓ

卐

શ્રી સિદ્ધાયલજની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ—રઘુપતિ રાઘવ રાજરામ, પતિત પાવન સીતારામ.)

શ્રીશત્રુંજયમંડળુ રિસહ જિણુંદ, પાપતણો ઉન્મૂલો કંદ; ૧
મરુદેવીમાતાનો નંદ, તે વંદું મન ધરી આણુંદ.

ત્રણ ચોવીશી ણિહુત્તર જિના, ભાવ ધરી વંદું એક મના; ૨
અતીત અનાગત ને વર્તમાન, તિમ અનન્ત જિનવર ધરો ધ્યાન.

જેહમાં પંચ કહ્યા વ્યવહાર, નય પ્રમાણુ તણા વિસ્તાર; ૩
તેહના સુણુવા અર્થ વિચાર, જિમ હોય પ્રાણી અલ્પ સંસાર.

શ્રી જિનવરની આણુ ધરે, જગ જશવાદ ઘણો વિસ્તરે; ૪
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ સાન્નિધ્ય કરે, શાસનદેવી સંકટ હરે.

૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીર તણી.)

ઋષભદેવ નમું ગુણુ નિર્મલા, દૂધમાંહે ભેલી ૧સીતોપલા;
વિમલશૈલ તણા શણુગાર છે, ભવભવ મુજ ચિત્તે તે રૂચે. ૧

જેહ અનંત થયા જિન કેવલી, જેહ હશે વિચરંતા તે વલી;
જેહ અસાસય સાસય ત્રિહું જગે, જિનપડિમા પ્રણમું નિતઝગમગે. ૨

સરસ અક્ષર મહોદધિ, ત્રિપદી ગંગ તરંગ કરી વધી;
ભવિક દેહ સદા પાવન કરે, દુરિત તાપ રજ્જેમલ અપહરે. ૩

જિનશાસન ભાસન-કારિકા, સુરસુરી જિન આણા-ધારિકા;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા દીયે દંપતી, દુરિત દુષ્ટતણા ભય જીપતી. ૪

૩ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવત્ર કાયા.)

સવિ મળી કરી આવો, ભાવના ભવ્ય લાવો,
વિમલગિરિ વધાવો, મોતીયાં થાલ લાવો;
જે હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો,
ન હોય દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો. ૧

શુભ કેશર ઘોલી, માંહે કર્પૂર ચોલી,
પહેરી સિત પટોલી, વાસીયે ગંધ ઘોલી;
ભરી પુષ્કર રનોલી, ટાલીયે દુઃખ હોલી,
સવિ જિનવર ટોલી, પૂજ્યે ભાવ ભોલી. ૨

શુભ અંગ અગ્યાર, તેમ ઉપાંગ બાર,
વલી મૂલસૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
દશ પયત્રા ઉદાર, છેદ પદ વૃત્તિ સાર,
પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિ સાર. ૩

૧ સાકર. ૨ ભાજન વિશેષ.

જય જય જય નંદા, જૈન દષ્ટિ સુરીંદા,
કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખદંદા;
જ્ઞાનવિમલસૂરીંદા, સામ્ય? માકંદ કંદા,
વર વિમલગિરીંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદા. ૪

૪ (રાગ-મતોહર મૂર્તિ મહાવીર તણી.)

શ્રીશત્રુજય મંડળ આદિદેવ, હું અહોનિશિ સારું તાસ સેવ;
રાયણુતલે પગલાં પ્રભુતણાં, પૂજશ સક્રુણ કૂલ સોહામણાં. ૧
ત્રેવીશ તીર્થંકર સમોસર્યા, વિમલાચલ ઉપર ગુણુ ભર્યા;
ગિરિ કંડણે^૨ આવ્યા નેમનાથ, સો જિનવર મેલો મુક્તિસાથ. ૨
શ્રી સોહમસ્વામી ઉપદિશ્યા, જંખૂ ગણુધરને મન વસ્યા;
પુંડરીકગિરિ મહિમા એહમાંહિ, હું આગમ સમરું મન ઉચ્છાંહિ. ૩
ચક્ષેસરી ગોમુખ કવડ યક્ષ, મનવંછિત પૂર્ણુ કલ્પવૃક્ષ;
સિદ્ધક્ષેત્ર સહાઈ દેવતા, ભણે નંદસૂરિ તુમ પાય સેવતા. ૪

૫ (રાગ-શત્રુજયમંડળ ઋષભ જિણુંદ દ્યાલ.)

આદિ જિન વંદો, સિદ્ધગિરિ પર સાર,
જસ મહિમા કેરો, આગમમાં નહિ પાર;
ત્રિભુવનપતિ ભાષે, રાષે હૃદય મોઝાર,
ભવિ ભાવ ધરીને, પામે ભવનો પાર. ૧
પુંડરીકગિરિ મહિમા, ધાર ષર્ષદામાંહિ,
સીમંધર ઝાલે, સુણે ભવિ ઉચ્છાંહિ;
ગિરિ ગુણુમાં ડાલે, રમીયે તેહની છાંહિ,
ગયા અનંત તીર્થંકર, મુક્તિપુરીમાં જાંહિ. ૨

૧ સમતા રૂપી આંખો. ૨ કુંડકને.

ચૈતર કારતિકના મહોત્સવ જહાં સુખકારી,
કોડો મુનિ સિદ્ધિ, પામ્યા સ્થાન બલિહારી;
કોડી કોડી જાઉં, બનવા મુક્તિ વિહારી,
સિદ્ધાન્ત કહ્યા જસ, ગુણ ગણ અપરંપારી. ૩

ચક્રેશ્વરી દેવી, કવડ ચક્ષુ ગુણ ભૂરી,
સંકટ સવિ ચૂરે, અન્ય ભક્તિ ભરી સુરી;
કરે ભક્તિ પૂરી, ભરવા આતમ નૂરી,
લખિંચ સૂરિ ગાવે, બાવાને શિવપુરી. ૪

૬ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર વીર જિનેશ્વર
શત્રુજયમંડન, ઋષભ જિણુંદ દયાલ,
મરુદેવાનંદન, વંદન કરું ત્રણ કાલ;
એ તીરથ જાણી, પૂર્વ નવ્વાણું વાર,
આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાલ અપાર. ૧

ત્રેવીશ તીર્થકર, ચઢીયા ઇણ ગિરિરાય,
એ તીરથના ગુણ, સુર અસુરાદિક ગાય;
એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે,
એ તીરથના ગુણ, સીમંધર મુખ જાલે. ૨

પુંડરીકગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ,
વિમલાચલ ભેટી, લહીએ અવિચલ રિદ્ધ;
પંચમી ગતિ પહોંતા, મુનિવર કોડાકોડ,
ઇણ તીરથે આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩

શ્રી શત્રુજય કેરી, અહોનિશ રક્ષાકારી,
શ્રી આદિ જિનેશ્વર, આણ હૃદયમાં ધારી;

શ્રી સંઘ વિઘનહર, કવડજ્ઞ ગ(ગુ)ણ ભૂર,
શ્રી રવિધુધસાગર, સંઘના સંકટ ચૂર. ૪

૭ (રાગ-સકલ સુરાસુર સેવે પાયા.)

શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ મેરુ ઉદાર,
ઠાકુરરામ અપાર,
મંત્રમાંહે નવકાર જ જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું,
જલધર જલમાં જાણું;
પંખીમાં જેમ ઉત્તમ હંસ, કુલમાંહે જેમ રૂષભનો વંશ,
નાભિતણો એ અંશ,
ક્ષમાવન્તમાં શ્રી અરિહન્ત, તપશૂરા મુનિવર મહન્ત,
શત્રુંજય ગિરિ ગુણવન્ત. ૧
રૂષભ અજિત સંભવ અભિનંદા, સુમતિનાથ મુખ પુનમચંદા,
પદ્મપ્રભ સુખકંદા,
શ્રીસુપાર્શ્વ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ, શીતલ શ્રેયાંસ સેવો બહુબુદ્ધિ,
વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ;
વિમલ અનંત ધર્મ જિન શાન્તિ, કુન્થુ અર મદ્ધિ નમું એકાન્તિ,
મુનિસુવ્રત શુદ્ધ પન્તિ,
નમિ નેમ પાસ વીર જગદીશ, નેમ વિના એ જિન તેવીશ,
સિદ્ધગિરિ આવ્યા ઈશ. ૨
ભરતરાય જિન સાથે બોલે, સ્વામી શત્રુંજય ગિરિ કુણુ તોલે ?
જિનનું વચન અમોલે,
રૂષભ કહે સુણો ભરતજી રાય, છ'રી પાલંતા જે નર જાય,
પાતિક ભૂકો થાય;

પશુ પંખી જે ઇણગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધ જ થાવે,
 અજરામર પદ પાવે,
 જિનમતમેં શેત્રુંજે વખાણ્યો, તે મેં આગમ દિલમાંહે આણ્યો,
 સુણતાં સુખ ઉર ઠાણ્યો. ૩
 સંઘપતિ ભરત નરેસર આવે, સોવનતણાં પ્રાસાદ કરાવે,
 મણિમય મૂરતિ ઠાવે,
 નાભિરાયા મરુદેવી માતા, બ્રાહ્મી સુંદરી ખ્હેન વિખ્યાતા,
 મૂર્તિ નંવાણું બ્રાતા;
 ગોમુખ યક્ષ અક્લેસરી દેવી, શત્રુંજય સાર કરે નિત્યમેવી,
 તપગચ્છ ઉપર હેવી,
 શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વર રાયા, શ્રી વિજયદેવસૂરિ પ્રણુમી પાયા,
 ઋષભદાસ ગુણુ ગાયા. ૪

૮ (રાગ-વીર જિનેસર અતિ અલવેસર, ગૌતમ ગુણુના દરિયા જી.)

આગે પૂરવ વાર નંવાણું, આદિ જિનેસર આયા જી,
 શત્રુંજય લાભ અનંતો જાણી, વંદું તેહના પાયા જી;
 જગખંધવ જગતારણુ એ ગિરિ, દીઠા દુર્ગતિ વારે જી,
 યાત્રા કરતાં છ'રી પાલે, કાજ પોતાના સારે જી. ૧

શ્રીશત્રુંજય અષ્ટાપદ નંદીસર, ઉજ્જવલ અર્ધુદ આદે જી,
 સયલ તીરથ ને સમેતશિખર ગિરિ, સફલ જન્મ જે વાંદે જી;
 અતીત અનાગત ને વર્તમાન, જિનવર હુઆ ને હોશે જી,
 જે જન તીર્થ એણીપેરે, વાંદે, તેહને શિવપદ થાણે જી. ૨

સીમંધર જિન સુરપતિ આગે, શત્રુંજય મહિમા ઠાણ્યો જી,
 વંદું આગમ ગણુધર ગુ'થ્યું, જેણે એ તીરથ ભાણ્યો જી;

સિદ્ધ અનંતા ઇણુગિરિ હુઆ, ધન આગમ એમ જોલે જી,
 સકલ તીરથમાં રાજા કહીએ, નહિ કોઈ શત્રુંજય તોલે જી. ૩
 ક્વડ યજ્ઞ ચક્કેસરી દેવી, શત્રુંજય સાંનિધ્યકારી જી,
 સકલ મનોરથ સંઘના પૂરે, વાંછિત સમકિતધારી જી;
 વિમલાચલ જગમાં જયવંતું, સખળ શક્તિ તુમારી જી,
 દેજો દેવા શત્રુંજય સેવા, કાર્ય સિદ્ધિ અમારી જી. ૪

૯ (ઉપન્નતિવૃત્તમ.)

વંદું સદા શત્રુંજય તીર્થરાજે, ચૂડામણિ આદિ જિણુંદ ગાજે;
 દુદ્ધ કમ્મદું વિરોધ ભાજે, માનું શિવારોહણુ એહ ૧પાજે. ૧
 દેવાધિદેવા કૃત દેવસેવા, સંભારીયે જ્યું ગજ ચિત્ત રેવા;
 સંવેવિ તે શુચ્છિ શુચા મહિયા, અણુગયા સંપર્ષ જે (અ) અર્ધઆ. ૨
 જે મોહના યોધ વડા કહાયા, ચત્તારિ દુઠ્ઠા કસિણા કસાયા;
 તે જીતીયે આગમ ચક્ષુ પામી, સંસારપારુતરણાય ધામી. ૩
 ચક્કેસરી ગોમુહ દેવયુક્તા, રક્ષા કરી સેવય ભાવપત્તા;
 દિયો સયા નિમ્મલ નાણુ લચ્છી, હોવે પ્રસન્ના શિવસિદ્ધિ લચ્છી. ૪

૧૦ (રાજ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીર તણી.)

વિમલાચલ સિહર શિરોમણી, તનુ તેજે નિર્જિત દિનમણી;
 શ્રીનાભેય જિન જગ ગૃહમણિ, જયો તિહુઅણુ વાંછિત સુરમણિ. ૧
 એક શત અડ નામ સોહામણા, નિષધાદિક છે જસ ગુણ ઘણા;
 શિખરે શિખરે ણહુ જિનવરા, આવી સમોસર્યા ગુણુસાયરા. ૨

૧ પગથિયાં.

પુંડરીક તપોવિધ ભાખીયો, ૧મધુરાકારે શત્રુંજય સાખીયો;
સુહગુરુ સંઘપૂજા જિહાં કહી, તે આગમ અભ્યાસે ગહગહી. ૩
શશી વયણી કમલ વિલોચના, ચક્રેસરી દેવી વિરોચના;
રિસહૈસર ભક્તિ વિધાયિકા, વરદાન દેજે સુપ્રભાવિકા. ૪

૧૧ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર વીર જિનેશ્વર દેવ.)
વિમલાચલ મંડન, જિનવર આદિ જિણુંદ,
નિર્મમ નિર્મોહી, કેવલજ્ઞાન દિણુંદ;
જે પૂર્વ નવ્વાણું, આબ્યા ધરી આણુંદ,
શત્રુંજય શિખરે સમવસર્યા સુખકંદ. ૧

૧૨ (રાગ-વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)
શ્રી શત્રુંજય આદિ જિન આબ્યા, પૂરવ નવ્વાણું વાર જ,
અનન્ત લાભ ઈહાં જિનવર જાણી, સમોસર્યા નિરધાર જ;
વિમલગિરિવર મહિમા મોટો, સિદ્ધાચલ ઈણું ઠામ જ,
કાંકરે કાંકરે અનન્તા સિદ્ધ્યા, એક સો આઠ ગિરિ નામ જ. ૧

૧૩ (શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર.)
*વિમલગિરિ સહુ તીરથરાજ, નાભિકે નંદન જિનવર તાજ,
ભવજલધિકો જહાજ,
નેમ વિના જિનવર ત્રેવીશ, સમવસરે સહુ વિમલગિરીશ,
ભવિજન પૂરે જગીશ;

૧ સુંદર આકાર. * આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

સિદ્ધક્ષેત્ર જિન આગમ ભાસે, દૂરભવિ અભવ્ય નિરાસે,
ગિરિ દરિસણુ નવિ પાસે,
કવડ યક્ષ ચક્કેસરી દેવી, તીરથ સાંનિધ્યકર સુખ લેવી,
આતમ સફલ કરેવી. ૧

૧૪ (રાગ-વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

૧ પુંડરીકમંડળુ પાય પ્રણુમીજે, આદીશ્વર જિનચંદા જી,
નેમ વિના ત્રેવીશ તીર્થકર, ગિરિ ચઢીયા આણુંદા જી;
આગમમાંહિ પુંડરીક મહિમા, ભાખ્યું જ્ઞાન જિણુંદા જી,
ચૈત્રી પુનમ દિન દેવી ચક્કેસરી, સૌભાગ્ય ઘો સુખકંદા જી. ૧

શ્રી પુંડરીકસ્વામીજીની સ્તુતિ

૧ (રાગ-વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

સ્વંચકોટિ મુનિ સાથે સિધ્યા, પ્રણુમો પુંડરીકસ્વામી જી,
તીર્થકર ને મુનિ અનંતા, સિધ્યા કેવલ પામી જી;
જિન આગમમાં ગિરિવર મહિમા, હું વહું શિરનામી જી,
ચક્કેસરી જૈનશાસન દેવી, ઉદય કરો દુઃખવામી જી. ૧

શ્રી આદિનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

ઋષભજિન સુહાયા, શ્રીમરુદેવી માયા,
કનક વરણુ કાયા, મંગલા જાસ જાયા;
વૃષભ લંછન પાયા, દેવ નર નારી ગાયા,
પણસય ધનુ છાયા, તે પ્રણુ ધ્યાન ધ્યાયા. ૧

૧-૨ આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

એ તીરથ જાણી, જિન ત્રેવીશ ઉદાર,
એક નેમ વિના સવી, સમવસર્યા નિરધાર;
ગિરિ ૧કુંડણે આવી, પહોંતા ગઢ ગિરનાર,
ચૈત્રી પુનમ દિને, તે વંદું જયકાર. ૨

જ્ઞાતાધર્મકથાંગે, અંતગઢ સૂત્ર મઝાર,
સિદ્ધાચલ સિદ્ધયા, બોલ્યા બહુ અણુગાર;
તે માટે એ ગિરિ, સવિ તીરથ શિરદાર,
જિન ભેટે થાવે, સુખ સંપત્તિ વિસ્તાર. ૩

ગોમુખ ચક્રેસરી શાસનની રખવાલ,
એ તીરથકેરી, સાંનિધ્ય કરે સંભાલ;
ગિરુઓ જસ મહિમા, સંપ્રતિ કાલે બસ,
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ, નામે લીલ વિલાસ. ૪

૨ (રાગ—આસી લાખ પૂરવ ધરવાસે.)

સુમંગલા સુનંદા સાથે, સીત્તોત્તેર ઘર વસીયા ૭,
લાખ પૂરવ અલિપપણે પ્રભુ, ભોગ ભોગવી ખસીયા ૭;
દેવકુરુ ક્ષેત્ર ક્ષીરોદ્ધિ જલ, સિવાય નહિ અભિલપીયા ૭,
ત્રણ જ્ઞાન યુત સંજમધારી, ઘાતી ઋષભ જિન ઘસીયા ૭. ૧

ચોથું જ્ઞાન મનઃપર્યાવ પામ્યા, દેવદૂષ્ય સુહાવે ૭,
ઉચ્ચ ઉચ્ચ સંયમસ્થાનો ધરતા, વરતે નિજ સ્વભાવે ૭;
રાગ દ્રેષની ખૂરી પરિણુતી, મનમાં કદીય ન લાવે ૭,
ચોવીશે જિનવરને પ્રણુમો, રહે સદાએ ભાવે ૭. ૨

૧ કુંડ કને.

કેવલનાથ લહી જિન ભાણે, સિંહાસન દીપાવ્યું જી,
 ભવ્ય જીવેને જ્ઞાન સુણાવી, કર્મ તિમિર હઠાવ્યું જી;
 ખલિહારી જસ ગુણ ગણકેરી, મનમાં જેને વસાવ્યું જી,
 નિર્મલ તસ જીવન થઈ ઝળકે, ભવ ભયમાં ન ફસાવ્યું જી. ૩
 ચક્રેશ્વરી જસ શાસનદેવી, ગોમુખ સેવાકારી જી,
 વિદ્ય હરે ભવિ જનનાં સ્મરતાં, હાજર થાય સવારી જી;
 આત્મ કમલ નિર્મલ કરવાને, જિન સેવા સુખકારી જી,
 લખિશ્વરિ એ કહીય ન ભૂલો, થાશે જય જયકારી જી. ૪

૩

આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવત્ર કાયા,
 મરુદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા;
 જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 કેવલસિરિ રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧
 સવિ જિન સુખકારી, મોહ મિથ્યાત્વ વારી,
 દુર્ગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી;
 શ્રેણી ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી,
 નમીએ નર નારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨
 સમોસરણે ઝેઠા, લાગે જે જિનજી મીઠા,
 કરે ગણુપ પઠઢા, ઈન્દ્રચંદ્રાદિ દીઠા;
 દ્વાદશાંગી વરિઢા, ગુંથતાં ટાલે રિઢા,
 ભવિજન હોય હિઢા, દેખી પુણ્યે ગરિઢા. ૩
 સુર સમકિતવંતા, જેહ ઋદ્ધે મહંતા,
 જેહ સબજન સંતા, ટાલીયે મુજ ચિન્તા;
 જિનવર સેવંતા, વિદ્ય વારો દૂરન્તા,
 જિન ઉત્તમ થુણુંતા, પદ્મને સુખ દિન્તા. ૪

૫

૪ (રાગ-પર્વ પર્યુષણ પુણ્યે પામી, પરિમલ પરમાનંદો જી.)
 ત્ર્યાશી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસીયા પરિકર યુક્તા જી,
 જનમથકી પણ દેવતરુકલ, ક્ષીરોદધિ જલ લોકતા જી;
 મઠ સુઅ ઓહિ નાણે સંયુત્ત, નયણ વયણ કળ ચંદા જી,
 ચાર સહસ્રશું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદા જી. ૧

મન:પર્યાવ તવ નાણુ ઉપન્યું, સંયત લિંગ સહાવા જી,
 અઢીય દ્વીપમાં સન્ની પચેન્દ્રિય, જાણે મનોગત ભાવા જી;
 દ્રવ્ય અનંતા સૂક્ષ્મ પીતીર્ઘા, અઠારસેં ખિત્ત ઠાયા જી,
 પ્રલિય અસંખ્યમ ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય પરબ્યા જી. ૨

ઋષભ જિણેસર કેવલ પામી, રચણ સિંહાસન ઠાયા જી,
 અનલિલપ્ય અલિલપ્ય અનંતા, ભાગ અનંત ઉચ્ચરાયા જી;
 તાસ અનંતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સૂત્રે જી,
 ગણધર રચીયાં, આગમ પૂજી, કરીએ જનમ પવિત્ર જી. ૩

ગોમુખ જક્ષ ચક્કેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ સોહાવે જી,
 આદિદેવની સેવા કરંતી, શાસનશોભ ચઢાવે જી;
 શ્રદ્ધા સંયુત જે વ્રતધારી, વિઘન તાસ નિવારે જી,
 શ્રી શુભવીરવિજય પ્રભુ ભગતે, સમરે નિત્ય સવારે જી. ૪

૫ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

પરમ સુખ વિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રૂપ ભાસી,
 સહજ રુચિ વિકાસી, મોક્ષ આવાસ વાસી;
 મદ મદન નિવાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી,
 ઋષભ જિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી. ૧

૧ ઉર્ધ્વાધ : તિર્ઘા.

जिनवर हितकारा, प्राप्त संसार पारा,
कृत कपट विहारा, पूर्ण पुण्य प्रचारा;
कलिमल मलहारा, मर्दितानंग चारा,
दुःख विविध कुठारा, पूज्ये प्रेमधारा. २

प्रमल नयन प्रकाशा, शुद्ध निक्षेप वासा,
विविध नय विलासा, पूर्ण नाष्ठावलासा;
परिहरित कदासा, दत्त दुर्वादि त्रासा,
अविजन सुष्ठी भासा, जैनवाष्ठी जयासा. ३

सकल सुर विशिष्टा, पालितानेक शिष्टा,
गरिमणुषु गरिष्टा, नासिता शेष रिष्टा;
जनमभरणुनिष्टा, दानलीलापदिष्टा,
हरतु सकल दुष्टा, देवी अका वरिष्टा. ४

६ (राग-जय जय अवि हितकर.)

श्री प्रथम जिनेसर, रिसडेसर परमेश,
सेवकने पाले, टाले करम कलेश;
धन्द्रादिक देवा, सेवा सारे नस,
भरुदेवा नंदन, वंदन कीजे तास. १

अष्टादश दोषा, अष्ट करम अरिहंता,
प्रतिबन्ध निवारी, वसुधातले विचरंता;
जे गत आवीशी, अनागत वर्तमान,
तसु पाय लागुं, मागुं समकित दान. २

पुंडरीकगिरिकेरो, प्रवचनमां अधिकार,
हीठे दुःख वारे, उतारे भवपार;

સિદ્ધાચલ સિદ્ધા, સાધુ અનંતી કોડ,
 આગમ અનુસારે, વાહું બે કર બેડ. ૩
 રવિ મંડલ સરીખાં, કાને કુંડલ દોય,
 સુખ સંપત્તિકારક, વિધન નિવારક સોય;
 ચક્ષેસરી દેવી, ચક્રતાણી ધરનારી,
 સેવક સાધારી, ઉદયરત્ન જયકારી. ૪

૭ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત ત્રિભુવન હિતકરં.)

અતિ સુઘટ સુંદર, ગુણુપુરંદર, મંદરરૂપ સુધીર,
 ધન ૧કર્મકદલી, દલન રદંતી, સિંધુસમ ગંભીર;
 નાભિરાયા નંદન, વૃષભ લંછન, ઋષભ જગદાનંદ,
 શ્રી રાજવિજયસૂરીંદ તેહના, વંદે પદ અરવિંદ. ૧
 સુરનાથ સેવિત, વિગુધ વંદિત, વિદિત વિશ્વાધાર,
 દોય સામલા, દોય ઉજલા, દોય નીલવર્ણુ ઉદાર;
 બસુદ કૂલ, સમાન દોષ, સોલ સોવન વાન,
 શ્રી રાજવિજયસૂરિરાજ અહોનિશ, ધરે તેહનું ધ્યાન. ૨
 અજ્ઞાન મહાતમ-રૂપ રજની, વેગે વિદ્વંસન તાસ,
 સિદ્ધાન્ત શુદ્ધ, પ્રબોધ ઉદ્યો, દિનકર કોડી પ્રકાશ;
 પદ બંધ શોભિત, તત્ત્વ ગર્ભિત, સૂત્ર પીસ્તાલીશ,
 અતિ સરસ તેહના, અર્થ પ્રકાશે શ્રી રાજવિજયસૂરીશ. ૩
 ગજગામિની, અભિરામ કામિની, દામીનીસી દેહ,
 સાદુ કમલ નયાણી, વિપુલ વયાણી, ચક્ષેસરી ગુણુગેહ;
 શ્રી રાજવિજયસૂરીંદ પાયે, નિત્ય નમતી જેહ,
 કહે ઉદયરત્ન, વાચક જ્ઞેનશાસન, વિદ્ય નિવારે તેહ. ૪

૧ કર્મરૂપી કેળ. ૨ હાથી.

८ (राग—आदि जिनवर राया.)

कनक तिलक भाले, डार डर्धमे निडाणे,
ऋषभपाय पभाले, पापना पंक टाणे;
अरयि नित रसाले, १ कुटडी कूलभाणे
नरभव अणुआले, राग ने रेश टाणे. १

हरित दुःभ दुकाला, पुन्य पाणी सुगाला,
जस गुणु वरणादा, रंगे गाये रसाला;
भविक नर त्रिकाला, भावे वंदे रमयाला,
जय जिनवरमाला, न्याय लब्धी विशाला. २

अभीयरस समाणी, देव देवे वभाणी,
वर गुणुमणि भाणी, पापवल्ली कृपाणी;
सुणु सुणु रे प्राणी, पुण्यकी पट्टराणी,
जय जिनवर वाणी, सेवीये सार ज्ञाणी. ३

र म ज म ज म कारा, नेउरीया उदारा,
कटि तटि भलकारा, मेभलाया अपारा;
अमल कमल सारा, देड गोभीरधारा,
सरसती जयकारा, डोड मे नाणुधारा. ४

९ (राग—जिनशासन वंछित पूरणु देव रसाल.)

प्रडु ठीठी वहुं, ऋषभदेव गुणुवंत,
प्रलु जेडा सोडे, समवसरणु भगवंत;
त्रणु छत्र विराजे, यामर दाणे धन्द,
जिनना गुणु गाये, सुर नर नारीना वृंद. १

ખાર પર્ષદા ઝેસે, ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી રાય,
 નવ કમલ રચે સુર, તિહાં ઠવતા પ્રભુ પાય;
 દેવદુંદુભિ વાળે, કુસુમવૃષ્ટિ ખહુ હુંત,
 એવા જિન ચાવીશે, પૂજે એકણુ ચિત્ત. ૨

જિન જોજન ભૂમિ, વાણીનો વિસ્તાર,
 પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે, રચના ગણુધર સાર;
 સો આગમ સુણુતાં, છેદીજે ગતિ ચાર,
 જિનવચન વખાણી, લીજે ભવનો પાર. ૩

જક્ષ ગોમુખ ગિરવો, જિનની ભક્તિ કરેવ,
 તિહાં દેવી ચક્ષેસરી, વિધન કોડી હરેવ;
 શ્રી તપગચ્છનાયક, વિજયસેનસૂરિરાય,
 તસ કેરો શ્રાવક, ઋષભદાસ ગુણુ ગાય. ૪

૧૦

*આદીશ્વર પ્રણમી સવિ દુઃખ ટાળું,
 સવિ જિન વંદી અઘ સંચિત ગાળું;
 જિન આગમથી જગમાં અજવાળું,
 ચક્ષેસરી દેવી કરે રખવાળું. ૧

+ સોહીગામમંડણુ શ્રી આદિનાથજિન સ્તુતિ

૧૧ (રાગ-શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર.)

સોહીગામે શ્રી જિનચંદ, નાભિભૂપતિ કુલ કમલ દિણુંદ,
 લોચન વર અરવિંદ,

* આ સ્તુતિ-શ્રોય ચાર વખત ખોલાય છે.

વદન વિરાજે શારદ ચંદ, તેજ જીલામલ જાણે દિણુંદ
અધર વિદુમનો કંદ;
મરુદેવીમાતાનો નંદ, પ્રણમ્યાથી જાયે દુઃખદંદ,
લેટ્યા હુયે આણુંદ,
શ્રીવિજેપ્રભસૂરિ સાર સૂરીંદ, સાથે લેઈ મુનિવર વૃંદ,
લેટા શ્રી આદિજિણુંદ. ૧

શ્રીશેત્રુંજય તીરથ સાર, સમેતશિખર ને વળી ગિરનાર,
અર્ધુદગિરિ વૈભાર,
અધિકો અષ્ટાપદ અધિકાર, જિહાં છે સ્વર્ણતણા સુવિહાર,
ભૂમિવધૂ વર હાર;
શ્રીરાણુકપુર ધરણવિહાર, લઘુ શેત્રુંજય ઋષભ ઉદાર,
દોલતનો દાતાર,
શ્રીવિજેપ્રભસૂરિ સરદાર, જિન પ્રણમીએ જય જયકાર,
મંગલ કમલાગાર. ૨

પડિઓહે સવિ ભવિયણુ પ્રાણી, જે પરકાસી કેવલનાણી,
શ્રીસંઘને હિત જાણી,
ગુણમણિ રચણુ તણી જે ખાણી, જે નાણી નર તેણુ વંચાણી,
વલી હિતસું ચિત આણી;
સુમતિ સહેલી આણુ તાણી, રુડે રંગે જેહ રંગાણી,
પરણાવે સિદ્ધરાણી,
શ્રીવિજેપ્રભસૂરિ જેહ વખાણી, મિથ્યામતને કરે ધૂલધાણી
તેણુ સુણો જિનવાણી. ૩

ચંદ્રવદન ચક્રેસરીમાતા, શ્રીજિન સેવે રંગે રાતા,
નિત દોલતની દાતા,

શ્રીસિદ્ધાચલ તીરથ ત્રાતા, જિન ગુણ માતી કરતી સાતા,
 ધવલ મંગલ નિતુ ગાતા;
 શ્રીવિન્નેપ્રભસૂરિ ધ્યાને ધ્યાતા, જસ ગુણુગાને રાતા માતા,
 શાસનદેવી વિખ્યાતા,
 ઉદયવિન્ને પંડિતમાંહે જ્ઞાતા, તેહથી વાધ્યા સમકિત ખાતા,
 ઘો રંગને સુખશાતા. ૪

ભાવનગરમંડન શ્રી આદિનાથજિન સ્તુતિઓ

૧૨ (રાગ-ત્યાસી લાખ પૂરવ ધરવાસે.)

ભાવનગર ણંદર અતિ સુંદર, જિન મંદિર જ્યાં સોહે જ,
 આદિકરણુ જિહાં પ્રથમ તીર્થંકર, પ્રથમ રાય મન મોહે જ;
 પ્રથમ ભિક્ષાચર ઋષભ જિનેશ્વર, એ અભિધાને પૂજો જ,
 દુરિત કરિગણુ કેસરી સમ જિન, એ વિણુ અવર ન દૂજો જ. ૧

અભિનંદન જિન શાન્તિ જિનેશ્વર, પાસ ગોડીયા નીરખો જ,
 વડવામાંહે ચંદ્રપ્રભ જિન, વદન દેખી મન હરખો જ;
 ઈત્યાદિક એ જિનખિંખ નિહાલી, અનુભવ રસની થાળી જ,
 ભવોદ્ધધિતારણુ અધિકો કરણુ, અર્થો જિનવર આલી જ. ૨

સમવસરણુમાં જિનવર ભાખે, ઉત્પત્તિ ધ્રુવ નાશ જ,
 તે અનુસારે ગણુધરદેવે, દ્વાદશાંગી પ્રકાશી જ;
 મિથ્યા તિમિર નિવારણુ હેતે, દિનકર તુલ્ય આચારો જ,
 જિનપડિમા જિનઆગમ છે વલી, દુષમકાલે આધારો જ. ૩

જિનમતભક્તતા સમકિતયુક્તતા, ઉક્તતા જિનવર દેવ જ,
 રમતા જિનશાસનમાં જે ભવિ, કરતાં તેહની સેવ જ;

જિનપદ ધ્યાવે તેહી જ પાવે, અક્ષયપદની ઋદ્ધિ જ,
મુનિગુણ રસીયા પરથી ખસીયા, તે પામે ગુણવૃદ્ધિ જ. ૪

૧૩ (રાગ-પુંડરીકમંડલ પાપ પ્રણમીજે.)

*સુંદર ખંદર ભાવનગરમેં, રિસહેસર જિનચંદા જ,
અભિનંદન ગોડી જિન શાન્તિ, ચંદ્રપ્રભ સુખકંદા જ;
જ્યો જિન આગમ ભ્રમવિહારક, સ્યાદ્વાદ નય નંદા જ,
ચક્કેસરી અમરી શુદ્ધ મન સીમરી, બુદ્ધિવિજય આનંદા જ. ૧

+ શ્રી અજિતનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શાન્તિ સુહંકર સાહિઓ.)

અજિત જિનેસર સેવીયે જેની વિજયા માત,
નગરી અયોધ્યાનો રાજ્યો લાંછન ?નાગ વિખ્યાત;
સાડી ચારસો ધનુ દેહડી સોહે સોવત્ર વાન,
ગિહુત્તર લાખ પૂરવ તણું આયુ બસ પ્રધાન. ૧

તારંગે તારક જ્યો પ્રભુ અજિત જિણુંદ,
વિમલગિરિ આદીશ્વરુ ઉન્નિજત નેમિ જિણુંદ;
સાચોરે શ્રી વીરજ થલ ઠાકુર ગૌડી,
તીરથ ત્રિહુલોકમાં પ્રણમું કરજેડી. ૨

અજિત જિનેસર ઉપદિશે મધુરી મુખે વાણી,
સાંભળતાં સુખ ઉપજે જુઓ હિયડે આણી;
દુરગતિનાં દુઃખ મેટીયે હોયે નિરમલ કાયા,
હેલાયે શિવપદ પામીએ જપતાં જિનરાયા. ૩

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે. ૧ હાથી .

શાસનની રખવાલિકા અજિતા સુરરાણી,
 સાર કરે શ્રી સંઘની યોગમાયા પ્રહ્લાણી;
 પડિત તિલકવિજય ગુરુ સેવતાં ભવિપ્રાણી,
 નભિવિજય સુખસંપદા લહીયે ગુણુખાણી. ૪

૨ (રાગ-પ્રહ ઉઠી વંદું.)

જળ ગર્ભે સ્વામી, પામી વિજયા નાર,
 જીતે નિત્ય પિયુને, ^૧અક્ષકીડન હુંશિયાર;
 તિણે નામ અજિત છે, દેશના અમૃતધાર,
 મહાજક્ષ અજિતા, વીર વિઘન અપહાર. ૧

૩ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા જસ સોવત્ર કાયા.)

વિજયાસુત વંદો, તેજથી જ્યું દિણુંદો,
 શીતલતાએ અંદો, ધીરતાએ ગિરીંદો;
 મુખ જિમ અરવિંદો, જસ સેવે સુરીંદો,
 લહો પરમાણુંદો, સેવના સુખકંદો. ૧

શ્રી સંભવનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા,
 પદ જીવના ત્રાતા, આપતા સુખસાતા;
 માતા ને બ્રાતા, કેવલજ્ઞાન જ્ઞાતા,
 દુઃખ દોહંગ ^૨ત્રાતા, જસ નામે પલાતા. ૧

૨ (રાગ-શાન્તિ જિનેસર સમરીયે.)

*સંભવસ્વામી સેવીયે, ધન્ય સજ્જન દીહા,
જિનગુણુમાલા ગાવતા, ધન્ય તેહની જીહા;
વયણુ સુગંગ તરંગમાં, નહાતાં શિવગેહી,
ત્રિમુખ સુર દુરિતારિકા, શુભવીર સનેહી. ૧

શ્રી અભિનંદનજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-અપા પદમ લંધનં.)

અભિનંદન ગુણુમાલિકા, ગાવતી અમરાલિકા,
કુમતકી પરનાલિકા, શિવવહૂ વરમાલિકા;
લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા,
ઇશ્વરે સુરખાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

સંવરસુત સાચો, જાસ સ્યાદ્રાદ વાચો,
થયો હીરો જાચો, મોહને દેહ તમાચો;
પ્રભુ ગુણુગણુ માચો, એહને ધ્યાને રાચો,
જિનપદ સુખ સાચો, ભવ્યપ્રાણી ૧નિકાચો. ૧

* આ સ્તુતિ-થાય ચાર વખત ખોલાય છે. ૧ ખાંધો.

શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પૃથ્વી પાણી તેહ રે.)

મોટા તે મેઘરથરાય રે, રાણી સુમંગલા,
 સુમતિનાથ જિન જનમીયા એ,
 આસન કંપ્યું તામ રે, હરિ મન કંપીયા,
 અવધિજ્ઞાને નિરખતા એ;
 બાણ્યું જન્મ જિણુંદ રે, ઉઠ્યા આસનથડી,
 સાત આઠ ડગ ચાલીયા એ,
 કરજોડી હરિ તામ રે, કરે નમુશ્યુણું,
 સુમતિનાથના ગુણુ સ્તવે રે. ૧

હરિણુગમેષી તામ રે, ઈન્દ્રે તેડીયા,
 ઘંટા સોય વજડાવીયા એ,
 ઘંટા તે ઘત્રીશ લાખ રે, લાગે તે વેલા,
 સુરપતિ સહુકો આવીયા એ;
 રચ્યું તે પાલક વિમાન રે, લાખ જ્ઞેજનતાણું,
 ઊચ્યું જ્ઞેજન પાંચસે એ,
 હરિ બેસી તે માંહી રે, આવે વાંદવા,
 જિન ઋષભાદિક વંદીયા રે. ૨

હરિ આવે મૃત્યુલોક રે, સાથે સુર બહુ,
 કેતા ગજ ઉપર ચડ્યા એ,
 ગરુડ ચડ્યા ગુણુવન્ત રે, નાગ પલાણીયા,
 સુર મલી જિનધર આવીયા રે;
 વ્રણુ પ્રદક્ષિણા દેઈ રે, પ્રણુમી સુમંગલા,
 રતનકૂખ તારી સહી એ,

જન્મ્યા સુમતિ જિણુંદ રે, ત્રણ જ્ઞાન સહિત,
 ધન્ય વાણી જિનજીતાણી એ. ૩
 પંચ રૂપ કરી હાથ રે, ઇન્દ્રે તેડીયા,
 આમર વિંજે દોય હરિ એ,
 એક હરિ છત્ર ધરંત રે, વજ્ર કરે અહી,
 એક હરિ આગલ ચાલતા એ;
 આવ્યા મેરુના શ્રુંગે રે, પાંડુકવન જિહાં,
 નવરાવી ઘર મૂકીઆ એ,
 યક્ષ તુંગરુ દેવ રે, મહાકાલી યક્ષણી,
 ઋષભ કહે રક્ષા કરો એ. ૪

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

સુમતિ સુમતિદાયી, મંગલા જાસ માઈ,
 મેરુ ને વલી રાઈ, ૧એર એહને તુલાઈ;
 ક્ષય કીધાં રઘાઈ, કેવલજ્ઞાન પાઈ,
 નહિ ઉણિમ કાંઈ, સેવીયે તે સદાઈ. ૧

૩ (રાગ-ત્વમશુભાન્યબિનંદનનન્દિતા.)

*સુમતિ સ્વર્ગ દીયે અસુમંતને, મમત મોહ નહિ ભગવંતને;
 પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવ બાલિકા, તુંગરુ વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

૧ ખીજને એમની સાથે. ૨ ધાતિકર્મ. ૩ પ્રાણી

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

અઢીસેં ધનુષ કાયા, ત્યક્રત મદ મોહ માયા,
સુસીમા જસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા;
કેવલ વર પાયા, આમરાદિ ધરાયા,
સેવે સુરરાયા, મોક્ષનગરે સિધાયા. ૧

૨ (રાગ-નંદીશ્વર વર દ્વીપ સંભારું.)

*પદ્મપ્રભ હૃત છદ્મઅવસ્થા, શિવસન્ને સિદ્ધા અરૂપસ્થા;
નાણુ ને દંસણુ હોય વિલાસી, વીર કુસુમ શ્યામા જિનુપાસી. ૧

નાડોલમંડન શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તુતિ

૩ (રાગ-વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

*નાડોલમાં દેવલ અતિ સુંદર, શ્રી પદ્મપ્રભ રાજે છ,
પરિકર ણિગ અઢોત્તર છાજે, આલર ડંકો વાજે છ;
જિનપડિમા જિન સરખી પરખી, પૂજો આગમવાણી છ,
શ્યામા અમરી જિનપદ ભમરી, સમરી સાનિધ્યકારી છ. ૧

શ્રી સુપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શ્રાવણુ શુદ્ધિ દિન પંચમીએ.)

*અષ્ટ મહાપડિહારસું એ, શોભે સ્વામી સુપાસ તો,
મહાભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુરનર જેહના દાસ તો;

* આ સ્તુતિ-શ્રીય ચાર વખત બોલાય છે.

ગુણ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ ગ્રંથ મોઝાર તો,
માતંગ શાન્તા સ્મર સુરી એ, વીર વિઘન અપહાર તો. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાય.)

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેક પ્રાણી
હૃદયે પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી;
પાંત્રીશ ગુણુપ્રાણી, સૂત્રમાં જે ગુંથાણી,
પટ્કવ્યસું જાણી, કર્મ પીલે જયું ધાણી. ૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભાજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શાન્તિ જિનેસર સમરીયે.)

*ચંદ્રપ્રભ મુખ ચંદ્રમા, સખી જોવા જઈએ,
દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દરિસણે, નિર્મલતા લઈએ;
વાણી સુધારસ વેલડી, સુણીયે તતખેવ,
ભજે ભદંત ભક્તિકા, વીરવિજય તે દેવ. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવત્ર કાયા.)

સેવે સુરવર વૃન્દા, જાસ ચરણારવિદા,
અકૃમ જિન ચંદા, ચંદ વર્ણુ સોહંદા;
મહસેનનૃપ નંદા, કાપતા દુઃખદંદા,
લંછન મિષ ચંદા, પાય માનું સેવિદા. ૧

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત ખોલાય છે.

શ્રી સુવિધિનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પાસ જિણુંદા વામાનંદા.)

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તણ વિષય વાસના,
શિવસુખદાતા, જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે દુઃખ દાસના;
નયગમ ભંગે રંગે ચંગે, વાણી ભવહારિકા,
અમર અતીતે મોહાતીતે, ચિરં જ્ય સુતારિકા. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા.)

૧નરદેવ રભાવદેવો, જેહની સારે સેવો,
જેહ દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જ્યું મેવો;
જેતાં જગ એહવો, દેવ દીક્ષે ન તેહવો,
સુવિધિજિન જેહવો, મોક્ષ દે તતખેવો. ૧

શ્રી શીતલનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પ્રહ ઊડી વંદું, સિદ્ધચક ગુણવંત.)

* શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે,
કલ્યાણક પંચે, પ્રાણીગણ સુખ સંગે;
તો વચન સુણુંતાં, શીતલ કિમ નહિ લોકા?
શુભવીર તે પ્રજ્ઞા, શાસનદેવી અશોકા. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા.)

શીતલજિનસ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી,
પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી;

૧ રાગ-મહારાગ. ૨ ચાર નિકાયના દેવ. * આ સ્તુતિ-થાય ચાર વખત ખોલાય છે.

जे शिवगतिगामी, शश्वतानंदधामी,
लवि शिवसुभकामी, प्रणुमीये शीश नामी. १

श्री श्रेयांसनाथजिन स्तुतियो

१ (राग-श्री सीमंधर देव सुहंकरं.)

*श्रीश्रेयांस सुहंकर पामी, छच्छे अवर कुणु देवा ७ ?
१कनकतरु सेवे कुणु प्रभुने, छंडी सुरतरु सेवा ७;
पूर्वापर अविरোধी स्यात्पद, वाणी सुधारस वेदी ७,
मानवी मुण्णि छसर सुपसाय, वीर हृदयमां देदी ७. १

२ (राग-आदि जिनवर राया, नस सोवन्न काया.)

विणु नस मात, जेहना विणु तात,
प्रभुना रेअवदात, त्रणु भुवने विण्णयात;
सुरपति उसंधात, नस निकटे आयात,
करी कर्मना घात, पामीया भोक्ष सात. १

श्री वासुपूज्यजिन स्तुतियो

१ (राग-श्री शत्रुंजय तीरथ सार.)

वासुपूज्य जिनेश्वर नंदा, ज्यामाता आनंदकंदा,
सर्व ७व सुभकंदा;
लवलव संयित पाप निकंदा वासुपूज्य जिनेश्वर वंदा,
आत्म शुणु आणुंदा. १

* आ स्तुति-भोय बार वणत भोदाय छे. १ धतुरे. २ बारिन्न.
३ समुदाय.

ઋષભાદિક ચોવીશ જિણુંદા, સેવા કરે નિત્ય સકલ સુરીંદા,
 મન ધરી હરખ આણુંદા;
 તાસ ચરણ સેવે મન શુદ્ધા, શિવસુખ કારણ સવિ એ લુદ્ધા,
 નિર્મલ સુરસા ^૧દુદ્ધા. ૨
 રોહિણી પ્રમુખ તપસ્થા સારી, જે ભાષિત જિનવર ગણધારી,
 ભવિક કરે હિતકારી;
 એહવા આગમ જે ચિત્ત ધારે, શ્રીજિનવાણી પઢે પઢાવે,
 તેહ અક્ષયસુખ પાવે. ૩
 શ્રીજિનશાસન સાનિધ્યકારી, ધૂરથી મંગલ દુરિત નિવારી,
 સેવો શુભ આચારી;
 કલ્યાણકારી જિનને સેવો, સુરનર પૂજિત શાસનદેવો,
 વિદ્ધ હરે નિત્યમેવો. ૪

૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

શ્રીવાસુપૂજ્ય પૂજ્યએ, જિનચરણ તણાં ફલ લીજ્યએ;
 જ્યારાણી સુત જ્યંકરૂ, મનવંછિત પૂરણ સુરતરૂ. ૧
 પાંચ ભરત પાંચ ઐરાવતા, પાંચ મહાવિદેહમાં વિચરંતા;
 ત્રણ ચોવીશી બહોંતેરા, જિન વીશ નમું જન સુખકરા. ૨
 ત્રિગટે એઠા જિન ભણે, તિહાં વચણે કરી વખાણ કરે;
 જ્નેજન લગી જિનવાણી વિસ્તરે, બાર પર્ષદા એઠી ચિત્ત ધરે. ૩
 શાસન દેવી નામ પ્રભા, સંઘ સકલ સુહંકરા;
 વર વાચક મેઘ પવન મુદા, મેઘચંદ્ર હુવા સુખસંપદા. ૪

૩ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી,
ધર્મના દાતારી, કામક્રોધાદિ વારી;
તાર્યા નરનારી, દુઃખ દોહગ હારી,
વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી. ૧

આંતરોલીમંડન શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તુતિ

૪ (રાગ-શ્રી શત્રુજય તીરથ સાર.)

વાસુપૂજ્ય જિનરાજ ગિરાજે, જલધર પરે મધુરી ધ્વનિ ગાજે,
રૂપે રતિપતિ લાજે,
નિત નિત દિસે નવલ દિવાજે, દરીસણ દીઠે ભાવઠ ભાજે,
નિરમલ ગુણમણી છાજે;
આંતરોલીપરમંડન સ્વામી, મુગતવધૂ જેણે હેલા પામી,
ઈન્દ્ર નમે શિરનામી,
ત્રિભુવન જન મન અન્તરજામી, અકલ અરૂપ સહજ વિસરામી,
વાચક જશ મત નામી. ૧

સમરું ચોવીસે જિનરાજ, જે સેવ્યે આપે શિવરાજ,
સીજે સઘળાં કાજ,
નમે સવિ સુર શિરતાજ, જે સંસાર પયોનિધિ પાજ,
સેવે સુજન સમાજ;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ નિવાસી, જે દીઠે ભવિ કમલ ઉલ્લાસી,
મુગતસિરિ જગદાસી,
પરમ જ્યોતિ પરગટ અભ્યાસી, જેહની મતિ કરૂણાઈ વાસી,
પાતિગ જાઈ નાસી. ૨

: ૩૨ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

જિનવર આગમ જલધિ અપાર, નાનાવિધિ રચણે કરી સાર,
સકલ સાધુ સુખકાર,
જીવદયા લહરી આધાર, બહુલ જીગતિ જલપૂર ઉદાર,
જિહાં નવતત્ત્વ વિચાર;
જેહસું વિલસે ત્રિપદી ગંગા, જસ તરંગ એ અંગ ઉવાંગા,
સેવા(લ) જસ વિભંગા,
આલાપક મુગતાફલ ચંગા, જેહમાંહે સોહે અતિ બહુ ભંગા,
નિત નિત નૂતન રંગા. ૩

વાસુપૂજ્ય પદપંકજ પૂજે, જસ નામે સવિ સંકટ ધૂજે,
કામધેનુ ધર દૂજે,
જસુ સુદષ્ટિ જિન પડિબુજે, સકલ શાસ્ત્રના અરથજ સૂજે,
કુમતિ મતિ પડિબુજે;
શ્રીવિજયસિંહસૂરિ ચિત્ત આણી, શ્રીવિજયદેવસૂરીદે વખાણી,
જગમાંહે જે જાણી,
જસ પસાઈ વિદ્યા લહે પ્રાણી, તે સરસ્વતિ મુજ દેજયો વાણી,
વાચક જશ સુખખાણી. ૪

શ્રી વિમલનાથજિન સ્તુતિયો

૧ (રાગ-ચૌપાઠ.)

*વિમલનાથ વિમલ ગુણુ વર્યા, જિનપદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીશ ગુણુ લક્ષણી, છમ્મુહ સુર વિહિતા જક્ષણી. ૧

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

વિમલજિન બુઢારો, પાપ સંતાપ વારો,
 ૧શ્યામાંબ ૨મલ્હારો, વિશ્વ કીર્તિ ૩વિઠારો;
 યોજન વિસ્તારો, બસ વાણી પ્રસારો,
 ગુણ ગણ આધારો, પુણ્યના એહ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

અનંત અનંતનાણી, બસ મહિમા ગવાણી,
 સુર નર ૪તીરિ પ્રાણી, સાંભળે બસ વાણી;
 એક વચન સમજાણી, જેહ સ્યાદ્રાહ બાણી,
 તર્યા તે ગુણખાણી, પામીયા સિદ્ધિરાણી. ૧

શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યે.)

*સખી ધર્મ જિણેસર પૂજ્યે, જિન પૂજ મોહને ધૂજ્યે;
 પ્રભુ વચણ સુધારસ પીજ્યે, કિત્તર કંઠપર્પા રીજ્યે. ૧

૨ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી,
 કેવલશ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી;

૧ શ્યામામાતા. ૨ પુત્ર. ૩ વિસ્તાર. ૪ તિર્થંચ.

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

દર્શન મદ છોરી, જય ભાગ્યા સોરી,
નમે સુર નર કોરી, તે વરે સિદ્ધિ ગોરી. ૧

શ્રી શાન્તિનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ—આદિ જિનવર રાયા.)

જિનપતિ જયકારી, પંચમો ચક્રધારી,
ત્રિભુવન સુખકારી, સમ ભય ઈતિ વારી;
સહસ ચઉસઠ નારી, ચઉઠ રત્નાધિકારી,
જિન શાન્તિ જિતારી, મોહ હસ્તિ મૃગારી. ૧

શુભ કેસર ઘોલી, માંહે કર્પૂર ચોલી,
પહેરી સીત પટોલી, વાસીયે ગંધ ઘોલી;
ભરી પુષ્પ પટોલી, ટાલીયે ડુંખ હોલી,
સવિ જિનવર ટોલી, પૂજ્યે ભાવ લોલી. ૨

શુભ અંગ ઇગ્યાર, તેમ ઉપાંગ ધાર,
વળી મૂલસૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
દશ પયજ્ઞા ઉદાર, છેદ પદ વૃત્તિ સાર,
પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિ સાર. ૩

જય જય જય નંદા, જૈનદષ્ટિ સુરોંદા,
કરે પરમાનંદા, ટાળતા ડુંખદંદા;
જ્ઞાનવિમલસૂરોંદા, સામ્ય માકંદ કંદા,
વર વિમલગિરોંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદા. ૪

૨ (રાગ-શાન્તિ જિનેસર સમરીયે જેની અચિરામાય.)

શાન્તિ કાન્તિકર થુણીયે, દીધા કર્મ ઉડાય,
બ્રાન્તિ હરે ભવબ્રમણી, મૃગ લંછન પાય;
ગજપુરનયર સોહામણું, દેવી અચિરામાય,
લાખ વરસનું આઉપું, કંચનવરણી સુકાય. ૧

ઋષભ અજિત સંભવ ભલા, અભિનંદનસ્વામી,
આદિ ચોવીસ એ જિનવરા, આઠ કરમને દામી;
જીવ અસંખ્ય ઉદ્ધારીને, થયા શિવપુરગામી,
તરશું હમે પણ તેમનું, શુભ શરણું પામી. ૨

આગમ નાણુ ૧વિહાણુમાં, જાણે ભાણુ પ્રકાસ્યો,
મોહ તિમિર સઘણું હરી, ૨આયજ્ઞાન નિકાસ્યો;
જિનઆગમ અતિ દોહિલો, નિત્ય ઉઠીને નમીયે,
નમતાં કર્મ વમી ભવિ! નહિ ભવમાં ભમીયે. ૩

જક્ષ ગરુડ જિનરાજના, શાસન રખવાલા,
દેવી નિર્વાણી વલી, વિદ્ધ તમ અણુવાલા;
ખલિહારી શાસનતણી, જગથી એ નિરાલા,
લખ્વિસૂરિ ગુણુ ગાવતાં, વરે મુક્તિમાલા. ૪

૩ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

મયગલ ઘરખારી, નારી શૃંગાર ભારી,
રચણુ કનકધારી, કોડી કેતી વિચારી;
પ્રભુ તસ પરિહારી, જ્ઞાન ચારિત્રધારી,
ત્રિભુવન જયકારી, શાન્તિ સેવો સવારી. ૧

૧ પ્રભાત ૨ આત્મજ્ઞાન.

જન જિન સહુ પૂજે, આપણો ચિત્ત ધૂઝો,
અવર સહ ન ઝૂઝો, ધરમ એથી ન ઢૂજો;
ભવિ હૃદય મ મૂઝો, પાપથી કાં ન ધૂજો,
કલુષ કરમ ભૂજો, જેહને ધરમ સૂઝો. ૨

૧સમય સરસ વાણી, વીતરાગે વખાણી,
અમૃત રસ સમાણી, ચિત્તમાં રંગ જાણી;
ચતુર સુગણુ પ્રાણી, જે ભણે ભાવ આણી,
તસ ધર ધનખાણી, સાર લહે રાજરાણી. ૩

જિનપતિ પય સેવે, કામના સર્વ દેવે,
ગરુડ સુર વહેવે, શાન્તિની આણુ હેવે;
વિધન સવિ હરેવે, પૂરવે સાર મેવે,
જસ સુજસ સેવે, સંધને સુખ હેવે. ૪

+૪ (રાગ-શ્રાવણ સુદિ દિન પંચમી એ.)

શાન્તિજિનેસર સોલમા એ, રમો મન પૂરણુ આસ તો,
અચિરાનંદન ગુણુનીલો એ, નામે લીલ વિલાસ તો;
પૂજો એ પરમેસરુ એ, પરમાતમ પરકાસ તો,
નેહે નિરંજન સેવતા એ, લહીયે વિવિધ વિલાસ તો;
સમરંતાં સુખ સંપદા એ, આપદા નાસે દૂર તો,
જય જય કમલા નિત વરે એ, દિન દિન આનંદ પૂર તો. ૧

શાન્તિજિનેસર પંચમો એ, ચક્રી તે મનોહાર તો,
કુન્થુનાથ છકા સહી એ, અરનાથ વિચાર તો;

૧ આગમ. ૨ મારા.

शौसठि सहस अंतेठरी ओ, ओक दाण भाणुं डणर तो,
सर्व तण प्रभु पाणीया ओ, लीधुं संजम सार तो;
दाण वरस प्रभु आवणुं ओ, सेवे डेध नरिंह तो,
ओहवा ओ जिन ध्यावता ओ, आपे नित्य आनंद तो. २

एव अएव पुण्य पापना ओ, आश्रव संवर अंध तो,
निर्जरणा तिम आठमी ओ, मोक्ष नवम प्रतिसंध तो;
अंग धर्यारे आपीया ओ, चार मूल गार उपांग तो,
छ छेह अंध जिने कहा ओ, पधना दश अति अंग तो;
एवदया मूल वारता ओ, बाणी जिनवर देव तो,
परनारी संग छांडीये ओ, लहीये सुभ सहैव तो. ३

पाये धुधरी धमकती ओ, अंजरने अमकार तो,
कोमल काया जेहनी ओ, कटि भेभल अटकार तो;
गयणुंगणु जे गावती ओ, बावती बावथी बार तो,
शासनदेवी विघनडरी ओ, संधने नित्य सुभकार तो;
तपगच्छमांडि हीपता ओ, तिलकविजय कविराय तो,
सोदमा शान्तिनाथना ओ, नेभिविजय गुणु गाय तो. ४

५ (राग-वीर जिनेश्वर अति अलवेसर.)

प्रणुत सुरेसर असुर नरेसर, शान्ति जिनेश्वरराया ए,
अचिरानंदन लुवन-आणुंदन, अंदन अरचित काया ए;
तरणु शरणु तनु वरणु कंथन सम, डरणु लंछन प्रभु पाया ए,
श्रीलक्ष्मीसागरसूरीश पुरंदर, प्रणुमे शिवसुभदाया ए. १

સિદ્ધાચલ શ્રીઆદિજિનેસર, ઉજ્જંત નેમિકુમાર ૭,
 તારંગે શ્રી અજિતજિનાધિપ, સુરત પાસ ઉદાર ૭;
 ભરૂચરથે મુનિસુવ્રતસ્વામિ, પ્રણલ પ્રતાપ અપાર ૭,
 શ્રીલક્ષ્મીસાગરસૂરીશ પુરંદર, વંદે વારંવાર ૭. ૨

અંગ અને ઉપાંગ અનોપમ, મૂલસૂત્ર સુવિચાર ૭,
 છે દ અં થ ને દસ પયન્ના, નંદી અનુયોગ દ્વાર ૭;
 ઇત્યાદિક અરથે જિન વિરમ્યા, સૂત્રથકી ગણધાર ૭,
 શ્રીલક્ષ્મીસાગરસૂરીશ પુરંદર, ઉપદેશે ભવિ તારે ૭. ૩

ચરણે નુપૂર રમઝમ કરતી, શીલાલંકૃતધારી ૭,
 કટિ તટિ મેખલ નાકે મોતી, શ્રુતદેવી મનોહારી ૭;
 શ્રીલક્ષ્મીસાગરસૂરીશ પુરંદર, દિન દિન સા જ્યકારી ૭,
 પ્રમોદસાગર હરખે ઈમ ભાખે, સંઘ સકલ સુખકારી ૭. ૪

૬ (રાગ-આદિ જિનવર ગાયા.)

વંદો જિનશાન્તિ, જસ સોવન કાન્તિ,
 ટાલે ભવ બ્રાન્તિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાન્તિ;
 દ્રવ્ય ભાવ અરિ િયાન્તિ, તાસ કરતા રનિકાન્તિ,
 ધરતા મન ખાન્તિ, શોક સંતાપ વાન્તિ. ૧

દોય જિનવર નીલા, દોયા ધોલા સુશીલા,
 દોય રક્ત રંગીલા, કાઢતા કર્મ કીલા;
 ન કરે કોઈ હીલા, દોય શ્યામ સલીલા,
 સોલ સ્વામીજી પીલા, આપજો મોક્ષ લીલા. ૨

૧ શ્રેણિ. ૨ વિનાશ.

જિનવરની વાણી, મોહવલ્લી ^૧કૃપાણી,
સૂત્રે દેવાણી, સાધુને યોગ્ય જાણી;
અરથે ગુંથાણી, દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
પ્રણમો દિત આણી, મોક્ષની ઐ નિશાની. ૩

વાઘેસરી દેવી, હર્ષ દિયડે ધરેવી,
જિનવરપય સેવી, સાર શ્રદ્ધા વરેવી;
જે નિત્ય સમરેવી, દુઃખ તેહનાં હરેવી,
પદ્મવિજય કહેવી, ભવ્ય સંતાપ રખેવી. ૪

૭ (રાગ-શાન્તિ જિનેસર સમરીયે.)

શાન્તિ સુહંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે,
સુમિત્રને ઘેર પારણું, ભવપાર ઉતારે;
વિચરંતા અવનીતલે તપ ઉચ્ચ વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એકતાનથી તિર્યંચને તારે. ૧

પાસ વીર વાસુપૂજ્ય ને, નેમ મલ્લિકુમારી,
રાજ્યવિહુણા ઐ થયા, આપે વ્રતધારી;
શાન્તિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી,
મલ્લી નેમ પરણ્યા નહિ, ખીજા ઘરખારી. ૨

કનક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાન્તિ કરીને,
ચણ સિંહાસન બેસીને, ભલી દેશના દીને;
યોગાવંચક પ્રાણીયા, ફલ લેતાં રીઝે,
પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં, મગશેલ ન ભીંજે. ૩

૧ તલવાર. ૨ ક્ષય કરનારી.

૧ ક્રોડવદન શૂકરારૂઢો, શ્યામ રુપે ચાર,
હાથ ધીજ્જેરું કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
જક્ષ ગરુડ વામ પાણીએ, રનકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે. ૪

૮ (રાગ-આદિ જિનવર રાયા.)

ગ જ પુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા,
અવનીતલે ઉદારા, ચક્ષવિલચ્છીધારા;
પ્રતિદિવસ સવારા, સેવીયે શાન્તિ સારા,
લવજલધિ અપારા, પામીયે જેહ પારા. ૧

જિનગુણુ જસ મલ્લિ, વાસના વિશ્વવલ્લી,
મદ સદન ચ સલ્લી, માનવંતી નિસલ્લી;
સકલ કુશલવલ્લી, કૂલડે વેગ કૂલી,
હરગતિ તસ હૃલિ, તા સદા શ્રી બહૂલી. ૨

જિનકથિત વિશાલા, સૂત્રશ્રેણી રસાલા,
સકલ સુખ સુખાલા, મેલવા મુક્તિખાલા;
પ્રવચન પદમાલા, હૃતિકા એ દયાલા,
ઉર ધરી સુકુમાલા, મૂકીયે મોહજલા. ૩

અતિ અપલ વખાણી, સૂત્રમાં જે પ્રમાણી,
ભગવતિ બ્રહ્માણી, વિદ્મ હંતિ નિર્વાણી;
જિનપદ લપટાણી, કોડી કલ્યાણુખાણી,
ઉદયરત્ને જાણી, સુખદાતા સયાણી. ૪

૧ ભૂંડના જેવું મુખ. ૨ નોળીયો, અક્ષસૂત્ર-માળા.

૯ (રાગ-વીર જિનેસર અતિ અલવેસર.)

સકલ સુખાકર પ્રણુમીત નાગર, સાગરપરે ગંભીરો જી,
સુકૃત લતાવન સિચન ધનસમ, ભવિજન મનતરુ ૧કીરો જી;
સુર નર કિન્નર અસુર વિદ્યાધર, વંદિત પદ અરવિંદ જી,
શિવસુખાકારણુ શુભ પરિણામે, સેવો શાન્તિજિણુંદ જી. ૧

સયલ જિનેસર ભુવન દિનેસર, અલવેસર અરિહંતા જી,
ભવિજન કુમુદ સંખોધન શશિસમ, ભયભંજન ભગવંતા જી;
અષ્ટકરમ અરિ દલ અતિગંજન, રંજન મુનિજન ચિત્તા જી,
મન શુદ્ધે જે જિનને આરાધે, તેહને શિવસુખ દિત્તા જી. ૨

સુવિહિત મુનિજન માન સરોવર, સેવિત રાજમરાલો જી,
કલિમલ સકલ નિવારણુ ૩જલધર, નિર્મલ સૂત્ર રસાલો જી;
આગમ અકલ સુપદ પદે શોભિત, ઊંડા અર્થ અગાધો જી,
પ્રવચન વચનતણી જે રચના, ભવિજન ભાવે આરાધો જી. ૩

વિમલ કમલ દલ નિર્મલ લોચણુ, ઉદ્દસિત કરે લલિતાંગી જી,
પ્રહ્લાણી દેવી નિરવાણી, વિદ્મહરણુ ૪કણુચંગી જી;
મુનિવર મેઘરત્ન પદ અનુચર, અમરરત્ન અનુભાવે જી,
નિર્વાણીદેવી પ્રભાવે, ઉદય સદા સુખ પાવે જી. ૪

+૧૦ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

મયગલ ઘરખારી, નારી શૃંગાર ભારી,
રચણુ કનકધારી, કોડી કેતે વિચારી;
પ્રભુ તસ પરિહારી, જ્ઞાન ચારિત્રધારી,
ત્રિભુવન જયકારી, શાન્તિ સેવો સવારી. ૧

૧ પોપટ. ૨ રાજહંસ. ૩ મેઘ. ૪ કનકવણી.

જ્ય જિનવર શાન્તિ, જાસ સોવન્ન કાન્તિ,
 ચોવીસ જિનની પાન્તિ, પૂજવાની છે ખાન્તિ;
 તુમ પદકજ પૂજે, હાથનો લાહ લીજે,
 કલિમલ સવિ છીજે, દેવ દરિસન્ન દીજે. ૨

સોલમા જિનની વાણી, પુન્યકેરી જે ખાણી,
 અનંત સુખ નીસાની, પાપવહ્ની કૃપાણી;
 કહે કેવલનાણી, સાંભલો ભવ્યપ્રાણી,
 મધુર સુયશ વાણી, સેવીએ સાર જાણી. ૩

નિર્વાણી જે દેવી, તાહરા ચર્ણ સેવી,
 ભવિક રસિક હેવી, જન્મ સફલો કરેવી;
 જ્ય સૌભાગ્ય સેતી, રાખજો શ્રેષ્ઠ પ્રીતિ,
 અરજ કરું હું એતી, ધારજો ચિત્ત મેતિ. ૪

૧૧ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

મૂળવિધિ મંગલ શાન્તિતણી, તુજ વંદન મુજ ખાંત ઘણી;
 જળ દીઠે તળ મોરી ચિત્ત ઠરી, પ્રભુ દુર્ગતિ-માહરી દૂર હરી. ૧

રિખવાદિક જિનવર ચિત્ત ઠરી, મેં લખિધમાંહી લીલ કરી;
 આજ સખી રે મુજ રંગ રણી, જેમ દૂધમાંહી સાકર ભણી. ૨

ભગવંત ભાષે તહત્તિ કરી, આણુંદ આલ્યો પુન્ય ભણી;
 આગમ આરાધો નર નારી, આગલ પામો સુખ ભારી(?) ૩

રુ મ ઝુ મ કરતી રંગરણી, નિર્વાણીદેવી તુજજ ખરી;
 સહુ સંઘના વિઘ્ન હરે દેવી, વિજય જશની આશ ફળે એવી. ૪

૧૨ (રાગ-શાન્તિ સુહંકર સાહિબો.)

શાન્તિજિનેસર સમરીઓ, જેની અચિરામાય,
વિશ્વસેન કુલ ઉપન્યા, મૃગ લંછન પાય;
ગજપુરનચરીનો ધણી, કંચન વરણી કાય,
ધનુષ ચાલીશ દેહડી, લાખ વરસનું આય. ૧

શાન્તિજિનેસર સોળમા, ચક્રી પંચમ બાણું,
કુન્થુનાથ ચક્રી છક્રા, અરનાથ વખાણું;
એ ત્રણે ચક્રી સહી, દેખી આણુંદું,
સંજમ લઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વંદું. ૨

શાન્તિજિનેશ્વર કેવલી, બેઠા ધર્મ પ્રકાશે,
દાન શિયલ તપ ભાવના, નર સોય અભ્યાસે;
એહ વચન જિનજીવણા, જેણે હિયડે ધરીયા,
સુણુતાં સમકિત નિર્મલા, નિશ્ચે કેવલ વરીયા. ૩

સમેતશિખરગિરિ ઉપરે, જેણે અણુસન કીધાં,
કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષજ સિધ્યાં;
જક્ષ ગરુડ સમરું સદા, દેવી નિરવાણી,
ભવિક જીવ તુમ સાંભલો, શિખભદ્રાસની વાણી. ૪

સોજત (મારવાડ)મંડન શ્રી શાન્તિનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧૩ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

શાન્તિજિનેસર જિનરાયા, સોજિતપુરમંડણુ ૧મઈ પાયા;
દીઠે દુઃખ દોહગ દુરિત ટલે, સ્કેજે સુખ સંપત્તિ આય મલે. ૧

૧ મહે.

ઋષભાદિક વંદુ જિનપવરા, મુજ હૃદયકમલ અંતર ભમરા;
 નર નારી પૂજે ભાવ ધરી, તે નિશ્ચે પામે શિવકુમરી. ૨
 અમૃતથી મીઠી જિનવાણી, જે નિસુણે ભાવ ભક્તિ આણી;
 તસ અંગણુ લક્ષ્મી લીલ કરે, વયરીજન કિંકર થઈ વિચરે. ૩
 જિનવરની સેવ કરે ધાઈ, નિરવાણી દેવી જગ માઈ;
 ભાવસાગર કહે ભાવધરી, પ્રભુ આશા પુરજો મનહ તાણી. ૪

બાહરપુરમંડણુ શ્રી શાન્તિનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧૪ (રાગ-જિનશાસન વંજિત પૂરણુદેવ રસાલ.)

બાહરપુરમંડણુ સોલસમા ભગવંત,
 પ્રભુ પંચમ ચક્રિવર ત્રિભુવનપતિ જયવંત;
 પ્રભુ પરમ ઉપકારી શાન્તિજિનેસરરાય,
 જસ પ્રણુમે પૂજે પાતિક દૂર પલાય. ૧

દોય રાતા જિનવર પરવાલાનો રંગ,
 દોય ધોળા સોહે દો ૧જલધર સમ અંગ;
 દો લીલા કંચન વરણા સોલ જિણુંદ,
 ઈમ જિન ચોવીસે પૂજે એકણુચિત્ત. ૨

અસુરાદિક સુરવર વીસ ભુવનપતિ ઈન્દ્ર,
 વંતર ળત્રીસ દો જોતિષ રવિ ચન્દ્ર;
 દશ વિમાનકપતિ વિરચે ત્રણુ પ્રાકાર,
 તિહાં જિનવર ભાષે સૂત્ર રચે ગણુધાર. ૩

पाय रमञ्जम करती कटि मेणल भलकार,
 निरवाणी देवी उर सुगताइलहार;
 उवज्जाय पुरंदर छन्द्र सौभाग्य गुर शिस,
 सुनिवीर पयपे पुरे संध जगीश. ४

श्री कुन्थुनाथजिन स्तुति

१ (राग—आदि जिनवरराया, ञस सोवन्नकाया.)

कुन्थुजिननाथ, ने करे छे सनाथ,
 तारे १लवपाथ, ने अही लव्य डाय;
 ओहनो तने साथ, भावल हीये गाय,
 तरे सुरनर साथ, ने सुणे ओक गाय. १

श्री अरनाथजिन स्तुतिः

१ (राग—आदि जिनवरराया, ञस सोवन्नकाया.)

अरजिन आराधो, संयम भार्ग साधो,
 मनुज जनम लाधो, काम क्रोध न भाधो;
 अउगति दुःख रदाधो, डाय न मोड गाधो,
 सुख संपत्ति वाधो, मोड भिष्या न भाधो. १

सविजिन सुभकारी, विश्व विश्वोपकारी,
 त्रष्टुजिन अक्रुधारी, शान्ति कुन्थु अराही;
 महमहन निवारी, वंहीये पुष्ट्यधारी,
 नमो सविनरनारी, दुःख कर्मारि वारी. २

१ भवजल. २ भाणवो.

સ કલ નય ભંગા, નૈ ગ મા ને ક ભંગા,
જિહાં છે બહુ રંગા, જેહ એ કા દ શાંગા;
વલી દશ દોય અંગા, જૈનવાણી સુચંગા,
ભવ દવ ૧સમ ગંગા, સાંભલો થઈ ઉમંગા. ૩

જિનચરણ ઉપાસે, જક્ષણી ધારણી પાસે,
જ ક્ષેં દ સહ વાસે, ના મ થી દુઃખ નાસે;
જ્ઞાનવિમલ પ્રકાસે, ઝોધિવાસે સુવાસે,
અરિ સકલ નિકાસે, હોય સંપૂર્ણ આસે. ૪

૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

અરનાથ સનાથ કરો સ્વામી, મેં તુમ સેવા પુણ્યે પામી;
કરું વિનતિ લળી લળી શિરનામી, આપો અવિચલ સુખકામી. ૧
જિનરાજ સવે પરઉપગારી, જિણે ભવની ભાવઠં સવિ વારી;
તે પ્રણમો સહુ એ નરનારી, ચિત્તમાંહિ શંકા સવિ વારી. ૨
આગમ અતિ અગમ એ છે દરિયો, બહુ નય પ્રમાણુ રચણે ભરીયો;
તેહને જે આવી અનુસરીયો, તે ભવિ ભવ સંકટ તરીયો ૩
શ્રીશાસનસુરી રખવાલિકા, કરે નિત્ય નિત્ય મંગલમાલિકા;
શ્રીજ્ઞાનવિમલ પ્રભુ નામ જપે, તે દિન દિન રતરણી પેરે તપે. ૪

૩ (રાગ-શાન્તિ સુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે.)

શ્રીઅરનાથજિનેશ્વરુ, ચકી સપ્તમ સોહે,
કનક વરણુ છળી જેહની, ત્રિભુવન મન મોહે;

૧ શાંત કરવામાં. ૨ સૂર્ય.

ભોગ કરમનો ક્ષય કરી, જિણે દીક્ષા લીધી,
મનઃપર્યવનાણી થયા, કરી યોગની સિદ્ધિ. ૧

માગશિર શુદ્ધિ એ કા દશી, અર દીક્ષા લીધી,
મદ્ધિ જનમ વ્રત કેવલી, નમિ કેવલ ઋદ્ધિ;
દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલનાં, પંચ પંચ કલ્યાણ,
તિણે એ તિથિ આરાધતાં, લહીએ શિવપુર ઠાણ. ૨

અંગ ઇગ્યાર આરાધવાં, વલી ઞાર ઉપાંગ,
મૂલ સૂત્ર આરે ભલાં, પદ છેદ સુચંગ;
દશ પયત્ના દીપતા, નંદી અનુયોગ દ્વાર,
આગમ એહ આરાધતાં, લહો ભવજલ પાર. ૩

જિનપદ સેવા નિત્ય કરે, સમકિત શુચિકારી,
જક્ષેશ જક્ષ સોહામણો, દેવી ધારણી સારી;
પ્રભુપદ પદ્મની સેવના, કરે જે નરનારી,
ચિદાનંદ નિજ રૂપને, લહે તે નિરધારી. ૪

૪ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

શ્રીઅરજિન ધ્યાવો, પુણ્યના થોક પાવો,
સવિ દુરિત ગમાવો, ચિત્ત પ્રભુ ધ્યાન લાવો;
મદ્દ મદ્દન ૧વિરાવો, ભાવના શુદ્ધ ભાવો,
જિનવર ગુણ ગાવો, જીવને મોક્ષ ઠાવો. ૧

સવિ જિન સુખકારી, ક્ષય કરી મોહ ભારી,
કેવલ શુચિ ધારી, માન માયા નિવારી;

૧ નાશ કરો.

થયા જગઉપગારી, ક્રોધ થોડા પહારી,
શુચિ ગુણ ગણધારી, જે વર્યા સિદ્ધિનારી. ૨

નવતત્ત્વ વખાણી, સપ્તભંગી પ્રમાણી,
૧સગ નયથી મિલાણી, ચાર અનુયોગ ખાણી;
જિનવરની વાણી, જે સુણે ભવ્ય પ્રાણી,
તિણે કરી અઘડાણી, જર્ઘ વરે સિદ્ધિ રાણી. ૩

સમકિતી નર નારી, તેહની ભક્તિકારી,
ધારણી સુરી સારી, વિઘ્નના થોક હારી;
પ્રભુ આણી કારી, લચ્છી લીલા વિહારી,
સંઘ દુરિત નિવારી, હોજો આણુંદકારી. ૪

પ (કૃતવિલમ્બિતમ.)

અરજિનાય સુસાધુ સુરાસુરા, નમે નરેસર ખેચર ભૂચરા;
૨ગણિ વિરાજિત જેહ જિનેશ્વરા, ભુજગ કિન્નર સેવિત ભૂધરા.

દ્વોષ અદાર દલિત જે દુર્હારા, જગતપાવન સર્વ તીર્થકરા;
મદન ઉમંગન ળગંગન જે પજરા, અનંત તેહ નમે અજરામરા. ૨

વિશ્વપ્રકાશક કેવલભાષિતા, દુર્ગતિ પંથ પડે તસ ફરાખિતા;
તેહ પીસ્તાલીશ સૂત્ર સંભારીયે, દુરિત પડલ દૂરે જિમ વારીયે. ૩

પીન પયોધર ધારતી ધારિણી, વિઘ્ન શાસન વાર નિવારિણી;
પરમ ઉદ્યપદ સંપદ કારણી, મંગલવેલને સિંચન ળસારણી. ૪

૧ સાત. ૨ ગણુધર. ૩ નાશ કરનાર. ૪ બુદ્ધમ. ૫ જરાવારમાં.
૬ રક્ષણુ કરનાર. ૭ નદી.

इ (राग-आदल जलनवरराया, ङस सौवत्रकाया.)

अ र जल न व र रा या, ङेडनी हेवीभाया,
सु द र्श न नृ प ताया, ङस सुवर्णु काया;
नं हा व र्त पाया, हे श ना शुद्धदाया,
समवसरणु वलरवाया, धंन्द्र धंन्द्राणी गाया. १

श्री भद्वलनाथजिन स्तुतलओ

१ (राग-त्रासी लाण पूरव धरवासे.)

भद्वलजलन वाने लीला, हीयो मुण सभकल लीला ल,
अणुपरणे जलणे संयभ लीधो, सुधा संयभ शीला ल;
ते नरलवभां पशु परे ङणो, ङे करे तुम अवलीला ल,
तुम पढ पंङ्ग सेवाथी डोय, ङोधलणीज वसीला ल. १

अष्टापदगलर ऋषल जलनेश्वर, शलवपढ पाभ्या सार ल,
वासुपूण्य अंपाये यहुपतल, शलव पाभ्या गलरनार ल;
तलम अपापापुरी शलव पडोंत्या, वर्द्धमान जलनराय ल,
वीस सभेतशलणरगलर सीध्या, धंम जलन अठवीस थाय ल. २

लव अलव पुण्य पाप ने आश्रव, संवर ङंध नलण्णरणा ल,
भोक्षतत्त्व नव धणु परे ङणो, वली षद्रे द्रव्य वलवरणा ल;
धर्म अधर्म नल काल ने पुद्गल, अेड अलव वल्यारो ल,
लव सडलत षट् द्रव्य प्रकास्या, ते आगभ चलत धारो ल. ३

वलधाहेवी सौल कडीणे, शासन सुर सुरी लीणे ल,
डोकपाल धंन्द्रादलक सधदा, सभकलतदृष्टल लणीणे ल;
ज्ञानवलभल प्रलु शासनलकृता, हेभी जलनने रीडे ल,
ङोधलणीज शुद्ध वासना दढता, तास वलरड नवल डीणे ल. ४

૨ (રાગ—આદિ જિનવર રાયા.)

નમું જિ ન વ ર મલ્લી, જે હ થી ઝોધિવલ્લી,
ગ હુ વિ ધ ગુણુ ફેલી, જાણી એ જૈ ન શૈ લી;
લહો મુ ગ તિ વહેલી, ભાં જી એ કર્મપલ્લી,
ભ વ ભે દ ન ભલ્લી, દુર્ગ તિ દ્વાર ખીલી. ૧

સવિ જિ ન વ ર રાજે, કર્મ ના મર્મ ભાજે,
નમે સુ ર ન ર રાજે, તીર્થ ની ઋદ્ધિ છાજે;
સ જ લ જ લ દ ગાજે, હું હુ ભિ તેમ વાજે,
સ વિ ભ વિ હિત કાજે, ચાર નિ શ્લે પે રાજે. ૨

જિ ન વ ર ની વાણી, દ્રા દ શાં ગી ર ચાણી,
રગણી મતિ ગુંથાણી, પુણ્યપીયૂષ પાણી;
ભવિ શ્રવણે સુહાણી, ભાવસું ચિત્ત આણી,
લહી તિણે શિવરાણી, સાર કરી એહ જાણી. ૩

જસ યક્ષ કુ ખે ર, સેવ સારે સ વે ર,
કરે દુ શ મ ન ઝજેર, નાહિ સંસાર ફેર;
શિ વ વ ધૂ તસ હેરે, પુણ્ય સંપત્તિ પેરે,
લહે સ મ કિત સેરે, જ્ઞા ન વિ મ લા દિ કેરે. ૪

૩ (રાગ—મનહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

મહિજિનવરસું પ્રીતડી, તે ભેદ રહિત જુગતિ જડી;
અલગો ન રહું હું એક ઘડી, જિમ ભાતી પટોલામાંહિ પડી. ૧
સવિ જિનવરના ગુણુ માલ તાણી, કંઠે આરોપો ભવિક ગુણી;
શિવસુંદરી વરવા હુંશ કરો, તો શ્રીજિનઆણા શિર ધરો. ૨

૧ મેઘ. ૨ ગણુધર. ૩ નાશ.

ઉપદેશ અનુપમ જલધરુ, વરસે નિત્ય મહિ જિનવરુ;
 ઓધિખીજ સુભિક્ષ હોય અતિ ઘણો, એ મહિમા શ્રીજિનરાજતણો. ૩
 શાસનવચ્છલ જે ભવિક જના, જિનધર્મે જે છે એક મના;
 તસ સાનિધ્ય કરજો સુરવરા, શ્રીજ્ઞાનવિમલ ઉદ્યોતકરા. ૪

૪ (રાગ-શ્રીશત્રુજ્ય તીરથ સાર.)

કુંભનરેશ્વરઘર જિન જાયા, મહિ નામે જિનવરરાયા,
 નીલવરણુ જસ છાયા,
 પ્રભાવતી છે જેહની માયા, પણુવીશ ધનુ માને છે કાયા,
 કુંભ લંછન સુખદાયા;
 પૂરવ તપની પ્રગટી માયા, સ્ત્રીરૂપે એ અચરિજ થાયા,
 સકલ સુરાસુરે ગાયા,
 ખાલપણે સુખકાર કહાયા, ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણી સવિ મલી આયા,
 મેરુશિખરે નવરાયા. ૧

ચોવીશે જિન સમ્પ્રતિ કાલે, પ્રણુમતાં સવિ પાતક ગાલે,
 ભવિજનને પ્રતિ પાલે,
 જેહ અનાદિ મિથ્યામત ટાલે, કરતાં સમકિત સુખ ૧સુગાલે,
 નાઠાં દુષ્ટુત દુકાલે;
 ગ્રન્થીલેદ કરી પંક પખાલે, આતમ અનુભવ શક્તિ સંભાલે,
 પુણ્ય સરોવર પાલે,
 અનંત ચોવીશી જિનવર માલે, લોકે ચઉ નિક્ષેપ રસાલે,
 પ્રણુમું તેહ ત્રિકાલે. ૨

૧ સુકાલ.

: પર :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

મતિ શ્રુત અવધિ ગ્રહે ત્રણ નાણ, સંયમથી મન:પબ્બવ નાણ,
જિહાં છન્નસ્થ મંડાણ,
પામે પંચમ કેવલજ્ઞાન, જાણે ઉદયે અભિનવભાણ,
સમવસરણુ ગુણુખાણ;
જિહાં તીર્થ થાપે સુપ્રમાણ, અર્થથકી ભાષે પ્રભુ વાણ,
સરખી જોયણુ પ્રમાણ,
સૂત્રે ગુંથે ગણુધર જાણ, નય નિક્ષેપ ગમ ભંગ પ્રમાણ,
સમજે જે હોય જાણ. ૩

મ દ્વિ જિ ને શ્વર મહિમા પૂરે, વૈરુટયા સવિ સંકટ ચૂરે,
દિન દિન અધિક સનૂરે,
યક્ષ કુબેર તે પરચા પૂરે, જીતતાણાં વલી વાજે તૂરે,
નાસે દુશ્મન દૂરે;
પ્રગટે જ્ઞાનવિમલો નૂર, જાણે ઊગ્યો અનુભવ સૂર,
તેજ પ્રતાપ રપઉર,
હર્ષિત હેજે હોય હજૂર, મહિમાદિક ગુણુ સવિ મહંભૂર,
શ્રીજિન ધ્યાન સનૂર. ૪

૫ (રાગ-મનહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

મનમોહન મલ્લિજિણુદં જી, જયો કુંભનરેસર નંદ જી;
ઉપગારી જિન ઓગણીસમો, માહરે મન અહોનિશ તેહ રમો. ૧

ઋષભાદિક ચઉવીસ જિનવરા, જે વરતે છે ભવિ સુખકરા;
વલી કેવલજ્ઞાન દિવાકરા, તે વંદે સુરવર નરવરા. ૨

મલ્લિજિનવર દીયે દેશના, સુણે ભવિજન ગહુવિધ ઉદ્દેશના;
દષ્ટિવાદ મહાશ્રુત વંદીયે, જિમ પાતક દૂર નિકંદીયે. ૩

૧ અપેક્ષા. ૨ ધણો. ૩ નગરના.

ક્રમે ર દેવ સાનિધ્ય કરે, વૈરુ ય્યા સવિ સંકટ હરે;
માણી સુણુવા મન ખંત ઘણી, જ્ઞાનવિમલતાણી સોહામણી. ૪

૬ (રાગ-મનહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

સુણો વિનતડી મહિલનાથ જી, તું મલીયો મુગતિનો સાથ જી;
મન મલીયું તુજસું નિર્મળું, તે કહીએ ન હોળે વેગળું. ૧

સત્તરીસય જિનવર વંદીએ, ભવસંચિત પાપ નિકંદીએ;
ત્રણ કાલ નમું ધરી નેહસું, ભવ ભવ મન ણાંધ્યું જેહસું. ૨

જિહાં પંચકલ્યાણુક જિનતણાં, જિનરાજ સયલનાં જિહાં ભણ્યાં;
તે આગમ અતિ ઉલટ ધરી, સુણીએ સવિ કપટ ૧નિરાકરી. ૩

સમકિતદૃષ્ટિ પ્રતિપાલિકા, જિનશાસનની રખવાલિકા;
જિનધર્મે નિત્ય દીપાલિકા, જ્ઞાનવિમલ મહોદયમાલિકા. ૪

૭ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

નમો મહિલજિણુંદા, જિમ લહો સુખ વૃંદા,
દલિ દુરગતિ રદંદા, ફેરી સંસાર કંદા;
પદ્યુગ અરવિંદા, સેવીયે થઈ અમંદા,
જિમ શિવસુખકંદા, વિસ્તરે છંડી દંદા. ૧

જિનવર જયકારી, વિશ્વ ભવ્યો પકારી,
કરે જળ ત્રત ઉત્તારી, જ્ઞાન ત્રીજે નિહારી;
તવ સુર અધિકારી, વીનવે ભક્તિધારી,
વરો સંયમનારી, પરિવ્રહારંભ છારી. ૨

૧ દૂર કરી. ૨ પાપ. ૩ તૈયારી.

મન:પન્જવનાણી, હુઆ ચારિત્રખાણી,
સુર નર ઇન્દ્રાણી, વંદે ખહુ ભાવ આણી;
તે જિનની વાણી, સૂત્રમાંહિ લખાણી,
આદરે જેહ પ્રાણી, તે વરે સિદ્ધિરાણી. ૩

પારણું જસ ગેહિ, નાથ કરે જઈ સ્વદેહિ,
ભરે કંચન મેહિ, ૧ઓક તસ દેવ નેહિ;
સંઘ દુરિત હરેહિ, દેવ દેવી વરેહિ,
કુખેર સુરેહિ, ૩૫વિજય પ્રદેહિ. ૪

૮ (રાગ—આદિ જિનવરરાયા.)

મલિલજિન નામે, સંપદા કોહિ પામે,
દુરગતિ દુઃખ વામે, સ્વર્ગના સુખ ભામે;
સંયમ અભિરામે, જે યથાગ્યાત નામે,
કરી કર્મ રવિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિધામે. ૧

પંચ ભરહ મઝાર, ઐરવય પંચ સાર,
ત્રિહું કાલ વિચાર, નેવું જિનનાં ઉદાર;
કલ્યાણુક વાર, જાપ જપીયે શ્રીકાર,
જિમ કરી ભવપાર, જઈ વરે સિદ્ધિનાર. ૨

જિનવરની વાણી, સૂત્રમાંહે ગુંથાણી,
ષ્ટદ્રવ્ય વખાણી, ચાર અનુયોગ ખાણી;
૩સગ ભંગી પ્રમાણી, સખત નયથી ઠરાણી,
સાંભલે દિલ આણી, તે વરે સિદ્ધિરાણી. ૩

૧ ધર. ૨ નાશ. ૩ સાત.

વૈરુઠ્યાદેવી, મહિલજિન પાય સેવી,
 પ્રભુગુણ સમરેવી, ભક્તિ હિયડે ધરેવી;
 સંઘ દુરિત હરેવી, પાપ સંતાપ ખેવી,
 રૂપવિજય કહેવી, લચ્છી લીલા વરેવી. ૪

૯ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

નમો મહિલજિણિદા, બસ નમતા દેવિદા,
 તિમ ચોસઠ ઈદા, સેવે પાદારવિદા;
 દુરગતિ દુઃખદંદા, નામથી સુખકંદા,
 પ્રભુ સુજસ સુરિદા, ગાય ભકતે નરિદા. ૧

નવતિ જિનરાયા, શુકલધ્યાને સુહાયા,
 સોહંપદ પાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા;
 સુર નર ગુણુ ગાયા, કેવલશ્રી સુહાયા,
 તે સવિ જિનરાયા, આપજો મોક્ષમાયા. ૨

કેવલ વરનાણે, વિશ્વના ભાવ બાણે,
 ખાર પરપદ ઠાણે, ધર્મ જિનજી વખાણે;
 ગણુધર તિણુ ટાણે, ત્રિપદી અર્થ માણે,
 જે રહે સુહંબાણે, તે રમે આત્મનાણે. ૩

વૈરુઠ્યાદેવી, ભક્તિ હિયડે ધરેવી,
 જિન સેવ કરેવી, વિઘ્નનાં વૃંદ ખેવી;
 સંઘ દુરિત હરેવી, લચ્છી લીલા વરેવી,
 રૂપવિજય કહેવી, આપજો મુજ દેવી. ૪

૧૦ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

સુણુ સુણુ રે સહેલી, ઉઠં સહુથી પહેલી,
કરી સ્નાન વહેલી, જિમ વધે પુણ્ય વેલી;
તણ મોહની પલ્લી, ખંડ કરી કામવલ્લી,
કરી ભક્તિ ૧ સુભલ્લી, પૂણ જિનદેવ મલ્લી. ૧

સવિ જિન સુખકારી, મોહ નિદ્રા નિવારી,
ભવિજન નિસ્તારી, વાણી સ્યાદ્રાહધારી;
નિર્મલ ગુણધારી, ધૌત રમિથ્યાતગારી,
નમીયે નર નારી, પાપ સંતાપ છારી. ૨

મૃગશિર અણુવાલી, સર્વ તિથિમાં રસાલી,
એકાદશી પાલી, પાપની શ્રેણી ગાલી;
આગમમાં રસાલી, તિથિ કહી તે સંભાલી,
શિવવધૂ લટકાલી, પરણશે દેઈ તાલી. ૩

વૈરુઠ્યાદેવી, ભક્તિ હિયડે ધરેવી,
જિનભક્તિ કરેવી, તેહનાં દુઃખ હરેવી;
મમ મહિર કરેવી, લચ્છી લીલા વરેવી,
કવિ રૂપ કહેવી, દેને સુખ નિત્યમેવી. ૪

૧૧ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

મલ્લિ જિનરાજ, સેવીયે પુણ્યભાજ,
જિમ ચઢત ઝઢિવાજ, પામીયે સુખ તાજ;
કોઈ લોપે ન ઈમાજ, નિત્ય નવ સુખ સાજ,
કોઈ ન કરે જા જા, પુણ્યની એહ માજ. ૧

૧ સુંદર. ૨ મિથ્યાત્વરૂપ કાદવ. ૩ શોભા. ૪ મર્યાદા.

મહિલ નમી નામે, કેવલજ્ઞાન પામે,
દસ ક્ષેત્ર સુઠામે, તિમ ભિન્ન ભિન્ન નામે;
ત્રણકાલ ૧નિમામે, ઘાતિયાં કર્મ ૨વામે,
તે જિન પરિણામે, જઈ વસે સિદ્ધિધામે. ૨

જિનવરની વાણી, આર અનુયોગ ખાણી,
નવતત્ત્વ વખાણી, દ્રવ્ય ષટ્માં પ્રમાણી;
ગણુધરે ગુંથાણી, સાંભલે જેહ પ્રાણી,
કરી કર્મની હાણી, જઈ વરે સિદ્ધિરાણી. ૩

સુર કુળેર આવે, શીશ જિનને નમાવે,
મિથ્યાત્વ ખપાવે, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ પાવે;
પુણ્યથોક જમાવે, સંઘભક્તિ પ્રભાવે,
પદ્મવિજય સુહાવે, શિષ્ય તસ રૂપ ગાવે. ૪

૧૨ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

મિથિલાપુરી જાણી, સ્વર્ગનગરી સમાણી,
કુંભનૃપ ગુણુ ખાણી, તેજથી કેવ જાણી;
પ્રભાવતી રાણી, દેવનારી સમાણી,
તસ કૂખ વખાણી, જન્મ્યા જિહાં મહિલ નાણી. ૧

દિશિ કુમરી આવે, જન્મકરણી કરાવે,
જિનના ગુણુ ગાવે, ભાવના ચિત્ત ભાવે;
જન્મોત્સવ દાવે, ઈન્દ્ર ઈસુરશલ ઠાવે,
હરિ જિનગૃહ આવે, લેઈ પ્રભુ મેરુ જાવે. ૨

૧ નિર્મમત્વ. ૨ ખપાવે. ૩ ઈન્દ્ર. ૪ મેરુપર્વત.

અચ્યુત સુરરાય, સ્નાત્ર કરે ભક્તિભાજ,
નિજ નિજ સ્થિતિભાજ, પૂજે જિનભક્તિ તાજ;
નિજ ચઠત દિવાજ, સૂત્રમર્યાદ ભાજ,
સમકિત કરી સાજ, ભોગવે સુખમાજ. ૩

સુરવધૂ મળી રંગે, ગાય ગુણ બહુ ઉમંગે,
જિન લઈ ઉચ્છરંગે, ગોદે થાપે ઉમંગે;
જિન પતિને સંગે, ભક્તિ રંગ પ્રસંગે,
સંઘ ભક્તિ તરંગે, પામે લક્ષ્મી અભંગે. ૪

૧૩ (રાગ-નંદીશ્વર વરદ્રીપ સંભારુ.)

*મદિલનાથ મુખચંદ નિહાલુ, અરિહા પ્રણુમી પાતક ટાલુ;
જ્ઞાનાનંદ વિમલપુર સેર, ધરણુપ્રિયા શુભવીર કુબેર. ૧

૧૪ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા, જસ સોવત્રકાયા.)

મદિલજિન નમીએ, પૂરવલાં પાપ ગમીએ,
ઈન્દ્રિયગણ દમીએ, આણુ જિનની નૃકમીએ;
ભવમાં નવિ ભમીએ, સર્વ પરભાવ રવમીએ,
જિનગુણમાં રમીએ, કર્મમલ સર્વ ઓધમીએ. ૧

શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તુતિઓ.

૧ (રાગ-પાર્શ્વ જિણુંદા વામાનંદા.)

*સુવ્રત સ્વામી આતમરામી, પૂજે ભવિ મન રુલી,
જિનગુણુ શુણીએ પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી;

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાવ છે.

૧ ઉદલંઘીએ. ૨ છંડીએ. ૩ ટાળીએ.

વચને રહીએ જૂઠું ન કહીએ, ટલે કલ વંચકો,
વીરજિણુપાસી સુરી નરદત્તા, વરુણ જિનાર્યકો. ૧

૨ (રાગ—આદિ જિનવરરાયા, જાસ સોવજકયા.)

મુનિસુવ્રતનામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે,
સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે;
દુર્ગતિ દુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ૧ભામે,
સવિ કર્મ વિરામે, જર્ઠ વસે સિદ્ધિધામે. ૧

શ્રી નમિનાથજિન સ્તુતિઓ.

૧ (રાગ—વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર, ગૌતમ ગુણના દરિયા જી.)

શ્રીનમિનાથ નિરંજન દેવા, કીજે તેહની સેવા જી,
એક સમાન અવર નહિ દીસે, જિમ મીઠા બહુ મેવા જી;
અહનિશ આતમમાંહિ વસીયા, જિમ ગજને મન રેવા જી,
આદર ધરીને પ્રભુ તુમ આણ્યા, શિર ધારું નિત્ય સેવા જી. ૧

ચોત્રીશ અતિશય પાંત્રીશ જાણો, વાણીના ગુણ છાજે જી,
આઠ પ્રાતિકારજ નિરંતર, તેહને પાસે ધિરાજે જી;
જાસ વિહારે દશ દિશિકેરા, ઝર્ઠતિ ઉપદ્રવ ભાજે જી,
તે અરિહંત સકલ ગુણ ભરિયા, વાંછિત દેઈ ૪નિવાજે જી. ૨

મિથ્યામત પતત દુષ્ટ ભુજંગમ, તેણે જે જન ડસીયા જી,
આગમ ૬નાગમતા પેરે જાણો, તેહથી તે વિષ નસીયા જી;

૧ જામ. ૨ નર્મદા નદી. ૩ તીડ વગેરેનું પતન. ૪ સતોષે.
૫ વિસ્તાર. ૬ નાગદમની ઔષધી.

શ્રીજિનવયણ સુણવાને હેતે, ભવિ મધુકર છે રસીયા ૭,
ભાવગંભીર અનુપમ ભાખ્યા, ધન્ય તે જસ ચિત્ત વસીયા ૭. ૩

શ્રીનમિજિનવર શાસનભાસન, બ્રહ્મકુટિ યક્ષ જયકારી ૭,
પર આ પૂરે સંકટ ચૂરે, વરદાઈ ગંધારી ૭;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આણા ધારે, કુમતિ કદાગ્રહ વારી ૭,
ઘોઘિળીજ વડ ધીજતણી પરે, હોજો મુજ વિસ્તારી ૭. ૪

૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

નમિનાથ નિરંજન દેવતણી, સેવા આહું હું નિશદિન ઘણી;
જસ લાંછન નીલ કમલ સોહે, એકવીશમા જિનવર મન મોહે. ૧

દોહસો કલ્યાણુક જિનતણાં, દશ ક્ષેત્રે એહ સોહામણાં;
મૃગશિર એકાદશી ઉજલી, જિનસેવા પુણ્યે આવી મલી. ૨

એહ અંગ ઈગ્યાર આરાધિયે, જ્ઞાન ભાવે શિવસુખ સાધીયે;
આગમ દિનકર કર વિસ્તરે, તો મોહ તિમિરને અપહરે. ૩

સમકિતદષ્ટિ સુપ્રભાવિકા, શાસનની સાનિધ્યકારિકા;
કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીસરુ, જગમાંહે હોજો જયકરુ. ૪

૩ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા, જસ સોવત્રદાયા.)

શ્રીનમિજિન નમીયે, પાપ સંતાપ ગમીયે,
નિજ તત્ત્વમાં રમીયે, સર્વ અજ્ઞાન વમીયે;
સવિ વિદ્યને દમીયે, વર્તિએ પંચ સમીયે,
નવિ ભવવન ભમીયે, નાથ આણા ન કમીયે. ૧

દશે ખેત્રના ઈશ, તીર્થપતિ જેહ ત્રીશ,
ત્રિહું કાલ ગણીશ, નેવું જિનવર નમીશ;

અહીં તે પદ ત્રીશ, સાઠ દીક્ષા જપીશ,
કેવલી જગદીશ, સાઠ સંખ્યા ગણીશ. ૨

૧સગ નય યુત વાણી, દ્રવ્ય છક્કે ગવાણી,
સગ ભંગી ઠરાણી, ૨નંદ તરવે વખાણી;
જે સુણે ભવિ પ્રાણી, શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણી,
તે વરે શિવરાણી, શાશ્વતાનંદ ખાણી. ૩

દેવી ગંધારી, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વધારી,
પ્રભુ સેવાકારી, સંઘ ચઉવિહ સંભારી;
કરે સેવના સારી, વિદ્ય હરે વિદારી,
રૂપવિજયને પ્યારી, નિત્ય દેવી ગંધારી. ૪

૪ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા, જાસ સોવત્રકાયા.)

નમિજિન જયકારી, સેવીયે ભક્તિધારી,
મિથ્યાત્વ નિવારી, ધારીએ આણુ સારી;
પરભાવ વિસારી, સેવીયે સુખકારી,
જિમ લહો શિવનારી, કર્મમલ હરે કરી. ૧

વર કેવલનાણી, વિશ્વના ભાવ જાણી,
શુચિ ગુણુગણુ ખાણી, શુદ્ધ સત્તા પ્રમાણી;
ત્રિભુવનમાં ગવાણી, કીર્તિ કાંતા વખાણી,
તે જિન ભવિપ્રાણી, વંદીયે ભાવ આણી. ૨

આગમની વાણી, સાત નયથી વખાણી,
નવતત્ત્વ ઠરાણી, દ્રવ્ય પદ્માં પ્રમાણી;

સગ ભંગ ભરાણી, ચાર અનુયોગ બાણી,
ધન્ય તાસ કમાણી, જે ભણે ભાવ આણી. ૩

એ કા દ શી સારી, મૃગશીર્ષે વિ ચારી,
કરે જે નર નારી, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વધારી;
તસ વિદ્ધ વિદારી, દેવી ગંધારી સારી,
રૂપવિજયને ભારી, આપજો લચ્છી પ્યારી. ૪

૫ (રાગ-શ્રાવણ શુદ્ધિ દિન પંચમી એ.)

* શ્રીનમિનાથ સોહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો,
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો;
રત્નત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાંખે ષટ્કવ્ય જ્ઞાન તો,
ભૃકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય ગહુમાન તો. ૧

૬ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા, જસ સોવત્રકાયા.)

નમીયે નમિ નેહ, પુણ્ય થાયે જ્યું દેહ,
૧અથ સમુદય જેહ, તે રહે નાહિ રેહ;
લહે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ,
લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ. ૧

શ્રી નેમનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-સુર અસુરવંદિત પાપ પંકજ મયણુમદ્દમક્ષોભિતં.)

નેમિજિનવર સકલ દુઃખહર અસુર સુરનરપૂજિતં,
શ્યામલી શુભકાય શોભિત મોહ મદ્દ અક્ષોભિતં;

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત ખોલાય છે. ૧ પાપ.

નાખેલ ગુણુકર મોહ તમહર રાજ્ય રમણી ન દ્વાભિત,
ગિરનારમંડળ અઘવિહંડન, પાપ એહથી મૂજિત. ૧

આદિનાથ અજિત સંભવ અભિનંદન વંદીયે,
સુમતિ પદ્મ સુપાર્થ અંદ્ર સુવિધિ જિન અભિવંદીયે;
શીતલ રવિખુનંદ વાસુપૂજ્ય વિમલ જુહારી એ,
અનંત ધર્મ શાન્તિ આદિ જિન નમી દુઃખ વારીયે. ૨

જ્ઞાન જિનવર દાન મુક્તિ આપવા સાધન ખરું,
સાત નય ને સમભંગી વિવિધ ગમથી અલંકરું;
ચરણ દ્રવ્ય ગણિત ધર્મ ચાર લેહ વખાણુના,
ધારે મનમાં ભક્તિભાવે ગુણુ ગણો એખખાણુના. ૩

દેવી અંબા બહુ અચંબા પૂરતી ભવિજન ધરે,
ભક્તિભાવે નેમિ ધ્યાવે સંઘના સંકટ હરે;
દોય બાલક દોય બાહુ અંબ લુંબ ધરી કરે,
કૂપ પડતાં પુન્ય લગિથ સાધી દેવી પદ ધરે. ૪

૨ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

કુમતિ કુમતિ છોડી, પાપની પાલ ફેડી,
ટળીય સયલ ખોડી, મોહની વેલ ત્રોડી;
જિણે શિવવહુ રલોડી, કો નહિ નેમ જોડી,
પ્રણમે સુર કોડી, નાથ જે હાથજોડી. ૧
ભવભ્રમણુ નસાયા, એક એકે સવાયા,
પ્રણમું જિનરાયા, આદિ આદિ ઉસખાયા;

૧. શ્રેયાંસનાથ. ૨ જર. ૩ મિત્ર.

સુણીને સુજન ભાયા, પાપ દૂરે ગમાયા,
તસ નિરમલ કાયા, જે નમે જિનપાયા. ૨

૧સમય વચન સારા, દેવ ભાષે ઉદારા,
હરતી ભવપ્રચારા, માન માયા વિદારા;
ભવજલનિધિ પારા, જે ભણે ચિત્તહારા,
અનુદિન પરિવારા, તે લહે સુખ અપારા. ૩

પ્રભુ પય યુગ સેવા, અંગિકા ચારુ હેવા,
સકલ ફલ વરેવા, ભાવે પૂજે સદેવા;
દુરિત સવિ હરેવા, ધરમનો સાર લેવા,
સુગણુ ગરુડ દેવા, નેમિ સેવો સુહેવા. ૪

+૩ (રાગ-જિનશાસન વંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

ગિરનારવિભૂષણુ ગતદૂષણુ જિનરાય,
રાણમતી કેરો કંત નમ્યા સુખ થાય;
નાણુ સંજમ શિવપદ પામ્યા એ ગિરિશ્રૃંગે,
તે આલપ્રદ્યારી નેમ નમો મન રંગે. ૧

ભરતાદિ પત્તર કર્મભૂમિ જિનેશ,
હુઆ ને હુશે વર્ત માં ન તીર્થેશ;
તે નમતાં નાસે રોગ સોગ વિલોગ,
નવ નિધિ ઋદ્ધિ પામે ચારુ વંછિત ભોગ. ૨

ઉપન વિગમ દ્યુવ વચન વદે જિન જ્યારે,
નિસુણી વરગણુધર સૂત્ર રચે સવિ ત્યારે;

ते सूत्र सुडंकर अर्थ अनेक अगाध,
 ते निसुष्णी लवियणु टाणो कर्म उपाध. ३
 वरकनक कलश लरी सुंदर घण्टा उत्तंग,
 कटी भेषल षलके १अधर रंग सुरंग;
 तुं अंणामार्ध शासनविधन हरेव,
 धर्म वृद्धिविजय कडे कुशलप्रेम करेव. ४

+४ (राग-विमल देवलज्ञान कमला कलित त्रिलुवन हितकरं.)

गिरिनारि गिरिवर नेमजिनवर विश्वसुभकर देव,
 ज्योतिष व्यंतर लुवनवासी रेनाकि सारे सेव;
 यदुवंशहीपक महनलुपक गावीसभो नेमिनाथ,
 भावे लवि लजे लुवनहितकर मुगतिडेरो साथ. १

प्रथम जिनवर सिद्धि पाभ्या अष्टापद गुणवंत,
 वासुपूज्य अंपा देवतायल नेमि उराधमधकंत;
 नयरी अपापा वीरसामी समेतशिभर गिरिराय,
 तिहां वीश जिनवर मुगति पाभ्या तास प्रणुमुं पाय. २

अरिहंत वाणी सुणो प्राणी चित्त लण्णी सार,
 सिद्धान्त हरियो रयणु लरीयो लविकजन सुभकार;
 आगम आराधी भाव साधी नारी नर वली जेड,
 स्वर्गनां सुभ लोगवी पछी परमपद लडे तेड. ३

अंगिकादेवी यक्ष गोभेध नेमि सेवा सारता,
 जिनधर्मवासित लविकजननां हरित हर निवारता;
 श्रीपुण्यविजय उवज्जाय सेवक लकित नामी शीश,
 गुणविजय करजेडी जपे पूरे संघ जगीश. ४

१ ढोड. २ देव. ३ राजमतिनो पति.

૫ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

શ્રીગિરનારશિખર શણુગાર, રાજમતી હૈડાનો હાર,
જિ ન વ ર નેમકુમાર,
પૂરણ કરુણારસ ભંડાર, ઉગાર્યા પશુઆં એ વાર,
સમુદ્રવિજય મલ્હાર;
ભોર કરે મધુરા કિંગાર, વિચે વિચે કોયલના ટઉકાર,
સહસગમે સહકાર,
સહસાવનમાં હુઆ અણુગાર, પ્રભુજી પામ્યા કેવલ સાર,
પોહોંતા મુક્તિ મઝાર. ૧

સિદ્ધગિરિ એ તીરથ સાર, આળુ અષ્ટાપદ સુખકાર,
ચિ ત્ર કૂ ટ વૈ ભા ર,
સોવનગિરિ સમ્મેત શ્રીકાર, નંદીશ્વર વર દ્વીપ ઉદાર,
જિહાં યાવન વિહાર;
કુંડલ રુચક ને ઈક્ષુકાર, શાશ્વતા અશાશ્વતા ચૈત્ય વિચાર,
અવર અનેક પ્રકાર,
કુમતિ વચણે મ ભૂલ ગમાર, તીરથ ભેટે લાભ અપાર,
ભવિયણ ભાવે જીહાર. ૨

પ્રગટ છક્રે અંગે વખાણી, દ્રૌપદી પાંડવની પટરાણી,
પૂજા જિનપ્રતિમાની,
વિધિસુ' કીધી ઉલટ આણી, નારદ મિથ્યાદષ્ટિ અન્નાણી,
છાંડચો અવિરતિ જાણી;
શ્રાવકકુલની એ સહિ નાણી, સમકિત આલાવે આખ્યાણી,
સાતમે અંગે વખાણી,
પૂજનીક એ પ્રતિમા અંકાણી, ઈમ અનેક આગમની વાણી,
તે સુણજો ભવિપ્રાણી. ૩

કટિ તટે મેખલ ઘુધરીયાલી, પાયે નેઉર રમઝમ ચાલી,
 ઉન્નિજંતગિરિ રખવાલી,
 અધર લાલ જિસ્યા પરવાલી, કંચનવાન કાયા સુકુમાલી,
 કર લહકે અખડાલી;
 વૈરીને લાગે વિકરાલી, સંઘના વિધન હુરે ઉજમાલી,
 અંબા દેવી મયાલી,
 મહિમાએ દશ દિશિ અબ્જુઆલી, ગુરુશ્રી સંઘવિજય સંભાલી,
 દિન દિન નિત્ય દીવાલી. ૪

+૬ (રાગ--આદિજિનવરરાયા.)

કુગતિ કુમતિ છોડી, પાપની પાલ ફેડી,
 ટલિય સયલ ખોડી, કો નહિ નેમિ જોડી;
 જિણે શિવવધૂ લોડી, મોહની વેલિ મોડી,
 પ્રણમે સુર કોડી, નાથ જે હાથજોડી. ૧
 એહ જિનવર નેમિ, આદિ તેવીશ નેમિ,
 ચોવીસ જિનવર તેરમી, પૂજિયા કુસલ ખેમી;
 કનક કચોલાં લેઈ, ધૂપધાણા ઉખેઈ,
 શિવવધૂ વર દેઈ, પૂજ્યે પ્રેમ દેઈ. ૨
 ગિરનારગિરિ પામી, કેવલજ્ઞાની સ્વામી,
 દેવ દેવીઓ જામી, ખેડાં તિહાં શિશ નામી;
 સુણવા જિનની વાણી, નૈક નયે સુખાણી,
 વાંછિત ફલ નિશાની, ધર્મકલ્પદ્રુ ઠાણી. ૩
 તુજ શાસને અંબા, હાથે સહકાર લુંબા,
 જાતિ વિપ્રની સુરંબા, હાથમાં જ્ઞાન કંબા(?);
 જ્ય સૌભાગ્યદાતા, દીજ્યે સૌખ્ય સાતા,
 ગુણમણિ સુવિખ્યાતા, પાર સંસાર પાતા. ૪

૧ પ્રેમવાલી. ૨ આ.

૭ (રાગ-જિનશાસન વંછિત પૂરણ દેવ રસાલ.)

ગયા શસ્ત્રાગારે, શંખ નિજ હાથ ધારે,
કીયો શબ્દ પ્રચારે, વિશ્વ કંખ્યા તિવારે;
૧હરિ સંશય ધારે, એહની કોઈ સારે,
જ્યો નેમકુમારે, ગાલથી બ્રહ્મચારે. ૧

ચાર જંબૂદ્વીપે, વિચરંતા જિનદેવ,
અડ ધાતકીખંડે, સુર નર સારે સેવ;
અડ પુષ્કર અરથે, ઈણીપરે વીસ જિનેશ,
સંપ્રતિ એ સોહે, પંચવિદેહ નિવેશ. ૨

પ્રવચન પ્રવહણુ સમ, રભવજલનિધિને તારે,
કોહાદિક મહોટા, મચ્છતણા ભય વારે;
જિહાં જીવદયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો,
ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩

જિનશાસન સાનિધ્યકારી વિઘન વિદારે,
સમકિતદષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે;
શત્રુજયગિરિ સેવો, જિમ પામો ભવપાર,
કવિ ધીરવિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

૮

રાબુલ વરનારી, રુપથી રતિ હારી,
તેહના પરિહારી, ગાલથી બ્રહ્મચારી;
પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્રધારી,
કેવલસિરિ સારી, પામીયા ઉઘાતિ વારી. ૧

૧ કૃષ્ણ. ૨ સમુદ્ર. ૩ ધાતીકર્મ.

ત્રણ જ્ઞાન સંયુતા, માતાની કૃપે હુંતા,
જનમે ^૧પૂરહુંતા, આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત કરંતા, પંચ સમિતિ ધરંતા,
મહિયલ વિચરંતા, કેવલશ્રી વરંતા. ૨

સવિ સુર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે,
ત્રિગ હું સોહાવે, દેવ છંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણુ ગાવે,
તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી સુણાવે. ૩

શાસનસુરી સારી, અંગિકા નામ ધારી,
જે સમકિતી નર નારી, પાપ સંતાપ વારી;
પ્રભુ સેવાકારી, જાપ જપીએ સવારી,
સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી. ૪

+ ૬ (રાગ-વીર જિનેસર અતિ અલ્લવેસર.)

નેમિનાથ નિરંજન નિરખ્યો, નિજ નયનને મેં આજી જી,
પાપ સંતાપ ટળે તુમ્હ નામિ, હુયે વાંછિત કાજી જી;
સેવ સુંહાલી ખાંડ જલેખી, લાપસી તરધારી જી,
સેવછઆ મોતૈયામોદક, તુમ્હ નામે લહે નર નારી જી. ૧

ખાજાં તાજાં શ્રીણાં મગદલ, રમસૂર ને મોતીચૂર જી,
દ્રાખ બદામ અખોડ ખલેલાં, ખારીક ખૂરમા ખજૂર જી;
નાલિકેર નારંગી દાડિમ, મીઠાં ફણુસ ઉદાર જી,
એ ફલ ફલ લેઇ જિન પૂજે, ચઉવીશે સુખકાર જી. ૨

હૃદય પાક હસી દો પછ ડાં, પતા સા ને પૂરી જી,
ગુંદપાક ગુલધાણી ગલેકાં, ગુલપાપડી ગુણુ ભૂરી જી;

૧ ઇન્દ્રો. ૨ મહેસુર.

આંખા રાઈણ સાકર ઘેવર, મરકીની સમ મીઠી જ,
 એ સુખડીથી જિનજીની વાણી, અતિમીઠી મેં દીઠી જ. ૩
 સાલિ દાલિ પંચામૃત લોજન, ખીર ખાંડ ને પોલી જ,
 સરસ સાલણાં ઉન્હાં તીખાં, નિત જમીયે ઘીચ્યું જખોલી જ;
 પાન સુપારી કાથો ચૂનો, એલચી વાસિત પાણી જ,
 વીર કહે જે આંખાઈ તુસે, તો સુખ લહે સવિ પ્રાણી જ. ૪

૧૦ (રાગ-કનક તિલક ભાલે.)

દુરિત ભય નિવારં, મોહવિધ્વંસકારં,
 ગુણવંત મવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિમુદારં;
 જિનવર જયકારં, કર્મ સંકલેશહારં,
 ભવજલનિધિતારં, નૌમિ નેમિકુમારં. ૧
 અડ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા,
 અડ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા;
 અડ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત માહેન્દ્ર સાતા,
 ભવ ભય જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિદાતા ૨
 ઋષભ જનક ભાવે, નાગસુર ભાવ પાવે,
 ઈશાન સગ કહાવે, શેષ કાન્તા સભાવે;
 પરમાસન સુહાવે, નેમ આદ્યન્ત પાવે,
 શેષ કાઉસ્સગ્ગ ભાવે, સિદ્ધિ સૂત્ર પઠાવે. ૩
 જ્ઞાન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણે પ્રમાણી,
 ગોમેધ ને ષટ્ પાણી, સિંહ બેઠી વરાણી;
 સજી કનક સમાણી, અંજિકા ચાર પાણી,
 નેમ ભગતિ ભરાણી, વીરવિજયે વખાણી. ૪

૧૧ (રાગ-જિનશાસન વંછિત પૂરણ દેવ રસાલ.)

ગિરનારવિભૂષણ, નિર્દૂષણ સુખકાર,
શ્રીનેમિજિનેસર, અલવેસર આધાર;
પ્રભુ વાંછિત પૂરે, દુઃખ ચૂરે નિરધાર,
બહુ ભાવે વંદો, રાજિમતી ભરતાર. ૧

વૈમાનિક પ્રભુ દશ, ભુવનાધીશ વર વીસ,
જ્યોતિષીપતિ દોય, વ્યંતરપતિ બત્રીસ;
ધ્યય ચઉસઠ ઇંદ્રે, પૂજ્યા જિન ચોવીસ,
તે જિનની આણ્યા, શિર વહું હું નિશદ્ધિસ. ૨

ત્રિભુવન જિનવંદન, આનંદન જિનવાણી,
સિંહાસન ઝેસી, ઉપદેશે હિત આણી;
જેહમાંહે વખાણી, જીવદયા સુણો પ્રાણી,
તે વાણી આરાધી, વરીયે શિવપટરાણી. ૩

સંઘ સાનિધ્યકારી, જયકારી વરદાર્ઠ,
શાસન રખવાલી, વિધન હરે અંખાર્ઠ;
ખાવીશમા જિનની, સેવા કરો ચિત્ત લાર્ઠ,
બુધ પ્રીતિવિજય કહે, સુખસંપદ મેં પાઈ. ૪

૧૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

શ્રીગિરનારે જે ગુણનીલો, તે તરણુતારણુ ત્રિભુવનતિલો;
નેમીસર નમીયે તે સદા, સેવ્યા આપે સુખ સંપદા. ૧

ઈન્દ્રાદિક દેવ જેહને નમે, દર્શન દીઠે દુઃખ ઉપશમે;
જે અતીત અનાગત વર્તમાન, તે જિનવર વંદુ વર પ્રધાન. ૨

અરિહંતે વાણી ઉચ્ચરી, ગણધરે તે રચના કરી;
 પીસ્તાલીશ આગમ બાણીયે, અર્થ તેના ચિત્તે આણીયે. ૩

ગઠ ગિરનારની અધિષ્ઠાયિકા, જિનશાસનની રખવાલિકા;
 સમરું સા દેવી અંબિકા, કવિ ઉદયરત્ન સુખદાયિકા. ૪

૧૩ (રાગ-શ્રાવણ શુદ્ધ દિન પંચમીએ.)

બદ્ધવકુલશ્રી નંદ સમા એ, નેમીસર એ દેવ તો,
 કૃષ્ણ આદેશે આલીયા એ, વરવા રાબુલનાર તો;
 અનુક્રમે ત્યાં આવીયા એ, ઉચ્ચસેનદરબાર તો,
 ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી નાયતા એ, નાટક થાય તેણી વાર તો. ૧

તોરણ પાસે આવીયા એ, પશુઓનો પોકાર તો,
 સાંભળી મુખ મરોડીયું એ, રાબુલ મન ઉચ્ચાટ તો;
 આદિનાથ આદિ જિન એ, પરણ્યા છે બહુ નાર તો,
 તેણે કારણ તુમે કાંઈ કરે એ, પરણો રાબુલનાર તો. ૨

રથ ફેરી સંજમ લીયો એ, ચઢીયા ગઠ ગિરનાર તો,
 નેમીશ્વર કાઉસગ રહ્યા એ, પામ્યા કેવલ સાર તો;
 પહોર લગી દીયે દેશના એ, આપી અખંડા ધાર તો,
 ભવિકજન પ્રતિષેધિયા એ, ખૂઝી રાબુલનાર તો. ૩

અથિર બાણી સંયમ લીયો એ, અંગા જય જયકાર તો,
 પાયે ગાંઝર ઝમઝમે એ, નાયે નેમદરબાર તો;
 શ્યામવર્ણના નેમણ એ, શંખ લંછન શ્રીકાર તો,
 કવિ નમી કહે રાયત્તે એ, પરણ્યા શિવસુંદરીનાર તો. ૪

૧૪ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા.)

સુર અસુર વંદિત પાયપંકજ, મયણુમલ્લમશ્લોભિતં,
ઘન સુઘન શ્યામ શરીર સુંદર, શંખ લંછન શોભિતં;
શિવાદેવીનંદન ત્રિજગવંદન, ભવિક કમલ દિનેશ્વરં,
ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદુ, શ્રીનેમિનાથજિનેશ્વરં. ૧

અષ્ટાપદે શ્રીઆદિજિનવર, વીર પાવાપુરી વરુ,
વાસુપૂજ્ય અંપાનયર સિદ્ધા, નેમ રેવાગિરિવરુ;
સમેતશિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિ પોહોતા મુનિવરુ,
ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદુ, સયલ સંઘ સુહંકરું. ૨

ઇગ્યાર અંગ ઉપાંગ ખાર, દશ પયત્રા બાણીયે,
છ છેદ અન્થ પસથ્યસથ્યા, ચાર મૂલ વખાણીયે;
અનુયોગદ્વાર ઉદ્ધાર નંદી, સૂત્ર જિનમત ગાઈઓ,
વૃત્તિ ચૂર્ણિ ભાષ્ય પીસ્તાલીશ આગમ ધ્યાઈઓ. ૩

દોય દિશી બાલક દોય જોડને, સદા ભવિયણુ સુખકરુ,
દુઃખહરી અંખા લુંખ સુંદર, દુરિત દોહગ અપહરું;
ગિરિનારમંડન નેમિજિનવર, ચરણ પંકજ સેવીયે,
શ્રીસંઘ સુપ્રસન્ન મંગલ, કરો તે અંખાદેવીઓ. ૪

૧૫ (રાગ-શંખેશ્વરપાસળ પૂજ્યે.)

નેમીશ્વરનાથ સદા નમીયે, મહામોહ રિપુબલને દમીયે;
પરભાવરમણુતા સવિ ગમીયે, નિજ આતમતત્ત્વ સદા રમીયે. ૧

સતા ધોખા દો જિનવરા, નીલા કાલા દો સુખકરા;
સોવન વાને ષોડસ વરા, ચોવીસે વંદુ દુઃખહરા. ૨

સમોસરણ ચઠવિહ સુર કરે, ચઠમુખે પ્રભુજી ઉચરે;
 તે વાણી નિજ હૃદયે ધરે, શાશ્વત લીલા સહેજે વરે. ૩
 અંબાદેવી જનસુખકરી, સહકાર લુંબ નિજ કર ધરી;
 પ્રભુ નેમચરણ સેવા કરે, સમકિતદષ્ટિનાં વિદ્ન હરે. ૪

૧૬ (રાગ-શત્રુજયમંડન ઋષભજિણુંદ દયાલ.)

* ગિરનાર ૧ગિરવો બહાલો નેમજિણુંદ,
 અષ્ટાપદ ઉપર પૂજી ધરો આણુંદ;
 સિદ્ધાન્તની રચના ગણધર કરે અનેક,
 દીવાલીદિવસે ઘો અંબાઈ વિવેક. ૧

૧૭ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર.)

* ગઠ ગિરનારે નમું, નેમિજિનેશ્વરસ્વામ,
 ચોવીશે જિનવર, જગતજીવ વિશ્રામ;
 અમૃત સમ આગમ, સુણીયે શુભ પરિણામ,
 અં ગિ કા દે વી, સારે કાજ તમામ. ૧

નાડલાઈમંડન શ્રીનેમનાથજિન સ્તુતિ

૧૮ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

* નારદપુરીમંડન ચહુનંદન, નમીયે નેમિજિનેશો જી,
 દેવલ આઠ અનોપમ ધીજી, તિણુમાં જિન ચોવીશો જી;

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત ખોલાય છે. ૧ મોટા.

જીવાદિક નવતત્ત્વ પ્રકાસી, આતમલીલાવાસી જી,
અંબાદેવી સાર કરેવી, નેમિજિન મેવાસી જી. ૧

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિઓ

+ ૧ (રાગ-શ્રીશત્રુજય તીરથ સાર.)

પરમપ્રભુ પરમેસ જિણુંદ, પરમસુખાકર શિવસુખકંદ,
પ્રણમું પાસજિણુંદ,
પરમદયાલ દયાનિધિયંદ, પરમધરમ પરકાસ દિણુંદ,
પેખ્યા પરમાણુંદ;
પૂજિત સુર નર પય અરવિંદ, આણ્યા વહે સિરે ઈંદ નરિંદ,
સેવે સકલ મુણીંદ,
વામાદેવીકેરો નંદ, જરા નિવારી જીતાયો ગોવિંદ,
ટાલે ભવભય કંદ. ૧
શણ અટવી ઉજ્જલક ઉવેખી, કાંટી રલરુ ટળે નહિ લેખી,
થલમાં થાનક રેખી,
સુંદર સુરત સુગુણ સુવેખી, મૂરત મીઠી જાણે વિશેખી,
નિરખે સહુ અતમેખી;
અભિગમ પાંચે ચિત્તમાં વેખી, પ્રણિત કરે પંચાંગ ગવેખી,
મોહ્યા મુખડું દેખી,
મનુઅ જનમ સફલો ઈમ લેખી, સમકિત શુદ્ધ સુરંગ સુવેખી,
પવિત્ર થયા પ્રભુ પેખી. ૨

૧ કૃષ્ણ. ૨ ભરંડીઆ.

ગોડીપારસજી ઘડુગુણુ ખાણી, ત્રેવીસમે તીર્થંકર જાણી,
 આવ્યા ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણી,
 સુર નર કોડિ મિલ્યા મંડાણી, ત્રિગટે તોરણુ શ્રેણિ ગંધાણી,
 પરખદા ધાર ભરાણી;
 જગગુરુ તખત આવ્યા હિત જાણી, યોજન માન વખાણે વાણી,
 નિસુણે સહુ ભવ્યપ્રાણી,
 આતમ અંતર અમીય સમાણી, અસ્થિમિજામાંહિ ભેદાણી,
 શિવસુખની સહિ નાણી. ૩
 સુરપતિ ધરણેંદની દેવી, પઉમાવઈ અપચ્છર સુર સેવી,
 પ્રભુ ગુણુ ગીત થુણેવી,
 સજી સોલે સિણુગાર સોહેવી, અમર દિવ્યાંબર અંગ ધરેવી,
 ગજગતિ ચાલ ચલેવી;
 જે જિન ધ્યાન ધરે નિતમેવી, તેહનાં વાંછિત સયલ પૂરેવી,
 વિધન હરે તતખેવી,
 માતા માહરી અરજ માનેવી, મેઘવિજય ગુરુ સુજસ વરેવી,
 ભાણુની જયત કરેવી. ૪

૨ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

જલધર અનુકારે, પુણ્યવલ્લી વધારે,
 કૃત સુકૃત સંચારે, વિધને જે વિદારે;
 નવનિધિ આગારે, કષ્ટની કોડિ વારે,
 મુજ પ્રાણુધારે, માત વામા મલ્હારે. ૧

અર જનમ સુહાવે, વીર ચારિત્ર પાવે,
 અનુભવ લય લાવે, કેવલજ્ઞાન પાવે;

પંચ જે કલ્યાણ, સંપ્રતિ જે પ્રમાણ,
સવિ જિનવર ભાણ, શ્રીનિવાસાહિકાણ. (?) ૨

દશવિધ આચાર, જ્ઞાનના જ્યાં વિચાર,
દશ સત્ય પ્રકાર, પરચક્રખાણાદિ કાર;
મુનિ દશ ગુણુ ધાર, દયા જિહાં ઉદાર,
તે પ્રવચન સાર, જ્ઞાનના જે આગાર. ૩

દશ દિશિ દિશિપાલા, જે મહાલોગપાલા,
સુર નર મહિપાલા, શુદ્ધદષ્ટિ કૃપાલા;
નયવિમલ વિશાલા, જ્ઞાન લક્ષ્મી મયાલા,
જ્ય મંગલમાલા, પાસ નામે સુખાલા. ૪

૩ (રાગ-આદિજિનવરરાવા.)

શ્રીપાસજિણુદા, મુખ પુનમચંદા,
પદ યુગ અરવિદા, સેવે ચોસઠ ઈદા;
લંછન નાગિદા, બસ પાસે સોહંદા,
સેવે ગુણી વૃદા, જેહથી સુખકંદા. ૧

જનમથી વર ચાર, કર્મ નારી અગ્યાર,
ઓગણીશ નિરધાર, દેવે કીધા ઉદાર;
સવિ ચોત્રીશ ધાર, પુણ્યના એ પ્રકાર,
નમીયે નર નાર, જેમ સંસાર પાર. ૨

એકાદશ અંગા, તેમ આરે ઉવંગા,
૫૮ છેદ સુચંગા, મૂલ ચારે સુરંગા;
દશ પદ્મ સુસંગા, સાંભલો થઈ એકંગા,
અનુયોગ અહુ ભંગા, નંદીસૂત્ર પ્રસંગા. ૩

પાસે યજ્ઞ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો,
અડતાલીશ જાસો, સહસ્ર પરિવાર ખાસો;
સહુએ પ્રભુ દાસો, માગતા મોક્ષ વાસો,
કહે પદ્મ ^૧નિકાસો, વિદ્વનાં વૃંદ પાસો. ૪

૪ (રાગ-સુવિધિ સેવા.)

પાસજિણુંદા વામાનંદા, જળ ગરભે ફલી,
સુપનાં દેખે અર્થ વિશેષે, કહે સ્મધવા મલી;
જિનવર જાયા સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે,
અનેમિરાજ ચિત્ર વિરાજ, વિલોકિત વ્રત લીયે. ૧

વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા ધૂર જિનપતિ,
પાસ ને મલ્લિ ત્રયશત સાથે, ખીજા સહસે વ્રતી;
ષટ્ શત સાથે સંયમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય જગદાણી,
અનુપમ લીલા જ્ઞાન રસીલા, દેજો મુજને ઘણી. ૨

જિનમુખ દીઠી વાણી મીઠી, સુરતરુ વેલડી,
દ્રાખ વિહાસે ગદ્ય વનવાસે, પીલે રસ સેલડી;
સાકર સેંતી તરણા લેતી, મુખે પશુ ચાવતી,
અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું, સુરવધૂ ગાવતી. ૩

ગજમુખ દક્ષો વામન યક્ષો, મસ્તકે ક્ષણાવલી,
ચાર તે ણાંહી ૪કચ્છપ વાહી, કાયા જસ શામલી;
ચઉકર પ્રોઠા ના ગા રૂ ઠા, દેવી પદ્માવતી,
સોવન કાન્તિ પ્રભુ ગુણ ગાતી, વીર ધરે ચાવતી. ૪

૧ દૂર ટાળો. ૨ ઇન્દ્ર. ૩ નેમિનાથ અને રાજિમતીના ચિત્ર. ૪ કાચખો.

૧ (રાગ-જિનશાસન વંચિત પૂરણ દેવ રસાલ.)

શ્રીપાસજિનેસર, પૂજા કરું ત્રણ કાલ,
મુજ શિવપુર આપો, ટાળો પાપની જાલ;
જિન દરસણુ દીઠે, પહોંચે મનની આસ,
રાય રાણા સેવે, સુરપતિ થાયે દાસ. ૧

વિમલાચલ આણુ ગઢ ગિરનારે નેમ,
અષ્ટાપદ સમ્મેત, પાંચે તીરથ એમ;
સુર અસુર વિદ્યાધર, નર નારીની કોડ,
ભલી જુગતે વાંદુ, ધ્યાવું જે કરજોડ. ૨

સાકરથી મીઠી, શ્રીજિનકેરી વાણી,
ગહુ અરથ વિચારી, ગુંથી ગણુધર જાણી;
તેહ વચન સુણીને, મુજ મન હર્ષ અપાર,
ભવસાયર તારો, વારો દુર્ગતિ વાર. ૩

કાને કુંડલ ઝલકે, કંઠે નવસરહાર,
પદમાવતીદેવી, સોહે સવિ શણુગાર;
જિનશાસનકેરા, સઘલા વિઘન નિવાર,
પુણ્યરતનને જિનજી, સુખસંપત્તિ હિતકાર. ૪

૬ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથસાર.)

જગજન ભજનમાંહે જે ભલીયો, જોગીસર ધ્યાને જે કલીયો,
શિવવધૂ સંગે હલીયો,
અખિલ પ્રહ્લાંહે જે જલહલીયો, પદ્ દર્શન મતે નવી ખલિયો,
બલવંતમાંહે બલીયો;

જ્ઞાનમહોદય ગુણ ઉચ્છલીયો, મોહ મહાભટ જેણે છલીયો,
કામ સુભટ નિર્દલીયો,
અજરઅમરપદ ભારે લલીયો, સો પ્રભુ પાસજિનેસર મલીયો,
આજ મનોરથ ફલીયો. ૧

મુક્તિ મહામંદિરના વાસી, અધ્યાતમપદના ઉપાસી,
આનંદરુપ વિલાસી,
અગમ અગોચર જે અવિનાસી, સાધુશિરોમાણી મહાસંન્યાસી,
લોકાલોક પ્રકાસી;
જગ સઘલે જેહની શાળાસી, જીવાયોનિ લાખ ચોરાસી,
તેહના પાસ નિકાસી,
અલહલ કેવલ જ્યોતિકે આસી, અથિર સુખના જે નહિ આસી,
વંદુ તેહને ઉલ્લાસી. ૨

શ્રીજિનભાષિત પ્રવચનમાલા, ભવિજન કંઠે ધરો સુકુમાલા,
મહેલી આલપંપાલા,
મુક્તિ વરવાને વરમાલા, ચારુ વર્ણુ તે કુસુમ રસાલા,
ગણધરે ગુંથી વિશાલા;
મુનિવર મધુકરરુપ મયાલા, ભોગી તેહના વલી ભૂપાલા,
સુરનર કોડી રઢાલા,
તે નર ચતુર અને વાચાલા, પરિમલ તે પામે રઘિગતાલા,
ભાંજે ભવ જંબલા. ૩

નાગ ડનાગિણી અધબલતા બાણી, કરુણાસાગર કરુણા આણી,
તત્ક્ષણ કાઢ્યા બાણી,

૧ સ્તેહ રાખનાર. ૨ એકતાન. ૩ આ માન્યતા દિગંબર છે.
સ્વઆગમનો વિચાર કર્યા વગર યનાવી હોય એમ લાગે છે.

નવકારમંત્ર દીયો ગુણુખાણી, ધરણીધર પદ્માવતીરાણી,
 થયા ધણી ધણીઆણી,
 પાસ પસાયે પદ પરમાણી, સા પદ્મા જિનપદે લપટાણી,
 વિઘ્ન હરણુ સપરાણી,
 ખેડા હરિયાલીમાં શુભ ઠાણી, પૂજો પાસજિણુંદ ભવિપ્રાણી,
 ઉદય વદે એમ વાણી. ૪

૭ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત ત્રિભુવન હિતકરં.)

જય પાસદેવા કરું સેવા અશ્વ સેન કુલભૂષણું,
 નયરી વણારસી શુદ્ધ ઠાણું વિમલ વિગલિત દૂષણું;
 પય કમલ ક્ષણિધર ભવિક સુખકરનીલ તનુ^૧ સગિ વંદનં,
 પ્રભુ પાપ ચૂરણુ આશ પૂરણુ દેવ વામાનંદનં. ૧

સંસાર તારણુ સુખખકારણુ કર્મ અરિદ્ધલગંજનં,
 દેવાધિદેવ ત્રિલોકનાયક કમઠ માન વિહંડનં;
 તુમ નામ નિર્મલ સહજ શીતલ પાપ તિમિર ભવિ દિણુયરં,
 ચોરાશી લાખ જીવ જાંધવ નમો પાસજિનેશ્વરં. ૨

સોહમ્મસ્વામી શુદ્ધ મુનિવર આગમસૂત્ર પ્રકાસીયા,
 અંગ ઇગ્યારે ઉપાંગ ખારે વિવિધ ભેદ નિવાસીયા;
 સંદેહભંજન મનહરંજન એકમના થઈ સદ્દે,
 ધન કર્મ ગંજી પાપ ભંજી તેહ મુક્તિશ્રી લહે. ૩

અહોલોકવાસની અલિયનાસની દેવી શ્રીપદ્માવતી,
 કટી દોર કુંડલ હાર ઝગમગ વીજલી જિમ રાજતી;
 ધરણેન્દ્ર દેવતાણી એ રાણી સંઘ મંગલકારણી,
 ઉદયમુનીન્દ્ર સમુદ્ર કેરી સયલ આશા પૂરણી. ૪

૮ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

જલ જલણુ વિયોગા, ભોગ સંગ્રામ યોગા,
હરિય મયગલ સોગા, વાત ચૌરારી રોગા;
સવિ ભયહર લોગા, પામીયા પાસ યોગા,
નરક નહિ યોગા, પૂજતા ભૂરિ ભોગા. ૧

પેહરી વરમાલા, ચારુ ચોલી રસાલા,
સરસ કુસુમમાલા, નર્ધ બુર્ધ ગુલાલા;
નિજ કર લેઈ બાલા, ભાવે ઉઠી સકાલા,
સવિ જિનવરમાલા, પૂજ રે તું વિસાલા. ૨

નરયગતિ નિવારે, દુઃખના દાહ ઠારે,
સવિ જન આધારે, માન માયા વિદારે;
ભવજલનિધિ તારે, જૈનવાણી સંભારે,
તસ ઘર અધિકારે, સાર લચ્છી સમારે. ૩

જસ પય ધરણિંદો, ભાવે પૂજે સુરિંદો,
દુરિત તમ ૧મલિંદો, સુખની વેલ કંદો;
હરત કલુસ દંદો, પાસ સેવે અમંદો,
અભિનવ સુર ચંદો, જાણે અમૃત વૃંદો. ૪

૯ (રાગ-આદિ જિનવરરાયા.)

જલ જલણુ વિયોગા, ભોગ સંગ્રામ યોગા,
હરિય મયગલ સોગા, વાત ચૌરારિ રોગા;
સવિ ભયહર લોગા, પામીયા પાસ યોગા,
નરક નહિ યોગા, પૂજતા ભૂરિ ભોગા. ૧

૧ મસલી નાંખે.

જ્ય ચિંતામણીદેવા, કીજયે તાહરી સેવા,
સહસક્રણાની સેવા, લીજયે પુન્ય મેવા;
ઈત્યાદિ પ્રભુ સેવા, કીજયે એહ દેવા,
અહનિશિ તુમ સેવા, મુજને એહ ટેવા. ૨

શ્રીપાર્શ્વજિનની વાણી, સેવીયે સાર જાણી,
ગણધરે ચિત્ત આણી, તે દ્વાદશાંગી કહાણી;
સુણી સુણી ભવિ પ્રાણી, પુન્યની એ કમાણી,
અંગી કરે પ્રમાણી, પુરુષ ચાતુર્યાખાણી. ૩

તુજ શાસનરક્ષાકારકી શુદ્ધ પક્ષા,
જ્ય સૌભાગ્યદક્ષા, પુસ્તકાધાર પક્ષા:
પ કા વ તી જે દેવી, સંઘરક્ષા કરેવી,
ભવિક નર સુણેવી, પુન્ય પોષ ભરેવી. ૪

૧૦ (રાગ-શ્રીશત્રુજ્ય તીરથ સાર.)

મકલ સુરાસુર સેવે પાયા, નયરી વણારસી નામ સોહાયા,
અશ્વસેનકુલ આયા,
શ ને ચાર સુપન દિખલાયા, વામાદેવીમાતાએ જાયા,
લંછન નાગ સોહાયા;
જ્યન દિક્કુમરી હુલરાયા, ચોસઠ ઇન્દ્રાસન હોલાયા,
મેરુશિખર નવરાયા,
નીલવરણ તનુ સોહ કાયા, શ્રીવિજયસેનસૂરીશ્વરરાયા,
પાસજિનેશ્વર ગાયા. ૧

મિત્રમવરણા દોય જિણુંદા, દો નીલા દો ઉજ્જવલ ચંદા,
દો કાલા સુખકંદા,

: ૮૪ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

સોલે જિનવર સોવન્નવરણા, શિવપુરવાસી શ્રીપરસન્ના,
જે પૂજે તે ધન્ના;
મહાવિદેહે જિન વિચરંતા, વીસે પૂરા શ્રીભગવંતા,
ત્રિભુવન તે અરિહંતા,
તીરથ સ્થાનક નામું એ શિશ, ભાવ ધરીને વિશ્વાવીશ,
શ્રીવિજયસિહસૂરીશ. ૨

સાંભલ સખરા અંગ અગીઆર, મન શુદ્ધે ઉપાંગ જ બાર,
દશ પ ય ત્તા સાર,
છેદ્યન્થ વળી ષટ્ વિચાર, મૂલસૂત્ર ઝોલ્યા જિન ચાર,
નંદી અનુયોગ દ્વાર;
પણ્યાલીશ જિન આગમ નામ, શ્રીજિન અરથે ભાખ્યા જન્મ,
ગણુધર ગુથે તામ,
શ્રીવિજયસેનસૂરીંદ વખાણે, જે ભવિકા નિજ ચિત્તમાં જાણે,
તસ ધર લક્ષ્મી આણે. ૩

વિજ્ઞપુરમાં સ્થાનક જાણી, મહિમા મહોટે તું મંડાણી,
ધરણીનંદર ધણીઆણી,
અહનિશ સેવે સુર વૈમાની, પરતો પૂરણ તું સપરાણી,
પૂરવ પૂણ્ય કમાણી;
સંઘ અતુર્વિંધ વિદ્ધ નિવારો, પાર્શ્વનાથની સેવા સારો,
સેવક પાર ઉતારો,
શ્રીવિજયસેનસૂરીશ્વરરાયા, શ્રીવિજયદેવ ગુરુ પ્રણુમી પાયા,
ઋષભદાસ ગુણુ ગાયા. ૪

श्रीशंभेश्वरपार्श्वनाथजिन स्तुतिओ

११

- शंभेश्वरपासण पूण्ये, नरलवनो लाडो लीण्ये;
 मनवांछित पूरण सुरतरु, जय वामासुत अलवेसरु. १
- द्वेय राता जिनवर अति लला, द्वेया घोणा जिनवर गुणुनीला;
 द्वेय नीला द्वेय शामल कहा, सोणे जिन कंचनवर्णु लहा. २
- आगम ते जिनवर भाभीयो, गणुधर ते डैडे राभीयो;
 तेडनो रस जेणे आभीयो, ते हुवो शिवपुर साभीयो. ३
- धरणेन्द्रराय पद्मावती, प्रभु पार्श्वताणु गुणु गावती;
 सहु संधना संकट चूरती, नयविमलनां वांछित पूरती. ४

१२ (राग-लीलडीपुरमंडणु सोढिये पासण्णुदं.)

शंभेश्वरमंडणु, अलजेतो प्रभु पास,
 लववास निवारे, सेवो धरी शिव आस;
 जस नामे नासे, कठणु करम हूर आठ,
 प्रभु ध्याने लडीये, शिवपुर केरे ठाठ. १

मन वसीया जिनवर, अर्चिस आनंदकार,
 गुणु गुणु गडगडता, करता लवथी पार;
 सुण संपत्ति आपे, स्थापे शिव भोअर,
 सवि कर्म निकंदी, वंदन करीये डणर. २

जिनवरनी वाणी, कर्मवल्ली १कृपाणी,
 गुणुगणुनी भाणी, जनवा डेवलनाणी;

१ तलवार.

હિત જાણી સુણજો, આનંદ મનમાં આણી,
નય ભંગ ભરાણી, વરવા શિવપટરાણી. ૩

જિનચંરણની સેવી, હેવા ઘણી હિતકાર,
શાસન રખવાળી, ધરણેન્દ્ર ભરતાર;
પદ્માવતીદેવી, ભવિજન આનંદકાર,
સવિ વિઘન હરેવી, લળિંચસૂરિ સુખકાર. ૪

૧૩ (રાગ-શાન્તિ સુહંકર સાહિયો સંજમ અવધારે.)

શંખેશ્વરજિન સેવીએ, ભવપાર ઉતારે,
નારક દુઃખ નિવારીને, તિર્યંચનાં ટારે;
દેવ માનવ ભવ પામતાં, જ્ઞાન સંપદ ધારે,
જિન અવલંબી પ્રાણીએ, જા્ય મુક્તિ કિનારે. ૧

આદિજિન અષ્ટાપદે, મુક્તિ પદ પામ્યા,
ઉન્નિજતશિખરે નેમિજિન, સર્વ દુઃખને વામ્યા;
વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરી, પાવાએ વીર જાણો,
સમ્મેતશિખરે વીશ જિન, પામ્યા મુક્તિ પ્રમાણો. ૨

જ્ઞાન અગાધ જિણુંદણ, આગમમાંહિ ભાખે,
તરતા તે ભવિ પ્રાણીએ, જે હૃદયે રાખે;
વર્ધમાન આદિ તપો, એ આગમ સાખે,
કરતાં જે ભવિ પ્રાણીઆ, તે શિવસુખ આખે. ૩

પાર્શ્વચક્ષુ પદ્માવતી, શાસન રખવાલી,
ભાવે જે સિમરણ કરે, વિદ્ય તાસ દે ટાળી;
વિજયકમલસૂરીશ્વર, તપગચ્છના વાલી,
લળિંચસૂરિ ગુણ ગાવતા, થાય ભાવ દિવાલી. ૪

૧૪ (રાગ-સતરમેદી જિન પૂજા રચીએ)

શ્રીશંખેશ્વરપુરવર મંડન, પાસજિનેસર રાજે જી,
ભાવ ધરી ભવિયણ જે ભેટે, તસ ઘર સંપત્તિ છાજે જી;
જસ મુખ નિરુપમ નૂર નિહાલી, માનું શશધર લાજે જી,
અશ્વસેનનરપતિ કુલ દિનકર, જસ મહિમા જગ ગાજે જી. ૧

વર્ધમાનજિનવર ઓવીશે, અરચો ભાવ અપાર જી,
ચંદન કેસર કુસુમ કૃષ્ણાગરુ, ભેળીમાંહિ ઘનસાર જી;
ધણિપેરે અરિહંત સેવા કરતાં, મનવાંછિત ફલ સાધે જી,
શ્રીશંખેશ્વરપાસજિનેસર, જેહ અહનિશ આરાધે જી. ૨

શ્રીજિનવર ભાષિત આદરશે, નિજ ઘર લક્ષ્મી ભરશે જી,
દુસ્તર ભવસાયર તે તરશે, કેવલ કમલા વરશે જી;
દુર્ગતિ દુષ્કૃત દૂરે કરશે, પરમાનંદ અનુસરશે જી,
શ્રીશંખેશ્વરપાસજિણુંદને, જે નર મનમાંહિ ધરશે જી. ૩

શ્રીશંખેશ્વરપાસતણા જે, સેવે અહનિશ પાય જી,
ધરણુરાજ પઉમાવર્ધ સામિણી, પેખે પાપ પલાય જી;
શ્રીરાધનપુર સકલ સંધને, સાનિધ કરજો માય જી,
શ્રીશુભવિજય સુધી પદ સેવક, જયવિજય ગુણ ગાય જી. ૪

૧૫ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

શ્રીશંખેશ્વરપાસજિણેસર, વિનતિ મુજ અવધારો જી,
દુરમતિ કાપી સમકિત આપી, નિજ સેવકને તારો જી;
તું જગનાયક શિવસુખદાયક, તું ત્રિભુવન સુખકારી જી,
રહરિ હિતકારી પ્રભુ ઉપગારી, યાદવ જરા નિવારી જી. ૧

૧ ચંદ્ર. ૨ કૃષ્ણ.

શ્રીશંખેશ્વરપુર અતિ સુંદર, જિહાં જિન આપ ગિરાજે ૭,
સુરગિરિ સમ અતિ ધવલ પ્રાસાદે, દંડ કલશ ધ્વજ રાજે ૭;
ચિહ્નું દ્વિસિ ણાવન જિનમંદિરમે, ચોવીસે જિન વંદો ૭,
ભીડભંજન જગગુરુ મુખ નિરખો, જિમ ચિરકાલે નંદો ૭. ૨

શ્રીશંખેશ્વર સાહિબ દરિસન, સંઘ બહુ તિહાં આવે ૭,
૧૬ન રકેકી જિમ જિનમુખ નિરખી, ગોરી મંગલ ગીત ગાવે ૭;
આઠ સત્તર એકવીસ પ્રકારે, અઠોત્તર બહુ ભેદે ૭,
આગમ રીતે જગગુરુ પૂજે, કર્મ કઠીનને છેદે ૭. ૩

શંખેશ્વરને જિમણે પાસે, મા પદ્માવતી દીપે ૭,
સુરપતિ ધરણરાજ પટરાણી, તેજે રવિ શશી ૭પે ૭;
તપગચ્છપતિ શ્રીવિજયજિણે દસૂરિ, અહનિસિ તસ આરાધે ૭,
કૃષ્ણવિજય જિનસેવા કરતાં, રંગ અધિક જસ વાધે ૭. ૪

+ ૧૬ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત ત્રિભુવન હિતકરં.)

વા મા દેવી નંદન વિશ્વવંદન શ્રીશંખેશ્વરપાસ,
અશ્વસેનભૂપતિ કુલ કમલ દિનકર પૂરે તે વંછિત આસ;
સોહે તે લાંછન નાગ નામે પામ્યું તે કેવલજ્ઞાન,
નીલવર્ણ કાંતિ કૃપાસાગર કરે કોડિ કલ્યાણ. ૧

સંસારસાગર તરણુતારણુ આદિ તે આઘજિણુંદ,
વર્દ્ધમાન અંતે વલી વંદુ ઈમ ચોવીસ જિણુંદ;
શ્રીમંદિરાદિક સંપ્રતિ કાલિ વિહરમાન જિન વીસ,
કેશર અંદન કુસુમ પૂજા મહાનંદ દે જગદીસ. ૨

૧ મેઘ. ૨ મોર.

અંગ ઈગ્યારને પૂરવ ચઉદ દ્વાદશાંગી સાર,
 સિદ્ધાન્તસાગર ધર્મ આગર ભાષે વીર વિચાર;
 અરિહંત ભાષિત સૂત્ર સઘલાં સાંભલી કલ્યાણ,
 ઈમ કર્મ આઠે ક્ષય કરીને પામ્યા પંચમનાણુ. ૩

રૂપ સુંદર મનહર ધરતી કરતી ઝાકઝમાલ,
 પદ્માવતીદેવી દુઃખ હરેવી સકલ સંઘ કૃપાલ;
 શ્રીપાસજિનવર ચરણુકમલે સદા જોડેનો વાસ,
 શ્રી હીરરત્ન સૂરીંદ સેવક પૂરે વાંછિત આસ. ૪

૧૭ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે.)

શંખેસરપાસજિનેસરુ, મનવાંછિત પૂરણુ સુરતરુ;
 તુમ દેજો દરિસણુ વાર વાર, મુજ મન ઉમાહો એહ અપાર. ૧

ચોવીશે જિનવર ભેટીયે, ભવસંચિત દુષ્કૃત મેટીયે;
 તુમે કૃપા કરી ચિત્ત અતિ ઘણી, પદવી ઘો સ્વામી આપણી. ૨

સિદ્ધાન્ત સમુદ્ર સોહામણો, ગુણ રચણુ અતિ રળીયામણો;
 મતિ નાવા કરી અવગાહીયે, તસ અરથ રઅંભ નિતુ નાહીયે. ૩

પઉમાવઘદેવી ધરણુરાય, પ્રણુમે શ્રીપાસજિણુંદ પાય;
 લીલા લક્ષ્મી ઘો લળિશ્વંત, ધરણુન્દ્ર તુમે મુજ મનની ખંત. ૪

૧૮ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

શ્રીશંખેશ્વરપાસજિણુંદ, જસ મુખ સોહો પુનિમચંદ,
 સાચો સુરતરુ કંદ,

૧ ઉત્સાહ. ૨ પાણી.

અમ્બસેનકુલ કમલ દિણુંદ, વામારાણીકેરો નંદ,
 ના મે પર માણુંદ;
 ચરણકમલ સેવે નાગિંદ, તુઠો આપે પરમાનંદ,
 ટાળે ભવ ભય કંદ,
 જેહને સેવે સુર નર ઈંદ, જસ સમરણ લહીયે આણુંદ,
 વંદો પાસજિણુંદ. ૧

શેત્રુંજે શ્રીઋષભજિનેશ, અષ્ટાપદ જિનવર ચઉવીશ,
 સમેતશિખર જિન વીશ,
 આયુએ શ્રીઆદિજિનેશ, તારંગે શ્રીઅજિતજિનેશ,
 ગિ ર ના રે ને મી શ;
 શંખેશ્વર શ્રીપાસજિનેશ, અંતરિક્ષે પ્રણુમું જગદીશ,
 વિહરમાન જિન વીશ,
 અવર જે જે છે જગદીશ, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ જગીશ,
 તે વંદુ નિશ દિશ. ૨

અંગ ઇગ્યાર ઉપાંગ જ ખાર, દશ પયત્રા છ છેદ સાર,
 નંદિ અ નુ યો ગ દ્વા ર,
 ચારુ મૂલસૂત્ર ચાર, જેહમાંહે છે સકલ વિચાર,
 શિ વ સં પ ત્તિ દાતાર;
 જિનવર ભાખે અરથ ઉદાર, ગણુધર સૂત્ર રચે અતિ સાર,
 જી વા જી વ વિ ચા ર,
 જેહથી લહીયે ભવનો પાર, તે સિદ્ધાન્ત સુણો નર નાર,
 આણી ભાવ અપાર. ૩

ચરણુ નેઉર રમઝમકાર, ક્રિકાણી શબ્દ સમૂહ સકાર,
 કટિ મે ખલ ખલકાર,

ઉર વર સોહૈ મનોહર હાર, ભૂષણ ભૂષિત અંગ ઉદાર,
 શોભિત સોલ શૃંગાર;
 પાસજિણેસર ચરણાધાર, સેવક જનને દિયે આધાર,
 સંઘ સકલ સુખકાર,
 પદ્માવતીદેવી મનોહાર, પંડિત જ્ઞાનવિજય સુખકાર,
 ન ય વિ જ ય જ્યકાર. ૪

૧૯ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

શ્રીપાસજિણેસર ભુવન દિણેસર, શંખેશ્વરપુર સોહૈ જી,
 આવના ચંદન ઘસી ઘણું ભાવે, પૂજતાં મન મોહૈ જી;
 પુરિસાદાણી વામારાણી-જાયે એક જિણિદો જી,
 કમઠ શઠ હઠ એક નિવારી, નાગ ક્રીયે ધરણિદો જી. ૧

ઋષભાદિક ઓવીશે જિનવર, ભાવ ધરીને વંદો જી,
 વર્તમાન જિનમૂર્તિ દેખી હઠડે હોવે આણુંદો જી;
 અઢીક્રીપમાં હુઆ વળી હોસે, જિનવર કરું પ્રણામ જી,
 કર્મક્ષય કરી મુગતે પોહોંતા, ધ્યાઉં તસ જિન નામ જી. ૨

જિનવર વાણી અમીય સમાણી, સકલ ગુણની ખાણી જી,
 ઇગ્યાર અંગ ને ખાર ઉપાંગજ, ગણુધરદેવે ગુંથાણી જી;
 જે તે લોકો સુણો રે ભવિકા, હૃદયે ઉલટ આણી જી,
 ભવોદ્ધિનો પાર ઉતરવા, નાવા રુડી જાણી જી. ૩

રજનીકરમુખી મુગલોચની, શ્રીદેવી પદ્માવતી જી,
 ઉપદ્રવ હરતી વાંછિત પૂરતી, પાસતણા ગુણુ ગાવતી જી;
 ચઉવિહ સંઘને રક્ષાકારી, પાપ તિમિરને કાપે જી,
 દેવવિજય કવિ શીસ તત્ત્વને વાંછિત તેહ જ આપે જી. ૪

૨૦ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય તીરથ સાર.)

શ્રીશંખેશ્વરપાસજિણુંદ, દરિસણુ દીકે અતિ આણુંદ,
 મોહનવલ્લી કંદ,
 પ્રત્યક્ષ મહિમા જોહનો જાણી, આવે સુર નર ઉત્તમ પ્રાણી,
 ભાવ ભક્તિ મન આણી;
 પુરિસાદાણી પુહવી પ્રસિદ્ધ, નામ જપંતા સઘલી રિદ્ધ,
 દરિસણુથી નવે નિદ્ધ,
 મહિમાવંત મનમોહન સ્વામી, પૂરવ પુન્ય પસાયે પામી,
 સેવો અહોનિશ ધામી. ૧

સિત્તરસો જિન સમરણુ કીજે, માનવભવનો લાહો લીજે,
 કારજ સઘણાં સીજે,
 પત્તર ક્ષેત્રે એહ જિણુંદ, સેવ કરે જસ સુર નર ઈદ્દ,
 ટાજે દોહગ દ્વંદ્;
 સંપ્રતિકાલે જિનવર વીશ, સીમંધરાદિક નામું શીશ,
 ભાવ ભલે જગદીશ,
 સિત્તરસો જિન યંત્ર પસાય, અલિય વિઘન સવિ દૂરે જાય,
 મનવાંછિત ફલ થાય. ૨

સાધુ સાધ્વી વૈમાનિકદેવી, અગ્નિખૂણુ એહ પર્ષદા લેવી,
 જિનવાણી નિસુણુવી,
 ભુવનપતિ વળી વ્યંતરદેવી, જ્યોતિષીદેવી એમ કહેવી,
 નૈઋતખૂણુ રહેવી;
 વાયવ્યખૂણુ વળી વ્યંતરદેવા, ભુવનપતિ જ્યોતિષી કરે સેવા,
 ઝોધિખીજ ફળ લેવા,
 વૈમાનિકદેવ રાજા રાણી, ઇશાનખૂણુ એક કહાણી,
 ઇમ સુણુ સહુ જિનવાણી. ૩

ઘમઘમ કરતી ઘુઘરી ઘમકે, કટી અંકે ^૧કટી મેખલા ખલકે,
 બાંહે બહેરખાં બલકે,
 મસ્તક વેણી વાંસે વસીયો, સારા શરીરે કંચુક કસીયો,
 જિનચરણે ચિત્ત વસીયો;
 ધરણેન્દ્ર બાયા રંગરસાલી, અતિયશા બાણે સાર મરાલી,
 પાસશાસન રખવાલી,
 શ્રીતપગચ્છ સુવિહિત સુખદાઈ, તેજસ્વી વિબુધ વરદાઈ,
 ઘો દોલત મુજ માઈ. ૪

૨૧ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત ત્રિભુવન હિતકરં.)

કલ્યાણુકારક દુઃખનિવારક સકલ સુખ આવાસ,
 સંસારતારક મહનમારક શ્રી શંખેશ્વર પાસ;
 અશ્વસેનનંદન ભવિઆનંદન વિશ્વવંદન દેવ,
 ભવભીતિભંજન કમઠંગંજન નમીજે નિત્યમેવ. ૧

ત્રૈલોક્યદીપક મોહજીપક શિવસરોવર હંસ,
 મુનિધ્યાનમંડન દુરિતખંડન ભુવનશિરસ્થવતંસ;
 દ્રવ્ય ભાવ થાપન નામ ભેદન જસ નિખેવા ચાર,
 તે દેવદેવા મુક્તિલેવા નમો નિત્ય સુખકાર. ૨

પદ દ્રવ્ય ગુણુ પરજાય નય ગમ ભેદ વિશદ વાણી,
 સંસાર ઉપારાવાર ઈતરણી કુમતિકંઠ કૃપાણી;
 મિથ્યાત્વપભૂધર શિખરભેદન વજ્ર સમ જેહ બાણી,
 અતિ ભગતિ આણી ભવિપ્રાણી સુણો તે જિનવાણી. ૩

૧. કંદોરો. ૨ મુગટ. ૩ સમુદ્ર. ૪ નાવ. ૫ પર્વત.

જસ વદન શારદ અંદ સુંદર સુધાસદન વિશાલ,
 નિકલંક સકલ કલંક તમહર અંગ અતિ સુકુમાલ;
 પદ્માવતી સા ભગવતી સવિ વિદ્મહરણુ સુબાણી,
 શ્રીસંઘને કલ્યાણકારણી હંસ કહે હિતઆણી. ૪

૨૨ (રાગ—શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

શ્રીશંખેશ્વરપાસણ સોહે, મહિમા મોટો મહિયલ માંહે,
 માને નરવર કોડી,
 બહુ ભવકેરાં પાતિક ધૂને, અંપક કેતકી કુસુમે પૂને,
 વાસવ પરિકર જોડી;
 અતિ નિરમલ સુંદર ગુણ ભરીયો, સંયમ લેઈ કેવલ વરીયો,
 અષ્ટ કરમદલ મોડી,
 ધનહુષ્ સેવક ઇણિપરે કહેવે, તુજ પદપંકજથી સુખ લહેવે,
 સ્વામી ભવભય છોડી. ૧

નામજિણા જિણનામ સરુપ, ઠવણજિણા જિનપડિમા રુપ,
 શ્રીસિદ્ધાન્તે કહીઆ,
 દબ્બજિણા જિનવરના આપ્યા, ભાવજિણા જિન જે બહુ માહપ્યા,
 કેવલ નાણે લહીઆ;
 જે છે જે હુઆ જે થાશે, તે તિત્થચરા જે નર ધ્યાશે,
 તેણે આણા વહીઆ,
 શિવપદ હોવે જસ સંપદ વંદી, તે વક્ત્રી જિનવર સયલ સુરંદિ,
 કિતિય વંદિય મહિઆ. ૨
 ત્રિપદી જળ ગણુધરને આપે, દુવાલસંગિ તતખિણુ થાપે,
 જિનવર મહિમા એહ,

તિહાં કહીઓ મુનિજન આચાર, નવતત્વાદિક ભેદ વિચાર,
 વારી સવિ સંદેહ;
 શેગ વહી ગુરુ પાસે ભણીયે, ઈમ ભવસંચિત પાતિક હણીયે,
 ઝોધિખીજ તરુ મેહ,
 ભણતાં શુણુતાં ને સાંભળતાં, જે કહી કરણી તે આચરતાં,
 નિર્મલ થાએ દેહ. ૩

શ્રીશંખેશ્વરપાસની સેવા, અહનિસ કરવા જેહને હેવા,
 તે શ્રીધરણુ કહાવે,
 વલી દેવી પઉમાવઈ નામ, પ્રભુ સેવકનાં સારે કામ,
 વાંછિત ભોગ લહાવે;
 તે સુર સુરી સયલ સુખ પૂરે, વિઘન વલી તે ભવિનાં ચૂરે,
 યે યા ત્રા યે આવે,
 હીરવિજયસૂરિનિર્જિત કામ, તસ શીશુ ધર્મવિજય બુધ નામ,
 તાસ શીસ ઈમ ઝોલે. ૪

૨૩ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે.)

*શંખેશ્વરપાશ્વર્ષ બુહારીયે, સવિ જિન આણા શિર ધારીયે;
 જિનવાણી સુણી અઘ હારીયે, પદ્માવતી વિઘન વિહારીયે. ૧

શ્રીસ્થંભણપાશ્વર્ષનાથજિન સ્તુતિ

૨૪ (રાગ-શ્રી શત્રુજય તીરથ સાર.)

થંભણપરવર પાસજિણહો, અશ્વસેનકુલ કમલ દિણહો,
 ૧આમોલી આભવ કંહો,

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત ઝોલાય છે. ૧ નાશ કરીને.

: ૯૬ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

મોહરાય શિર પાડે દંડો, તિહુઆણુ જનસ પ્રતાપ અખંડો,
ભવિયણુ મન આણુંદો;
ભવ ભય ભલી ભીડ પરે ચૂરો, મનવાંછિત સવિ સંપદ પૂરો,
પ્રભુ કરો મોરી સારો,
વરૂણુ જ કહીએ પશ્ચિમસ્વામી, જિણુ આરાધ્યો તું શીરનામી,
વ છ ર લ ક્ષ ઇગ્યારો. ૧

એંસી સહસ સંવચ્છર ભૂતલ, સેવ્યો સ્વામી હીયડે નિરમલ,
વાસવ વિસહરસ્વામી,
પછે પૂજ્યો તે પરમેશ્વર, સાત માસ નવ દિવસ નિરંતર,
૧૬શરથનંદન રાયો;
કેતો એ કાલ પ્રથમ રહરિ ધ્યાયો, દારિકાનગરી પાછલ આયો,
પૂજ્યો દેવ ઝમોરાયો,
દારિકા દાહો જલમાં રહીયો, સાગરદત્તશેઠે સંગહીયો,
કાન્તિનગર મોઝારો. ૨

નાગાભ્યુનજોગી તે લીયો, સેઠીતટ તેહનો રસ સીધો,
તું વિણુ અવર ન વીરો,
ઉવટ નદીય વહે વરસાલે, તુમ ઉપર ઘણા વેલુ વાલે,
ગાય ઝરે સીર ખીરો;
અભયદેવસૂરિ તિહાં જાણ્યો, ભૂંચ ભીતરથી ઉપર આણ્યો,
તે તસ દીધી દેહો,
થંભણુપુરવર પ્રસાદે ઝેઠો, નયનાનંદન જગ સહુ દીઠો,
નિલા વન જિમ મેહો. ૩

ગુજરધર જવજવણી ધસકીય, ખંભનગર તેં તૈયઅલંકીય,
પુહવિરો પ્રગટ પ્રમાણો,

૧ રામ. ૨ ઇન્દ્ર. ૩ કૃષ્ણ.

યાદ તુમારી જગ કુણુ બાણે ? મતિ વિણુ માણુસ કીશુંઅ વખાણે,
 હું પણુ સહજ અયાણે;
 કામધેનુ તિહાં પત્ત ઘરંગણુ, કરચલ ચઢીયો કર ચિંતામણુ,
 ફલીયો અમર વિસાલો,
 દેવદયાલુ ભાવઠે ભંજણુ, જે તુઠે સંપતપુરમંડણુ,
 શ્રીપાર્શ્વનાથ ચોસાલો. ૪

પોસીનામંડણુ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ રપ (રાગ-જિનશાસન વંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

પોસીને પરગટ પાસ પ્રભાકર દેવ,
 સુરવર ને કિન્નર સારે સુર નર સેવ;
 શિવગામી સાહિણ મલીઓ મુજને હેવ,
 લીલા રંગ પામે નામ થકી નિતમેવ. ૧

અષ્ટ કર્મ તજીને પોહોંતા મુગતિ મહંત,
 ગુણુવંત ગિરુઆ શિવરમણીના કંત;
 જિન સકલ આરાહો પવિત્ર ૧રિદે પુન્યવંત,
 વાંદી તિમ પૂજી ભાંજે ભવની બ્રાંત. ૨

દાન શીચલ તપ ભાવે ભાખે જિનવર વાણી,
 સંસારીક ભોગો ટાળો મન થકી પ્રાણી;
 નિદા પરનારી દુરિંગત બારી બાણી,
 વરજીને વરીયે રંગે શિવપટરાણી. ૩

ધરણીદર ધરણી નામે લીલ વિલાસ,
 માતા પોસીણું સંધની પૂરો આસ;

ગિરુઆ ગુરુ મોહન પુન્ય તણા પ્રકાસ,
શિશુ કૃષ્ણ પયંપે દોલત દ્યો પ્રભુ પાસ. ૪

ખંભાતમંડળ શ્રીજીરાવલાપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ ૨૬ (પાર્શ્વજિજીવંદા વામાનંદા જગ્ન ગરભે ફલી.)

પાસ જીરાવલ પૂજે પ્રણુમો ખંભાયત ખંદરે,
કેસર ચરચી ટોડર વિરચી ચાંગી અનોપમ કરે;
નાટિક નાચી સેવા સાચી કરઈ પ્રભુ ચિત્ત ધરે,
વાંછિતદાતા પરભવઘાતા થઈ મન મંદિરે. ૧

રાતા ઘોલા નીલા પીલા સમરું વલી સામલા,
ખખિજમત કીજે લાહો લીજે મેલહી મન આમલા;
એ પ્રભુ જપીયે પૂરા તપીયે થઈએ અતિ નિરમલા,
જે જિન ગાયે નવનિધિ પાયે વાધે અધિકી કલા. ૨

સમોસરણુ સિંહાસણુ ખેસી આવી મિલી પરખદા,
છત્ર વિરાજે આમર ઢાલે વાજે હુંહુભિ તદા;
સહુએ તરસે વાણી વરસે સુણુતાં સુખસંપદા,
પ્રભુજી સોહો સુર નર મોહો નયણુ નિરખે મુદા. ૩

રુપ મનોહારી શોભે સારી તેજે અતિ દીપતી,
મલી સાહેલી મોહનગારી હિંડે વલી મલપતી;
પદ્માદેવી ધરણુ સેવી ચરણુ દલ દીપતી,
વીરમુનિ ભાખી શરણુ રાખી શાસનનાયક જીપતી. ૪

૧ સેવા.

સુરજમંડળ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+૨૭ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

સુરતિમંડળ પાસજિનેસર, નિરુપમ તેજ જિણુંદા જી,
મોહનમૂરતિ સાતિ સુધારસ, દરસન પરમાણુંદા જી;
અશ્વસેન વામાસુત સુંદર, સેવિત સુર નર વૃંદા જી,
પ્રહ ઉઠી નિત નમીયે વિધિસું, શ્રીવિજયદયાસૂરિ ઈંદા જી. ૧

અનંત ચોવીસી અતિત અનાગત, વર્તમાન મન ભાયા જી,
કેવલજ્ઞાન વિલાસિત દિનકર, વિહરમાન સુખદાયા જી;
અતિસયવંત પ્રગટ પરમેશ્વર, પાવન મન વચન કાયા જી,
ધ્યેય સ્વરુપે ધ્યાને ધ્યાવે, શ્રીવિજયદયાસૂરિરાયા જી. ૨

કેવલજ્ઞાની જિનપતિ ત્રિગડે, ઝેસી અતિય ઉદ્દાસે જી,
૫૮ દ્રવ્યાદિક સાતે નયથી, અર્થ અનંત સુવાસે જી;
નિશ્ચય વિવહારાદિક સુમતે, ભવિજન હેતુ પ્રકાસે જી,
તે આગમના અર્થ અનોપમ, શ્રીવિજયદયાસૂરિ ભાષે જી. ૩

પાર્શ્વનાથ શાશ્વત સુખકારક, પાર્શ્વ જક્ષ વડદાઈ જી,
તિમ પદ્માવતી પતિ જીત, પ્રેમ સાનિધ્યકારી થાવે જી;
શ્રીતપગચ્છપતિ વિજયદયાસૂરિ, અહનિશિ ભક્ત ગુણુ ગાવે જી,
પાર્શ્વનાથ સેવ્યા હિત સેવક, જિમ મનવાંછિત પાવે જી. ૪

પાટણમંડળ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+૨૮ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

પૂજે પ્રણમે ભવિયણુ વંદો, પાટણુ પ્રગટ્યો પુનિમચંદો,
ચિતિત સુર ત રુ કંદો;

- જસ પદ સેવે સકલ સુરીંદો, દિન દિન વાધે અધિકાણુંદો,
વાં દો પાસ જિણુંદો. ૧
- ભવિયાં ભાવ ધરી ચિત્ત સાચો, જિસો અવિહડ હીરો જાચો,
જિમ અશુભ કર્મ નિકાચો;
ચઉવીશે જિન અવિચલ વાચો, ઉલટ આણી અંગે સાચો,
અવર દેવ મ રાચો. ૨
- સહ્શુરુ પદ પંકજ પ્રણમીને, જિન વચનામૃત ઘટ ઘટ પીને,
નિજ ભવ લાહો લીને;
નિરમલ મન વચ કાયા કીને, શિવરમણીસું રંગ રમીને,
ભવ દુઃખ નવિ દેખીને. ૩
- ધમધમધમ ધુધરી વાને, રુમઝુમ રુમઝુમ અંઝરી વાગે,
સુરવર ચરણે લાગે;
પઉમાવર્ષ વર દેવી આગે, વિઘન વિઘાતક વિઘા માગે,
ઋદ્ધિવિજય મન રાગે. ૪

ભીલડીપુરમંડણુ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

રદ (રાગ-જિનશાસન વંજિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

ભીલડીપુરમંડણુ, સોહિયે પાસજિણુંદ,
તેહને તમે પૂજો, નર નારીના વૃંદ;
તેહ તુક્યો આપે, ઘણુ કણુ કંચન કોડ,
તે શિવપદ પામે, કર્મ તણા ભય છોડ. ૧

ધન ધસીય ધનાધન, કેશરના રંગરોળ,
તેહમાં તમે ભેજો, કસ્તુરીના ઘોળ;

તેનાથી પૂજો, ચ ઉ વી શે જિણુંદ,
જેમ દૈવ દુઃખ જાવે, આવે ઘર આણુંદ. ૨

ત્રિગટે જિન ઝેઠા, સોહિયે સુંદર રુપ,
તસ વાણી સુણવા, આવી પ્રણુમે ભૂપ;
વાણી જોજનની સુણજો, ભવિયણુ સાર,
તે સુણતાં હોશે, પાતિકનો પરિહાર. ૩

પાય રમઝમ રમઝમ, ઝાંઝરનો ઝમકાર,
પ ક્ષા વ તી ખેલે, પાર્શ્વતણુ દ ર ણા ર;
સંઘ વિદ્ધ હરજો, કરજો જ્ય જ્યકાર,
એમ સૌભાગ્યવિજય કહે, સુખ સંપત્તિદાતાર. ૪

પાલણુપુરમંડણુ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ ૩૦ (રાગ-જિનશાસન વંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

પાલણુપુરમંડણુ સાહિષ પાસજિણુંદ,
મુખ સોહે સુંદર જિમ પુનમનો ચંદ;
દીપે અતિ ઉત્તમ અધર પ્રવાલિકંદ,
જસ નામ જ લહીયે નિતુ નિતુ અતિ આણુંદ. ૧

શ્રીશેત્રુંજે સામી કામિત પૂરણુ દેવ,
રૈવતગિરિમંડણુ કીજે તેહની સેવ;
શ્રીઋષભાદિક જિનવર ભૂમિમંડલમાં જેહ,
હું સમરું અહનિશિ મનમાં આણી નેહ. ૨

જિન વરે વખાણી પ્રાણીને હિત કાજ,
તે વાણી નિસુણા મુગતિ શૈલની પાજ;

: ૧૦૨ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

સુણુતાં તુમ્હે સમજો નિશ્ચય ને વ્યવહાર,
સમજ્યાથી પામો મુગતિતણા સુખ સાર. ૩
ચઢવીસે દેવી શાસનની રખવાલ,
મુખચંદ અનોપમ અધર વિદુમ પરવાલ;
સુખસંપત્તિકારી નર નારીને જોહ,
કવિ રંગવિજયનો વિવેક કહે ધરી નેહ. ૪

વરકાણામંડણુ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

૩૧ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

વરકાણે વરમંડન પાસ, ત્રુક્યો વાંછિત પૂરે આસ;
હું છું પ્રભુ તુમકેરો દાસ, સેવકને દેજો સુખવાસ. ૧
આદીશ્વર વિમલાચલ નમો, ગિરનારે જિન બાવીસમો;
સકલ સુરાસુર સારે સેવ, વંદુ સઘલા અર્હત દેવ. ૨
જિનવચન તુમે આદર કરો, જિમ ભવસાયર હેલા તરો;
આગમ અર્થ જિણે હૈડે રમે, કુમતિ પિશાચ ન છલે કિમે. ૩
પરચા પૂરે પદ્માવતી, સકલ સંઘના ગુણુ ગાવતી;
રોગ શોગ ટાળે આપદા, કમલવિજય દો સુખસંપદા. ૪

શ્રી ચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિઓ

૩૨ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

પ્રણમું નિત્ય પાસચિંતામણી, સોહે તસ સપ્તકુણુમણી;
તસ મહિમા મહીમાંહે ઘણી, સુપ્રસન્ન સદા મુજ જગતઘણી. ૧

હું અતીત અનાગતા, વીશ ચિહ્નમાન ચારે શાશ્વતા;
 પૃથ જિનવર સવિ વંદીયે, મનમોહન દેખી આણુંદીયે. ૨
 રૂપરે ગાજે મેહલો, સાંભળતાં અધિક રનેહલો;
 વેગે આગમ જિનવર ભાખીયો, સહુ ગણુધર મળી પરકાસીયો. ૩
 પાસ ચરણુ સેવો સદા, જેહથી લાહીયે સુખસંપદા;
 પાકુશલ કહે સો ભગવર્ષ, સંઘ વિધન હરો પઉમાવર્ષ. ૪

૩૩ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

* શ્રીચિંતામણી કીજે સેવ, વલી વંદુ ચોવીશે દેવ;
 વિજય કહે આગમથી સુણો, પદ્માવતીનો મહિમા ઘણો. ૧

શ્રી ભીડભંજનપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

૩૪ (રાગ-મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી.)

ભીડભંજનપાસ પ્રભુ સમરો, અરિહંત અનંતનું ધ્યાન ધરો;
 જિનાગમ અમૃતપાન કરો, શાસનદેવી સવિ વિશ્વ હરો. ૧

ઘોઘામંડન શ્રી નવખંડાપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

૩૫ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

ઘોઘાળંદર ગુણુમણિ મંદિર, શ્રીનવખંડાપાસ જી,
 જીરાઉલ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ, શાન્તિ સદા સુખ વાસ જી;
 જિનપડિમા જિનસરખી પરખી, પૂજો આગમવાણી જી,
 પઉમાવર્ષદેવી પ્રભુપદ સેવી, ખીમાવિજય જિન ત્રાતા જી. ૧

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત ખોલાય છે.

શ્રી મહાવીરજિન સ્તુતિઓ

૧

જય જય ભવિ હિતકર વીરજિનેશ્વરદેવ,
સુર નરના નાયક જોહની સારે સેવ;
કરુણારસ કંદો વંદો આણુંદ આણી,
ત્રિશલાસુત સુંદર ગુણુમણિકેરો આણી. ૧

જસ પંચ કલ્યાણુક દિવસ વિશેષ સુહાવે,
પણુ થાવર નારક તેહને પણુ સુખ થાવે;
તે ચ્યવન જન્મ પ્રત નાણુ અને નિર્વાણુ,
સવિ જિનવરકેરં એ પાંચે અહિંકાણુ. ૨

જિહાં પાંચ સમિતિ યુત પંચ મહાપ્રત સાર,
જોહમાં પરકાસ્યા વલી પાંચે વ્યવહાર;
પરમેષ્ઠી અરિહંત નાથ સર્વજ્ઞને પાર,
એહ પંચ પદે લહ્યો આગમ અર્થ ઉદ્ધાર. ૩

મા તં ગ સિદ્ધાઈદેવી જિનપદ સેવી,
દુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ જે ટાલે નિતમેવી;
શાસન સુખદાયી આઈ સુણો અરદાસ,
શ્રીજ્ઞાનવિમલ ગુણુ પૂરો વાંછિત આસ. ૪

૨ (રાગ-પાર્શ્વજિણુંદા વામાનંદા.)

વીરજિણુંદા ત્રિશલાનંદા, નમું હું વંદન કરી,
તાસ પ્રતાપે ગુણુગણુ વ્યાપે, જાયે મમતા મરી;
શ્રીવીતરાગી શિવસુખ સાખી, ચરણુમાં સંચરી,
કેવલ કમલા વેગે પામી, વરું શિવસુંદરી.

આદિ અજિત સંભવ અભિનંદા, સુમતિ પદ્મ સુપાસ ભ,
ચંદ્ર સુવિધિ શીતલ શ્રેયાંસ, વાસુપૂજ્ય સાથ ભ;
વિમલ અનંત ધર્મ ને શાન્તિ, કુન્થુ ને અરનાથ ભ,
મહિલ સુવ્રત નમિ નેમિ પાર્શ્વ, નમું વીરનાથ ભ. ૨

આગમમાંહિ પ્રભુ પ્રકાશે, આંગિલનો તપ સાર ભ,
વર્ધમાન નવપદ ઓળીથી, સાધો સુખકાર ભ;
એ આરાધી નિજ ગુણુ સાધી, જનમ મરણુ દુઃખ વાર ભ,
કરી દૂર ખામી શિવસુખ પામી, ટાળો કર્મ ભાર ભ. ૩

માતંગ યક્ષ દેવી સિદ્ધાર્થ, વિમલેસર દુઃખહાર ભ,
સાહાય્ય આપે વિદ્ધ કાપે, શાસન સેવાકાર ભ;
આત્મ કમલમાં તપ આચરતાં, પામે ભવનો પાર ભ,
લખિંધસૂરિ સુગુણુથી મંડિત, તપથી જ્ય જ્યકાર ભ. ૪

૩ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

સુખકર પ્રભુ દિઠ્ઠા, વીર નામે વરિઠ્ઠા,
પ્રભુ ગુણુ ગરિઠ્ઠા, લાગતા મુજ ઈઠ્ઠા;
હૃદય હોય િઠ્ઠા, અન્ય દેવેસુ જિઠ્ઠા,
ભણું રપયકજ સિઠ્ઠા, નાશે કર્મો અનિઠ્ઠા. ૧

ચક્રવીશ જિન વંદી, ભવ્ય કર્મો નિકંદી,
ન બનો આપ છંદી, તોડવા મોહ કંદી;
તજો સવિ વાત ગંદી, માર્ગ આગમ પસંદી,
ગણશે ગરવ કંદી, આપશે ભાવનંદી. ૨

૧ હર્ષિત. ૨ ચરણકમલ.

શ્રુત અતિ સુખકારી, વીરનું ચિત્તધારી,
 જીવ હોય અવિકારી, આઠ કર્મો નિવારી;
 તપ કરી સુખકારી, વર્ધમાન ગુણધારી,
 જ્ઞાનકથિત ભારી, પામશે શિવનારી. ૩

શાસન રખવાળી, દેવી સિદ્ધાઈ સારી,
 સંઘ વિદ્ય નિવારી, હૃષ્ટ હૃદયે થનારી;
 સમકિત ગુણધારી, રૂપથી મનોહારી,
 સમરું નિત્ય સવારી, સાહ્યતા લખિય પ્યારી. ૪

૪ (રાગ—શાસનનાયક વીરજીએ, પામી પરમ આધાર તો.)

શિવસુખદાયક દીજીએ એ, મુક્તિ પરમ આધાર તો,
 જનમ મરણ જેહથી ટળે એ, મળે અનંતા આર તો;
 દેવા શક્ત છે વીરવિભુ એ, તો પછી કાં કરો વાર તો ?
 ગુણુગણુ તારા છે ઘણા એ, કહેતા ન આવે પાર તો. ૧

અહિવીશ જ્ઞાનવર સેવીએ એ, હરવા ભવજંબલ તો,
 હરી મમતા સમતા ભજે એ, દૂર થાય જેમ કાલ તો;
 અક્ષયજીવન પામીએ એ, છોડી આળપંપાળ તો,
 જ્ઞાનભજને રાચી સદાએ, પામી સુખ વિશાલ તો. ૨

નાણુ ભાણુ મોહતમ હરે એ, હરે વળી પાપ પ્રચાર તો,
 જ્ઞાનવરવાણી દિલ ધરે એ, ખીજે એથી ન સાર તો;
 ભાવસૂરજ એ જગવડો એ, જીવન ઉજ્જવલકાર તો,
 જ્ઞાનઆગમથી પામતા એ, ઉતરે ભવનો પાર તો. ૩

૧ ચોથું ગુણુસ્થાનક.

देवी सिद्धार्थ शोभती ये, धारी शुभ शणुगार तो,
 पाये नेऊर रणुअणे ये, ज्योतिनो अलकार तो;
 रुमजुम करती आवती ये, वीरजिणुंढ हरणार तो,
 विघ्न डरे सौ संधनां ये, अज्जण लण्ठि गुणुधार तो. ४

+ ५ (राग—जिनशासन वंछित पूरण देव रसाल.)

जिनशासननायक वर्धमानजिनराय,
 जयवता वरतो सुरनर प्रणुमे पाय;
 त्रिशलाहे माता सिद्धारथनो नंद,
 नेन अभीय कयोणां मुण छे पुनमयंद. १

अतीत अनागत वर्तमान जिन नेड,
 शाश्वता जिनवर प्रणुमे आणी नेड;
 ओकसो ने सीत्तेर अजितजिनेसर वार,
 विडरंता जिनवर नमतां जय जयकार. २

समोसरणु मेठा शोभे जिनवरदेव,
 चाणी अभीय समाणी सुरनर सारे सेव;
 गणुधर जिन थाप्या आणी डरणे अपार,
 प्रणुणने पूछे गणुधर अरथ उदार. ३

सिद्ध अलंकृत सिद्धायिका सुकुमाल,
 जिनशासन देवी हेने मंगलमाल;
 विजयमानसूरीश्वर तपगच्छकेरो राय,
 गुरु कुंअरविजयनो रविविजय गुणुगाय. ४

૬

ઉપશમરસમાં મગ્ન સદા જે, પ્રસન્નદષ્ટિ સદા,
વિકસિત કમલ સમ જસ વહન, સ્ત્રીસંગ નહિ કદા;
અહો કરયુગલ તે પણ જસ, શસ્ત્રાદિકે વર્જિત,
શ્રીમહાવીર સત્ય હિ તું દેવ, રાગદ્વેષનિર્ગત. ૧

જિન અરિહંત સમ દમવંત, સેવે સંત માનમાં,
પરતાણી આશ કીધ ભવવાસ, કીધ નિરાશ સ્વધ્યાનમાં;
કામ ને કોહ વિદલિત મોહ, નિદ વિછેહ જ્ઞાનમાં,
સુગુણ ભૂપ પરમાતમરૂપ, સહોદ્ભૂત તાનમાં. ૨

નમું તત્ત્વભાસી જગત વિકાસી, સ્વપર પ્રકાશી નાણુને,
પશુપાણું ટાલી સુરરૂપ કરે જે, પલ્લવ આણુ ૧પહાણુને;
ભૂલ અનાદિ ટળે જેથી, રક્ષે ભાવ પ્રાણુને,
નમો જિનવાણી મહાકલ્યાણી, આપે પદ નિર્વાણુને. ૩

જિનાજ્ઞાકારી દંભનિવારી, શુદ્ધ મને સેવતા,
જિનગુણુરાગી નિર્ગુણુત્યાગી, સુવિધી આસેવતા;
સુભાવે મગ્ના વિભાવે અલગ્ના, શ્યામતા દૂર ખેવતા,
શુદ્ધ સમકિતધારી જાઉં બલિહારી, જસ સહાયે દેવતા. ૪

૭

શાસનનાયક વીરજી એ, પામી પરમ આધાર તો,
રાત્રિભોજન મત કરો એ, જાણી પાપ અપાર તો;
ધુઅડ કાગ ને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો,
નિયમ નોકારશી નિત્ય કરો એ, સાંજે કરો ચઉવિહાર તો. ૧

૧ પત્થર.

વાસી ઝોળો ને રીંગણાં એ, કંદમૂલ તું ટાળ તો,
ખાતાં ખોટ ઘણી કહીએ, તે માટે મન વાર તો;
કાચા દૂધ ને છાશમાં રે, કંઠોળ જમવું વાર તો,
ઋષભાદિક જિન પૂજતાં એ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨

હોળી યજેવ ને નોરતાં એ, પીપળ પાણી મ રેડતો,
શીલસાતમના વાસીવડાં એ, ખાતા મોટી ખોડ તો;
સાંભળી સમકિત દઢ કરો એ, મિથ્યાપર્વ નિવાર તો,
સામાયિક પડિક્કમણું નિત કરો એ, જિનવાણી જગ સાર તો. ૩

ઋતુવંતી અડકે નહિ એ, નવી કરે ઘરના કામ તો,
તેના વાંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાચિકા નામ તો;
હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરી એ, કોઈ ન કરશે રીસ તો,
કીર્તિ કમલા પામશે એ, જીવ કહે તસ શિષ્ય તો. ૪

+૯ (રાગ-જિનશાસન વાંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

શાસનનો નાયક જિનવર શ્રીમહાવીર, સિંહ અંક મનોહર
સોવનવરણુ શરીર;
પ્રભુ નામ જપંતા દુરગતિ દૂર પલાય, મહિમા જગ વાધે
નામે નવનિધ થાય. ૧

ચોવીશે જિનવર મુગતિતાણા કાતાર, સંજમ ગુણુ ભરીયા
તરીયા ભવિ સંસાર;
આનંદ સુખ લીલા વિલસે તિહાં મહારાજ, ભવિ ભાવ ધરીને
વંદો તે જિનરાય. ૨

ઈન્દ્રભૂતિગણુધર વિનવે વીરજિણુંદ, મુગતિ કદિ જાઉં
તે ભાખો જિણુચંદ;

સામી તવ ભાષે મોહ તજો નિરધાર, હોશો તુમે ત્યારે
મુગતિવધૂ ભરતાર.
સિદ્ધાયિકાદેવી સંઘને સાનિધ્યકારી, નરપતિ સહુ પ્રણમે
ગુણ ગાવે નર નારી;
પંડિત ગુરુ મોહન દીપે કાન્તિ સવાઈ, શીશુ કૃણુ પયંપે
દોલત દેજો સવાઈ.

+૯ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

કઠીન કરમ મેલી કાઠીયા તેર ઠેલી,
વિમલ વિનય વેલી ભાવ ભોલે ^૧ગહેલી;
નિસુણી હરખ હેલી ભેટી પામી દુહેલી,
સવિ સહીય પહેલી વીર વંદુ વહેલી. ૧

ચોવીસ જિનની સ્તુતયઃ ગાય સેજે જે ચતય,
અચલ અમર સ્થિતયઃ પામશે તે તે મુનય;
ઈહસુખ ગહુ ભોક્તા શુદ્ધ ન્યાયાદિ ચોક્તા,
સુખ વિવિધ ભોક્તા કેવલજ્ઞાનિનોક્તા. ૨

પ્રભુએ ત્રિપદી આપી ગણુધરે તેહ થાપી,
તે સુણી ટલ્યા પાપી કર્મનાં મૂલ કાપી;
એહવી વીરની ભાષા સર્વ ભાષા સુભાષા,
તે સુણી નર રાખા પુન્યકેરા ફલાખા. ૩

રુમઝુમ કરી આવી હાથમાં ફૂલ લાવી,
કટિમેખલ ખલકાવી દેવી સિદ્ધાઈ રચાવી;
વિનીત સૌભાગ્ય ગુરુરાયા તાસ પામી પસાયા,
જયસૌભાગ્ય પ્રભુરાયા એસી ભાતિ સુગાયા. ૪

૧ ગાંડીધેલી. ૨ પ્રસિદ્ધ.

૧૦ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલ્લવેસર.)

વાણી શ્રીવીરજિનેસરકેરી, સાંભલતાં સુખકારી જી,
ઠાલી વાવ ઠણુકારા કરતી, નીર ભરે નર નારી જી;
નીચે ગાગર તે ઉપર પાણીચારી, નિત્ય ભરે નીર સવારી જી,
તલે કુંભ તે ચાક પર ફરતો, વીર વચનઉપગારી જી. ૧

કિડીએ એક કુંજર બન્યો, બહુ બલીયો કહેવાયો જી,
મગર ભુંગલ મુખ નવી નિકલાયે, ખીણુમાંડી ખાલથી બન્યો જી;
કુંજરનું જોર કાંઈ ન ચાલે, સસલો જો સામે ધાયે જી,
ઉંદર આવે મની નાસી બન્ય, પ્રણુમું ચોવીશ જિનપાયે જી. ૨

મૃગલે પાસલો મોટો માંડ્યો, પારધી પડીયો પીલાયે જી,
સસરો સૂતો વહુ ડિંડોલવા, બન્યે હલરુવા ગાયે જી;
ફેઈબાને કરી વરસણુ થાયે, નેહથી નીર ભીંબ્ય જી,
ભર ભોગીથી કમલ નીપાયે, જગ જસ વાહ વીરરાય જી. ૩

એહવે અર્થે ધરો નર નારી, ધર્મને વ્રતધારી જી,
સિદ્ધાઈદેવી જિનપદ સેવી, સંઘને સાનિધ્યકારી જી;
વડગચ્છનાયક વિજયજિનેન્દ્ર-સૂરિ સાધુમાં સીરદાર જી,
થોય થુણી મહન મોય નાણી, ઊંડા તે અર્થ વિચાર જી. ૪

૧૧ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર.)

જય જયકર સાહિબ, શાસનપતિ મહાવીર,
માનવ મનરંજન, ભંજન મોહ જંજર;
દુઃખ દારિદ્ર નાસે, તિહુઅણુ જણુ કેટીર,
આયુ વર્ષ બહોંતેર, સોવનવર્ણુ શરીર. ૧

ઋષભાદિક જિનવર, સોહૈ જગ ચોવીશ,
વળી તેહના સુંદર, અતિશય વર ચોત્રીશ;
ભવ દવ ભય ભેદક, વાણી ગુણ પાંત્રીશ,
જિન ત્રિભુવન તીરથ, પ્રહ ઉઠી પ્રણુમીશ. ૨

પ્રભુ બેસી ત્રિગઢે, વીર કરે વખાણ,
દાન શીલ તપ ભાવ, સમજે બાણ અબાણ;
સંસારતાણું જેહ, બાણે સકલ વિનાણ,
જિનવાણી સુણતાં, ફલ લાભે કલ્યાણ. ૩

પાય અંઝર અમકે, ધુધરીનો ઘમકાર,
કટિમેખલ ખલકે, ઉર એકાવલીહાર;
સિદ્ધાચિકા સેવે, વીરતણો દરબાર,
કવિ તિલકવિજય ખુદ, સેવકને જયકાર. ૪

૧૨ (રાગ-આદિજિનવરરાયા)

મ હા વીરજિણું દા, રાય સિદ્ધાર્થ નંદા,
લંછન મૃગેં દા, બાસ પાયે સુહંદા;
સુર નર વર ઈંદા, નિત્ય સેવા કરંદા,
ટાલે ભવફંદા, સુખ આપે અમંદા. ૧

અહ જિનવર માતા, મોક્ષમાં સુખશાતા,
અહ જિનની ખ્યાતા, સ્વર્ગ ત્રીજે આખ્યાતા;
અહ ૧જિનપ જનેતા, રનાક માહેન્દ્ર યાતા,
સવિ જિનવર નેતા, શાશ્વતા સુખ હેતા. ૨

૧ જિનેશ્વરે. ૨ દેવલોક.

મલ્લી નેમિ પાસ, આદિ અઠ્ઠમ ખાસ,
 કરી એક ઉપવાસ, વાસુ પૂજ્ય સુવાસ;
 શેષ છઠ્ઠ સુવિલાસ, કેવલજ્ઞાન જાસ,
 કરે વાણી પ્રકાશ, જેમ અજ્ઞાન નાસ. ૩

જિનવર જગદીશ, જાસ મહોટી ^૧જગીશ,
 નહિ રાગ ને રીશ, નામીયે તાસ શીશ;
 માતાંગ સુરઘ્ણશ, સેવતો રાતદિસ,
 ગુરુ ઉત્તમ અધીશ, પદ્મ ભાષે સુશિસ. ૪

૧૩ (રાગ-ગૌતમ યોલે ત્રંચ સંભાલી.)

વીરજગપતિ જન્મ જ થાવે, નંદન નિશ્ચિત શિખર સુહાવે,
 આઠ કુમારી ગાવે,
 અઠ ગજદંતા હેઠે વસાવે, રુચકગિરિથી છત્રીશ જાવે,
 દ્વીપ રુચક ચઉ ભાવે;
 છપ્પન દિગકુમરી હુલરાવે, સૂતી કરમ કરી નિજ ઘર પાવે,
 શક સુધોષા યજાવે,
 સિંહનાદ કરી જ્યોતિષી આવે, ભવન વ્યંતર શંખ પડહે મિલાવે,
 સુરગિરિજન્મ મલ્હાવે. ૧

ઋષભ તેર રશશિ સાત કહીજે, શાન્તિનાથ ભવ ધાર સુણીજે,
 મુનિસુત્રત નવ કીજે,
 નવ નેમીશ્વર નમન કરીજે, પાસપ્રભુના દશ સમરીજે,
 વીર સત્તાવીશ લીજે;

૧ જિજ્ઞાસા. ૨ ચંદ્રપ્રભ.

: ૧૧૪ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પ્રથમ તરંગ

અજિતાદિક જિન શેષ રહીને, ત્રણ ત્રણ ભવ સઘલે ઠવીને,
ભવ સમકિતથી ગણીને,
જિનનામખંધ નિકાચિત કીને, ત્રીને ભવે તપ ખંતી ધરીને,
જિનપદ ઉદયે સીઝે. ૨

આચારાંગ આદે અંગ અગ્યાર, ઉવવાઈ આદે ઉપાંગ તે ખાર,
દશ પયત્ના સાર,

છ છેદ સૂત્ર વિવિધ પ્રકાર, ઉપગારી મૂલ સૂત્ર તે ચાર,
નંદી અનુયોગદ્વાર;

એ પીસ્તાલીશ આગમ સાર, સુશુતાં લહીયે તત્ત્વ ઉદાર,
વસ્તુ સ્વભાવ વિચાર,

વિષય ભુજંગિની વિષ અપહાર, એ સમો મંત્ર ન કો સંસાર,
વીરશાસન જ્યકાર. ૩

૧નકુલ ખીજેરું દોય કર ઝાલી, માતંગ સુર શામ કાન્તિ તેજાલી,
વાહન ગજ શુંઠાલી,

સિંહ ઉપર બેઠી રઠીયાલી, સિદ્ધાયિકાદેવી લટકાલી,
હરિતા ચાર ભૂજાલી;

પુસ્તક રઅભયા જિમણે ઝાલી, ઝમાતુલિંગ ને વીણા રસાલી,
વામભૂજ નહિ ખાલી,

શુભ ગુરુ ગુણ પ્રભુ ધ્યાન ઘટાલી, અનુભવ નેહસું દેતી તાલી,
વીર વચન ટંકશાલી. ૪

૧ તોળીયો. ૨ અભયમુદ્રાવાલી. ૩ ખીજેરું.

૧૪ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

લહો ભવજલ તીર, ધર્મ કોટીર હીટ,
હુરિત રજ સમીર, મોહ ભૂ સારે ૧ સીર;
હુરિત દહન નીર, મેરુસમ એક ધીર,
ચરમ શ્રીજિનવીર, ચરણ કલ્પદ્રુ રકીર. ૧

ધમિ જિનવર માલા, પુન્ય નીર પ્રવાલા,
જગ જંતુ દયાલા, ધર્મની ઉસત્રશાલા;
કૃત સુકૃત યસુગાલા, જ્ઞાનલીલા વિશાલા,
સુર નર મહિપાલા, વંદતા તે ત્રિકાલા. ૨

શ્રીજિનવર વાણી, દ્વાદશાંગી રચાણી,
સુગુણ રચણખાણી, પુણ્ય પીયૂષ પાણી;
નવમ રસ રંગાણી, સિદ્ધિસુખની નિશાની,
હુહ પીલણુ ઘાણી, સાંભલો ભાવ આણી. ૩

જિનમત રખવાલા, જે વલી લોગપાલા,
સમકિત ગુણવાલા, દેવ દેવી કૃપાલા;
કરો મંગલમાલા, ટાળીને મોહ પહાલા,
સહજ સુખ રસાલા, યોધિ દીજે વિશાલા. ૪

૧૫ (રાગ-આદિજિનવરરાયા)

કઠીન કરમ મેલી, કાઠીયા તેર ડેલી,
વિમલ વિનય વેલી, ભાવ ભોલે ગહેલી;
નિસુણી હરખ હેલી, ભેટી પામે દુહેલી,
સવિ સહીય પહેલી, વીર વાંદુ વહેલી. ૧

૧ હળ. ૨ પોપટ. ૩ ધર્મશાલા. ૪ સુકાલ. ૫ અવસ્થા.

પરમપુરસ સામી, વંદીએ મુગતિગામી,
શુભ સંયોગ પામી, સાચી સેવા સુકામી;
વર અંપક દામી, લાવ રે કુલ વરામી,
પ્રભુ પૂજે સુધામી, માનુષો જન્મ પામી. ૨

ચરમજિન ભાષે, વાણી જે ચિત્ત રાષે,
વીર ચિત્ત શત સાષે, લોકમાં ધર્મ દાષે;
દુરગતિ રજ નાષે, સ્વર્ગનાં સુખ ચાષે,
મધુર રસ દ્રાષે, સાર નહિ જેહ પાષે. ૩

મન વચન નિહાલે, વીરની શીખ સ્વાલે,
ત્રિભુવન તે મહાલે, દુઃખનો ભાગ ઝાલે;
શુભ ધન નિહાલે, દેવ માતંગ લાલે,
ભગતિ વીધન ટાળે, સંઘના કોડ પાલે. ૪

ગંધારમંડન શ્રી મહાવીરજિન સ્તુતિ

૧૬ (રાગ-શ્રીશત્રુજયતીરથ સાર.)

ગંધારીમહાવીરજિણુંદા, જેને સેવે સુર નર ઈંદા,
દી ઠે પર મા નં દા,
ચૈતર શુદ્ધ તેરસ દિન જાયા, છપ્પન દિગકુમરી ગુણુ ગાયા,
હરખ ધરી હુલારાયા;
ત્રીશ વરસ પાલી ઘરવાસ, માગસર વહ દશમી વ્રત જાસ,
વિચરે મન ઉદલાસ,
એ જિન સેવો હિતકર જાણી, એહથી લહીયે શિવપટરાણી,
પુણ્યતાણી એ ખાણી. ૧

૧ રમણિક. ૨ પ્રેમે. ૩ યાળી નાષે.

૧ અભજિનેશ્વર તેર ભવ સાર, ચંદ્રપ્રભ ભવ આઠ ઉદાર,
 શાન્તિકુમાર ભવ ખાર,
 ૨ નિસુવ્રત ને નેમકુમાર, તે જિનના નવ નવ ભવ સાર,
 દશ ભવ પાર્શ્વકુમાર;
 ૩ ત્તાવીશ ભવ વીરના કહીયે, સત્તર જિનના ત્રણ ત્રણ લહીયે,
 જિનવચને સદહીએ,
 ૪ પાવીશજિનનો એક વિચાર, એકથી લહીયે ભવનો પાર,
 નમતાં જય જયકાર. ૨

૧ શાખ શુદ્ધ દશમી લહી નાણુ, સિંહાસન ખેઠા વર્ધમાન,
 ઉપદેશ દે પ્રધાન,
 ૨ અગ્નિખૂણે હવે પર્ષદા સુણીયે, સાધ્વી વૈમાનિક સ્ત્રી ગણીયે,
 મુનિવર ત્યાંહીજ ભાણીયે;
 ૩ વ્યંતર જ્યોતિષી ભુવનપતિ સાર, એક નૈઋત્યખૂણે અધિકાર,
 વાયવ્યખૂણે એની નાર,
 ૪ ઇશાને સોહીયે નર નાર, વૈમાનિક સુર થઈ પર્ષદા ખાર,
 સુણે જિનવાણી ઉદાર. ૩

૧ અક્કેસરી અજિયા દુરિચારી, કાંતી મહાકાલી મનોહારી,
 અચ્યુઆસંતા સારી,
 ૨ જ્વાલા સુતાર્યા ને અસોયા, સિરીવત્સા વચંડા માયા,
 વિજ્યાંકુસી સુખદાયા;
 ૩ પત્નિતિ નિવ્વાણી અચ્યુઆ ધરણી, વૈરુદદત્ત ગંધારી અઘહરણી,
 અંબ પઉમા સુખકરણી,
 ૪ સિદ્ધાર્થ શાસનરખવાલી, કનકવિજય બુધ આનંદકારી,
 જસવિજય જયકારી. ૪

†૧૭ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

નાણાપુરવરમંડણુ જિનવર, સોહો જીવીતસ્વામી જી,
 સુરપતિ નરપતિ તીર્થપ્રભુને, પ્રણુમે નિજ સિરનામી જી;
 શ્રીસિદ્ધારથનૃપ કુલ કલ્પ, ગુણુ ગણુ ભાસે ભાણુ જી, ૧
 ભવિજન ભવભય ભાવઠે ભંજન, સજ્જન રંજન બાણુ જી.
 પંચ અનુત્તર નવ ઐવેકે, વંદો જિનવરરાય જી,
 ધાર દેવલોક ને જ્યોતિષ વ્યંતર, ભુવનપતિના ઠાય જી;
 જંબૂ ધાર્ઠીવ નંદીસર, રુચક કુંડલદીપે જી,
 મેરુમહિધર પુખ્ખર પ્રમુખે, દીઠે સવિ દુઃખ ધીપે જી. ૨
 સમોસરણુ જોસીને જિનપતિ, અર્થ અનોપમ ભાસે જી,
 સૂત્રહ કેરી રચના ગણુધર, નિજ ખુદ્ધિ પરકાસે જી;
 એહવા પ્રવચન નિસુણી ભવિજન, મનમાંહે જે ધરશે જી,
 તે વેગે શિવરમણીકેરા, સુખ ભલેરાં વરશે જી. ૩
 નાણાનગરનિવાસી જનને, સંકટ હરવા શૂરી જી,
 શ્રીસિદ્ધાર્ઠ સેવા સારે, વીરજિણુંદની પૂરી જી;
 તપગચ્છપતિ શ્રીવિજયઆણુંદસૂરિ, વદન સરરુહ હંસ જી,
 કેવલ કમલા આપો માતા, મુજને ઈમ કહે હંસ જી. ૪

અમદાવાદમંડન શ્રી મહાવીરજિન સ્તુતિ

૧૮ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

રાજનગરમાં વીરજિણુંદા, ભવિ કુમુદવન ચંદા જી,
 શેત્રુંજે શ્રીઋષભાદિક જિન, પ્રણુમું પ્રેમ આણુંદા જી;
 સંપદકારી દુરિત નિવારી, જેહને પ્રવચન ભાખ્યું જી,
 શ્રીગુરુ ખીમાવિજય સુપસાયે, મુનિજિન ચિત્તમાં રાખ્યું જી. ૧

દ્વિતીય તરંગ

શ્રીચોવીસતીર્થંકર ભગવાનની સ્તુતિએ

૧ (માલિનીજંદ.)

કનકતિલક ભાલે, હાર હૃદયે નિહાળે,
 ઋષભપાય પખાલે, પાપના પંક ટાળે;
 ૧અરચી નવર માલે, કુટડી કૂલમાળે,
 નરભવ અબ્જુવાલે, રાગ ને રેસ ૧ટાળે. ૧

અનિત ૩કુણે ન જીત્યો, ૪જેહને માન ૫વીત્યો,
 અવનિ વર વિદિતો, માનીયે માનવી ? ૬ત્યોં;
 ૭લહે તે સુખ ન ચિન્ત્યો, પૂજ રે માનવી ! ૮ત્યોં,
 ૯જે જન મન ચિન્ત્યો, ૧૦મૂકીયે માનવી ! ત્યોં. ૨

સમવસરણ ળઈઠા, ચિત્ત મોરે પઈઠા,
 અસુખ અતિ અરિઠા, ૧૧ઉપડ્યા તે અરિઠા;
 ૧૨સુપરે કરે ગરિઠા, સુખ પામ્યા જ ઈઠા,
 ૧૩ભવ ભય મુજ નીઠા, સંભવરવામી ઠીઠા. ૩

૧ અરે વિનવિ રસાલે. ૨ રાલે. ૩ કિણિ ન જીતો. ૪ નેહનિ.
 ૫ વીતો. ૬ તો. ૭ લહીશ સુખ ન વિતો. ૮ તો. ૯ હજી ન મનન
 ચિતો. ૧૦ કાંઈ તું માનવી તો. ૧૧ ઉપજ્યો તેઉ ખીઠા. ૧૨ સુપરિ
 કરી ગરિતા(ઠા) સૌખ્યા પામ્યા અતીઠા. ૧૩ ભવ હુઅ મુજ મીઠા.

લહકે શિર ધ્વજનો, જ્ઞાનકેરો ખજનો,
જિનવર નહિ નાનો, સ્વામી સાચો પ્રજનો;
૧જગે જશ વરવાનો, વિશ્વમાંહે ન છાનો,
સુત સમરથ માનો, માતા સિદ્ધારથાનો. ૪

વિષમ રવિષવામી, કેવલજ્ઞાનયામી,
દુરગતિ દુઃખદામી, જે હુચ્ચો સિદ્ધિગામી;
હૃદય ધરી તે ધામી, પૂરવે પુન્ય કામી,
સકલ સુમતિસ્વામી, સેવીયે શિસ નામી. ૫

૩મ કર અરથ મહારો, લોભના *લોઠ વારો,
ભવિક ભવ મહારો, ચિંત યાપે મહારો;
નરયગતિ નિવારો, ચિત્ત યચિતા ન ધારો,
પદ્મ પ્રભ જીહારો, સાંભલો ખોલ સારો. ૬

કય શિવપુરવાસો, સ્વામી લીલા વિલાસો,
૧જયતિ જગ સુખાસો, જેહના દેવદાસો;
દલિય કરમ ખાસો, રાગ નાઠો નિરાસો,
૬ગુરુ ગુણગણવાસો, રાગ નહિ દોષ જાસો. ૭

૧મદ મદન વકુમાયા, ક્રોધ જોધા નમાયા,
ભવ ભમર ભમાયા, રોગ સોગો ગમાયા;
સકલ ગુણ સમાયા, લખમણા જાસ માયા,
પ્રણમું સુજિન યાયા, ચંદ્ર ચંદ્રપ્રભાયા. ૮

૧ જશ જગિ વરવાનો ખયલમાંહે. ૨ વિષય. ૩ મ કહિ અરથ હમારો. *ભરતીનો ઘોડો. ૪ ચેતે સવારો. ૫ જય જીગતિ. ૬ ગુરુચ ગુણ નિવાસે દોષ દોષઈ ન જાશે. ૭ સદન. ૮ માયા.

સુવિધિ સુવિધિ માંડી, પાપનાં પૂર છાંડી,
મયણ મદને છાંડી, ચિત્ત ચોકખું લગાડી;
કુગતિ મતિ ૧નસાડી, મુક્તિ કન્યા રમાડી,
સુણ સુણને માડી, દેખવાની રુઆડી. ૯

કનકવરણ પીલા, જિણે જીતી *પ્રમીલા,
શિરિ ધરીય સુશીલા, દૂરી કીધા કુશીલા;
પ્રગટિત તપશીલા, શીતલસ્વામી શીલા,
મ કરસી અવહિલા, જેહની લીલ લીલા. ૧૦

ભવિકનર ભણીજે, રસંતને માર્ગ લીજે,
અહ નિશિ સમરીજે, સેવ શ્રેયાંસ કીજે;
વિવિધ સુખ વરીજે, પુન્ય પીયૂષ પીજે,
૩તિમ તમ થર ખીજે, લચ્છીનો લાહો લીજે. ૧૧

જશ મુખ અરવિદો, ઉગીયો જે દિણદો,
કર અભિનવ અદો, પુન્ય માનો અમદો;
નયણ અમીય ણિદો, જસ સેવે સુરિદો,
પય નમીય નરિદો, વાસુપૂજ્ય જિણિદો. ૧૨

અસુખ ૪અસુખ હણેવા, સૌખ્યના લક્ષ લેવા,
ભવજલ ધિ તરેવા, પુન્ય +પોતુ ભરેવા;
મુગતિવધૂ વરેવા, દુર્ગતિ દાહ દેવા,
વિમલ વિમલ સેવા, ચિત્ત ચિંતા હરેવા. ૧૩

અકલ નવિ કલાયો, પાર કિણે ન પાયો,
ત્રિભુવન ન સમાયો, જેહનો જ્ઞાન ૫અમાયો;

૧ સમાડી. *નિદ્રા ૨ સ્યું ભમો માર્ગી ખીજે. ૩ તિમ તિમ યમ
૪ મુખ. ૫ ન માયો. + વહાણુ.

જળ જિનવર જાયો, રોગનો અંત આયો,
હૃદયકમલ ધ્યાયો, તે અનંતો સુહાયો. ૧૪

ધરમ ધરમ ભાષે, મુક્તિ મારગ દાષે,
જગિ જિનવર ભાષે, પાપ જાઈ ન પાષે;
વરસ દિવસ પાષે, જે પ્રભુ ચિત્ત રાષે,
પુરુષ આણીય આષે, સૌખ્ય તે અંગ આષે. ૧૫

મયગલ ઘરખારી, નારી શ્રૃંગાર ભારી,
૧કનક રચણધારી, કોડી કેતી વિચારી;
પ્રભુ તસ પરિહારી જ્ઞાન આશિરધારી,
ત્રિભુવન જયકારી, શાન્તિ સેવો રસવારી. ૧૬

વરકનક ઘડાયા, હાર હીરે જડાયા,
મુગટ શિર અડાયા, સૂર તેજે જડાયા;
તિવડી તડ તડાયા, પાપ પૂંઠે પડાયા,
કુસુમ શિર અડાયા, કુન્થુ પૂજન્તિ રાયા. ૧૭

કરમ ભરમ જાલી, પુન્યની નીક વાળી,
રતિ અરતિ ટાળી, કેવલજ્ઞાન પાળી;
અખય સુખ રસાલી, સિદ્ધિ પામી સુહાલી,
અર અરચીસું માળી, આપી રે કૂલટાળી. ૧૮

સુણુ સુણુ રે હલ્લી, પુન્યની પૂરી ગલ્લી,
ઘર તરુચાર વલ્લી, પૂત પૂતે હિ ભલ્લી;
નિતુ નવનવ વલ્લી, ભૂરિ ભોગે હિ કુલ્લી,
પ્રણુમતિ જિન મલ્લી, તાસ કલ્યાણુ વલ્લી. ૧૯

૧ નયણુ કનક ક્યારી. ૨ જુહારી.

વિગત કરી કુલિંગા, પામીયા પુન્ય તુંગા,
 નવિ લગવિલ જંગા, દુઃખ દોષા દુરંગા;
 જળ હુયે જિન સંગા, સુવ્રતસ્વામી ચંગા,
 ૧કરી તરલ તરંગા, આલસુમાંહિ ગંગા. ૨૦

નમિ નરય નિવારે, માન માયા વિદારે,
 ભવજલધિ અપારે, હેલ હેલાં ઉતારે;
 ભગતિ જિનસુ ધારે, લોભ નાણે લગારે,
 જિન બુગતે બુહારે, તે સવિ કાજ સારે. ૨૧

કુગતિ કુમતિ છોડી, પાપની પાલ ક્ષોડી,
 ટળીય સયલ ખોડી, મોહની વેલ મોડી;
 જિણે શિવવહુ લોડી, કો નહિ નેમ રળેડી,
 પ્રણમે સુર નર કોડી, નાથ જે હાથળેડી. ૨૨

જલ જલણુ વિયોગા, ભોગ સંગ્રામ યોગા,
 હરિય મયગલ સોગા, વાટ ચોરારિ રોગા;
 સવિ ભયહર લોગા, પામીયા પાસ યોગા,
 નરક નહિ યોગા, પૂજતાં ભૂરિ ભોગા. ૨૩

કઠીન કર્મ મેલી, કાઠીયા તેર ઠેલી,
 વિમલ વિનય વેલી, ભાવ ભોલે ગહેલી;
 નિસુણી હરખ હેલી, ભેટી પામી દુહેલી,
 સવિ સહીય પહેલી, વીર વંદુ વહેલી. ૨૪

સર્વજિનની સ્તુતિ

દુરિત દુઃખ દુકાલા, પુણ્ય પાણી સુકાલા,
 જસ ગુણ વરણાલા, રંગે ગાયે રસાલા;

૧ હાથી. ૨ હોડી.

ભવિકનર ત્રિકાલા, ભાવે વઢે મયાલા,
જય જિનવરમાલા, નામ લચ્છી વિશાલા. ૨૫

જ્ઞાનની સ્તુતિ

અમીયરસ સમાણી, દેવ દેવી વખાણી,
સુગુણ રચણખાણી, પાપવલ્લી કૃપાણી;
સુણ સુણ રે પ્રાણી, પુણ્યચી પટ્ટરાણી,
જય જિનવર વાણી, સેવીયે સાર જાણી. ૨૬

શાસનદેવીની સ્તુતિ

ર મ ઝ મ ઝ મ કારા, ને ઉ રી ચા ઉ દારા,
કટિ તટિ ખલકારા, મેખલાચા અપારા;
અમલ કમલ સારા, દેહ લાવણ્યધારા,
સરસતી જયકારા, હોજે મેં જ્ઞાનધારા. ૨૭

કથાશ

તપગચ્છ દિણ્યર લચ્છીસાયર, સોમદેવસૂરીશ્વરો,
શ્રીસોમજશગણુધાર સેવી, સમયરત્ન મુનિસરો;
માલિનીછંદે ચમકખંધે, સ્તવ્યા જિન ઉલટ ઘણે,
ઈમ લહો લાભ અનંત મુનિવર, લાવણ્યસમય સદા *ભણે ૧

+ ૨ (માલિનીછંદ.)

ઋષભ જિ ન સુહાયા, શ્રીમરુદેવીમાયા,
કનકવર્ણુ કાયા, મંગલા જાસ જાયા;

૧ જોખીરધારા. *એકથી ચોવીશ સુધીની ક્રમસર શ્રીઋષભદેવભગવાનથી શ્રીમહાવીરભગવાન સુધીની સ્તુતિઓ છે. ૨૫-૨૬ અને ૨૭ મી ગાથા દરેકની સાથે ઉમેરવાથી ચોવીશ જિનના જોડા-થોથો થાય છે.

વૃષભ લંછન પાયા, દેવ નર નારી ગાયા,
પણસય ધનુ છાયા, તે પ્રભુ ધ્યાન ધ્યાયા. ૧

અજિતજિનપતિનો, દેહ કંચન જરીનો,
ભવિકજન નગીનો, જેહથી મોહ છીનો;
હું તુજ પદ લીનો, જેમ જલમાંહિ મીનો,
નવિ હોયે તે દીનો, તાહરે ધ્યાન પીનો. ૨

જિન સંભવ વારુ, લંછને અશ્વધારુ,
ભવજલનિધિ તારુ, ૧કામગદિ તીવ્ર દારુ;
સુરતરુ પરિચારુ, દુસમાકલિ ૨મારું,
શિવમુખ કિરતારુ, તેહનું ધ્યાન સારું. ૩

અભિનંદનજિનચંદો, સામ્ય ૩માકંદ કંદો,
નૃપ સંવર નંદો, ધ્વંસિતા-શેષ કંદો;
તમતિમિર દિણુંદો, લંછને વાનરિદો,
જસ આગલ મંદો, સૌમ્ય ગુણિ ૪સારદિંદો. ૪

સુમતિ સુમતિ આપે, દુઃખની કોડિ કાપે,
સુમતિ સુયશ વ્યાપે, ઝેઠિનું ખીજ વાપે;
અવિચલ પદ થાપે, જસ દીપે પ્રતાપે,
કુમતિ કંદ પહાપે, જે પ્રભુ ધ્યાન છાપે. ૫

પદમપ્રભ સોહાવે, ચિત્તમાં નિત્ય આવે,
મુગતિવધૂ મનાવે, રક્તતનુ કાન્તિ કાવે;
દુઃખ નિકટ નાવે, સન્તાત સૌખ્ય પાવે,
પ્રભુ ગુણગણ ધ્યાવે, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ થાવે. ૬

૧ કામરૂપી રોગને દૂર કરવામાં કાષ્ટ વિશેષ. ૨ મારવાડ. ૩ આંખો.
૪ શરદઋતુનો ચંદ્ર. ૫ નાશ કરવું.

ફલે કામિત આસ, નામથી દુષ્ટ નાસ,
મહી મહિમ પ્રકાસ, સાતમા શ્રીસુપાસ;
સુર નર જસ દાસ, સંપદાનો નિવાસ,
ગાયે ભવિ ગુણરાસ, જેહ ધારી ઉદ્ધાસ. ૭

શુભ નરગતિ પામી, ઉદમી ધર્મધામી,
જિન નમો શિરનામી, ચંદ્રપ્રભ નામિ સ્વામી;
મુજ અંતરયામી, જેહમાં નહિ ચ ખામી,
શિવગતિ વરગામી, સેવતા પુણ્યે પામી. ૮

સુવિધિજિન ભદંત, નામ વલી પુષ્પદંત,
સુમતિ તરુણી કંત, જેહથી તેહ સંત;
કીયો કર્મ દુરંત, લચ્છીલીલા વરંત,
ભવજલધિ તરંત, તે નમીજે મહંત. ૯

સુણી શીતલદેવા, વાલહી તુજ સેવા,
જિમ ગજની રેવા, તુંહી દેવાધિદેવા;
પર આણુ વહેવા, સુર છે નિત્યમેવા,
સુખ ગતિ લહેવા, હેતુએ દુઃખ ખેવા. ૧૦

સવિ જન અવતંસ, જાસ ઈશ્રખાગ વંશ,
વિજિત મહન કંસ, શુદ્ધ ચારિત્ર હંસ;
કૃત ભયવિધ્વંસ, તીર્થનાથ ત્રેયાંસ,
વૃષભ કુકુદ ૧અંશ, તે નમું પુણ્ય અંશ. ૧૧

વસુપૂજ્યનૃપ તાત, શ્રીજયાદેવી માત,
અરુણુ કમલ ગાત, મહિષલંછન વિખ્યાત;
જસ ગુણુ અવદાત, શીત જાણે નિવાત,
હોઈ નિતુ સુખસાત, ધ્યાવતા દિનરાત. ૧૨

વિમલ વિમલ ભાવે, વંદતાં દુઃખ ભાવે,
નવનિધિ ઘરી આવે, વિશ્વમાં માન પાવે;
સુચર લંછન કાવે, ભૂમિ નરખેદ ધાવે,
મનુ વિનતિ જણાવે, સ્વામીનું ધ્યાન ધ્યાવે. ૧૩

અનંતાજન નમીને, કર્મની કોડી છીને,
શિવસુખ ફલ લીને, સિદ્ધિલીલા વરીને;
ઓધિળીજ મોહિ દીને, એટલું કાજ કીને,
મુજ મન અતિ રીએ, સ્વામી તો કાર્ય સીએ. ૧૪

ધર્મજિનપતિનો, ધ્યાન રસમાંહિ ભીનો,
વર રમણ રશચીનો, જેહને ચરણ લીનો;
ત્રિભુવન સુખ કીનો, લંછને વજ્ર દીનો,
હોઈ તેહ જ લીનો, જેહને તું વસીનો. ૧૫

જિનપતિ જયકારી, પંચમો ચક્રધારી,
ત્રિભુવન સુખકારી, સમ ભયને નિવારી;
સહસ ચોસઠ નારી, ચઉદ સ્તનાધિકારી,
જિન શાન્તિ જિતારી, મોહ હસ્તી ઉમૃતારી. ૧૬

જિન કુન્થુ દયાલા, છાગ લંછન સુહાલા,
જસ ગુણુ શુભમાલા, કંઠી પહેરો વિશાલા;
નમતિ ભવિ ત્રિકાલા, મંગલા શ્રેણિ સાલા,
ત્રિભુવનને ઉજાલા, તાહરા તેજ માલા. ૧૭

અરજિનપતિ જુહારું, કર્મનો કલેશ વારું,
અહનિશ સંભારું, તાહરું નામ ધારું;
કૃત જય જયકારું, પ્રાપ્ત સંસારપારું,
નવિ તેહ વિસારું, આપણા આપ તારું. ૧૮

૧ ધા કરવામાં. ૨ ઇન્દ્રાણી. ૩ સિંહ.

જિન મલિલ મહેલા, ૧વાને છે જેહ નીલા,
એ અચરિજ લીલા, સ્ત્રીતણે નામ મીલા;
દુશ્મન સવિ રપીલા, સ્વામી જે છે વસીલા,
અવિચલ સુખલીલા, દીજે સુણી રંગીલા. ૧૯

મુનિસુવ્રતસ્વામી, હું નમું શીશ નામી,
મુજ અંતરયામી, કામદાતા અકામી;
હુઃખ દોહગ વામી, પુણ્યથી સેવ પામી,
શમ્યા સર્વ હરામી, રાજ્યતા પૂર્ણ જામી. ૨૦

નમિ જિનવર માનો, જે નહિ વિશ્વ છાનો;
સુત વ્ર પા માનો, પુણ્યકેરો ખજનો;
કનક કમલ વાનો, કુંભ છે જે કૃપાનો,
સવિ ભુવન પ્રધાનો, જેહસું એકતાનો. ૨૧

ગયા શસ્ત્રાગારે, શંખ નિજ હાથ ધારે,
કીયો શબ્દ પ્રચારે, વિશ્વ કંખ્યા તિવારે,
ઝહરિ સંશય ધારે, એહની કોઇ સારે,
જયો નેમકુમારે, ખાલથી બ્રહ્મચારે. ૨૨

જલધર અનુકારે, પુણ્યવલ્લી વધારે,
કૃત સુકૃત સંચારે, વિગ્નને જે વિદારે;
નવનિધિ આગારે, કષ્ટની કોડી વારે,
મુજ પ્રાણા ધારે, માત વામા મલ્હારે. ૨૩

લહ્યો ભવજલતીર, ધર્મકોટીર હીર,
દુરિત રજ સમીર, મોહ ભૂ સાર ષસીર;
ભવ દહન નીર, મેરુ સમઃ એક ધીર,
ચરમ શ્રીજિનવીર, ચરણ કલ્પકૃ પકીર. ૨૪

૧ વર્ણ. ૨ પીલી નાંખ્યા. ૩ કૃષ્ણ. ૪ હળ. ૫ પોપટ.

સર્વજ્ઞિનની સ્તુતિ

ધર્મ જ્ઞિનવરમાલા, પુણ્ય નીર પ્રવાલા,
જગ જંતુ દયાલા, ધર્મની સત્રશાલા;
કૃત સુકૃત સુગાલા, જ્ઞાનલીલા વિશાલા,
સુર નર મહીપાલા, વંદતા તે ત્રિકાલા. ૨૫

આગમની સ્તુતિ

શ્રીજ્ઞિનવર વાણી, દ્વા દ શાં ગી રચાણી,
સુગુણ રચણખાણી, પુણ્ય પીયૂષ પાણી;
નવમ રસ રંગાણી, સિદ્ધિસુખની નિશાણી,
દુહ પીલાણુ ઘાણી, સાંભલો ભાવ આણી. ૨૬

શાસનદેવદેવીની સ્તુતિ

જ્ઞિનમત રખવાલા, જે વલી લોકપાલા,
સમકિત ગુણવાલા, દેવ દેવી કૃપાલા;
કરો મંગલમાલા, ટાલીને મોહ હાલા,
સહજ સુખ રસાલા, યોધિ દીજે *વિશાલા. ૨૭

કલશ

કૃત માલિની સુછંદ, સંસ્તવ્યા મેં મુનીંદ,
સવિ જ્ઞિનવર વૃંદ, જ્ઞાનવિમલસૂરીંદ;
કુમત તમ દિણુંદ, નાશિતાશેષ દંદ,
ભવિક કુમુદ્યંદ, સૌમ્ય સહકાર કંદ. ૨૮

* એકથી યોવીસ સુધીની ક્રમસર શ્રીઋષભદેવભગવાનથી શ્રી-
હાવીરભગવાન સુધીની સ્તુતિ થાય છે. ૨૫-૨૬ અને ૨૭ મી ગાથા
રિક્તની સાથે ઉમેરવાથી યોવીશજ્ઞિનની સ્તુતિના જોડા-થોથો થાય છે.

+ ૩ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

ઋષભ અજિત સંભવ અભિનંદન, સુમતિ પદ્મપ્રભ દેવ જી,
શ્રીસુપાસ ચંદ્રપ્રભ સુવિધિ, શીતલનાથ જિન સેવ જી;
શ્રીશ્રિયાંસ વાસુપૂજ્ય વિમલ, અનંત ધર્મ આનંદુ જી,
શાન્તિ કુન્થુ અર મહિ સુપ્રત, નમિ નેમી પાસ વીર વંદુ જી. ૧

પાંચ ભરત પાંચ ઐરવતખેત્રે, તીર્થંકર થોવીસ જી,
અતીત અનાગત ને વર્તમાને, ગણુતાં સાતસે વીસ જી;
સાઠં સો જિન ઉત્કૃષ્ટે વિજયે, વીસ જઘન્ય કાલે જેહ જી,
ઋષભ ચંદ્રાનન વારિખેણુ વર્ધમાન, શાશ્વતજિન થુણે તેહ જી. ૨

અંગ ઈગ્યાર ને ઉપાંગ ગારે, પયત્ના દસ સાર જી,
છ છેદ ચાર મૂલ સૂત્ર વખાણું, નંદી અનુયોગદ્વાર જી;
સૂત્ર અરથ ભાષ્ય વલી ચૂણિ, જેહની યુક્તિ સદહિયે જી,
પંચાંગી શ્રીજિનધર્મવાણી, ભણુતાં શિવસુખ લહીયે જી. ૩

ચોસઠ ઈન્દ્ર થોવીશ જક્ષ જક્ષણી, ષોડશ વિદ્યાદેવી જી,
લોકપાલ નવગ્રહ સુરવર જે, શુદ્ધસમકિત સેવી જી;
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર આરાધે, દાન શિયલ તપ ભાવ ધારી જી,
શ્રીજિનચંદ્રસરીશ્વર પભણે, શ્રીસંઘને સુખકારી જી. ૪

શ્રીપંચજિનની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પાર્શ્વજિણુંદા વામાનંદા.)

આદિ શાન્તિ નેમિ પાસ, વીર જિનપતિ વળી,
નમું વર્તમાન અતીત અનાગત, થોવીશે જિનવર રળી;
જિનવર વાણી ગુણુની ખાણી, પ્રેમે પ્રાણી સાંભળી,
સમકિતધારી ભવ ભય વારી, સેવે સુર લળી લળી. ૧

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

૨

શ્રીઆદીશ્વર શાન્તિ નેમિજ્જિનને, શ્રીપાર્શ્વ વીર પ્રભો,
એ પાંચે જિનરાજ આજ પ્રણુમું, હેતે ધરી હે વિભો;
કલ્યાણે કમલા સદૈવ વિમલા, વૃદ્ધિ પમાડો અતિ,
એવા ગૌતમસ્વામી લખિધ ભરીયા, આપો સદા સન્મતિ. ૧

શ્રીશત્રુઙ્ગય અને ગિરનારમંડનની સ્તુતિ

૧

ત્રિભુવનમાંહે તીરથ સાર, શ્રીશત્રુઙ્ગે ને ગિરનાર;
મહિયલમાંહિ મહિમા ઘણો, આદિ નેમ જઈ વંદન કરો. ૧

ગિરુઆ તીરથના ગુણ છે ઘણાં, તીર્થંકર ચઢવીસે તણા;
વિહરમાનજિન વંદુ વીસ, સર્વ સિદ્ધને નામું સીસ. ૨

આવે ઇન્દ્રાણી ને ઇન્દ્ર, આવે નર નારીના વૃંદ;
કરે ઘડુ પૂજા એચ્છવ સાર, પુન્યતણો તિહાં લાભે પાર. ૩

મંડલીકહેવી આવે મલપતી, શાસનહેવી સોલે સતી;
વીરતાણી વૈયાવચ્ચ કરે, લાલવિજય સુખસંપત્તિ વરે. ૪

શ્રીસીમંધરજિનની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શ્રીસીમંધર સેવિત સુરવર, જિનવર જગ જયકારી જ.)
શ્રીસીમંધર પાય પ્રણુમીજે, સમકિત રચણુ લહીજે જ,
તસ આણુ નિત્ય શિર વહીજે, જેથી કર્મ ખપીજે જ;
મહાવિદેહે જિન વંદીજે, આતમગુણુ નંદીજે જ,
પ્રહઉટી નિત્ય નિત્ય જપીજે, શિવરમણી અપ કીજે જ. ૧

આનંદ અર્પણ જિનવર વીસ એ, વિદેહક્ષેત્રે વંદો છ,
 સીમંધર યુગમંધર આદિ, પાપ તિમિરહર ચંદો છ;
 ચંદ્ર ભુજંગમ ઇશ્વર નેમિ, આદિ નામ લઈ નંદો છ,
 જિન જિન જિન ઈમ નિત્ય જપતાં, હરીયે ભવભય કંદો છ. ૨

જિનવાણી ગુણખાણી જાણી, પીજે અમૃત સમાણી છ,
 વાણી પીતાં કર્મની હાણી, આગમથી એમ જાણી છ;
 સ્યાદ્વાદ દ્વીપ નયથી વખાણી, ગણધરદેવ ગુંથાણી છ,
 પાલન કરતાં શિવ નિશાની, બનશે કેવલનાણી છ. ૩

હરતી હોળી વિદ્મને રોળી, કેશર ચંદન ઘોળી છ,
 નવ અંગે પૂજે જિન રટોળી, ભક્તિભાવ રંગરોળી છ;
 શાસનભક્તા ભક્તિ અમેલી, હૃદયકમલને ખોલી છ,
 લખિચસૂરિ કહે જય જિન ઝટાલી, જોલે એવી જોલી છ. ૪

+૨ (રાગ-આસીલાખ પૂરવ ધરવાસે.)

જગચિતામણી સુરતરુ સરીખા, સીમંધરજિનરાયા છ,
 પ્રાતિહારજ આઠ વિરાજે, કનકવરણુમયી કાયા છ;
 અતિશયધારી ને સુવિહિતકારી, ટાલે ભવભય ફેરા છ,
 અમર અમરી નર સેવે પદકજ, પ્રણમું ઉઠી સવેરા છ. ૧

ત્રણ ભુવનમાં ઉદ્યોતક ભાનુ, શાશ્વતાજિનવર સોહો છ,
 ઋષભ ચંદ્ર વારિષેણુ વર્ધમાન, ભવિક કમલ પડિમોહો છ;
 કોડપનરસે કોડળયાલીસ, લખચડવન સુખકંદો છ,
 સહસ્રછત્તીસ ને ઉપર એસી, શાશ્વતાજિન નિત વંદો છ. ૨

આઠકોડ ને છપ્પનલાખ, સત્તાણુંસહસ્ર ઉદાર છ,
 બત્તીસેખ્યાસી તિહુંલોકના, શાશ્વતા ચૈત્ય જુહારો છ;

૧ સાત. ૨ મંડળી. ૩ માથું ધુણાવી.

કરુણાસાગર ગુણુવયણાગર, શ્રીમંદિર જિન ભાષે જી,
ભવિજન કરણુ કચોલે પીવંતાં, વાણી સુધારસ ચાષે જી. ૩
મૃગમદ કેસર ચંદન કરપૂર, પૂજે પંચાંગુલી પાય જી,
સુકૃત વરણી ને દુકૃત હરણી, સંઘ સકલ સુખદાય જી;
શ્રીસીમંધરજિન ધ્યાન કરંતા, સંકેટ વિકટને ચૂરે જી,
કૃષ્ણવિજય સુશીસ દીપ સેવકના, મનહ મનોરથ પૂરે જી. ૪

૩ (રાગ--આસીકાળ પૂરવ ધરવાસે.)

શ્રીસીમંધર સેવિત સુરવર, જિનવર જય જયકારી જી,
ધનુષ પાંચશે કંચન વરણી, મૂરતિ મોહનગારી જી;
વેચરંતા પ્રભુ મહાવિદેહે, ભવિજનને હિતકારી જી,
પ્રહૃતી નિત્ય નામ જપીજે, હૃદયકમલમાં ધારી જી. ૧

સીમંધર યુગખાહુ સુખાહુ, સુખત સ્વયંપ્રભ નામ જી,
અનંત સુર વિશાલ વજ્રધર, ચંદ્રાનન અભિરામ જી;
ચંદ્ર ભુજંગ ઇન્ધર નેમિપ્રભ, વીરસેન ગુણુધામ જી,
મહાભદ્ર ને દેવચશા વલી, અજિત કરું પ્રણામ જી. ૨

પ્રભુ મુખવાણી ઝહુ ગુણુખાણી, મીઠી અમીય સમાણી જી,
સૂત્ર અને અર્થે ગુંથાણી, ગણુધરથી વિરચાણી જી;
કેવલનાણી ખીજ વખાણી, શિવપુરની નિશાની જી,
ઉલટ આણી દિલમાંહે જાણી, વ્રત કરો ભવિપ્રાણી જી. ૩

પહેરી પટોલી ચરણાં ચોલી, ચાલી ચાલ મરાલી જી,
અતિ રુપાલી અધર પ્રવાલી, આંખલડી આણીઆલી જી;
વિદ્ધ નિવારી સાનિધ્યકારી, શાસનની રખવાલી જી,
ધીરવિમલ કવિરાયનો સેવક, યોલે નય મિહાલી જી. ૪

૪ (રાગ—ત્ર્યાસીલાખ પૂરવ ધરવાસે.)

શ્રીસીમંધર મુજને વાલા, આજ સફલ સુવિહાણું જી,
ત્રિગટે તેજે તપતા જિનવર, મુજ તુઠા હું જાણું જી;
કેવલ કમલા કેલિ કરંતાં, કુલમંડણ કુલદીવો જી,
લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ, રુખમિણી વર ધણું જીવો જી. ૧

સંપ્રતિકાલે વીશ તીર્થંકર, ઉદયા અભિનવ ચદા જી,
કેઈ કેવલી કેઈ ખાલક પરણ્યા, કેઈ મહિપતી સુખકંદા જી;
શ્રીસીમંધર આદિ અનોપમ, મહાવિદેહખેત્રે જિણુંદા જી,
સુર નર કોડકોડી મળી વળી, જોવે મુખ અરવિદા જી. ૨

સીમંધર મુખ ત્રિગડું જોવા, હું ^૧અલબયો વાણી જી,
આડા ડુંગર આવી ન શકું, વાટ વિષમ અરુ પાણી જી;
રંગ ભરી રાગ ધરી પાય લાગું, સૂત્ર અર્થ મન સારો જી,
અમૃતરસથી અધિકી વખાણી, જીવદયા ચિત્ત ધારો જી. ૩

પંચાંગુલી મેં પ્રત્યક્ષ દીઠી, હું જાણું જગમાતા જી,
પહેરણ ચરણ ચોલી પટોલી, ^૨અધર ગિરાજે રાતા જી;
સ્વર્ગભુવન સિંધાસણ ખેડી, તુંહીજ દેવી વિખ્યાતા જી,
સીમંધર શાસનરખવાલી, શાન્તિકુશલ સુખદાતા જી. ૪

૫ (રાગ—શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે.)

મુજ આંગણુ સુરતરુ ભગીયો, કામધેનુ ચિંતામણિ પુગીયો;
સીમંધરસ્વામી જો મિલે, તો મનહ મનોરથ સવિ કલે. ૧
હું વંદુ વીસે વિહરમાન, તે કેવલજ્ઞાની યુગપ્રધાન;
સીમંધરસ્વામી ગુણનિધાન, જેહને જીત્યા કોહ લોહ મોહ માન. ૨

૧ મુંઝાયો છું. ૨ હોહ.

आंणावन समरे डोकिवा, मेडने वंछे जिन मोरदा;
 १ मधुकर मावती परिमल रमे, तिम आगमे मारुं मन रमे. ३
 ज्यलखी शासनहेवता, रत्नत्रय गुणु ने साधता;
 विमल सुण पामे ते सदा, श्रीमंधरजिन प्रणुमुं मुदा. ४

६ (राग-मनोहरभूरति महावीरतणी.)

श्रीमंधरस्वामी निर्मला, तुम ज्ञान उपनुं डेवला;
 श्रीमंधरस्वामी तार तार, मुज आवागमन वार वार. १
 सीत्तरसय जिनवर वंदीये, जस नामे पाप निकंदीये;
 संप्रति जिन सोडे वीश सार, ते लवियणु वंदो वारंवार. २
 जिनवाणी साकर सेवडी, पीतां नणु अमृत वेवडी;
 जिनआगम सागर सेवतां, लडे विधारयणु सोडावता. ३
 श्रीमंधरजिनपद अनुचरी, श्रीसंध प्रत्ये जहु सुणकरी;
 कनकाभासा शासनसुरी, घो वंछित देवी पंयांगुली. ४

७ (राग-वीरजिनेसर अति अलपेसर.)

श्रीसीमंधरहेव सुडंकरुं, मुनिमन पंज डंसा ल,
 कुन्थु अरजिन अंतर जनभ्या, तिहुअणु जस परशंसा ल;
 सुव्रत नमि अंतर वणी हीक्षा, शिक्षा जगत विभासे ल,
 उदय पेढाल जिनान्तरमां प्रणु, जशे शिववहु पासे ल. १
 जत्रीश अडिसडि मलीया, धगसयसकृ उच्छिंटा ल,
 अड अड अड मली मध्यमकाले, वीशजिनेश्वर दिंटा ल;
 हो अड यार जवन दश जंभू, धायध पुण्कर मोजार ल,
 पूजे प्रणुमे आचारंगे, प्रवचनसारउद्धार ल. २

१ लमरो.

સીમંધર વર કેવલ પામી, જ્ઞાનપદ ખવણુ નિમિત્તે જી,
 અર્થની દેશનાં વસ્તુ નિવેશન, દેતાં સુણુત વિનીતે જી;
 દ્વાદશ અંગ પૂરવ સૂત્ર રચીયા, ગણુધર લઘિધ વિકસીયા જી,
 અપજ્જવસિય જ્ઞાનાગમ વંદો, અક્ષયપદના રસીયા જી. ૩

આણારંગી સમકિતસંગી, વિવિધભંગી વ્રતધારી જી,
 અઉવિહ સંઘ તીરથ રખવાલી, સહુ ઉપદ્રવ હરનારી જી;
 પંચાંગુલીસુરી શાસનદેવી, દેતી તસ જસ ઋદ્ધિ જી,
 શ્રીશુભવીર કહે શિવસાધન, કાર્ય સકલમાં સિદ્ધિ જી. ૪

૮

મહાવિદેહક્ષેત્રમાં સીમંધરસ્વામી, સોનાનું સિંહાસન જી,
 રુપાનું ત્યાં છત્ર ધિરાજે, રત્નમણીનાં દીવા ચાર જી;
 કુમકુમ વરણી ત્યાં ગહુંડી ધિરાજે, મોતીના અક્ષત સાર જી,
 ત્યાં બેઠા સીમંધરસ્વામી, બોલે મધુરી વાણી જી;
 કેસર ચંદન ભર્યાં કચોળાં, કસ્તુરી ધરાસો જી,
 પહેલી પૂજા અમારી હોજે, ઊગમતે પરભાતે જી. ૧

૯

સીમંધરજ્ઞાનવર સુખકર સાહિબદેવ,
 અરિહંત સકલની ભાવ ધરી કરું સેવ;
 સકલ આગમ પારગ ગણુધર ભાષિત વાણી,
 જયવંતી આણા જ્ઞાનવિમલ ગુણુખાણી. ૧

૧૦

સો કોડ સાધુ સાધ્વીઓ સો કોડ જાણુ,
 એસે પરિવારે શ્રી મં ધ ર ભગવાન;

दश लाभ कहां केवली प्रबुधनो परिवार,
वायक जस वंदे नित्य नित्य वार डंनर. १

११

श्रीसीमंधरस्वामी मोरा रे, हुं तो जप-जपुं नित्य तोरा रे;
राणी इक्षमणीनो भरतार रे, मनवांछित इणदातार रे. १

श्रीवीशविडरमाननी स्तुति

१ (राग-मनोहरभूर्ति महावीरतण्डी.)

पंचविहोड विषे विडरंता, वीस जिनैसर जग जयवंता;
अरणुकमल तस नामुं सीस, अडनिसि समरुं ते जगहीस. १

पंच मेरु पासे उलकंता, सोडे वीस महागजदंता;
तिणु उपरी छे जिनवर वीस, ते जिनवर प्रणुमुं निसदिस. २

गणुडर कहीय हुवालस अंग, थानक वीस लणया तिहां अंग;
तिणु उपरी जे आणु रंग, ते नर पामे सुभ अलंग. ३

जिनशासनहेवी अठवीश, पूरे मुज मनतणी जगीश;
संघताणु जे विघन निवारे, तिहुअणु जन मनवांछित सारे. ४

श्रीशाश्वतजिननी स्तुतिअे।

१ (राग-श्रीशत्रुंजय तीरथसार.)

शाश्वतजिनने करुं प्रणुम, जिम सीजे मनवांछित काम,
लहीये शिवपद डाम,
जंपूद्रीप जेयणु लभ जणु, धातकी पीजे यित्त आणु,
१५करवर सु प्र मा णु;

વારુણીવર ક્ષીરવર દ્વીપસાર, ઘૃતવર દ્વીપ ઈશ્વરસકાર,
 નંદી સર નિરધાર,
 આઠમો દ્વીપ નંદીસર કહીયે, જિહાં શાશ્વતજ્જિન તીરથ લહીયે,
 જિનઆણા શીર વહીયે. ૧

મધ્યે ભાગે ચિહ્નં દિશે સાર, વાપી ચાર અચ્છી મનોહાર,
 લખ જ્યેષ્ઠ વિસ્તાર,
 તેહ વિચે અંજનગિરિ એક, વાપી દીઠ લહીયે સુવિવેક,
 જિહાં જિનધર એક એક;
 તસ ચિહ્નં નાલે પર્વત ચાર, દ્વિધિમુખ નામે છે સુખકાર,
 સવિ મલી સોલ શ્રીકાર,
 દ્વિધિમુખ વિચે રતિકર દોય દોય, વાપી દીઠ આઠ આઠ નગ જ્યેષ્ઠ,
 સવિ મલી ઝત્રીશ હોય. ૨

અંજનગિરિએ ચાર અષ્ટત, દ્વિધિમુખે તિમ સોઠ પવિત્ત,
 રતિકરે ઝત્રીસ દીત્ત,
 પર્વત દીઠ એક એક ભુવન, નંદીસરે પ્રાસાદ ઝાવન,
 જપતાં નિરમલ મન;
 પ્રાસાદ દીઠ એકસોચોવીશ, શ્રીજિનરાજનાં ગિળ કહીશ,
 સંખ્યાએ જ ગ દી શ,
 સવિ સંખ્યાએ પદ્મજ્જર, ચારસેઅડતાલીસ જયકાર,
 ભવ દવ વારણુ હાર. ૩

ઋષભાનન ચંદ્રાનન ભાણુ, વારિખેણુ વર્ધમાન જિન જાણુ,
 સાસયજિનના એ ઠાણુ,
 રુચક કુંડલ દ્વીપ કહંત, જિનધર ચઉ ચઉ તિહાં પ્રણમંત,
 જેહનો મહિમા અનંત;

સાઠ પ્રાસાદે ચઉ ચઉ દ્વાર, અવર સાસયપ્રાસાદે ત્રિ ખાર,
 નમતાં જય જયકાર,
 શાસનદેવી સાનિધ્ય કરેવી, દેવેન્દ્રકુશલ ગુરુ પય સેવી.
 વિદ્યાકુશલ પ્રણુમેવી. ૪

૨ (રાગ-નંદીસર વરદ્રીપ સંભારં.)

ઋષભાનન ચંદ્રાનન બાણો, વારિષેણુ શાશ્વત વર્ધમાનો;
 પૂરવ પશ્ચિમ ઉત્તર ઠાણો, દક્ષિણુ પડિમા ભાગ પ્રમાણો. ૧
 ઊર્ધ્વલોક જિનગિંઘ ઘણેરાં, ભવનપતિમાં ઘર ઘર દહેરાં;
 વ્યંતર જ્યોતિષી તિચ્છ અનેરાં, ચારે શાશ્વતા નામ ભલેરાં. ૨
 ભરતાદિક જે ક્ષેત્ર સુહાવે, કાલત્રિકે જે અરિહા આવે;
 ચાર નામ એ નિશ્ચય થાવે, અંગ ઉવાંગે વાત જણાવે. ૩
 પંચ કલ્યાણકે હર્ષ અધૂરે, નંદીશ્વરદ્રીપે જઈ પૂરે;
 હર્ષ મહોત્સવ કરત અઠ્ઠાઈ, દેવ દેવી શુભવીર વધાઈ. ૪

૩ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણુ દુઃખ વારે જી,
 વર્ધમાન જિનવર વલી પ્રણુમો, શાશ્વત નામ એ ચારે જી;
 ભરતાદિક ક્ષેત્રે મલી હોયે, ચાર નામ ચિત્ત ધારે જી,
 તેણે ચારે એ શાશ્વતજિનવર, નમીયે નિત્ય સવારે જી. ૧
 ઊર્ધ્વ અધો તિચ્છલોકે થઈ, કોડિપત્તરસે બાણો જી,
 ઉપર કોડીબહેંતાલીશ પ્રણુમો, અડવનલખ મન આણો જી;
 છત્રીશસહસ અસીતિ ઉપરે, ગિંઘતણો પરિમાણો જી,
 અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષીમાં, પ્રણુમું તે સુવિહાણો જી. ૨

રાયપસેણી જીવાભિગમે, ભગવતીસૂત્રે ભાળી જી,
 જંખૂદ્રીપ પત્રત્તિ ઠાણાંગે, વિવરીને ઘણું દાળી જી;
 વલી અશાશ્વતી જ્ઞાતાકલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આળી જી,
 તે જિનપ્રતિમા લોપે પાળી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે સાળી જી. ૩

એ જિનપૂજથી આરાધક, ઇશાનઈન્દ્ર કહાયા જી,
 તેમ સૂર્યાભ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવીતણા સમુદાયા જી;
 નંદીશ્વર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયા જી,
 જિન ઉત્તમ કલ્યાણુક દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયા જી. ૪

૪ (રાગ-સત્તરભેદી જિનપૂજ રચીને.)

રુચક નંદીસર ૧ સુરગિરિ આદિ, સ્થાને પ્રભુ ખીરાજે જી,
 દર્શન કરતાં બહુ સુખ લાઘે, જસ ગુણ ગણ અતિ ધાજે જી;
 ઋષભ ચંદ્રાનન વારિષેણ વલી, વર્ધમાન શુભ નામે જી,
 જે ભવિ વંદે કર્મ નિકંદે, પહોંચે શિવપુર ઠામે જી. ૧

કોઈ લોક નહિ ખાલી દીસે જ્યાં, નહિ આરે એ નામે જી,
 પ્રાતઃ મધ્ય સાયંકાલે, પૂજે ભવિ શુભ કામે જી;
 સંખ્યા શ્રીશાશ્વતજિનવરની, લહીયે અનેક કોડી જી,
 પ્રાતઃકાલે પ્રેમ ધરીને, નિત્ય નમું કરજોડી જી. ૨

જિનભક્તિ વર્ણન કરનારા, અનેક સૂત્રે ભાળી જી,
 તે જિનમૂર્તિ હૃદયે સ્થાપી, બનાવું શિવસુખ સાળી જી;
 શ્રીજિનમૂર્તિ જે નહિ માને, તે દુરગતિ દુઃખ પામે જી,
 પ્રભુ મૂર્તિને વંદે પૂજે, તે! શિવસુખ છે સામે જી. ૩

૧ મેરુપર્વત.

આસો ચૈતર માસ ઓળીમાં, નંદીસરદ્વીપ જાવે જી,
 દેવ દેવી મહી અતિ ઉત્સાહે, પૂજા ઠાઠ રચાવે જી;
 ધન્ય ધન્ય તે ભવિષ્યન જાણું, જિન પૂજે શુભ ભાવે જી,
 કમલસૂરીશ્વર ચરણ પ્રતાપે, લલિતસૂરિ ગુણ ગાવે જી. ૪

શ્રી નંદીશ્વરદ્વીપની સ્તુતિ

૧

નંદીસર વરદ્વીપ સંભારું, આવન ચોમુખ જિનવર જીહારું;
 એકે એકે એકસો ચોવીશ, ણિંગ ચોસઠ સય અડતાલીશ. ૧
 દ્વિમુખ ચાર રતિકર આઠ, એક અંજનગિરિ તે પાઠ;
 ચઉદ્દશિના એ આવન જીહારું, ચાર નામ શાશ્વતા સંભારું. ૨
 સાત દ્વીપ તીહાં સાચર સાત, આઠમો દ્વીપ નંદીસર વાટ;
 એ કેવલીએ ભાખ્યું સાર, આગમ લાલવિજય જયકાર. ૩
 પહેલો સુધર્મા બીજો ઇશાનઈન્દ્ર, આઠ આઠ અગ્રમહિષીના ભદ્ર;
 સોળ પ્રાસાદ તીહાં વાંદીજે, શાસનદેવી સાનિધ્ય કીજે. ૪

तृतीय तरंग

श्रीज्ञानपंचमीनी स्तुतियो

१ (राग-श्रीशत्रुंजय तीरथसार.)

तीर्थंकर श्रीवीरजिष्णुंदा, सिद्धारथकुल गगन द्विष्णुंदा,
त्रिशलाशष्ठी नंदा,
कडे ज्ञानपंचमी दिन सुभक्तंदा, मति श्रुतावरष्ठी मिटे लव कंदा,
अन्नाण कुंली १मयंदा;
हुग अठि लेह अकृषीश वृंदा, समकित मतिथी उलसे आनंदा,
छेहे हुरगति दंगा,
अठि लेहे धारो श्रुत अंदा, ज्ञानी होयना पह अरविंदा,
पूजे लाव अमंदा. १
अवतरीया सवि जगदाधार, अवधिनाणु सखित निरधार,
पामे परम रेकरार,
भागशिर शुद्धि पंचमी दिन सार, श्रावण शुद्धि पंचमी शुभ वार,
सुविधि नेम अवतार;
त्रैत्र वह पंचमी धष्ठी श्रीकार, अंद्रप्रल व्यवन मंगल विस्तार,
वर्त्यो जय जयकार,
त्रीज्ज ज्ञान दर्शन लंडार, हेणे प्रगट द्रव्यादिक चार,
पुण्य अनंत अधिकार. २

१ सिद्ध. २ सुभ.

વૈશાખ વદિ પંચમી મન આણી, કુન્થુનાથ સંયમ ગુણુઠાણી,
 થયા મન:પર્યવનાણી,
 દીક્ષામહોત્સવ અવસર જાણી, આવે સુરપતિ ઘણી ઈન્દ્રાણી,
 વંદે ઉલટ આણી;
 વિચરે પાવન કરતા જગપ્રાણી, અધ્યાતમ ગુણુશ્રેણી વખાણી,
 સ્વરુપ રમણ સહી નાણી,
 અપ્રમાદી રિદ્ધિવંતા પ્રાણી, નમો નાણી તે આગમ વાણી,
 સાંભલી લહો શિવરાણી. ૩

કાર્તિક વદિ પંચમી દિન આવે, કેવલજ્ઞાન સંભવજિન પાવે,
 પ્રભુતા પૂરણ થાવે,
 અજિત સંભવજિન અનંત સોહાવે, ચૈત્ર શુદ્ધિ પંચમી મુક્તિ કહાવે,
 જ્યેષ્ઠ શુદ્ધિ તે તિથિ દાવે;
 ધર્મનાથ પરમાનંદ પદ પાવે, શાસનસુરી પંચમી વધાવે,
 ગીત સરસ કેઈ ગાવે,
 સંઘ સકલ ભાણી કુશલ યનાવે, જ્ઞાનભક્તિ બહુમાન જણાવે,
 લક્ષ્મીસૂરિ સુખ પાવે. ૪

†૨ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

પંચ વરણુ કલશે કરી જિનનો, જનમ મહોચ્છવ રંગે જી,
 પંચ રુપ કરી સુર નિપજાવે, મેરુમહીધર શ્રંગે જી;
 સમુદ્રવિજય કુલ કમલ-દિવાકર, માત શિવાદેવી નંદ જી,
 પાંચમનો તપ કરતાં લહીયે, ભવિમન પરમાણુંદ જી. ૧

પાંચ વરણુ જિનવર ચોવીશા, પંચમીગતિના ઈશા જી,
 પંચ પ્રમાદ મદ તમ દમીશા, જસ મન રાગ ન રીશા જી;

પાંચ ભોગ તિમ ભેદ તેવીશા, સેવે સુર નર ઈશા જી,
 પાંચમનો તપ કરતા વાધે, દિન દિન અધિક જગીશા જી. ૨
 પાંચ મહાવ્રત ધર્મ પ્રકાશે, સમવસરણુ જિનભાણુ જી,
 પાંચ પ્રકારે આગમ ભાસે, સરસ સુધારસ વાણુ જી;
 પાંચમનાણુ લહિવાં કારણુ, પાંચમ દિન તપ કીજે જી,
 પાંસઠભાસે પાંચ ઉજમણાં, માનવભવ ફલ લીજે જી. ૩
 પાંચ વરણુના ચરણા પહેરી, જિનપદ પંકજ સમરી જી,
 તેમ જિણુંદતણા ગુણુ ગાવે, શ્રીઅંગાઈ અમરી જી;
 પાંચમ તપની સાનિધ્યકારી, શ્રુતદેવી સુખકારી જી,
 ધીરવિમલ શિશ કવિ નય કહે, શ્રીસંઘ વિધન નિવારી જી. ૪

૩ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

નેમિજિનેશ્વર પ્રભુ પરમેશ્વર, વંદો મન ઉલ્લાસ જી,
 શ્રાવણુ શુદ્ધ પાંચમી દિન જનમ્યા, હુઓ ત્રિજગ પ્રકાશ જી;
 જન્મ મહોત્સવ કરવા સુરપતિ, પાંચ રુપ કરી આવે જી,
 મેરુશિખર પર ઓચ્છવ કરીને, વિબુધ સયલ સુખ પાવે જી. ૧
 શત્રુજય ગિરનારને વંદુ, કંચનગિરિ વૈભાર જી,
 સમેતશિખર અષ્ટાપદ આણુ, ગિરિ તારંગ જુહાર જી;
 શ્રીફલવર્ધિ પા સમં ડો વર, શં ખેશ્વર પ્રભુ દેવ જી,
 સકલ તીર્થાનું ધ્યાન ધરીને, અહોનિશ કીજે સેવ જી. ૨
 ગુણુમંજરી ને વરદત પ્રખંધ, નેમિજિનેશ્વર દાખ્યો જી,
 પાંચમીતપ કરતાં સુખ પામ્યા, સૂત્ર સકલમાં ભાખ્યો જી;
 નમો નાણુસસ એમ ગુણુણુ ગુણીએ, વિધિ સહિત તપ કીજે જી,
 ઉલ્લટ ધરી ઉજમણુ કરતાં, પાંચમીગતિ સુખ લીજે જી. ૩

૧ તારંગાજીતીર્થ.

પંચમીનું તપ જે નર કરશે, સાનિધ્ય કરે અંબાઈ જી,
દોલતદાચી અધિક સવાઈ, દેવી દે ઠકુરાઈ જી;
તપગચ્છ અંબર દિનકર સરીખો, શ્રીવિજયસિંહસૂરીશ જી,
વીરવિજય પાંડિત કવિરાજ, વિષ્ણુ સદા સુજગીશ જી. ૪

૪ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

પાંચમને દિન ચોસઠ ધન્દ્રે, નેમિજિન મહોત્સવ કીધો જી,
રુપે રંભા રાજમતિને, છંડી ચારિત્ર લીધો જી;
અંજનરત્ન સમ કાયા દીપે, શંખ લંછન પ્રસિદ્ધયા જી,
કેવલ પાંચી મુક્તિ પહોંચ્યા, સઘળાં કારજ સિધ્યાં જી. ૧

આબુ અષ્ટાપદ ને તારંગા, શત્રુજયગિરિ સોઢે જી,
રાણકપુર ને પાર્શ્વશંખેશ્વર, ગિરનારે મન મોઢે જી;
સમેતશિખર ને વૈભારગરિ, ગોડી થંભણુ વંદો જી,
પંચમીને દિન પૂજા કરતાં, અશુભ કર્મ નિકંદો જી. ૨

નેમિજિનેશ્વર ત્રિગઠે બેઠા, પંચમી મહિમા બોલે જી,
બીજા તપ જપ છે અતિ બહોળા, નહિ કોઈ પંચમી તોલે જી;
પાટી પોથી ઠવણી કવળી, નોકારવાલી સારી જી,
પંચમીનું ઉજમણું કરતાં, લહીએ શિવવધૂ પ્યારી જી. ૩

શાસનદેવી સાનિધ્યકારી, આરાધી અતિ દીપે જી,
કાને કુંડળ સુવર્ણચૂડી, રુપે રમઝમ દીપે જી;
અંબિકાદેવી વિઘ્ન હરેવી, શાસન સાનિધ્યકારી જી,
પાંડિત હેતવિજય જયકારી, જિન જપે જમકારી જી. ૪

૫ (રાગ-શ્રીશત્રુજય તીરથસાર)

શ્રીજિન નેમિજિનેસરસ્વામી, એક મને આરાધો ધામી,
પ્રભુ પંચમગતિ પામી,
પંચ રૂપ કરે સુરસામી, પંચ વરણુ કલશે કરે નામી,
સવિ સુરપતિ શિવકામી;

જન્મ મહોત્સવ કરે ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી, દેવતાણી એ કરણી જાણી,
ભક્તિ વિશેષ વખાણી,
નેમજી પંચમીતપ કલ્યાણી, ગુણમંજરી વરહત્ત પરે પ્રાણી,
કરો ભાવ મન આણી.

અષ્ટાપદે ચોવીસ જિણુંદ, સમેતશિખરે થુભ વીસ ભવિ વંદ,
શત્રુજય આદિજિણુંદ,
ઉત્કૃષ્ટા સત્તરીસય જિણુંદ, નવકોડી કેવલી જ્ઞાનદિણુંદ,
નવકોડી સહસ મુણિંદ;

સંપ્રતિ વીસ જિણુંદ સોહાવે, દો કોડી કેવલી નામ ધરાવે,
દો કોડી સહસ મુનિ કહાવે,
જ્ઞાનપંચમી આરાધો ભાવે, નમો નાણુસ્સ જપતાં દુઃખ જાવે,
મનવાંછિત સુખ થાવે.

શ્રીજિનવાણી સિદ્ધાન્તે વખાણી, જ્યેષ્ઠ ભૂમિ સુણે સવિ પ્રાણી,
પીજીયે સુધા સમાણી,
પંચમી એક વિશેષ વખાણી, અણુઆલી સઘળી એ જાણી,
જો લે કે વ લ ના ણી;

જાવજીવ એક વર્ષે કરેવી, સૌભાગ્યપંચમી નામે લેવી,
પ્રત્યેક માસે ગ્રહેવી,

પંચ પંચ વસ્તુ દેહરે ઈઠાવી, એમ સાડાપંચ વર્ષ કરેવી,
આગમવાણી સુણેવી. ૩

સિંહગમની સિંહલંકી ગિરાને, સિંહનાદ પરે રગુહિર ગાને,
વદન ચંદ પરે છાને,

કંઠિમેખલા નેઉર સુવિરાને, પાયે ઘુઘરા ઘમઘમ વાને,
ચાલતી બહુત દિવાને;

ગઠ ગિરનારતાણી રખવાલ, અંબ લૂંબ ઝંઝૂતિ અંગા બાલ,
અતિ ચતુરા વિચાલ,

પંચમીતપસિ કરત સંભાલ, દેવી લાભવિમલ સુવિશાલ,
રત્નવિમલ જયમાલ. ૪

૬ (રાગ-ઉડી સવેરા સામાયિક લીધું.)

પંચમી ગતિ આપે તપ પંચમી, પંચ આવરણની હાણુ છ,
ભવિજન ભાવ ધરી આરાધો, ઈમ ભાખે જિનભાણુ છ;
મતિ અતિ નિરમલ મહિમાસાગર, જગવલ્લભ ઋદ્ધે પૂરો છ,
સૌભાગ્યપંચમી એ હોય સોભાગી, સકલ ગુણે કરી શૂરો છ. ૧

અતીત અનાગત ને વર્તમાન, શાશ્વતજિન તે કહીયે છ,
વિહરમાન તીર્થકર વીસે, આણુ નિત શિર વહીયે છ;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલમાંહિ જે, જિનવર ખિંબ તે વંદુ છ,
પંચમનાણુતણે મહિમાયે, અહનિશ અતિ આણું છ. ૨

આગમ શ્રીઅરિહંતે ભાખ્યો, શ્રીગણધર હિત આણી છ,
પંચમનાણુ લહેવા કારણુ, આગમ ગુણમણિ ખાણી છ;

૧ મૂકવી. ૨ ગુફા. ૩ સાથે.

પંચમીતિથિતણે તપ માને, પણસઠ માસે ઉજવીયે જી,
 કારતક સુદી પંચમીને દિવસે, કરતાં બહુ સુખ લહીયે જી. ૩
 શાસન પંચમીતપ રખવાલી, ભગવતી ગુણવતી માઈ જી,
 ૧કોડીનારતણી એ બ્રાહ્મણી, તપબલે થઈ અંગાઈ જી;
 શ્રીજિનનેમ રાબુલ નવરંગે, ચંગી પ્રીતિ તુમારી જી,
 દયાકુશલ કહે દોલત દાતા, પૂરો આશ અમારી જી. ૪

૭ (રાગ-શત્રુજયમંડણ ઋષભજિણુંદ દયાલ.)

પાંચમદિન જનમ્યા, પાંચ રુપ સુરરાય,
 નેમિને સુરશૈલે, નવરાવા લઈ જાય;
 ઇન્દ્રિય પંચ ગજને, હણુવા રપંચાનન સિંહ,
 હીરરત્નસૂરીશ્વર, લોપે ન તેહની લીહ. ૧
 રાતા ને ધોળા, નીલા કાળા દોય હોય,
 સોળ સોવન વાને, ઈમ જિન ચોવીશે જોય;
 પંચમજ્ઞાન પામી, પામ્યા પંચમ ઠાય,
 હીરરત્નસૂરિવર, પ્રણમે તેહના પાય. ૨
 પાંચમતપ મહિમા, પ્રવચનમાં પરસિદ્ધો,
 ભાવે ભવિપ્રાણી, સદ્દજો તે સિદ્ધો;
 થયા થાશે થાય છે, જેહથી સિદ્ધ અછેહ,
 હીરરત્નસૂરિ નિત્ય, પરકાશે તપ તેહ. ૩
 ગિરનારને ગોખે, પૂર્યાં જેણે વાસ,
 સહકારની લુખી, સોહાવે કર ખાસ;

૧ કોડીનાર નામનું ગામ સૌરાષ્ટ્રમાં ઉના દેલવાડાની પાસે છે
 ૨ પાંચમુખવાલો.

શાસનરખવાલી, કહે ઉદયરત્ન ઉવજ્જાય,
પ્રણુમે તે અંગા, હીરરત્નસૂરિ પાય. ૪

૮ (રાગ-રઘુપતિ રાઘવ રાજરામ.)

પંચમીતપ કીને સુખકાર, પંચમી જનમ્યા નેમિકુમાર;
જ્ઞાન રત્ન સુકુલ સંયોગ, પામીને વલી નવલો ભોગ. ૧
જ્ઞપલાદિક જિનવર અભિરામ, પ્રહઉટીને લીને નામ;
સેવે સુર નરકેરા વૃંદ, પંચમી ઉપદેશી આણુંદ. ૨
ભાવ ભકિત મન આણો ઘણી, સાંભલો વાણી જિનવરતાણી;
જ્ઞાનપંચમી આરાધો સાર, જિમ પામો ભવસાયર પાર. ૩
પંચમીતપ વિધિએ આદરે, દેવી અંગિકા સાનિધ્ય કરે;
ચંદ્રવિજય ગુરુ ભાવે ભણે, નવનિધ તેહને ઘર આંગણે. ૪

+ ૯ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

પંચરુપ કરી મેરુશિખર ગિરી, જન્મ મહોત્સવ જેહનો જ,
સોવન કલશે ઈન્દ્ર કરે જગ, મોટો મહિમા તેહનો જ;
પંચમીગતિ પોંડતા નેમીસરુ, ભગતે જે આરાધે જ,
તેહને પંચમીનો તપ કરતાં, અવિચલ મંગલ વાધે જ. ૧
ઈન્દ્રિય પંચ મહાપંચાનન, શ્રીજિને તે વસ કરીયા જ,
કિરીયા પંચ રહિત જે જિનવર, પંચનાણુ પરિવરીયા જ;
પંચ ભોગ છંડ્યા જગમાંહિ, પંચમહાવ્રતધારી જ,
પંચમીનો તપ કરતાં અમને, હોલો શિવસુખકારી જ. ૨

૧ મોટા સિંહ.

આગમ નોઆગમ એ પ્રતીત્ય, દુઃખ વિષધર વિષ નાસે જ,
 જે નર નારી ભાવ ધરીને, એહિજ મંત્ર ઉપાસે જ;
 જીવદયા નિરમલ જલદરિયો, ઉપશમરસથી ભરીયો જ,
 તેથી પંચમીતપ જગમાંહિ, સવિ ભવિયણુ આચરીયો જ. ૩

રુમઝુમ રુમઝુમ ઝાંઝર ચરણે, શરણે આવ્યા રાખે જ,
 અંબાઇદેવી સુર નર સેવી, વચણે મધૂરું ભાખે જ;
 લખિધવંત મહાજશ મોટો, સેવક જન આધારા જ,
 પંચમીનો તપ કરતાં દેવી, હર્યા વિઘન અમારા જ. ૪

શ્રીમતિજ્ઞાનની સ્તુતિ

૧ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા કરીને.)

શ્રીમતિજ્ઞાનની તત્ત્વ લેહથી, પર્યાયે કરી વ્યાખ્યા જ,
 ચઉવિહ દ્રવ્યાદિકને જાણે, આદેશે કરી દાખ્યા જ;
 માને વસ્તુ ધર્મ અનંતા, નહિ અજ્ઞાન વિવક્ષા જ,
 તે મતિજ્ઞાનને વંદો પૂજે, વિજયલક્ષ્મી ગુણકાંક્ષા જ. ૧

શ્રીશ્રુતજ્ઞાનની સ્તુતિ

૧ (રાગ-ગાયમ ખોલે ગ્રંથ સંભાલી.)

ત્રિગડે ભેસી શ્રીજિણુભાણુ, ખોલે ભાષા અમીય સમાણુ,
 મત અનેકાન્ત પ્રમાણુ,
 અરિહંતશાસન રસકરી સુખાણુ, ચઉ અનુયોગ જિહાં ગુણુખાણુ,
 આતમ અનુભવ ઠાણુ;

૧ આશ્રય લખને. ૨ સુંદર.

પદ પદારથ ત્રિપદી જાણુ, જોજન ભૂમિ પસરે વખાણુ,
દોષ બત્રીશ પરિહાણુ,
કેવલી ભાષિત તે શ્રુતનાણુ, વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કહે બહુમાન,
ચિત્ત ધરજો તે 'સયાણુ. ૧

શ્રીઅવધિજ્ઞાનની સ્તુતિ

૧ (રાગ-શંખેશ્વરસાહિબ જે સમરે.)

ઉઠીનાણુ સહિત સવિ જિનવરુ, ચવિ જનની ક્રૂખે અવતરુ,
જસ નામે લહીયે સુખતરુ, સવિ ઈતિ ઉપદ્રવ સંહરુ;
હરિ પાઠક શંસય સંહરુ, વીર મહિમા જ્ઞાન ગુણાયરુ,
તે માટે પ્રભુજી વિશ્વંભરુ, વિજયાંકિત લક્ષ્મી સુહંકરુ. ૧

શ્રીમનઃપર્યાવજ્ઞાનની સ્તુતિ

૧ (રાગ-શ્રીશંખેશ્વરપાસજિનેશ્વર.)

પ્રભુજી સર્વ સામાયિક ઉચ્ચરે, સિદ્ધ નમી મદ વારી જી,
છદ્ધસ્થ અવસ્થા રહે છે જિહાં લગે, યોગાસન તપ ધારી જી;
ચોથું મનઃપર્યાવ તવ પામે, મનુજલોક વિસ્તારી જી,
તે પ્રભુને પ્રણુમે ભવિપ્રાણી, વિજયલક્ષ્મી સુખકારી જી. ૧

શ્રીકેવલજ્ઞાનની સ્તુતિ

૧ (રાગ-પ્રહુઠી વંદુ.)

છત્રત્રય આમર, તરુ અશોક સુખકાર,
દિવ્ય ધ્વનિ હુંહુભિ, ભામંડલ બલકાર;

વરસે સુર કુસુમે, સિંહાસન જિનસાર,
વંદે લક્ષ્મીસૂરિ, કેવલજ્ઞાન ઉદાર. ૧

શ્રીમૌનએકાદશીની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-નિરુપમ નેમિજિનેશ્વર ભાષે.)

સમવસરણુમાં નેમિ ભાષે, એકાદશી ગુણુઠાણો જી,
ત્રિવિધ યોગે નિત્ય આરાધો, પામો શિવપદ ઠાણો જી;
દોઢસો કલ્યાણુક જિનકેરા, એ તિથિ પરમાણો જી,
માગસર શુદ્ધ એકાદશી સેવી, દોઢસો ગણુ કલ બાણો જી. ૧

ચોવીશ જિનવર સેવા કરીયે, સેવા મુક્તિ મેવા જી,
પાપને ખંડી ધર્મમાં મંડી, ભજો દેવાધિદેવા જી;
પૌષધ કરીને પ્રેમ ધરીને, કરો પાર ભવ ખેવા જી,
દાન શીલ તપ સુંદર પાલી, રાખો તપની હેવા જી. ૨

કરી પડિક્કમાણુ પૌષધ પારી, દેવ જીહારી ગુરુ વંદે જી,
દેશના સાંભળી ગુરુને વહોરાવી, ચિત્તમાં અતિ આનંદે જી;
સાધર્મિની સેવા કરતાં, ચાલે આગમ ૧છંદે જી,
ઉજમાણુ ભવિ ભાવે કરીને, કર્મ સકલ નિકંદે જી. ૩

કૃષ્ણ આગલ નેમીશ્વરજિનજી, ભાષે એવી વાણી જી,
એકાદશી જે પ્રીતે આરાધે, શિવસુખ લહે તે પ્રાણી જી;
દેવી અંબા સહાય કરંતી, જિનવર ભક્તિ પ્રમાણી જી,
લખ્વિસૂરિ એકાદશી સેવો, ભાવ ચિત્તમાં આણી જી. ૪

૨ (રાગ-સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીતે.)

નિરુપમ નેમિજિનેશ્વર ભાળે, એકાદશી અભિરામ છ,
એક મને કરી જેહ આરાધે, તે પામે શિવ ઠામ છ;
તેહ નિસુણી ૧માધવ પૂછે, મન ધરી અતિ આનંદા છ,
એકાદશીનો એહવો મહિમા, સાંભળી કહે જિણુંદા છ. ૧

એકશત અધિક પચાસ પ્રમાણુ, કલ્યાણુક સવિ જિનના છ,
તેહ ભણી તે દિન આરાધો, છંડી પાપ સવિ મનના છ;
પોષહ કરીએ મૌન આદરીયે, પરિહરીયે અભિમાન છ,
તે દિન માયા મમતા તણએ, ભણએ શ્રીભગવાન છ. ૨

પ્રભાતે પડિચ્છમાણું કરીને, પોષહ પણ તિહાં પારી છ,
દેવ જીહારી ગુરુને વાંદી, દેશના નિસુણી વાણી છ;
સાહમી જમાડી કર્મ ખપાવી, ઉજમાણું ઘર માંડું છ,
અશનાદિક ગુરુને વહોરાવી, પારણું કરું પછી ૨વારું છ. ૩

ખાવીશમાજિન એણી પરે ખોલે, સુણુ તું કૃષ્ણુનરિંદા છ,
એમ એકાદશી જેહ આરાધે, તે પામે સુખવૃંદા છ;
દેવી અંખાઈ પુણ્ય પસાયે, નેમીશ્વર હિતકારી છ,
પંડિત હરખવિજય તસ શિષ્ય, માનવિજય જયકારી છ. ૪

૩

એકાદશી અતિ રુચડી, ઝગોવિંદ પૂછે નેમ,
કિણુવિધ કારણુ એ પર્વ મહોટું, કહોને મુજશું તેમ;
જિનવર કલ્યાણુક અતિ ઘણાં, એકસો ને પચાસ,
તેને કારણુ એ પર્વ મહોટું, કરો મૌનઉપવાસ. ૧

૧ કૃષ્ણુ. ૨ સુંદર. ૩ કૃષ્ણુ.

અગિયાર શ્રાવકતાણી પડિમા, કહી તે જિનવરદેવ,
એકાદશી એમ અધિક સેવો, ૧વન ગજા જિમ રેવ;
ચોવીશ જિનવર સયલ સુખકર, જૈસા સુરતરુ ચંગ,
જેમ ગંગા નિર્મલ નીર જેહવો, કરો જિનશું રંગ. ૨

અગિયાર અંગ લખાવીએ, અગિયાર પાઠાં સાર,
અગિયાર કવળી વીંટણાં, ઠવાણી પૂંજણી સાર;
ચાખખી ચંગી વિવિધ રંગી, શાસ્ત્રતણે અનુસાર,
એકાદશી એમ ઉજવો, જેમ પામીએ ભવપાર. ૩

વરકમલનયાણી કમલવયાણી, કમલ સુકોમલ કાય,
ભુજ દંડ ચંડ અખંડ જેહને, સમરતાં સુખ થાય;
એકાદશી એમ મન વસી, ગણિહર્ષ પંડિત શિશ,
શાસનદેવી વિઘન નિવારો, સંઘતણા નિશદિશ. ૪

+ ૪ (રાગ-શ્રીશત્રુજય તીરથસાર.)

વીરજિનને પૂછે ગણધારી, ગૌતમ નામે પરઉપગારી,
નિસુણે સુર નર નારી,
કહું ભગવન એક વચન વિચારી, માગસર અગ્યારસ સુખકારી,
કુંણે કીધી કુંણે ધારી;
શ્રીજિન કહે સાંભલ અણુગારી, અંગથકી સવિ આળસ વારી,
ઉપસમરસ મન ઠારી,
વાસુદેવ ત્રણ ખંડ ભોક્તારી, દુહસઉ કલ્યાણ રકિર કારી,
સારી તેણે એ ઉતવિ સંભારી.

૧ વનના હાથી જેમ નર્મદા નદીને સેવે તેમ. ૨ નિશ્ચયથી. ૩ ત.પ

મૌનઅગ્યારસી મહિમા જાણી, કૃષ્ણ આગલે નેમિનાથ વખાણી,
 મનમાંહિ ધરો શુભ પ્રાણી,
 અતીત અનાગત ને વર્તમાની, નેઉ જિનનાં હુઆ કલ્યાણી,
 અવર ન એહ સમાણી;
 માગસિર શુદ્ધિ અગ્યારસી ઠાણી, વરસી વારુ દિન મન આણી,
 પ ર વ માં હિ પ ટ રાણી,
 મહાયસ પ્રમુખ નામ શુભ પ્રાણી, વારે કરમ અગનિની ૧છાણી,
 પા પ પં ક વિ સ રાણી. ૨

આગમમાંહિ અરથ સંભાલી, ગણુધરદેવે કહી રઠીઆલી,
 અગ્યારસી અબુઆલી,
 ભાવ ધરી જિને પ્રતિપાલી, તેહ ધરી ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુવિસાલી,
 ગુણુ ગાએ સુર આલી;
 મૌન કરી આઠ પહોર મન વાલી, રાગ દ્વેષ સવિ હૂરે ટાલી,
 તપક્લ હુએ ટંકશાલી,
 શ્રીજિનનામે પાપ પખાલી, પહેરી પવિત્ર વસ્ત્ર વિસાલી,
 વ્રત લીયે પૌષધશાલી. ૩

મૌનઅગ્યારસી દિન જે ધ્યાઈ, વિધિપૂર્વ જિનનામ ગણાઈ,
 સુકૃત ભંડાર ભરાઈ,
 વર્ધમાનજિનવર ગુણુ ગાઈ, સિક્કાચિકા માતંગ જક્ષરાઈ,
 નામે વિઘન પલાઈ;
 એહ સાનિધ સંપૂરણુ આય, પાપ તાપ સંતાપ ન થાય,
 વાધે ગહુ જસ વાય,
 ચઉવિહ સંઘ મનવાંછિત પાય, દુઃખ દોહગ દુરગતિ સવિ જાય,
 કહે રાજરત્ન ઉવજ્જાય. ૪

+ ૫ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય તીરથસાર.)

સેવે સદા જસ સુર નર વૃંદ, સમુદ્રવિજય શિવાદેવીનો નંદ,
 નમીયે શ્રીનેમિબિણુંદ,
 સમવસરણુ રયે સુર સુવિચાર, દારિકાનયરી ઉદ્યાન મઝાર,
 બેઠી પરષદા બાર;
 પુરિસોત્તમ પૂછે તિણિવાર, માગશિર સુદી અગિયારસ સાર,
 મહિમા અગમ અપાર,
 તે કુણુ કારણુ કહો અરિહંત, સુણુવા મુજ મન છે બહુ ખંત,
 ભાજેં મનની બ્રાંત. ૧

શ્રીજિન કહો સુણો કૃણુ ઉલ્લાસ, એ દિન જિનકલ્યાણુક ખાસ,
 થયા એકસો પચાસ,
 પંચ ભરત ઐરાવત જાણુ, અઢીઢીપે દશ ક્ષેત્ર પ્રમાણુ,
 એકેકે પંચકલ્યાણુ;
 ઈમ દશ ક્ષેત્રે થઈને પચાસ, કલ્યાણુક હુયે અધિક ઉલ્લાસ,
 સંપ્રતિ જે જિન તાસ,
 અતીત અનાગત વર્તે જેહ, ત્રણુ ચોવીશીના દોઢસો એહ,
 આરાધો ધરી નેહ. ૨

ઉજવલ એકાદશી ઉપવાસ, કીજે મૌનપોસો ગુરુપાસ,
 વરસ અગિયાર અભ્યાસ,
 ઉજમણે ઠવો અંગ ઈગ્યાર, પુસ્તક પાઠાં રુમાલ ઉદાર,
 ઈમ ઉપાંગ તે બાર;
 જરમર ચંદ્રવા ઝાકઝમાલ, ઠવાણી કવલી ને ? અક્ષમાલ,
 ચાબકી રંગ રસાલ,

ધણીપરે તપ આરાધે જેહ, સુવ્રતશેઠતાણી પરે તેહ,
પામે સુખ અછેહ. ૩

અહ્ભુત અંગ સોહિ શણુગાર, પહેર્યા ચરણા ચોલી સાર,
હકઠે નવસરોહાર;
સિર સિંધો ?નકકુલી સફાર, ચરણે ઝાંઝર ને ઝમકાર,
કટિમેખલ ખલકાર;
શારદ શશિ સમ વદન વિરાજે, અંગા ઓપે અધિક દીવાજે,
મિશ્યામતિ મદ ભાજે,
તપગચ્છપતિ વિજયપ્રભસૂરીશ, પ્રેમવિધુવ પદ સેવક શીશ,
દો દરસણ નિશદિશ. ૪

૬

ગોયમ ઓલે ગ્રન્થ સંભાલી, વર્ધ્દમાન આગલ રહીઆલી,
વાણી અતિ હી રસાલી,
મૌનઅગ્યારસ મહિમા ભાલી, કોણે કીધી ને કહો કોણે પાલી ?
પ્રશ્ન કરે ટંકશાલી;
કહોને સ્વામી પર્વ પંચાલી, મહિમા અધિક અધિક સુવિશાલી,
કુણુ કહે કહો તુમ ટાલી,
વીર કહે માગસર અબ્જુઆલી, દોઢસો કલ્યાણુક નિહાલી,
અગિયારસ કૃણુ પાલી. ૧

નેમિનાથને વારે જાણો, કાન્હુડો ત્રણ ખંડનો રાણો,
વા સુ દેવ સ પ રા ણો,
પરિચહ આરંભે ભરાણો, એક દિન આતમ કીધો, શાણો,
જિ ન વં દ ન ઉ જ ણો;

૨ નાકની વાળી-નથની.

: ૧૫૮ :

સ્તુતિ તરંગિણી : તૃતીય તરંગ

નેમિનાથને કહે હિત આણો, વરસી વારુ દિવસ વખાણો,
પાલી થાઉં શિવરાણો,
અતીત અનાગત ને વર્તમાન, નેવું જિનના હુઆ કલ્યાણુક,
અવર ન એહ સમાન. ૨

આગમ આરાધો ભવિપ્રાણી, જેહમાં તીર્થકરની વાણી,
ગણુ ધર દેવ કમાણી,
દોઠસો કલ્યાણુકની ખાણી, એહ અગ્યારસને દિન બાણી,
એમ કહે કેવલનાણી;
પુણ્ય પાપની જિહાં કહાણી, સાંભળતાં શુભ લેખ લખાણી,
તેહની સ્વર્ગ નિસાણી,
વિદ્યાપૂરવ અન્થે રચાણી, અંગ ઉપાંગ સૂત્રે ગુથાણી,
સુણુતાં દીએ શિવરાણી. ૩

જિનશાસનમાં જે અધિકારી, દેવ દેવી હોએ સમકિતધારી,
સાનિધ્ય કરે સંભાલી,
ધરમ કરે તસ ઉપર ખ્યારી, નિશ્ચલ ધર્મ સુવિચારી,
જે છે પર ઉપકારી;
વડમંડન મહાવીરજી તારી, પાપ પખાલી જિન જુહારી,
લાલવિજય હિતકારી,
માતંગ જક્ષ સિદ્ધાચકા સારી, એલગ સારે સુર અવતારી,
સંઘના વિધન નિવારી. ૪

૭ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

નેમીસરને શ્રીનારાયણુ, પ્રશ્ન કરે પાયવંદી જી,
સકલ પર્વમાં જેહ મહાક્લ, તે મુજ કહો આણુંદી જી;

जिन कहे जे श्लोक मौनश्लोकदशी, वर्षो वर्ष आराधे ल,
शिविहार उपवास पोषडसुं, ते शिवसंपद साधे ल. १

दश क्षेत्रे पांच पांच कल्याणुक, सर्व मली पयास ल,
शिवुं कले ते त्रिगुणा करता, थाये दोढसो विलास ल;
भागसिर शुद्धि श्लोकदशी दिने, ते जपमाली गण्णीये ल,
संपदा सधणी सन्मुख थाये, आपदा सवि अवगण्णीये ल. २

प्रतिमा ज्ञान पूज उपगण्णा, प्रत्येके अगियार ल,
इल पकवान्न मेवा गडु देवा, स्वामीवत्सल सार ल;
गुरुवचने श्लोक मौनश्लोकदशी, उजमणुं जे करशे ल,
सुम्रतशेकतणीपरै ते नर, शिवकमला सुभ वरशे ल. ३

देव देवी जे सम्यग्दृष्टि, शासन सानिध्यकारी ल,
संधना सकल समीहित पूरो, दोढग दुःख निवारी ल;
श्लोकदशीतप आराधकने, मनकामित सुभ आपो ल,
हुंस कहे श्रीजिन आण्णामां, मन लवि स्थिर करी आपो ल. ४

८ (राग-विमलकेशवज्ञान कमला कवित त्रिलुवन हितकरं.)

श्रीनेमिजिनवर सयल सुभकर, यादवकुण शणुगार,
जे कंत राजुलनारीकेशे, जन्मथी प्रह्लाचार;
जे विश्वरंजन वान अंजन, शंभु लंछन सार,
श्लोकदशी दिन प्रणुभीये, जिन शिवादेवी मद्दहार. १

अग्यार प्रतिमा देशविरति, वडो निर्मल ध्यान,
शोवीस जिनवर लक्ष्मी करतां, लडो अमर विमान;
धर्म गार वर्षे पूर्णुं कीजे, तपतण्णो मंडाणु,
श्लोकदशी दिन सकल उत्तम, जैन शिव मंडाणु. २

અગ્યાર પાઠાં પરત ઠવણી, પૂંજણીયું રુમાલ,
 તિમ જિનભૂષણુ વિગત દૂષણુ, ચાખળી સુવિશાલ;
 ઈમ ઉજવીયે ને સફળ કીને, મનુજનો અવતાર,
 એકાદશી દિન સુગુરુમુખથી, સુણો અંગ અગ્યાર. ૩
 શિર મુકુટ મંડિત જડિત કુંડલ, વિમલ મોતીહાર,
 થણુ બુગલ અંચળ કસીણુ કસીયો, કંચુ જિમ જલધાર;
 અંખિકાદેવી દેવ સેવી, ગોમધસુરની નાર,
 ધીરવિમલ કવિ સુશિષ્ય કહે, નય સંઘને સુખકાર. ૪

૯ (રાગ-જિનશાસન વાંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

ગોપીપતિ પૂછે પભણે ને મિ કુ માર,
 ઈહાં થોડે કીધે લહીયે પુણ્ય અપાર;
 માગસર અબુવાળી અગિયારસ સુવિચાર,
 પૌષધવિધિ પાળી લહી તરીયે ભવપાર. ૧
 કલ્યાણુક હુઆ જિનના એક સો પચાસ,
 તસ ગણુણુ ગણુતાં પહોંચે વાંછિત આસ;
 ઈહાં ભાવ ધરીને કીને ઉપવાસ,
 મૌનવ્રત પાળી છોડીને ભવપાસ. ૨
 ભગવંતે ભાખ્યો શ્રીસિદ્ધાન્ત મોઝાર,
 અગિયારસ મહિમા માગસર પખ સુદિ સાર;
 સવિ અતીત અનાગત વર્તમાન સુવિચાર,
 જિનપ્રતિ કલ્યાણુક છોડે પાપ , વિકાર. ૩
 ઐરાવણુ વાહન સુરપતિ અતિ બલવંત,
 જિમ જગ જસ ગાળે રચણુકાંત હસંત;
 તપ સાનિધ્ય કરજો મૌનઅગિયારસ સંત,
 તવ કિર્તિ પસરે શાસન વિનય કરંત. ૪

૧ વાહલ. ૨ ચંદ્ર.

૧૦ (રાગ-રઘુપતિ રાઘવ રાજ્ય રામ.)

મૌનપણે પોસડ ઉપવાસ, મૌનએકાદશી પુન્યની રાશ;
 દ્યાણુક એકસો પચાસ, આરાધ્યા કર્ષ શિવપુર વાસ. ૧
 મનુષ્યક્ષેત્રમાં વિચરે જેહ, ત્રિભુવનમાં જિનપડિમા તેહ;
 સદા કાળ સવિ જિન પ્રતિળિખ, ત્રિવિધે તે પ્રણમું અવિલંબ. ૨
 જિહાં જિન એકાદશી વિધિ ભણી, અવર અરથની રચના કીધી;
 તે સિદ્ધાન્ત સુધારસ સમો, ભણતાં ગણતાં સુણતાં રમો. ૩
 જે શ્રુતદેવી સોહાગણી, શ્રીજિનશાસનની રાગિણી;
 માતા આપો મતિ નિરમલી, વિદ્યાચંદ વંદે લળી લળી. ૪

શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિઓ

+ ૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

સકલ સુરાસુર નર વિદ્યાધર ભક્તિ થકી જે સુણીયે જી,
 વાંછિત પૂરણ સુરતરુ હુંતિ અધિકી મહિમા સુણીયે જી;
 રોગ સોગ સવિ સંકટ ચૂરણ જસગુણ પાર ન મુણીયે જી,
 સિદ્ધચક્ર ગુણ ભવિયણ અહનિશનિત નિત મુખથી ગુણીયે જી. ૧

કંચન કોમલ વરાણી કેર્ષ ઘન સામલ રુચિ દેહા જી,
 કર્ષક સ્ફટિક પરવાલા રુચિવર પંચ વરણુ ગુણુ ગેહા જી;
 સત્તરીસય ભરતૈરાવત પંચ પંચ મહાવિદેહા જી,
 સિદ્ધચક્રનો ધ્યાનજ ધ્યાવો કર્મ થયા થાશે છેહા જી. ૨

અરિહંત સિદ્ધ આચરજ વાચક સાધુતણા સમુદાયા જી,
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર તપ નિર્મલ નવપદ શિવપદ દાયા જી;
 સિદ્ધચક્રનો મહિમા દાખ્યો શિવસાધન નિપાયા જી,
 એહ વિના અવર દૂજો નવિ લહીયે જસ ગુણુ કહ્યા ન જાયા જી. ૩

વિમલ યજ્ઞ સુર સાનિધકારી યક ગણુ સવિ દ્વિશિપાલા ૭,
 ચક્ષેસરિ અમરી ને દ્વિશિકુમરી શ્રુતદેવી રખવાલા ૭;
 સિદ્ધચક્ર મંત્ર અધિકારી ટાળે મોહના ચાલા ૭,
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આણુ વહંતાં કરતાં મંગલમાલા ૭. ૪

૨ (રાગ—જનશાસન વાંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ.)

ભવચક્ર વિહંડણુ સિદ્ધચક્ર સુખકાર,
 જે સેવા ધારે ભવજલકેરો પાર;
 દુઃખ દોહગ વારે ટાળે તસ ગતિ ચાર,
 શિવસંપદ આપે સવિ ગુણુનો આધાર. ૧

અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ પાઠક મુનિવર ધાર,
 દર્શન સુખદાયી જ્ઞાન ચરણુ તપ સાર;
 એ નવપદ ધ્યાને કોટિ ભવદુઃખ વાર,
 અધ્યાતમ ભરીએ નિજ આતમ ભંડાર. ૨

આસોથી પ્રારંભ કરવા શાસ્ત્રની આણુ,
 એકાશી આંખિલ શુભ જીવનની લાણુ;
 ચઉ વર્ષ છ મહિના જેહનું કાલ પ્રમાણુ,
 પડિછમણુ આદિ કરો વિધિ સુખઠાણુ. ૩

ચક્ષેસરીદેવી વિમલેશ્વર સુખકાર,
 શાસનસેવામાં દત્તચિત્ત નિરધાર;
 ભવિ વિદ્ધ નિવારે કરતા શાસન સાર,
 સિદ્ધચક્રના સેવક લખિંધ જાસ ઉદાર. ૪

૩

અરિહંત નમો વલી સિદ્ધ નમો, આચારજ વાચક સાહુ નમો;
 દર્શન નાણુ ચારિત્ર નમો, તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ૧
 અરિહંત અનંત થયા થાશે, વળી ભાવ નિશ્ચયે ગુણુ ગાશે;
 પડિક્કમણાં દેવવંદન વિધિશું, આંગિલતપ ગણુણું ગણુ વિધિશું. ૨
 છ'રી પાળી જે તપ કરશે, શ્રીપાળતાણી પરે ભવ તરશે;
 સિદ્ધચક્રને કુણુ આવે તોલે? એકવા જિનઆગમ ગુણુ ઊલે. ૩
 સાડાચાર વરસે તપ પૂરે, એ કર્મવિદારણુ તપ શૂરે;
 સિદ્ધચક્રને મનમંદિર થાપો, નયવિમલેસર વર આપો. ૪

૪ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યો.)

શ્રીઆદીશ્વર જિનવર વંદીએ, ભવસંચિત પાપ નિકંદીએ;
 દુઃખ દોહગ દૂર વિહંદીએ, એક પૂજી નિત્ય આણુંદીએ. ૧
 અડ દલ કમલે શ્રીજિન થાપીએ, ચઉદિશિ સિદ્ધાદિ ચઉથાપીએ;
 ગણી ગણુણું દુરિત કાપીએ, આતમને ઈમ સુખ આપીએ. ૨
 સિદ્ધચક્ર સદા આરાધીએ, જેહથી શાશ્વત સુખ સાધીએ;
 જિનવચણુથકી ગુણુ લાધીએ, નિજ સહજ ઋદ્ધિએ વાધીએ. ૩
 સિદ્ધચક્રતાણી જે ધારિકા, ચક્રેશ્વરી વર સુખકારિકા;
 નેમવિજય રખવાલિકા, સહી સેવે મંગલમાલિકા. ૪

૫

વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર, ગૌતમ ગુણુના દરિયા જી,
 એક દિન આણુ વીરની લઈને, રાજગૃહી સંચરીયા જી;
 શ્રેણિકરાબ વંદન આબ્યા, ઉલટ મનમાં આણી જી,
 પર્ષદા આગલ ખાર ણિરાજે, હવે સુણો ભવિપ્રાણી જી. ૧

માનવભવ તુમે પુન્યે પામ્યા, શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધો છ,
 અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ ઉવજ્જાયા, સાધુ દેખી ગુણુ વાધો છ;
 દરિસણુ નાણુ ચારિત્ર તપ કીજે, નવપદ ધ્યાન ધરીજે છ,
 ધૂર આસોથી કરવા આંગિલ, સુખસંપદા પામીજે છ. ૨

શ્રેણિકરાય ગૌતમને પૂછે, સ્વામી! એ તપ કોણુ કીધો છ ?
 નવ આંગિલ તપ વિધિશું કરતાં, વાંછિત સુખ કોણુ લીધો છ ?
 મધૂરી ધ્વનિ યોડ્યા શ્રીગૌતમ, સાંભલો શ્રેણિકરાય વચણુ છ,
 રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યા, શ્રીશ્રીપાલ ને મયણુ છ. ૩

રુ મ ઝુ મ કરતી પાયે નેઉર, દીસે દેવી રુપાલી છ,
 નામ ચક્કેસરી ને સિદ્ધાઈ, આદિજિન વીર રખવાલી છ;
 વિદ્ધ કોડ હરે સહુ સંઘના, જે સેવે એના પાય છ,
 ભાણુવિજ્ય કવિ સેવક નય કહે, સાનિધ્ય કરજો માય છ. ૪

૬

જિનશાસન વાંછિત પૂરણુ દેવ રસાલ,
 ભાવે ભવિ ભણીયે, સિદ્ધચક્ર ગુણુમાલ;
 તિહું કાલે એહની, પૂજા કરે ઉજ્જમાલ,
 તે અજરઅમરપદ, સુખ પાવે સુવિશાલ. ૧

અરિહંત સિદ્ધ વંદો, આચારજ ઉવજ્જાય,
 મુનિ દરિસણુ નાણુ, ચરણુ તપ એ સમુદાય;
 એ નવપદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,
 એ ધ્યાને ભવિના, ભવ કોટિ દુઃખ જાય. ૨

આસો ચૈતરમાં, શુદ્ધ સાતમથી સાર,
 પૂનમ લગી કીજે, નવ આંગિલ નિરધાર;
 દોય સહસ ગણુણુ, પદ સમ સાડાચાર,
 એકાશી આંગિલ, તપ આગમ અનુસાર. ૩

સિદ્ધચક્રનો સેવક, શ્રી વિમલેશ્વર દેવ,
 શ્રીપાલતાણી પરે, સુખ પૂરે સ્વયમેવ;
 દુઃખ દોહગ નાવે, જે કરે એહની સેવ,
 શ્રીસુમતિ સુગુરુનો, રામ કહે નિત્યમેવ. ૪

૭

પ્રહઉઠી વંદુ, સિદ્ધચક્ર સદાય,
 જાપીયે નવપદનો, જાપ સદા સુખદાય;
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ ઉજમાળ,
 તે સવિ સુખ પામે, જેમ મયણા શ્રીપાળ. ૧

માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવન્ત,
 તસ કર્મસંયોગે, કોઠી મળીયો કન્ત;
 ગુરુવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ એહ,
 સુખસંપદ વરીયા, તરીયા ભવજલ તેહ. ૨

આંગિલ ને ઉપવાસ, છઠ્ઠ વળી અઠ્ઠમ,
 દશ અઠ્ઠાઈ પંદર, માસ છમાસ વિશેષ;
 ઈત્યાદિક તપ બહુ, સહુમાંડિ શિરદાર,
 જે ભવિયણ કરશે, તે તરશે સંસાર. ૩

તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રીવિમલેશ્વર થક્ષ,
 સહુ સંઘના સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ;
 પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય બુધ શિષ્ય,
 બુધ દર્શનવિજય કહે, પહોંચે સકલ જગીશ. ૪

૮ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગય તીરથ સાર.)

શ્રીસિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હેડે હરખ અપાર,
જિમ લાહો સુખ શ્રીકાર,
મન શુદ્ધે ઓળી તપ કીજે, અહોનિશ નવપદ ધ્યાન ધરીજે,
જિનવર પૂજા કીજે;
પડિક્કમાણું દોય ટંકના કીજે, આઠે થુઇએ દેવ વાંદીજે,
ભૂમિ સંથા રો કીજે,
મૃષાતણો કીજે પરિહાર, અંગે શીયલ ધરીજે સાર,
દીજે દાન અપાર. ૧

અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય નમીજે, વાચક સર્વે સાધુ વંદીજે,
દંસણુ નાણુ સુણીજે,
ચારિત્ર તપનું ધ્યાન ધરીજે, અહોનિશ નવપદ ગણણું ગુણીજે,
નવ આંગિલ પણુ કીજે;
નિશ્ચલ રાખી મન હો નિશ્ચે, જપીએ પદ એક એક ધંશ,
નવકારવાલી વીશ,
છેલ્લે આંગિલ મોટો તપ કીજે, સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીજે,
આ ભવ લાહો લીજે. ૨

સાતસેં કુષીયાના રોગ, નાઠા મંત્ર નમણુ સંજોગ,
ફૂર હુઆ કર્મના ભોગ,
અઠારે કુષ ફૂરે જાયે, દુઃખ દોહગ ફૂર પલાયે,
મનવાંછિત સુખ થાયે;
નિરધનીયાને દે બહુ ધન, અપુત્રીયાને દે પૂત્ર રતન,
જે સેવે શુદ્ધ મન,
નવકાર સમો નહિ કોઈ મંત્ર, સિદ્ધચક્ર સમો નહિ કોઈ જંત,
સેવો ભવિ હરખંત. ૩

જિમ સેવ્યા મયણા શ્રીપાલ, ઉંઘર રોગ ગયો સુખ રસાલ,
 પામ્યા મંગલ માલ,
 શ્રીપાલતાણી પેરે જે આરાધે, દિન દિન દોલત તસ ઘર વાધે,
 અતિ શિવસુખ સાધે;
 વિમલેશ્વર યજ્ઞ સેવા સારે, આપદા કષ્ટને દૂર નિવારે,
 દોલત લક્ષ્મી વધારે,
 મેઘવિજય કવિયાણના શિષ્ય, આણી હૈડે ભાવ જગદીશ,
 વિનય વંદે નિશદિશ. ૪

૯ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

વીરજિનેસર ભુવનદિણેસર, જગદીસર જયકારી જી,
 શ્રેણિકનરપતિ આગલ જંપે, સિદ્ધચક્ર તપ સારી જી;
 સમકિતદદષ્ટિ ત્રિકરણ શુદ્ધે, જે ભવિયણ આરાધે જી,
 શ્રીશ્રીપાલનરિંદ પરે તસ, મંગલ કમલા વાધે જી. ૧

અરિહંત વિચે સિદ્ધ સૂરિ પાઠકે, સાહૂ ચિહું દિશિ સોહે જી,
 હંસણુ નાણુ ચરણુ તપ વિદિશે, એહ નવપદ મન મોહે જી;
 આઠ પાંખડી હૃદયાંબુજ રોપી, લોપી રાગ ને રીસ જી,
 હૈં હૈં પદ એકની ગણીયે, નવકારવાલી વીશ જી. ૨

આસો ચૈત્ર શુદ્ધિ સાતમથી, માંડી શુભ મંડાણુ જી,
 નવ નિધિદાયક નવ નવ આંગિલ, એમ એકાશી પ્રમાણુ જી;
 દેવવંદન પડિચ્છમણું પૂજા, સનાત્રમહોત્સવ ચંગ જી,
 એહ વિધિ સઘલો જિહાં ઉપદેશ્યો, પ્રણમું અંગ ઉપાંગ જી. ૩

તપ પૂરે ઉજમણું કીજે, લીજે નરભવ લાહો જી,
 જિનગૃહ પડિમા સાહમિભવતસલ, સાધુભક્તિ ઉત્સાહ જી;

વિમલેસર ચક્કેસરીદેવી, સાનિધ્યકારી રાજે જી,
શ્રીગુરુ ખિમાવિજય સુપસાયે, મુનિજિન મહિમા છાજે જી. ૪

૧૦ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

વીરજિનેસર અતિ અલવેસર ગૌતમ ગુણે ભરીયા જી,
ભવિકજીવના ભાવ ધરીને રાજગૃહિ સમોસરીયા જી;
શ્રેણિકરાબ વંદન આઠ્યા ગૌતમ નયણે નિહાલ્યા જી,
ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ કરીને અભિગમ પાંચે પાલ્યા જી. ૧

સજલ જલદ જિણી પરિ ગાજે ગોયમ મેહને સાદે જી,
દસ દષ્ટાન્તે લહી માનવભવ કાં હારો પરમાદે જી?
નવપદ ધ્યાન ધરીને હીયડે શ્રીસિદ્ધચક આરાધો જી,
પહેલે અરિહંત સિદ્ધગણો ધીજે આચારય ગુણુ વંદો જી. ૨

ઉપાધ્યાય ચોથે વંદો પાંચમે સાધુ દેખી દુઃખ છંડો જી,
છઠ્ઠે દંસણુ નાણુ ગણો સાતમે આઠમે ચારિત્ર મતિ નંદો જી;
નવમે તપ કરણી આરાધો સુણો શ્રેણિક અમ વચણુ જી,
રોગ ગયો ને રાજઋદ્ધિ પામી શ્રીશ્રીપાલ ને મયણુ જી. ૩

આસો ચૈતરે નવ આંખીલ નવ ચોળી ઈમ કીજે જી,
ગૌતમ કહે ઉજમણું શ્રેણિક દાન સુપાત્રે દીજે જી;
નર નારી એકચિત્તે આરાધે વિમલેસર દુઃખ ચૂરે જી,
રતનવિબુધ શિશ રંગવિજયની નિત નિત આશા પૂરે જી. ૪

૧૧ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

પહેલે પદ જખીએ અરિહંત, ધીજે સિદ્ધ જખો જયવંત,
ત્રીજે આચારજ સંત,
ચોથે નમો ઉવજાચ તાંત, નમોલોએસવ્વસાહૂ મહંત,
પાંચમે પદ વિલસંત;

દંસણુ છઠ્ઠે જપો મતિવંત, સાતમે પદ નમો નાણુ અનંત,
આઠમે ચારિત્ર હુંત,
નમો તવસ્સ નવમે સોહંત, શ્રીસિદ્ધચક્રનું ધ્યાન ધરંત,
પાતિકનો હોઈ અંત. ૧

કેસર અંદન સાથે ઘસીને, કપૂર કસ્તૂરીમાંહિ ભેલીને,
ઘન ઘનસાર ઠવીને,
ગંગોદકસું નવણુ કરીને, શ્રીસિદ્ધચક્રની પૂજા કરીને,
સુરભિ કુસુમ ચરચીને;
કુંદરુ અગરનો ધૂપ દહીને, કામધેનૂ ઘૃત દીપ ભરીને,
નિર્મલ ભાવ વસીને,
અનુપમ નવપદ ધ્યાન ધરીને, શેગાદિક દુઃખ દૂર હરીને,
મુગતિ વધૂ પરણીને. ૨

આસો ને વળી ચૈત્ર રસાલ, ઉજ્જવલ પખે ઓલી સુવિશાલ,
નવ આંગિલ ચોસાલ,
શેગ શેગનો એ તપ કાલ, સાડાચાર વરસ તસ ચાલ,
વળી જીવે તિહાં ભાલ;
જે સેવે ભવિ થઈ ઉજમાળ, તે લહે ભોગ સદા અસરાલ,
જિમ મયણા શ્રીપાલ,
છંડી અલગો આળપંપાલ, નિત નિત આરાધો ત્રણકાલ,
શ્રીસિદ્ધચક્ર ગુણુમાલ. ૩

ગજગામિણી અંપકદલ કાય, ચાલે પગ નેઉર ઠમકાય,
હિયડે હાર સુહાય,
કુંકુમ અંદન તિલક રચાય, પહેરી પીત પટોલી બનાય,
લી લા ઈ લ લ કાય;

: ૧૭૦ :

સ્તુતિ તરંગિણી : તૃતીય તરંગ

બાલી ભોલી ચક્રેસરી માય, જે નર સેવે સિદ્ધચક્રરાય,
ઘો તેહને સુખ સહાય,
શ્રીવિજયપ્રભસૂરિ તપગચ્છરાય, પ્રેમવિજય ગુરુ સેવા પાય,
કાન્તિવિજય ગુણુ ગાય. ૪

૧૨ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય તીરથસાર.)

શ્રીસિદ્ધચક્ર સેવો ભવિલોકા, ધન કણુ કંચનકેરા યોગા,
મનવાંછિત લહો ભોગા,
દુષ્ટ કુષ્ટ જાવે સવિ રોગા, જાવે સઘલા મનથી શોગા,
સીઝે સયલ સંયોગા;
રાય રાણા માને દરબાર, ધન ધન સયલ જપે સંસાર,
સોહો બહુ પરિવાર,
નવપદ મહિમા મોટો કહીએ, એહને ધ્યાને અહોનિશ રહીએ,
શિવસુખ સંપત્તિ લહીએ. ૧

મધ્યદલે જિનવર ચોવીશ, હુઆ અને હોશે જગદીશ,
વાણી ગુણુ પેંતીશ;
અતિશય સોહો જસ ચોત્રીશ, માયા માન નહિ જસ રીશ,
સોહો સબલ જગીશ;
કંચન વાને સોળ ધિરાજે, હોય રાતા હોય ધવલા છાજે,
શ્યામલા હોય વિરાજે,
હોય નીલા ઇંમ સવિ જિનરાજ, ધવલે ધ્યાને ધ્યાવો આજ,
શ્રીસિદ્ધચક્ર સુખ કાજ. ૨

દોષ અઠાર રહિત ભગવંત, આઠે ભેદે સિદ્ધ મહંત,
આચારજ ગુણુવંત,

પંચવીશ ગુણે ઉવજ્જાયા, સત્તાવીશ ગુણે મુનિરાય,
 સમકિત ભેદ કહાય;
 નાણુ ચરણુ તપ ભેદે ધ્યાવો, આસો ચૈત્રીસું મન લાવો,
 નવ દિન પાવન થાવો,
 આગમભાષિત એ જિનવાણી, સુણી આરાધો સિદ્ધચક્ર પ્રાણી,
 એહ સાચી ગુણુખાણી. ૩

શ્રીસિદ્ધચક્રની જે રખવાલી, ચક્રેસરીદેવી રતનાલી,
 પગે નેઉર વાચાલી;
 કટિમેખલ ખલકે કટિ દેશી, મન મંથર ચાલે શુભ વેશી,
 સોહે નાભિ નિવેશી;
 ઉદર હૃદય કર કરજ વિરાજે, મુખથી ચંદ્રો ગયણુ ભાજે,
 સઘલી શોભા છાજે,
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરીશ સહાર્ષ, કુશલસાગર વાચક સુખદાર્ષ,
 ઉત્તમ શિષ્ય સવાર્ષ. ૪

+ ૧૩ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

ત્રિગટે બેઠા ત્રિભુવનનાયક, વીર વદે ઈતિ વાણી જી,
 શ્રીશ્રીપાલતાણી પરે સેવો, સિદ્ધચક્ર ગુણુખાણી જી;
 અરિહંત આદિ સિદ્ધ આચારજ, ઉવજ્જાયા ઉલટ આણી જી,
 સાહુ દંસણુ નાણુ ચરિત્ત તપ, ઈતિ નવપદ નાણી જી. ૧

આસો ચૈતર શુદ્ધ સાતમથી, નવ આંગિલ પચખીજે જી,
 પડિકમણાં દોય ત્રિકાલ પૂજા, દેવવંદન ત્રણુ કીજે જી;
 પદ એકકુ પ્રતિદિન મન શુદ્ધે, દોષ હનન ગણીજે જી,
 ચોવીસ જિનની સેવા કરીને, નરભવ લાહો લીજે જી. ૨

નવ દિનની નવ ઓલી કરતાં, આંખિલ એકાસી થાય જી,
 સાડાચાર વરસે ઉજ્જમાણું, કીજે સવિ સુખદાય જી;
 સિદ્ધચક્રના નહવાણુ જલથી, કુષ્ટ અઠાર પલાય જી,
 સકલ શાસ્ત્ર શિર સુગટ નગીનો, આગમ સુણો ચિત્ત લાય જી. ૩

માતાંગ યક્ષ પ્રભુપદ સેવે, ઉલટ આણી અંગ જી,
 સિદ્ધચક્રની ઓલી કરતાં, વિધન હરે મનરંગ જી;
 હંસવિજય ગુરુ પંડિતપુંગવ, ચરણ સરોરુહ ભુંગ જી,
 ધીરવિજય બુધ મંગલમાલ, સુખસંપદ લહે ચંગ જી. ૪

૧૪ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

અંગદેશ ચંપાપુરીવાસી, મયાણા ને શ્રીપાલ સુખાસી,
 સમકિતસું મનવાસી,
 આદિજિનેશ્વરની ઉલ્લાસી, ભાવે પૂજા કીધી મન આસી,
 ભાવ ધરી વિશ્વાસી;
 ગલિત કોઠ ગયો તેણે નાસી, સુવિધિસું સિદ્ધચક્ર ઉપાસી,
 થયા સ્વર્ગના વાસી,
 આસો ચૈત્ર પૂરણુમાસી, પ્રેમે પૂજે ભક્તિ વિકાસી,
 આદિ પુરુષ અવિનાશી. ૧

કેસર અંદન મૃગમદ ઘોળી, હરખેસું ભરી હેમ કચોળી,
 શુદ્ધ જળે અંઘોળી,
 નવ આંખિલની કીજે ઓળી, આસો શુદ્ધિ સાતમથી ખોલી,
 પૂજે શ્રીજિન ટોળી;
 ચઉગતિમાંહે આપદા ઓળી, દુરગતિના દુઃખ દૂરે ઢોળી,
 કર્મ નિકાચિત રોળી,

કર્મ કષાયતણા મહ રોળી, જિન શિવરમણી ભમર ભોળી,
પામ્યા સુખની ઈચ્છાળી. ૨

આસો શુદ્ધ સાતમસું વિચારી, ચૈત્રી પણ ચિત્તસું નિરધારી,
નવ આંબિલની સારી,
ઓળી કીજે આળસ વારી, પ્રતિક્રમણ બે કીજે ધારી,
સિદ્ધચક્ર પૂજે સુખકારી;

શ્રીજિનભાષિત પરઉપકારી, નવ દિન બાપ જપો નર નારી,
જેમ લહીયે મોક્ષની ધારી,
નવપદ મહિમા અતિ મનોહારી, જિનઆગમ ભાષે ચમત્કારી,
બાઉં તેહની બલિહારી. ૩

શ્યામ ભ્રમર સમ વીણા કાલી, અતિ સોઢે સુંદર સુકુમાળી,
બાણે રાજમરાળી,
અલહલ ચક્ર ધરે રુપાલી, શ્રીજિનશાસનની રખવાળી,
ચક્કેસરી મેં ભાળી;

જે એ ઓળી કરે ઉજમાળી, તેનાં વિદ્ય હરે સા બાળી,
સેવક જન સંભાળી,
ઉદ્યરતન કહે આસનવાળી, જે જિનનામ જપે જપમાળી,
તે ધર નિત્ય દીવાલી. ૪

*૧૫ (રાગ-શંખેશ્વરપાસણ પૂજાએ.)

સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી થુણીએ, અરિહંતાહિક નવપદ ગણીયે;
શ્રીપાલચરિત્ત સદા સુણીયે, વિમલેસર વીર વિધન હણીયે. ૧

૧ શ્રેણી. *આ સ્તુતિ-શ્લોક ચાર વખત બોલાય છે.

*૧૬ (રાગ-શત્રુઙ્ગયમંડન ઋષભજિણી દયાલ.)
 સિદ્ધચક્ર આરાધ્યો સાધ્યો વાંછિત કાજ,
 અરિહંતાદિક પદ સેવ્યાથી શિવરાજ;
 ઈમ આગમમાંહિ સિદ્ધચંત્ર શિરતાજ,
 વિમલેસર પૂરો પદ્મના વાંછિત આજ. ૧

શ્રીઅરિહંતપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યો.)

અરિહંત નમો ગુણસાયરુ, જિન મોહ તિમિર દિવાયરુ;
 અહનિશ તસ સેવા આદરુ, જિમ જલ્દી ભવસાયર તરુ. ૧
 ચોવીશે જિનવર ધ્યાઇએ, તેા પરમાનંદ ઝટ પાઇએ;
 મનવાંછિત સુખ લેવા સહી, જિનધ્યાન કદી છોડો નહિ. ૨
 કર્મોનો કંઠ નિવારવા, જિનઆગમ હૃદયે ધારવા;
 શિક્ષણ વીરવાણીતાણું, સુખ મેળવવા શિવપુરતાણું. ૩
 લીડલંબન શાસનદેવ ખરા, નિત્ય સેવે ભાવે જિનવરા;
 કહે લખિંધ વિઠન સવિ વારજો, શાસન પરિતાપ નિવારજો. ૪

+ ૨ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગય તીરથ સાર)

શ્રીઅરિહંતજિનેશ્વરરાય, પદ પ્રણમે સુરવર નરરાય,
 પૂજે પાપ પલાય,
 અંપક કેતકી ૧પાડલ જાઈ, સેવંતી માલતી સુહાઈ,
 પરિમલ પુહવી ન માઈ;

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે. ૧ ગુલાબ.

શ્રાવક પૂજે કૂલે, વળી વિશેષે અહિ ઝહુમૂલે,
 ઈહાં જીવ મ ભૂલે.
 પ્રણા સાધુ ભલી પરે જાણે, વધરિસામિ ગુરુ ઈણિ પરે આણે,
 વળી વિશેષ વખાણે. ૧

માંગા રાયણુ સરસ ખજૂરાં સદા સિતાફલ ને ળીજેરાં,
 રુડા ફલ જંગીરા,
 ખડખૂજાં કોલાં વડેરા, જાંબૂ નીંખૂ સરસ ભલેરાં,
 અતિ મોટા નાલેરાં;
 મારંગી નવરંગા કેળાં, પાકા દાડિમ કીજે ભેલાં,
 ઢાવો મેળી સમેલા,
 ળી ઢાવો ખુરસાણી સેવ, મુજ મન લાગી એહિ જ ટેવ,
 વહું અરિહંતદેવ. ૨

નિમજાં ને સાકરની જોડ, પીસ્તા દ્રાક્ષ ઝદામ અખોડ,
 ખાતાં પૂજે કોડ.
 અતિ ઉજલાં સરસ ગુંદવડા, હિયડાં સાંભલીઆ વરસોડા,
 ખારેક ને શીંગોડા,
 ઘણી સુખડી ઈણિ પરે આવે, ખુંદગીરિ સેલડી સુહાવે,
 ચારોલી પણ ભાવે,
 સુલ ને ગુંદ ભલી ગુલઘાણી, સવિ હુંતિ મીઠી જિનવાણી,
 સુણો ભવિક મન આણી. ૩

ખાજાં લાડુ મરકી માંડી, ભલી જલેળી તિસકુ છાંડી,
 ઘેખરસું રઢ માંડી,
 ખીર ખાંડ માંડાની ભાત, ઘણીઅ છે પકવાનની જાત,
 ઉપર દીધી પાત;

૧ તેજાં.

સુરહિ ધી ને ઉના ધાન, કુણુ કરે કંસાર સમાન,
 ઉપર ફેફલ પાન,
 ઘણા સાલણા ભલી સજ્જ, હરખી પીરસી અપની માઈ,
 જે ત્રૂઠે અંખાઈ. ૪

૩ (રાગ-શંખેશ્વરપાસળ પૂજ્યો,)

વિરાગ અરિહંત પૂજ્યે, વરનાણુ દર્શન લીજ્યે;
 સળ કર્મ કલંક પરિહરીયે, અકલંક સિદ્ધવધૂ વરીએ. ૧
 શ્રુતજ્ઞાની અનુભવી આતમા, નિજપર ભિન્ન મહાતમા;
 ક્ષપકશ્રેણી આરોહતા, સવિ જિન થયા સિદ્ધાતમા. ૨
 પદ્મવ્ય વસ્તુને ઝોળખી, ગુણુપર્યાયે લક્ષણુ લખી;
 પર પાંચ અજીવ અકારણી, આત્મજ્ઞાની ધર્મધારણી. ૩
 હે દેવ પરમાત્મ કીજ્યે, શિવ સુર નર ઈંદ્ર મન રીઝીયે;
 તિહાં જ્ઞાનશીતલ જસ લીજ્યે, પરમાનંદમય રસ પીજ્યે. ૪

૪ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

એકાદશ જસ અતિશય પ્રગટે, કર્મ કલંક ઉચ્છેદે જી,
 તિમ ઝોગણીસ કરે શુભ અતિશય, સુર સમુદાય અખેદે જી;
 જન્માતિશય અઉ સંયુત એ, અતિશય ચોત્રીશ ભેદે જી,
 તેહશું જેહ ગિરાજે જિનવર, પ્રણુમું તેહ ઉમેદે જી. ૧

૫ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

સકલ દ્રવ્ય પર્યાય પ્રરુપક, લોકલોક સ્વરુપો જી,
 કેવલજ્ઞાનની જ્યોતિ પ્રકાશક, અનંત ગુણુ કરી પૂજે જી;
 ત્રીજે ભવ થાનક આરાધી, ગોત્ર તીર્થકર નૂરો જી,
 ખારે ગુણુ કરી એહવા અરિહંત, આરાધો ગુણુ ભૂરો જી. ૧

શ્રીસિદ્ધપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પુંડરીકમંડન પાપ પ્રણમી જો.)

યથાખ્યાતચરિત્ર વરીને, કર્મકંઠ નિકંઠી જી,
 કેવલજ્ઞાન વરદર્શન પામી, બન્યા પરમાનંદી જી;
 એક સિદ્ધ ત્યાં સિદ્ધ અનંતા, વસતા ચિદાનંદી જી,
 એહવા સિદ્ધને નિત્ય નિત્ય વંદો, થકને આગમ ૧છંદી જી. ૧
 ચોવીશ જિનવર ગુણુ ગણુ ગાતાં, રાતાં હૈયાં છાજે જી;
 ચોવીશ જિનને ભજતાં નિશદિન, સિંહ પરે જીવ ગાજે જી;
 બલિહારી એ નરભવકેરી, જે વસતું જિનરાજે જી,
 પાપ સકલ નિવારી ચેતન, મંડ્યા આતમ કાજે જી. ૨
 સમનય વળી સ્યાહ્વાહથી, પણ્યાલીસ છે ભરીયા જી,
 આગમ સુંદર વીતરાગનાં, દયા દહેરના દરીયા જી;
 જીવે અનાદિ કર્મ કલંકો, મેલ ચીકણા હરીયા જી,
 ભવ્યજીવ નિજ ભાવ વધારી, તે આગમ અનુસરીયા જી. ૩
 દેવી જિનશાસનને સેવી, હર્ષ હૃદયમાં ધરતી જી,
 જિનશાસન ઉપાસકનાં તે, વિદ્ય સયલ પરિહરતી જી;
 નાય કરે પ્રભુ આગલ નિશદિન, ફેર કુંદડી ફરતી જી,
 સિદ્ધપદના ભક્તિ ભાવે, શાસન લખિવ ભરતી જી. ૪

૨ (રાગ-શાસનનાયકવીરજી જો.)

શુદ્ધાનંદ નિજ વંદિયે, પરમદેવ પવિત્ર તો,
 મોક્ષ કારણુ એહ છે એ, ઉપાદાન રૂડી રીત તો;
 નિમિત્તકારણુ દેવ ગુરુ કહ્યા એ, જિનવચ્ચને દહ ચિત્ત તો,
 શક્તિભાવ પ્રણમી કરીયે, વ્યક્ત સ્નાતક સિદ્ધ તો. ૧

વસ્તુ સ્વભાવ સિદ્ધ સાધના એ, રમણુથિર ગુણુપર્યાય તો,
નિરવિકલ્પ રસ પીજીએ એ, જ્ઞાન અભેદતા પાય તો;
ભાવ સંવર શુદ્ધ નિર્જાણાએ, કર્મ અનંત ક્ષય થાય તો,
નિર્માણ નિરંજન બુધ થઈ એ, સર્વ સંત સિદ્ધરાય તો. ૨

કેવલનાણુ દર્શન લહીયે, કર્મદાન દ્વાતર તો,
હિત ઉપદેશ ભવિજીવને એ, કરતા વારંવાર તો;
બોધિબીજ વિરતિ ગ્રહે એ, નરનારીના વૃદ્ધ તો,
ગણુધર સૂત્ર દ્વાદશ રચે એ, જ્ઞાન ભાણુ પવિત્ર તો. ૩

સર્વ દેવનો દેવ છે એ, નિબ્નતમ શુદ્ધ સિદ્ધ તો,
સૂત્ર ગ્રન્થની શાખથી એ, ગુરુવચને પ્રતીત તો;
જ્ઞાનશીતલ બુવે તેહને એ, અગમ અનોપમ રુપ તો,
સેવે પૂજે સમકિતી એ, દેવદેવાંગના ભૂપ તો. ૪

૩

સિદ્ધ બુદ્ધને વાંદુ, નિજ સ્વરુપ નિહાળી,
ઉપયોગે ભાવું, બોધિબીજ તિહાં ભાળી;
શુદ્ધ શ્રદ્ધા સારી, ચિદ્ધન ભોગ સંભોગ,
ઉપાધિ હણુતા, પરમાતમ નિરોગ. ૧

રોગ શોક દુઃખ કાપે, મહામોહ મદલ ભાગે,
જ્ઞાન સુભહ બળીયો, ધ્યાન અગ્નિ તિહાં બળે;
કર્મકાષ્ટને બાળે, તિહાં શીતલતા વાધે,
પરમાનંદ ભોળી, સર્વ સિદ્ધતા સાધે. ૨

અરુપી અવિનાશી, અબ્યાબાધ અનંત,
નિર્મલ નિરંજન, અખંડિત મહંત;

અચળ અનોપમ, નિરાકાર શિવ સંત,
 ઇત્યાદિ અનંત, અનુભવ જ્ઞાન લક્ષંત. ૩
 યોગ રોધ અયોગી, શૈલેશીકરણ અકંપ,
 આયુ અંતે છેહડે, દેવદેવીના સંપ;
 ઓચ્છવને કારણ, નિર્વાણ મંગલ આવે,
 જ્ઞાનશીતલ હર્ષે, જ્યોતમાં જ્યોત સમાવે. ૪

૪ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

અષ્ટકર્મકું દમન કરીને, ગમન ક્રીયો શિવવાસી છ,
 અવ્યાબાધ સાદિ અનાદિ, ચિદાનંદ ચિદરાશી છ;
 પરમાતમ પદ પૂરણ વિલાસી, અધધન દાન વિનાશી છ,
 અનંત ચતુષ્ટય શિવપદ ધ્યાવો, કેવલજ્ઞાની ભાષી છ. ૧

શ્રીઆચાર્યપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-આદિજિનવરરાયા, જસ સોવત કાયા.)

ભવિજન સુખદાયા, મોહમાયા હરાયા,
 કનક વરણ કાયા, ત્યાગ દીની છે માયા;
 મુનિવરઈશ કહાયા, નિત્ય વંદુ હું પાયા,
 જિનગુણ સુહાયા, મુનિગણમાં સવાયા. ૧

ચોવીશ જિનકેરા, પાપ નમીયે સવેરા,
 કરે ગુણગણ હેરા, પાપ હરતા જે ઘેરા;
 છત્રીશ ગુણ મેરા, ચૂરતા ભવ ફેરા,
 ગુણગણ જસ અનેરા, આપતા ૧મુક્તિશેરા. ૨

૧ મુક્તિ વરવા માટે પાઠનો ફલતોરો.

આગમ ગુણુ દરીયા, છત્રી છત્રીસ ભરીયા,
ચરણુ કરણુ વરીયા, મોહ માયાથી સરીયા;
ભવજલધિ તરીયા, કર્મથી નૈવ ડરીયા,
કુમત મતિ હરીયા, ભવ્ય જીવો ઉદ્ધરીયા. ૩

વિમલેશ્વર દેવા, તાસ કરતા ૧ની સેવા,
ગુણુગણુ ભરેવા, ભવ્ય વિદ્યો હરેવા;
ચક્રેશ્વરી માતા, આપતી સર્વ સાતા,
સૂરિલલિત ખ્યાતા, સેવી શિવપુર જાતા. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

પંચાચારકું પાલે અજવાલે, દોષ રહિત ગુણુધારી જી,
ગુણુ છત્તીસે આગમધારી, દ્વાદશ અંગ વિચારી જી;
પ્રબલ સખલ ઘન મોહ હરણુકું, અનિલ સમે ગુણુવાણી જી,
ક્ષમાસહિત જે સંયમ પાલે, આચારજ ગુણુ ધ્યાની જી. ૧

શ્રીઉપાધ્યાયપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શાન્તિ સુહંકર સાહિબો સંજમ અવધારે.)

વાચકપદ પ્રણમું સદા, જેહ કર્મ નિવારે,
સારે આતમ ભાવના, શુભ કાજ સુધારે;
વીરપ્રભુના શાસને, વાચક ગુણુ ધારે,
મન વચં કાયે હું સ્તવું, સંસારથી તારે. ૧

પરમારથ ને પેખતા, જાણી આગમવાણી,
ધર્મ ધરી હરે કર્મને, વાચક ગુણુખાણી;

૧ નિરંતર.

ચઉવીશ જિનના જે થયા, તે સર્વને વંદો,
વાચકપદ વંદી ભવિ, નીચ કર્મ નિકંદો. ૨

આગમ ગુણ અરવિંદમાં, ભુંગ સમ જે રાજે,
જિનશાસનમાં મહાલતા, હાથી જેમ ગાજે;
ધર્મ ભાવના જોરથી, ઉભડે વાડી,
કારમી ભવ ભયથી ભરી, કરી દૂર તે ઝાડી. ૩

વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી, જસ સેવા કારી,
શાસન વિદ્ય હરે સદા, ગુણ ગણના કારી;
સિદ્ધચક્ર અરવિંદમાં, કરે ભ્રમર વિહારી,
લખિંચસૂરિ તાસ ધ્યાનથી, હોય મુક્તિધારી. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

અગ અગ્યારે ચઉદે પૂરવ, ગુણ પંચવીશના ધારી જી,
સૂત્ર અર્થધર પાઠક કહીએ, જોગ સમાધિ વિચારી જી;
તપગુણ શૂરા આગમ પૂરા, નય નિદેષે તારી જી,
ગુણધારી બુધ વિસ્તારી, પાઠક પૂજે અવિકારી જી. ૧

શ્રીસાધુપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-રાબુલ વર નારી, રૂપથી મનોહારી.)

મુનિ નમું ગુણકારી, શોક સંતાપ વારી,
વહે ગુણ પ્રદાયકારી, પાપ કંદો નિવારી;
નવ કલપ વિહારી, સાધના આત્મકારી,
જિન જપી સુખકારી, લબ્યજીવો ઉગારી. ૧

૧ ગુણની ગણના કરનાર.

સવિ જિનવર વહે, ન પડે કર્મ કંદે,
ભવિ કમલ કંદે, ચિત્ત જ્ઞેના સુનંદે;
હરતા કરમ ખંધે, સેવીયે મુનિ ચંદે,
ન કરે કર્મ ગંદે, ભાવ રાજે અમંદે. ૨

ગુણ મુનિગુણ ગાઈ, ભવ્ય કર્મો ખપાઈ,
સુઆગમ ચિત્ત ધ્યાઈ, રિદ્ધિ પામે સવાઈ;
ટળે ભવની તવાઈ, ભાવના ચિત્ત લાઈ,
શિવગતિ જીવ જાઈ, શાશ્વતું રૂપ થાઈ. ૩

શાસન વરહેવી, નિત્ય ભક્તિ ભરેવી,
ભવિ વિધન હરેવી, સાર રક્ષા કરેવી;
જિનચરણ સેવી, મુક્તિ મહેલે ઠરેવી,
લગ્નિગુણ વરેવી, નિજ કર્મ ઉખેવી. ૪

૨ (રાગ:-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

સુમતિ ગુપ્તિકર સંજમ પાલે, દોષ બયાલીશ ટ
પટકાયા ગોકુલ રખવાલે, નવવિધિ પ્રહ્લાવ્રત પા
પંચમહાવ્રત સુધા પાલે, ધર્મશુકલ અજવા
ક્ષપકશ્રેણિ કરી કર્મ ખપાવે, દમપદ ગુણ ઉપજા

શ્રીદર્શનપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-પાર્શ્વજિણ્યંદા વામાનંદા જગ્ય ગરભે ૩

સમકિત સારુ ગુણમાં પ્યારું, આપે મુક્તિ વે
ક્ષાયિક સમકિત શિર સરદાર, રસ મીઠો શે

નાયુગદ્વા ભાવે પામે, મુક્તિ એક ભવ વિષે,
આયુગદ્વે ત્રીજે યોથે, મુક્ત વીરજિન દિશે. ૧

ચોવીશ જિનનું ધ્યાન ધરીને, સ્વશ્રદ્ધા નિર્મલ કરો,
નિર્મલ સમકિત ગુણને પામી, ખીબ ગુણને વરો;
રત્નત્રયીને ઓળખી આતમ, ગુણ ભંડારો ભરો,
નિંદ્ય કર્મો દૂર નિવારી, ઘાતીકર્મોને હરો. ૨

આગમજ્ઞાને નિત્ય રમીને, ભમીને ભવમાં નહિ,
ભવનાં દુઃખડાં ખૂબ વમીને, સમીને કર્મો સહી;
આતમ નિર્મલ નિત્ય કરીને, ધરીને ગુણ શ્રદ્ધી,
પીસ્તાલીશ સુપ્રભુમીને, દીને નિજ કર્મો દહી. ૩

વિમલેસર ચક્ષેસરીદેવી, હેવી જિન શાસને,
વિધ્ન નાશો નિત્ય કરેવી, આપે સુખરાસને;
હૃદયકમલે દર્શન બાસ, વસી રહું ખાસ છે,
આતમલખિંધ ગુણુગણુકેરો, જેમાં નિત્ય વાસ છે. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

જિનપદ્મતત્ત સુધારસે, સમકિત ગુણ અજવાલે જ,
ભેદ છેદ કરી આતમ નીરખી, પશુ ટાલી સુર પાવે જ;
પ્રત્યાખ્યાને સમતુલ્ય ભાખ્યો, ગણુધર અરિહંત શૂરા જ,
એ દરશન પદ નિત્ય નિત્ય વંદો, ભવસાગરકો તીરા જ. ૧

શ્રીજ્ઞાનપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શત્રુજયમંડન, ઋષભજિણુંદ દયાલ.)

આતમ ગુણમંડન, દુઃખ વિહંડન નાણુ,
મોહ હરવા કાળે, જિન ભાનુ દિલ આણુ;

ગુણસંપત્તિ વાધે, લાધે શિવપુર ઠાણુ,
 ક્ષવિ દુઃખ નિવારે, ટાળે ભવદુઃખખાણુ. ૧
 થોવીશે જિનના, નાણી નમું ધરી નેહ,
 ગુણસંપત્તિકારક, ગુણગણના જે ગેહ;
 મેહ અમીરસ કેરા, પાવન જેના દેહ,
 વિદેહ? જનીને, પામ્યા મુક્તિ તેહ. ૨
 આગમ ગુણ દરિયા, ભરીયા રચણુથી જેહ,
 દહેરો જસ સુંદર, જાણો નયમય એહ;
 ગમ ભંવર ગંભીર, જસ તોડે ભવનો નેહ,
 નિત્ય જનવા વિદેહી, જગમાં એહની રેહ. ૩
 શાસન સુખદાતા, દેવી સુણો અરદાસ,
 અમ વિદ્ધ નિવારો, કરતા ધર્મવિલાસ;
 વિકસિત ચિત્ત ચાહું, ચાહું લખિંધ પ્રકાશ,
 એ મેળવતાં મુજ, હોશે શિવની આશ. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

મતિ શ્રુત ધંન્દ્રિય જનિત કહીએ, લહીએ ગુણ ગંભીરો જી,
 આતમ તારી ગણધર વિચારી, દ્વાદશ અંગ વિસ્તારો જી;
 અવધિ મનઃપર્યાવ કેવલ વળી, પ્રત્યક્ષ રુપ અવધારો જી,
 એ પાંચ જ્ઞાનકું વદો પૂજો, ભવિજનને સુખકારો જી. ૧

શ્રીચારિત્રપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-સુમતિ સુમતિદાયી, મંગલા જસ માઈ.)
 ભવિજન ગુણ ગાવો, તેથી સંજમ પાવો,
 સમય ન મલે આવો, ચિત્ત ચારિત્ર ધ્યાવો;

૧. દેહરહિત.

કર્મથકી મૂકાવો, ધારી મુક્તિનો દાવો,
કરે મુક્તિ વધાવો, ભાવના ચિત્ત લાવો. ૧

સવિ જિનવર સેવો, પામવા મુક્તિ મેવો,
ચરણ દુઃખ હરેવો, ધારજો નિત્ય મેવો;
હરે ભવતણો ખેવો, એમ દેવાધિદેવો,
કહે ગુણુ ભરેવો, ઋષિ ઢંઢણુ જેવો. ૨

ગુણુ ગણુ ભવિ ધારી, દુઃખડાં છો નિવારી,
આગમ મન ધારી, જન્મ માનવ સુધારી;
કુમતિ કઠીન ટારી, થાઓ મુક્તિ વિહારી,
મજો મુગતિ નારી, શોક સંતાપ વારી. ૩

ચરણુ ગુણુ પ્રધાનો, શાસ્ત્રમાં બહુ વિધાનો,
કરે સમકિત દાનો, મોદના ચિત્ત આણો;
શાસનસુરી માનો, ટાળો વિઘ્ન નિધાનો,
સૂરિ લખિંધ મહાનો, સંજમે ગુણુખાણો. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

કર્મ અપચય દૂર ખપાવે, આતમ ધ્યાન લગાવે ૭,
ખારે ભાવના સુધી ભાવે, સાગર પાર ઉતારે ૭;
ષટ્પાંડ રાજકું દૂર તણને, ચકી સંજમ ધારે ૭,
એહવા ચારિત્રપદ નિત વંદો, આતમ ગુણુ હિતકારે ૭. ૧

શ્રીતપપદની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર.)

કર કરે ભવિ હિતકર, તપ મહાનંદકાર,
દુઃખ દળદર ટાળે, ખાળે પાપવિચાર;

દુરગતિ દુઃખ વારે, મારે કર્મ વિકાર,
 સુખ સંપત્તિ આપે, જિનઆણુ સુખકાર. ૧
 ચઉવીશ જિન વદો, ભવદુઃખ ટાલણુહાર,
 તપ તપીઆ ભાવે, વારી વિષય વિકાર;
 સુખ સંપત્તિ ધારી, વરવા શિવવર નારી,
 એ કરણી સારી, હું જાઉં જાલિહારી. ૨
 આગમ રત્નાકર, દીપે તાસ તરંગ,
 નય ભંગ સ્વરૂપી, કરવા કર્મસુ જંગ;
 એ રંગ અપૂરવ, તંગ જીવન હરનાર,
 જીવ નિર્મલકારી, નમું થવા ભવપાર. ૩
 ચક્કેસરી કેસરી, દેવી જિનપદ સેવી,
 તમ હિરણ્ય હરેવી, ભવિજન સહાય કરેવી;
 સંપદ સુખ સારે, જે સેવા જિનધારે,
 સૂરિ લખિં જાવે, ભવજલથી કિનારે. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલકેસર.)

ઈશ્વરોદયન તપ તે ભાખ્યો, આગમ તેહમાં સાખી જી,
 દ્રવ્ય ભાવસે દ્વાદશ દાખી, ભોગ સમાધિ રાખી જી;
 ચેતન નિજગુણ પરણિત પેખી, તેહી જ તપગુણ દાખી જી,
 લખિં સકલનો કારણ દેખી, ઈશ્વરસે સુખ ભાખી જી. ૧

શ્રીપન્નુસણપર્વની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શ્રીશત્રુજય તોરથ સાર.)

પર્વ પન્નુસણ પુન્યે કીજે, સત્તરભેદી જિનપૂજા રચીજે,
 વાજિત્રનાદ સુણીજે,

૧ સમુદ્ર. ૨ વિમ્બ.

પ્રભાવના શ્રીફલ્ગ્ની કીને, યાચકજનને દાન જ દીને,
 જીવ અમારી કરીને;
 મનુષ્યજન્મ કૃણ લાહો લીને, ઔથ છકું અકૃમ તપ કીને,
 સ્વામીવત્સલ કીને,
 ઈમ અકૂર્ષ ઓચ્છવ કીને, કલ્પસૂત્ર શ્વેર પધરાવીને,
 આ દિના થ પૂજીને. ૧
 વડાકલ્પ દિન ધૂર મંડાણુ, દશકલ્પ આચાર પરિમાણુ,
 ના ગ કે તુ વ ખાણુ,
 પછી કરીએ સૂત્ર મંડાણુ, નમુચ્ચુણું હોય પ્રથમ વખાણુ,
 મેઘકુમાર અહિંઠાણુ;
 દશ અચ્છેરાનો અધિકાર, ઈન્દ્ર આદેશે ગર્ભ પરિહાર,
 દેખે સુપન ઉદાર,
 ચોથે સ્વપ્ને ધીળું સાર, સ્વપ્નપાઠક આઠ્યા દરખાર,
 એમ ત્રીળું જયકાર. ૨
 ચોથે વીરજન્મ વખાણુ, દિશિકુમરી સર્વી ઈન્દ્રની જાણુ,
 દીક્ષા પંચ વખાણુ,
 પારણુ પરિસહ તપ ને દાન, ગણુધરવાદ ચોમાસું પરિમાણુ,
 તવ પામ્યા નિરવાણુ;
 એ છકું વખાણુ કહીયે, તેલાધર દિવસે એમ લહીએ,
 વીરચરિત્ર એમ સુણીએ,
 પાસ નેમિન્નિન અંતર સાથ, આઠમે ઋષભ ૧થિર અવદાત,
 સુણુતા દીયે શિવસાથ. ૩
 સંવચ્છરીદિન સહુ નર નારી, ખારસેસૂત્ર ને સમાચારી,
 નિસુણુ અકૃમ ઉદારી,
 સુણીયે ગુરુ પટ્ટાવલી સારી, ચૈત્યપ્રવાદી અતિ મનોહારી,
 ભાવે દેવ જુહારી;

સાહમી ખમતખામણા કીજે, સમતારસમાંહે ઝીલીજે,
 દાન સંવચ્છરી દીજે,
 શ્રીચક્રેશ્વરી સાનિધ્ય કીજે, જ્ઞાનવિમલ એમ ગણીજે,
 સુજશ મહોદય લીજે. ૪

૨ (રાગ-પર્વ પચૂષણુ પુણ્યે પામી.)

પુનિત પર્વ પચુસણુ આવ્યાં, ભવિજનને મન ભાવ્યાં જી,
 એચ્છવ રંગ આડંબર ઘર ઘર, આનંદ મન અતિ છાયા જી;
 શાસન અધિપતિ વીરપ્રભુ સેવી, કરમ દુષ્ટ નસાવ્યા જી,
 અમારી ઠંઢેરો ફેરી, ધર્મિજન ખડુ કાવ્યા જી. ૧

મૃગસમ નયના શશી સમ વચણા, સુંદરી કંતને ભાખે જી,
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ આદિ શુભ તપનો, જે ભવિજન રસ આખે જી;
 યોવીશ જિનવર આણા શિર પર, અવિચલ જે જન રાખે જી,
 નારક પશુભવો તે નવિ પામે, કિંમત નહિ તસ લાખે જી. ૨

સર્વશાસ્ત્ર શિરોમણીશાસ્ત્ર, કલ્પસૂત્ર ઘર આણે જી,
 વીર પાર્શ્વ નેમિ આદીશ્વર, સુંદર જેહમાં વખાણે જી;
 અંતર પટ્ટાવલી સમાચારી, સુણુતાં કર્મની હાણે જી,
 પર્વ આરાધી ભાવે લહીએ, શિવપદ ઠાણુ વહાણે જી. ૩

અઠ્ઠાઈ કરણી રુડી પાલી, પાપ સવિ પરિહરીએ જી,
 સંવત્સરીપડિક્કમાણું કરીને, સમતાભાવને વરીએ જી;
 શાસનદેવી નિત્ય સમરીએ, ખમતખામણાં કરીએ જી,
 સૂરિ કમલનો લખિવસૂરિ કહે, શિવપદવી અનુસરીએ જી. ૪

૩ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથ સાર.)

પુણ્યવંત પોશાળે આવે, પર્વ પચુસણુ આવ્યા વધાવે,
 વર્મના પંથ ચલાવે,

ઘાંચીની ઘાણી છોડાવે, જીવબંધનની જાળ તોડાવે,
 ખંદીવાન ખોલાવે;
 આઠ દિવસ લગે અમર પળાવે, સ્વામિવત્સલ મેરુ ભરાવે,
 જિનશાસન દીપાવે,
 પોષક પડિક્કમણાં ચિત્ત ધારે, ક્રોધ કષાય અંતરથી વારે,
 વીરજીની પૂજા રચાવે. ૧

પુસ્તક લઈ રાત્રિજગો કીજે, ગાજતે વાજતે ગુરુ હસ્તે દીજે,
 ગહુંલી સુવાસણુ કીજે,
 કલ્પસૂત્ર પ્રારંભે વખાણું, વીરજન્મદિન સહુકો જાણું,
 નિશાળગરણા ટાણું;
 ૧ખાંડપડા પેંડા પતાસા, ખાંડના ખડીયા નાલીએર ખાસા,
 પ્રભાવના ઉલ્લાસા,
 વીરતણો પહેલો અધિકાર, પાસ નેમીસર અંતર સાર,
 આદિચરિત્ર ચિત્ત ધાર. ૨

જંખૂપાટ પ્રભવ ગુણુ ભરીયા, શ્રીશચ્યંભવ જેણે ઉદ્ધરીયા,
 યજ્ઞથકી રઓસરીયા,
 કોશ્યા ઘેર ચોમાસું કીધું, અખંડ શિયલનું દાન જ દીધું,
 સ્થૂલભદ્ર નામ પ્રસિધું;
 ગવાયા પારણે જસ હાલરીયા, સાંભળતા સૂત્ર કંઠે ઠરીયા,
 વચરસ્વામી શુભ વરીયા,
 ઈમ સ્થિરાવલી ભાખી જેહ, સોહમસ્વામી ચિંતામાણી જેહ,
 કલ્પમાં સુણીએ એહ. ૩

જળકસ મસરુ ને પાઠાં રુમાલ, પૂજીએ પોથી ને જ્ઞાન વિશાલ,
 ઠવાણી સહેજ સંભાલ,

૧ ખાંડના પડીકાં. ૨ દૂર કર્યાં.

વળી પૂજા કીજે ગુરુ અંગે, સંવત્સરોદિન મનને રંગે,
 ધારસે સુણો એક અંગે;
 સાસુ જમાઈના અડીયા ને દડીયા, સમાચારીમાંહે સાંભલીયા,
 ખામણે પાપજ ટળીયા,
 ભાવલગ્નિસૂરિ કહે એ કરણી, શ્રીપદ મહેલ ચડણુ નીસરણી,
 સિદ્ધાચિકા દુઃખહરણી. ૪

૪ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર.)

પુન્યનું પોષણુ પાપનું શોષણુ, પર્વ પબ્જસણુ પામી જી,
 કલ્પ ઘેર પધરાવો સ્વામી, નારી કહે શિરનામી જી;
 કુંવર ગયવર ખંધે ચઢાવી, ઢોલ નિશાન વજડાવો જી,
 સદ્ગુરુ સંગે ચઢતે રંગે, વીરચરિત્ર સુણાવો જી. ૧

પ્રથમ વખાણુ ધરમસારથી પદ, ણીજે સુપનાં ચાર જી,
 ત્રીજે સુપનપાઠક વળી ચોથે, વીરજનમ અધિકાર જી;
 પાંચમે દીક્ષા છઠ્ઠે શિવપદ, સાતમે જિન ત્રેવીશ જી,
 આઠમે ચિરાવલી સંભલાવી, પિઉડા પૂરો જગીશ જી. ૨

છઠ્ઠું અઠ્ઠમ અઠ્ઠાઈ કીજે, જિનવર ચૈત્ય નમીજે જી,
 વરશીપડિછ્કમણું મુનિવંદન, સંઘ સયલ ખામીજે જી;
 આઠ દિવસ લગે અમર પ્રભાવના, દાન સુપાત્રે દીજે જી,
 ભદ્રબાહુ ગુરુ વચણુ સુણીને, જ્ઞાનસુધા રસ પીજે જી. ૩

તીરથમાં વિમલાચલ ગિરિમાં, મેરુ મહિધર જેમ જી,
 મુનિવરમાંહિ જિનવર મોટા, પરવ પબ્જસણુ તેમ જી;
 અવસર પામી સાહમ્મીવચ્છલ, બહુ પકવાન વડાઈ જી,
 ખીમાવિજય જિન દેવી સિદ્ધાઈ, દિન દિન અધિક વધાઈ જી. ૪

૫ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અલ્પેસર.)

સત્તરલેદી જિનપૂજા રચીને, સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજે જી,
દોલ દહામા લેરી નફેરી, ઝલ્લરી નાદ સુણીજે જી;
વીરજિન આગે ભાવના ભાવી, માનવભવ ફળ લીજે જી,
પર્વ પન્નુસણ પૂરવ પુણ્યે, આવ્યા એમ જાણીજે જી. ૧

માસ પાસ વળી દસમ દુવાલસ, ચત્તારી અઠ્ઠ કીજે જી,
ઉપર વળી દસ દોય કરીને, જિન ચોવીશે પૂજીજે જી;
વડાકલ્પનો છઠ્ઠ કરીને, વીરવખાણ સુણીજે જી,
પડવે ને દિન જન્મમહોત્સવ, ધવલમંગલ વરતીજે જી. ૨

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી, અઠ્ઠમનો તપ કીજે જી,
નાગકેતુની પરે કેવલ લહીએ, જો શુભ ભાવે રહીએ જી;
તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક, ગણધરવાદ વદીજે જી,
પાસ નેમીસર અંતર ત્રીજે, ઋષભચરિત્ર સુણીજે જી. ૩

બારસાસૂત્ર ને સમાચારી, સંવત્સરી પડિચ્છમીએ જી,
ચૈત્યપ્રવાડી વિધિસુ કીજે, સકલ જંતુ પામીજે જી;
પારણાને દિન સ્વામીવત્સલ, કીજે અધિક વડાઈ જી,
માનવિજય કહે સકલ મનોરથ, પૂરે દેવી સિદ્ધાઈ જી. ૪

+ ૬ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલ્પેસર.)

સુકૃત કરણી ઉદય કરીને, માનવભવ મેં પાયો જી,
શ્રાવકને કુલે સાધુને યોગે, શ્રીજિન સહી જે ધ્યાયો જી;
પર્વ પન્નુસણ પુન્યે પામી, લાહો લીજે વિશેષે જી,
ત્રિકરણ શુદ્ધે કિરિયા પાલે, તેહ સુકૃતને લેખે જી. ૧

અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરીને, ભાવ ધરી મન ગમતે જી,
પવિત્રાર્થ ધણી શુદ્ધ પદારથ, ભજો ભવિક જિન ભગતે જી;

પોસહ ઠીજે દાન જ ઠીજે, ચઉવિહ સંઘસું જુગતે જ,
 પર્વ પન્નુસણુ પાળે જે નર, આવખું ખાંધે સુગતે જ. ૨
 વીરચરિત્ર કલ્યાણુક સુપરે, પ્રવચનના ગુણુ સુણીયે જ,
 વ્યવન જન્મ દિહ્યા કેવલ પદ, ઇત્યાદિક વર્ણુવીયે જ;
 થિરાવલી ને સમાચારી, લહતાં સુખ વહીયે જ,
 છઠ્ઠ અકૃમ તપ કરતાં ભવિજન, શિવપદનાં ફલ લહીયે જ. ૩
 ઇણુપરે પર્વ પન્નુસણુ કરીયે, પાપ તિમિર પરિહરીયે જ,
 સંવત્સરીદિન ખામણાં ખામી, શત્રુ મિત્ર સમ ગણીયે જ;
 શાસન દેવી સાનિધ્યકારી, સંઘતાણી રખવાલી જ,
 બુધ વિવેક સેવક ઇમ હુર્ષને, ઘો નિત રંગ રસાલી જ. ૪

૭ (રાગ-વીરજિનેશ્વર અતિ અત્રવેસર.)

પર્વ પચૂષણુ પુણ્યે પામી, પરિમલ પરમાનંદો જ,
 અતિ ઓચ્છવ આડંબર સઘળો, ઘર ઘર બહુ આનંદો જ;
 શાસન અધિપતિ જિનવર વીરે, પર્વતાણાં ફલ દાખ્યા જ,
 અમારીતણો ઠંઢેરો ફેરી, પાપ કરતાં વાર્યા જ. ૧
 મૃગનયની સુંદરી સુકુમાળી, વચન વહે ટંકશાળી જ,
 પૂરો પનોતા મનોરથ મારા, નિરુપમ પર્વ નિહાળી જ;
 વિવિધ ભાતી પકવાત્ર કરીને, સંઘ સયલ સંતોષો જ,
 ચોવીશે જિનવર પૂજીને, પૂજ્ય ખબનો પોષો જ. ૨
 સકલ સૂત્ર શિર મુગટ નગીનો, કલ્પસૂત્ર જગ જાણો જ,
 વીર પાસ નેમીસર અંતર, આદિચરિત્ર વખાણો જ;
 સ્થિરાવલી ને સમાચારી, પટ્ટાવલી ગુણુ ગેહ જ,
 ઇમ એ સૂત્ર સવિસ્તર સુણીને, સફલ કરો નરદેહ જ. ૩

ઈણી પરે પર્વ પન્નુસણુ પાળી, પાપ સર્વે પરિહરીએ ૭,
 સંવત્સરીપડિક્કેમણુ કરતાં, કલ્યાણુ કમલા વરીએ ૭;
 ગોમુખ જક્ષ ચક્કેસરીદેવી, શ્રીમાણિભદ્ર અંગાઈ ૭,
 શુભવિજય કવિ શિષ્ય અમરને, દિન દિન કરજો વધાઈ ૭. ૪

૮ (ગાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથસાર.)

વરસ દિવસમાં અષાઠ ચોમાસ, તેહમાં વલી ભાદરવો માસ,
 આઠ દિવસ અતિ ખાસ,
 પર્વ પન્નુસણુ કરો ઉલ્લાસ, અઠ્ઠાઈધરનો કરવો ઉપવાસ,
 પોસહ લીજે ગુરુ પાસ;
 ત્રડાકલ્પનો છકૂ કરીજે, તેહ તણો વખાણુ સુણીજે,
 ચૌદ સુપન વાંચીજે,
 પડવેને દિન જન્મ વંચાય, આચ્છવ મહોચ્છવ મંગલ ગવાય,
 વી ર જિ ને સ ર સ ય. ૧

ખીજ દિને દીક્ષા અધિકાર, સાંજ સમય નિરવાણુ વિચાર,
 વી ર તણો પરિવાર,
 ત્રીજ દિને શ્રીપાર્શ્વ વિજ્યાત, વળી નેમીસરનો અવદાત,
 વળી નવ ભવની વાત;
 ચોવીશે જિન અંતર તેવીશ, આદિજિનેશ્વર શ્રીજગદીશ,
 તાસ વખાણુ સુણીશ,
 ધવલ મંગલ ગીત ગહુંલી કરીએ, વળી પ્રભાવના નિત અનુસરીએ,
 અકૂમતપ જય વરીએ. ૨

આઠ દિવસ લગે અમર પળાવો, તેહતણો પડહો વજડાવો,
 ધ્યાન ધરમ મન ભાવો,
 સંવત્સરીદિને સાર કહેવાય, સંઘ અતુર્વિધ ભેજો થાય,
 ગા ર સા સૂ ત્ર સુ ણા ય;

: ૧૯૪ :

સ્તુતિ તરંગિણી : તૃતીય તરંગ

થિરાવલી ને સમાચારી, પટ્ટાવલી પ્રમાદ નિવારી,
સાંભલજી નરનારી,
આગમ સૂત્ર ને પ્રણમીશ, કલ્પસૂત્રસું પ્રેમ ધરીશ,
શાસ્ત્ર સર્વે સુણીશ.
સત્તરભેદી જિનપૂજા રચાવો, નાટકકેરા ખેલ મચાવો,
વિધિસું સ્નાત્ર ભણાવો,
આડંબરસું દેહરે જઈએ, સંવત્સરીપડિક્કમણું કરીએ,
સંઘ સર્વને ખમીએ;
પારણે સાહસ્મિવચ્છલ કીને, યથાશક્તિએ દાન જ દીને,
પુન્યભંડાર ભરીને,
શ્રીવિજયક્ષેમસૂરિ ગણુધાર, જશવંતસાગર ગુરુ ઉદાર,
જિણુંદસાગર જયકાર. ૪

૯ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથસાર.)

પામી પર્વ પળુસણુ સાર, સત્તરભેદી જિનપૂજા ઉદાર,
કરીએ હરખ અપાર,
સદ્ગુરુ પાસ ધરી બહુ ખ્યાર, કલ્પસૂત્ર સુણીએ સુખકાર,
આલસ અંગ ઉતાર;
ધરમસારથીપદ સુપનાં ચાર, સુપનપાઠક આવ્યા દરબાર,
વીર જનમ અધિકાર,
દીક્ષા ને નિરવાણુ વિચાર, પદ વ્યાખ્યાન અનુક્રમે ધાર,
સુણુતાં હોય ભવપાર. ૧
નમિ સુવ્રત મદિલ અર કંત, કુન્થુ શાન્તિ ને ધર્મ અનંત,
વિમલ વાસુપૂજ્ય સંત,
શ્રીશ્રેયાંસ શીતલ ભગવંત, સુવિધિ ચંદ્ર સુપાર્શ્વ ભદંત,
પદ્મ સુમતિ અરિહંત;

અભિનંદન સંભવ ગુણુખાણુ, અજિતનાથ પામ્યા નિરવાણુ,
એ વીસ અંતર માન,
પાસ નેમીસર જગદીશાન, ઋષભચરિત્ર કહ્યું પરધાન,
સાતમું એહ વખાણુ. ૨

પ્રાઠમે ગણુધર સ્થવીર ગણીને, નવમે ખારસા સમાચારી લીને,
નવ વખાણુ સુણીને,
પ્રિત્યપરિપાટી વિધિસું કીને, યથાશક્તિએ તપ તપીને,
આશ્રવ પંચ તણુને;
ભાવે મુનિવરને વંદીને, સંવચ્છરીપડિક્કમાણું કીને,
સંઘ સકલ ખામીને,
આગમવચણુ સુધારસ પીને, શુભ કરણી સવિ અનુમોદીને,
નરભવ સકલ કરીને. ૩

મણિમાં જિમ ચિતામણિ સાર, પર્વતમાં જિમ મેરુ ઉદાર,
તરુમાં જિમ સહકાર,
તીર્થંકર જિમ દેવમાં સાર, ગુણુગણુમાં સમકિત શ્રીકાર,
મંત્ર માંહિ નવ કાર;
મતમાં જિમ જિનમત મનોહાર, પર્વ પશુસણુ તિમ વિચાર,
સકલ પર્વ શણુગાર;
પારણે સ્વામીભક્તિ પ્રકાર, માણુકવિજય વિઘન અપહાર,
દેવી સિદ્ધાઈ જયકાર. ૪

૧૦ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

વીરજિનેસર અતિ અવેલસર, પ્રાતઃસમય પ્રણુમીને ળ,
વડાકલ્પનો વખાણુ સુણીને, છકૂતણો તપ કીને ળ;
જનમકલ્યાણુક પડવા દિવસે, ઓચ્છવ મહોત્સવ કીને ળ,
પૂરવ પુણ્યે પર્વ પશુસણુ, આન્યા લાહો લીને ળ. ૧

પ્રાતઃસમે દીક્ષાકલ્યાણુક, બીજ દિવસ ચિત્ત ધરીએ જી,
 સાંજ સમે સ્વામી મુકતે પહોંતા, તાસ ભવિયણ અનુસરીએ જી;
 ત્રીજ દિને આદિ પાસ નેમીસર, પંચ કલ્યાણુક સુણીયે જી,
 ચોવીશ જિનના અંતર કહીયે, સત્ય વચન ચિત્ત ધરીયે જી. ૨

આઠ દિવસ લગી અમર પળાવો, દાન સંવત્સરી દીને જી,
 તપ અઠ્ઠમ કરી આરશે સુણીયે, મુગતિતણા ફલ લીને જી;
 ચિરાવલી ને સમાચારી, પદ્માવલી ગુણ કીને જી,
 લખો લખાવો ભણો ભણાવો, શાસ્ત્ર સૌ પ્રણમીને જી. ૩

સંવચ્છરીપટિક્કમણું કીને, ખામણા સાથે કરીએ જી,
 પારણે સ્વામિવચ્છલ કરતાં, પુણ્યભંડારને ભરીયે જી;
 શાસનદેવી સમકિતધારી, સંઘસકલ હિતકારી જી,
 વિજયસિંહસૂરિ સેવક પભણે, ધુન્દ્રિવિજય જયકારી જી. ૪

૧૧ (રાગ-વીરજિતેસર અતિઅલવેસર.)

પર્વ પબ્ધસણુ પુણ્યે પામી, વીરવચન આરાધો જી,
 સામાયિક પટિક્કમણું પોસહ, ભાવ સહિત સહુ સાધો જી;
 મનુષ્યદેહ શ્રાવક જન્મારો, એ સવિ દુર્લભ લાધો જી,
 સમકિત શુદ્ધ કરો ભવિ કિરિયા, જિમ ગુણુઠાણે વાધો જી. ૧

ચોવીશ જિનવરકેરો મહાતીમ, કલ્પસૂત્રમાંહે ભાખ્યું જી,
 પુણ્યવંત જે શ્રવણે સાંભળી, હૃદયકમલમાંહે રાખ્યું જી;
 ક્રોધ માયા લોભ મદ કેરો, વીરે દૂષણ દાખ્યો જી,
 ચાર પ્રકારે ધર્મ પ્રકાર્યો, શિવરમણી સુખ ચાખ્યો જી. ૨

આઠ દિવસ અઠ્ઠાઈ પાળો, કર્મ કાઠીયા ટાળો જી,
 જીવદયા જતનસુ પાળો, મન સંવેગે વાળો જી;
 માયાનો મ કરજો માળો, ટાળો ચંચળ ચાળો જી,
 જન્મ જરા મરણુ ભય ટાળો, સિદ્ધતાં સુખ નિહાળો જી. ૩

નવ વખાણુ શ્રવણે સાંભલી, દેહ નિર્મળ થાય જી,
છટું અઠમનો તપ આરાધી, વિઘન વિશેષે બાય જી;
શ્રીતપગચ્છ ગુરુ ધર્મધુરંધર, વિજયદેવસૂરિ ભાષે જી,
જક્ષ ચક્રેશ્વરી સાનિધ્ય કરજો, સંતોષી ગુણુ ગાય જી. ૪

૧૨ (રાગ-શત્રુજયમંડન ઋષભજિણુંદ દયાલ.)

મણિરચિત સિંહાસન બેઠા જગદાધાર,
પર્યૂષણુ કેરો મહિમા અગમ અપાર;
નિજ મુખથી દાખી સાખી સુર નર વૃંદ,
એ પર્વ પર્વમાં જિમ તારામાં ચંદ. ૧

નાગકેતુની પરે કલ્પસાધના કીજે,
વ્રત નિયમ આખડી ગુરુ મુખ અધિકી લીજે;
દોય લેદે પૂજા દાન પાંચ પ્રકાર,
કર પડિકકમણુ ધર શીયલ અખંડિત ધાર. ૨

જે ત્રિકરણુ શુદ્ધે આરાધે નવ વાર,
ભવ સાત આઠ અવશેષ તાસ સંસાર;
સહુ સૂત્રશિરોમણી કલ્પસૂત્ર મુખકાર,
તે શ્રવણે સુણીને સકળ કરો અવતાર. ૩

સહુ ચૈત્ય જીહારી ખમતખામણુ કીજે,
કરી સાહમિભવતસલ કુગતિ દ્વાર પટ દીજે;
અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ,
ધમ કરતાં સંધને શાસનદેવ સહાઈ. ૪

૧૩ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

પર્વ પન્નુસણુ સર્વ સન્નધ, મેલવીને આરાધો છ,
દાન શીલ તપ ભાવને ભેલી, સફલ કરો ભવ લાધો છ;
તત્ક્ષણુ એહ પર્વથી તરીયે, ભવજલ જેહ અગાધો છ,
વીરને વાંદી અધિક આણુંદી, પૂજી પુણ્યે વાધો છ. ૧

ઋષભ નેમ શ્રીયાસ પરમેસર, વીરજિણુસરકેરાં છ,
પાંચ કલ્યાણુક પ્રેમે સુણીએ, વળી આંતરા અનેરાં છ;
વીશે જિનવરના જે વારુ, ટાળે ભવના ફેરાં છ,
અતીત અનાગત જિનને નમીયે, વળી વિશેષે ભલેરાં છ. ૨

દશાશ્રુત સિદ્ધાન્તમાંહેથી, સૂરિવર શ્રીભદ્રબાહુ છ,
કલ્પસૂત્ર એ ઉદ્ધરી સંઘને, કરી ઉપગાર જે સાહુ છ;
જિનવરચરિત્ર ને સમાચારી, ધિરાવલી ઉમાહો છ,
જાણી એહની આણુ જે લહેશે, લેશે તે ભવ લાહો છ. ૩

ચઉચ્ચ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ અઠ્ઠાઈ, દશ પંદર ને ત્રીશ છ,
પીસ્તાલીશ ને સાંઠ પંચોતેર, ઇત્યાદિક સુજગીશ છ;
ઉપવાસ એતા કરી આરાધે, પર્વ પન્નુસણુ પ્રેમ છ,
શાસનદેવી વિઘન તસ વારે, ઉદ્યવાચક કહે એમ છ. ૪

૧૪ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરથસાર.)

જિનઆગમ ચૌપરવી ગાઈ, ત્રણ ચૌમાસી ચાર અઠ્ઠાઈ,
પન્નુસણુ પર્વ સવાઈ,
એ શુભ દિનને આવ્યા જાણી, જિઠો આલસ છંડી પ્રાણી,
ધર્મની નીક મંડાણી;
પોસહ પડિછમણાં કરો ભાઈ, માસખમણુ પાસખમણુ અઠ્ઠાઈ,
કલ્પ અઠ્ઠમ સુખદાઈ,
દાન દયા દેવપૂજા ગુરૂવરની, વાચના સુણીએ કલ્પસુતરની,
આજ્ઞા વીરજિનવરની. ૧

सांभगी वीरनुं चरित्र विशाल, अडिह स्वप्ने जनभ्या उज्जमाण,
 जन्ममडोत्सव रसाण,
 आमलकीडांमे सुर डराव्यो, दीक्षा लघु डेवल उपज्जव्यो,
 अविचल धामसें भाव्यो;
 पास नेमि संबंध सांभलींमे, चोवीश जिनना अंतर सुष्णींमे,
 आद्विचरित्र सांभगींमे,
 वीरतण्णां गणुधर अग्यार, धिरावलीना सुष्णा अधिकार,
 ये करणी भवपार. २

अषाढीथी दिन पचास, पञ्चसण्ण पडिक्कमण्णं उददास,
 अडे उणु पणुमास,
 समाचारी साधुना पंथ, वरते जयण्णंमे निर्जन्य,
 पाप न लागे अंश;
 गुरुआण्णांमे मुनिवर राये, राणी धरे जर्घ वस्तु न नदये,
 चाले भारग साये,
 विगय भावानो 'संय न आणे, आगम सांभणतां सहुं ज्ञाणे,
 श्री वीर जिन वभाणे. ३

कुंभार कानमां कांकरी यं'पे, पीडांमे क्षुलकपाण्णं कं'पे,
 मिच्छामिदुक्कडं जं'पे,
 अेम जे मन आमणो नवि छोडे, आभव परभव दुःख गहुं जेडे,
 यडे नरकने जेडे;
 आराधक जे जमे जभावे, मन शुद्धे अधिकरणु समावे,
 ते अक्षयसुख पावे,
 सिद्धायिका सुरी सानिधकारी, श्रीमडिमाप्रबसूरि गच्छाधारी,
 भावरतन सुभकारी. ४

૧૫ (રાગ--સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

પર્વ પન્નુસણુ પુણ્યે પામી, શ્રાવક કરે એ કરણી જી,
આઠે દિન આચાર પળાવે, ખાંડણુ પીસણુ ધરણી જી;
સૂક્ષ્મ આદર જીવ ન વિણાસે, દયા તે મનમાં જાણે જી,
વીરજિનેસર નિત્ય પૂજીને, શુદ્ધ સમકિત આણે જી. ૧

વ્રત પાળે ને ધરે તે શુદ્ધ, પાપવચન નવિ જોલે જી,
કેસર ચંદને જિન સવિ પૂજે, ભવભય અંધન જોલે જી;
નાટક કરીને વાજિંત્ર વગાડે, નર નારીને ટોલે જી,
ગુણ ગાવે જિનવરના ઈણુવિધ, તેહને કોઈ ન તોલે જી. ૨

અઠ્ઠમભક્ત કરી લઈ પોસહ, એસી પૌષધશાલે જી,
રાગ દ્વેષ મદ મચ્છર છાંડી, કૂડ કપટ મન ટાલે જી;
કલ્પસૂત્રની પૂજા કરીને, નિશદિન ધર્મે મ્હાલે જી,
એહવી કરણી કરતાં શ્રાવક, નરક નિગોદાદિ ટાલે જી. ૩

પડિક્કમણું કરીયે શુદ્ધ ભાવે, દાન સંવત્સરી દીજે જી;
સમકિતધારી જે જિનશાસન, રાતદિવસ સમરીજે જી;
પારણવેલા પડિલાભી, મનવાંછિત મહોત્સવ ક્રીજે જી,
ચિત્તચોળે પન્નુસણુ કરશે, મન માન્યા ફલ લેશે જી. ૪

શ્રીચૈત્રીપૂનમની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ--શ્રીશત્રુજય તીરથસાર.)

શત્રુજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ, નાભિ ભૂપ કુલ કમલ હાણુંદ,
મ રુ દેવી નો નંદ,
જશ મુખ સોહિ પુનમચંદ, સેવા સારે ઈંદ્ર નરિંદ,
ઉન્મૂલે દુઃખકંદ;

વાંછિત પૂરણ સુરતરુ કંદ, લાંછન જેહને . ૧સૂરભિનંદ,
 ફેડે ભવભય ફંદ,
 પ્રણમે જ્ઞાનવિભલસૂરિંદ, જેહના અહોનિશ પદ અરવિંદ,
 નામે પરમાનંદ. ૧

શ્રીસીમંધર જિનવરરાજે, મહાવિદેહે ધાર રસમાજે,
 ભાષે ઈમ ભવિ કાજે,
 સિદ્ધક્ષેત્ર નામે ગિરિરાજે, એહ જ ભરતમાંહે એ છાજે,
 ભવજલ તરણુ જહાજે;
 અનંત તીર્થ વાણી એ ગાજે, ભવિમનકેરા સંશય ભાંજે,
 સેવકજનને નિવાજે,
 વાજે તાલ ઉકંસાલ પવાજે, ચૈત્રીમહોત્સવ અધિક દીવાજે,
 સુર નર સજી બહુ સાજે. ૨

રાગ દ્વેષ વિષ ઝખીલણુ મંત, ભાંજી ભવભય પભાવઠે બ્રાંત,
 ટાળે દુઃખ દુરંત,
 સુખસંપત્તિ હોય જે સમરંત, ધ્યાયે અહનિશ સઘળા સંત,
 ગા યે ગુણ મહંત;
 શિવસુંદરી વશ કરવા કંતંત, પાપતાપ પીલણુ એ જંત,
 સુણીયે તે સિદ્ધાંત,
 આણી મોટી મનની ખંત, ભવિયણુ ધ્યાવો એકણુ ચિત્ત,
 ઈરાન વેલાઉલ હુંત. ૩

આદિજિનેશ્વર પદ અનુસરતી, ચતુરંગુલ ઊચી રહે ધરતી,
 દુરિત ઉપદ્રવ હરતી,
 સરસ સુધારસ વયણુ ઝરંતી, જ્ઞાનવિભલગિરિ સાનિધ્ય કરંતી,
 દુશ્મન દુષ્ટ દલંતી;

૧ વૃષભ. ૨ પર્ષદા. ૩ કાંસા. ૪ નષ્ટ કરવા. ૫ ભવબ્રમણ.
 ૬ વશીકરણુ. ૭ રણુ. ૮ બંદર.

: ૨૦૨ :

સ્તુતિ તરંગિણી : તૃતીય તરંગ

દાડિમ પફ્ફકલી સમ દંતી, જ્યોતિ ગુણ ઇહાં રાજે પંતી,
સમકિત ધીજ વપંતી,
અક્કેસરી સુરસુંદરી હુંતી, ચૈત્રીપૂનમદિન આવંતી,
જ્ય જ્યકાર ભણુંતી. ૪

૨ (રાગ-શ્રીશત્રુંજય તીરયસાર.)

જિહાં એગણ્યેતર કોડાકોડી, તેમ પંચાશી લખ વલી જોડી,
ચુમ્માલીશ સહસ્સ કોડી;
સમવસર્યા જિહાં એતી વાર, પૂર્વ નંબાણું એમ પ્રકાર,
ના સિ નરિંદ મદ્દાર. ૧

સહસકૂટ અષ્ટાપદ સાર, જિનચોવીશતણા ગણુધાર,
પ ગ લાં નો વિ સ્તા ર;
વલી જિનગિંબતણા નહિ પાર, દેહરી થંભે ખહુ આકાર,
વંદુ વિમલગિરિ સાર. ૨

એંશી સિતેર સાઠ પચાસ, બાર જ્યેયણ માને જસ વિસ્તાર,
ઈગ દુ તી ચઉ પણુ આર;
માન કથું એહનું નિરધાર, મહિમા એહનો અગમ અપાર,
આગમ માંહે ઉદાર. ૩

ચૈત્રીપૂનમદિન શુભ ભાવે, સમકિતદષ્ટિ સુર નર આવે,
પૂ જા વિવિધ રચાવે;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ભાવના ભાવે, દુરગતિ દોહંગ દૂર ગમાવે,
બોધિધીજ જસ પાવે. ૪

૩ (રાગ-મનોહર મૂરતિ મહાવીરતણી.)

ત્રેસઠ લખ પૂરવ રાજ કરી, લીયે સંયમ અતિ આણુંદ ધરી;
વરસ સહસે કેવલલચ્છી વરી, એક લખ પૂર્વે શિવરમણી વરી. ૧

ચોવીશે પહિલા ઋષભ થયા, અનુક્રમે ત્રેવીશ જિણુંદ લયા;
 ચૈત્રીપૂનમદિન તેહ નમો, જિમ દુર્ગતિ દુઃખમાં દૂર ગમો. ૨
 એકવીશ એકતાલીશ નામ કહ્યાં, આગમે ગુરુવયણે તેહ લહ્યાં;
 અતિશય મહિમા ઈમ જાણીએ, તે નિશદિન મનમાં આણીએ. ૩
 શત્રુજ્યનાં સવિ વિધન હરે, ચક્રેસરીદેવી ભક્તિ કરે;
 કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીસરુ, જિનશાસન તે હોળે જયકરુ. ૪

૪ (રાગ-જિનશાસન વાંછિત પૂરણ દેવ રસાલ.)
 શ્રીશત્રુજ્યમંડણુ, રિ સ હ જિ ને સ ર દે વ,
 સુર નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ;
 સિદ્ધાચલશિખરે સોહાકર શ્રુંગાર,
 શ્રીનાભિનરેસર, મરુદેવીનો મલ્હાર. ૧
 એ તીરથ જાણી, જિન ત્રેવીશ ઉદાર,
 એક નેમ વિના સવિ, સમવસર્યા સુખકાર;
 ગિરિકંડણે આવી, પહોંતા ગઠ ગિરનાર,
 ચૈત્રી પૂનમદિને, તે વંદુ જયકાર. ૨
 જ્ઞાતાધર્મકથાંગે, અંતગડસૂત્ર મઝાર,
 સિદ્ધાચલ સિદ્ધા, ખોલ્યા બહુ અણુગાર;
 તે માટે એ ગિરિ, સવિ તીરથ શિરદાર,
 જિણુ ભેટે થાવે, સુખસંપત્તિ વિસ્તાર. ૩
 ગોમુખ ચક્રેસરી, શાસનની રખવાલી,
 એ તીરથકેરી, સાનિધ્ય કરે સંભાલી;
 ગિરુઓ જસ મહિમા, સંપ્રતિ કાલે જસ,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ, નામે લીલ વિલાસ. ૪

૫ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

પ્રણમો ભવિયાં રિસહજિનેસર, શત્રુન્જયકેરો રાય જી,
વૃષભ લાંછન જસ ચરણે સોહે, સોવનવરણી કાય જી;
ભરતાહિક શત પુત્રતણો જે, જનક અયોધ્યારાય જી,
ચૈત્રીપૂનમને દિન જેહના, મહોટા મહોતસવ થાય જી. ૧

અષ્ટાપદગિરિ શિવપદ પામ્યા, શ્રીરિસહેસરસ્વામી જી,
અંપાયે વસુપૂજ્યનરેસર, નંદન શિવગતિગામી જી;
વીર અપાપાપુર ગિરનારે, સિદ્ધા નેમજિણુદો જી,
વીશ સમેતગિરિશિખરે પહોંતા, એમ ચોવીશે વંદો જી. ૨

આગમ નોગમ પરે જાણો, સવિ વિષનો કરે નાસો જી,
પાપતાપ વિષ દૂરે કરવા, નિશદિન જેહ ઉપાસો જી;
મમતા કંચુકી કીજે અલગી, નિર્વિષતા આદરીયે જી,
ઇણીપરે સહજથકી ભવ તરીયે, જિમ શિવસુંદરી વરીયે જી. ૩

કવડજક્ષ પ્રત્યક્ષ થઈને, જેહવા પરતા પૂરે જી,
દોહગ દુર્ગતિ દુર્જનનો ડર, સંકટ સઘળાં ચૂરે જી;
દિન દિન દોલત દીપે અધિકી, જ્ઞાનવિમલ ગુણુ નૂર જી,
જીતતણાં નિશાન વબલો, યોધિળીજ ભરપૂર જી. ૪

૬ (રાગ-શેત્રુન્જયમંડન ઋષભજિણુદ દયાલ.)

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુન્જય અહિ ઠાણુ,
પુંડરીક વર ગણુધર, તિહાં પામ્યા નિરવાણુ;
આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર,
કેવલ કમલાવર, નાભિનરિંદ મહાર. ૧

આર જંખૂદ્રીપે, વિચરંતા જિનદેવ,
અડ ધાતકી ખંડે, સુર નર સારે સેવ;

અડ પુઠ્ઠરઅર્ધે, ઈણિપરે વીશ જિનેશ,
 સં પ્રતિએ સોહે, પંચવિદેહે નિવેશ: ૨
 પ્રવચન પ્રવહણ સમ, ભવજલનિધિ તારે,
 કોહાદિક મહોટા, મત્સ્યતણા ભય વારે;
 જિહાં જીવદયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો,
 ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩
 જિનશાસન સાનિધ-કારી વિઘન વિહારે,
 સમકિતદષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે;
 શત્રુજયગિરિ સેવો, જેમ પામો ભવપાર,
 કવિ ધીરવિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

૭ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત.)

શત્રુજયમંડળ મોહખંડળ, નાભિનંદનદેવ,
 વાર પૂર્વ નવ્વાણું આળ્યા, સહિત ગણુધરદેવ;
 રાયણ હેઠે ઠવી આસન, સુણુત પર્યાદા ધાર,
 શત્રુજયમહિમા પ્રગટ કીધો, લોકને હિતકાર. ૧
 વિમલગિરિવર સેવનાથી, પાપના ભટવાય,
 તમઘટા જિમ સૂર દેખી, દૂર રહહદિશી જાય;
 ઐત્રીપૂનમ ઉપદિશિ ઇમ, તીર્થકરની કોડી,
 સેવીયે ભવિકા તેહ જિનવર, નિત્ય જિન કરજોડી. ૨
 સાત છઠ્ઠે ને એક દોય અઠ્ઠમ, જાપ વિધિસું મેલી,
 શત્રુજયગિરિ આરાધી ઇમ, વાઘે ગુણુની કેલી;
 ઇમ કહે આગમ વિવિધ વિધિસું, કર્મભેદ ઉપાય,
 તે સમય નિસુણો ભક્તિ આણી, દલિત ડુર્મતિદાય. ૩

૧ સુભટનો સમુદાય. ૨ દશદિશા. ૩ દુર્મતિનો સંબંધ.

ગોમુખ સુંદર યક્ષ ગોમુખ, યક્ષ વર્ગ પરધાન,
 જૈનતીરથ વિઘન વારણ, નિપુણ બુદ્ધિનિધાન;
 શ્રીનાભિનંદો શિષ્ય મુનિવર, પુંડરીકગણધાર,
 શ્રીવિજયરાજસૂરીંદ સંઘને, કરો કુશલ વિસ્તાર. ૪

૮ (રાગ-મનોહર મૂરતિ મહાવીરતણી.)

વિમલાચલતીરથ સુંદર, એકાશત અડનામ સુહંકર,
 ધતિ ઉપદ્રવ સંહર, જસ નામે લહીએ સુખવર;
 તસુ સિહરે શ્રીરિસહેસર, મૂરતિ છે મહિમા સાયર,
 જયતાં જસ નામ ગુણાયર, પામીને શિવસંપદ તર. ૧

આ ચઉવીશી જિનવરા, એક નમિ વિના ત્રેવીશ વરા,
 વિમલાચલ આવ્યા સાહરા, જસ હેવે સુર નર કિન્નરા;
 વલી કોડાકોડી મુનીશ્વરા, અણસણ કરી નિર્વૃત્તધરા,
 એ તીરથ ફરસો ભવિનરા, ચૈત્રીપૂનમદિન ગત દરા. ૨

ઉપદેશી વાણી જિનેશ્વરે, તે શ્રુતિપથ આણી ગણધરે,
 તે અંગાદિક રચના કરે, જિહાં જીવાદિક ભાખ્યા વિવરે;
 તે નિસુણી ભવિ ઉચ્છાહ ધરે, પુંડરીકાદિક તપ આદરે,
 તે આગમ જગ દુરમતિ હરે, શિવનારી મેલો દઢ કરે. ૩

વજસેનસૂરીશ્વરની વાણી, સાંભલીને મન મમતા નાણી,
 પચ્ચખખાણ કચુર્તિણુ શુભ જાણી, તેહથી થયો વ્યંતર સુરનાણી;
 તેહ યક્ષ કપહીં બહુમાણી, મુજ દુઃખ દોહગ નાંખો તાણી,
 શ્રીવિજયરાજગુરુ ગુણખાણી, એમં દાન કહે સુણો ભવિપ્રાણી. ૪

૯ (રાગ-શત્રુજયમંડન ઋષભજિણુદંદ દયાલ.)

શત્રુજય મહિમા, પ્રગલ્બો જેહથી સાર,
જૈત્રીપૂનમદિન, ઓપ્યો એહ ઉદાર;
રિસહિસર સેવા, શિર વહો ધરી આણુંદ,
તિહુઅણુભવિ રકૈરવ, રવિપિત વિકાસન ચંદ. ૧

જિનવર ઉપદેશે, ભરતાદિક નૃપ છેક,
શત્રુજયશિખરે, ચૈત્ય કરાવ્યાં અનેક;
તે જિન આરાહો, ભક્તિ ધરી અતિ છેક,
આતમ અનુભાવી, વાધે યુદ્ધિ વિશેષ. ૨

શત્રુજયસિહરે, સમોસર્યા જિનરાજ,
આગમ ઉપદેશે, પ્રતિઓધી સુસમાજ;
તે આગમ નિસુણી, જૈત્રીતપ કરો સાર,
પુંડરીકમુનીસર પરે, લહેશે જય જયકાર. ૩

ગોમુખ ચક્રેસરી, શાસન ચિતાકારી,
રિસહિસર સેવા, રસિક વસે સુખધારી;
વિમલાચલ સેવક, વિદ્ધન નિવારો માર્ઠ,
શ્રીવિજયરાજસૂરિ, શિષ્ય કહે ચિત્ત લાર્ઠ. ૪

૧૦ (રાગ-મનોહર મૂરતિ મહાવીરતણી.)

સિરિશત્રુજયગિરિ મંડણો, દુઃખ દોહગ દુરિય વિહંડણો;
જૈત્રીપૂનમે સિરિરિસહિસરુ, પૂજો પુંડરીકગણિ સુંદરુ. ૧
અતીત અનાગત વર્તમાન, જિનવર આવી અનંત તાન;
જૈત્રીપૂનમદિવસે સમોસર્યા, તે ધ્યાયી મુક્તિવધૂ વર્યા. ૨

૧ ચંદ્રવિકાસી કમલ. ૨ જંગલ.

विमलायल महिमा लाभीयो, जिनवर गणुधर तिहां दाभीयो;
 ते आगम समरो धरीय लाव, हुस्तरलवसागर सार नाव.
 यककेसरीदेवी सुरवरा, जिनवर पय सेवे छितकरा;
 विमलायलगिरि रभवालीका, वरदान देजे गुणुमालिका. १

११ (राग-शत्रुंजयमंडन ऋषभजिण्ड दयाल.)

वि म ला य ल लू ष णु, ऋ ष ल जि ने श्व र हे व,
 तस आणु लहीने, ऋ ष ल से न गणुहेव;
 ते तीरथ मंडप, परणी शिववहु सार,
 यै त्री पू न म हिन, आ णी ह र्ष अ पा र. १

विमलायल महिमा, जि न व र कोडी अनंत,
 उ प हे शे पंडित, परिषदमां डि अनंत;
 ते जि न व र देजे, मंगलमाला ऋद्धि,
 यै त्री पू न म त प, आ रा ध क ने सिद्धि. २

अष्टापद पमुडा, तीरथ कोडी अनेक,
 तेहमां ये राज, अे म कहे आगम छेक;
 ते आगम निसुखो, आ णी हुदय विवेक,
 यै त्रीपूनमहिन, जि म होय पुष्टय विवेक. ३

य कके स री दे वी, जि न शा स न र भ वा ली,
 सिं डा स न ये सी, सिं ह लां डी ल ट का ली;
 यै त्री पू न म त प, वि ष्णु ह र जे मा य,
 श्री वि ज य रा ज सू रि, दान मान व र दाय. ४

१२ (राग-पुंडरीकमंडन पाय प्रणुमीजे.)

श्रीशत्रुंजयगिरिवर वासव, वासवसेवित पाय ७,
 ज्यवता वरतो त्रिहुंकाळे, मंगल कमला दाय ७;
 सिरिरिसडेसर शिष्यशिरोमणि, पुंडरीकथी ते साध्ये ७,
 चैत्रीपूजमदिन आ चोवीसी, मडिमा जेडनो वाध्ये ७. १

अनंत तीर्थंकर शत्रुंजयगिरि, समोसर्था गडु वार ७,
 गणुधर मुनिवरसुं परिवरीया, तिहुअणुना आधार ७;
 ते जिनवर प्रणुमो भवि भावे, तिहुअणु सेवित यरण्णा ७,
 भव भयत्राता मंगलदाता, पापरजेभर डरण्णा ७. २

श्रीआदीसर वयन सुष्पीने, पुंडरीकगणुधार ७,
 आगम रचना डीधी १पोढी, नय निक्षेपा धार ७;
 चैत्रीपूजमने द्विसे आगम, आराधो भविप्राणी ७,
 आतम निर्मलता वर भावो, रकतकडले जिम पाणी ७. ३

शत्रुंजय सेवानो रसीयो, वसीयो भविजन यित्ते ७,
 यडविडु संघना विघन डरेवा, उद्यत अतिशय अनित्ते ७;
 क्वडयक्ष जिनशासन मंडपे, मंगलवेलि वधारो ७,
 श्रीविजयरजसूरीश्वर सेवक, सडल करो अवतारो ७. ४

१३ (राग-मनोहरमूर्ति महावीरतण्णी.)

भरुदेवी उर सरोवर डंस, नृप ४नाबिकुलांभरमां वर ५डंस;
 सिरिरिसडेसर सेवो सदा, चैत्रीपूजम लडो संपदा. १

अैरवत विदेड ने भरते जेड, ते जिन प्रशसे तीरथे जेड;
 ते तीर्थंकर भव भयडरो, भवियणु चैत्रीतप अनुसरो. २

१ प्रौढ. २ निर्मलीनामना वृक्षना इत्यथी. ३ डंमेशा. ४ नाबि-
 राजना कुलरुपी आकाशमां. ५ सूर्य.

तीर्थयात्रा ते दुःख हरे, ओ करणीथी शिवसुभ वरे;
 धर्म उपदेशे गणधरदेव, त्रैत्रीतप करे नित्यमेव. ३
 श्रुतदेवी रसित कमले रही, विमलायल सेवा गडगडी;
 त्रैत्रीतप सानिध्य करे भाय, दान सकल दुःखथी हूर थाय. ४

१४ (राग-मनोहरमूर्ति मढानीरतली.)

त्रैत्रीतप तीर्थ लावतो, अनुभवमां आतम लावतो;
 रिसडेसरजिन भवि लजे, जिन थाये भवजल रसुत्यजे
 न्यवता वरतो जिनवरा, तिहुअणु वर भवियणु डितकरा;
 पुंडरीकतपोविधि जणुता, त्रैत्रीपूनमदिन वभाणुता. ५
 नय गम पर्याये पूरियो, नवि पाणं डी ओ चूरीयो;
 जिनवरनो आगम मन धरो, जिन दुर्मति दुष्कृत परिडरो. ६
 जिनशासनदेवी अकडेसरी, जिन डेते दान द्यो धंधरी;
 जिनशासन उदय वधारजे, त्रैत्रीतप विघन निवारजे. ४

१५ (राग-श्रीशत्रुंजय तीर्थसार.)

श्रीविमलायल सुंदर जणुं, ऋषभ आव्या जिहां पूर्वं नव्वाणुं,
 तीर्थभूमिका पीछाणुं,
 ते तो शाश्वत प्राये गिरींद, पूर्वं संयित प्राये निकंद,
 टाणे भव भय इंद;
 पूर्वदिशाभां अति उदार, जेका सोडे नाभिमद्वार,
 सन्मुण पुंडरीक सार,
 त्रैत्रीपूनमदिन जे अजवाणी, भवि आराधो भिथ्यात्व टाणी,
 जिन लछ शिववधूनारी. १

१ सईद. २ सुभथी त्यजवा लायक.

આબુ અષ્ટાપદ ને ગિરનાર, સમેતશિખર ને વળી વૈભાર,
 પુંડરીક ચૈત્ય જીહાર,
 શ્રીજિન અજિત તારંગ નિલાડે, શ્રીવરકાણો બંભણવાડે,
 તોડે કરમનાં ઝાડે;
 રનારંગો શંખેશ્વરપાસ, શ્રીગોડીજી પૂરો મન આસ,
 પોસીના જિન પાસ,
 ચૈત્રીપૂનમદિન સુંદર જાણી, એ સવિ પૂજો ભવ્યપ્રાણી,
 જિમ થાવો કેવલનાણી. ૨

ભરત આગળ શ્રીક્રમણ જોલે, નહિ કોઈ ચૈત્રીપૂનમદિન તોલે,
 ઈમ જિનવચન જ જોલે,
 ચૈત્રીપૂનમદિન એ ગિરિ સંત, છઠ્ઠ કરી જાત્રા સાત કરંત,
 ત્રીજે ભવે મોક્ષ લહંત;
 ચૈત્રીપૂનમદિન એ ગિરિ સિદ્ધ, પંચ કોડ કેવલીથી સિદ્ધ,
 પુંડરીક શિવપદ લીધ,
 એમ જાણીને ભવિ આરાધો, ચૈત્રીપૂનમદિન શુભ ચિત્ત સાધો,
 મુક્તિનાં ભાતાં આંધો. ૩

પુંડરીકગિરિની શાસનદેવી, મરુદેવીનંદન ચરણ પૂજેવી,
 ચક્રેશ્વરી તું દેવી,
 ચઉવિહ સંધને મંગલ કરજો, તુજ સેવક પર લક્ષ્મી જ વરજો,
 સયલ વિધન સંહરજો;
 ૩અપ્રતિચક તું મોરી માત, તું જાણે મોરી ચિત્તની ઘાટ,
 પૂરજે મનની વાત,
 પંડિત અમરકેસર સુપસાય, ચૈત્રીપૂનમદિન મહિમા લહાય,
 લખિંધવિજય ગુણુ ગાય. ૪

૧ શિખરે. ૨ નાના રુપવાળા. ૩ ચક્રેશ્વરી.

શ્રીહિવાળીપર્વની સ્તુતિઓ

૧

મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતાળી, જિણે સોળ પહોર દેશના ભાણી;
 નવમલ્લી નવલચ્છી નૃપતિ સુણી, કહી શિવ પામ્યા ત્રિભુવનધણી. ૧
 ઋષભ પહોંત્યા ચઉદ્દશ ભકતે, ખાવીશ લહ્યા શિવ માસ તીથે;
 છક્રે શિવ પામ્યા વીર વળી, કાર્તિક વદી અમાવાસ્યા નિરમલી. ૨
 આગામી ભાવી ભાવ કહ્યા, દિવાળીકલ્પે જેહ લહ્યા;
 પુણ્ય પાપ ફલ અજઝયણે કહ્યાં, સવિ તહત્તિ કરીને સદહ્યાં. ૩
 સવિ દેવ મળી ઉઘોત કરે, પરભાતે ગૌતમ જ્ઞાન વરે;
 જ્ઞાનવિમલ સદા ગુણુ વિસ્તરે, જિનશાસનમાં જ્યકાર કરે. ૪

૨ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર વીરજિનેશ્વરદેવ.)

ભજ ભજ જિન શિવકર, વર્ધમાન ગુણુખાણુ,
 જસ આણુ શિર પર, ધરતાં સંઘ સુબાણુ;
 ભવપાર થવાને, જિનવર સેવા વહાણુ,
 જિનસું એકમેકા, યનીએ જેવા પ્રાણુ. ૧

ઉત્તરાક્ષાદગુની, ચ્યવન જન્મ ને નાણુ,
 દીક્ષા પણુ તે દિન, સ્વાતિમાં નિર્વાણુ;
 જસ પંચ કલ્યાણુકે, સવિ જીવને સુખકાણુ,
 ચોવીશ જિનવર, કરતાં કર્મની હાણુ. ૨

દ્વાદશ પરિષદમાં, અંતિમ દેશના સાર,
 પ્રભુ વીર પ્રકાશે, સોળ પહોર એક ધાર;
 દશ ઉત્તર શત કહે, શુભાશુભ પ્રકાર,
 નિર્જલ છક્ર તપ કરી, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર. ૩

દીપક પરકાશે, અષ્ટાદશ ગણુરાય,
અસુર સુર આવે, ચાર દેવ નિકાય;
નિર્વાણ સુમહ કરે, દિવાળી ત્યાં થાય,
ગુરુ કમલસૂરિનો, લખિંધસૂરિ ગુણુ ગાય. ૪

+૩ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

વંદુ વીરજિનેસર પાય પડી, વરસ ગહોંતર આયુ પૂરું કરી;
કાર્તિક અમાવાસ્યા ઉપરી, સ્વાતિ નક્ષત્રે પોહતા શિવપુરી. ૧
ઇમ ચોવીસે જિન મુગતિ ગયા, મુજ શરણુ હોયો નિરલિક થયા;
ઇક વાર એક જિન જો મીલે, તો સકલ મનોસ્થ મુજ ફલે. ૨
શ્રીવીરે દીધી દેશના, સોળ પહોર સુણી ધન તે જના;
તે અરથ લીધો ગણુધરે વલી, એહવી વાણી વંદુ વલી વલી. ૩
દિવાળી પરવ જ જાણીયે, મહાવીરથકી મન આણીયે;
ગણુણું ગણી છઠ્ઠ તપ જે કરે, લાલવિજય સિદ્ધાર્થ સંકટ હરે. ૪

૪ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅત્રવેસર.)

જય જયકાર જિનદીપક જિનવર, શાસનનાયકવીર જી,
કલ્યાણુકારી કલ્યાણુવરણી, સુરત શાશ્વત ધીર જી;
નિજ લખધે અષ્ટાપદ રઝારી, ગૌતમ પીરસે ખીર જી,
પન્નરસેંતાપસ જમાડી, આખ્યા કેવલ ચીર જી. ૧

દિવાળીદિન સાર સુધારસ, સુણો ભવિક તુમે પ્રાણી જી,
પડવેને દિન ગૌતમગણુધર, હુઆ કેવલનાણી જી;

૧ શ્રેષ્ઠ મહોત્સવ. ૨ દર્શન કરી.

ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરે, પહેલા છેલ્લા જિન બાણી જી;
અતીત અનાગત ને વર્તમાન, જિન દિવાળી કલ્યાણી જી.

દિવાળીદિન સ્વાતિ નક્ષત્રે, પામ્યા પદ નિર્વાણુ જી,
મહાવીરસ્વામી પારંગતાય, ગૌતમસર્વજ્ઞાય બાણુ જી;
સોળ પહોરનો પોસહ કરીને, છઠ્ઠ તપ લાખ ગાણીને જી,
નવકારવાલી વીસ ગાણીને, પંચ વરસ બાણીને જી. ૩
આરંભ સમારંભ પાપ નિવારણુ, મનમંદિરમાં ધરીને જી,
રાગ દ્વેષ મદ મચ્છર હરીને, તેહમાંહિ તરીને જી;
સંવેગાદિક સુખલડી ખાજો, જ્ઞાન દીવા અજવાળી જી,
માતંગ જક્ષ સિદ્ધાર્થ કહે છે, માણુક ભાવદિવાળી જી. ૪

+૫ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

એહ દિવાળી પરવ પનોતા, રાય રાણા સહુ ધ્યાયે જી,
વર્ધમાન કલ્યાણુક દિવસે, એચ્છવ અધિક થાયે જી;
છઠ્ઠ કરીને પોસહ પ્રગટ, અઠાર રાય રંગે પાલે જી,
ગણુણું ગણુતા પાપ પખાલી, નિજ આતમ અણુઆલે જી. ૧
ચોવીશે જિનચંદા વંદો, દીપે જિમ જગ ચંદા જી,
દિવાળીદિન પર્વ પ્રકાસ્યો, માને ચોસઠ ઈંદા જી;
ઈણુ દિન નહિ ખાજે પીજે, દીજે દાન સુપાત્રે જી,
૧૩ગલા ર્દોટી વીર સાવડુ, ભૂષણુ પહેરો ગાત્રે જી. ૨
વીરવાણી સોળ પહોર વખાણી, પુણ્યતણી જે ખાણી જી,
ખારહ પરખદા તે મન આણી, બાણુ! અમીઅ સમાણી જી;
દિવાળી વેલા અવધારી, સકલ લાહા પહોંચે જી,
ખત્રીસ અધ્યયન અણુપૂછ્યા ભાખ્યા, પ્રથમ અધ્યયન તિહાં વાંચે જી. ૩

૧ કોટ. ૨ એક ભતનું કાપડ.

વીરનિર્વાણકલ્યાણક નિસુણ્ણી, ગૌતમ કેવલ પામે જી,
ત્રિભુવન જય જયકાર વિસ્તરીયો, સુર સઘલા શિર નામે જી;
ગુરુ શ્રીભાણુચંદ ઉવજાયા, શીશ કહે દેવચંદા જી,
સદા દિવાળી મંગલમાલી, સકલ સંઘ આણંદા જી. ૪

†૬ (શ્રીશત્રુજય તીરથ સાર.)

બ્રહ્મગણમાંહિ વડો જિમ ભાણુ, પરવમાંહિ તિમ અધિક મંડાણુ,
દિવાળી દિન જાણુ,
જિણુ દિન વીર હુઓ નિરવાણુ, સોલ પહોર તાર્થ કર્યું વખાણુ,
નિસુણુ ચતુર સુજાણુ;
પોસહ પારી અઠારહ રાણુ, કીધું રતન દીવાનું લહાણુ,
મુગતિ ગયા વર્ધમાન,
કાર્તિક સુદિ પડવા રસુવિહાણુ, ગૌતમ ઉપનું કેવલનાણુ,
મુનિજન માને આણુ. ૧

ત્રિભુવને જે શાશ્વતા ઠામ, ઋષભ ચંદ્ર વારિખેણુ ઠવીર નામ,
તેહને કરું પ્રણામ,
ઋષભાદિક જિનવર અભિરામ, એહ જગે સુંદર જેહનાં ધામ,
કંઠે ઠવું વરદામ;
અહનિશિ સમરું તેહ ગુણગ્રામ, પંચવરણુ સોહાર્થ ઉદામ,
પૂરે વાંછિત કામ,
દુરગતિ પડતાં જન વિશ્રામ, દિવાળીતપ સુખ આરામ,
કરતાં વાધે ઈમામ. ૨

૧ સુધી. ૨ પ્રભાત. ૩ વીરનામ એટલે વર્ધમાન સમજવું. ૪ સુખ.

જિનભાષિત આગમ વિસ્તાર, સરસ સુખાકર વચન અપાર,
 સૂત્ર અરથ મનોહાર,
 અરથથકી જિનવર ઉચ્ચાર, સૂત્રપાઠ વિરચે ગણુધાર,
 મધૂર અમૃત જલધાર;
 દ્વો દૂરગતિનો કરે પરિહાર, જીવ્યા મહ મચ્છર અહંકાર,
 ટાળે કરમ વિકાર,
 દિવાળીદિને જે નર નાર, નિસુણે તેહ તણો સુવિચાર,
 તે લહે ભવોદ્દધિ પાર. ૩
 પાયે નેઉરના રણુકારા, કઠી ઈએકાઉલી નવસરહારા,
 કરી કંકણુ ખલકારા,
 અંદ સમોવડ મુખ આકારા, સિંહવાહની કરતી સંચારા,
 સિદ્ધાયિકા સુકુમારા;
 નીલવરણુ તનુ કાંતિ રસકારા, સકલસંઘતાણી આધારા,
 શ્રી જિ ન શા સ ની સારા,
 દિવાળીદિન તપ અધિકારા, રાજરતનવાચક જયકારા,
 શ્રમણુ સંઘ સુખકારા. ૪

૭ (રાગ-શ્રીશત્રુજય તીરથસાર.)

શાસનનાયક શ્રીમહાવીર, સાત હાથ હેમ વરણુ શરીર,
 ઉહરિ લાંછન જસ ધીર,
 જેહનો ગૌતમસ્વામી વજ્ર, ઈમદન સુભટગંજન વડવીર,
 સાચર પેરે ગંભીર;
 પકાર્તિક અમાવાસ્થ્યા નિર્વાણુ, દ્રવ્ય ઉદ્યોત કરે નૃપ જાણુ,
 દીપક શ્રેણી મંડાણુ,

૧ કદોરો. ૨ દેદીપ્યમાન. ૩ સિંહ. ૪ કામદેવ. ૫ ગુજરાતી આસો માસ.

દેવાળી પ્રગટી અભિધાન, પ્રભાત સમે શ્રીગૌતમજ્ઞાન,
વર્ધમાન ધરો ધ્યાન. ૧

થોવીશે જિનવર સુખકાર, પરવ દિવાળી અતિ મનોહાર,
સકલપર્વ શણુગાર,
મેરાઈયા કરે અધિકાર, મહાવીરસર્વજ્ઞાય પદ સાર,
જપીયે દોય હંજાર;

૧મજિજમ રચણી દેવ વાંદીને, મહાવીરપારંગતાય નમીને,
સહસ તે દોય ગુણીને,
વળી ગૌતમસર્વજ્ઞાય નમીને, પર્વ દીપોચ્છવ ઈણિપરે ક્રીને,
માનવભવ ફલ લીને. ૨

અંગ અગ્યાર ને ઉપાંગ ખાર, દશપયજ્ઞા છેદ મૂલ ચાર,
નંદી અનુયોગ દ્વાર,
લાખ ને છત્રીસ હંજાર, ચૌદપૂર્વ રચે ગણુધાર,
ત્રિપદીનો વિસ્તાર;

વીર પંચકલ્યાણુક જેહ, કલ્પસૂત્રમેં ભાખ્યો તેહ,
દીપોચ્છવ ગુણુગેહ,
ઉપવાસ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ કરે જેહ, સહસ લાખ કોડિ ફલ લહે તેહ,
શ્રીજિનચાણી એહ. ૩

વીરનિર્વાણુ સમે સુર જાણી, આવે ઈન્દ્ર અને ઈન્દ્રાણી,
ભાવ અધિક મન આણી,
હાથ ગ્રહી દીવી નિસિ જાણી, મેરાઈયા ખોલે મુખ વાણી,
દિવાળી કહે વાણી;

ઈણીપરે દીપોચ્છવ કરો પ્રાણી, સકલ સુમંગલ કારણુ જાણી,
લાભવિમલ ગુણુખાણી,
મદતિ રતનવિમલ પ્રહ્લાણી, કમલ કમંડલ વીણા પાણી,
દો સરસતી વર વાણી. ૪

૮ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગ્યમંડન ઋષભજિણુદ દ્યાલ.)

સિદ્ધારથ તાત જગવિખ્યાત, ત્રિશલાદેવી માય,
તિહાં જગગુરુ જન્મ્યા સવિ દુઃખ વિરમ્યા, મહાવીર જિનરાય;
પ્રભુ લેઈ તે દીક્ષા કરે હિતશિક્ષા, દેઈ સંવત્સરી દાન,
ખહુ કરમ ખપેવા શિવસુખ લેવા, કીધો તપ શુભ ધ્યાન. ૧

વર કેવલ પામી અંતરજ્ઞમી, વદ કારતિક શુભ દિસ,
અમાવાસ્યા જાતે અડધી રાતે, મુકતે ગયા જગદીશ;
વલી ગૌતમગણુધર મહામુનીસર, પામ્યા પંચમનાણુ,
થયા વ્રત પ્રકાસી શિવવિલાસી, પામ્યા મુક્તિ નીદાન. ૨

સુરપતિ સંચરીયા રત્ન ઉદ્ધરીયા, રાત થઈ જિહાં કાલી,
જિહાં દીવા કીધા કારજ સીધા, નિશા થઈ અબ્જવાલી;
સહુ લોક હરખી નજરે નીરખી, પરવ કીયો દિવાળી,
વલી ભોજન ભકતે નિજ નિજ શકતે, જમીયે સેવ સુંવાલી. ૩

સિદ્ધાયિકાદેવી વિધન હરેવી, વાંછિત દે નિરધાર,
કરે સંધને સાતા જેમ જગમાતા, એની શક્તિ અપાર;
જિન ગુણુ ગાવે શિવસુખ પાવે, સુણુજો ભવિજન પ્રાણી,
તિહાં અંદ્રજતીસર મહામુનીસર, જપે એહવી વાણી. ૪

શ્રીરોહિણીતપની સ્તુતિઓ.

+ ૧ (રાગ-શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય તીરથસાર.)

નક્ષત્ર રોહિણી જે દિન આવે, અહોરત્ત પૌષધ ધરી શુભ ભાવે,
ચોવિહાર મન લાવે,
પ્રાસુપૂજ્યની ભક્તિ જ કીજે, ગરણું પણ તસ નામ જખીજે,
વર્ષ સત્તાવીશ લીજે;

- થોડી શકતે વર્ષ તે સાત, જ્વજ્જ્વ અથવા વિખ્યાત,
તપ કરી કરી કર્મઘાત,
નિજ શકતે ઉજમણું થાવે, વાસુપૂજ્યનું ણિય ભરાવે,
લાલમણી કેરું મન ધ્યાવે. ૧
- અતીત અનાગત ને વર્તમાન, વંદો વિચરતા જિન બહુમાન,
કીજે તસ ગુણુગાન,
તપકારકની ભક્તિ આદરીયે, સાધર્મિકને સાનિધ્ય કરીયે,
ધર્મ કરી ભવ તરીયે;
- રોગ શોગ રોહિણીતપે જાયે, સંકટ ટળે તસ જસ બહુ થાયે,
તસ સુર નર ગુણુ ગાયે,
નિરાસંસપણે તપ એહ, સંકા રહિતપણે કરો તેહ,
નિધિનવહોય જિમ ગેહ. ૨
- ઉપધાન યાનક જિનકલ્યાણુ, સિદ્ધચક્ર શત્રુજય જાણુ,
પંચમીતપ મન આણુ,
પડિમા તપ રોહિણી સુખકાર, કનકાવલી રતનાવલી સાર,
મુક્તાવલી મનોહાર;
આઠમ ચઉદસ ને વર્ધમાન, ઇત્યાદિક તપમાંહિ પ્રધાન,
રોહિણીતપ બહુમાન,
ઇણિપરે ભાષે જિનવર વાણી, દેશના મીઠી અમીય સમાણી,
સૂત્રે તેહ ગુ'થાણી. ૩
- ચંડા ચક્ષણી ચક્ષુકુમાર, વાસુપૂજ્યશાસન મોહકાર,
વિધન મિટાવણુહાર,
રોહિણીતપ કરતાં જન જેહ, ઇહભવ પરભવ સુખ લહે તેહ,
અનુક્રમે ભવનો છેહ;
આચારી પંડિત ઉપગારી, સત્ય વચન ભાષે સુખકારી,
કપૂરવિજય વ્રતધારી,
પિમાવિજય શિષ્ય જિન ગરુરાયા, તસ શિષ્ય મુજ ગુરુ ઉત્તમ યાયા,
પદ્મવિજય ગુણુ ગાયા. ૪

૨ (રાગ-ઋષભજિણુંદા ઋષભજિણુંદા.)

માસ માસ રોહિણીતપ કીજે, વાસુપૂજ્યની પ્રતિમા પૂજીજે;
રોગ શોક ન આવે અંગે, દોય સહસ જપો મનરંગે. ૧

અતીત અનાગત ને વર્તમાન, ત્રણ ચોવીશી બહોંતેર નામ;
શુભવિજય કહે એહ પ્રકાશ, સુખ લહે રોહિણીતપ ભાસ. ૨

એ છે આગમ અંગ અગ્યાર, ચૌદપૂરવ ને ઉપાંગ બાર;
ત્યાં છે રોહિણીતપ વિખ્યાત, જપતાં લહીયે મુક્તિનો વાસ. ૩

શાસનદેવી મને બળ આપો, સુમતિ કરી જિનશાશનને થાપો;
શુભવિજય કહે દાસ તુમારો, લાભવિજય કહે એહ સંભારો. ૪

૩ (રાગ-શત્રુઙ્ગ્યમંડન ઋષભજિણુંદા ક્યાલ.)

વાસુપૂજ્યજિનેસર પૂજો મનને રંગ,
રોહિણી નક્ષત્રે ઉપવાસ કરો અતિ અંગ;
સાત વરસ એ ઉપર સાત માસ પરિમાણ,
એ તપ રોહિણીનો આપે માન જ ઠામ. ૧

વાસુપૂજ્યજિન અંગજ નરપતિ મધવા નામ,
તસ પત્નિ લક્ષ્મી તસ તનયા અભિરામ;
રોહિણી જોબનવંતી પરણી રાય અશોક,
ઈમ સયલ જિનેસર ભાળે બુઝવા લોક. ૨

સુંદરી એક રડતી દેખી પૂછે નારી,
કુણ નાટિક હોવે નૃપ કહે તુજ મદ ભારી;
રાયે નાખ્યો ધરતી અંગજ તોયે પ્રસન્ન,
ઈમ આગમવાણી નિસુણો તે ધન ધન્ન. ૩

તપ શાસનદેવી ધર્મું સિંધાસણ તાસ,
રાજા ને રાણી મન હુવો હરખ ઉદ્ધાસ;
રોહિણીતપકારક ઇમ લહો ચિત્ત અભંગ,
બુધ હંસવિજય શિષ્ય ધીરને સુખ સંજોગ. ૪

૪૪ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

શિવસુખદાયક નાયક એ જિન, સેવે ચોસઠ ઇંદા જ,
વાસુપૂજ્યજિન ધ્યાન સ્મરણથી, નિત નિત હોય આણુંદા જ;
રોહિણીતપ જગમાં અતિ મોટો, ખોટો નહિ લગાર જ,
અનુભવ જ્ઞાન સહિત આદરતાં, લહીએ ભવભય પાર જ. ૧

સગવીસમે દિન આવે રોહિણી, તિણ દિન કરો ઉપવાસ જ,
દ્રવ્ય ભાવ જિન પૂજે ચોવીસ, કેસર કુસુમ ળરાસ જ;
ધૂપ અગર ગૌઘૃત દીપ પૂરી, વૃક્ષ અશોક રસાલ જ,
તે તલે વાસુપૂજ્ય પ્રતિમા થાપી, પૂજે ભાવે ત્રિકાલ જ. ૨

સાત વરસ સાત માસ એ તપનો, માન કહે જિનરાય જ,
પડિક્કમણું દેવવંદન કિરિયા, નિર્મલ મન વચ કાય જ;
ભૂમિશાયન પ્રહ્લવત તપ પૂરે, ઉજમણું નિજ શકતે જ,
દર્શન નાણુ ચરણુ આરાધો, સાધો શ્રુત નિર્યુકતે જ. ૩

રુમઝુમ કરતી સંકટ હરતી, ધારતી સમકિત બાલી જ,
ચંડાઈદેવી જિનપદ સેવી, શાસનની રખવાલી જ;
રોહિણીતપ આરાધે ભવિયાં, ભાવથકી મન સાચે જ,
તે લહે કાન્તિ અધિક જસ જગમાં, જે જિન ભકતે રાચે જ. ૪

૫ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર.)

જયકારી જિનવર, વાસુપૂજ્ય અરિહંત,
રોહિણીતપનો ફલ, ભાષે શ્રીભગવંત;
નર નારી ભાવે, આરાધે તપ એહ,
સુખસંપત્તિ લીલા, બહુલી પામે તેહ. ૧

ઋષભાદિક જિનવર, રોહિણીતપ સુવિચાર,
નિજ મુખથી પ્રકાશે, જેઠી પરષદા બાર;
રોહિણીદિન કીજે, ઉત્તમ તપ ઉપવાસ,
મનવાંછિત લહીયે, થાયે આત્મ ઉભસ. ૨

આગમમાં એહના, ભાષ્યા લાભ અનંત,
વિધિસું સવિ કિરિયા, સાધે સકલા સંત;
દિન દિન વળી વાધે, અંગે અધિકો નૂર,
દુઃખ દોહગ બાયે, પામે સુખ ભરપૂર. ૩

મહિમા જગ મોટો, રોહિણીતપનો બાણુ,
સૌભાગ્ય સદા તે, પામે અતુર સુબાણુ;
નિત નિત ઘર એચ્છવ, નિત્ય નવલા શણુગાર,
જિનશાસનદેવી, લખિંધવિજય જયકાર. ૪

શ્રીપોષદશમીની સ્તુતિ

૧ (રાગ-વીરજિતેસર અતિ અવલેસર.)

૧ પોષદશમીદિન પાસજિનેશ્વર, જનમ્યા વામામાય જી,
જનમ મહોચ્છવ સુરપતિ કીધો, વલીય વિશેષે રાય જી;
છપ્પન દિગકુમરી હુલરાવ્યો, સુર નર કિન્નર ગાયો જી,
અશ્વસેન કુલ વિમલ આકાશે, ભાનુ ઉદય સમ આયો જી. ૧

૧ ગુજરાતી માગશર વદ દશમ.

પોષદશમીદિન આંગિલ કરીએ, જેમ ભવસાગર તરીએ જી,
પાસજિણુંદનું ધ્યાન ધરતાં, સુકૃત ભંડાર ભરીએ જી;
ઋષભાદિક જિનવર ચોવીશે, તે સેવો ભલે ભાવે જી,
શિવરમણી વરી શિવ ઘર ખેડા, પરમપદ સોહાવે જી. ૨

કેવલ પામી ત્રિગટે ખેડા, પાસજિનેશ્વર સાર જી,
મધૂર ગિરાએ દેશના દેવે, ભવિજન મન સુખકાર જી;
દાન શીયલ તપ ભાવે આદરશે, તે તરશે સંસાર જી,
આભવ પરભવ જિનવર જપતાં, ધર્મ હોશે આધાર જી. ૩

સકલ દિવસમાં અધિકે બાણી, દશમીદિન આરાધો જી,
ત્રેવીશમે જિન મનમાં ધ્યાતાં, આતમ સાધન સાધો જી;
ધરણેન્દ્ર પદ્માવતીદેવી, સેવા કરે પ્રભુ આગે જી,
હર્ષવિજય ગુરુ ચરણકમલની, સેવા રાજ મુનિ માગે જી. ૪

શ્રીવીશસ્થાનકની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

વીશસ્થાનકતપ વિશ્વમાં મોટો, શ્રીજિનવર કહે આપ જી,
ગાંધે જિનવર ત્રીજા ભવમાં, કરીને સ્થાનક જાપ જી;
થયા થશે સવિ જિનવર અરિહા, એ તપને આરાધી જી,
કેવલજ્ઞાન દર્શન સુખ પામ્યા, સર્વ ટાળી ઉપાધિ જી. ૧

અરિહંત સિદ્ધ પવયણ સૂરિ, સ્થવિર વાયક સાધુ નાણુ જી,
દર્શન વિનય ચરણ ગંભ કિરિયા, તપો કરો ગૌતમ ઠાણુ જી;
જિનવર ચારિત્ર પંચવિધિ નાણુ, શ્રુત તીર્થ એક નામ જી,
એ વીશસ્થાનક આરાધે તે, પામે શિવપદ ધામ જી. ૨

દોય કાલ પડિક્કમણું પડિલોહણુ, દેવવંદન ત્રણુ વાર ળ,
 નોકારવાલી વીશ ગણીને, કાઉસગ્ગ ગુણુ અનુસાર ળ;
 ચારસો ઉપવાસ કરી ચિત્ત ચોખ્ખે, ઉજમણું કરો સાર ળ,
 પડિમા ભરાવો સંઘભક્તિ કરો, એ વિધિ શાસ્ત્ર મોઝાર ળ. ૩
 શ્રેણિક સત્યકી સુલસા રેવતી, દેવપાલ અવદાત ળ,
 સ્થાનકતપ સેવા મહિમા એ, થયા જગમાંહિ વિખ્યાત ળ;
 આગમવિધિ સેવે જે તપીયા, ધન્ય ધન્ય તસ અવતાર ળ,
 વિદ્ધ હરે તસ શાસનદેવી, સૌભાગ્યલક્ષ્મી દાતાર ળ. ૪

૨ (રાગ-શ્રીશત્રુંજયતીરથ સાર.)

પૂછે ગૌતમ વીરજિણુંદા, સમવસરણુ એઠા શુભકંદા,
 પૂજિત અમર સુરીંદા,
 કેમ નિકાચે પદ જિનચંદા !, કિણુવિધ તપ કરતા બહુ કંદા !,
 ટળે દુરિત દંદા;
 તો ભાષે પ્રભુજી ગત નિંદા, સુણુ ગૌતમ ! વસુભૂતિનંદા,
 નિર્મલ તપ અરવિંદા,
 વીશસ્થાનકતપ કર મહંદા, જિમ તારક સમુદાયે ચંદા,
 તિમ એ તપ સવિ ઈંદા. ૧
 પ્રથમ પદ અરિહંત ભણીને, ણીને સિદ્ધ પવચણુપદ ત્રીને,
 આચારજી ચિર ઠવીને,
 ઉપાધ્યાય ને સાધુ ગ્રહીને, નાણુ દંસણુપદ વિનય વહીને,
 અગીયારમે ચારિત્ર લીને;
 બંભવયધારિણું ગણીને, કિરિયાણું તવસ્સ કીને,
 ગોયમ જિણાણું લહીને,
 ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સ તિત્થસ્સ કીને, ત્રીને ભવ તપ કરત સુણીને,
 એ સવિ જિન તપ લીને. ૨

आदि नमो षट् सधणे ढवीश, ञार पन्नर वली ञार छत्रीश,
 दश पणुवीश सगवीश,
 पांचने अडसक तेर गणीश, सितेर नव किरिया पचवीश,
 ञार अठ्ठावीश चोवीश;
 सत्तर अेकावन पीस्तालीश, पांच दोगरस कडसगग रडीश,
 न व कारवाली वीश,
 अेक अेक षट् उपवास ञ वीश, भास षट् अेक अोणी करीश,
 धर्म सिद्धांत ञगीश. 3
 शकते अेकासणुं तिविहार, छट् अठ्ठम भासभमणु उदार,
 पडिक्कमणुं होय वार,
 धृत्यादि विधि गुरुगम धार, अेक षट् आराधन लवपार,
 उन्मणुं विविध प्रकार;
 भातंगयक्ष करे मनोहार, देवी सिद्धाध शासन सुभकार,
 विघ्न मिटावणु डार,
 क्षमाविजय ञस उपर ध्यार, शुभ लवियणु धर्म आधार,
 वीरविजय ञयकार. 4

श्रीवर्धमानतपनी स्तुतिः

१ (राग-शंभेश्वरपासणु पूण्ये.)

श्रीवर्धमानजिन पूण्ये, लवोलवनां दुःखडां सीजीये;
 लवि वर्धमानतप अति ललुं, करे सेवी आतम निर्मलुं. 1
 अठ्ठीशे जिन लाणे सही, तप मोटाभां मोटुं सही;
 तस सेवाथी दुःख वामीये, शिवपुरनां सुभडां पामीये. 2
 प्रणु आगम अंथे लाणीयो, अे तप शिवसुभनो साणीयो;
 हुदये ञे लुवे राणीयो, तेडने आगभरस याणीयो. 3
 तपगच्छगयणुद्विवायरुं, प्रणुमुं हुं कमलसूरीश्वरुं;
 शासन देवी सिद्धा यिका, लण्डिसूरि सुभदा यिका. 4

* ૨ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

વર્ધમાન આંગિલતપ આદરે, ચોવીશ જિનની પૂજા કરે;
અંતગડ આગમ સુણો વખાણ, સિદ્ધાઈદેવી કરે કહ્યાણ. ૧

શ્રીઉપધાનતપની સ્તુતિ

૧ (રાગ-શ્રાવણશુદી દિન પંચમી એ.)

મહાનિશીથ છેદ સૂત્રમાં એ, ઉપધાનતપ કહ્યું સાર તો,
વહ્યાં વગર નવિ સુઝતો એ, ભણવો શ્રીનવકાર તો;
વીરપ્રભુ ઈમ ભાખતા એ, વચણો હૃદય મોઝાર તો,
રાખતા જે ભવિ આખતા તે, શિવસુખ અમૃત સાર તો. ૧

પંચમંગલનું શ્રુત ભલું એ, મહાશ્રુતસ્કંધરુપ તો,
તે ઉપધાન પ્રથમ કહ્યું એ, ટાળે ભવરુપ કૂપ તો;
પ્રતિક્રમણ ધીનું શોભતું એ, કહે ચોવીસ જિન ભાણ તો,
શકસ્તવ ત્રીનું દાખવ્યું એ, ભવજલ તરવા વહાણ તો. ૨

ચૈત્યસ્તવ ચોથું કહ્યું એ, નામસ્તવ ગુણ ખાણ તો,
આગમમાંહિ ભાખીયું એ, બુદ્ધિ નિર્મલ શાણ તો;
પંચમપદે વિરાજતું એ, હરે ભ્રમણ ભવરાણ તો,
છટું શ્રુત સિદ્ધસ્તવ ભલું એ, પડિવજ્રે સુખાણ તો. ૩

દેવી સિદ્ધાઈ સુખકરી એ, હરતી વિદ્ધ કરોડ તો,
કાજ ચક્કેસરી સિદ્ધ કરે એ, નહિ કોઈ તેહની જોડ તો;
શાસનસેવા અતિ ભલી એ, કરતાં શાસનદેવ તો,
શાસન લખિય સેવતાં એ, મુક્તિ મલે નિત્યમેવ તો. ૪

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

ચતુર્થ તરંગ

એકમની સ્તુતિ

૧ (રાગ-સત્તરભેદી જિનપૂજન રચીતે.)

એક મિથ્યાત્વ કષાય અવિરતિ, હૂર કરી શિવ વસીયા જી,
સંયમ સંવર વિરતિ તણા ગુણુ, ક્ષાયિકસમકિત રસીયા જી;
કુંથુજિણુંદ સત્તરમા જિનવર, જે છટ્ટા ૧નરદેવ જી,
પડવાદિન તે શિવગતિ પહોંત્યા, સેવું તે નિતમેવ જી. ૧

એક કલ્યાણુ સંપ્રતિજિનનું, તેમ દશનું પરિમાણુ જી,
દશક્ષેત્રે મળી ત્રણુ ચોવીસી, તેહનાં ત્રીસ કલ્યાણુ જી;
પડવા દિવસ અનુપમ જાણી, સમકિત ગુણુ આરાધો જી,
સકલ જિનેશ્વર ધ્યાન ધરીને, મનવાંછિત ફળ સાધો જી. ૨

એક કૃપારસ અનુભવ સંયુત, આગમરયાણુ નિહાણુ જી,
ભવિક લોક ઉપકાર કરેવા, ભાષે શ્રીજિનવાણુ જી;
જિમ મીંડાં લેખે નહિ આવે, એકાદિક વિણુ અંક જી,
તિમ સમકિત વિણુ પક્ષ ન લેખે, પ્રતિપદા સમ સુવિવેક જી. ૩

કુંથુજિનેસર સાંનિધ્યકારી, સેવે ગંધર્વ યક્ષજી,
વાંછિત પૂરે સંકટ ચૂરે, દેવી જલા પ્રત્યક્ષ જી;
સંવેગી ગુણવંત મહાજસ, સંજમ રંગ રંગીલા જી,
શ્રીનયવિમલ કહે જિન નામે, નિત નિત હોવે લીલા જી. ૪

૧ ચક્રવર્તિ.

ખીજની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-શંખેશ્વરપાસળ પૂજ્યે.)

અબ્જુવાલી તે ખીજ સોહાવે રે, ચંદારુપ અનુપમ ભાવે રે;
 ચંદા વિનતડી ચિત્ત ધરજો રે, સીમંધરને વંદના કહેજો રે. ૧
 વીશ વિહરમાનજિનને વંદો રે, જિનશાસન પૂજી આણુદો રે;
 ચંદા એટલું કામ મુજ કરજો રે, સીમંધરને વંદના કરજો રે. ૨
 સીમંધરજિનની વાણી રે, તે તે પીતાં અમીય સમાણી રે;
 ચંદા તમે સુણી અમને સુણાવો રે, ભવસંચિત પાપ ગમાવો રે. ૩
 સીમંધરજિનની સેવા રે, જિનશાસન ભાસન મેવા રે;
 ચંદા હોજો સંધના ત્રાતા રે, મૃગ લક્ષ્મ ચંદ્ર વિખ્યાતા રે. ૪

૨ (રાગ-શત્રુંજયમંડન ઋષભજિણુદ દ્યાલ.)

દિન સકલ મનોહર, ખીજ દિવસ સુવિશેષ,
 રાય રાણા પ્રણમે, ચંદ્રતણી જિહાં રેખ;
 તિહાં ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વત જિનવર જેહ,
 હું ખીજતણે દિન, પ્રણમું આણી નેહ. ૧
 અભિનંદન ચંદન, શીતલ શીતલનાથ,
 અરનાથ સુમતિજિન, વાસુપૂજ્ય શિવ સાથ;
 ઈત્યાદિક જિનવર, જન્મ જ્ઞાન નિરવાણુ,
 હું ખીજતણે દિન, પ્રણમું તે સુવિહાણુ. ૨
 પરકાશ્યો ખીજે, દુવિધ ધર્મ ભગવંત,
 જિમ વિમલા કમલા, વિહિલ નયન વિલસંત;
 આગમ અતિ અનુપમ, જિહાં નિશ્ચય વ્યવહાર,
 ખીજે સવિ કીજે, પાતકનો પરિહાર. ૩

ગજગામિનિ કામિની, કમલ સુકોમલ ચીર,
ચક્રેસરી કેસરી, સરસ સુગંધ શરીર;
કરજોડી ખીજે, જે પ્રણમે તસ પાય,
એમ લખિધવિજય કહે, પૂરે મનોરથ માય. ૪

૩ (રાગ-મનહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

ખીજદિન ધર્મખીજ આ રા ધીયે,
શીતલતણી શિવગતિ સાધીયે;
શ્રીવચ્છલંછન કંચન સમતનુ,
દ્વરથ સુત દેહ નેવું ધનુ. ૧
અર અભિનંદન સુમતિ વાસુપૂજ્યના,
ચ્યવન જન્મ નાણુ થયા એહના;
પંચકલ્યાણુક ખીજદિન જાણીયે,
કાળ ત્રણ ચોવીસીએ ઈમ ચિત્ત આણીયે. ૨
ધર્મ ગિહુ ભેદ જે જિનવરે ભાસીયો,
સાધુ શ્રાવકતણો ભવિક ચિત્ત વાસીયો;
એહ સમકિતતણું સાર છે મૂલગું,
અહનિશ આગમજ્ઞાનને ઓળગું. ૩
મનુજ સુર શાસન સાંનિધ્યકારકું,
શ્રીઅશોકા વિધન ભયવારકું;
શીતલસ્વામિના ધ્યાનથી સુખ લહે,
ધીર ગુરુ શિષ્ય નયવિમલ કવિ ઈમ કહે. ૪

૪ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજા રચીને.)

જંપૂદ્રીપે અહોનિશિ દીપે, દોય સૂર્ય દોય ચંદા ૭,
તાસ વિમાને શ્રીઋષભાદિક, શાશ્વતા શ્રીજિનચંદા ૭;

તેહ ભણી ઉગતે શશી નીરખી, પ્રણમે ભવિજન ચંદા જી,
 ખીજ આરાધો ધર્મની ખીજે, પૂજી શાન્તિજિણુદા જી. ૧

દ્રવ્ય ભાવ દોય ભેદે પૂજે, ચોવીશે જિનચંદા જી,
 અંધન દોયને દૂર કરીને, પામ્યા પરમાનંદા જી;
 દુષ્ટ ધ્યાન દોય મત્ત ૧મતંગજ, ભેદન મત્ત ૨મચંદા જી,
 ખીજતણે દિન જે આરાધે, જેમ જગમાં ચિરનંદા જી. ૨

દ્વિવિધ ધર્મ જિનરાજ પ્રકાશે, સમવસરણ મંડાણુ જી,
 નિશ્ચયને વ્યવહાર ખેલુંસું, આગમ મધૂરી વાણુ જી;
 નરક તિર્યાચ ગતિ દોય ન હોવે, ખીજને જે આરાધે જી,
 દ્વિવિધ દયા તસ થાવર કેરી, કરતાં શિવસુખ સાધે જી. ૩

ખીજ વદન પર ભૂષણુ ભૂષિત, દીપે નવવધૂ ચંદા જી,
 ગરુડ જક્ષ નારી સુખકારી, નિર્વાણી સુખકંદા જી;
 ખીજતણો તપ કરતાં ભવિને, સમકિત સાંનિધ્યકારી જી,
 ધીરવિમલ શિષ્ય કહે ઇણુવિધ, સંઘના વિદ્ધ નિવારી જી. ૪

૫ (રાગ-સતરભેદી જિનપૂજન રચીને.)

પૂર્વદિશિ ઉત્તરદિશિ વચમાં, ઇશાનખુણો અભિરામ જી,
 તિહાં પુક્રખલવઈ વિજયા પુંડરિગણિ, નયરી ઉત્તમ ઠાણુ જી;
 શ્રીસીમંધરજિન સંપ્રતિ કેવલી, વિચરે જયકારી જી,
 ખીજતણે દિન ચંદ્રને વિનવું, વંદના કહેજે અમારી જી. ૧

જંખૂદ્રીપમાં ચાર જિનેશ્વર, ધાતકીખંડે આઠ જી,
 પુષ્કર અરધે આઠ મનોહર, એહવો સિદ્ધાંતે પાઠ જી;
 પંચ મહાવિદેહ થઇને, વિરહમાન જિન વિશ જી,
 જે આરાધે ખીજ તપ સાધે, તસ મન હુઈ જગીશ જી. ૨

૧ હાથી. ૨ સિહ.

સમવસરણમાં ઘેસી વખાણી, સુણે ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી જી,
 સીમંધરજિન પ્રમુખની વાણી, મુજ મન શ્રવણે સુહાણી જી;
 જે નર નારી સમકિતધારી, એ વાણી ચિત્ત ધરશે જી,
 ખીજતણા મહિમા સાંભળતાં, કેવલ કમલા વરશે જી. ૩

વિહરમાનજિન સેવાકારી, શાસનદેવી સારી જી,
 સકલ સંઘને આનંદકારી, વાંછિત ફલ દાતારી જી;
 ખીજતણા તપ જે નર કરશે, તેની તું રક્ષાકારી જી,
 વીરસાગર કહે સરસ્વતી માતા, દીઓ મુજ વાણી રસાલી જી. ૪

ત્રીજની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-સત્તરભેદી જિનપૂજ રચીને.)

નિસિદ્ધી ત્રણ પ્રદક્ષિણા ત્રણે, પ્રણામ ત્રણે કરીજે જી,
 ત્રણ દિશી વરજી જિન જીઓ, ભૂમિ ત્રણ પૂજજે જી;
 ત્રણ પ્રકારની પૂજ કરીને, ત્રણ અવસ્થા ભાવીજે જી,
 આલંબન ત્રણ મુદ્રા પ્રણિધાન, ચૈત્યવંદન ત્રણ કીજે જી. ૧

પહેલે ભાવજિન દ્રવ્યજિન ખીજે, ત્રીજે એક ચૈત્ય ધારે જી,
 થોથે નામજિન પાંચમે સર્વે, લોક ચૈત્ય જીહારો જી;
 વિહરમાન છટ્ટે જિન વંદો, સાતમે નાણુ નિહાળો જી,
 સિદ્ધ વીર ઉજ્જત અષ્ટાપદ, શાસનસુર સંભારો જી. ૨

શકસ્તવમાં દોય અધિકાર, અરિહંતચેઈઆણું ત્રીજે જી,
 નામસ્તવમાં દોય પ્રકાર, શ્રુતસ્તવ દોય લીજે જી;
 સિદ્ધસ્તવમાં પાંચ પ્રકાર, એ ખારે અધિકાર જી,
 જિત નિર્ચુક્રિતમાંહે ભાખ્યો, તે તણો વિસ્તાર જી. ૩

ભોયણુ પાણુ તંગોલ વાહન, મેહુણુ કરવું ટાળો જી,
 થુંક સળેખમ વડી લઘુનીતિ, જીગતે રમણુ વારો જી;

એ દશે આશાતના મોટી, વરને જિનવરદ્વારે જી,
ક્ષમાવિજય જિન ઇણીપરે જાપે, શાસનસુર સંભારે જી. ૪

૨ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે.)

ત્રિયાંસજિનેશ્વર શિવ ગયા, જે ત્રીજદિને નિરમલ થયા;
અસિય ધણુ સોવનમય કાયા, ભવભવ તે સાહિજ જિનરાયા. ૧
વિમલ કુંથુ ધર્મ સુવિધિ જિના, જસ જનમ જ્ઞાન કહે જ્ઞાનધના;
વર્તમાન કલ્યાણુક પંચ થયા, ત્રીજદિન તે જિન કરને મયા. ૨
ત્રણુ તત્ત્વ જિહાં કણે ઉપદિશ્યાં, તે પ્રવચન વચણાં ચિત્ત વસ્યાં;
ત્રણુ ગુપ્તિ ગુપ્તા મુનિવરા, તે પ્રવચન વાંચે શ્રુતધરા. ૩
ઇસર સુર માનવી સુકંકરા, જે 'સમકિતદષ્ટિ સુરવરા;
ત્રિકરણુ શુદ્ધે સમકિતતણી, નય લીલા હોને અતિ ઘણી. ૪

ચોથની સ્તુતિ

૧ (રાગ-શ્રાવણશુદી દિન પંચમીએ.)

સરવારથસિદ્ધથકી ચવીયા એ, મરુદેવી ઉર ઉત્પન્ન તો;
યુગલાધર્મ શ્રીઋષભજીએ, ચોથતણે દિન ધન્ન તો. ૧
મદ્ધિ પાસ અભિનંદન એ, ચવિયા વલી પાસ નાણુ તો;
વિમલ દીક્ષા પદ્ ઇમ હુઆ એ, સંપ્રતિજિન કલ્યાણુ તો. ૨
ચાર નિક્ષેપે સ્થાપના એ, ચઉવિહ દેવનિકાય તો;
ચઉવિધ ચઉમુખ દેશના એ, બાળે સૂત્ર સમુદાય તો. ૩
ગોમુખ જક્ષ ચક્રેસરી એ, શાસનની રખવાલ તો;
સુમતિ સંયોગ સુવાસના એ, નય ધરી નેહ નિહાલ તો. ૪

पांचमनी स्तुतिओ

१ (राग-वरस द्विवसमां अषाड योमासुं.)

धर्मजिणुंढ परमपढ पाया, सुव्रता नामे राणी जया,
सुर नर मनडे लाया;
पांचमीद्विन ते ध्याने ध्याया, मुज मन लीतर जम जिन आया,
तम मे नवनिधि पाया. १

नेम सुविधिना जन्म कडीजे, अनित अनंत संभव शिव दीजे,
दीक्षा कुंथु अडीजे;
अंद्र व्यवन संभव नाणु सुणीजे, त्रिहुं योवीसीजे धम ज्ञाणीजे,
सवि जिनवर प्रणुमीजे. २

पांचप्रकारे आगम लाणे, जिनवर वचन सुधारस आणे,
सवि निज हुदये राणे;
पांच ज्ञानतणो विधि दाणे, पांचमीगतिनो मारग आणे,
जेडथी सवि दुःख नासे. ३

जिनलकितजे प्रज्ञप्तिदेवी, धर्मनाथजिनपढ प्रणुमेवी,
किन्नर सुर संसेवी;
आधिणीज शुभ दृष्टि लडेवी, श्रीनयविमल सदा मति देवी,
दुश्मन विघन डरेवी. ४

२ (राग-वीरजिनेसर अतिअलवेसर.)

उत्तरदिशि अनुत्तरथी अविद्या, सौरीपुर अवतरीया ल,
समुद्रविजय नृप परणी धरणी, उदरे गुणु गणु भरीया ल;
शुचि सित पांचमी पांच रुपधर, प्रमुहित शत्रिपति आवे ल,
पांचवरणु कलशे रकनकायल-शिपरे प्रलु नडवरावे ल. १

१ धं. २ मेरुपर्वाते.

પંચકલ્યાણુક ચોવીશ જિનના, દશ ખેત્રે સય ધાર છ,
 અવિરતિ ધાર તજીને આદરે, પંચ મહાવ્રત ભાર છ;
 પંચાચારે શોભિત વિચરે, પંચાનન ઉપમાન છ,
 પંચ પ્રમાદ રમતંગજ લેહી, પાખ્યા પંચમજ્ઞાન છ. ૨

સૂત્ર નિર્યુક્તિ ટીકા ચૂરણી, ભાષ્ય પંચાંગી પ્રમાણુ છ,
 સાંપ્રત ષટ્ લખ ગુણુ ચાલીશ, સહસ્ર તિ સય ષષ્ઠી માન છ;
 તસ અનુસારે ગીતારથ કૃત, વૃત્ત્યાદિક વિસ્તાર છ,
 પંચ પ્રકારે સજ્જાય કરે મુનિ, પાલે પણ વ્યવહાર છ. ૩

દેશવિરતિ પંચમ ગુણુઠાણુ, પંચ પ્રકારે તરીયા છ,
 માનવગતિ ચઉદશ ગુણુઠાણુ, પંચદશ ભૂમિ જ વરીયા છ;
 પંચવીશ લેહે સુર ભાખ્યા, સાચા સમકિતધારી છ,
 શક્તિ અનુસાર સઘલા કરજો, જિનશાસન રખવાલી છ. ૪

છઠ્ઠી સ્તુતિ

૧ (રાગ-શંખેશ્વરપાસછ પૂજ્યે.)

શ્રીનેમિજિનેસર લીયે દીક્ષા, છઠ્ઠ દિવસે સુવિધિ ચરણુ શિક્ષા;
 એક કાજલ એક શશિકર ગૌરા, નિત સમરુ જિમ ઝલધર ધમોરા. ૧

પદ્મપ્રભ શીતલ વીરજિના, ઐયાંસજિણુદ લહે ચ્યવના;
 વિમલ સુમતિ જ્ઞાન અડ હોય, કલ્યાણુક સંપ્રતિ જિન જોય. ૨

જિહાં જયણુ ષટ્વિધકાયતણી, ષટ્વ્રત સંપદ મુનિરાયતણી;
 જેહ આગમમાંહે જાણીયે, તે અનુપમ ચિત્તમાં આણીયે. ૩

જે સમકિતદષ્ટિ ભાવીયા, સવેગ સુધારસ સીચીયા;
 નયવિમલ કહે તે અનુસરો, અનુભવ રસ સાથે પ્રીતિ ધરો. ૪

૧ સિંહ. ૨ હાથી. ૩ મેઘ. ૪ મયૂર.

सातमनी थोय

१ (राग-विमल केवलज्ञान कमला कवित.)

अंद्रप्रलज्जिन ज्ञान पाभ्या, वली लह्या भवपार,
मडसेन नृप कुलकमल दिनकर, लक्ष्मणा सुत सार;
शशी अंक शशीसम गौर देड, जगत जन शणुगार,
सप्तमीदिन तेड नमता, होय नितु ज्यकार. १

धर्म शांति अनंत जिनवर, विमलनाथ सुपास,
व्यवन जन्म ने शिवपद, पाभीया होय भास;
धर्म वर्तमान जिणुंठकेरां, थयां सात कट्याणु,
तेड सप्तमीदिन सात सुणनो, डेतु लहीये ज्ञाणु. २

जिडां सात नयनुं रुप लहीये, सप्तमंगी लाव,
ते सात प्रकृतिनो क्षय कर्थाथी, लडे क्षायिकभाप;
ते जिन आगम सकल अनुभव, लडे लील विलास,
जिम सात नरकनां दुःण छेटी, सात लय होय नाश. ३

श्रीअंद्रप्रलज्जिनराज शासने, विजयदेव विशेष,
तस देवी ज्वाला करे सानिध्य, लविकने सुविशेष;
दुःण दुरित सधलां संधरे, विधन डोड डरंत,
जिनराज ध्याने लडे लीला, नयविमल गुणुवंत. ४

आठमनी स्तुतियो

१ (राग-प्रहळी वंदु.)

अभिनंदन जिनवर, परमानंद पद पाभे,
वली तिम नमीसर, जन्म लडे शिवकामे;
तिम मोक्ष व्यवन जेडु, पाभ्या पास सुपास,
आठमने दिवसे, सुमति जन्म सुप्रकाश. १

વલી જન્મ ને દીક્ષા, ઋષભતણાં જિહાં હોય,
સુપ્રતજ્જિન જન્મ્યા, સંભવ ચ્યવન તું જ્ઞેય;
વલી જન્મ અજિતનો, ઇમ અગીઆર કલ્યાણુ,
સંપ્રતિ જિનવરનાં, આઠમને દિન જ્ઞાણુ. ૨

જિહાં પ્રવચનમાતા, આઠતણો વિસ્તાર,
અડ ભાંગે જ્ઞાણો, સવિ જગજીવન વિચાર;
તે આગમ આદર, આણીને આરાધો,
આઠમને દિવસે, આઠ અક્ષયસુખ સાધો. ૩

શાસન રખવાલી, વિદ્યાદેવી સોળ,
ધર્મની રક્ષા, કરતી છાકમછોળ;
અનુભવ રસ લીલા, આપે સુજસ જગીશ,
ગુરુ ધીરવિમલનો, નયવિમલ કહે શીશ. ૪

૨ (ગગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

મંગલ આઠ કરી જસ આગલ, ભાવ ધરી સુરરાજ જી,
આઠ જાતિના કળાશ કરીને, નહવરાવે જિનરાજ જી;
વીરજિનેશ્વર જન્મમહોત્સવ, કરતાં શિવસુખ સાધે જી,
આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, મંગલ કમલા વાધે જી. ૧

અષ્ટ કરમ વચરી ગજગંજન, અષ્ટાપદ પરે ગળીયા જી,
આઠમે આઠ સ્વરૂપ વિચારી, મદ આઠે તસ ગળીયા જી;
અષ્ટમી ગતિ પહોંતા જે જિનવર, ફરસ આઠ નહીં અંગ જી,
આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, નિત્ય નિત્ય વાધે રંગ જી. ૨

પ્રાતિહારજ આઠ ણિરાજે, સમવસરણુ જિનરાજે જી,
આઠમે અથ્થસું આગમ ભાળી, ભવિમન શંસય ભાંજે જી;
આઠે જે પ્રવચનની માતા, પાળે નિરતિઆરો જી,
આઠમને દિન અષ્ટપ્રકરે, જીવહયા ચિત્ત ધારો જી. ૩

અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરીને, માનવભવ ફલ લીજે જી,
સિદ્ધાઈદેવી જિનવર સેવી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ દીજે જી;
આઠમનું તપ કરતા લીજે, નિર્મલ કેવલજ્ઞાન જી,
ધીરવિમલકવિ સેવક નય કહે, તપથી કોડી કલ્યાણ જી. ૪

૩ (રાગ-વીરજિતેસર અતિઅલવેસર.)

અઠ્ઠમી વાસર મન્નિજમ રચાણી, આઠ જ્ઞાતિ દિશિકુમરી જી,
જન્મધરે આવે ગહગહતિ, નિજ નિજ કારજ સમરી જી;
અઠાર કોડાકોડિ સાગર અંતર, તુજ તોલે કોણુ આવે જી?
ઋષભ જગતગુરુ દાયક જનની, ઈમ કહી ગીત સુણાવે જી. ૧

આઠ કરમ ચૂરણુકર જાણી, કલશ આઠ પ્રકાર જી,
આઠ ઈન્દ્રાણી નાયક અનુક્રમે, ૧આઠનો વર્ગ ઉઠાર જી;
અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરીને, મંગલ આઠ આલેજે જી,
દાહિણુ ઉત્તરદિશિ જિનવર એ, જન્મમહોત્સવ લેજે જી. ૨

પ્રવચનમાતા આઠ આરાધો, આઠ પ્રમાદને રખાધો જી,
આઠ આચાર વિભૂષિત આગમ, ભણતાં શિવસુખ સાધો જી;
આઠમે ગુણુઠાણુ ચઠી અનુક્રમે, ક્ષપકથ્રેણી મંડાણુ જી,
આઠમે અંગે અંતગડ કેવલી, વલી પામે નિરવાણુ જી. ૩

વૈમાનિક જ્યોતિષિ ભવનાધિપ, વ્યંતરપતિ સુરનારી જી,
ક્ષુદ્રાદિ અડદોષ નિવારી, અડગુણુ સમકિતધારી જી;
આઠમેદ્રીયે અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરતા ભક્તિ વિશાલ જી,
ક્ષમાવિજય જિનવરની ઠંવણા, ૩અઉસઠી સય અડયાલ જી. ૪

૧ ૬૪ થાય. ૨ દૂર કરો. ૩ જી હજાર ચારસો અડતાલીસ.

૪ (રાગ-વરસ દિવસમાં અષાઠ ચોમાસું.)

અહમ્બજિન ચંદ્રપ્રભ નમીયે, અષ્ટ મહામદ દૂરે દમીયે,
 દુર્ગતિમાં નવિ ભમીયે,
 મહસેન નંદન જિનગુણુ રમીયે, અષ્ટ મહાભય ભાવ વિસમીયે,
 દુઃખ દોહગ નિગમીયે;
 અષ્ટમંગલ આગલ રાજે, ચંદ્ર લંછન જસ ચરણે છાજે,
 જગ જસ પડહો વાજે,
 અષ્ટકરમ ભડ સંકટ ભાજે, પ્રાતિહારય આઠ વિરાજે,
 અષ્ટમીદિન તપ છાજે. ૧
 અષ્ટાપદે જિનવરનાં વૃંદ, જેહને પ્રણમે અસુર સુરિંદ,
 જસ ગુણુ ગાયે નરિંદ,
 વાંછિત પૂરણુ સુરતરુ કંદ, ભાવ ભગતિ વંદુ જિનચંદ,
 જિમ પામું આણુંદ;
 અતીત અનાગત ને વર્તમાન, ત્રણુ ચોવીશી બહુરી માન,
 તેહનું ધરીયે ધાન,
 પ્રહઉઠી નિત્ય કીજે ગાન, દિન દિન વાધે અતિ ઘણો વાન,
 અષ્ટમીદિન પરધાન. ૨
 સુખદાયી જિનવરની વાણી, ભાવ સહિત અતિ ઉલટ આણી,
 તે નિસુણો ભવિપ્રાણી,
 મદ મત્સર ૧હરવે ૨સપરાણી, સરસ સુકોમલ સુધા સમાણી,
 અભિનવ ગુણુમણિ ખાણી;
 ચોદ પૂરવ ને અંગ ઇગ્યાર, દશ પયત્તા ઉપાંગહ બાર,
 છ છેદ મૂલ સૂત્ર ચાર,
 નંદી ને અનુયોગદ્વાર, એ સવિ ૩સમયતણો અધિકાર,
 અષ્ટમીદિન સુવિચાર. ૩

૧ દૂર કરવાને. ૨ તત્પર. ૩ સિદ્ધાંત.

ચંદ્રપ્રભાજિન સેવક જક્ષ, વિજય નામે તે પ્રત્યક્ષ,
 સમકિતધારી દક્ષ,
 ચંદ્રવિહ સંઘતણા જે લક્ષ, તસ કામિત દેવે સુરવૃક્ષ,
 વારે વિધન વિપક્ષ;
 અષ્ટ મહાસિદ્ધિ ભોગ અપાર, અષ્ટદિશિ કીરતિ વિસ્તાર,
 સકલ સુજન પરિવાર,
 અશરણુ અખલ દીન આધાર, રાજરતન વાચક સુખકાર,
 અષ્ટમી પોસહ સાર. ૪

૫ (રાગ-શત્રુજયમંડન ત્રપભાજિણુંદ દયાલ.)

થોવીશે જિનવર, હું પ્રણમું નિત્યમેવ,
 આઠમદિન કરીએ, ચંદ્રપ્રભાની સેવ;
 મૂરતિ મનમોહન, જાણે પુનમચંદ,
 દીઠે દુઃખ જાવે, પામે પરમાનંદ. ૧

મલી ચોસઠ ઇન્દ્ર, પૂજે પ્રભુજીના પાય,
 ઇન્દ્રાણી અપ્સરા, કરજોડી ગુણુ ગાય;
 નંદીસરદ્વીપે, મળી સુરવરની કોડ,
 અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરતાં હોડાહોડ. ૧

શત્રુજયશિખરે, જાણી લાલ અપાર,
 ચોમાસું રહીયા, ગણુધર મુનિ પરિવાર;
 ભવિયણુને તારે, દેઈ ધર્મ ઉપદેશ,
 દ્વધ સાકરથી પણુ, વાણી અધિક વિશેષ. ૩

પોષહ પડિક્કમણું, કરીએ વ્રત પચ્ચખખાણુ,
 આઠમદિન કરીએ, અષ્ટ કર્મની હાણુ;

અષ્ટમંગલ થાયે, દિન દિન કોડ કલ્યાણ,
 ૧ એમ સુખસૂરિ કહે, જીવિત જન્મ પ્રમાણ. ૪

૬ (રાગ-શત્રુજયમંડન ઋષભજિણુંદ ક્ષાલ.)

અષ્ટમીતપ મહિમા, મોટો કહ્યો મહાવીર,
 આઠમતપ ભાંજે, અષ્ટ કર્મ જંજીર;
 આઠ સિદ્ધિ ઋદ્ધિ આપે, જિમ એ ભાંજે આઠ,
 દુઃખ દુર્ગતિ કાપે, જેમ દાવાનલ રકાઠ. ૧

ચોવીશે જિનની, પ્રતિમા ભરતે ભરાવી,
 અષ્ટાપદ ઉપર, નાસિકા સરખી ઠરાવી;
 પૂરવથકી વંદો, દોય ચાર અઠ દશ દેવ,
 એ ચાર નિદેષે, સંભાળી કરું સેવ. ૨

મહાવીરથકી ત્રિપદી, પામીને તતકાલ,
 દ્વાદશાંગી ગૂંથી, ગણુધરદેવ રસાલ;
 એમાંથી ઉપદેશે, આઠમનો અધિકાર,
 અષ્ટમી આરાધો, જિમ પામો ભવપાર. ૩

વીર શાસનદેવી, સિદ્ધાચિકા માતંગ,
 આઠમતપ તપીએ, સાનિધ્ય કરે ધરી રંગ;
 સુર સમકિતધારી, કરે ભવિક કલ્યાણ,
 ઇમ વીરજિન વચને, સેવક ભાણે ભાણુ. ૪

૧ આ ચોથી ગાથા શાસનાધિષ્ઠાયક દેવ અગર દેવી આશ્રિત નથી
 એટલે 'એમ સુખસૂરિ કહે વિજય સહાય લહાણુ' આમ બોલવું
 વધારે ઠીક લાગે છે. ૨ લાકડું.

૭ (રાગ-શંખેશ્વરપાસળ પૂજ્યે.)

અષ્ટમી અષ્ટ પ્રમાદ સ્વિ છંડીયે,
અષ્ટમી ધર્મસું પ્રેમ ણહુ મંડીયે;
અષ્ટમી આદિજિન વર્યા સંયમ રણી,
અષ્ટમી પાસજિન મુક્તિ પહોંત્ર વણી. ૧

અષ્ટમો દ્વીપ વર નંદીશ્વર સોહે,
એકસો અષ્ટ જિનખિળ મન મોહે;
આચરી અષ્ટાહિકા સુરાસુર જહગહે,
પૂજા કરી આગલ અષ્ટમંગલ લહે. ૨

પાસજિનવરતણા અષ્ટ ગણુ મણુધરા,
એકસો અટ્ટોત્તર અંગ લક્ષણુધરા;
સુણી જિનવાણી આગમ રચે તે તદા,
અષ્ટમી પાલતાં અષ્ટ સુખસંપદા. ૩

અષ્ટમી મહા કર્મધન પડલ નાશિની,
અષ્ટ મંગલ કરે વર કમલવાસિની;
અષ્ટમી પ્રવચનદેવી તે ભય હરે,
અષ્ટમી પાલતાં સુર સાનિધ્ય કરે. ૪

+ ૮ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

વીરજિનેસર કહે ભવિ ભાવે, અષ્ટમીવ્રત આહરીયે ૭,
આઠમે અનર્થદંડ નિવારી, આઠે મદ પરિહરીયે ૭;
આઠ પહોરનો અહોરત પોસો, આઠમને દિન કરીયે ૭,
આઠ પ્રવચનમાતા પાળી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ વરીયે ૭. ૧

સંભવ વીર સુપાસ એ જિનના, આઠમે વ્યવનકલ્યાણુ ૭,
આઠ અજિત નમિ સુવ્રત સુમતિ, એ આઠમે જનમીયા જાણુ ૭;

ચૈતર વદિ આઠમે આદીસર, લહે દીક્ષા મહાનાણુ જી,
 પાસ નેમિ અભિનંદન આઠમે, પદ પામ્યા નિર્વાણુ જી.
 ચંદ્રાનન વારિષેણુ આઠમે, અષ્ટમે ક્રીપ પૂજીને જી,
 અષ્ટપ્રકારી પૂજા રચીને, અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કીજી જી;
 આઠમે સ્નાત્ર અટ્ટોત્તરી કીજી, અષ્ટ કરમ છેદીજી જી,
 આઠમે અંગ ઉપાંગ એ આઠમે, સાંભલી શિવપદ લીજી જી.
 શરીવયણી મૃગનયાણી સુંદર, દેવી સિદ્ધાઈ સારી જી,
 માતાંગ જક્ષ મહાખલી સુરગણુ, સેવિત સમકિતધારી જી;
 વિજયપ્રભસૂરિ ધ્યાન ધરી સદા, શાસન સાનિધ્યકારી જી,
 પ્રેમવિબુદ્ધ સીસ દર્શન દેજી, સુખસંપત્તિ હિતધારી જી.

†૯ (રાગ-શત્રુંજયમંડન ઋષભજિણું દયાલ.)

સુર વદે પાપ પૂજે નાગકુમાર,
 ચંદ્રપ્રભ આઠમા ચંદ્રલંછન સુખકાર;
 આઠમતપ કરતાં ભાંજે આઠ કર્મ,
 આઠ પૂજા કીજે લાહો લીજે ધર્મ. ૧

સિદ્ધ ગુણુ તિહાં આવે સમરીજે નિતમેવ,
 રાગ દ્રેષ તણુને ગુણુ ગાઈજે દેવ;
 ભવજલમાં પડતાં તારે શ્રીઅરિહંત,
 લક્ષમણુ માતાનો જાયો છે ગુણુવંત. ૨

સમવસરણુ ખેઠા સેવા સારે ઈદ,
 સુર ગણુ વિદ્યાધર માને ધ્યાવે ચંદ્ર-
 પ્રભુજીની દેશના સાંભળે નર તિર્યંચ,
 તે થાયે નિરમલ હર્ષ ધરી રામંચ. ૩

શ્રીસમેતશિખરે સિધ્યા શ્રીભગવંત,
 શ્રીજિનેશ્વરસૂરિવર કરજેડી મહંત;

વાંદે શાસનદેવી ભૃકુટી વિજયદેવ,
શ્રીસંઘના વાંછિત પૂરે છે નિતમેવ. ૪

૧૦ (રાગ-નમો પાશ્વં શંખેશ્વરા મન શુદ્ધે.)
મહા મંગલં અષ્ટસોહિ વિશાલં,
રચી ગુણુધર અંપક પુષ્પમાલં;
ભાણી અષ્ટમી પોસહ રતવ રસાલં,
સોઈ વંદીયા ચંદ્રપ્રભજગભૂપાલં. ૧
જેમ દ્વીપ નંદીસરો અતિ અપાર,
તેમ દેવપૂજા સમો પુન્ય પારં;
ભાણી અષ્ટમી પ્રભુ ખોલી વિચારી,
સવે જિન નમો વાંછિતં શિવહાતારી. ૨
રચે ગણુધર ચૌદપૂર્વ સુચંગા,
ભલા અક્ષરશ્રેણી વાણી તરંગા;
મહા ગંભીર ચારુ સોહિ ઉપાંગા,
સંપદા અષ્ટ સેવી અભંગા. ૩
જિનભુવન ગત્તીસ નાડઈ રચન્તા,
જિનશાસને દેવ દેવીય ભક્તા;
નર નારી અષ્ટમી રંગ રાતા,
સોહિ સુખકર શાન્તિ કલ્યાણહાતા. ૪

નોમની સ્તુતિ

૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

સુવ્રત સુવિધિ સુમતિ શિવ પામ્યા,
અજિત સુમતિ નેમિ સંયમ કામ્યા;

૧ દોરાને ધારણુ કરનાર. ૨ તપ. ૩ તરફ.

કુંથુ વાસુપૂજ્ય સુવિધિ ચવીયા,
નવમીદિન તે સુરવર નમીયા. ૧

શાન્તિજિણુંદ થયા જિહાં જ્ઞાની,
વર્તમાન જિનવર શુભ ધ્યાની;
દશ કલ્યાણક નવમીદિવસે,
સવિ જિનવર પ્રણમું મન હરસે. ૨

જિહાં નવતત્ત્વ વિચાર કહીજે,
નવવિધ પ્રદા આચાર લહીજે;
તે આગમ સુણતાં સુખ લહીયે,
નવવિધ પરિગ્રહ વિરતિ કહીયે. ૩

સમકિતદૃષ્ટિ સુર સંદોહા,
આપે સુમતિ વિલાસ ૧અંબોહા;
શ્રીનયવિમલ કહે જિનનામે,
દિન દિન અધિકી દોલત યામે. ૪

દશમની સ્તુતિ

૧ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

અર નેમિજિણુંદા, ટાળીયા દુઃખદંદા,
પ્રભુ પાસજિણુંદા, જન્મ પૂજ્યા મહીંદા;
દશમીદિન અમંદા-નંદ રમાકંદ કંદા,
ભવિજન અરવિદા, શાસને જે દિણુંદા. ૧

અર જનમ સુહાવે, વીર ચારિત્ર પાવે,
અનુભવ લય લાવે, કેવલજ્ઞાન આવે;
ષટ્ જિન કલ્યાણુ, સંપ્રતિ જે પ્રમાણુ,
સવિ જિનવર ભાણુ, શ્રીનિવાસાદિ ઠાણુ. ૨

૧ આશ્ચર્ય. ૨ આંખો.

दशविध आचार, ज्ञानमांडे विचार,
दश सत्य प्रकार, पर्यक्खाणुहि चार;
मुनि दश गुणुधार, बाधीया जे उदार,
ते प्रवचन सार, ज्ञानना जे आगार. ३

दशद्विधि द्विगयाला, जे मडा लोकयाला,
सुर नर महीयाला, शुद्ध दृष्टि कृयाला;
नयविमल विशाला, ज्ञान लच्छी भयाला,
जय मंगलमाला, तास नामे सुभाला. ४

अगीआरसनी स्तुति

१ (राग-रनातस्याप्रतिमस्य मेरुशिखरे.)

श्रीमद्विज्जिन जन्म संयम मडा-ज्ञानं लह्या जे दिने,
ते अेकादशीवासरः शुभकरः कल्याणुमालालयः;
वैदेहेश्वरकुंभवंशजलधि - प्रोद्धासने यं द्र माः,
माता यस्य प्रलावती लगवती, कुंलध्वज्जेऽव्यान्निजनः. १

ज्ञानं श्रीऋषिभान्जितौ य सुभतेः, प्रादुर्भावं शंभवे,
पार्श्वारौ यरणुं य मोक्षमगमत, पद्मप्रलाभ्यप्रभुः;
धृत्येतद्दशकं य यत्र द्विवसे, कल्याणुकानां शुभं,
ज्गतं संप्रति वर्तमानजिनपाः, प्रादुर्भंडामंगलम्. २

सां गो पां ग म नं त पर्यं व ग णु-पेतं सदोपासकै-
कादश्यः प्रतिमाश्च यत्र गदिताः, श्रद्धावतां तीर्थपैः;
सिद्धांताभिधभूपतिर्विज्यते, णि ब्र त्स हे क द शा-
आरांगादिभयवपुर्विलसतां, लक्त्या नुतो बाविना. ३

वैरुध्या विदधातु मंगलतति, सदृशानानामिड,
श्रीमन्मद्विज्जिनेशशासनसुरः कुंभेरनामा पुनः;

દિગ્પાલગ્રહલક્ષદક્ષનિવહા, સર્વાડપિ યા દેવતા,
સા સર્વા વિદઘાતુ સૌખ્યમતુલં, જ્ઞાનાત્મનાં સૂરીણામ. ૪

બારસની સ્તુતિ

૧ (રાગ-પ્રભુ પાસજી તાહરું નામ મીઠું.)

જે દ્વાદશીને દિને જ્ઞાન પામ્યા, અર સુવ્રતસ્વામી સુરેન્દ્ર નામ્યા;
મદ્દિ લહે સિદ્ધિ સંસાર છોડી, તે દેવ વાંદુ બિહું હાથજોડી. ૧
પદ્મપ્રભ શીતલ ચંદ્ર જાયા, સુપાસ શ્રેયાંસ ને નેમિરાયા;
અભિનંદન શીતલ ચરણ જાન, ત્રિકાલ પૂજીને કરું હું પ્રણામ. ૨
ભિક્ષુતણી જે પ્રતિમા છે બાર, તે દ્વાદશાંગી રચના વિચાર;
ઉપાંગો છે બાર અનુયોગદ્વાર, છ છેદ પચત્તા દશ મૂલ ચાર. ૩
શ્રીસંઘ રક્ષા કરે દેવભક્તા, સુરાસુરા દેવેશપાદ પ્રસકતા;
સદા દીજીયે સુંદર બોધિણીજં, સદ્ધર્મ પાપે ન કિમે પતિજં. ૪

તેરસની સ્તુતિ

૧ (રાગ-વરસ દિવસમાં અષાડ ચોમાસું.)

પઠમ જિનેસર શિવપદ પાવે, તેરશ અનુભવ ઉપમા ન આવે,
સકલ સમીહિત લાવે,
શાંતિનાથ વળી મોક્ષ સીધાવે, દર્શન જ્ઞાન અનંત સુખ પાવે,
સિદ્ધ સ્વરૂપી થાવે;
નાભિરાય મરુદેવી માત, ઋષભદેવ નામે વિખ્યાત,
કંચન કોમલ ગાત,
વિશ્વસેન નૃપ અચિરા જાત, સેવો શાંતિ જગતના તાત,
જેહના શુભ અવદાત.

પદ્મ ચંદ્ર ત્રેયાંસજિનેશા, ધર્મ સુપાસ જે જગ જન ઇશા,
 સંયમ લે શુભલેશા,
 વીર અનંત ને શાંતિ મહીશા, જન્મ થયા એહના સુજગીશા,
 ટાળ્યા સકલ કલેશા;
 વર્તમાન કલ્યાણક કહીશા, તેરશદિન સવિ અમર મહીશા,
 પ્રણમે જસ નિશદિશા,
 સકલ જિનેસર ભુવન દિનેશા, મદન માન ૧નિર્મથન મહેશા,
 સેવો વિશ્વાવી સા. ૨
 તેર કાઠીયાને જે ગાળે, તેર ક્રિયાનાં થાનક ટાળે,
 તે આગમ અબુવાળે,
 તેર સયોગીનાં ગુણુઠાણુ, તે પામીને ધ્યાયે ધ્યાન,
 તેહને કેવલનાણુ;
 ભક્તિ માન જસ વાદ ભણીજે, આશાતના તેહની ટાળીજે,
 જિનમુખ ત્રિપદી લીજે,
 જે ચાર ગુણુ તે તેર કરીજે, ખાવન ભેદે વિનય ભણીજે,
 જિમ સંસાર તરીજે. ૩
 ચક્રેસરી ગોમુખ સુર ધરણી, સમકિતધારી સાનિધ્યકરણી,
 ઋષભ ચરણુ અનુસરણી,
 ગોમુખ સુરવું મનડું હરણી, નિરવાણીદેવી જયકરણી,
 ગરુડજક્ષ સુરધરણી;
 શાંતિનાથ ગુણુ ખોલે વરણી, દુશ્મન દૂર કરણુ રવિભરણી,
 સંપત્તિ સુખ વિસ્તરણી,
 કીરતિ કમલા ઉજ્જવલ કરણી, રોગ સોગ સંકટ ઉદ્ધરણી,
 નયવિમલ દુઃખહરણી. ૪

૧ નાશ કરવામાં.

ચૌદશની સ્તુતિ

૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

વાસુપૂજ્યજિનેસર શિવ લહ્યા, જે રક્તકમલ વાને કહ્યા,
 વસુપૂજ્ય નૃપ સુત માત જ્યા, ચંપાનયરીએ જન્મ થયા;
 ચૌદશદિવસે જે સિદ્ધિ ગયા, જસ લાંછનરુપે મહિષ થયા,
 તે અજરઅમર નિઃકલંક લયા, તસ પાય નમી કૃતકૃત્ય થયા. ૧

શીતલ સંભવ શાંતિ વાસુપૂજ્યજિના, અભિનંદન કુંથુ અનંતજિના,
 સંયમ લીયે કેઈ શુભ મના, કેઈ પંચમજ્ઞાન લહે ધના;
 કલ્યાણુક આઠ સુહામણાં, નિત્ય નિત્ય લીજે ભામણાં,
 સવિ ગુણુમણિ રચણુ રોહણા, પહોંચે સવિ મનની કામના. ૨

જિહાં ચઉદશ લેદો જીવતણાં, જસ લેદ કહ્યા છે અતિ ઘણાં,
 ગુણુઠાણાં ચૌદ તિહાં ભણ્યાં, ચઉદશ પૂર્વની વર્ણના;
 નવિ કીજે શંકા દૂષણા, અતિચારતણી જિહાં વારણા,
 પ્રવચન રસ કીજે પારણાં, એહિ જ છે ભવજલ તારણાં. ૩

શાસનદેવી નામે ચંડા, દીયે દુર્ગતિ દુરજન ને દંડા,
 અકલંક કલાધર સમ તુંડા, જસ જીહા અમૃતરસ કુંડા;
 જસ કર જપમાલા કોહંડા, સુરનામ કુમાર છે ઉદ્દંડા,
 જિન આગલ અવર છે એરંડા, નયવિમલ સદા સુખ અખંડા. ૪

પૂનમની સ્તુતિ

૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

જિન સંભવ લીયે સંજમ જિહાં, શ્રીનેમિ સુવ્રતનું ચ્યવન તિહાં;
 સકલ નિર્મલ ચંદ્રતણી પ્રભા, વિશદપક્ષતણે શિરપૂર્ણિમા. ૧

ધર્મનાથજિન કેવલ પામ્યા, પદ્મપ્રભજિન નાણ સકામ્યા;
 ઈમ કલ્યાણક સંપ્રતિ જિનતણાં, થયા પૂનમદિવસે સોહામણાં. ૨
 પંદર જોગતણે ચિરહે લલા, પંદર ભેદે સિદ્ધ કલ્યા;
 પંદર અંધન પ્રમુખ વિચારણા, જિનવર આગમને સુણે ઘણા. ૩
 સકલ સમીહિતદાયકા, સુર વર જિનશાસનનાયકા;
 વિધૂકરેજીવલ કીર્તિકંઠા ઘણી, નયવિમલ જિનનામ ભણો ગુણી. ૪

અમાસની સ્તુતિ

૧ (૨૧ગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

અમાવાસ્યા તો થઈ ઉબલી, વીરતણે નિર્વાણે મલી;
 દિવાળીદિન તિહાંથી હોત, સય અઢાર કરે ઉઘોત. ૧
 શ્રીશ્રિયાંસ નેમિ લહે જ્ઞાન, વાસુપૂજ્ય ગ્રહે સંજમ ધ્યાન;
 સંપ્રતિ જિનનાં થયાં કલ્યાણ, અમાવાસ્યાદિન ગુણ ખાણ. ૨
 કાલ અનાદિ મિથ્યાત્વ નિવાસ, પૂરણ સંજ્ઞા કહીયે તાસ;
 આગમજ્ઞાન કહું જિન સાર, કૃષ્ણપક્ષ છુટ્યો તેણી વાર. ૩
 માતંગ યક્ષ સિદ્ધાઈદેવી, સાનિધ્યકારી હુએ જિન સેવી;
 કવિ નયવિમલ કહે શુભ ચિત્ત, મંગલ લીલ કરે નિત નિત. ૪

શુકલપક્ષ અને કૃષ્ણપક્ષની સ્તુતિ

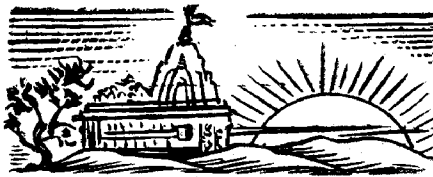
૧ (૨૧ગ-પ્રહલ્લી વંદ.)

સાસય ને અસાસય, ચૈત્યતણા જેહુ ભેદ,
 સ્થાપનાને રૂપે, રૂપાતીત વિભેદ;
 જેહુ પક્ષે ધ્યાવો, જિમ હોયે ભવછેદ,
 અવિચલ સુખ પામો, નાસે સઘલા ખેદ. ૧

ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી, કાળ એ લેદ પ્રમાણ,
ત્રીજે ને ચોથે, આરે જિનવર જાણ;
ઉત્કૃષ્ટે કાળે, સિત્તેર સો જિનરાજ,
તિમ વીસ જઘન્યથી, વંદી સારો કાજ. ૨

એહુ ભેદે ભાખ્યા, જીવ સયલ જગમાંહી,
એક કૃણુપક્ષ એક, શુકલપક્ષ ગુણમાંહી;
વલી દ્રવ્ય કહ્યાં છે, જીવ અજીવ વિચાર,
તે આગમ બાણો, નિશ્ચય ને વ્યવહાર. ૩

સંયમધર મુનિવર, શ્રાવક જે ગુણવંત,
એહુ પક્ષના સ્મનિધ્ય-કારક સમકિતવંત;
તે શાસનસુર વર, વિઘન કોડિ હરંત,
શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિ, લીલા લખિ લહંત. ૪

પંચમ તરંગ

ગુણસ્થાનકલાવગર્ભિત

ભૂજનગરમંડન શ્રીઆદિનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

પહેલું મિશ્યાત્વ સાધાદન ખીબું, મિશ્ર ત્રીબું ગુણઠાણું જ,
અવિરતિ ચોથું પાંચમું દેશવિરતિ, છઠું પ્રમત્ત વખાણું જ;
સાતમું અપ્રમત્ત પ્રમાદ પરિહરીએ, આઠમું અપૂર્વકરણ કરીએ જ,
એ ઉપદેશે ભૂજનમંડળ જિન, ઋષભ નમી સુખ લહીએ જ. ૧

નવમું નિર્વૃત્તિગુણઠાણું, તિમ દશમું સૂક્ષ્મસંપરાય જ,
અગિયારમું ઉપશમમોહ ખપાવી, બારમું ક્ષીણમોહ કહીએ જ;
તેરમું સયોગીકેવલ પામી, ચૌદમું અયોગી ઉદાર જ,
એ કરીને જિનકર્મ ખપાવી, સવિ જિન થયા સુખકારી જ. ૨

કલ અનાદિ છ આબલી અંતર્મુદૂર્ત સાગર તેત્રીસ બાણું જ,
પાંચમું છઠું સાતમું તેરમું, પૂર્વ કોડી દેશે ઊણું જ;
આઠમાથી પાંચ છ અંતર્મુદૂર્ત, પંચ અક્ષર ભણીને જ,
સૂત્ર સિદ્ધાન્તે એ અધિકાર છે, શ્રવણ ધરી ઈમ સુણીએ જ. ૩

આઠમાથી બે એણી કરે જીવ, ઉપશમ ક્ષપક બાણો જ,
ક્ષપકશ્રેણીથી સિદ્ધિ લહે તિમ, ?ઉપશમપાતની વાણી જ;
ઋષભ ચરણ સેવી વરદેવી, ચક્રેશ્વરી સુખદાઈ જ,
વિવેકવિજય ગુરુ ચરણ સેવક તિમ, મેઘવિજય વરદાઈ જ. ૪

૧ ઉપશમશ્રેણીથી પડવું.

समवसरणुभावगर्भित
श्रीसामान्यजिन स्तुति

†१ (राज-शत्रुंजयमंडन ऋषलजिणुंद ह्याल.)

मिल अठविड सुरवर विरये त्रिगडुं सार,
अठी जाठ उयो पिहुलो जेयाणु आर;
णिय कनक सिंहासणु पद्मसन सुणकार,
श्रीतीरथनायक जेसे अठिमुण धार. १

तीन छत्र शिरोवरी आमर दाजे धंड,
हेवहुंहुलि वाजे लांजे कुमतिहं ह;
लामंडल पूठे जलके जणु दिणुंद,
तिहुअणु जन मन मोडे सयल जिणुंद. २

द्रव्य लावसुं ठवणु नाम निक्षेपा आर,
जिन जणुडर लाण्या सूत्र सिद्धांत मजार;
जिनवरणी पडिमा जिनसरणी सुणकार,
शुभ लावे वंदो पूजे जग जयकार. ३

हुंभडरणी मंगल-करणी जिनवर वाणी,
भवच्छेद कृपाणी भीठी अमीय समाणी;
मन शुद्धे आणी प्रतिभुजे लविप्राणी,
सुयहेवी पसाये यामे जय सुयनाणी. ४

सुधर्मद्वैतलोकभावगर्भित
श्रीआदिनाथजिन स्तुति

१ (राज-वरस द्विवसर्मा अपाड योभासुं.)

सुधर्मद्वैतलोक पडेवो जणो, होठ राज उयो चित्त आणो
सौधमेन्द्र तेडनो राणो

શક નામે સિંહાસન છાજે, ઐરાવણુ હાથી તિહાં ગાજે,
 દીઠે સંકટ ભાંજે;
 સર્વ દેવ માને તસ આણુ, આઠ ઈન્દ્રાણી ગુણુની ખાણુ,
 વજ્ર રતન જમણે પાણુ,
 બત્રીશ લાખ વિમાનનો સ્વામી, ઋષભદેવને નમે શિર નામી,
 હૈયે હર્ષ બહુ પામી. ૧

થોવીશે જિન નિત પ્રણુમીજે, વિહરમાનજિન પૂજા કીજે,
 નરભવ લાહો લીજે,
 બાર દેવલોક ને નવ ઐવેચક, પાંચ અનુત્તર તિહાં સબલ વિવેક,
 તિહાં પ્રતિમા છે અનેક;
 ભુવનપતિ વ્યન્તરમાં સાર, જ્યોતિષી દેવ ન લાભે પાર,
 તેહસુ' નેહ અપાર,
 મેરુ પ્રમુખ પરવત જેહ, તીર્થલોકે પ્રતિમા ગુણુજેહ,
 તે વંહુ ધરી નેહ. ૨

સમવસરણુ સુર કરે ઉદાર, યોજન એકતણે વિસ્તાર,
 રચના વિવિધ પ્રકાર,
 અઠી ગાઉ ઉંચો એ માન, કૂલ પગર સોહે બનુ પ્રમાણુ,
 દેવ કરે ગુણુ ગાન;
 મણિ હેમ રજતમય સોહે, ત્રિગડું દેખી ત્રિભુવન મોહે,
 તિહાં જેઠા પડિઓહે,
 અણુવાયાં વાજાં તિહાં વાજે, ત્રણુ છત્ર શિર ઉપર છાજે,
 સેવક જનને નિવાજે. ૩

ચરણકમલ નેઉર વાગ્યાલ, કટી મેખલ સોહે અતિ વિશાલ,
 કંઠે મોતનકી માલ,
 પુનમચંદ સમ વદન વિરાજે, નયન કમલની ઉપમા છાજે,
 નિત નિત નવલ દીવાજે;

ચક્ષેસરી શાસનની માય, ઋષભદેવતા પ્રણમે પાય,
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરીસરરાય, વંદુ કીર્તિવિજય ઉવજ્જાય,
 કાન્તિવિજય ગુણુ ગાય.

નવતત્ત્વભાવગર્ભિત

ભૂજનગરમંડન શ્રીઆદિનાથાજન સ્તુતિ

૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

જીવાજીવા પુન્ય ને પાવા, આશ્રવ સંવર તત્તા જી,
 સાતમે નિર્જરા આઠમે ગંધ, નવમે મોક્ષપદ સત્તા જી;
 એ નવતત્તા સમકિત સત્તા, ભાષે શ્રીઅરિહંતા જી,
 ભૂજનયરમંડણુ રિસહેસર, વંદો તે અરિહંતા જી. ૧

ધમ્માધમ્માગાસા પુગલ, સમયા પંચ અજીવા જી,
 નાણુ વિનાણુ શુભાશુભ યોગે, ચેતન લક્ષણુ જીવા જી;
 ઈત્યાદિક પદ દ્રવ્ય પ્રરુપક, લોકાલોક દિણુદા જી,
 પ્રહઉઠી નિત્ય નમીયે વિધિસુ, સિત્તરિસો જિનચંદા જી. ૨

સૂક્ષ્મ બાહર દોય એકેન્દ્રય, બિ તી ચઉરિન્દ્ર દુવિહા જી,
 તિવિહા પચિંદા પજ્જતા, અપજ્જતા તે વિવિહા જી;
 સંસારી અસંસારી સિદ્ધા, નિશ્ચય ને વ્યવહાર જી,
 પન્નવણાદિક આગમ સુણુતાં, લહિયે શુદ્ધ વિચાર જી. ૩

ભુવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષવર, વૈમાનિકી સુર વૃન્દા જી,
 ચોવીશ જિનના યક્ષ યક્ષિણિ, સમકિતદષ્ટિ સુરિંદા જી;
 ભૂજનગર મહિમંડલ સઘણે, સંઘ સકલ સુખ કરણે જી,
 પંડિત માનવિજય ઈમ જંપે, સમકિતગુણુ ચિત્ત ધરણે જી. ૪

અધ્યાત્મની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-મંગલ આઠ કરી જસ આગલ.)

સોવનવાડી કુલડે છાઈ, છાળ ભરી હું લાવું છ,
કુલ જ લાવું ને હાર ગૂંથાવું, પ્રભુજીને કંઠે સોહાવું છ;
ઉપવાસ કરું તો ભૂખ જ લાગે, ઉનુ પાણી નવિ લાવે છ,
આંગિલ કરું તો લૂપું ન લાવે, નીવીએ ડૂચ્યા આવે છ. ૧

એકાસણું કરું તો ભૂખે રહી ન શકું, સુખે ખાઉં ત્રણ ટંક છ,
સામાયિક કરું તો બેસી ન શકું, નિદ્રા કરું સારી રાત છ;
દેરે જાઉં તો ખોટી થાઉં, ઘરનો ધંધો ચૂકું છ,
દાન દઉં તો હાથ જ ધૂજે, હેયે કંપ વછૂટે છ. ૨

જીવને જમડાનું તેડું જ આવ્યું, સર્વ મેલીને ચાલે છ,
રહો રહો જમડાજી આજનો દહાડો, શત્રુને જઈને આવું છ;
શેત્રુને જઈને દ્રવ્ય જ ખરચું, મોક્ષમાર્ગ હું માગું છ,
ઘેલા જીવડા ઘેલું શું જોલે? આટલા દિવસ શું કીધું છ? ૩

જાતે જે જીવે પાછલ ભાતું, શું શું સાથે આવે છ?
કાચી કુલેર ખોખરી હાંડી, કાષ્ઠના ભારા સાથે છ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઈણીપેરે ભાખે, ધ્યાવો અધ્યાતમ ધ્યાન છ,
ભાવ ભક્તિસું જિનજીને પૂજે, સમકિતને અજવાળો છ. ૪

૨ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

ઉઠી સવેળા સામાયિક લીધું, પણ ખારણું નવિ દીધું છ,
કાળો કૂતરો ઘરમાં પેઠો, ઘી સઘળું તેણે પીધું છ;
ઉઠો વહુઅર આલસ મૂકી, એ ઘર આપ સંભાળો છ,
નિજ પતિને કહો વીરજિન પૂજે, સમકિતને અજવાળો છ. ૧

૧ આ સ્તુતિ-બોધ પ્રતિક્રમણાદિમાં જોલવા માટે નથી.

બલે બિલાડે જડપ જડપાવી, ઉત્તેડ સર્વે ક્ષેડી જ,
ચંચલ છેયા વાર્યાં ન રહે, ત્રાક ભાંગી માળ ત્રેડી જ;
તેહ વિના રેંટિયો નવિ ચાલે, મૌન ભલું કેને કહીયે જ?
ઋષભાદિક ચોવીશ તીર્થ કર, જપીયે તો સુખ લહીયે જ. ૨

ઘર વાશીદું કરોને વહુચર, ટાળો ઓજશાલું જ,
ચોરટો એક કરે છે હેરું, ચોરડે ઘોને તાલું જ;
૧લાપકે રપાહુણા ચાર આવ્યા છે, તે ઊભા નવિ રાખો જ,
શિવપદ સુખ અનંતા લહીયે, જે જિનવાણી ચાખો જ. ૩

ઘરનો ખૂણો કોલ ખણે છે, વહુ તુમે મનમાં લાવો જ,
પહોળે પલંગે પ્રીતમ પોલ્યા, પ્રેમ ધરીને જગાવો જ;
ભાવપ્રભસુરિ કહે નહિં એ કથળો, અધ્યાતમ ઉપયોગી જ,
સિદ્ધાચિકાદેવી સાનિધ્ય કરેવી, સાધે તે શિવપદ ભોગી જ. ૪

મંગલભાવગર્ભિત

શ્રીસામાન્યજિન સ્તુતિ

+૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

ધરમ ઉચ્છવ સમે જૈનપદ કારણ,
ઉત્તમ મંગલ આચરે એ,
ભાવમંગલ તિહાં દેવ અરિહંત પ્રભુ,
જેહથી પરમ મંગલ વરે એ;
તેહના નામ જે જાઉં હું ભામણે,
ખીણ ખીણ હરખ સમરણ કરે એ,
પંચકલ્યાણુક ઈમ સુરપતિ કરે,
તિમ જિનભગતિ ભવિ આદરે એ. ૧

૧ છુપાઇને. ૨ પરોણા.

ભાવમંગલતણી પુષ્ટતા કારણે,
 દ્રવ્યમંગલ ભલા કીણ્યે એ,
 તિહાં ગુણ પૂર્ણ ઈચ્છતા ભવિકજનકું,
 ભવિ પૂરણ સી જી યે એ;
 પદ્માસન ઠંચો પદ્મપત્રે ઠંચો,
 મંત્ર પવિત્રથી જા પી યે એ,
 જિનવર જિમણી હીસી હરખલર,
 હિયડે પૂરણકલશને થાપીયે એ. ૨
 માહસ નાથને પરમ મંગલ હજો,
 મંગલ સંઘ ચઉવિહ ભણીયે એ,
 મંગલ તીર્થને મંગલ ચૈત્યને,
 મંગલ તેહ કરતા ભણીએ;
 જૈનશાસનતાણું હરખી મંગલ કરે,
 તેણુ આનંદ અતિ ઉપજે એ,
 ચ્યવન અવસર સમે માતના ગર્ભમેં,
 ઈન્દ્ર હરખને સંપજે એ. ૩
 (તેમ પ્રસાદના થાપના અવસરે,
 કુંભથાપન સમે હરખીયે એ,)
 તેમ સંસારના કારણ કારણે,
 લોક સંસાર મંગલ કરે એ,
 તેમ જિનધર્મની વૃદ્ધિના કારણે,
 શ્રીશ્રાવક સુવિધિ મંગલ ધરે એ;
 પરમ આનંદ ભરી ધન્ય પંભોગતા,
 ગીત મંગલ ધુનિ ઉચરે એ,
 દેવાધિદેવને મંગલ કીજે,
 રદેવવહુ પદ અનુસરે એ. ૪

૧ આકાશમાં રહેલી. ૨ દેવી.

૫૪ તરંગ

પરિશિષ્ટ

શ્રીસિદ્ધાયલજની સ્તુતિઓ

+ ૧ (રાગ-જય જય ભવિ હિતકર વીરજિનેસર દેવ.)

વિમલાચલમંડન જિનવર આદિજિણુંદ,
નિરમમ નિરમોહી કેવલજ્ઞાન દિણુંદ;
જે પૂર્વ નવ્વાણું વાર ધરી આણુંદ,
શત્રુજયશિખરે સમોવસર્યા સુખકંદ. ૧

જે ઈણ ચોવીસી ઋષભાદિક જિનરાય,
વલી કાલ અતીતે અનંત ચોવીસી થાય;
તે સવિ ઈણ ગિરિવર આવી ફરસી જાય,
ઈમ ભાવિય કાલે આવશે સવિ મુનિરાય. ૨

શ્રીઋષભના ગણુધર પુંડરીક ગુણુવંત,
દ્વાદશ અંગ રચના કીધી જેણ મહંત;
સવિ આગમમાંહે શત્રુજય મહીમંત,
ભાખી જિન ગણુધરે સેવા કરી ચિર ચિત્ત. ૩

ચક્રેસરી ગોમુખ કવડ પમુહ સુર સાર,
જસ સેવા કારણ થાપી ઈન્દ્રે ઉદાર;
દેવચંદ્રગણિ ભાખે ભવિજનને આધાર,
સવિ તીરથમાંહિ શત્રુજય શિરદાર. ૪

૨ (રાગ-વરસ દિવસમાં અષાઠ ચોમાસું.)

સકલ મંગલ લીલા મુનિ ધ્યાને, પરભવ ઘૃતતાણું દીધું દાન,
 ભવિજન એહ પ્રધાન,
 મરુદેવાએ જન્મ દીધો, ઇન્દ્રે સેલડી આગલ પકીધો,
 વંશ ઇખ્યાગ તે સીધો;
 સુનદા સુમંગલા રાણી, પૂરવ પ્રીત લલી પટરાણી,
 પરણાવે ઇન્દ્ર ઇન્દ્રાણી,
 સુખ વિલસે રસ અમીરસ ગૂંજે, પૂરવ નવ્વાણું વાર શત્રુજે,
 પ્રભુ જર્ઘ પગલે પૂજે. ૧
 આદિ નહિ અંતર કોય એહનો, કેમ વર્ણવીજે સખી ગુણ એનો,
 મોટો મહિમા તેનો,
 અનંત તિર્થંકર ઇણ ગિરિ આવે, વિહરમાન વ્યાખ્યાન સુણાવે,
 દિલભરી દિલ સમજાવે;
 અપ્ત તીર્થનું એહિ જ ઠામ, સર્વે ધર્મનું એહિ જ ધામ,
 એ મુજ આતમરામ,
 રે ર મૂરખ મન શું મૂંજે, પૂજ્યે દેવ ઘણા શત્રુજે,
 જ્ઞાનની સુખડી ગૂંજે. ૨
 સોવન ડુંગર ટુંકે રુપાની, અનુપમ માણેક ટુંકે સોનાની,
 દીસે દેરાં રદધાની,
 એક ટુંકે મુનિ આણસણ કરતા, એક ટુંકે મુનિ વ્રત તપ કરતા,
 એક ટુંકે ઉતરતા;
 સૂરજકુંડ જલ અધિક લગાવો, મહિપાલનો કોડ ગમાવો,
 તેને તે સમુદ્ર નિપાવો,
 સવાલાખ શત્રુજય મહાતમ, પાપતાણી તિહાં ન રહે રાતમ,
 સુણતાં પવિત્ર આતમ. ૩

૧ લાવ્યો. ૨ ધારણ કરતી.

રમણિક ભુઈરુ ગઠ રઢીયાલો, નવખંડ કુમર તીર્થ નિહાલો,
 ભવિજન પાપ પખાલો,
 ચોખાખાણુ ને વાઘણુપોળ, ચંદનતલાવડી ચોલાખા જોર,
 કંચન ભરો રે અંધોળ;
 મોક્ષખારીનો જગ જશ મોટો, સિદ્ધશિક્ષા ઉપર જઈ લોટો,
 સ્તમકિત સુખડી જોટો,
 સોનાગભારે સોવન જાલી, જ્યો જિનની મૂર્તિ રસાલી,
 ચક્ષે સરી રખવાલી. ૪

શ્રીઆદિનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

સિદ્ધચક્ર સદા ભવિ સેવો, મુક્તિતણો છે મેવો જ,
 ઋષભજિનેસર મરુદેવીનંદન, સુર નર કરે જસ સેવો જ;
 કનકવરણુ જસ તનુકી શોભા, વૃષભ લંછન પાય છાજે જ,
 મહિમાધારી મૂર્તિ તારી, શત્રુજંગલ પર રાજે જ. ૧
 ઋષભાદિક ચઉવીશે નમીયે, ગમીયે પાતક દૂરે જ,
 નંદીસર અષ્ટાપદ ગિરિવર, સમેતશિખર ભાવ પૂરે જ;
 વિહરમાન વલી વીશ મનોહર, સિત્તેર સો જિનરાયા જ,
 ઇત્યાદિ જિન નામ સમરતાં, શાંતસુધારસ પાયા જ. ૨
 આસો ચૈત્ર સુદિ સાતમ દિનથી, આંબેલ ઓળી કીજે જ,
 અરિહંત સિદ્ધ આચરિય ઉવજ્જાય, સાધુ સમસ્ત જપીજે જ;
 દંસણુ નાણુ ચરણુ તપ સાથે, નવપદ ધ્યાન ધરીજે જ,
 આગમ વચનામૃત શુભ પાને, જગ જસ શોભા લીજે જ. ૩
 કવડયક્ષ ચક્ષે સરી દેવી, સંઘતણી રખવાલી જ,
 સેવકજનનાં વાંછિત પૂરે, મહિમાવંત મયાલી જ;
 શિરોમણી વિજયપ્રભસૂરિ, વાચક ઉદય જયકારી જ,
 તાસ ચરણુરજ મધુકર સેવક, મણિવિજય સુખકારી જ. ૪

સિરોહીમંડન શ્રીઆદિનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-વરસદ્વિસમાં અષાડ ચોમાસું.)

શત્રુજય સાહિળ આદિજિણુંદ, જસ મુખ સોહે પુનમચંદ,
 દરિસણુ પરમાનંદ,
 નાભિરાય કુલ કમલ દિણુંદ, મરુદેવીમાતાનો નંદ,
 વંદે હીરસૂરીંદ;
 સિરોહીનયરી શણુગાર, મોહન મૂરત જસ ઉદાર,
 સુખસંપત્તિ દાતાર,
 મહિમંડલ મહિમા ભંડાર, પ્રણમું ભાવ ધરી તે સાર,
 સેવકજન જયકાર. ૧

શ્રીશત્રુજય ને ગિરનાર, આણુ પ્રમુખ જે તીરથ ઉદાર,
 રાજ ગૃહિ વૈભાર,
 શ્રીહીરવિજયસૂરિ ગણુધાર, આપ્યા જે વલી ણિળ અપાર,
 સિરોહિ પ્રમુખ મઝાર;
 અષ્ટાપદ નંદીસર બેઠ, જે નમતાં શિવસુખ દેઠ,
 તીરથ વિશેષ કહેઠ,
 ઈમ વંદુ વલી અવર જે કેઠ, તિહુઆણુમાંહિ જિનવર ચેઠ,
 તે સર્વ ભાવ ધરેઠ. ૨

અરથ સયલ જે જિનવર બાણી, ભવિકજીવ હિત મનમાં આણી,
 ભાજે કેવલનાણી,
 ગણુધર ગૂંથે તેહ વાણી, દ્વાદશાંગી તેહ કહાણી,
 અરથ રચણુની ખાણી;
 જે સેવે તે લહે શિવરાણી, શ્રીગુરુ હીરસૂરીંદ વખાણી,
 ભાવ બાણે ભવિપ્રાણી,
 પાપપંક ધોવાતું પાણી, અતિ મીઠી જિન સાકર વાણી,
 તે વંદુ ગુણુખાણી. ૩

: ૨૬૨ :

સ્તુતિ તરંગિણી : ૫૭૪ તરંગ

આદિદેવ પદ પાંકજ સેવા, કરવા અહનિસિ જેહની હેવા,
સમકિતદષ્ટિ દેવા,
સાવધાન સંઘ વિધન હરેવા, ધર્મતણું વલી સાન્નિ રેવા,
ઝોધિખીજ પણુ દેવા;
શ્રીગુરુ હીરવિજયસૂરીશ, વિજયસેન ગુરુ ગચ્છાધીશ,
વિજયદેવમુનીશ,
તેહતણી પૂરવો જગીશ, શ્રીકલ્યાણવિજય ગુરુ શીશ,
ઇમ જાંપે નિશદિશ. ૪

શ્રીઅજિતનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-જિનશાસન વાંછિત પૂરણુદેવ રસાલ.)

વિજયવિમાનથી આવીયા સાગર તેત્રીસ આય,
વૈશાખ શુદ્ધિ તેરસ દિને ચવી જિનવર થાય,
વિજયા માતા દેખતી ચઉદ સુપન ઉદાર,
ગજ વૃષભ સિંહ ઉજલો સિરિદેવી અતિસાર;
કુસુમદારને ચંદ્રમા તરણી ધ્વજ કુંભ,
પ ઉમસ રોવર સાયરુ વિમાન અચંભ,
રત્નરેઠ અગ્નિસિંહા ચઉદમે તે દીઠી,
વાત સુણાવે કંથને, સાંભલતાં મીઠી. ૧

જિતશત્રુ રાજા રુચડાં સુપન પાઠક તેડે,
અર્થ પ્રકાસ કરેવા તિહાં પુસ્તક છોડે,
સુત હોસે તિહાં જિનવર નામે અજિતજિણુંદ,
વાત સુણી નૃપ હરખીયા હુઆ અતિ આણુંદ;
આઠ માસ ઉપર થયા વલી દિન પચવીશ,
મહા શુદ્ધિ અષ્ટમી જનમીઆ નૃપ વાધે જગદીશ,
મેરુશિખર નવરાવીયા સ્વામિ ઋષભજિણુંદ,
પૂર્વે અનંતા જિનતણાં કરે મહોત્સવ ઈદ. ૨

અજિતજિનેસર વાઘતાં જસ કોશલ દેશ,
 નયરી અયોધ્યાનાં ધણી પ્રભુ હુઆ નરેશ,
 સુખ વિલસે સંસારના પ્રભુ શિવગતિગામી,
 દેહ લક્ષણ એક સહસ આઠ ત્રણ જ્ઞાન સ્વામી;
 કહે લોકાન્તિકદેવતા લીયો સંજમ ભાર,
 મહા શુદ્ધિ તુમે છાંડીયો જેણે સવિ પરિવાર,
 તપ તપતા હુવા કેવલી દીએ દેશના દાન,
 વાણી દીઠી જિનતણી જાણે અમૃતપાન. ૩

૧સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો ગણધર પંચાણું,
 એક લાખ તિહાં મુનિવરું મહા તપીયા જાણું,
 ત્રણ લાખ રચારજી નમું શ્રાવક પણ સાર,
 ત્રીશ લાખ ઉપર કહ્યાં વળી આઠ હજાર;
 શ્રાવિકા સંખ્યા સામટી ચોપન લાખ કહીને,
 દોય સહસ ઉપરે, વળી અધિક લહીને,
 સંઘ થાપી એ સિદ્ધ થયાં મહા જક્ષ જયકારી,
 ઋષભ કહે અજિતા જક્ષિણી સિદ્ધિને દેનારી. ૪

શ્રીસુમતિનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-સોના રુપાકે સોગઠે સૈવાં.)

સુમતિનાથ જિન પાંચમા, સો ગણધર જાણું,
 ચાલીસ લાખ પૂરવતણું, જસ આય વખાણું;
 સહસસું સંજમ આદર્યો, પામી કેવલનાણું,
 સમેતશિખર માસ અણુસણું, સહસસું નિર્વાણું. ૧

ઋષભ મલિલ નેમિ પાસણું, કરી ત્રણ ઉપવાસ,
 વાસુપૂજ્ય એક ઉપૌષધે, શેષ છઠ સુવિલાસ;

૧ ત્રિષષ્ટિશલાકા પુરુષચરિત્રમાં ચતુર્વિધ સંઘના સંખ્યા મળતી ન હોવાથી મતાંતર સમજવો. ૨ સાધ્વી. ૩ ઉપવાસ.

નાથુ લહ્યા હવે વીરજી, છઠ્ઠી શિવવાસ,
 ઋષભજી પદ ઉપવાસથી, શેષને એક માસ. ૨
 સમવસરણુ સુર વિચરતા, કૂલવૃષ્ટિ અશોક,
 દિવ્યધ્વનિ ચામર તથા, સુણે દેશના લોક;
 સિંહાસન ભામંડલ, વાળે દુંદુભિ થોક,
 છત્ર ત્રણુ જોઈ હરખતા, ભવિ જિમ રવિ ૧કોક. ૩
 સિંહરાશિ જસ જનમની, મઘા નક્ષત્ર સાર,
 ચૈત્યવૃક્ષ પ્રિયંશુ મુનિ, સહસ્રસું ભવપાર;
 તુંબરું મહાકાલી સુરી, સેવે નિરધાર,
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં જયકાર. ૪

સુબલપુરમંડન શ્રીશીતલનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત.)

વર દેશ માલવભૂમિમંડન પુર સુબલ સાર,
 તિહાં દશમ શીતલદેવ દુઃખહર દુરિત દવ જલધાર;
 નરરાજ દૃઢરથ વંશભૂષણુ દલિત દૂષણુ દેવ,
 બહુ ભાવ આણી લાભ જાણી દેવ સારે સેવ. ૧
 ઋષભાદિ ચરમ સુવીર જિનવર કરો મુજ મન વાસ,
 જસ જાસ ઉજ્જવલ રેજનિકરકર કુંડલ ઉદિમહર હાસ;
 ૪કં દર્પ કુંજર કુંભ પાટન પ્રકટ સિંહીસાવ,
 અતિ ભીમ દુસ્તર ભવ પર્યોનિધિ તારવા વર નાવ. ૨
 વ્યવહાર નિશ્ચય નય નિરુપમ પુચ્છ સુંડાદંડ,
 ઉત્સર્ગ નય અપવાદ સુંદર દંત યુગલી ચંડ;

૧ ચક્રવાક. ૨ ચંદ્રના કિરણુ. ૩ હિમાલય. ૪ કામરૂપી જે હાથી તેના કુંભરથલને ફાડી નાખવામાં પ્રકટ સિંહનું અચ્યુ.

જિનઆણુ અંકુશ દાન શીલાદિક સુચરણુ અંગ,
 સિદ્ધાંત કુંજર મન નિકુંજ વાસ પૂરો રંગ. ૩
 જ્ય વિગત શોકા તું અશોકા વિધન વૃંદ હરેવી,
 જિનચરણુ રાતી સુગુણુ ગાતી હૃદય રંગ ધરેવી;
 શ્રીશાન્તિચંદ્ર સુસાર વાચક ચરણુ સેવા રંગ,
 ઈમ અમર યાચે સાથે દીયો શિવપદ સંગ. ૪

શ્રીશાન્તિનાથજિન સ્તુતિ

+ ૨ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

તજ લવંગ જાયફલ એલચી, નાગરવેલીસું રંગી અતિમચી;
 મોરા મન થકી અતિ વાલહી, શાંતિજિનેસર મૂરતિ મેં લહી. ૧
 અખોડ ષદામ ચારોળી ચારળી, મીઠા મેવા અફ્લુત ચારળી;
 તેહથકી અમીના ઘુટડાં, સકલ જિન ગુણુ ગાતાં મીઠડાં. ૨
 ધારી ઘેવર દહિથરા લાડુઆ, કોહલાપાક કરી અતિ હેતવા;
 મોતીચૂર મોતીયાંનીકલી, તેહથકી વાણી જિનની ગલી. ૩
 સાલિ દાલિ સુરહી ઘૂત સાલણાં, પીરસે માંડી કરે ઉવારણાં;
 હેમકુશલ કહે જો જિનગામિની, તુઠી દેવી શાસનસામીની. ૪

શ્રીકુન્થુનાથજિન સ્તુતિ

૧ (રાગ-શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે.)

કુન્થુજિન આણુ શિર ધરી, ભવિ ઝટપટ હ્યો શિવસુંદરી;
 ચકી છઠ્ઠા મુજ મન વચ્યાં, અતિ અંતરભાવો ઉલચ્યાં. ૧
 ચોવીશ જિન દિલ ધારીયે, ચોવીશ દંડક દૂર વારીયે;
 ચોવીસી ગુણુ ગણુ છે ભરી, તે સેવી હ્યો ભવજલ તરી. ૨

નયન ત્રીણું છે જ્ઞાન ખરું, સવિ નયનોમાં એ નયન વરું;
એથી લોકલોક દેખીયે, શિવવહુનું મુખડું પેખીયે.
ગરુડ ખલા દેવ દેવીઓ, અહનિશ પ્રભુપદ સેવીઓ;
હરે વિદ્ય શાસન જયકરું, સૂરિ લખિયથી સહાય કરું. ❀

શ્રીનેમનાથજિન સ્તુતિઓ

૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

ગિરનારે તે નેમનાથ ગાળે રે, રાણી રાણુલ હુસકે રુવે રે;
મારો સામલીઓ ગિરધારી રે, એને હરણો હરણી બચાવી રે. ૧
એક એકના ચડતી દીસે રે, અષ્ટાપદ આદિજિન ચોવીસે રે;
તમે શેત્રુજે બુહારો રે, આબુજી જઈ દુઃખ વારો રે. ૨
જ્યાં ચોત્રીશ અતિશય છાળે રે, ત્યાં ઠીંગલમલ ગાળે રે;
ઠીંગલની વાણી મીઠી રે, સહુ સુણુજે સમકિતપ્રાણી રે. ૩
ત્યાં બેઠા અંગિકા ભારી રે, એને નાકે સોનાની વાળી રે;
સહુ સંઘના સંકટ ચૂરો રે, નયવિમલના વાંછિત પૂરો રે. ૪

+ ૨ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

નમો નેમ નગીનો નભમણિ, આળ્યો પદવી ભોગવી સુરતણી;
મોક્ષ પામ્યો અષ્ટ કરમ હણી, લહી અક્ષય ઋદ્ધિ અનંતગુણી. ૧
ઈમ વીસ ચાર જિન જનમીઆ, દિગકુમરીએ હુલરાવીઆ;
મીલી મીલી ઈન્દ્રાણીએ ગાઈઆ, ધન ધન માતા જિણે જાઈઆ. ૨
નેમિજિનવર દિયે દેશના, ભવિ પંચમી કરો આરાધના;
પંચ પોથી ઠવણી વીટાંગણાં, દાખડી જપમાલા થાપના. ૩
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને પ્રણુમે, કરે સેવા દુઃખ તસ હરે ખિણુમે;
ગોમેધ જક્ષ ને અંગાદેવી, વિદ્ય હરે નિત સમરેવી. ૪

+ ૩ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાપીરતણી.)

ઉજ્જવલગિરિવર નેમિજિનેસરુ, રાણી રાણુલ કંત અલવેસરુ;
 શંખ લંછન અતિહી દિવાકરુ, ખાવીશમો નેમિજિનેસરુ. ૧
 રાજા સમુદ્રવિજયકેરો કુઅરુ, શિવાદેવીમાતાએ ઉરે ધરુ;
 દાન દેઈને જીવદયા કરુ, પંચ મહાવ્રત લીચે મુનિસરુ. ૨
 સ્વામી સૂત્ર સિદ્ધાન્તે અલંકર્યો, વર કેવલજ્ઞાને તે ભર્યો;
 ઉત્તરેન કુંઅરી પરિહરી, કાજ સારી જઈ મુગતિવધૂ વરી. ૩
 એહવા જિનવર વંદુ હિતકારી, ચિત્ત ચોખખું થાયે તિણકારી;
 કરજોડી કવિયાણુ ઈમ ભણે, અંખાઈ નામે વાંછિત ફલે. ૪

૪

શ્રાવણુ શુદ્ધિ દિન પંચમી એ, જનમ્યા નેમજિણુંદ તો,
 શ્યામ વરણુ તનુ શોભતું એ, મુખ શારદકો ચંદ તો;
 સહસ વરસ પ્રભુ આઉખું એ, પ્રહ્લાચારી ભગવંત તો,
 અષ્ટ કરમ હેલા હણીએ, પહોંતા મુક્તિ મહંત તો. ૧
 અષ્ટાપદ પર આદિજિન એ, પહોંતા મુક્તિ મોઝાર તો,
 વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરી એ, નેમ મુક્તિ ગિરનાર તો;
 પાવાપુરીનગરીમાં વળી એ, શ્રીવીરતાણું નિર્વાણુ તો,
 સમેતશિખર વીસ સિદ્ધ હુઆ એ, શિર વહું તેહની આણુ તો. ૨
 નેમનાથ જ્ઞાની હુઆ એ, ભાષે સાર વચન તો,
 જીવદયા ગુણુ વેલડી એ, કીજે તાસ જતન તો;
 મૃષા ન ઝોલો માનવી એ, ચોરી ચિત્ત નિવાર તો,
 અનંત તીર્થંકર એમ કહે એ, પરિહરીએ પરનાર તો. ૩
 ઘોમેઘ નામે યક્ષ ભલો એ, દેવી શ્રીઅંબિકા નામ તો,
 શાસન સાનિધ્ય જે કરે એ, કરે વળી ધર્મના કામ તો;

તપગચ્છનાયક ગુણુનીલો એ, શ્રીવિજયસેનસૂરિરાય તો,
ઋષભદાસ પાય સેવતાં એ, સફલ કરો અવતાર તો. ૪

શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા કલિત.)

શ્રીઅશ્વસેનનરિંદ સુંદર વંશ જલનિધિ ચંદ,
વર દેવી વામા કૂખ સુરગિરિ ભૂમિ સુરતરુ કંદ;
શઠ કમઠ હઠ મઠ વિકટ ભંજન મદન ગંજન ઇશ,
તે ભજહુ ભવિકા ભાવ આણી પાસજિણુંદ જગદીશ. ૧
અતિદોષ દુષમા રજ્જિ નાશન વિશદ ભાનુ પ્રકાસ,
અઉતીસ અતિશય જાસ સોહો દેવ નરપતિ દાસ;
કલ્યાણુમાલા વન વિકાસન સજલ વર જલધાર,
તે નમહુ સગ જિન સયલ સુખકર લહો જિમ ભવપાર. ૨
ઈગ્યાર અંગ ઉપાંગ દસ દો છેદ પદ વિસ્તાર,
અનુયોગ નંદી મૂલ ચારે દસ પયજા સાર;
વરણંધુ ણંધુર જિનપુરંદર કથિત આગમ એહ,
તું નિસુણી પ્રાણી સાર જાણી હૃદય આણી તેહ. ૩
ગ જ રા જ ગ મ ની શરદરજની ચંદ્રવદની તાર,
કર કનકચૂડી અતિહી રૂડી કંઠી મુક્તાહાર;
શ્રીશાંતિચંદ્રમુણિંદ પદ યુગ જલજ રસિક મરાલ,
ઈમ અમર બોલો દીયો પદ્માવતી મંગલમાલ. ૪

પોસીનામંડન શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

પોસીનામંડન સમરથ સાહિળ, પાસજિણુંદ અધિકારી જ,
દરિસણુ દીઠે પાપ પલાયે, દૂરે દૂરગતિ વારે જ;

એ જિન સેવે ઋદ્ધિ સિદ્ધિ હોવે, દુઃખ દારિદ્ર્ય સવિ બાય જી,
 સોના રુપાના કુલડે વધાવો, નિતુ નિતુ મંગલ થાય જી. ૧

ધણીપરે જિનને પુન્યે નિરખી, પવિત્ર થઈ અંગ પૂજો જી,
 ભાવ ભલો મનમાંહિ ધ્યાવો, એ સમો અવર ન હૂજો જી;
 કુલ ઉત્તમ વલી સમકિત આપે, ઉતારે ભવપાર જી,
 પાસજિનેસર છે સુખદાયી, મુગતિતણા દાતાર જી. ૨

ત્રિગડે જિનવર ત્રિભુવન ભાણુ, નર નારી પડિગોહે જી,
 યોજનગામિની વાણી નિસુણી, સુર નરના મન મોહે જી;
 ભામંડલ દેવદુંદુભિ વાજે, નાદે અંખર ગાજે જી,
 સિંહાસણુ પદમાસન બેઠા, અહ્ભુત અંગે છાજે જી. ૩

સસીવયાણી મૃગનયની દેવી, પઉમાવઈ ધરણુંદા જી,
 રુમઝુમ કરતી આગલ નાચે, મન પામે આણુંદા જી;
 સકલસંઘ ઉવસગ્ગ નિવારો, ચિત્ત ચિંતા સવિ ચૂરો જી,
 પંડિત રંગવિજય પય પ્રણુમી, વિવેક સદા સુખ પૂરો જી. ૪

મહેસાણામંડન શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

મહેસાણામંડન પાસજી, પૂરે મનકેરી આસ જી,
 સુખસંપદકેરો નિવાસ જી, સુર નર વર જેહના દાસ જી;
 સેવો ભવિ મન ઉલાસ જી, જિમ લહીયે લચ્છી ખાસ જી,
 પૂજો પામી અવકાસ જી, શિવરામા લીલવિલાસ જી. ૧

કર્મભૂમિ કહી જિન પત્તર, પાંચ ભરત અનુપમ સુંદર,
 પાંચ ઐરવત અતિહી મનોહર, પાંચ મહાવિદેહે શિવકર;
 વિચરતાં ખેત્રે જિનવર, ઉત્કૃષ્ટે કાલે સુખકર,
 સિત્તેર સો નમીયે દુઃખહર, અઠીદ્રીપે શિવરમણી વર. ૨

એકેકી વિદેહે બત્રીસ, બત્રીસ વિજય છે સુજગીસ,
 તિહાં જિનવર સોહે બત્રીસ, પાંચે થઈ સાઠ સો જગદીસ;
 પાંચ ભરતૈરવત થઈ દશ, ઈમ સીત્તરિસો ત્રિભુવન ધસ,
 આગમમાંહિ આગમનાધીસ, ભાષે તે આગમ સુણી શીશ.
 ધરણેન્દ્ર અને પદમાવતી, નિજ ગતિ ગજ હંસ હરાવતી,
 જિમ પાસ પદાંબુજ સેવતી, સંઘ સાનિધ કરો તે વતી;
 જયવિજય છે શારદ શુભમતી, સેવક બુધ મેરુવિજય યતિ,
 કહે દર્શન દોલતે દીપતી, વિજયપક્ષની હોડો જીપતી.

શ્રીમહાવીરજિન સ્તુતિઓ

+ ૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

સકલ સુરવર સેવિત સુંદર, ત્રિસલાનંદન વીર મનોહર;
 જયઉ હીરવિજયસૂરીશ્વર, જસુ પસાયે સેવ તું જિનવર. ૧
 પંચકલ્યાણુક જેહનાં સુખ કરે, વિષમ ભવસાયર રહેજે તરે;
 હીરવિજયસૂરીશ્વર ધ્યાઈયા, ઈસા જિનવર મેં આરાહિયા. ૨
 અરથ અરિહંત ભાખ્યો નિરમલો, ગણુધરે પ્રગંધ કરીયો ભલો;
 હીરવિજયસૂરીસરે ભાખીયો, ઈસ્યો આગમ મોરે મન વસીયો. ૩
 નાણુદિક ગુણુરયણે સુભર્યો, હીરવિજયસૂરિ અરણે અનુસરીયો;
 ઈસ્યા સંઘતણા સંકટ ચૂરો, શ્રુતદેવી મંગલ આરુઠવ કરો. ૪

૨ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

૧માધવ ઉજ્જવલ એકાદશી, ગણુધરપદ થાપત ચિત્ત વસી;
 ચઉ સહસ અધિક સય આર ઋષિ, ક્રીયા ત્રિશલાનંદન સમ રસી. ૧

૧ વૈશાખ.

ઉત્સર્પિણી અંતિમ જિણુવરા, અવસર્પિણી આદિમ ગુણુ ભર્યા;
 દશમી દિન કેવલશ્રી વર્યા, દશ ક્ષેત્રે વિચરે તીર્થકંરા. ૨
 પ્રભુ વદન પદ્મદ્રહ નીસરી, જગપાવન ત્રિપદી ૧ સુરસરી;
 પસરી ગણુધર મુખ નીસરી, મુનિ મહંત ઢીલે રંગ ભરી. ૩
 મહાવીરપદ્મંબુજ ૨ મધુકરી, રણુઅણુતી પાયે નેઉરી;
 સિદ્ધાઈસુરી શાન્તિ કરી, જિનવિજયસું ભક્તિ અલંકરી. ૪

શ્રીસીમંધરસ્વામીજીન સ્તુતિઓ

+ ૧ (રાગ-રઘુપતિ રાઘવ રાગરામ.)

સીમંધરસ્વામી ગુણુનીલા, કિમ વાંદુ જઈ વસ્યા વેગલા;
 ખીજે અંદલો ઉગ્યો ઉદયકાલ, ભાવે વંદના હોજો ત્રણુકાલ. ૧
 વાંદુ વીસે જિનવર વિહરમાન, પાંચે તિથિ પામ્યા વિમલજ્ઞાન;
 જગનાથજી ખાજો વિષય ૩કક્ષ, ભાવે વંદના જ્યાં હોજો દોય પક્ષ. ૨
 ખીજે તપ કર્યા સુખસાધના, શ્રાવક મુનિ ધર્મ આરાધના;
 ખેસી ત્રિગટે કહે સીમંધર, તિહાં આગમ ગૂંથે ગણુધર. ૩
 પંચાંગુલી સંઘ રખવાલીકા, મુજ દેજો મંગલમાલિકા;
 ભાવવિજય વાચકનો શીસ ભાણુ, કહે તુઠી દેવી કરે કલ્યાણુ. ૪

+ ૨ (રાગ-ઋષભ અંદ્રાનન વંદન કીજે.)

જંખૂદ્રીપ વિદેહમાં વિચરે, સીમંધરજિન ભાણુ જી,
 સોવનવાન ઋષભલલંછન તનુ, પાંચસે ધનુષ પ્રમાણુ જી;
 ઘાતીકર્મ ક્ષયે પ્રભુ પામ્યા, કેવલહંસણુ નાણુ જી,
 લોકાલોક પ્રકાશક વંદુ, નિત નિત હું સુવિહાણુ જી. ૧

૧ ગંગાનદી. ૨ ભમરી. ૩ ઘાસ.

જખૂદ્ધીપમાં ચાર જિનેસર, ધાતકીખંડે આઠ જી,
 પુષ્કરાર્ધમાં આઠ જઘન્યથી, વીસતણા ગહુ પાઠ જી;
 ઉત્કૃષ્ટા સિત્તેર સો વંદો, ધર્મતણા જિહાં ઠાઠ જી,
 પ્રાતઃસમે પરમેશ્વર પ્રણમો, કર્મ ખપાવો આઠ જી.
 ત્રિગડે જેસી ગણધર થાપે, ચઉવિધ સંઘ ઉદ્ધાર જી,
 ધર્મ પ્રકાસે ચઉમુખ ચઉવિધ, સુણતી પરખદા બાર જી;
 પંચવર્ણાંશુક અનિયત આવશ્યક, તિમ વલી મહાવ્રત ચાર જી,
 ઇણિ અરથે દ્વાદશાંગી મનોહર, હું વંદુ શ્રીકાર જી.
 ધન્ય તે દેવ જે સમકિતધારી, સીમંધરજિનરાય જી,
 વંદે પાપ નિકંદે ભવનાં, સુણે દેશના નિરમાય જી;
 તે સુર હિતકર થઈ જિન ઉત્તમ, મેલો મુને આય જી,
 પદ્મવિજય કહે જિણી પરે મુજને, વહેલું શિવસુખ થાય જી. ૪

+ ૩ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

શ્રીસીમંધરસ્વામી કેવલા, સિંહાસન ખેઠા નિરમલા;
 શ્રીસીમંધરસ્વામી તાર તાર, મુજ આવાગમન નિવાર વાર. ૧

શ્રીશાશ્વતાજિન સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિઅલવેસર.)

ચાર નિક્ષેપા શ્રીજિનવરકેરા, હું પ્રણમું એક ચિત્ત જી,
 ઋષભનામ હૃદયમાં ધારો, ભાવ ધરી ભગવંત જી;
 દ્રવ્ય ઘણે જિણે પૂજા કીધી, પૂજ્યા તે નર સાર જી,
 પૂજ્યા વિના કોઈ મુગતિ ન પામે, તે નિશ્ચે નિરધાર જી. ૧
 ઋષભાનન નામે જિનપ્રતિમા, ચંદ્રાનન ચિત્ત ધાર જી,
 વારિષેણ નામે જિનપ્રતિમા, શ્રીવર્ધમાન જીહાર જી;

નંદીસર મેરુ પ્રભૃતિ પ્રતિમા, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ જી,
 સયલ જિનને પાથે લાગું, જિન પૂજું ત્રણકાલ જી. ૨
 જિનપ્રતિમા જિનસરખી કહીયે, સૂત્ર ઉપાંગમાંહિ જી,
 છઠ્ઠે અંગે દ્રોપદીયે પૂજ્યા, કુમતિ ભૂલો કાંઈ જી;
 રાયપસેણીમાંહે સિદ્ધા, સૂરીયાલ આદિ કહંત જી,
 એ જિનચ્યાગમ વચન સુણીને, લહીયે સુખ અનંત જી. ૩
 શ્રુતદેવીને પાથે લાગું, જિન પૂજું ત્રણ વાર જી,
 જે જિનપ્રતિમા પ્રેમે પૂજે, તેહનાં વિધન નિવાર જી;
 તપગચ્છનાયક કુમતિ ભંજન, શ્રીવિજયદેવસૂરિરાય જી,
 ઋષભાદાસ કહે કુમતિ તજીને, પૂજો જિનવરરાય જી. ૪

શ્રીજ્ઞાનપંચમીની સ્તુતિ

+ ૧ (રાગ-વીરજિનેસર અતિ અલવેસર.)

સકલ સુરાસુર સાથે સુરપતિ, પંચ રુપ કરી રંગી જી,
 જનમમહોચ્છવ જેહનો કીધો, મેરુમહીધર શ્રૃંગી જી;
 તે જિન યદુકુલ કમલ દિવાકર, જયજય નેમિકુમાર જી,
 પાંચમનો તપ કરતાં ભવિને, કીધો ભવજલ પાર જી. ૧
 ઋષભાદિક જિન વીરજિનેસર, ચઉવીસે સુખઠાતા જી,
 જેહના પાંચ કલ્યાણે પામે, નારક નરકે સાતા જી;
 પંચવરણુ પંચમગતિ પામ્યા, ટાળી કર્મ વિકાર જી,
 પાંચમનો તપ કરતાં આપો, નાણુતણો વિસ્તાર જી. ૨
 અંગ ઇચ્ચાર ને ણાર ઉવંગા, નંદી અનુયોગદ્વાર જી,
 મૂલ ચાર છ છેદ વિશેષે, દશ પયજ્ઞા સાર જી;
 શ્રીજિનભાષિત એ આરાહો, આગમ ભવિજન પ્રાણી જી,
 જિહાં પંચમીતપ મહિમા ભાખ્યો, ઉજમણા વિધિ આણી જી. ૩

પંચાનન ખંધે જે બેઠી, દીઠી દુઃખને ટાલે જી,
જય જગદંબા દેવી અંબા, શરણાગત જન પાલે જી;
શાન્તિચંદ્ર ઉવજ્જાય શિરોમણી, અમરચંદ્ર કહે સીસ જી,
પાંચમનો તપ કરતાં દેવી, પૂરો ચિત્ત જગીસ જી. ૪

શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિઓ

+ ૧ (રામ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

ભવિ સિદ્ધચક્ર પૂજા કરો, નવ આંખલ ઝોળી આહરો;
વિધિસું વ્રત ચોથું ચિત્ત ધરો, જિનપૂજા ત્રણ ટંક અનુસરો. ૧
જિન સિદ્ધ સૂરિ પાઠક ભલા, મુનિ દર્શન નાણુ ચરણુ કલા;
તપ એ નવપદ અતિ ગુણુનીલા, આરાધક પુરુષની જાય બલા. ૨
ગૌતમ શ્રેણિકનૃપને કહે, આરાધે નવપદ તેહ લહે;
શિવમારગ નવિ તે દુઃખ સહે, આગમમાંહિ પ્રભુ ઈમ કહે. ૩
શ્રીપાલતણાં જિમ દુઃખ હરે, વિમલેસર સુર સાનિધ્ય કરે;
ગુરુ ઉત્તમવિજય જે અનુસરે, કહે પદ્મવિજય સુખ તે વરે. ૪

+ ૨ (રામ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધીયે, તુમે નવિ કરો સંગ ઉપાધિએ;
તવ કર્મ નવાં નવિ આંધીયે, અનુક્રમે ઈમ શિવસુખ સાધીયે. ૧
મારગદેશક અવિનાશી વલી, અનુયોગકથક પાઠક મલી;
શિવસાધક દર્શન નાણુ કલી, વ્રત તપ નવ સાધો મન રુલી. ૨
વિધિસું આરાધન કીજીયે, ઉજમણામાં હરખીજીયે;
ઈમ આગમમાંહિ વદીજીયે, ઈમ શિવસુખ ભવિકા લીજીયે. ૩
સિદ્ધચક્રતાણી સેવા કરતો, ઉત્તમ ગુરુના પદકજ નમતો;
તિમ પદ્મવિજયનાં દુઃખ હરતો, વિમલેસર નિત ચિત્તે ધરતો. ૪

+ ३ (राग-मनोहरभृति भडावीरतण्णी.)

सिद्धयुक्तं वरपूजा कीजे, अहनिशि तेहनुं ध्यान धरीजे;
 ध्यान सार सहु किरियाभांदि, तिण्णे आराधो भवि उच्छादि. १
 अरिहंत सिद्ध सूरि प्रणुमीये, पाठक मुनि दर्शनपद नभीये;
 ज्ञानचारित्र करे तपभावियां, जिम बडो शाश्वत सुभ गडगडियां. २
 आराधी पाभ्या भव पार, भयणुं ने श्रीपाल उदार;
 सुंणुीये तस अरित्र रसाव, जिम बडो शिवसुभ मंगलभाव. ३
 विमलेसर सुर सानिधकारी, मनवांछित पूरे निरधारी;
 पभविज्य कडे तप श्रीकर, करतां बडुीये ज्य ज्यकार. ४

+ ४ (राग-वीरजिनेसर अतिअलवेसर.)

सिद्धयुक्तं वरपूजा कीजे, प्रणुकाव मन रंग अ,
 ओली नव ओली अडे डे, आंगिल नव नव अंग अ;
 श्रीश्रीपालपरे भव तरीये, धरी धरम सुरंग अ,
 आंगिल करी जिहारस अतो, करे करमनो लंग अ. १
 अरिहंत सिद्ध आचार्य पाठक, साधु सकल गुणवंत अ,
 दर्शन नाणु अरणु तव अ, नवपद आराधो संत अ;
 पद अकनी वीसे जपमाला, लं ङुी पद संजुत अ,
 मन वच काय अकात्र करीने, चित्त धरे नवपद मंत अ. २
 द्वादशांगीना भावक अडेमां, साध्य सिद्धपणुे नाणुो अ,
 सूत्रतणुा करता गणुधर सुभ, आचार्य मन आणुो अ;
 सूत्रतणुा पाठक अथे पदे, पठक साधु गुणुभाणुी अ,
 अउपदमां कडो धर्म ते अडेमां, आराधो सुभमालुी अ. ३
 नवअड ने अकेश्वरीमाता, तिभ वडी दस दिगपाला अ,
 विमलेसर सुर पमुडा देवा, सिद्धयुक्तं रभवाला अ;

ઃ રજઃ :

સ્તુતિ તરંગિણી : પદ્ય તરંગ

શ્રીગુરુ ઉત્તમવિજય સોભાગી, પંડિત સુગુણુ વિશાલા જી,
પદ્મવિજય કહે સવિ સુર મુજને, કરજો મંગલમાલા જી. ૪

+ ૫ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

*સિદ્ધચક્રવર સેવા કીજો, અરિહંતાદિક ધ્યાન ધરીજો;
શ્રીશ્રીપાલચરિત્ર સુણીજો, વિમલેસર પદ પદ્મ નમીજો. ૧

+ ૬ (રાગ-આદિજિનવરરાયા.)

*સિદ્ધચક્ર આરાધી કીજો આંગિલ એકાશી,
અરિહંતાદિક જપમાલા વીસ તે ખાસી;
ભૂઈસંધારો ઈમ જિનવાણી પ્રકાસી,
પદ્મવિજયનાં વાંછિત પૂરે સોહમવાસી. ૧

+ ૭ (રાગ-શત્રુઙ્ગયમંડન ઋષભજિજીવંદ દયાલ.)

*સિદ્ધચક્ર આરાધો નિત નવ દેહરાં ઝારો,
અરિહંતાદિકમાં નિજ આતમ અવતારો;
ઈમ આગમમાંહિ જિનવાણી અવધારો,
હોય પદ્મવિજય કહે વિમલેસર સુખકારો. ૧

શ્રીગૌતમગણુધરની સ્તુતિ

૧ (રાગ-મનોહરમૂર્તિ મહાવીરતણી.)

ઈન્દ્રભૂતિ અનુપમ ગુણુ ભર્યા, જે ગૌતમ ગોત્રે અલંકર્યા;
પંચશત છાત્રસું પરિવર્યા, વીર ચરણુ લહી ભવજલ તર્યા. ૧

* આ સ્તુતિ-થોય ચાર વખત બોલાય છે.

ચઉ આઠ દશ દોય જિનને સ્તવે, દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર પૂર્વે;
સંભવ આદિ અષ્ટાપદે વળી, જે ગૌતમ વદે લગી લગી. ૨

ત્રિપદી પામી જેણે કરી, દ્વાદશાંગી સકલ ગુણે ભરી;
દીયે દીક્ષા તે લહે કેવલસરી, તે ગૌતમને રહું અનુસરી. ૩

જક્ષ માતાંગ ને સિદ્ધાયિકા, સુરી શાસનની પરભાવિકા;
શ્રીજ્ઞાનવિમલ દીપાલિકા, કરેા નિત્ય નિત્ય મંગલમાલિકા. ૪

શ્રીગૌતમઆદિ અગીઆર ગણુધરોની સ્તુતિઓ

૧ (રાગ—માલિનીવ્રત્તમ—કનકતિલક ભાલે.)

૧ગુરુ ગણુપતિ ગાઉં, ગૌતમ ધ્યાન ધ્યાઉં,
સવિ સુકૃત સુહાઉં, વિશ્વમાં પૂજ્ય થાઉં;
જગ જીત જાનઉં, કર્મને પાર જાઉં,
નવનિધિ ઋષિ પાઉં, શુદ્ધ સમકિત થાઉં. ૧

અગ્નિભૂતિ સુહાવે, જેહ ખીજે કહાવે,
ગણુધરપદ પાવે, બંધુને પક્ષ આવે;
મન સંશય જાવે, વીરના શિષ્ય થાવે,
સુર નર ગુણુ ગાવે, પુષ્પવૃષ્ટિ વધાવે. ૨

વાયુભૂતિ વળી ભાઈ, જેહ ત્રીજે કહાઈ,
જેણે ત્રિપદી પાઈ, જીતલંભા વજાઈ;
જિનપદ અનુયાયી, વિશ્વમાં કીર્તિ ગાઈ,
જ્ઞાનવિમલ ભલાઈ, જેહને નામે પાઈ. ૩

૧ એકથી અગીઆર સુધીની ક્રમસર શ્રીગૌતમગણુધર મહારાજની
શ્રીપ્રભાસગણુધર મહારાજ સુધીની સ્તુતિઓ છે. ૧૨-૧૩ અને ૧૪મી
ગાથા દરેકની સાથે ઉમેરવાથી અગીઆર સ્તુતિના જોડા થાય છે.

ચોથો ગણુધર વ્યક્ત, ધર્મકર્મે સુસક્ત,
સુર નર જસ લક્ત, સેવતા દિન નક્ત;
જિનપદ અનુરક્ત, મૂઢતા વિપ્રમુક્ત,
કૃત કર્મ વિમુક્ત, જ્ઞાન લીલા પ્રસક્ત. ૪

ગણુધર અભિરામ, સોહમસ્વામી નામ,
જિત દુર્જય કામ, વિશ્વ વૃદ્ધિ તમામ;
દુષ્પસહ ગણિ જામ, તિહાં લગે પદ ઠામ,
ખહુ દોલત દામ, જ્ઞાનવિમલ ધામ. ૫

ગણિ મંડિત વારુ, જેહ છહો કરારુ,
ભવજલનિધિ તારુ, દીસતો જે દિદારુ;
સકલ લખિધ ધારુ, રકામગદ તીવ્ર દારુ,
દુશ્મન ભય વારુ, તેહનું ધ્યાન સારુ. ૬

મૌર્યપુત્ર ગણીશ, સાતમો વીર શીશ,
નહિ રાગ ને રીશ, જાગતી છે જગીશ;
નમે સુર નર ઋશ, અંગ લક્ષણુ દુ તીશ,
જ્ઞાનવિમલસૂરીશ, સંથુણે રાતદિશ. ૭

અંકપિત નમીને, આઠમો જે કહીને,
તસ ધ્યાન ધરીને, પાપ સંતાપ છીને;
સમકિત સુખ દીને, પ્રહસમે નામ લીને,
દુશ્મન સવિ ખીને, જ્ઞાનલીલા લહીને. ૮

નવમો અચલબ્રાત, વિશ્વમાં જે વિખ્યાત,
સુત નંદા માત, ધર્મે કુંદાવદાત;
કૃત સંશય પાત, સંજમે ઉપારિજાત,
દલિત દુરિત વ્રાત, ધ્યાનથી સુખસાત. ૯

૧ રાત. ૨ કામરૂપી રાગ. ૩ કલ્પવૃક્ષ.

દશમો ગણધર વખાણો, આર્ય મેતાર્ય જાણો,
 લહ્યો શુભ ગુણઠાણો, વીર સેવા મંડાણો;
 ૧અછે એહિજ ટાણો, કર્મને રખાજ આણો,
 એ પરમ હુઝાણો, જ્ઞાનગુણ ચિત્ત આણો. ૧૦
 એકાદશ પ્રભાસ, પૂરતો વિશ્વ આસ,
 સુર નર જસ દાસ, વીર ચરણે નિવાસ;
 જગ સુજસ સુવાસ, વિસ્તર્યો જ્યું ખરાસ,
 જ્ઞાનવિમલ નિવાસ, હું જપું નામ તાસ. ૧૧
 સવિ જિનવર કેરા, સાધુ માંહે વડેરા,
 દુગ વન અધિકેરા, ચઉદ સય સુભલેરા;
 દ્વયા દુરિત અધેરા, વંદીયે તે સવેરા,
 ગણધર ગુણધેરા, નાથ છે તેહ મેરા. ૧૨
 સવિ સંશય કાપે, જ્ઞેન ચારિત્ર છાપે,
 તવ ત્રિપદી આપે, શિષ્ય સૌભાગ્ય વ્યાપે;
 ગણધરપદ થાપે, દ્વાદશાંગી સમાપે,
 ભવદુઃખ ન સંતાપે, દાસને ઈષ્ટ આપે. ૧૩
 કરે જિનવર સેવા, જેહ ઇન્દ્રાદિ દેવા,
 સમકિત ગુણ મેવા, આપતા નિત્યમેવા;
 ભવજલનિધિ તરેવા, નૌસમી તીર્થસેવા,
 જ્ઞાનવિમલ લહેવા, લીલ લચ્છી વરેવા. ૧૪

ઐહસોખાવન ગણધરોની સ્તુતિ

૧ (રાગ-રઘુપતિ રાઘવ રાજરામ.)

*ઐહસયાં ખાવન ગણધાર, સવિ જિનવરનો એ પરિવાર;
 ત્રિપદીના કીધા વિસ્તાર, શાસનસુર સવિ સાનિધ્યકાર. ૧

सप्तमस्तरङ्गः

पू. आ. श्रीमद्वृषभट्टिसूरीश्वरजीमहाराजप्रणीता-
स्तुतिचतुर्विंशतिका ।

अथ श्रीआदिनाथजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

नम्रेन्द्रमौलिगलितोत्तमपारिजात -

मालार्चितक्रम ! भवन्तमपारिजात ! ।

नाभेय ! नौमि भुवनत्रिकपापवर्ग-

दायिन् ! जिनास्तमदनादिकपापवर्ग ! ॥ १ ॥

दारिद्र्यमद्रिसमविग्रहतापनीय-

राशीप्रदानविधिना महताऽपनीय ।

यैर्दुःखशत्रुरिहजन्मवतामघानि,

विघ्नन्तु ते जिनवरा भवतामघानि ॥ २ ॥

यदोषदारुदहनेषु रतः कृशानुः,

स्यादापदुर्व्यपि हि यत्स्मरतः कृशानुः ।

यद्वृष्टिरेव परिदाहिषु मेघजाऽलं,

जैनं मतं हरतु तद् गुरु मेऽघजालम् ॥ ३ ॥

यां द्राग्भवन्ति सुरमन्त्रिसमा नमन्तः,

संत्यज्य मोहमधियोऽप्यसमानमन्तः ।

वाग्देवता हतकुवादिकुला भवर्णात्,

सा पातु कुन्दविकसन्मुकुलाभवर्णा ॥ ४ ॥

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

कुन्सुमचाणचमूभिरपीडित-स्त्रिभिरतीव जगद्भिरपीडितः ।
 सकललोकमवन् वृजिनाऽऽजितः, शमयताद्दुरितानि जिनाजितः ॥ १ ॥
 कृतवतोऽसुमतां शरणान्वयं, सकलतीर्थकृतां चरणान् वयम् ।
 सुरकृताम्बुजगर्भनिशान्तकान्, रविसमान् प्रणुमोऽघनिशाऽन्तकान् ॥ २ ॥
 कृतसमस्तजगच्छुभवस्तुता, जितकुवादिगणाऽस्तभवस्तुता ।
 अवतु वः परिपूर्णभा रति-र्न्मरुतो ददति जिनभारती ॥ ३ ॥
 सुफणरत्नसरीसृपराजितां, रिपुचलप्रहतावपराजिताम् ।
 स्मरत तां धरणाग्रिमयोषितं, जिनगृहेषु ययाऽश्रमयोषितम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

नमो भुवनशेखरं दधति ! देवि ! ते बन्दिता-
 मितिस्तुतिपराऽगमत्त्रिदशपावली वन्दिता ।
 यदीयजननीं प्रति प्रणुत तं जिनेशं भवं,
 निहन्तु मनसः सदाऽनुपमवैभवं शम्भवम् ॥ १ ॥
 सुमेरुगिरिमूर्धनि ध्वनदनेकदिव्यानके,
 सुरैः कृतमवेक्ष्य यं मुमुदिरेऽतिभव्या न के ।
 जगत्त्रितयपावनो जिनवराभिषेको मलं,
 सदा स विधुनोतु नोऽशुभमयं घनाकोमलम् ॥ २ ॥
 अपेतनिधनं धनं बुधजनस्य शान्तापदं,
 प्रमाणनयसङ्कुलं भृशमसहृशां तापदम् ।

जना ! जिनवरागमं भजत तं महासम्पदं,
 यदीप्सथ सुखात्मकं विगतकामहासं पदम् ॥ ३ ॥
 शराक्षधनुशङ्खभृन्निजयशोवलक्षा मता,
 कृताखिलजगज्जनाहितमहाबलक्षामता ।
 विनीतजनताविपद् द्विपसमुद्भवभिद्रोहिणी,
 ममास्तु सुरभिस्थिता रिपुमहीध्रभिद् रोहिणी ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

१ (वैतालीयवृत्तम्)

अभयीकृतभीतिमज्जनः, सुरपकृतातुलभूतिमज्जनः ।
 यो भव्यमनोऽभिनन्दनः, शिवदः सोऽस्तु जिनोऽभिनन्दनः ॥ १ ॥
 रक्षन्त्यचरं त्रसं च ये, कृतचरणाः शतपत्रसञ्चये ।
 अपवर्गोपायशोधनाः, ते वः पान्तु जिना यशोधनाः ॥ २ ॥
 व्याप्ताखिलविष्टपत्रया, पदचम्वा नयपुष्टपत्रया ।
 या मुनिभिरभाजि नो दिता, सा वागस्तु मुदे जिनोदिता ॥ ३ ॥
 तन्वाऽब्जमहादलाभया, सह शक्त्याऽतुलमोदलाभया ।
 मम भवतु महाशिखण्डिका, प्रज्ञप्ती रिपुराशिखण्डिका ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (वैतालीयवृत्तम्)

कुर्वन्तमुरुप्रभं जनं, नम्रमनङ्गतुरुप्रभञ्जनम् ।
 भक्त्या नुत सन्महोदयं, सुमतिजिनं विकसन्महोदयम् ॥ १ ॥

पोतत्वं वै भवोदधौ, पतत्तं यो गुरुवैभवो दधौ ।
 धितरतु सोऽतामसं वरं, निवहस्तीर्थकृतामसंवरम् ॥ २ ॥
 छिन्ते भववासदाम या, जिनवाक् साऽतिशिवा सदा मया ।
 विनताऽभ्यधिकामसङ्गतां, यच्छतु च च्युतकामसङ्गताम् ॥ ३ ॥
 संस्मरत रतां कुशेशये, कनकच्छविं दुरिताङ्कुशे शये ।
 अहिताद्रिहवन्नशृङ्खलां, धरमाणामिह वन्नशृङ्खलाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

वर्गेन तुल्यरुचिसम्पदि विदुमाणां,
 पुष्पोत्करैः सुरगणेन दिवि द्रुमाणाम् ।
 अभ्यर्चिते प्रमदगर्भमजे यशस्ये,
 पद्मप्रभे कुरुत भक्तिमजेयशस्ये ॥ १ ॥
 ये मज्जनोदकपवित्रितमन्दरागा-
 स्तोषेण यानलमुपासत मन्दरागाः ।
 चर्मोदयाब्धिपतने वनराजिनाव-
 स्ते पान्तु नन्दितसदेवनरा जिना वः ॥ २ ॥
 शच्यादिदिव्यवनिताघधवस्तुत ! त्व-
 मव्याहतोदितयथाविधवस्तुतत्त्व ! ।
 स्थानं जिनेन्द्रमत ! नित्यमकम्प्रदेहि,
 जन्माद्यनन्तविपदां शमकं प्रदेहि ॥ ३ ॥
 अध्यास्त या कनकरुक् सितवारणेशं,
 वज्राङ्कुशी पटुतराऽहितवारणे शम् ।

न ह्येकधैव विजये बहुधा तु सारं,
वज्राङ्कुशं धृतवन्नी विदधातु साऽरम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

आशास्ते यः स्तवै युष्मा-नित्यसौ ख्यातिभाजनः ।
श्रीसुपार्श्व ! भवत्येव, नित्यसौख्यतिभा जनः ॥ १ ॥
जिनांही नौमि यौ जुष्टा-वानतामरसंसदा ।
आरूढौ दिव्यसौवर्णा-वानतामरसं सदा ॥ २ ॥
यशो धत्ते न जातारि-शमना विलसन् न या ।
साऽर्हती भारती दत्तां, शमनाविलसन्नया ॥ ३ ॥
आरूढा गरुडं हेमा-भाऽसमा नाशितारिभिः ।
पायादप्रतिचक्रा वो, भासमाना शितारिभिः ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

भवोद्भवतृषां भृशं कृतशिवप्रपं चामरैः,
सहर्षमुपवीजितं वरवपुःप्रपञ्चामरैः ।
प्रभावलयकान्ततापहसितोरुचन्द्रप्रभं,
प्रणौमि परमेश्वरं विनयचारु चन्द्रप्रभम् ॥ १ ॥
अवन्तु भवतो भवात् कलषवासकादर्पकाः,
सुखातिशयसम्पदां भुवनभासकादर्पकाः ।

विलीनमलकेवलतुलविकासभारा जिना,
 मुदं विदधतः सदा सुवचसा सभाराजिना ॥ २ ॥
 समस्तभुवनत्रयप्रथमसज्जनानापदः,
 प्रमोचयति यः स्मृतः सपदि सज्जनानापदः ।
 समुल्लसितभङ्गकं तममलं भजै नागमं,
 स्फुरन्नयनिवारितासदुपलम्भजैनागमम् ॥ ३ ॥
 आशिश्रियत याऽम्बुजं धृतगदाक्षमालाऽघवान्,
 यया बत विपूयते भयशमक्षमाऽलाघवा ।
 घनाञ्जनसमप्रभा विहतघातकालीहितं,
 ममातुलमसौ सदा प्रविदधातु काली हितम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

विमलकोमलकोकनदच्छद-च्छविहराविह राजभिरामरैः ।
 सततनूततनू सुविधेः क्रमौ, नमत हेऽमतहेठनलालसाः ! ॥ १ ॥
 कलशकुन्तशकुन्तवराङ्कित-क्रमतला मतलाभकरा नृणाम् ।
 विगतरागतरा वितरन्तु नो, हितमनन्तमनङ्गजितो जिनाः ॥ २ ॥
 अवमसंसं ततमानयत्, प्रलयमालयमागमरोचिषाम् ।
 भुवनपावनपालनमर्कवज्-जिनमतं नम तन्नयवन्नहो ! ॥ ३ ॥
 जयति सायतिसामकृदन्विता, सुतरुणा तरुणाब्जसमद्युतिः ।
 कजगता जगता समुदा नुता, नतिमताऽतिमता भुवि मानवी ॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः

१ (मालिनीवृत्तम्)

विहरति भुवि यस्मिन् देवलोकोपमानः,

समजनि नरलोकः शीतलोऽकोपमानः ।

ऋजिमसलिलधाराधौतमायापरागः,

स भवतु भवभीतेः संशमायापरागः ॥ १ ॥

यमभिनवितुमुच्चैर्दिव्यराजीववार-

स्थितचरणसरोजं भव्यराजी ववार ।

जिनवरविसरं तं पापविध्वंसदक्षं,

शरणमित विदन्तो मा स्म विद्ध्वं सदक्षम् ॥ २ ॥

पटुररितिमिरौघव्याहतावर्यमेव,

प्रधितरति जनेभ्यो यः सदा वर्यमेव ।

स हि बहुविधजन्मव्रातजैनःकृतान्तः,

कृतकुमतिविघातः पातु जैनः कृतान्तः ॥ ३ ॥

भ्रमति भुवि महिष्या याऽऽमहासिन्धु नाना-

कृतजिनगृहमालासन्महाऽसिं धुनाना ।

कनकनिभवपुःश्रीरञ्जसा साधिताया,

रुजतु पुरुषदत्ताऽस्मासु सा साधितायाः ॥ ४ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

१ (आर्यागीतिवृत्तम्)

विमलितबहुतमसमलं, स्फुरत्प्रभामण्डलास्तसन्तमसमलम् ।

सकलश्रीश्रीयांसं, प्रणमत भक्त्या जिनेश्वरं श्रेयांसम् ॥ १ ॥

आनन्दितभव्यजनं, घनाघघमार्तिशिशिरशुभव्यजनम् ।
 अभिवन्दे जिनदेव-क्रमयुगलं सद्गुणैः सदाऽजिनदेव ! ॥ २ ॥
 जैनमुपमानरहितं, वचो जगत्त्राणकारि नो पुनरहितम् ।
 प्रणमत सन्महिमकरं, भव्यमहाकुमुदबोधजन्महिमकरम् ॥ ३ ॥
 या द्युतिविजितमाला, पविफलघण्टाक्षभृल्लसत्तमाला ।
 नृस्था सुषमं तनुता-दसौ महाकाल्यमर्त्यसामन्तनुता ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

श्रीमते वासुपूज्याय, ज्यायसे जगतां नमन् ।
 न मन्दोऽपि क्षणादेव, देवपूज्यो न जायते ? ॥ १ ॥
 ये स्नापिताः सुरुचितै, रुचितैर्दानवारिभिः ।
 वारिभिर्वितते मेरौ, ते मे रौद्रं हरन्त्वघम् ॥ २ ॥
 अनादिनिधनाऽदीना, धनादीनामतिप्रदा ।
 मतिप्रदानमादेया-ऽनमा देयाज्जिनेन्द्रवाक् ॥ ३ ॥
 सौवर्णपट्टा श्रीगौरी, श्रीगौरी पद्महस्तिका ।
 हस्तिकाया महागोधा-ऽऽगोधामध्वस्तयेऽस्तु वः ॥ ४ ॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

१ (आर्यागीतिवृत्तम्)

निजमहिमविजितकमलं, प्रमदभरानम्रदेवपूजितकलम् ।
 विमलस्य धामयुगलं-घनीयगुणसम्पद्भिनुत क्रमयुगलम् ॥ १ ॥

शमिताखिलरुजि नानां-भोजोदरलालितेऽतिचारु जिनानाम् ।
 चरणयुगे दिविजनते, भक्तिं कुरु दुर्लभे भुवि जनते ! ॥ २ ॥
 विजितवती सुरवं द्या-मापूरितवन्तमम्बुदं सुरवन्द्या ।
 वीरस्य भवाद्वादताद्, वाणी केनापि न विजिता वादवता ॥ ३ ॥
 पविमुशलकरा लाभं, शुभं क्रियादधिवसन्यतिकरालाभम् ।
 कमलं रागान्धारी-रणकृत्रीलप्रभोत्करा गान्धारी ॥ ४ ॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

निरेति गदवल्लीरुगुपिलजन्मकान्तारतः,
 प्रणम्य यमनीप्सितोपनतदिव्यकान्तारतः ।
 अनन्तजिदसौ जयत्यभिमतायदो घस्मरः,
 समस्तजगदंहसां हतकृतापदोघस्मरः ॥ १ ॥
 भवन्ति न यदानता वरविधावलीकाननाः,
 श्रुतज्वलनभस्मसात्कृतभवावलीकाननाः ।
 प्रपञ्चितजगद्बृहद्हरितकूपतारा जिना,
 जयन्ति वपुषेह तेऽनुपमरूपताराजिना ॥ २ ॥
 अवन्त्यखिलविष्टपाश्रितसभाजनासूनृता,
 जयत्यमरयोगिभिः कृतसभाजना सूनृता ।
 जिनेन्द्रगदिता नयादिवसुपाऽत्र गीर्वाणता-
 मिता रिपुविभेदने कृतसुपात्रगीर्वाणता ॥ ३ ॥
 निजाङ्गलतयोज्ज्वला विशदबन्धुजीवाभया,
 सिताङ्गविहगा हतानमदबन्धुजीवाऽभया ।
 ज्वलज्ज्वलनहेतिका हरतु मानसीतापदं,
 शुभातिशयधान्यवृद्धधनुपमानसीता पदम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीधर्मजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

समवसरणभूमौ सज्जितार्चोदयायां,
 नियतमभिदधौ यः सज्जितार्चो दयायाम् ।
 जनयतु मुदमुद्यद्रागसौधर्मनामाऽ-
 र्चितहरिपरिपूज्यो द्रागसौ धर्मनामा ॥ १ ॥

यदुदयमधिगम्य व्यापदानन्दमञ्च-
 जगदुपरतहिंसं व्याप दानं दमं च ।
 ददतु पदमुरुश्रीतेजि नानाशयं तु,
 प्रतिभयमिह नोऽघं ते जिना नाशयन्तु ॥ २ ॥

परसमयरिपूणां संसदो दारहेतौ,
 विहितविवतमोहासं सदोदारहेतौ ।
 जिनवचसि रता स्वापद्धतौ सत्यनीतौ,
 दिविजमनुजलक्ष्मीपद्धतौ सत्यनीतौ ॥ ३ ॥

असिफलकमणिश्रीकुण्डिकाहस्तिकाऽलं,
 प्रचलरिपुवनानां कुण्डिका हस्तिकालम् ।
 मृगपतिमधिरूढा सा महामानसी मा-
 मवतु सुतडिदाभाऽसामहा मानसीमा ॥ ४ ॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

भव्यैः कथञ्चिदतिदुःखगभीरवापे-
 रुत्तारको जगति सम्यगभीरवापे ।

यस्तं नमामि विहितावमहानिशान्तं,
 शान्तिं जिनं परमशान्तिमहानिशान्तम् ॥ १ ॥
 यद्वाहवो वरपुरीपरमार्गलाभाः,
 प्राप्ता यतश्च जगता परमार्गलाभाः ।
 नत्वा च यांस्तुलितवैबुधराजि नाऽऽस्ते,
 सिद्धौ जयन्त्यघदवाम्बुधरा जिनास्ते ॥ २ ॥
 यच्छृण्वतोऽत्र जगतोऽपि समाऽधिकाऽरं,
 बुद्धिर्भवत्यनुपतापि समाधिकारम् ।
 तत् पावकं जयति जैनवचो रसादि-
 भोगातिलोलकरणानवचोरसादि ॥ ३ ॥
 धत्ते गदाक्षमिह दृक्पतिताञ्जनस्य,
 कान्तिं च या गतवती पतितां जनस्य ।
 आमोदलोलमुखरोपरिपातुकाली,
 पद्मो यदासनमसौ परिपातु काली ॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्धुजिनस्तुतिः ।

१ (इन्द्रवज्रावृत्तम्)

हन्तुं महामोहतमोऽक्षमाणा-मोजो नृणां योऽकृत मोक्षमाणा ।
 यं चातिक्वच्छाञ्जनताऽऽप देवः, स्थाप्यात् स कुन्धुः शिवतापदे वः ॥१॥
 १संसाररूपः सुबृहन्नुदन्वा-नलङ्घि पीडानिवहं नुदन् वा ।
 यद्दर्शनात् प्रापि जनेन नाकः, स्तूयाज्जिनांस्तान् भुवने न नाकः ? ॥२॥
 वज्राशनीं दुष्कृतपर्वतानां, निर्वाणदानात् कृतपर्वतानाम् ।
 जिनेन्द्रवाणीमवदातनिष्ठां, समाश्रयध्वं स्ववदातनिष्ठाम् ॥ ३ ॥

१ इमे त्रयः श्लोकाः उपजातिवृत्तौ ।

घण्टेन्द्रशंखं सफलाक्षमालं, नृस्था बहन्ती विमला क्षमाऽलम् ।
वरेषु वः पातु तमालकान्ता, देवी महाकाल्यसमालकान्ता ॥ ४ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

स्तुत तं येन निर्वृत्या-मरञ्चि नवरञ्जनाः ।
विहाय लक्ष्मीर्जगता-मरं जिनवरं जनाः ! ॥ १ ॥
त्रिलोकीं फलयन् पातु, सद्भनः पादपां स वः ।
जिनौघो यस्य बन्धाः श्री-सद्भनः पादपांसवः ॥ २ ॥
जैन्यव्याद् वाक् सतां दत्त-माननन्दा न वादिभिः ।
जय्या स्तुता च नीतीना-माननं दानवादिभिः ॥ ३ ॥
श्यामा नागास्त्रपत्रा वो, वैरोऽद्याऽरं भयेऽवतु ।
शान्तोऽरातिर्ययाऽत्युग्र-वैरोऽट्यारम्भयेव तु ॥ ४ ॥

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

करोतु नो मल्लिजिनः, प्रियं गुरु चिरं हतिम् ।
द्विषां च तन्यात् सिद्धेश्च, प्रियङ्गुरुचिरंहतिम् ॥ १ ॥
जैनं जन्म श्रियं स्वर्ग-समग्रामं दधातुनः ।
क्षणदं मेरुशिरसः, समग्रामन्दधातुनः ॥ २ ॥
जिनस्य भारतीं तमो-वनागसङ्घनाशनीम्
उपेत हेतुमुन्नता-वनागसं घनाशनीम् ॥ ३ ॥

वाग्देवी वरदीभूत-पुस्तिकाऽऽपद्मलक्षितौ ।
 आपोऽव्याद् विभ्रती हस्तौ, पुस्तिकापद्मलक्षितौ ॥ ४ ॥

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जयसि सुव्रत ! भव्यशिखण्डिना-मरहितापघनाञ्जननीलताम् ।
 दधदलं फलयंश्च समं भुवा-ऽमरहितापघनां जननीलताम् ॥ १ ॥
 प्रतिजिनं क्रमवारिरुहाणि नः, सुखचितानि हितानि नवानि शम् ।
 दधति रान्तु पदानि नखप्रभा-सुखचितानि हि तानिनवानिशम् ॥ २ ॥
 जयति तत् समुदायमयं दृशा-मतिकवी रमते परमे धने ।
 महति यत्र विशालबलप्रभा-मतिकवीरमते परमेधने ॥ ३ ॥
 श्रुतनिधीशिनि ! बुद्धिवनावली-द्वमनुत्तमसारचिता पदम् ।
 भवभियां मम देवि ! हरादरा-द्वमनुत् तमसा रचितापदम् ॥ ४ ॥

अथ नमिजिनस्तुतिः ।

१ (गीतिवृत्तम्)

विपदां शमनं शरणं, यामि नमिं दूयमानमनुजनतम् ।
 सुखकुमुदौघविकाशे, यामिनभिन्दूयमानमनुजनतम् ॥ १ ॥
 यैर्भठयजनं त्रातुं, येते भवतोऽजिनास्थिरहिता ये ।
 ईशा निदधतु सुस्था-ये ते भवतो जिना स्थिरहिताये ॥ २ ॥
 जिनशासनं विजयते, विशदप्रतिभानवप्रभङ्गभवत् ।
 त्रिजगद् भवकान्तारं, विमदप्रतिभानवप्रभं गनवत् ॥ ३ ॥

साऽच्छुम्नाऽव्याद् गौरी-ह वाजिना याति या नमस्यन्ती ।
द्वैषमसिकार्मुकजिता-ऽऽह्वा जिनायातियानमस्यन्ती ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

चिरपरिचितलक्ष्मीं प्रोज्झ्य सिद्धौ रतारा-
दमरसदृशमर्त्यावर्जितां देहि नेमे ! ।
भवजलधिनिमज्जन्तुनिर्व्याजबन्धो !,
दमरसदृशमर्त्या वर्जितां देहिने मे ॥ १ ॥

विदधदिह यदाज्ञां निर्वृतौ शंमणीनां,
सुखनिरतनुतानोऽनुत्तमास्तेऽमहान्तः ।
ददतु विपुलभद्रां द्राग् जिनेन्द्राः श्रियं स्वः-
सुखनिरतनुता नोऽनुत्तमास्ते महान्तः ॥ २ ॥

कृतसुमतिबलद्विध्वस्तुरुग्मृत्युदोषं,
परममृतसमानं मानसं पातकान्तम् ।
प्रति दृढरुचि कृत्वा शासनं जैनचन्द्रं,
परममृतसमानं मानसं पात कान्तम् ॥ ३ ॥

जिनवचसि कृतास्था संश्रिता कम्पमांश्रं,
समुदितसुमनस्कं दिव्यसौदामनीरूक् ।
दिशतु सततमम्बा भूतिपुष्पात्मकं नः,
समुदितसुमनस्कं दिव्यसौ दाम नीरूक् ॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

नमामि जिनपार्श्व ! ते शमितविग्रहं विग्रहं,

महानिघनमेरुके वरद ! शान्त ! कृत्स्नापितम् ।

शुभैस्त्रिभुवनश्रियाः सुरवरैरनीचैस्तरा-

महानिघनमेरुकेऽवरदशान्तकृत् ! स्नापितम् ॥ १ ॥

सुखौघजलमण्डपां दुरितघर्मभृद्भयो हितां-

शुभव्यजनकामिताङ्कुशलसत्पताकारिणः ।

जिनेन्द्रचरणेन्दवः प्रवितरन्तु लक्ष्मीं सदाऽऽ-

शु भव्यजनकामितां कुशलसत्पताकारिणः ॥ २ ॥

अशक्यनुतिकं हरेरपि भवाद्रिनिर्धारणे,

स्वरूपममलङ्घनं मनसि किन्नरैरञ्चितम् ।

नयैर्जिनपतेर्मतं जन ! शिवस्पृहश्चेदिति-

स्वरूपममलं घन ! मनसि किं न रैरं चितम् ? ॥ ३ ॥

जिनार्चनरतः श्रितो मदकलं न तुल्यस्यदं,

द्विपं न मनसा धनै रतिसमानयक्षीजनः ।

जयत्यखिलयक्षराद् प्रथितकीर्तिरत्युन्नमद्--

विपन्नमनसाधनैरतिसमानयक्षीजनः ॥ ४ ॥

अथ श्रीमहावीरजिनस्तुतिः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

न त्वा नत्वाऽपवर्गप्रगुणगुरुगुणव्रातमुद्भूतमुद् भू-

रंहोरहोभवानां भवति घनभयाभोगदानं गदानाम् ।

नन्ताऽनन्ताज्ञमेवं वदति यमघनं भासुराणां सुराणां,
पाता पातात् स वीरः कृतततमलिनज्ञानितान्तं नितान्तम् ॥१॥

येऽमेये मेरुमूर्धन्यतुलफलविधासत्तरूपात्तरूपाः,
ससुः ससुत्यजीर्यद्दृषदि सुरजलैः प्रास्तमोहास्तमोहाः ।
जातौ जातौजसस्ते द्युतिचितिजितसत्कुन्ददन्ता ददन्ता-
मध्यामध्यानगम्याः प्रशममिह जिनाः पापदानां पदानाम् ॥२॥

दोषो दोषोरुसिन्धुप्रतरणविधिषु न्यायशस्या यशस्याः,
प्रादुः प्रादुष्कृतार्थाः कृतनतिषु जयं सम्पराये परा ये ।
ते शान्तेशां नखांशुच्छुरितसुरशिरोराजिनानाजिनाना-
मारामा राद्विलक्ष्म्या वचनविधिलवा यो दिशन्तां दिशं ताम् ॥३॥

सिंहेऽसिं हेलयाऽलं जयति खरनखैर्वीतनिष्ठेऽतनिष्ठे,
शुक्ले शुक्लेशनाशं दिशति शुभकृतौ पण्डितेऽखण्डिते खम् ।
याते या तेजसाऽऽह्या तडिदिव जलदे भाति धीराऽतिधीरा-
पत्याऽऽपत्यापनीयान्मुदितसमपराद्धर्थाधमं बाधमम्बा ॥४॥

पू. आ. श्रीमद् शोभनदेवमूरीश्वरमहाराजप्रणीतायमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

अथ श्रीआदिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

भव्याम्भोजविबोधनैकतरणे ! विस्तारिकर्मावली-

रम्भासामज ! नाभिनन्दन ! महानष्टापदाभासुरैः ।

भक्त्या वन्दितपादपद्म ! विदुषां सम्पादय प्रोज्झिता-
रम्भासाम ! जनाभिनन्दन ! महानष्ट्रापदाभासुरैः ॥ १ ॥

ते वः पान्तु जिनोत्तमाः क्षतरुजो नाचिक्षिपुर्यन्मनो,
दारा विभ्रमरोचिताः सुमनसो मन्दारवा राजिताः ।
यत्पादौ च सुरोज्झिताः सुरभयाञ्चकुः पतन्त्योऽम्बरा-
दाराविभ्रमरोचिताः सुमनसो मन्दारवाराजिताः ॥ २ ॥

शान्तिं वस्तनुतान्मिथोऽनुगमनाद् यन्नैगमाद्यैर्नयै-
रक्षोभं जन ! हेऽतुलां छितमदोदीर्णाङ्गजालं कृतम् ।
तत् पूज्यैर्जगतां जिनैः प्रवचनं दृष्यत्कुवाद्यावली-
रक्षोभञ्जनहेतुलाञ्छितमदो दीर्णाङ्गजालकृतम् ॥ ३ ॥

शीतांशुत्विविषि यत्र नित्यमदधद् गन्धाढ्यधूलीकणा-
नाली केसरलालसा समुदिताऽऽशु भ्रामरीभासिता ।
पायाद् वः श्रुतदेवता निदधती तत्राब्जकान्ती क्रमौ,
नालीके सरलाऽलसा समुदिता शुभ्रामरीभासिता ॥ ४ ॥

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (पुष्पिताप्रावृत्तम्)

तमजितमभिनौमि यो विराजद्-वनघनमेरुपरागमस्तकान्तम् ।
निजजननमहोत्सवेऽधितष्ठा-वनघनमेरुपरागमस्तकान्तम् ॥ १ ॥
स्तुत जिननिवहं तमर्तितप्ताऽध्वनदसुरामरवेण वस्तुवन्ति ।
यममरपतयः प्रगाय पार्श्व-ध्वनदसुरामरवेणव स्तुवन्ति ॥ २ ॥
प्रवितर वसतिं त्रिलोकबन्धो !, गमनययोगततान्तिमे पदे हे ।
जिनमत ! विततापवर्गवीथी-गमनययो ! गततान्ति मेऽपदेहे ॥ ३ ॥

सितशकुनिगताऽऽशु मानसीद्धा-त्ततिमिरम्मदभासुराजिताशम् ।
वितरतु दधती पवि क्षतोद्यत्-तततिमिरं मदभासुराजिता शम् ॥४१॥

अथ श्रीशम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (अयर्कगीतिवृत्तम्)

निर्भिन्नशत्रुभवभय !, शं भवकान्तारतार ! तार ! ममारम् ।
वितर त्रातजगत्त्रय !, शम्भव ! कान्तारतारतारममारम् ॥ १ ॥
आश्रयतु तव प्रणतं, विभया परमा रमाऽरमानमदमरैः ।
स्तुत ! रहित ! जिनकदम्बक !, विभयापरमार ! मारमानमदमरैः ॥२॥
जिनराज्या रचितं स्ता-दसमाननयानया नयायतमानम् ।
शिवशर्मणे मतं दध, दसमाननयानयानया यतमानम् ॥ ३ ॥
शृङ्खलश्रुत् कनकनिभा, या तामसमानमानमानवमहिताम् ।
श्रीवज्रशृङ्खलां कज-यातामसमानमानमानवमहिताम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

त्वमशुभान्यभिनन्दन ! नन्दिता-ऽसुरवधूनयनः परमोदरः ।
स्मरकरीन्द्रविदारणकेसरिन् !, सुरव ! धूनय नः परमोऽदरः ॥ १ ॥
जिनवराः ! प्रयतध्वमितामया, मम तमोहरणाय महारिणः ।
प्रदधतो भुवि विश्वजनीनता-ममतमोहरणा यमहारिणः ॥ २ ॥
असुमतां मृतिजात्यहिताय यो, जिनवरागम ! नो भवमायतम् ।
प्रलघुतां नय निर्मथितोद्धता-ऽऽजिनवरागमनोभषमाय ! तम् ॥ ३ ॥

विशिखशङ्खजुषा धनुषाऽस्तसत्-सुरभिया ततनुन्नमहारिणा ।
परिगतां विशदामिह रोहिणीं, सुरभियाततनुं नम हारिणा ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (आर्यागीतिवृत्तम्)

मदमदनरहित ! नरहित !, सुमते ! सुमतेन ! कनकतारेतारे ! ।
दमदमपालय ! पालय, दरादरातिक्षतिक्षपातः पातः ! ॥ १ ॥
विधुतारा ! विधुताराः !, सदा सदाना ! जिना ! जिताघाताघाः ! ।
तनुतापातनुतापां !, हितमाहितमानवनवविभवा ! विभवाः ! ॥ २ ॥
मतिमति जिनराजि नरा--ऽऽहितेहिते रुचितरुचि तमोहेऽमोहे ! ।
मतमतनूनं नूनं, स्मरास्मराधीरधीरसुमतः सुमतः ॥ ३ ॥
नगदामानगदां माम महो ! महोराजिराजितरसा तरसां ।
धनधनकाली काली, बतावतादूनदूनसत्रासत्रा ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

पादद्वयी दलितपद्ममृदुः प्रमोद-
मुन्मुद्रतामरसदामलतान्तपात्री ।
पाद्मप्रभी प्रविदधातु सतां वितीर्ण-
मुन्मुद्रतामरसदा मलतान्तपात्री ॥ १ ॥
सा मे मतिं वितनुताजिनपङ्क्तिरस्त-
मुद्राऽऽगताऽमरसभाऽसुरसध्यगाऽऽद्याम् ।

रत्नांशुभिर्विदधती गगनान्तराल-

मुद्रामतामरसभासुरमध्यगाद् याम् ॥ २ ॥

श्रान्तिच्छिदं जिनवरागममाश्रयार्थ-

माराममानम लसन्तमसङ्गमानाम् ।

धामाग्रिमं भवसरित्पतिसेतुमस्त-

माराममानमलसन्तमसं गमानाम् ॥ ३ ॥

गान्धारि ! वज्रमुसले जयतः समीर-

पातालसत्कुवलयवलिनीलभे ! ते ।

कीर्तीः करप्रणयिनी तव ये निरुद्ध-

पातालसत्कुवलया बलिनी लभेते ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

कृतनति कृतवान् यो जन्तुजातं निरस्त-

स्मरपरमदमायामानवाधायशस्तम् ।

सुचिरमविचलत्वं चित्तवृत्तेः सुपार्श्व,

स्मर परमदमाया मानवाधाय शस्तम् ॥ १ ॥

व्रजतु जिनततिः सा गोचरे चित्तवृत्तेः,

सदमरसहिताया बोधिका मानवानाम् ।

पदमुपरि दधाना वारिजानां व्यहार्षीत्,

सदमरसहिता या बोधिकामा नवानाम् ॥ २ ॥

दिशदुपशमसौख्यं संयतानां सदैवो-

रु जिनमतमुदारं काममायामहारि ।

जननमरणरीणान् वासयत् सिद्धिवासे-

ऽरुजि नमत मुदाऽरं काममायामहारि ॥ ३ ॥

दधति ! रविसपत्नं रत्नमाभास्तमास्वन्-

नवघनतरवारिं वा रणारावरीणाम् ।

गतवति ! विकिरत्यालीं महामानसीष्टा-

नव घनतरवारिं वारणारावरीणाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (मन्दाकान्तावृत्तम्)

मुर्ध्ं चन्द्रप्रभ ! जिन ! नमस्तामसोज्जृम्भितानां,

हाने कान्तानलसम ! दयावान् ! दितायासमान ! ।

विद्वत्पङ्क्त्या प्रकटितप्रथुस्पष्टदृष्टान्तहेतू-

हानेकान्तानलसमदया वन्दितायाऽसमान ! ॥ १ ॥

जीयाद् राजी जनितजननज्यानिहानिर्जिनानां,

सत्यागारं जयदमितरुक् सारविन्दाऽवतारम् ।

भव्योद्भृत्या भुवि कृतवती याऽवहद्धर्मचक्रं,

सत्यागा रञ्जयदमितरुक् सा रविं दावतारम् ॥ २ ॥

सिद्धान्तः स्तादहितहतयेऽख्यापयद्यं जिनेन्द्रः,

सद्राजीवः स कविधिषणापादनेऽक्रोपमानः ।

दक्षः साक्षाच्छ्रवणचुलुकैर्यं च मोदाद्विहायः-

सद्राजी वः सकविधिषणाऽपादनेक्रोपमानः ॥ ३ ॥

वक्राङ्कुशकुलिशभृत् ! त्वं विधित्स्व प्रयत्नं,

स्वायत्यागे ! तनुमदघने हेमताराऽतिमत्ते ।

अध्यारूढे ! शशधरकरश्वेतभासि द्विपेन्द्रे,
स्वायत्याऽगेऽतनुमदवने हेऽमतारातिमत्ते ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (उपजातिवृत्तम्)

त्वाभिवृद्धिं सुविधिर्विधेयात्, स भासुरालीनतपा दयावन् ! ।
यो योगिपङ्क्तया प्रणतो नभःसत्-सभासुरालीनतपादयाऽवन् ॥१॥
१या जन्तुजाताय हितानि राजी, सारा जिनानामलपद् ममालम् ।
दिश्यान्मुदं पादयुगं दधाना, सा राजिनानामलपद्ममालम् ॥ २ ॥
२जिनेन्द्र ! भङ्गैः प्रसभं गभीरा-ऽऽशु भारती शस्यतमस्तवेन ।
निर्नाशयन्ती मम शर्म दिश्यात्, शुभाऽरतीशस्य तमस्तवेन ! ॥३॥
३दिश्यात्तवाशु ज्वलनायुधाऽल्प-मध्या सिता कं प्रवरालकस्य ।
अस्तेन्दुरास्यस्य रुचोरु पृष्ठ-मध्यासिताऽकम्प्रवरालकस्य ॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जयति शीतलतीर्थकृतः सदा, चलनतामरसं सदलं घनम् ।
नवकमम्बुरुहां पथि संस्पृशत्, चलनतामरसंसदलङ्घनम् ॥ १ ॥
स्मर जिनान् परिनुन्नजरारजो-जननतानवतोदयमानतः ।
परमनिर्वृतिशर्मकृतो यतो, जन ! नतानवतोऽदयमानतः ॥ २ ॥
जयति कल्पितकल्पतरूपमं, मतमसारतरागमदारिणा ।
प्रथितमत्र जिनेन मनीषिणा-मतमसा रतरागमदारिणा ॥ ३ ॥

१ इन्द्रवज्रावृत्तम् । २ उपजातिवृत्तम् । ३ इन्द्रवज्रावृत्तम् ।

घनरुचिर्जयताद् भुवि मानवी, गुरुतराविहतामरसङ्गता ।
कृतकराऽस्त्रवरे फलपत्रभा-गुरुतराविह तामरसं गता ॥ ४ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

१ (हरिणीवृत्तम्)

कुसुमधनुषा यस्मादन्यं न मोहवशं व्यधुः,
कमलसदृशां गीतारावा बलादयि तापितम् ।
प्रणमततरां द्राक् श्रेयांसं न चाहत यन्मनः,
कमलसदृशाङ्गी तारा वाऽबला दयिताऽपि तम् ॥ १ ॥

जिनवरततिर्जीवालीनामकारणवत्सलाऽ-
समदमहिताऽमारा दिष्टासमानवराऽजया ।
नमदमृतभुक्पङ्क्त्या नूता तनोतु मतिं ममाऽ-
समदमहितामारादिष्टा समानवराजया ॥ २ ॥

भवजलनिधिभ्राम्यज्जन्तुव्रजायतपोत ! हे,
तनु मतिमतां सन्नाशानां सदा नरसम्पदम् ।
समभिलषतामर्हन्नाथागमानतभूपतिं,
तनुमति मतां सन्नाशानां सदानरसं पदम् ॥ ३ ॥

धृतपविफलाक्षालीघण्टैः करैः कृतबोधित-
प्रजयतिमहा कालीमर्त्याधिपङ्कजराजिभिः ।
निजतनुलतामध्यासीनां दधत्यपरिक्षतां,
प्रजयति महाकाली मर्त्याधिपं कजराजिभिः ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

पूज्य ! श्रीवासुपूज्यावृजिन ! जिनपते ! नूतनादित्यकान्ते-
ऽमायासंसारवासावन ! वर ! तरसाली नवालानबाहो ! ।
आनम्रा त्रायतां श्रीप्रभव ! भवभयाद् विभ्रती भक्तिभाजा-
मायासं सारवाऽसावनवरतरसालीनवाला नवाऽहो ॥ १ ॥

पूतो यत्पादपांसुः शिरसि सुरततेराचरच्चूर्णशोभां,
या तापत्राऽसमानाऽप्रतिमदभवतीहारता राजयन्ती ।
कीर्तेः कान्त्या ततिः सा प्रविकिरतुतरां जैनराजी रजस्ते
यातापत्रासमानाऽप्रतिमदभवती हारतारा जयन्ती ॥ २ ॥

नित्यं हेतूपपत्तिप्रतिहतकुमतप्रोद्धतध्वान्तबन्धाऽ-
पापायाऽऽसाद्यमानाऽमदन ! तव सुधासारहृद्या हितानि ।
वाणी निर्वाणमार्गप्रणयिपरिगता तीर्थनाथ ! क्रियान्मेऽ-
पापायासाद्यमानामदनत ! वसुधासार ! हृद्याहितानि ॥ ३ ॥

रक्षःक्षुद्रग्रहादिप्रतिहृतिशमनी वाहितश्वेतभास्वत्-
सन्नालीका सदा त्नापरिकरमुदिता सा क्षमालाभवन्तम् ।
शुभ्रा श्रीशान्तिदेवी जगति जनयतात् कुण्डिका भाति यस्याः,
सन्नालीका सदात्ता परिकरमुदिता साक्षमाला भवन्तम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

अपापदमलं घनं शमितमानमामो हितं,
नतामरसभासुरं विमलमालयाऽऽमोदितम् ।

अपापदमलङ्घनं शमितमानमामोहितं,
न तामरसभासुरं त्रिमलमालयामोदितम् ॥ १ ॥

सदानवसुराजिता असमरा जिना भीरदाः,
क्रियासु रुचितासु ते सकलभारतीरा यताः ।
सदानवसुराजिता असमराजिनाभीरदाः,
क्रियासुरुचितासु ते सकलभा रतीरायताः ॥ २ ॥

सदा यतिगुरोरहो ! नमत मानवैरञ्चितं,
मतं वरदमेनसा रहितमायताभावतः ।
सदायति गुरोरहो ! न मतमानवैरं चितं,
मतं वरदमेन सारहितमायता भावतः ॥ ३ ॥

प्रभाजि तनुतामलं परमचापला रोहिणी,
सुधावसुरभीमना मयि सभाक्षमालेहितम् ।
प्रभाजितनुताऽमलं परमचापलाऽऽरोहिणी,
सुधावसुरभीमनामयिसभा क्षमाले हितम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

सकलधौतसहासनमेरव-स्तव दिशन्त्वभिषेकजलप्लवाः ।
मतमनन्तजितः स्नपितोल्लसत्-सकलधौतसहासनमेरवः ॥ १ ॥
मम रतामरसेवित ! ते क्षण-प्रद ! निहन्तु जिनेन्द्रकदम्बक ! ।
वरद ! पादयुगं गतमङ्गता, मरतामरसे विततेक्षण ! ॥ २ ॥
परमतापदमानसजन्मनः, प्रियपदं भवतो भवतोऽवतात् ।
जिनपतेर्मतमस्तजगत्त्रयी-परमतापदमानसजन्मनः ॥ ३ ॥

रसितमुच्चतुरं गमनाय कं, दिशतु काञ्चनकान्तिरिताऽच्युता ।

धृतधनुःफलकासिशरा करै-रसितमुच्चतुरङ्गमनायकम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीधर्मजिनस्तुतिः ।

३ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

नमः श्रीधर्म ! निष्कर्मो-दयाय महितायते ! ॥

मर्त्यामरेन्द्रनागेन्द्रै-र्दयायमहिताय ते ॥ १ ॥

जियाज्जिनौषो ध्वान्तान्तं, क्षतान लसमानया ।

भामण्डलस्त्रिषा यः स, ततानलसमानया ॥ २ ॥

भारति ! द्राग् जिनेन्द्राणां, नवनौरक्षतारिके ।

संसाराम्भोनिधावस्मा-नवनौरक्ष तारिके ! ॥ ३ ॥

केकिस्था वः क्रियाच्छक्ति-करा लाभानयाचिता ।

प्रज्ञप्तिर्नूतनाम्भोज-करालाभा नयाचिता ॥ ४ ॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

राजन्त्या नवपद्मरागरुचिरैः पादैर्जिताष्टापदा-

द्रेऽकोप ! द्रुतजातरूपविभया तन्वाऽऽर्य ! धीर ! क्षमाम् ।

विभ्रत्याऽमरसेष्यया जिनपते ! श्रीशान्तिनाथास्मरो-

द्रेकोपद्रुत ! जातरूप ! विभयात्स्वार्यधी ! रक्ष माम् ॥१॥

ते जीयासुरविद्विषो जिनवृषा मालां दधाना रजो-

राज्या मेदुरपारिजातसुमनःसन्तानकान्तां चिताः ।

कीर्त्या कुन्दसमत्विषेषदपि ये न प्राप्तलोकत्रयी-
राज्या मेदुरपारिजातसुमनःसन्तानकान्ताश्रिताः ॥ २ ॥

जैनेन्द्रं मतमाप्तनोतु सततं सम्यग्दृशां सद्गुणा-
लीलाभं गमहारि भिन्नमदनं तापापहृद् यामरम् ।
दुर्निर्भेदनिरन्तरान्तरतमोनिर्नाशि पर्युल्लस-
लीलाभङ्गमहारिभिन्नमदनन्तापापहृद्यामरम् ॥ ३ ॥

दण्डच्छत्रकमण्डलूनि कलयन् स ब्रह्मशान्तिः क्रियात्,
सन्त्यज्यानि शमी क्षणेन शमिनो मुक्ताक्षमाली हितम् ।
तप्ताष्टापदपिण्डपिङ्गलरुचिर्योऽधारयन् मूढतां,
संत्यज्यानिशमीक्षणेन शमिनो मुक्ताक्षमालीहितम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

भवतु मम नमः श्रीकुन्थुनाथाय तस्मा-
यमितशमितमोहायामितापाय हृद्यः ।
सकलभरतभर्ताऽभूज्जिनोऽप्यक्षपाशा-
यमितशमितमोहायामितापायहृद् यः ॥ १ ॥

सकलजिनपतिभ्यः पावनेभ्यो नमः सन्-
नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तुतेभ्यः ।
समधिगतनुतिभ्यो देववृन्दाद् गरीयो-
नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तु तेभ्यः ॥ २ ॥

स्मरत विगतभुद्रं जैनचन्द्रं चकासत्-
कविपदगमभङ्गं हेतुदन्तं कृतान्तम् ।

द्विरदमिव समुद्यद्दानमार्गं घृताघै-

कथिपदगमभङ्गं हे तुदन्तं कृतान्तम् ॥ ३ ॥

प्रचलदचिररोचिश्चारुगात्रे ! समुद्यत्-

सदसिफलकरामेऽभीमहासेऽरिभीते ! ॥

सपदि पुरुषदत्ते ! ते भवन्तु प्रसादाः,

सदसि फलकरा मेऽभीमहासेरिभीते ॥ ४ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (द्विपदीवृत्तम्)

व्यमुञ्चञ्चक्रवर्तिलक्ष्मीमिह तृणमिव यः क्षणेन तं,

सन्नमदमरमानसंसारमनेकपराजितामरम् ।

द्रुतकलधौतकान्तमानमतानन्दितभूरिभक्तिभाक्-

सन्नमदमरमानसं सारमनेकपराजितामरम् ॥ १ ॥

स्तौति समन्ततः स्म समवसरणभूमौ यं सुरावलिः,

सकलकलाकलापकलिताऽपमदाऽरुणकरमपापदम् ।

तं जिनराजविसरमुज्जासितजन्मजरं नमान्यहं,

सकलकला कलाऽपकलितापमदाऽरुणकरमपापदम् ॥ २ ॥

भीममहाभवाब्धिभवभीतिविभेदि परास्तविस्फुरत्-

परमत्तमोहमानमतनूनमलं धनमधवतेऽहितम् ।

जिनपतिमतमपारमर्त्यामरनिर्वृतिशर्मकारणं,

परमत्तमोहमानमत नूनमलङ्घनमधवतेहितम् ॥ ३ ॥

याऽत्र विचित्रवर्णविनतात्मजपृष्ठमधिष्ठिता हुतात्-

समतनुभागाविकृतधीरसमदवैरिव . धामहारिभिः ।

तद्विदिव भाति सान्ध्यघनमूर्धनि चक्रधराऽस्तु सा मुदे-
ऽसमतनुभा गवि कृतधीरसमदवैरिवधा महारिभिः ॥ ४ ॥

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

१ (रुचिरावृत्तम्)

मुदस्तनुं प्रवितर मलिनाथ ! मे,
प्रियङ्गुरोचिररुचिरोचितां वरम् ।
विडम्बयन् वररुचिमण्डलोज्ज्वलः,
प्रियं गुरोऽचिररुचिरोचिताम्बरम् ॥ १ ॥
जवाद् गतं जगदवतो वपुर्व्यथा-
कदम्बकैरवशतपत्रसं पदम् ।
निजोत्तमान् स्तुत दधतः स्रजं स्फुरत्-
कदम्बकैरवशतपत्रसम्पदम् ॥ २ ॥
स सम्पदं दिशतु जिनोत्तमागमः,
शमावहन्नतनुतमोहरोऽदिते ।
स चित्तभूः क्षत इह येन यस्तपः-
शमावहन्नतनुत मोहरोदिते ॥ ३ ॥
द्विपं गतो हृदि रमतां दमश्रिया,
प्रभाति मे चकितहरिद्विपं नगे ।
भटाङ्गये कृतवसतिश्च यक्षराद्,
प्रभातिमेचकितहरिद् विपन्नगे ॥ ४ ॥

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

१ (नर्कुटकवृत्तम्)

जिनमुनिसुव्रतः समवताज्जनतावनतः,

स मुदितमानवा धनमलोभवतो भवतः ।

अवनिविकीर्णमादिषत यस्य निरस्तमनः-

समुदितमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥ १ ॥

प्रणमत तं जिनव्रजमपारविसारिरजो-

दलकमलानना महिमधाम भयासमरूक् ।

यमतितरां सुरेन्द्रवरयोषिदिलामिलनो-

दलकमला ननाम हिमधामभया समरूक् ॥ २ ॥

त्वमवनताञ्जिनोत्तमकृतान्त ! भवाद् विदुषो-

ऽव सदनुमानसङ्गमन ! याततमोदयितः ।

शिवसुखसाधकं स्वभिदधत् सुधियां चरणं,

वसदनुमानसं गमनयातत ! मोदयितः ! ॥ ३ ॥

अधिगतगोधिका कनकरूक् तव गौर्युचिता-

ङ्कमलकराजि तामरसभास्यतुलोपकृतम् ।

मृगमदपत्रभङ्गतिलकैर्वदनं दधती,

कमलकरा जितामरसभाऽस्यतु लोपकृतम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुतिः ।

१ (शिखरिणीवृत्तम्)

स्फुराद्वेद्युत्कान्ते ! प्रविकिर वितन्वन्ति सततं,

ममायासं चारो ! दितमद् ! नमेऽबानि लपितः ! ।

नमद्भ्यश्रेणिभवभयभिदां हृद्यवचसा—

ममायासञ्चारोदितमदनमेघानिल ! पितः ! ॥ १ ॥

नखांशुश्रेणीभिः कपिशितनमन्नाकिमुकुटः,

सदा नोदी नानामयमलमदारेरिततमः ।

प्रचक्रे विश्वं यः स जयति जिनाधीशनिवहः,

सदानो दीनानामयमलमदारेरिततमः ॥ २ ॥

जलव्यालव्याघ्रज्वलनगजरुग्बन्धनयुधो,

गुरुर्वाहोऽपातापदघनगरीयानसुमतः ।

कृतान्तस्त्रासीष्ट स्फुटविकटहेतुप्रमितिभा—

गुरुर्वाऽहो ! पाता पदघनगरीयानसुमतः । ॥ ३ ॥

विपक्षव्यूहं वो दलयतु गदाक्षावलिधरा—

ऽसमा नालीकालीविशदचलना नालिकवरम् ।

समध्यासीनाऽम्भोभृतघननिभाऽम्भोधितनया—

समानाली काली विशदचलनानालिकवरम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

चिक्षेपोर्जितराजकं रणमुखे योऽलक्षसंख्यं क्षणा—

दक्षामं जन ! भासमानमहसं राजीमतीतापदम् ।

तं नेमिं नम नम्रनिर्वृतिकरं चक्रे यदूनां च यो,

दक्षामञ्जनभासमानमहसं राजीमतीतापदम् ॥ १ ॥

प्राव्राजीज्जितराजका रज इव ज्यायोऽपि राज्यं जवाद्,

या संसारमहोदधावपि हिता शास्त्री विहायोदितम् ।

यस्याः सर्वत एव सा हरतु नो राजी जिनानां भवा-
यासं सारमहो दधाव पिहिताशास्त्रीविहायोऽदितम् ॥२॥

कुर्वाणाऽणुपदार्थदर्शनवशाद् भास्वत्प्रभायास्त्रपा-

मानत्या जनकृत्तमोहरत ! मे शस्ताऽदरिद्रोहिका ।

अक्षोभ्या तव भारती जिनपते ! प्रोन्मादिनां वादिनां,

मानत्याजनकृत् तमोहरतमेश ! स्तादरिद्रोहिका ॥ ३ ॥

हस्तालम्बितचूतलुम्बिलतिका यस्या जनोऽभ्यागमद्,

विश्वासेवितताम्रपादपरतां वाचा रिपुत्रासकृत् ।

सा भूतिं वितनोतु नोऽर्जुनरुचिः सिंहेऽधिरूढोल्लसद्-

विश्वासे वितताम्रपादपरताऽम्बा चारिपुत्राऽसकृत् ॥४॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

मालामालानबाहुर्दधददधदरं यामुदारा मुदाऽऽरा-

लीनाऽलीनामिहाली मधुरमधुरसां सूचितोमाचितो मा ।

पातात् पातात् स पार्श्वो रुचिररुचिरदो देवराजीवराजी-

पत्राऽऽपत्रा यदीया तनुरतनुरवो नन्दको नोदको नो ॥१॥

राजी राजीववक्त्रा तरलतरलसत्केतुरङ्गचुरङ्ग-

व्यालव्यालमयोधाचितरचितरणे भीतिहृद् याऽतिहृद्या ।

सारा साऽऽराज्जिनानामलममलमतेर्बोधिका माऽधिकामा-

दव्यादव्याधिकालाननजननजरात्रासमानाऽसमाना ॥ २ ॥

सद्योऽसद्योगभिद् वागमलगमलया जैनराजीनराजी-

नूता नूतार्थधात्रीह ततहततमःपातकाऽपातकामा ।

शास्त्री शास्त्री नराणां हृदयहृदयशोरोधिकाऽबाधिका वा—
 ऽऽदेया देयान्मुदं ते मनुजमनु जरां त्याजयन्ती जयन्ती ॥३॥
 याता या तारतेजाः सदसि सदसिभृत् कालकान्तालकान्ता—
 ऽपारिं पारिन्द्रराजं सुरवसुरवधूपूजिताऽरं जितारम् ।
 सा त्रासात् त्रायतां त्वामविषमविषभृद्भूषणाऽभीषणा भी—
 हीनाऽहीनाऽथपत्नी कुवलयवलयश्यामदेहाऽमदेहा ॥ ४ ॥

अथ श्रीमहावीरजिनस्तुतिः ।

१ (अर्णवदण्डकवृत्तम्)

नमदमरशिरोरुहस्रस्तसामोदनिर्निद्रमन्दारमाला—
 रजोरञ्जितांहे ! धरित्रीकृता—
 वन ! वरतमसङ्गमोदारतारोदितानङ्गनार्यावलीलापदेहे—
 क्षितामोहिताक्षो भवान् ।
 मम वितरतु वीर ! निर्वाणशर्माणि जातावतारो—
 धराधीशसिद्धार्थधाम्नि क्षमालङ्कृता—
 वनवरतमसङ्गमोदारतारोदितानङ्गनार्याव ! लीलापदे
 हे क्षितामो हिताक्षोभवान् ॥ १ ॥
 समवसरणमत्र यस्याः स्फुरत्केतुचक्रानकानेकपद्मे—
 न्दुरुक्चामरोत्सर्पिसालत्रयी—
 सदवनमदशोकपृथ्वीक्षणप्रायशोभातपत्रप्रभागुर्वरा—
 राट् परेताहितारोचितम् ।
 प्रवितरतु समीहितं साऽर्हतां संहतिर्भक्तिभाजां भवाम्भोधि—
 सम्भ्रान्तभव्यावलीसेविता—

ऽसद्वनमदशोकपृथ्वीक्षणप्रा यशोभातपत्रप्रभागुर्वराराद्-
परेताहितारोचितम् ॥ २ ॥

परमततिमिरोग्रभानुप्रभा भूरिभङ्गैर्गभीरा भृशं विश्ववर्ये
निकायये वितीर्यात्तरा-
महतिमतिमते हि ते शस्यमानस्य वासं सदाऽतन्वतीता-
पदानन्दधानस्य साऽमानिनः ।
जननमृतितरङ्गनिष्पारसंसारनीराकरान्तर्निर्मज्जजनो-
त्तारनौर्भारती तीर्थकृत् !,
महति मतिमते हितेशस्य मानस्य वा संसदातन्वती ताप-
दानं दधानस्य सामानि नः ॥ ३ ॥

सरभसनतनाकिनारीजनोरोजपीठीलुठत्तारहारस्फु-
रद्रश्मिसारक्रमाम्भोरुहे !,
परमवसुतराङ्गजाऽऽरावसन्नाशितारातिभाराऽजिते !
भासिनी हारतारा बलक्षेमदा ।
क्षणरुचिरुचिरोरुचञ्चत्सटासङ्कटोत्कृष्टकण्ठोद्भटे संस्थिते !
भव्यलोकं त्वमम्बाऽम्बिके !,
परमव सुतरां गजारावसन्ना शितारातिभा राजिते
भासि नीहारतारावलक्षेऽमदा ॥ ४ ॥

पू. पं. श्रीहेमविजयजीगणिप्रणीता विजयनामा-यमकबद्ध-
स्तुतिचतुर्विंशतिका ।

अथ श्रीआदिजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

दिश सुखमखिलं नः, सीरसाधारणस्त्वं,
वृषभ ! रतरसायामीश ! मानं दधानः ।
सुरनरनिकरेण, स्तूयसे यः सदोद्यद्,
वृषभर तरसा यामी शमाऽऽन्दधानः ॥ १ ॥

सुजनजिनवराणां, स्तोममस्तस्मराणां,
ब्रज मघवलयाणां, तं त्रपात्रं पराणाम् ।
पवन इव पयोदं, योऽनयन्नाशमाशु,
ब्रजमघवलयाणां, तन्त्रपात्रं पराणाम् ॥ २ ॥

उचितमिह भवन्तं, सर्ववित्सार्वभौमाऽऽ-
गम ! तनु महतां मे, ध्यानमस्ताऽऽरभावम् ।
निखिलसुखनिदानं, कामितार्थैकदैवाऽ-
गमतनु महतां मेध्याऽनमस्तारभावम् ॥ ३ ॥

त्रिदशततिनता श्रीधाम चक्रेश्वरी सा,
जयति मुदितहृत् याताऽपमानाऽसमाना ।
प्रणमति नरराजिर्यां स्तुतध्वस्तदम्भाऽ-
जयतिमुदितहृद्याऽतापमाना समाना ॥ ४ ॥

१. कुरु । २. पूजयताम् । ३. आर-शत्रूणां समुदायसत्ता । ४. दीर्घ
ध्यानम् । ५. कामः । ६. सपूजा ।

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

मनसि मनसिजेशं, धेहि तीर्थाधिपं सत्-

तम ! जितमदमोहेऽसाध्वसं गेयशोभम् ।

अगतमनसमेणीदृग्गणे साम्यशर्मै-

तमजितमदमोहे, साध्वसङ्गे यशोभम् ॥ १ ॥

मनसि जिनवराणां, स्तोममस्ताभिमान-

स्मरतरसमदम्भं, देहिनां भो ! गतारम् ।

सुकृतवनविताने, वारिवाहं समूहाः,

स्मरत रसमदं भं^१देहिनां भोगतारम् ॥ २ ॥

निहितनिखिलशस्तं, ध्वस्तसद्रोहमोहा-

जि नमत महतारं, भेदि नानाऽऽमयानाम् ।

अनृतदृशि जनौघे, तस्थुषां हर्न्तुं नित्यं,

जिनमतमहताऽऽरम्भे दिनानामयानाम् ॥ ३ ॥

वितनु सुतनुसम्पत् !, रश्मिरूपाभिभूता-

शनिरतिरजिते ! शं, मे दुरापं कलाभा ।

नयनिगमनियोगैः, सेवमाना महर्षी-

शनिरतिरजितेशं, मेदुरा पङ्कलाभा ॥ ४ ॥

अथ श्रीशम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

पथि मथितदुरन्त-द्रोहमोहप्रसून-

ध्वज ! नय सहितेन !, पुण्यकान्ते सदैव ।

१. कल्याणकामिनाम् । २. अपहतः-अहतः आरम्भो येन तस्मिन्

जिन ! जनितशिवश्री-संगरङ्ग ! तुरङ्ग-

ध्वज ! नयसहिते नः, पुण्यकान्ते ! सदैव ॥ १ ॥

निवह ! जिनवराणां, श्रेयसा पीवराणां,

शुभवति रुचिरे नः, काममुद् रामतारे ।

भवतु भुवनवाहे, चातकानामिवेहाऽऽ-

शु भवति रुचिरेनः-काममुद्राऽमताऽऽरे ॥ २ ॥

वसतु तव रहस्यं, शर्म मेऽर्हद्विरां सत्-

कल यतिरति पाले, हृद्यमानं ददानम् ।

पशुपरिवृढभावं, यन्महाधैः सनाथं,

कलयति रतिपाऽऽले, हृद्यमानन्ददानम् ॥ ३ ॥

स्वदृशमसदृशं श्रीसाधुसङ्घेऽनघे चिद्-

वसुहृदि दुरितारे !, धीरमाता ! नवेहे ।

प्रकटितपटुकोपाऽऽटोपरूपस्वरूपाऽ-

व सुहृदि दुरितारे ! धीरमाऽतानवेहे ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

जनयतु कपिकेतो ! देव ! साऽन्तं वरीयः-

शम ! नतव सुधा भो ! ज्यानिकामाऽनयानाम् ।

जगति दुरधिगम्यां, मूर्तिमर्चन्त्यमाया-

शमन ! तव सुधाभोज्या निकामाऽनयानाम् ॥ १ ॥

विजितकुमतगर्वं, सर्वविद्वृन्द ! चञ्चत्-

करमहमतिवित्तं, ज्ञाऽऽनताऽरागधीरम् ।

हृदि मुदितमनस्कं, त्वां बहे शालिलीलाऽऽ-

करमह ! मतिवित्तं, ज्ञानताराऽगधीरम् ॥ २ ॥

पिबत विबुधधुर्या !, कर्णपणैर्जिनानां,

समयममृतकल्पं, वित्तमानाऽञ्चितानाम् ।

खिलसदतिशयश्रीभोगयोगैः सदैवाऽ-

समयममृतकल्पं, वित्तमानां चितानाम् । ॥ ३ ॥

नलिनमलिनिवासं, साधुसार्थं स्तुवन्तीं,

नम दमरसमेतां, कालिकां तामुदारम् ।

हरिहरिणदृशो यां, भाग्यभाजं भजन्ते,

नमदमरसमेतां, काऽऽलिकान्ता मुदाऽरम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

मनुज ! जिनमजन्याऽ-जेयमाऽऽत्मीयचित्तेऽ-

व सुमतिमतमाऽऽन-न्दानवाऽऽसङ्गतारम् ।

नमदमरनरेशश्रेणिसंसेविताङ्घ्रिं,

वसुमतिमतमानं, दानवासं गताऽऽरम् ॥ १ ॥

निजहि चयमघाना-मर्हतां व्रात सम्पत्-

प्रद ! रजनिनिभानां, विश्वपद्मांशुकानाम् ।

वचनमहत् तेषां, हारिणामाम्रपुष्प-

प्रदरजनिनिभानां, विश्वपद्मां शुकानाम् ॥ २ ॥

जिनवचन ! भवाब्धौ, मज्जतामङ्गभाजां,

भव जनितरसाऽऽयं, तत्त्वमाऽऽलम्बनाय ।

दिशसि गृहमपास्य, प्रस्थितानामचेतो-

भवजनि तरसाऽयं, तत्त्वमालं वनाय ॥ ३ ॥

कुरु रिपुमलकौधैः, सा महाकालि नुत्रां-

जनरुचिरमहीनाऽ-भङ्गतापं नवेहे ! ।

युवतिततिषु रूपं, ते यशः प्राप गौक्षी-

जनरुचिरमहीनाऽऽ-भं गतापऽऽद् नवेहे ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

प्रहरतु हरिपीठं, ते स्थितं वर्ष्म पद्म-

प्रभ ! मम तरसाऽलङ्कृत्य वित्तात् ! मोहम् ।

यद्भजत विभूतिः, शालिबालप्रवाल-

प्रभममतरसाऽलं, कृत्यवित्ता तमोहम् ॥ १ ॥

सृजतु जिनवराऽऽवः, पादयुग्मं नतज्ञाऽऽ-

वलि कमलमतं द्रावं दिताऽऽमं त्रपात्रैः ।

कुलिशमिव गिरीणां, द्रागरीणामृषीशै-

बेलिकमलमतन्द्रा !, वन्दिता ! मन्त्रपात्रैः ॥ २ ॥

जनय जिनवराणां, स्वं मनो ध्वंसिताऽऽगो-

गिरि सुरमहितायां, सज्जनाऽनापदायाम् ।

युगपदखिललोकाऽ-स्तोकहर्षप्रदायां,

गिरि सुरमहितायां, सज्जनानापदायाम् ॥ ३ ॥

वरमचरतरश्री ! रच्युते ! नः प्रनष्टां,

धनुतरतिरमाना, शंस नामाऽयदे हे ! ।

१. गणधरहितायाम् ।

सपदि शिरसि हस्तं, नाप्ययस्या अघं सद्-
धनुतरतिरमानाशंसनामायदेहे

॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

सततमतिलसन्त्या, कायकान्त्याऽस्तकार्त-

स्वरमहसमवाऽलं, स्वस्तिकान्तं सुपार्श्वम् ।

हृदि विदितनिकामाऽस्तोकलोकं गभीर-

स्वरमहसमबालं, स्वस्तिकाऽन्तं सुपार्श्वम् ॥ १ ॥

जिनगणमितमीहे, भेदिनं पथ्यपेतै-

नसि तमहसमारं, भागशं बन्धनानाम् ।

गृहमिव यकमाऽऽहु-भीमताकान्तताऽस्ते-

नसितमहसमाऽऽर-म्भाऽगशम्बं धनानाम् ॥ २ ॥

सृजतु जिनवचो वः, सत्फलं स्वान्तभूमा-

विह तदरममायं, ज्ञानकन्दं भवन्तम् ।

यदवति हरदुच्चै-र्दण्डयद्वादिलोकं,

विहतदरममाऽऽयं, ज्ञानकं दम्भवन्तम् ॥ ३ ॥

नमत नमदमर्त्याऽशेषरामाभिरामां,

गजगतिमुदिताशां, तामुदाराममानाम् ।

अनिशमिह सुपार्श्व-स्वामिमूर्तिं नमत्यं-

ग ! जगति मुदिता शान्ता मुदा राममानाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

विदधतमखिलानां, शर्मणां देवचन्द्रां—

क ! विहितमहमाला ! पाऽऽर ! केलीनमाऽऽयम् ।

गहनभवपयोधौ, यानपात्रं स्तुवे त्वां,

कविहितमहमाऽऽलाऽपारकेऽलीनमायम् ॥ १ ॥

जिननिकर ! मुनीनां, मण्डलं खण्डितांहः—

समर ! सकलमत्याभाऽव विद्यातरोग ।

प्रवरविदुरवीथ्या, वन्दितांहे नितान्ताऽ—

समरस कलमत्या, भाववित् ! यातरोग ॥ २ ॥

स्थितममृतपदे त—द्रातु जैनं वचो वः,

कमलमनवमाऽऽये, भीमहीने हितार्थम् ।

धृतिवनमभनगयत्, शृण्वतां नाऽङ्गिनां सत्—

कमलमनवमायेभी महीनेहितार्थम् ॥ ३ ॥

सफलयतु जनानां, दीप्तिभिर्दीपयन्ती,

शृकुटिरसिकराऽऽमा—शा मघोना सदाना ।

कृतनुतिररिघाते, विभ्रती वक्त्रमुद्यद्—

शृकुटि रसिकरामाऽऽ—शामघोना सदाना ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

सुविधिरवधिरेन—श्छेदिनां वः स पाया—

दमृतरुचिरकामोदारधीरस् तमोहः ।

मुनिमनुजमनोऽब्धि, -प्रीणने यः सदाऽऽसी-
दमृतरुचिरकामो-दारधीरस्तमोहः ॥ १ ॥

प्रमुखमृषिसमूहे, तं जिनौघं ददानं,
नमत लसदये शं, मानवा ! ^१धामवामम् ।

अभजत भगवन्तं, यं सुखश्रीर्भवात्यो-
नमतलसदयेशं, मानबाधाऽऽमवामम् ^२ ॥ २ ॥

भवपयसि गभीरे, मज्जतां रक्षणार्थं,
मत घनरसमर्थं, सज्जपङ्के बलेन ।

भगवदभिहिताना-मागमानागमाना-
मतघनर ! समर्थं, सज्जपं केवलेन ॥ ३ ॥

हरतु सुरवधूभिः, शोभमाना कलाभाऽ-
गविनयमहितानां, भासमाना सुतारा ! !

निकरमृषिवराणां, याऽस्तवीदस्तवैरा,
गवि नयमहितानां, भाऽसमाना सुतारा ॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

दलति वचसि लक्ष्म्या, शीतलाऽस्मिंल्लसद्वा-
गुरुतरसि तवाऽऽवे-हीन ! मा नेतरागः ^३ । ^४

अजनि जनितचेतो, यत्र सङ्घोऽङ्गभाजां,
गुरुतर ! ^५सितबाधे, हीनमानेतरागः ^६ ॥ १ ॥

१. तेजोभिर्मनोज्ञम् । २. पराङ्मुखम् । ३. हे प्रापक ! । ४. आगः-अपराधम् ।
५. कीलितबाधे । ६. वीतरागः ।

भजतु जिनसमाजं, प्रीतिपीनो जनोऽर्च्य-

क्षणदममहताऽऽशं, ^१कामवामं सदाऽऽयम् ।

न यदभिहितमत्र, श्रूयते ध्वस्तमोह-

क्षणदममहताऽऽश-ङ्काऽऽमवामं सदाऽऽयम् ॥ २ ॥

सपदि भगवदुक्तेः, सूत्रपाठे मनोऽस्ता-

घ ! नर ! ^२मदय माया-मोहदे हे ! सवर्णे ।

अतिसरससतत्त्वं, यत्र तत्त्वं विरेजे,

घनरमदयमाऽऽया-मोहदेहे ! ऽसवर्णे ॥ ३ ॥

जनयतु जनराजीं, साऽस्तशोकामशोका !,

भ्रमरहितमताऽपा-ऽऽमोदिता लाभदेहा ।

प्रतिदिनमधितष्ट्रौ, नीरजं नीरजाक्षा,

भ्रमरहितमतापा-ऽऽमोदि तालाऽऽभदेहा ॥ ४ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

भवतु भगवतेऽस्मै, द्राग् नमस्तप्तचामी-

कररुचिरकराय, ^३श्रेयसे सर्वदा नः ।

अभवदभवहेतु-र्यः सतां शस्तसम्पत्-

कररुचिरकराय, श्रेयसे सर्वदानः ॥ १ ॥

हृदि ^४वहत जिनेन्द्र-व्रातमायोज्य हस्ता-

विह तमरणमार-म्भाऽतमाऽऽयाऽसमोहे ।

वहनमिव गभीरे, प्रोचिरे यं भवाब्धौ,

विहतमरणमारं, भान्तमाऽऽयासमोहे ॥ २ ॥

१. कामवत् मनोज्ञम् । २. हर्षयुक्तं कुरु । ३. श्रेयांसजिनाय । ४. स्मरत

परिचितिमुचितश्री-शोभनानां जिनानां,

जनय ^१मदरमाया, हारिणा माऽऽगमेन ।

सममसमशमानां, केलिगेहेन विद्वज्-

जन ! यमदरमायाहारिणामागमेन ॥ ३ ॥

मम समसुखलक्ष्म्याः, सा सुरी नूतनाष्टा-

पदशुचिरतिरामां, मानवी रातु लाभम् ।

अभजदिह महत्त्वं, याऽमरीपर्षदीताऽऽ-

पदशुचि रतिरामा, मानवीराऽतुलाऽऽभम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

नम तमसुमदाले !, तीर्थनाथं प्रमोदा-

दयि ! ततरममान-न्दाऽऽरधीरा जयाऽऽयम् ।

त्रिदशतरुमिवोर्वी, स्वगिरे स्म प्रसूते,

दयिततरममानं, दारधीरा जया यम् ॥ १ ॥

जिननिचय ! नयानां, रातु तद् युष्मदङ्घ्रयो-

रपरुष ! मम लाभं, द्वन्द्वमालाऽऽमकान्त ! ।

अमृतमिव रुजालीं, हन्ति सर्वा यदुच्चै-

^२रपरुषममलाऽऽभं !, द्वन्द्वमालामकान्त ! ॥ २ ॥

समय ! सह सहस्वी, संस्तवः स्ताश्चयानः,

सदयनरमतेनाऽ-नीतिचारो जिनानाम् ।

मनसि मुनिवराणां, यत्र संसक्तचेताः,

^४सदयन ! रमते ना, नीतिचारोऽजिनानाम् ॥ ३ ॥

१. प्रमोदश्रियः । २. लक्ष्म्यागमेन । ३. कामं मृदुलम् । ४. शोभनमार्गः ।

सृजतु सपदि चण्डा !, सा निधीनां प्रदात्र्युच्-
 चतुरगमधियाता-ऽपाऽऽपदं मा नवानाम् ।
 वरतररतिराल्या, गीयते या गुणानां,
 चतुरगमधियाऽता-पा पदं मानवानाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

भवपयसि पतन् द्राग्, घ्नन्तमाऽऽपत्कृशानौ,
 विमलमहममानां, राजिमाऽऽलम्बनाय ।
 शरणमनुसरामि, स्वामिनं कान्दिशीको,
 विमलमहममानां, राजिमालं वनाय ॥ १ ॥

जहि सहितजिनेश-व्यूह ! सर्वत्र दुष्टाऽऽ-
 रमरमहितसङ्घा-तं द्रवाऽऽधार ! हीन ! ।
 मुदितमुनिमनस्क-श्चारुवाचां विचारै-
 रमरमहितसङ्घा-ऽतन्द्र ! बाधाऽऽरहीन ! ॥ २ ॥

श्रुतमवतु समूहं, व्याकुलं तज्जिनेन्द्राऽ-
 मिहितमुदितमाऽऽयं, दर्पकोपाऽऽपदा नः ।
 न हि हृदयमभैत्सीत्, शृण्वतां यत्कामाऽ-
 मि हितमुदितमायं, दर्पकोऽपापदानः ॥ ३ ॥

नतिमति विजये ! त्वं, वृन्दमेनश्चयेनाऽ-
 व शमिषु रहितानां, मानवानां सभानाम् ।
 अगतिमकृत शक्तिं, यत्करस्थः सदैवाऽ-
 वशमिषुरहितानां, मानवानां सभानाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

जिनमनघमहं तं, नौमि कर्पूरपूरैः,

सततमलमनन्तं, योगिराजं ^१समाऽऽनम् ।

अलममलमतीनां, मान्यया जेतुमत्राऽऽ^३-

स ततमलमनन्तं, यो गिराऽऽजं समानम् ॥ १ ॥

कलुषमिह भवन्न-स्तीर्थकृत्वृन्द ! हृद्भू-

रजनिपतितमो ह-न्त्वाशु भावं दिताऽऽरम् ।

यतिततिरतिरम्या, प्राप्य यन्निर्जरौघै-

रजनि पतितमोहं, त्वा शुभा वन्दिताऽऽरम् ॥ २ ॥

स्मर मनसि जिनानां, तं नयैर्दुःप्रवेशं,

पिहिततमसमाधि-प्राणनाशं कृतान्तम् ।

जगति गतिरनर्घ्या, ध्वंसमानेन येनाऽऽ^४-

पि हिततमसमाधि, प्राणनाशं कृतान्तम् ॥ ३ ॥

सुखय निखिललोके, देव ! देवीनिषेव्यां-

कुशि ! वरतरनामा-तापदाना ! मदेहा ! ।

व्यसनविसरजात-व्यासया व्याकुलं त्वं,

कुशिवरतमना ! मा-ताऽऽपदाऽनामदेहा ! ॥ ४ ॥

अथ धर्मनाथजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

समुदि हृदि वहामि, त्वामहं धर्म ! वज्र-

ध्वज ! नवलसमानं, सुव्रताऽऽयं समोहम् ।

१. कर्पूरतुल्यश्वासम् । २. अमलमतीनां-गणधराणाम् । ३. दिदीपे । ४. लब्धा ।

जगदधिपमसूत, घ्नन्तमेनो नताऽर्च्याऽ-

ध्वजन ! बलसमानं, सुव्रता यं समोहम् ॥ १ ॥

विबुधभरवराः ! वः, स्तौतु राजीं जिनानां,

धिषणकविसमानां, गौरकामाऽबलानाम् ।

वचनमभिदधुर्ये, भाजनं हृष्टराजद्,

धिषणकवि समानां, गौरकामा बलानाम् ॥ २ ॥

वचनमपचिनोतु, प्रोक्तमाऽऽप्तेन वस्तद्-

विदितमदमलाभं, दानिधीरेण नेत्रा ।

यतिपतिततिरन्तः, शुद्धिबीजेन येनाऽऽ-

वि दितमदमलाऽभ-न्दाऽनिधीरेणनेत्रा ॥ ३ ॥

पद्युगलमपाऽऽपत्, पातु कन्दर्पिके ! हेऽ !,

निमिषमहितमुर्वी-मङ्ग ! लाभाऽवदाते ! ।

निखिलमधिगताया, हन्ति यस्या मनिषाऽ-

निमिषमहितमुर्वी, मङ्गलाऽभावदा ते ॥ ४ ॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

प्रतिदिनमुदितानां, सन्तु नस्ते मनोज्ञे-

क्षणनयन ! गवाऽऽरे-कान्त ! पुण्यानि शान्ते ! ।

अतिशयततिरासी-द्यस्य पार्श्वे प्रदत्त-

क्षणनयनगवारे !, कान्तपुण्याऽनिशान्ते ! ॥ १ ॥

जनमिममवतात् स्वे, श्रीजिनानां चयोऽर्घ्यैः^४,

स पदि सुरसमूहै-रामयामोदितानाम् ।

१ आवि-प्रीणिता । २ सन्तुष्टानाम् । ३ हे नगवारे !-वृक्षेषु जल ! । ४ शुभै

न हृदि पदमधाद्यः, प्राणीनां पूजितांहिः,

सपदि सुरसमूहै-रामयाऽमोदितानाम् ॥ २ ॥

हरतु हतदृशां सा, सार्ववाग्गर्वमालाऽऽ-

वलनिभविहिताना-मक्षमोहाऽऽदराणाम् ।

अहत हृदि गताया, सन्ततिर्धीमतां धी-

वलनि भविहिताना-मक्षमोहा दराणाम् ॥ ३ ॥

मनसि सुखमशेषं, त्वं सतां संस्तुता साऽ-

मलिनि कर मघोना, धाम निर्वाणि ! नीतेः ।

दलति कमलमेता, स्थाम यौकः कलीना-

मलिनिकरमघोना, धामनिर्वाणिनीतेः ॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

भगवति रतिरुच्चै-रस्तु तस्मिन् हिते श्री,

भुवि भववति धीरे-ऽजेयसारे सदा मे ।

विदधति दधिशुद्धं, ध्यानभिद्धाऽस्तपद्मा-

भु विभववति धीरे-जेऽयसारेऽसदामे ॥ १ ॥

चरणयुगमयौघै, रातु तेषां तदाऽऽज्ञा-

वलनि कृतिनि दानं, पुण्यमानां चित्तानाम् ।

वचनमसुखमुच्चै-रर्हतां हन्ति दोषाऽऽ-

बलि निष्कृतिनिदानं, पुण्यमानाश्चित्तानाम् ॥ २ ॥

सृजतु भगवतां शं, वाणिगुम्फो जनौघ-

न्निह तव लयशोभं, दानिदोषाकराणाम् ।

विदधदसुदृशां द्राग्, वृन्दमाप्तेषु योऽदा-

न्निहतवलयशो भं-दानि दोषाऽऽकराणाम् ॥ ३ ॥

धितरतु जनतासु, श्रीबले ! धीबलस्याऽऽ-

सु हृदिह तव लाभं, सारवेगेऽयकान्ते ! ।

रचयसि रिपुपूंगं, या स्थिता त्वं ^१पयोमूक्-

सुहृदि हतबलाभं, ^२सारवे गेयकान्ते ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

मनसि जिनमृषीणां, श्रेणि ! तं रक्ष साक्षा-

दरमघबलयाना, मुक्तिरङ्गाऽक्षराणाम् ।

श्रवणरुचिमकार्षि-द्यस्य राङ्गां सुभोगाऽऽ-

दरमघबलयाना-मुक्तिरङ्गाक्षराणाम् ॥ १ ॥

असुमतिसुखमूलं, ते जिनेन्द्राः ! श्रियश्चिद्-

वति भवत नुताया, मानसङ्गा ^५नदीनाः ।

जगद नरि निदानं, ये प्रसन्नं सदैवाऽ-

वति भवतनुताया, मानसं गा^५ न दीना ॥ २ ॥

स्वहृदि समयमुक्तं, वल्लभं साधुराजा-

मव तमसवशानां, नागराऽजेन सार्थम् ।

अतनुत महितो यः, सप्रकाशं जनाना-

मवतमसवशानां, नागराजेन सार्थम् ॥ ३ ॥

रचय सुभगभावं, धारिणीं तां जिताङ्गाऽ-

नलस ! दृशि ! महीला-सु प्रकाशमितासु ।

अहितततिषु यस्या, लेखलेखा बभूवाऽ-

नलसदृशि ^६महिला-सुप्रकाशाऽमितासु ॥ ४ ॥

१ मयूरे । २ शब्दायमाने । ३ °विलास° । ४ सागराः । ५ वाचः । ६ महती ईडा यस्या

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

सृज सुखमखिलं मे, मल्लिनाथ ! प्रकोपे-

रणरणकमलाऽऽली-नाग ! तापाऽपमान ! ।

रतिरजनि मुनीनां, यन्मुखे पूरितैः-

रणरणकमलाऽऽली, नाऽगताऽपापमान ! ॥ १ ॥

स भवतु जिनसार्थः, शर्मणेऽकर्मणे ३सद्-

विभवरजनिनेताऽऽपन्नयामोऽदिताय ।

नतिरमरगणेनाऽ-कारि यस्मै विराजद्-

विभवरजनिनेताऽऽपत् नयाऽऽमोदिताय ॥ २ ॥

पथि नयतु विमुक्ते, साऽऽर्हतां गीः प्रकामाऽ-

समसमितिमितानां, श्रेयसां मा लयानाम् ।

विधिरजनि यतीनां, यत्र दिग्भिर्गतांहः-

समसमितिमितानां, श्रेयसां माऽऽलयानाम् ॥३॥

प्रकुरु ५ भुजगभर्तुः, स्थायि धर्मे मनस्त्वं,

मम रमणि ! सवर्णे, पुण्यहृद्यातमाया ! ।

हितद्वगसि नितान्तं, बोधिदाने जनाना-

ममरमणिसवर्णे !, पुण्यहृद्यास्तमा या ॥ ४ ॥

१ औत्सुक्यम् । २ अविद्यमानौ । ३ गणधराणां चन्द्रः । ४ अखण्डिताय ।

५ धरणेन्द्रस्य । ६ पूतं मनो यस्याः सा । ७ नास्ति पातकं यस्याः सा ।

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

जन ! मनसि वह त्वं, सुव्रतं नुन्ननव्यां—

जनमहसमलोभं, गोत्रधीरोर्जिताऽऽभम्

अभजद्दृषिसमाजो, यं जिनं प्रीतधीमज्—

जनमहसमलोऽभङ्गोऽत्र धीरोऽर्जिताऽभम् ॥ १ ॥

वसतु वशिवराः ! सा, राजिरिद्धा जिनानां,

मनसि शमवशानां, वोऽधिकाऽऽमन्ददाना ।

समजनि शिवमार्गे, या समूहे मुनिना—

मनसि शमवशानां, बोधिकामं ददाना ॥ २ ॥

रविमिव कुरु गुम्फं, तं तमोऽघ्नं जिनोक्तेः,

श्रवसि महदया या, मोदिताऽमर्त्यचक्रम् ।

यदधिगतिरनैषी—दध्वनि प्रीतवृद्ध—

श्रवसि महदयायामोदिता मर्त्यचक्रम् ॥ ३ ॥

वितरतु नरदत्ता, सा नवीना मुनीनां,

सदसि मम रमा न्या—यातताऽपाक्षमाऽऽला ।

व्यरुचदिह दधाना या, धियं वैरिवली—

सदसिममरमान्या, याततापाऽक्षमाला ॥ ४ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

विजयसुत ! भवान् घ्नन्, सिद्धये नः स भूया—

दरितमसि महीनः, पङ्कजातं सदाऽऽयः ।

१°निर्जिन०। २ अमर्त्या एव कोकाः येन तम् । ३ इन्द्रे ।

शमिषु सुचिति तिष्ठन्, वक्त्रवातैः सृजंस्त्वं,
दरितमसि महीनः, पङ्कजातं सदा यः ॥ १ ॥

१

भवकृतिषु नमौघं, तं जिनानां चरित्राऽ-
सुमनसमबलानां, मालसद्विभ्रमाणम् ।
न दृग् नयदमार्गं, यं चिरं प्रीतभूयः-
सुमनसमबलानां, ^२मालसद्विभ्रमाणम् ॥ २ ॥

वचनमवदनिन्द्यं, तज्जिनानां जनौघाऽऽ-
शु गमनयदमानञ्चाऽरुजं भाहितानाम् ।
अभिमतमवसानं, यत्पिनाकीव पुष्पा-
शुगमनयदमानं, चारु ^३जम्भाऽहितानाम् ॥ ३ ॥

भव सुरतरु रिद्धं, साधुवृन्दं स्तुवन्ती,
रतिकरकरवालाऽ, नीति गान्धारि ! दाने ।
अभवदिह मराले-संस्थिता या क्षमोच्चै-
रतिकरकरवालाऽ-नीतिगान्धाऽऽरिदाने ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

तिलकसम ! तदस्तु, प्रीतये पादपद्म,
मदनबलयमारे !, राम ! नेमे ! यदूनाम् ।
श्रियममरवरेण्यै-र्विदुमाणां सृजत्ते,
मदनबलयमारे !, राम ! नेमे यदूनाम् ॥ १ ॥

१ संसारकृत्येषु । २ दम्भेन शोभना विभ्रमाः यासाम् । ३ शक्राणाम् ।
४ नयरहितो गर्वसमूहो ये च तेऽरयः तेषां खण्डने इत्यर्थः ।

मम भवतु जिना ! वः, संचये धीर्गतांहो-

विकृतिनिभयमानां, भो ! जराऽजेयसारे ।

स्वहृगसुमति येन, प्रीतिपात्रं सदेवाऽऽ-

वि कृतिनि भयमानाऽम्भोजराजेऽयसारे ॥ २ ॥

कुरु समय ! जिनानां, स्वं प्रसादं समे क्रुद्-

वसतिपतितमानन्दाऽऽयिनं पुण्यवर्ण ! ।

हृदि दधदपवर्गेऽ-यं जनस्त्वां सुखानां,

वसति पतितमानं,-दायिनं पुण्यवर्ण ! ॥ ३ ॥

सुकृतवति मयि त्वं, सा स्वचेतोऽम्ब ! विघ्नाऽऽ-

वलिनिघनमघोनाऽ-वाऽरणाऽरौद्रवेरे ! ।

स्थितवति नृगणेन, स्तूयसे या महीयो-

वलिनि घनमघोना, वारणारौ द्रवे ! रे ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

तनुमतिमहिमाह्वयः, सोऽस्तु पार्श्वः परश्री-

पद्मलमतिराजी, या मिनीनो महाय ।

गृहमणिरिव योऽभूत्, भूरये हृत्स्थितोऽस्ता-

पद्मलमतिराजी-यामिनीनो महाय ॥ १ ॥

१ निभः-कपटः । २ भाग्येन प्रधाने । ३ कोपशशिराहुम् । ४ सिंहेः ।

५ द्रवे-नर्मणि, इरा-वाग् यस्या तत् सं । ६ प्रकाशाय । ७ कलहयामिनी-सूर्यः ।

विदधतु दमिवृन्दं, प्रीणयन्तः स्वरीशै-

र्जगदुरुदयमाप्ता-स्ते नता रामपार्श्वम् ।

रविरुच इव मार्गामार्गयोर्भेदमुच्चै-

र्जगदुरुदयमाप्ताः, स्तेनताऽऽरामपार्श्वम् ॥ २ ॥

जगदवतु मतार्था, वाग् जिनानां विराजत्-

भुजगतिचरणानां, साऽधुताऽऽभा सुराणाम् ।

मतिमुदयमनैषीद्यद्रहस्यं हृत्श्री-

भु जगति चरणानां, साधुताभासुराणाम् ॥ ३ ॥

शिरसि सृज सतां स्वं, श्रीकरं शर्म पद्मा-

वति ! जननि ! करं साऽरं सदाऽऽभं ददाना ।

सुतमिव भवती या, पुण्यभाजं गुणाढ्याऽ-

वति जननिकरं सारं सदा भन्ददाना ॥ ४ ॥

अथ श्रीमहावीरजिनस्तुतिः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

जिनमवृजिनभीशं, तं स्तुतं त्रैशलेयं,

चरममभवदारं, ज्ञातसिद्धार्थजातम् ।

बलवदपि न जेतुं, यं समर्थः समस्तोच्चै-

चरममभवदाऽऽरं, ज्ञातसिद्धार्थजातम् ॥ १ ॥

तमनुसर शरण्यं, स्तोमभीशं जिनानां,

जन ! कमलसमाऽऽनं, सोमवाचंयमानाम् ।

१ परशुसमूहम् । २ महत्कारण्यम् । ३ सर्वदेवेभ्यः प्रौढा रम्या यस्य ।

४ सत्कीर्ति° ।

यमृभुविभुरनसी-त्दोषमुज्झन्तमेनो-

जनकमलसमानं, सोमवाचं यमानाम् ॥ २ ॥

प्रवचन ! वचनश्री-सिद्धयेऽस्मासु भूयाः,

भविकमलसदंशो !, हृद्यवर्णाऽङ्गजालम् ।

हरदनवधि यस्यै-कोऽपि विश्वस्य तत्त्वद्-

भविकमलसदंशो, हृद्यवर्णाऽङ्गजाऽऽलम् ॥ ३ ॥

सजतु सुखमशेषं, साऽऽशु सिद्धायिका नः,

स्तनयमहितमुक्ता, पुण्यधीरेणेत्रा ।

अभजदभिनतं या, स्वर्गिणां ज्ञातराज-

स्तनयमहितमुक्ता, पुण्यधीरेण नेत्रा ॥ ४ ॥

पू.पं. श्रीमेरुविजयजीगणिप्रणीता-यमकवद्ध-श्रीजिनानन्द-

स्तुतिचतुर्विंशतिका ।

अथ श्रीआदिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

आनन्दमन्दिरमुपैमि तमृद्धिविश्व-

नाभेय ! देवमहितं सकलाभवन्तम्

लब्ध्वा जयन्ति यतयो भवयोधमादौ,

नाभेयदेवमहितं सकला भवन्तम् ॥ १ ॥

तं तीर्थराजनिकरं स्मर मर्त्य ! मुक्तं,

पद्मेक्षणं सुमनसां प्रमदा दरेण ।

१. कर्पूरवत् वाष्प यस्य तम् । २ सूर्य ! । ३ शिवम् । ४ स्तनद्वयधृतमुक्ता-फलानि यस्या ।

वृष्टिं व्यधुर्विविधवर्णजुषां यदंघ्रि-	
पद्मेऽक्षणं सुमनसां प्रमदादरेण	॥ २ ॥
चित्ते जिनप्रवचनं चतुराः ! कुरुध्वं,	
सद्वेतुलाञ्छितमदो दितसाङ्गजालम् ।	
यत् प्राणिनामकथयद् वरवित्तिलक्ष्मीं,	
सिद्धेऽतुलां छितमदोदितसाङ्गजालम्	॥ ३ ॥
सा मे चिनोतु सुचिरं चलचञ्चुनेत्रा,	
चक्रेश्वरीमतिमतान्तिभिरम्मदाभा ।	
या हन्ति हेलिरुचिवद् विलसन्नितम्ब-	
चक्रेश्वरी मतिमतां तिमिरं मदाभा	॥ ४ ॥

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्ताम्)

सद्युक्तिमुक्तिरुणीनिरतं निरस्त-	
रामानवस्मरपरं जितशत्रुजातम् ।	
अन्तर्जवेन विजयाङ्गजमात्तधर्म-	
रा मानव ! स्मर परं जितशत्रुजातम्	॥ १ ॥
विश्वेश्वरा विशसनीकृतविश्वविश्वा-	
वामप्रतापकमलास्ततमोविपक्षाः ।	
निघ्नन्तु विघ्नमघवन्तमनन्तमाप्ता,	
वामप्रतापकमलास्ततमोविपक्षाः	॥ २ ॥
पीयूषपानमिव तोषमशेषपुंसां,	
निर्मायमुच्चरणकृद् भवतो ददानम् ।	
ज्ञानं जिन ! प्रवचनं रचयत्वनल्पं,	
निर्मायमुच्चरणकृद् भवतोददानम्	॥ ३ ॥

श्रेयःपरागनलिनी नयतां नवाङ्गी,
 सा मे पराऽजितबला दुरितानि तान्तम् ।
 कल्याणकोटिमकरोन्निकरे नराणां,
 सामे पराजितबलाऽदुरिता नितान्तम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीशम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

या दुर्लभा भवभृतामृभुवल्लीव,
 मानामितद्रुममहिमाभ ! जितारिजात ! ।
 श्रीशम्भवेश ! भवभिद् भवतोऽस्तु सेवा--
 ऽमाना मितद्रुममहिमाभ ! जितारिजात ! ॥ १ ॥
 नाशं नयन्तु जिनपङ्कजिनीहृदीशा,
 निष्कोपमानकरणानि तमांसि तानि ।
 ज्ञानद्युता बहुभवभ्रमणेन तप्त--
 निष्कोपमानकरणानि नितमांसितानि ॥ २ ॥
 सिद्धान्त ! सिद्धपुरुषोत्तमसंप्रणीतो,
 विश्वावबोधक ! रणोदरदारधीरः ।
 भव्यानपायजलधेः प्रकटस्वरूप--
 विश्वाऽव बोधकरणोऽदरदारधीरः ॥ ३ ॥
 माकन्दमञ्जरिरिवान्यभृतां भैर्या,
 देवैरसेवि दुरितारिरसावलक्षा ।
 दारिद्र्यकृन्मम सपत्नज्ञनेऽतिदुःख--
 देवैरसे विदुरितारिरसा वलक्षा ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

निःशेषसत्त्वपरिपालनसत्यसन्धो,

भूपालसंवरकुलाम्बरपद्मबन्धो ! ।

कुर्वन् कृपां भवभिदे जिन ! मे विनम्र-

भूपाल संवरकुलां वरपद्म ! बन्धो ! ॥ १ ॥

यत्पाणिजव्रजमभाद् धुतबुद्धनीर-

जं बालधर्मकरपादसमस्तपद्मम् ।

तं नौमि तीर्थकरसार्थ ! भवन्तमेनो-

जम्बालधर्म ! करपादसमस्तपद्मम् ॥ २ ॥

कामं मते जिनमते रमतां मनो मेऽ-

मुद्दामकामभिदसंवरहेतुलाभे ।

चण्डद्यूताविव वितन्वति सत्प्रकाश-

मुद्दामकामभिदसंवरहेऽतुलाभे ॥ ३ ॥

धर्मद्विषां क्षयमधर्मजुषां करोतु,

सा रोहिणीसुरभियातवपू रमाया ।

यस्या बभौ हृदयवृत्तिरजस्रमूना,

सारोहिणी सुरभिया तव पू रमायाः ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

भक्तिव्रजेन विहिता तव पादपद्म-

सत्काऽमिता सुमनसां सुमते ! नतेन ।

- लब्धा सुखेन जिन ! सिद्धिसमृद्धिवृद्धिः,
सत्कामिता सुमनसां सुमतेन तेन ॥ १ ॥
- येषां स्तुवन्त्यपि ततिश्चरणानि नृणा-
मज्ञानघस्मरपराभवभां जिना वः ।
दुःखाम्बुधाविव घनं मरुतः क्षिपन्ता-
मज्ञानघस्मरपरा भवभाञ्जि नावः ॥ २ ॥
- या हेलया हतवती कुमतिं कुपक्षै-
र्विज्ञा नराऽजितपदा शिवरा जिनेन ।
वाचं तमस्सु रचितां हृदि धेहि शैल-
विज्ञानराजितपदा शिवराजिनेनम् ॥ ३ ॥
- उद्यद्गदा मृगमदाविलकज्जलाङ्क-
काली सुरीतिमतिरा जितराजदन्ता ।
मुष्णातु मर्मजननीमनिशं मुनीनां,
काली सुरीतिमतिराजितराजदन्ता ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

- भव्याङ्गिवारिजविबोधरविर्नवीन-
पद्मप्रभेशकरणोऽर्जितमुक्तिकान्तः ।
त्वं देहि निर्वृतिमुखं तपसा विभञ्जन्,
पद्मप्रभेश ! करणोर्जितमुक्तिकान्तः ॥ १ ॥
- सिद्धि सतां वितर तुल्यगते ! गजस्य,
विध्वस्तमोहनतमा नवदानवारेः ।

तीर्थङ्करव्रज ! दधद् वदनं विभास्त-
 विध्वस्तमोह ! नतमानवदानवारे ! ॥ २ ॥

गम्भीरशब्दभर ! गर्वितवादिघृक-
 वीथीकृतान्तजनकोपम ! हारिशान्तिः ।
 त्रायस्व मां जिनपते प्रवरापवर्ग-
 वीथी कृतान्त ! जनकोपमहारिशान्तिः ॥ ३ ॥

या सेव्यते स्म दनुजैर्वरदायिवक्त्र-
 श्यामावरा सुरवशोचितदैत्यरामा ।
 श्यामं निरस्यतु ममेयमनन्तशोकं,
 श्यामा वरा सुरवशोचितदैत्य रामा ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

यं प्रास्तवीदतिशयानमृताशनानां,
 कान्ता रसारसपदं परमानवन्तम् ।
 विज्ञः श्रियं भजति कां न नतः सुपार्श्व,
 कां तारसारसपदं परमानवन्तम् ॥ १ ॥

निःशेषदोषरजनीकजिनीशमाप्त-
 संसारपारगतमण्डलमानमारम् ।
 प्राज्यप्रभावभवनं भुवनातिशायि-
 सं सारपारगतमण्डलमानमारम् ॥ २ ॥

सर्वार्थसार्थखचितं रचितं यतीन्द्र-
 भारा ! जिनेन मतमानतमानवेनम् ।

हेलावहेलितकुर्म शिवाय शर्म—

भाराजिने नमत मानतमानवेनम् ॥ ३ ॥

भक्तिं वभार हृदये जिनसामजानां,

शान्ताशिवं शमवतां वसुधामदेहा ।

सीमन्तिनी क्रतुभुजां कुरुतां सदा सा,

शान्ता शिवं शमवतां वसुधामदेहा ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

पूज्यार्चितश्चतुरचित्तचकोरचक्र—

चन्द्र ! प्रभावभवनं दितमोहसारः ।

संसारसागरजले पुरुषं पतन्तं,

चन्द्रप्रभाव भवनन्दितमोहसारः ॥ १ ॥

तीर्थेशसार्थ ! नतिरस्तु भवत्युदाराऽऽ—

रम्भागसामज ! समाननतारकान्ते ! ।

सन्दोहराहुबलनिर्मथने तमःसं—

रम्भागसामऽजसमान ! नतारकान्ते ॥ २ ॥

सम्यग्दृशामसुमतां निचये चकार,

सद्भा रतीरतिवरा मरराजिगे या ।

दिश्यादवश्यमखिलं मम शर्म जैनी,

सद्भारती रतिवरामरराजिगेया ॥ ३ ॥

अध्यासिता नवसुधाकरबिम्बदन्तं,

स्वानेकपं कमलमुक्तघनाघनाभम् ।

वज्राङ्कुशी दिशतु शं समुपात्तपुण्य-

स्वाऽनेकपङ्कमलमुक्तघना घनाभम्

॥ ४ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

निर्वाणमिन्दुयशसां वपुषा निरस्त-

रामाङ्गजोऽरुज ! गतः सुविधे ! निधे ! हि ।

विस्तारयन् सपदि शं परमे पदे मां,

रामाङ्गजोरु जगतः सुविधे ! निधेहि

॥ १ ॥

संप्रापयन्नतिमतोऽसुमतोऽतिचण्ड-

भास्वन्महाः शिवपुरः सविधेऽयशस्तः ।

पायादपायरहितः पुरुषान् जिनौघो,

भास्वन्महाः शिवपुरः सविधेयशस्तः

॥ २ ॥

ये प्रेरिताः प्रचुरपुण्यभरैर्विनम्राऽ-

पापायमानव ! सुधारुचिरङ्गतारम् ।

कुर्वन्तु ते हृदि भवद्बचनं व्यपास्त-

पापायमान ! वसुधारुचिरं गतारम्

॥ ३ ॥

त्वं देवते ! विशदवाग्बिभवाभिभूत-

सारामृता समुदितास्यसुतारकेशा ।

नृणामुपप्लवचमूसुचितप्रदानेऽ-

सारामृता समुदिता स्य सुतारकेशा

॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

पीडागमो न परिजेतरि दत्तमर्त्या-

नन्दातनूद्भवभयायशसां प्रसिद्धे ! ।

चित्ते विवर्तिनि विशां भवति त्वयीश !,

नन्दातनूद्भव ! भया यशसां प्रसिद्धे ॥ १ ॥

यच्चित्तवृत्तिरवधीत् तमसां प्रशस्ता-

या तापदं मनसि तारतमोरु जालम् ।

तं मानवप्रकर ! तीर्थकृतां कलापं,

यातापदं मन सितारतमोरुजालम् ॥ २ ॥

गायन्ति सार्धममरेण यशस्तदीयं,

रम्भा जिनागम ! द्वारिहरे सवर्णे ।

ध्यानं धरन्ति तव ये पठने सदा सा-

रम्भाजिनागमद्वारिहरेऽसवर्णे ॥ ३ ॥

या भेजुषी जिनपदं न्यदधद् विशाला-

पत्रं परागमधुरं विगतामशोकाम् ।

स्मेराननां मुजन ! भो स्मर तां सहस्र-

पत्रं परागमधुरं विगतामशोकाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

श्रेयांससर्वविदमङ्गिण ! त्रियामा-

कान्ताननं तमहिमानम मानवाते ।

- यं भेजुषो भवति यस्य गुणान् न यातं,
कान्ताननन्तमहिमानममा नवा ते ॥ १ ॥
- लक्ष्मीमितानभजतर्भुसदोऽंह्रिशैल-
राजाननन्तमहिमप्रभवामकायम् ।
भिन्दन्तमाप्तनिकरं समुपैमि राका-
राजाननं तमहिमप्रभवामकायम् ॥ २ ॥
- निर्वाणनिर्वृतिपुषां प्रचुरप्रमाद-
मारं भवारिहरिणा सममाऽऽगमेन ।
बिद्वज्जनः परिचयं चिनुतां जिनाना-
मारम्भवारिहरिणा सममागमेन ॥ ३ ॥
- यस्याः प्रसादमधिगम्य बभूव भूस्पृक्,
सारातुलाभममला यतिमानवीनः ।
शं तन्वती मतिमताममरी शिवानां,
सा रातु लाभममलायति मानवी नः ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

- एनांसि यानि जगति भ्रमणार्जितानि,
पर्जन्यदानवसुपूज्य ! सुतानवानि ।
त्वन्नाम तानि जनयन्ति जना जपन्तः,
पर्जन्यदान ! वसुपूज्यसुतानवानि ॥ १ ॥
- ध्यानान्तरे धरत धोरणिमीश्वराणां,
वाचंयमा ! मरणदामितमोहनाशाम्

दत्तेहितां भगवतामुपकारकारि-

वाचं यमामरणदाभितमोहनाशाम् ॥ २ ॥

सोऽयं हिनस्ति सुकृती समवाप्य शास्त्र-

विद्यातरो गवि भवं भवतोदि तारम् ।

श्रोत्रैर्वचोऽमृतमधादिह सर्वभाव-

विद् ! यातरोगविभवं भवतो दितारम् ॥ ३ ॥

भक्त्या यया यतिगणः समपूजि भिन्न-

चण्डेतिकोऽमलकले ! वरशोभनाभे ! ।

पण्डामखण्डिततमां घटयाऽऽशु पुंसां,

चण्डे!ऽतिकोमलकलेवरशोभनाभे ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

सिंहासने गतमुपान्तसमेतदेव-

देवे हितं सकमलं विमलं विभासि ।

आनर्च यो जिनवरं लभते जनौघो,

देवेहितं स कमलं विमलं विभासि ॥ १ ॥

ते मे हरन्तु वृजिनं भवतां नियोगा-

येऽनर्थदं भविरतिप्रियदा न दीनाः ।

तीर्थाधिपा वरदमं दधिरे दयायां,

येऽनर्थदम्भविरतिप्रियदा नदीनाः ॥ २ ॥

दूरीभवन् भवभृतां पृथु सिद्धिसौधं,

सिद्धान्तराम ! नय मा नयमालयानाम् ।

यं त्वां वभार हृदये शमिनां समूहः,
 सिद्धान्त ! रामनयमानयमालयानाम् ॥ ३ ॥
 सा कल्पवल्लिरिव वोऽस्तु सुरी सुखाय,
 रामासु भासिततमा विदिताऽमितासु ।
 श्रेणीषु या गुणवतां करुणां सरागा,
 रामा सुभा सिततमा विदितामितासु ॥ ४ ॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

प्रज्ञावतां तनु तमस्तनुतामनन्त-
 माऽऽयासमेतपरमोहमलो भवन्तम् ।
 स्याद्वादिनामधिपते ! महतामनन्त !,
 मायाऽसमेत ! परमोहमलोभवन्तम् ॥ १ ॥
 चक्रे मराल इव यो जगतां निवासं,
 कामोदितावनिधनादृत ! मानसे नः ।
 ऊर्वीमिवावनिवरो व्रज ! तीर्थपानां,
 कामोदिताऽव निधनादृतमानसेनः ॥ २ ॥
 स त्वं सतत्त्व ! कुरु भक्तिमतामनन्यां,
 यामागमोहसदनं ततमोदमारम् ।
 यश्चिन्तितार्थजनको यमिनां जघान,
 यामागमो हसदनन्ततमोदमारम् ॥ ३ ॥
 या वर्जितं व्रजमुदारगुणैर्मुनीना-
 मस्ताघमानमति रङ्गमना दरेण ।

शर्माङ्कुशी दिशतु सा मम मङ्गलाना-
मस्ताषमानमतिरङ्गमनादरेण

॥ ४ ॥

अथ श्रीधर्मनाथजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

सद्धर्म ! धर्म ! भवतु प्रणतिर्विमुक्त-

मायाय ते तनुभवाय धरेशभानोः ।

यस्याभिधानमभवद् भविनां पवित्र-

मायायते !स्तनुभवाय धरेशभानोः

॥ १ ॥

दन्दह्यते स्म दमहव्यभुजा जिनाली,

संपन्नरागमरमानवनी रदाभाः ।

कीर्तीः करोतु दधती कुशलानि सा सत्-

सम्पन्नरागमरमानवनीरदाभा

॥ २ ॥

वाचंयमैर्धृतवती धरणीव गुर्वी,

सत्कामसङ्गमरसाजरसोपमाना ।

सा वाक् सतां व्यथयतु प्रथितं जिनेन्द्र-

सत्काऽऽमसङ्गमरसा जरसोऽपमाना

॥ ३ ॥

संप्रापयत्यसुमतः कविकोटिकाम्यां,

प्रज्ञप्तिकामितरसाममरोचिता या ।

सा केकिनं गतवती द्यतु दुष्टदोषान्,

प्रज्ञप्तिकाऽमितरसा मम रोचिताया

॥ ४ ॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

यं स्तौति शान्तिजिनमिन्द्रततिर्नितान्तं,

श्रीजातरूपतनुकान्तरसाभिरामम् ।

शान्तिं सुरीभिरभिन्नूत ! नुदन् स नुन्न-

श्रीजातरूप ! तनु कान्तरसाभिरामम्

॥ १ ॥

राजीभिरर्चितपदाऽमृतभोजनानां,

मन्दारवारमणिमालितमस्तकानाम् ।

पुंसां ददातु कुशलं जिनराजमालाऽ-

मन्दारवाऽरमणिमालितमस्तकानाम्

॥ २ ॥

यो गोस्तनीमधुरतां निजहार हानि-

च्छिन्नाशिताजिनवरागमहारिवार ! ।

माधुर्यमेति न तवाधिशुचौ मधुत्व-

च्छिन्ना सिता जिनवरागम ! हारिवारः

॥ ३ ॥

श्रीआचिरेयचरणान्तिकसक्तचित्ता,

निर्वाणिनी रसनरोचितदेहकान्ता ।

मां शर्मणां पृथु विधेहि गृहं सुराणां,

निर्वाणि ! नीरसनरोचितदेह कान्ता

॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

मां कुन्थुनाथ ! शमथावसथः प्रकृष्ट-

स्थानं दमाय नय मोहनवारिराशेः ।

- मध्येऽम्बुनाथतुलनां कलयन्ननल्पा-
 स्थानन्दमाय ! नयसोहनवारिराशेः ॥ १ ॥
- नित्यं वहेम हृदये जिनचक्रवाल-
 मानन्ददानमहितं नरकान्तकारि ।
 मुक्ताकलापमिव हारिगुणं धुनानं,
 मानं ददानमहितं नरकान्तकारि ॥ २ ॥
- वाचां ततिर्जिनपतेः प्रचिनोतु भद्रं,
 भ्राजिष्णुमा नरहिताऽकलिताऽपकारैः ।
 सेव्या नरैर्धवलिमास्तसुधासुधाभा-
 भ्राजिष्णुमानरहिता कलितापकारैः ॥ ३ ॥
- या जातु नान्यमभजज्जिनराजपाद-
 द्वन्द्वं विना शयविभाकरराजमाना ।
 हे श्रीबले ! वरबले ! समसङ्गकस्य,
 द्वन्द्वं विनाशय विभाकरराजमाना ॥ ४ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

- पीठे पदोलुठति यस्य सुरालिरग्र-
 सेवे सुदर्शनधरेऽशमनं तवामम् ।
 त्वां खण्डयन्तमर ! तं परितौषयन्तं,
 सेवे सुदर्शनधरेशमनन्तवामम् ॥ १ ॥
- सर्वज्ञसंहतिरवाप शिवस्य सौख्यं,
 सारं भवारिजनिशापतिरोहितश्रीः ।

शुद्धां धियं कृतधियां विदधातु नित्यं,
साऽऽरम्भवारिजनिशापतिरोहितश्रीः ॥ २ ॥

हन्ति स्म या गुणगणान् परिमोचयन्ती,
साभा रतीशमवतां भवतोदमायाः ।
ज्ञानश्रिये भवतु तत्पठनोद्यतानां,
सा भारतीं शमवतां भवतो दमाया ॥ ३ ॥

चञ्चद्विलोचनमरीचिचयाभिभूत-
सारङ्गता स्फटिकरोचितभालकान्ता ।
चक्रं सतामवतु चक्रधरा सुपर्ण,
सारं गता स्फटिकरोचितभालकान्ता ॥ ४ ॥

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

श्रीमल्लिनाथ ! शमथद्रुमसेकपाथः,
कान्तप्रियङ्गुरुचिरोचितकायतेजः ।
पादाब्जमस्त मदनार्त्तिमधौ विमुक्ता-
कान्त ! प्रियं गुरु चिरोचितकाय तेऽज ! ॥ १ ॥

स्याद्वादिनां ततिरनन्यजमिन्दुकान्ता-
च्छा या विडम्बयति सन्तमसङ्गमानाम् ।
सा सेवधिः प्रविधुनोतु कृतप्रकाश-
च्छायाविडम्बयति सन्तमसं गमानाम् ॥ २ ॥

सङ्कोचमानयति या गृहमस्तमोहा-
नायाऽऽसमानममत्तामरसं स्त्वानाम् ।

वाक्चन्द्ररुग् घतु तमोभरमर्हताम-

नायासमानममतामरसंस्तवानाम्

॥ ३ ॥

श्रीजैनशासनहिता निखिलाहिताली-

संभिन्नतामरसभा सुरभासमाना ।

देवी दुनोतु दुरितं धरणप्रिया वः,

संभिन्नतामरसभासुरभा समाना

॥ ४ ॥

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

सीमन्तिनीमिव पतिः समगंस्त सिद्धि,

निर्माय विस्मितमहामुनि सुव्रतत्वम् ।

सोऽयं मम प्रतनुतात् तनुतां भवस्य,

निर्माय ! विस्मितमहा मुनिसुव्रत ! त्वम् ॥ १ ॥

दीक्षां जवेन जगृहृर्जिनपा विमुच्य,

कान्तारसं गतिपराजितराजहंसाः ।

ते मे सृजन्तु सुषमां यशसा सुकीर्त्ति-

कां तारसङ्गतिपरा जितराजहंसाः

॥ २ ॥

दुर्दान्तवादिकुमतत्रिपुराभिघाते,

कामारिमानम मतं पृथु लक्षणेन ।

सर्वज्ञशीतरुचिना रचितं निरस्त-

कामारिमानममतं पृथुलक्षणेन

॥ ३ ॥

या दुर्धियामकृत दुष्कृतकर्ममुक्ताऽ-

नालीकभञ्जनपराऽस्तमरावाला ।

गत्याऽऽस्यमस्यतु तमस्तव गौर्यवन्ती,
नालीकभं जन ! परास्तमरालबाला ॥ ४ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

देवेन्द्रवृन्दपरिसेवित ! सत्त्वदत्त-
सत्यागमो मदनमेघमहानिलाभः ।
मथ्नासि नाथ ! रतिनाथसरूपरूपः,
सत्यागमोऽमद ! नमे ! ऽधमहानिलाभः ॥ १ ॥

पापप्रवृत्तिषु पराणि निवर्तयन्त्य-
सत्यासु खानि शिवसङ्गमनाददाना ।
जैनेन्द्रपङ्क्तिरुपयातु मदीयचित्ते,
सत्या सुखानि शिवसङ्गमना ददाना ॥ २ ॥

मूथं ममन्थ हरिरैभमिवाधिमस्त-
मायामहारिमदनं दितदानवारि ।
जैनं मतं विजयतां तदिदं गमाना-
मायामहारि मदनन्दितदानवारि ॥ ३ ॥

या काल्यकिञ्चनजनानतनोदिताऽब्जं,
प्रत्यर्थिनो विशदमानगदाऽक्षमाला ।
सा देवता प्रथयतु प्रथितप्रभावा,
प्रत्यर्थिनो विशदमानगदाक्षमाला ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

यो रैवताख्यगिरिमूर्ध्नि तपांसि भोग-

राजीमतीत्य जनमारचयां चकार ।

नेमिं जना ! नमत यो विगतान्तरारी,

राजीमतीत्यजनमारचयाञ्चकार

॥ १ ॥

यज्ज्ञानसारमुकुरे प्रतिबिम्बमीयु-

र्भावाल्यो गणनया रहिता निशाते ।

मेधाविनां स भगवन् ! परमेष्ठिनां श्री-

भावाल्यो गण ! नयाऽऽरहितानि शाते

॥ २ ॥

निर्मापयन्त्यखिलदेहजुषां निषेधं,

सारा विभाति समतापर ! मारणस्य ।

सिद्धान्त ! सिद्धरचितस्य तवोग्रतत्त्व-

सारा विभाऽतिसमतापरमारणस्य

॥ ३ ॥

प्राप्ता प्रकाशमसमद्युतिभिर्निरस्त-

ताराधिभावसुमतोदमहारिवन्धा ।

भक्ताऽम्बिकाऽमरवशाऽवतु नेमिसार्व-

ताराधिभावसुमतो दमहारिवन्धा

॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

श्रीपार्श्वयक्षपतिना परिसेव्यमान-

पार्श्वे भवामितरसादरलाङ्गलाभे ।

इन्दीवरेऽलिरिव रागमना विनीले,
 पार्श्वे भवामि तरसा दरलाङ्गलाभे ॥ १ ॥

श्यामासुधाकरसुवर्णवरेन्द्रनील-
 राजीवराजिततराङ्गधराऽतिधीरा ।

श्रेयःश्रियं सृजतु वो जिनकुञ्जराणां,
 राजी वराऽजिततराऽङ्ग धरातिधीरा ॥ २ ॥

या स्तूयते स्म जिनवाग् गहनार्थसार्यै-
 राज्याऽऽयता मघवतां समया तमोहाम् ।

दूरस्थितां स्मृतिपथं कुरु मुक्तिपुर्या-
 राज्याय तामघवतां समयातमोहाम् ॥ ३ ॥

छायेव पूरुषमसेवत पार्श्वपाद-
 पद्मावतीहितरसाजवनोपमाना ।

सा मे रजांसि हरतादिव गन्धवाहः,
 पद्मावती हि तरसा जवनोऽपमाना ॥ ४ ॥

अथ श्रीमहावीरजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

सिद्धार्थवंशभवनेऽस्तुत यं सुराली,
 हृद्या तमोहमकर ! ध्वजमानतारे ! !

त्वां नौमि वीर ! विनयेन सुमेरुधीरं,
 हृद्यातमोहमकरध्वजमान ! तारे ॥ १ ॥

यत्पादपद्ममभवत् पततां भवाब्धा-
 वालम्बनं शमधरी कृतकामचक्रा ।

त्वं जैनराजि ! सृज मञ्जुशिवद्रुमाणां,
 बालं वनं शमधरीकृतकामचक्रा ॥ २ ॥
 कादम्बिनीव शिखिनामतनोदपास्ता—
 रामारमा मतिमतां तनुतामरीणाम् ।
 जैनी नृणामियममर्त्यमणीव वाणी,
 रामा रमामतिमतां तनुतामरीणाम् ॥ ३ ॥
 सम्यग्दृशां सुखकरी मदमत्तनील—
 कण्ठीरवाऽसि ततनोदितसाक्षमाला ।
 देव्यम्बिके ! शिवमियं दिश पण्डितानां,
 कण्ठीरवासिततनो ! ऽदितसा क्षमाला ॥ ४ ॥

न्यायविशारद पू. महोपाध्यायश्रीयशोविजयजीप्रणीता—
 यमकबद्ध ऐन्द्र—

स्तुतिचतुर्विंशतिका ।

अथ श्रीआदिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

ऐन्द्रव्रातनतो यथार्थवचनः प्रध्वस्तदोषो जगत्,
 सद्यो गीतमहोदयः शमवतां राज्याऽधिकाराजितः ।
 आद्यस्तीर्थकृतां करोत्विह गुणश्रेणीर्दधन्नाभिभूः,
 सद्योगीतमहोदयः शमऽवतां राज्याऽधिका राजितः ॥१॥
 उद्भूताप्रतिरोधबोधकलितत्रैलोक्यभावव्रजा—
 स्तीर्थे शस्तरसा महोदितभयाऽकान्ताः सदाशापद्म

पुष्पन्तु स्मरनिर्जयप्रस्मरप्रौढप्रतापप्रथा—

स्तीर्थेशस्तरसा महोदितभयाः कान्ताः सदाशापदम् ॥२॥

जैनेन्द्रं स्मरतातिविस्तरनयं निर्माय मिथ्यादृशाम्,

सङ्गत्यागमऽभङ्गमानसहितं हृद्यऽप्रभाः विश्रुतम् ।

मिथ्यात्वं हरदूर्जितं शुचिकथं पूर्णं पदान्तं मिथः,

सङ्गत्या गमभङ्गमानसहितं हृद्यऽप्रभावि श्रुतम् ॥३॥

या जाड्यं हरते स्मृताऽपि भगवत्यऽम्भोरुहे विस्फुरत्,

सौभाग्या श्रयतां हिता निदधती पुण्यप्रभाविक्रमौ ।

वाग्देवी वितनोतु वो जिनमतं प्रोह्लासयन्ती सदाऽ—

सौ भाग्याश्रयतां हितानि दधती पुण्यप्रभावि क्रमौ ॥४॥

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (पुष्पिताप्रावृत्तम्)

मुनिततिरपि यं न रुद्धमोहा,

शमजितमारमदं भवन्दिताऽऽपत् ।

भज तमिह जयन्तमाऽऽप्तुमीशं,

शमऽजितमाऽऽरमऽदम्भवन् ! दितापत् ॥ १ ॥

नियतमुपगता भवे लभन्ते,

परमतमोहर ! यं भयाऽनिदानम् ।

हर रुचिर ! ददज्जिनौघ ! तं द्राक्,

परमतमोहरयं भयानि दानम् ॥ २ ॥

नयगहनमऽतिस्फुटानुयोगं,

जिनमतमुद्यतमानसा ! धुतारम् ।

जननभयजिहासया निरस्ताऽऽ-

जि नमत मुद्यतमानसाधुतारम् ॥ ३ ॥

पविमपि दधतीह मानसीन्द्रै-

र्महितमऽदम्भवतां महाधिकारम् ।

दलयतु निवहे सुराङ्गनाना-

मऽहितमदं भवतां महाधिकाऽरम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीशम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (आर्यागीतिवृत्तम्)

शम्भव ! सुखं ददत् त्वं, भाविनि भावारवारवारण ! विश्वम् ।

वासवसमूहमहिताऽ-भाविनिभाऽवाऽरवारवाऽरण ! विश्वम् ॥ १ ॥

यद्धर्मः शं भविनां, सन्ततमुदितोदितोऽदितोदारकरः ।

स जयतु सार्वगणः शुचि-सन्ततमुदितोऽदितोऽदारकरः ॥ २ ॥

जैनी गीः सा जयता-न्न यया शमितामिता मिताक्षररुच्या ।

किं सन्तः समवतर-न्नयया शमितामितामिताक्षररुच्या ॥ ३ ॥

दलयतु काञ्चनकान्ति-र्जनतामहिता हिता हि ताराऽऽगमदा ।

इह वज्रशृङ्खला दु-र्जनतामहिताहितारगमदा ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

त्वमभिनन्दन ! दिव्यगिरा निरा-

कृतसभाजनसाध्वस ! हारिभिः ।

अहतधैर्य ! गुणैर्जय राजितः,

कृतसभाजन ! साध्वसहारिभिः

॥ १ ॥

भगवतां जननस्य जयन्निहाऽऽ-

शु भवतां तनुतां परमुत्करः ।

त्रिजगतीदुरितोपशमे पटुः,

शुभवतां तनुतां परमुत्करः

॥ २ ॥

त्रिदिवमिच्छति यश्चतुरः स्फुरत्,

सुरसमूहमऽयं मतमऽर्हताम् ।

स्मरतु चारु ददत् परमुच्चकैः,

सुरसमूहमयं मतमऽर्हताम्

॥ ३ ॥

धृतसकाण्डधनुर्घृतु तेजसा,

न रहिता सदया रुचिराजिता ।

मदहितानि परैरिह रोहिणी,

नरहिता सदया रुचिराऽजिता

॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (आर्यागीतिवृत्तम्)

नम नमदमरसदमरस-सुमतिं सुमतिं सदसदरमुदारमुदा ।

जनिताजनितापदपद-विभवं विभवं नर ! नरकान्तं कान्तम् ॥ १ ॥

भवभवभयदाऽभयदा-बली बलीयोदयोदयाऽमायामा ।

दद्यादऽद्याऽमितमित-शमा शमादिष्टदिष्टबीजाऽबीजा ॥ २ ॥

दमदमऽसुगमं सुगमं, सदा सदानन्दनं दयाविद्याविद् ।

परमऽपरमऽस्मर ! स्मर, महामहा धीरधी रसमयं समयम् ॥ ३ ॥

काली कालीरऽसरस भावाभावाय नयनसुखदाऽसुखदा ।

महिमहितनुता तनुता-दितादितामानमानरुच्या रुच्या ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

पद्मप्रभेश ! तव यस्य रुचिर्मते सद्-
 विश्वासमानसदयापर ! भावि तस्य ।
 नोच्चैः पदं किमु पचेलिमपुण्यसम्पद्,
 विश्वासमान ! सदयाऽपर ! भावितस्य ॥ १ ॥

मूर्तिः शमस्य दधती किमु या पटूनि,
 पुण्यानि काचन सभासु रराज नव्या ।
 सा स्तूयतां भगवतां विततिः स्वभक्त्या,
 पुण्याऽनिकाचन ! सभा सुरराजनव्या ॥ २ ॥

लिप्सुः पदं परिगतैर्विनयेन जैनीं,
 वाचं यमैः सततमञ्चतु रोचितार्थाम् ।
 स्याद्वादमुद्रितकुतीर्थ्यनयावतारां,
 वाचंयमैः सततमं चतुरोचितार्थाम् ॥ ३ ॥

साहाय्यमत्र तनुषे शिवसाधने याऽ-
 पाता मुदा रसमयस्य निरन्तराये ! ।
 गान्धारि ! वज्रमुशले जगतीं तवाऽस्याः,
 पातामुदारसमयस्य निरन्तराये ! ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

यदिह जिन ! सुपार्श्व ! त्वं निरस्ताकृतक्षमा-
 वनमद ! सुरबाऽधा हृद्यशोभाऽवतारम् ।

तत उदितमजस्रं कैर्बुधैर्गीयते नाऽ-

वनमदसुर ! बाधाहृद् ! यशो भावतारम् ॥ १ ॥

जगति शिवसुखं ये कान्तिभिर्भासयन्तोऽ-

दुरितमदरतापध्यानकान्ताः सदाऽऽशाः ।

जिनवरवृषभास्ते नाशयन्तु प्रवृद्धं,

दुरितमऽदरतापध्यानकान्ताः सदाशाः ॥ २ ॥

मुनिततिरपठद् यं वर्जयन्ती हतोद्य-

त्तमसमऽहितदाऽत्रासाऽऽधिमाऽऽनन्दिताऽरम् ।

समयमिह भजाऽऽप्रेनोक्तमुच्चैर्दधानं,

तमऽसम ! हितदात्रा साधिमानं दितारम् ॥ ३ ॥

अवतु करिणि याता साऽर्हतां प्रौढभक्त्या,

मुदितमकलितापाया महामानसी माम् ।

वहति युधि निहत्याऽनीकचक्रं रिपूणा-

मुदितमकलितापा या महामानसीमाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (मन्दाक्रान्तावृत्तम्)

तुभ्यं चन्द्रप्रभ ! भवभयाद् रक्षते लेखलेखा-

नन्तव्याऽपापमदमहते ! सन् ! नमोऽहासमाय ! ।

श्रेयः श्रेणीं भृशमऽसुमतां तन्वते ध्वस्तकामा-

नन्तव्यापाऽपमद् ! महते सन्नमोहाऽसमाय ॥ १ ॥

श्रेयो दत्तां चरणविलुठन्नभ्रभूपालभूयो-

मुक्तामालाऽसमदमहिता बोधिदानाऽमऽहीना ।

मोहापोहादुदितपरमज्योतिषां कृत्स्नदोषै-

मुक्तामालाऽसमदमहिता वोऽधिदानाऽऽमहीना ॥२॥

रङ्ग-रङ्गः स्फुटनयमयस्तीर्थनाथेन चूला-

मालापिनः शमदमवताऽसङ्गतोपायहृद्यः ।

सिद्धान्तोऽयं भवतु गदितः श्रेयसे भक्तिभाजा-

माऽऽलापी नः शमदमवता सङ्गतोऽपायहृद्यः ॥ ३ ॥

सा त्वं वज्राङ्कुशि ! जय मुनौ भूरिभक्तिः सुप्रसिद्ध-

प्राणायामेऽशुचि मतिमस्तापाऽऽपदन्ताऽवलानाम्

दत्से वज्राङ्कुशभृदऽनिशं दर्पहन्त्री प्रदत्त-

प्राणा या मे शुचिमतिमता पापदन्तावलानाम् ॥४॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (उपजातिवृत्तम्)

यस्याऽतनोद् देवततिर्महं सु-प्रभाऽवतारे शुचिमन्दरागे ।

इहाऽस्तु भक्तिः सुविधौ दृढा मे, प्रभावतारेऽशुचि मन्दरागे ॥ १ ॥

अभूत् प्रकृष्टोपशमेषु येषु, न मोहसेना जनितापदेभ्यः ।

युष्मभ्यमाऽऽप्ताः ! प्रथितोदयेभ्यो, नमोऽहसेनाः ! जनितापदेभ्यः ॥२॥

वाणी रहस्यं दधती प्रदत्त-महोदयाऽवद्विरनीतिहारि ।

जीयाज्जिनेन्द्रैर्गदिता त्रिलोकी-महो ! दयावद्विरनीति हारि ॥ ३ ॥

ज्वालोज्ज्वलोविद्रुमकान्तकान्तिः, करोऽतुलाभं शमऽदम्भवत्याः ।

ददन्नतानां ज्वलनायुधे ! नः, करोतु लाभं शमदं भवत्याः ॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जयति शीतलतीर्थपतिर्जने, वसु मती तरणाय महोदधौ ।
 ददति यत्र भवे चरणग्रहे, वसुमतीतरणाय महो दधौ ॥ १ ॥
 वितर शासनभक्तिमतां जिना-वलि ! तमोहरणे ! सुरसम्पदम् ।
 अधरयच्छिवनाम महात्मनां, वलितमोहरणे ! सुरसं पदम् ॥ २ ॥
 भगवतोऽभ्युदितं विनमाऽऽगमं, जन ! यतः परमापदमाऽऽदरात् ।
 इह निहत्य शिवं जगदुन्नतिं, जनयतः परमाऽऽप दमादरात् ॥ ३ ॥
 स्तवरवैखिदशैस्तव सन्ततं, न परमऽच्छविमानविलासिता ।
 न घनशस्त्रकलाऽऽपरिदारिणी, न परमच्छवि ! मानवि ! लासिता ॥४॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

१ (हरिणीवृत्तम्)

जिनवर ! भजन् श्रेयांस ! स्यां व्रताम्बुहतोदय-
 झवदव ! नतोऽहं तापातङ्कमुक्त ! महागम ! ।
 गतभववनभ्रान्तिश्रान्तिः फलेग्रहिरुल्लस-
 झवदवनतोः हन्ताऽपातं कमुक्तमहागम ! ॥ १ ॥
 जिनसमुदयं विश्वाधारं हरन्तमिहाङ्गिनां,
 भवमऽदरदं रुच्या कान्तं महामितमोहरम् ।
 विनयमधिकं कारं कारं कुलादिविशिष्टता-
 भवमदरदं रुच्याऽकान्तं महामि तमोहरम् ॥ २ ॥
 शुचिगमपदो भङ्गैः पूर्णो हरन् कुमतापहोऽ-
 नवरतमऽलोभावस्थामाऽऽश्रयन्नऽयशोऽभितः ।

जन ! तव मनो यायाच्छायामयः समयो गल-
 न्नवरतमलो भावस्थामाश्रयं नयशोभितः ॥ ३ ॥
 सुकृतपटुतां विघ्नोच्छित्त्या तवारिहतिक्षमाऽ-
 पविफलकरा द्युत्याऽगेहाऽऽघनाघनराजिता ।
 वितरतु महाकाली घण्टाक्षसन्ततिविस्फुरत्,
 पविफलकरा द्युत्यागेहा घनाघनराजिता ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

पद्मोल्लासे पटुत्वं दधदधिकरुचिर्वासुपूज्याऽर्कतुल्यो,
 लोकं सद्दीरपाताशमरुचिरपवित्रासहारिप्रभाऽव ।
 लुम्पन् स्वैर्गोविलासैर्जगति घनतमो दुर्नयध्वस्ततत्त्वा-
 लोकं सद्दीर ! पाता शमरुचिरपवित्रास ! हारिप्रभाव ! ॥ १ ॥
 लोकानां पूरयन्ती सपदि भगवतां जन्मसंज्ञे गतिर्मे,
 हृद्या राजी वनेऽत्राऽभवतुदऽमरसार्थानताऽपातमोहा ।
 साक्षात् किं कल्पवल्लिर्विबुधपरिगता क्रोधमानार्त्तिमाया-
 हृद्या राजीवनेत्रा भवतु दमरसाऽर्थानतापा तमोहा ॥ २ ॥
 उत्तुङ्गस्त्वय्यभङ्गः प्रथयति सुकृतं चारुपीयूषपानाऽऽ-
 स्वादे शस्तादराऽतिक्षतशुचि सदनेकान्त ! सिद्धान्तरागः ।
 रङ्गद्भङ्गप्रसङ्गोल्लसदसमनये निर्मितानङ्गभङ्ग-
 स्वादेश ! स्तादऽरातिक्षतशुचिसदने कान्तसिद्धान्त ! रागः ॥ ३ ॥
 वाग्देवि ! प्रीणयन्ती पटुविविधनयोन्नीतशास्त्रार्थनिष्ठा-
 शङ्कान्ते ! देहि नव्येरितरणकुशले ! सुभ्रुवा देवि ! शिष्टम् ।

श्रद्धाभाजां प्रसादं सुमतिकुमुदिनीचन्द्रकान्ते ! प्रपूर्णाऽऽ-
शं कान्ते ! देहिनव्येऽरितरणकुशले ! सुभ्रु ! वादे विशिष्टम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

१ (पृथ्वीवृत्तम्)

नमो हृतरणायतेऽसमदमाय ! पुण्याशया,
सभाजित ! विभासुरैर्विमलविश्वमारक्षते ! ।
न मोहृतरणाय ते समदमाय ! पुण्याशया-
सभाजितविभासुरैर्विमलविश्वमारक्षते ! ॥ १ ॥

महाय तरसाहिताऽजगति बोधिदानामहो !,
दया भवतुदां तताऽसकलहाऽसमानाऽऽभया ।
महायतरसाहिता जगति वोऽधिदाना महो-
दया भवतु दान्ततासकलहासमानाऽभया ॥२॥

क्रियादऽरमऽनन्तरागततयाचितं वैभवं,
मतं समुदितं सदा शमवताऽभवेनोदितम् ।
क्रियादरमऽनन्तरागततयाचितं वैभवं,
मतं समुदितं सदाशमऽवता भवेऽनोदितम् ॥ ३ ॥

प्रभा वितरतादऽरं सुरभियाऽतता रोहिणी-
हिताऽशुगुरु चाऽपराजितकराशमारोचिता ।
प्रभावितरतादरं सुरभियात्ततारोहिणी,
हिताऽऽशु गुरुचापराजितकरा शमाऽऽरोचिता ॥४॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

कलितमोदमऽनन्तरसाश्रये, शिवपदे स्थितमऽस्तभवापदम् ।
 त्रिदशपूज्यमनन्तजितं जिनं, कलितमोदमनं तरसाऽऽश्रये ॥ १ ॥
 जिनवरा गततापदरोचितां, प्रददतां पदवीं मम शाश्वतीम् ।
 दुरितहृद्बचना न कदाचनाऽऽ-जिनवरागततापदरोचिताम् ॥ २ ॥
 सुरसमानसदक्षरहस्य ! ते, मधुरिमाऽऽगम ! सोऽस्तु शिवाय नः ।
 जगति येन सुधाऽपि घनप्रभा-सुरसमानसदक्षर ! हस्यते ॥ ३ ॥
 सदसिरऽक्षति भासुरवाजिनं, जगदिता फलकेषुधनुर्धरा ।
 जयति येयमिह प्रणताऽच्युता, सदसिरक्षतिभा सुरवा जिनम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीधर्मजिनस्तुतिः ।

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

श्रीधर्म ! तव कर्मद्रु-वारणस्य सदायते ! ।
 स्तवं कर्तुं कृतद्वेषि-वारणस्य सदा यते ॥ १ ॥
 गिरा त्रिजगदुद्धारं, भाऽसमाना ततान या ।
 श्रिया जीयाज्जिनाली सा, भासमानाऽततानया ॥ २ ॥
 वचः पापहरं दत्त-सातं केवलिनोदितम् ।
 भवे त्राणाय गहने, सातङ्केऽबलिनोदितम् ॥ ३ ॥
 द्युः प्रसादाः प्रज्ञप्त्याः, शक्तिमऽत्याजितादराः ।
 तस्या यथा द्विषां सर्वे, शक्तिमत्या जिता दराः ॥ ४ ॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

अस्याभूद् व्रतघाति नातिरुचिरं यच्छ्रेयसे सेवना-

दक्षोदं भरतस्य वैभवमयं साराजितं तन्वतः ।

लिप्तो ! शान्तिजिनस्य शासनरुचि सौरव्यं जयद् ब्रह्म भोः !,

दक्षोऽदम्भरतस्य वै भवमयं साराजितं तन्वऽतः ॥१॥

येषां चेतसि निर्मले शमवतां मोक्षाध्वनो दीपिका,

प्रज्ञालाभवतां क्रिया सुरुचिताऽरं भावनाभोगतः ।

ते श्रीमज्जिनपुङ्गवा हतभया नित्यं विरक्ताः सुखं,

प्रज्ञाला भवतां क्रियासुरुचितारम्भावना भोगतः ॥२॥

मिथ्यादृष्टिमतं यतो ध्रुवमभूत् प्रध्वस्तदोषात् क्षिता-

वाचारोचितमानमारयमदम्भावारिताऽपाप ! हे ! ।

तं सिद्धान्तमभङ्गभङ्गकलितं श्रद्धाय चित्ते निजे,

वाचा रोचित ! मानमारयमदं भावारितापापहे ॥ ३ ॥

शत्रूणां घनधैर्यनिर्जितभया त्वां शासनस्वामिनी,

पातादानतमानवासुरहिता रुच्या सुमुद्राजिषु ।

श्रीशान्तिक्रमयुग्मसेवनरता नित्यं हतव्यग्रता-

पातादानतमा नवासु रहिताऽरुच्या सुमुद्राऽऽजिषु ॥४॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः

१ (मालिनीवृत्तम्)

स जयति जिनकुन्थुर्लोभसंक्षोभहीनो,

महति सुरमणीनां वैभवे सन्निधाने ।

इह भवति विना यं मानसं हन्त केषा-

महति सुरमणीनां वै भवे सन्निधाने ॥ १ ॥

जयति जिनततिः सा विश्वमाधातुमीशाऽ-

मदयतिमहिताऽरं किन्न रीणामपाशम् ।

विलसितमपि यस्या हन्त नैव स्म चित्तं,

मदयति महि तारं किन्नरीणामपाशम् ॥ २ ॥

अवतु गदितमाप्तैस्त्वा मतं जन्मसिन्धौ,

परमतरणहेतु च्छायया भासमानैः ।

विविधनयसमूहस्थानसङ्गत्यपास्ता-

परमतरण ! हेऽतुच्छायया भाऽसमानैः ॥ ३ ॥

कलितमदनलीलाऽधिष्ठिता चारु कान्तात्,

सदसिरुचितमाराद् धामहन्तापकारम् ।

हरतु पुरुषदत्ता तन्वती शर्म पुंसां,

सदसि रुचितमाऽऽराद्धाऽमहं तापकारम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (द्विपदीवृत्तम्)

हरन्तं संस्तवीम्यहं त्वामरजिन ! सततं भवोद्भवा-

मानमदसुरसार्थवाचंयम ! दम्भरताधिपापदम् ।

विगणितचक्रवर्तिवैभवमुद्दामपराक्रमं हता-

मानमद ! सुरसार्थवाचं यमदं भरताधिपाऽऽपदम् ॥ १ ॥

भीमभवं हरन्तमपगतमदकोपाटोपमर्हतां,

स्मरतरणाधिकारमुदितापदमुद्यमविरतमुत्करम् ।

भक्तिनताखिलसुरमौलिस्थितरत्नरुचाऽरुणक्रमं,
 स्मरत रणाधिकारमुदितापदमुद्यमविरतमुत्करम् ॥ २ ॥

भीमभवोदधेर्भुवनमेव यतो विधुशुभ्रमञ्जसाऽ—
 भवदऽवतो यशोऽभितरणेन न मादितं नयमितं हि तम् ।
 जिनपसमयमनन्तभङ्गं जन ! दर्शनशुद्धचेतसा,
 भवदवतोय ! शोभित ! रणेन नमादितं न यमितं हितम् ॥३॥

चक्रधरा करालपरघातबलिष्ठमधिष्ठिता प्रभा—
 सुरविनतातनुभवपृष्ठमनुदितापदरं गतारवाक् ।
 दलयतु दुष्कृतं जिनवरागमभक्तिभृतामनारतं,
 सुरविनता तनुभवपृष्ठमनु दितापदरङ्गतारवाक् ॥ ४ ॥

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

१ (रुचिरावृत्तम्)

महोदयं प्रवितनु मल्लिनाथ ! मेऽ—घनाघ ! नोदितपरमोहमान ! सः ।
 अभूर्महाव्रतघनकाननेषु यो, घनाघनोऽदितपरमोहमानसः ॥ १ ॥
 मुनीश्वरैः स्मृत ! कुरु सौख्यमर्हतां, सदा नतामर ! समुदाय ! शोभितः ।
 घनैर्गुणैर्जगति विशेषयन् श्रिया, सदानतामरस ! मुदा यशोऽभितः ॥२॥
 जिनः स्म यं पठितमनेकयोगिभि—र्मुदा रसं गतमपरागमाऽऽह तम् ।
 सदागमं शिवसुखदं स्तुवेतरा—मुदारसङ्गतमऽपरागमाहतम् ॥ ३ ॥
 तनोतु गीः समयरुचिं सतामनाविला सभा गवि कृतधीरतापदा ।
 शुचिद्युतिः पटुरणदच्छकच्छपी, विलासभागऽविकृतधीरतापदा ॥ ४ ॥

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

१ (नर्दटकवृत्तम्)

तव मुनिसुव्रत ! क्रमयुगं ननु कः प्रतिभा-

वनघन ! रोहितं नमति मानितमोहरणम् ।

नतसुरमौलिरत्नविभया विनयेन विभ-

वनघ ! नरो हितं न मतिमानितमोहरणम् ॥ १ ॥

अवति जगन्ति याऽऽशु भवती मयि पारगता-

वलि ! तरसेहितानि सुरवा रसभाजि तया ।

दिशतु गिरा निरस्तमदना रमणीहसिता-

वलितरसे ! हितानि सुरवारसभाजितया ॥ २ ॥

यतिभिरधीतमार्हतमतं नयवञ्जहताऽ-

घनगमऽभङ्गमानमरणैरनुयोगभृतम् ।

अतिहितहेतुतां दधदऽपास्तभवं रहितं,

घनगमभङ्गमाऽऽनम रणैरनु योगभृतम् ॥ ३ ॥

वितरतु वाञ्छितं कनकरुग् भुवि गौर्ययशो-

हृदिततमा महाशुभविनोदिविमानवताम् ।

रिपुमदनाशिनी विलसितेन मुदं ददती,

हृदि ततमाऽऽमहाऽऽशु भविनो दिवि मानवताम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुतिः ।

१ (शिखरिणीवृत्तम्)

यतो यान्ति क्षिप्रं नमिरघवने नाऽत्र तनुते,

विभावर्यो नाशं कमऽनलसमाऽऽनन्दितमऽदः ।

दधद् भासांचक्रं रविकरसमूहादिव महा—

विभावय्योऽनाशङ्कमऽनलसमानं दितमदः ॥ १ ॥

भवोद्भूतं भिन्द्याद् भुवि भवभृतां भव्यमहिता,

जिनानामाऽऽयासं चरणमुदिताऽऽली करचितम् ।

शरण्यानां पुण्या त्रिभुवनहितानामुपचिताऽऽ—

जिनानामायासंचरणमुदितालीकरचितम् ॥ २ ॥

जिनानां सिद्धान्तश्चरणपटु कुर्यान्मम मनोऽ—

पराभूतिर्लोकेशमहितपदानामऽविरतम् ।

यतः स्याच्चक्रित्वत्रिदशविभुताद्या भवभृतां,

परा भूतिर्लोकेशमहितपदानामविरतम् ॥ ३ ॥

गजव्यालव्याघ्रानलजलसमिद्धन्धनरुजोऽ—

गदाक्षाऽऽलीकालीनयमवति विश्वासमहिता ।

जनैर्विश्वध्येया विघटयतु देवी करलसद्—

गदाक्षाली काली नयमऽवति विश्वाऽसमहिता ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

त्वं येनाक्षतधीरिमा गुणनिधिः प्रेम्णा वितन्वन् सदा,

नेमेऽकान्तमहामना विलसतां राजीमतीरागतः ।

कुर्यास्तस्य शिवं शिवाङ्गज ! भवाम्भोधौ न सौभाग्यभाग्,

नेमे ! कान्तमहामऽनाविल ! सतां राजीमतीरागतः ॥ १ ॥

जीयासुर्जिनपुङ्गवा जयति ते राज्यर्द्धिषु प्रोल्लस—

द्वामानेकपराजितासु विभयासन्नाभिरामोदिताः ।

योधालीभिरुदित्वरा न गणिता यैः स्फातयः प्रस्फुर-
द्भामानेकपराजितासु विभया सन्नाभिरामोदिताः ॥ २ ॥

या गङ्गेव जनस्य पङ्कमखिलं पूता हरत्यञ्जसा,
भारत्याऽऽगमसङ्गता नयतताऽमायाचिता साऽधुना ।
अध्येतुं गुरुसन्निधौ मतिमता कर्तुं सतां जन्मभी-
भारत्यागमऽसङ्गता न यततामाऽऽयाचिता साधुना ॥ ३ ॥

व्योम स्फारविमानतूरनिन्दैः श्रीनेमिभक्तं जनं,
प्रत्यक्षामरसालपादपरतां वाचालयन्ती हितम् ।
दध्यान्नित्यमिताऽऽम्रलुम्बिलतिकाविभ्राजिहस्ताऽहितं,
प्रत्यक्षामरसालपादपरताऽम्बा चालयन्तीहितम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

सौधे सौधे रसे स्वे रुचिररुचिरया हारिलेखारिलेखा,
पायं पायं निरस्ताघनयघनयशो यस्य नाथस्य नाऽथ ।
पार्श्वं पार्श्वं तमोद्रौ तमऽहतमहमऽक्षोभजालं भजाऽलं,
कामं कामं जयन्तं मधुरमधुरमाभाजनत्वं जन ! त्वम् ॥ १ ॥

तीर्थे तीर्थेशराजी भवतु भवतुदऽस्तारिभीमारिभीमा-
लीकालीकालकूटाऽकलितकलितयोल्लासमूहे समूहे ।
या मायामानहर्त्री भवविभवविदां दत्तविश्वासविश्वा-
नाप्तानाप्ताभिश्ङ्का विमदविमदनत्रासमोहाऽसमोहा ॥ २ ॥

गौरागौरातिकीर्तेः परमपरमतह्वासविश्वासविश्वाऽऽ-
देया देयान्मुदं मे जनितजनितनूभावतारावतारा ।

लोकालोकार्थवेत्तुर्नयविनयविधिव्यासमानासमानाऽ-
भङ्गा भङ्गानुयोगासुगमसुगमयुक् प्राकृतालङ्कृताऽलम् ॥ ३ ॥

लोके लोकेशनुत्या सुरससुरसभां रञ्जयन्ती जयन्ती,
व्यूहं व्यूहं रिपूणां जनभजनभवद्गौरवा मारवामा ।
कान्ताऽकान्ताऽहिपस्येरितदुरितदुरन्ताहितानां हितानां,
दद्यादद्यालिमुच्चैरुचितरुचितमा संस्तवे च स्तवे च ॥ ४ ॥

अथ श्रवर्धमानजिनस्तुतिः ।

। (दण्डकवृत्तम्)

तव जिनवर ! तस्य बद्ध्वा रतिं योगमार्गं भजेयं महावीर !
पाथोधिगम्भीर ! धीरानिशं,
मुदित ! विभव ! सन्निधानेऽसमोहस्य सिद्धार्थनाम !
क्षमाभृत् ! कुमारापहे यस्य वाचा रतः ।
मुनिजननिकरश्चरित्रे पवित्रे परिक्षीणकर्मा स्फुरज्ज्ञानभाक्
सिद्धशर्माणि लेभेतरा-
मुदितविभवसन्निधानेऽसमोहस्य सिद्धार्थनामक्षमाभृत्कुमारा-
ऽपहेयस्य वाऽऽचारतः ॥ १ ॥

नयकमलविकासने का सुरी विस्मयस्मेरनेत्राऽजनि प्रौढ-
भामण्डलस्य क्षतध्वान्त ! हे !,
न तव रविभया समानस्य रुच्याऽङ्गद्वाराहितेऽपारिजात-
स्य भास्वन् ! महे लास्यभारोचिते ।

कनकरजतरत्नसालत्रये देशनां तन्वतो ध्वस्तसंसार !
 तीर्थेशवार ! द्युसद्वोरणी-
 नत ! वर ! विभयासमानस्य रुच्याङ्गहारा हिते पारिजातस्य
 भास्वन्महेलास्यभारोचिते ॥ २ ॥

वचनमुचितमर्हतः संश्रय श्रेयसे प्रीणयद् भव्य ! भीमे दधद्
 ध्वस्ततापं भवान्भोनिधौ,
 परमतरणहेतुलाभं गुरावाऽऽर्यमानन्दिताऽपायशो भावतो
 भासमानस्य माराजितम् ।

दलितजगदसद्ग्रहं हेतुदृष्टान्तनिषिष्टसन्देहसन्दोहमद्रोह !
 निर्मोह ! निःशेषिता-
 परमतरण ! हेऽतुलाभद्गुरावार्यमानं दितापाय ! शोभावतो
 भासमानस्य माराजितम् ॥ ३ ॥

अहमहमिकया समाराद्भुमुत्कण्ठितायाः क्षणे वाङ्मय-
 स्वामिनी शक्तिमहाय दद्यात्तरां,
 सकलकलशता रमाराजिता पापहाने कलाभा स्थिताऽ-
 सद्विपक्षेऽमरालेरवार्यागमम् ।

दधतमिह सतां दिशन्ती सदैङ्कारविस्फारसारस्वत-
 ध्यानदृष्टा स्वयं मङ्गलं तन्वती,
 सकलकलशतारमाराजितापापहाऽनेकलाभास्थिता
 सद्विपक्षे मराले रवार्यागमम् ॥ ४ ॥

जैनरत्न व्या. वा. पू. आ. श्रीमद्विजयलब्धिसूरीश्वरप्रणीता-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

अथ श्रीआदिजिनस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

सम्यक्तवाब्जविकासभास्कर ! विभो ! कर्मद्रुमोन्मूलने,
मत्तेभोरुपराक्रम ! द्युतिनिधे ! नाभेय ! मुक्तिप्रद ! ।

संसारानलदह्यमानजनतातापापहे वारिद !,

त्वन्नामस्मरणेन मङ्गलमहान्नुत्नान् सदाऽऽवाप्नुमः ॥ १ ॥

ते नो दद्युरनारतं जिनवराः सत्संवरं निर्जराम्,
मुक्तिं चात्मशमप्रदां जनिमृतिप्रध्वंसिकीं शाश्वतीम् ।

ये साध्यैकपरायणाः परहिता लोकैकपूज्यप्रभाः,
लोकात्रैकपदस्थिता अपि जगद्व्याप्ता भवोत्तारकाः ॥ २ ॥

ज्ञानं नेत्रमनुत्तमं नरभवे प्राप्नोति यत्पूर्णताम्,
मिथ्यादिक्षयजातदर्शनयुताच्चारित्रसंसर्गतः ।

नूनं तज्जिनशासने मतिमतां पुण्योदयात्प्राणिनाम्,
लोकालोकसमस्तवस्तुविषयं प्रोज्झुम्भते सिद्धिदम् ॥ ३ ॥

श्रीनाभेयपदाब्जसेवनपरा चक्रेश्वरी देवता,
विख्याता जिनशासने भयहराऽधिष्ठायिकाऽऽनन्ददा ।

चञ्चदिव्यविभाप्रकाशकतनूश्चक्रं वहन्ती करे,
दैत्यव्रातबलप्रभञ्जनचणा जीयाज्जगत्यां सदा ॥ ४ ॥

१ महोत्सवान् ।

अथ श्रीअजितजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

अजितनाथ ! तवाङ्घ्रिसरोरुहं, विविधशक्तिमरन्दकरम्बितम् ।
 नरसुरासुरकिन्नरसेवितं, मम मनोऽलिरहर्निशमिच्छति ॥ १ ॥
 जिनवरा जगतामघनाशना, मम हृदि प्रतिवासितशासनाः ।
 सकलतत्त्वविकासनविश्रुता, ददतु शाश्वतसौख्यमहोदयम् ॥ २ ॥
 विमलकारकबुद्धिमहोदयं, विनतभावुकवृन्दमहोदयम् ।
 यतिवरैर्हृत्तरोषमुखैस्सदा, हृदि विभावितमस्त्वभयाय नः ॥ ३ ॥
 जिनपदाब्जरता सुभगाऽजिता, भुवनभीतिगणोपशमे हिता ।
 अरिजनैरजिता जनवन्दिता, जयतु तीर्थपशासनदेवता ॥ ४ ॥

अथ श्रीशम्भवजिनस्तुतिः ।

१ (उपजातिवृत्तम्)

भवाम्बुराशिब्रुडितान् जनान् यो, ररक्ष सत्त्वप्रतिपालदक्षः
 खगेशचिह्नाङ्कितसक्थिदेशं, तं शम्भवं तीर्थपतिं नमामि ॥ १ ॥
 विध्वस्तरागादिगणा महान्तो, दयासरिज्जन्मनिदानभूताः ।
 समस्तजीवार्चितपादपद्माः, पुनन्तु सार्वज्ञमहर्द्धयो नः ॥ २ ॥
 प्रभोर्वचोऽनन्ततमःप्रहारि, सत्तत्त्वरत्नप्रतिभासदक्षम् ।
 गतिभ्रमिक्कान्तजनावलम्बं, जीयाज्जगच्छान्तिसुधाप्रवर्षि ॥ ३ ॥
 आज्ञारता श्रीदुरितारिदेवी, हन्त्री प्रभोऽशासनविघ्नकर्तृन् ।
 देवादिभिः सेवितपादपद्मा, जयं विदध्याज्जिनशासनस्य ॥ ४ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

(द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जयतु संवरभूपतिनन्दनः, परमशैत्यपराजितचन्दनः ।

कमलकान्तविशालविलोचनो, मतिमतां सुखदाय्यभिनन्दनः ॥ १ ॥

अमितबोधसुधारससागरो, भगवतां निकरः करुणाकरः ।

निजमहोहतनैकदिवाकरो, भवतु भाविकभावतमोहरः ॥ २ ॥

विविधवादमणिब्रजरञ्जितो, वितततत्त्वतरङ्गतरङ्गितः

नयमित्तिब्रजमीनमनोहरो, जयतु तीर्थपशासनसागरः ॥ ३ ॥

शरशरासनशोभिकराम्बुजा, नयनयोः सुखदा सुखनाशिनी ।

श्रुतविलोपिशठब्रजभीकरा, भवतु विघ्नहरा मम कालिका ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुमतिजिनस्तुतिः ।

१ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

यो दुःखवारिधिनिमग्नशरीरिवृन्दं,

रत्नत्रयातुलगुणार्पणतो जुगोप ।

पूर्णेन्दुसुन्दरशुचिस्मितवक्रपद्मः,

पायादपायनिकरात्सुमतिप्रभुः सः ॥ १ ॥

विश्वाहितोपशमकृत् तनुतां जनानां,

दुष्पाकदुःखविसरस्य भृशं क्षयित्वम् ।

आनन्दपङ्कजसुगन्धितकान्तमूर्तिः,

तीर्थेशपङ्क्तिरनिशं विदधातु सौख्यम् ॥ २ ॥

नालं निमग्नजनता भवपारमाप्तुं,

नालं स्वकीयभवदाहशमं विनेतुम् ।

नालं सुरासुरनरद्विशिवञ्च लब्धु,
 यस्माद्दृते जयतु तच्छुतरत्नमत्र ॥ ३ ॥
 निष्टप्रकाञ्चनलसत्तनुकान्तिरव्यात्,
 पद्मासना वरदपाशकसव्यहस्ता ।
 नागाङ्कुशाकलितवामकरा प्रधाना,
 काली महादिरनिशं जिनराजभक्ता ॥ ४ ॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (इन्द्रवंशावृत्तम्)

पद्मप्रभो रक्तपयोजलोहितो, ज्ञानादिना ध्वस्तभवार्त्तिसञ्चयः ।
 निःशेषविज्ञानभरात्तमोपहो, लोकं पुनीतां गुणरत्नराजितः ॥ १ ॥
 ज्ञानेन शुक्लेन मनोज्ञवृत्तयो, धर्मप्रकाशैकनिदानभूमयः ।
 तीर्थङ्करा नैकभवार्जितं तमः, प्रपन्नन्ति विश्वस्य हितैकदीक्षिताः ॥ २ ॥
 पथ्यप्रदं तीर्थपतिप्रकाशितं, सिद्धान्तमृद्धान्तित्विनाशकारणम् ।
 आराध्य नानानयबोधशालिनो, भव्याः समर्थाः कुमतान्निरासितुम् ॥ ३ ॥
 श्यामाभमूर्त्तिछविरच्युता मुनौ, भक्त्यातिनम्रा वरदेषुयुक्करा ।
 अम्भोजनेत्राऽभयकार्मुकाञ्चिता, जाड्यं निहन्तु स्मृतमात्रतो जवात् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (शिखरिणीवृत्तम्)

सुपार्श्वस्तीर्थेशः कृतनिखिलकर्मापनयनो,
 नरामर्त्याधीशैर्नुतगुणगारिष्ठोऽतिकरुणः ।
 जगत्तत्त्वव्रातप्रकटनपटुज्ञानमहितो
 जयेन्नानाभाषापरिणतवचोवैभवधरः ॥ १ ॥

जिनानां श्रेणीयं भवभयहरा शान्तिनिलया,
 सुरेन्द्रैः सम्पूज्योज्ज्वलतरयशोराजिरुचिरा ।
 दयाधारावर्षिण्यनुपमशमाध्वप्रकटिनी,
 क्रियाश्रद्धामिद्धां वितरतु जिहासोर्भवभयम् ॥ २ ॥
 तृतीयं यन्नेत्रं सकलनयभावप्रकटने,
 जिनेर्गीतं जीवाभयमयशमप्राप्तिनिलयम् ।
 विशुद्धं चारित्रं सहकृतिवशाद्यस्य शुशुभे,
 सदा तद्विज्ञानं जयतु भविचेतोऽब्जतरणिः ॥ ३ ॥
 गजारूढा शान्ता कनकनिभगौरा भयहरा,
 चतुर्हस्ता ध्वस्ताखिलखलजना शासनवरा ।
 सुपाश्वान्तध्यात्री भविकशिशुधात्री शशिमुखी,
 सदा पायादक्षाभयवरदशूलाञ्छ्रितकरा ॥ ४ ॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

१ (आख्यानक्रीवृत्तम्)

चन्द्रप्रभोऽमर्त्यनरप्रणम्यो, निरस्तकन्दर्पमदो विमायः ।
 भृशं जनानां तनुतेऽभयं यो, जयत्वजस्रं स जिनो जगत्याम् ॥ १ ॥
 बोधिप्रदश्रेणिरहीनभद्रा, सुनिर्मलज्ञानसरित्पतिर्या ।
 सुनिर्जिता शेषरिपुप्रभावा, समेधतां साऽखिलधीगरिष्ठा ॥ २ ॥
 मिथ्यातमःखण्डनभास्कराभं, समुन्नतानन्दविधानदक्षम् ।
 भवाब्धिसन्तारणयानपात्रं, ददातु सौख्यं वचनं जिनानाम् ॥ ३ ॥
 ज्वाला समुद्दीप्रसुवर्णजाला, वरालकाकल्पितवाहना या ।
 जिनेन्द्रपादाम्बुजभूरिभक्ता, तनोतु सा शासनगौरवं द्राक् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिः ।

१ (मालिनीवृत्तम्)

जिनपतिसुविधिर्मे तेजसाऽपारदीप्रो,
 कुविषयविनिपानान्नित्यनीचाध्वगानाम् ।
 परमसुखनिदानं प्राणिनामूचिवान्यो,
 हृदि स लसतु नित्यं पूतचारित्ररम्यः ॥ १ ॥

जिनपतिनिकरोऽसौ नाशिताशेषदोषः,
 पदकमलविलुण्ठन्नम्रदेवेन्द्रमौलिः ।
 महदुपकृतिकारी वस्तुतत्त्वप्रबोधात्,
 जयतु जगति सारः साधिताशेषसारः ॥ २ ॥

वृजिनतिमिरनाशे पद्मिनीप्राणनाथो,
 भवभयदवतापे पुष्करावर्त्तमेघः ।
 कुमतिमतगजानामङ्कुशो ज्ञानमत्र,
 प्रभवतु भविभावद्वेषितापापहन्तु ॥ ३ ॥

रिपुसमरसुधीरा गौरवर्णा सुतारा,
 सुविधिचरणरक्ता शासने दत्तचित्ता ।
 बहुजनबहुमान्या खण्डिताशेषविघ्ना,
 जगति जयतु नित्यं गेयसम्यक्त्वरम्या ॥ ४ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिः ।

१ (हरिणीप्लुतावृत्तम्)

हृतभवदरं लोकाधारं भवात्स्यपनोदनात्,
 भृशमसुमतां श्रेयःश्रेणीप्रदं भवतु पदम् ।

प्रसृमरयशोराशिं प्रज्ञाप्रभाऽऽकरशीतलं,
 वहति हृदये ध्यायन् भव्यः पदं जिनशीतलम् ॥ १ ॥

नयतु जिनपश्रेणिः श्रेयो नरामरवन्दिता,
 विमलचरणानन्दोदन्वत्तरङ्गतरङ्गिता ।
 अतिहितदयास्रोतः सृष्टिङ्करा भविमानसे,
 जगति विषयध्वान्ताक्रान्ते सुतीर्थविधायिनी ॥ २ ॥

वदति समयो भावव्रातान् जिनेश्वरनिर्मितो,
 नयगुणतया प्राधान्येनाविपर्ययरूपतः ।
 स भवतु महामोहोच्छ्लथै सुचारुविचारितो,
 बहुनयगमैर्भङ्गैर्मानैः सदा परमोदयः ॥ ३ ॥

सजलजलदश्यामा पद्मासना नरवन्दिता,
 जिनवरपदं भक्त्या याता फलाङ्कुशयुक्तरा ।
 श्रुतरिपुगणान् हत्वा युद्धे जयेन मदाकुला,
 वरदसहिताऽशोका पाशाञ्चिताऽवतु शासनम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुतिः ।

१ (प्रहर्षिणीवृत्तम्)

श्रेयांसः परिहृतकामलोभलक्ष्मीः, आराध्यव्रतवरमाप्तसर्वबोधः ।
 जीवानामभयदसत्त्वरक्षणस्य, व्याख्याताऽवतु सुरनाथवन्दिताङ्घ्रिः ॥ १ ॥

लोकानामाभिलषितं प्रपूरयन्ती, मोहार्त्तभ्रमिततमीकरे भवाब्धौ ।
 कन्दर्पप्रभृतितिमिङ्गिलार्दितस्य, राजिर्मे भवतु गतिर्द्रुतं जिनानाम् ॥ २ ॥

वाणी मे मगधगिरा निबद्धरम्या, विश्वस्यामलमतिदा सुरेन्द्रपूज्या ।
 स्याद्वादामृतरसवर्षिणी पवित्री, भूयाद्भीनिकरविनाशने समर्था ॥ ३ ॥

श्रीवत्सा रिपुभयदा श्रुताधिदेवी, स्वर्णाभा करिरिपुवाहना मनोज्ञा ।
इष्टार्थं वितरतु मां जनाभिवन्द्या, तीर्थेशाऽनवरतभक्तिभावपूर्णा ॥४॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१ (मन्दाक्रान्तावृत्तम्)

पद्मोल्लासे दिनकरनिभो वासुपूज्यो जिनेन्द्रः,
तत्त्वालोकं कुमतिमिरैर्नाशितं दुर्नयैर्यैः ।
ध्वान्तं गाढं सुनयकिरणैर्मूलतः संप्रहृत्य,
प्रोद्भ्रे तं सुरनरनुतं भावतः संस्तवीमि ॥ १ ॥
घात्युच्छेदादुपगतमहादीप्तकैवल्यरम्या,
सञ्चारित्रोदकभरहृतोद्दीप्तसंसारदावा ।
रागद्वेषं घनतरतमोव्याप्तिवृज्जानहारि,
तीर्थेशालिर्दहतु जगति भ्रान्तिबीजं जनानाम् ॥ २ ॥
तत्त्वातत्त्वप्रकटनपटुः प्राणिनामेकचक्षुः,
चूलामालाकलित उपमाहीनतामादधानः ।
आप्ताख्यातो हरतु सततं तैमिरं दुःखमुग्रं,
सिद्धान्तो नः परमपदवीकामिनां शान्तिदायी ॥३॥
देवी चण्डा जिनपतिमते प्रोल्लसन्ती जगत्यां,
विघ्नव्रातं शमदमवतां सङ्गतं छेदयन्ती ।
तीर्थेशानां हृदयकमले भक्तिमुप्रां दधाना,
साहाय्यं मे वितरतु सदा धर्मकार्यप्रवृत्तौ ॥४॥

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिः ।

१ (वंशस्थवृत्तम्)

सुरेशवन्द्यं विमलं जिनेश्वरं, कलाप्रधानं नतसौख्यदायिनम् ।
 मुखाम्बुजापास्तशरत्कलानिधिं, भजे भुजङ्गाभभवार्त्तिमुक्तये ॥ १ ॥
 नरामरैर्गीतपवित्रकीर्त्तयो, जिनेश्वरा भव्यहृदब्जसंश्रयाः ।
 हितामृतोद्धर्षणतः शमङ्करा, जयन्तु लोकस्य सदा जयङ्कराः ॥ २ ॥
 समस्ततत्त्वप्रकरप्रभासकं, नयप्रमाणैः कुमतप्रणाशकम् ।
 यतिव्रजोत्तारकरत्नदीपकं, नमामि नित्यं जिनराजभाषितम् ॥ ३ ॥
 जिनेन्द्रचित्ता विजया कजासना, सदा रतोपासककार्यसाधने ।
 शरासपाशाशुगनागहस्तका, जयत्वजस्रं भविविघ्नहारिणी ॥ ४ ॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिः ।

१ (पञ्चचामरवृत्तम्)

अनन्तनाथमीश्वरं जिनं जगत्प्रकाशकं,
 निजाननेन्दुमण्डलान्निरस्तयामिनीपतिम् ।
 प्रभाकराधिकप्रभं दयासरित्प्रवाहकं,
 व्रतादिरत्नरोहणं स्तवीमि भक्तिभावतः ॥ १ ॥
 जिनव्रजस्तमोहरो हृतत्रितापसुन्दरो,
 जनेष्टकल्पपादपः सुरार्चिताङ्घ्रिपङ्कजः ।
 अनन्यवस्तुतत्त्वराजिवोधदः सुखाकरः,
 सदा सुखं शिवार्थिनां ददातु दिव्यनायकः ॥ २ ॥
 यतः कुट्टाष्टिसम्मतं क्षितौ हृतप्रभं श्रुतं,
 स्मरादिभाववैरिणः क्रियामुखाच्च खण्डिताः ।

जिनेन्द्रवक्त्रपङ्कजाद्विनिःसृतं श्रुतं परं,
 भवार्दितास्तदुज्ज्वलं विचिन्त्यतां मनोगृहे ॥ ३ ॥
 सुवर्णगौरसुन्दरी कजासना महोज्ज्वला,
 कृपाणपाशपट्टकाङ्कुशैर्विशोभिहस्तका ।
 जिनोक्तधर्मकर्मविघ्नवारिणां भयङ्करां,
 मुदाऽङ्कुशा सहायतां तनोतु भव्यवाञ्छिते ॥ ४ ॥

अथ श्रीधर्मजिनस्तुतिः ।

१ (शालिनीवृत्तम्)

विज्ञानाब्धिर्लोकगेयोरुकीर्त्ति-घातिध्वंसात्पूततेजस्विमूर्तिः ।
 भव्यश्रेणेर्दत्तपीयूषशान्तिः, श्रीधर्मोऽसौ रातु मे शुद्धदान्तिम् ॥ १ ॥
 तीर्थेशालिर्भावनाऽऽभोगभूमि-स्तीर्णाऽन्येषां तारिका दुःखसिन्धोः ।
 चित्ते ध्येया देवमर्त्येन्द्रगेया, पायात् पापान्मां सदा भक्तिनम्रम् ॥२॥
 योगाद्गम्यं शाश्वतं धामदायि, माधुर्यन्तत्तीर्थनाथस्य वाक्यम् ।
 विश्वे यस्माद्धस्यते वै सुधापि, कल्याणाय स्यात्सदा नः पिपासोः ॥ ३ ॥
 भीमा दुष्टप्राणिनामार्त्तिदानां, कान्ता शान्तिप्रेमिशिष्टाग्रणीनाम् ।
 स्वान्ते ध्यात्री पादपद्मं जिनानां, प्रज्ञप्तिर्नः कार्यसिद्धिं विदध्यात् ॥४॥

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतिः ।

१ (शिखरिणीवृत्तम्)

सदा भव्यैर्वन्द्यो जगति विमलख्यातिमहिमा,
 क्षणाच्चकेशत्वं निखिलनिधिराशीन् परिहरन् ।
 तथा स्त्रीणां व्रातं शिवसुखपदप्राप्तिभवनं,
 ललौ सञ्चारित्रं जयतु मृगलक्ष्मा शम्भिपतिः ॥ १ ॥

भवाब्धेर्निस्तारे प्रवहणनिभाः शान्तिनिलयाः,
 अनेकैर्देवेशैर्नतपदकजा धर्मशरणाः ।
 स्फुरत्कान्तिव्रातैर्विजितमिहिरा ज्ञाननिधयो,
 जिनाः सर्वे शुद्धस्फटिकमणिभूमिं प्रददतु ॥ २ ॥
 महामोहध्वान्तव्रजविघटनादित्यसदृशं,
 गुणैः पूर्णं नित्यं भवजलनिघेस्तारणपरम् ।
 यतीनां सम्पत्तिं दददुपशमाख्यां सुविमलां,
 अनन्तं विज्ञानं वितरतु सदा बुद्धिविभवम् ॥३॥
 शुभा या निर्वाणी जिनपतिपदाभ्यर्चनरता,
 महाप्रत्यूहानां परिहरणदक्षाऽतिसुखदा ।
 स्फुरत्कान्ताभूषा विमलवसनीलङ्कृततनू-
 रजस्रं सा भूयात् कनककमनीयाम्बुजकरा ॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः ।

१ (मञ्जुभाषिणीवृत्तम्)

अयि ! शर्मणीश ! मयि प्रीयतां दयां, भवतापभीतिहर ! कुन्थुनाथ ! भो ! ।
 त्वदृते निजात्मज इवाशु कः परः, सुखमुत्तमं वितरितुं प्रभुर्भुवि ॥१॥
 प्रथमानसुन्दरगुणव्रजा ! जिनाः !, मणिमालिकानिभगुणाः सुधोपमाः ।
 भवतां भवार्त्तिभयभाजिनां भवेत्, शिवपूर्गमाय सरणिर्निर्गला ॥२॥
 जिनपाननाम्बुजविनिर्गतं वचो, भविनां श्रवस्सुखकरं तमोहरम् ।
 सुरनिम्नगास्मयविधूननं परं, भवतु क्षितौ मतिमतां शुभङ्करम् ॥ ३ ॥
 कनकच्छविर्जिनपादाब्जमानसा, शिखिवाहना भयकरी दुरात्मनाम् ।
 प्रभुपादपद्मकरन्दपायिनां, शमदा बला भवतु विघ्नहारिणी ॥४॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (चञ्चरीकावलीवृत्तम्)

पवित्रं साधूनां मानसक्षीरजातं,
 गृहं यस्य ख्यातं यस्य पूजा महाधर्या ।
 पदं चेतस्कान्तं यच्छति प्राणभागभ्यो,
 भजे तं तीर्थेशं लोकराजारनाथम् ॥ १ ॥
 भयायातप्राणि रक्षणं यत्कृपालो-
 रूपैति प्राज्यं तं तीर्थपानां समूहम् ।
 स्तुतिप्रज्ञाप्राज्ञैस्तूयमानोरुकीर्तिं,
 भजेऽहं पादाब्जे न्यस्वमूर्धा भवार्त्तः ॥ २ ॥
 भवाग्नेरम्भोद ! पापतामिस्रभानो !,
 जगत्प्राणिस्तव्य ! स्वामिवक्त्राब्जजात ! ।
 अनेकान्तख्यात ! कामवल्लीकुठार !,
 अभङ्गो रागः स्तात् मे वचः ! त्वय्यजस्रम् ॥ ३ ॥
 पयोजाध्यस्ता या नीलकान्त्या सुरम्या,
 रिपुव्रातच्छेत्री शासनोद्दीप्तिकर्त्री ।
 सदा ध्वान्ते ध्यात्री धारिणी तीर्थनाथं,
 वरेण्या सा नित्यं नाथसेवापरा स्तात् ॥ ४ ॥

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिः ।

१ (वातोर्मिवृत्तम्)

मल्लिः श्रीमान् हृदि भव्यैर्गृहीतो, हृत्वा तापं शिवशर्म प्रदत्ते ।
 ओऽमुं नाथं भुवि चित्रत्वदेहं, सेवे नित्यं निजसंशुद्धयेऽहम् ॥ १ ॥

साधुव्रातैः स्मृत ! लोककपूज्य !, त्यागज्ञानाऽऽहृतलोकाग्रभूमे ! ।
 तीर्थेशानां व्रज ! दीने दयालो !, विश्वे सौख्यं कुरु कीर्तिं वितन्वन् ॥२॥
 योगिश्रेष्ठैः पठितं तीर्थपोक्तं, भङ्गैर्मानैरनुयोगं दधानम् ।
 ज्ञानं ज्येष्ठं भवजाले कुठारं, भित्त्वा मोहं विरतिं मे प्रदद्यात् ॥३॥
 वैरुष्ट्या या महिता जीववर्गैः, कृष्णद्योतिर्नल्लिने संनिषण्णा ।
 शत्रुव्रातस्मयनाशं विधात्री, भव्यैरिष्टा जयदा सा प्रकामम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीसुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ।

१ (इन्द्रवज्रावृत्तम्)

श्रीसुव्रतो नाधितलोकनाथः, प्रज्ञाटवीवर्द्धनवारिवाहः ।
 दानानुकम्पादमनिन्नगेशो, ध्यानं विशालं विदधातु तूर्णम् ॥ १ ॥
 तीर्थेशवृन्दो भवसार्थवाहः, श्रद्धालुधीगायित आप्तवर्यः ।
 विध्वस्तकामादिरिपुर्वलीयान्, निर्यामको मे द्यतु विघ्नजालम् ॥ २ ॥
 हीनः कलङ्केन कुतर्कराहो-र्धस्ता सदा पूर्णकलो विचित्रः ।
 ईशाननादुद्गतशासनेन्दुः, किं नो नमस्यः कृतिभिर्जगत्याम् ॥ ३ ॥
 भद्रासना तप्तसुवर्णरोचिः, रक्षाकरी शासनभक्तिभाजाम् ।
 रुच्या सुमुद्राऽऽजिषु पूर्णभाग्याऽ-क्षुप्ताऽवतात्तीर्थपपादरक्ता ॥ ४ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुतिः ।

१ (मेघविस्फुर्जितावृत्तम्)

सतां शुद्धे चित्ते नमिजिनपतिर्मोक्षमार्गस्य धाता,
 विभावर्यास्तेषां जडतिमिरजाया विभेत्ता यमीन्द्रः ।
 मनोज्ञाज्ञाचक्राद्भुवि परिलसन्मोहतामिस्रहर्ता,
 क्रियाज्ञानेच्छ्रानां वितरतु सुखं नाशहीनं नितान्तम् ॥ १ ॥

यदीया सत्पूजाऽगणितगुणराजेर्निदानं सुधीनां,
 यदीयं विज्ञानं हरति सुदृढं गाढकर्मान्धकारम् ।
 ततिस्तीर्थेशानां सुरनरवरैः पूजिता शान्तभावैः,
 विदध्यात्साऽजस्रं व्यपगतमयं शाश्वतं मोक्षमार्गम् ॥ २ ॥
 जिनादित्योद्योतः शिवपुरलसत्पङ्कजश्रीप्रबोधः,
 कुट्टष्टिध्वान्तोघैस्तिमिरितजगद्बोधको वाक्प्रवाहः ।
 भवान्भोधौ भीमे प्रवहणनिभो मोक्षसम्प्रापकत्वात्,
 अशेषं कल्याणं वितरतु सदा नम्रभव्यात्मकेभ्यः ॥ ३ ॥
 सदा सेव्या देवैः शशिवदवदाता रिपून्मूलकर्त्री,
 जिनेशानां भक्त्य शुचिगुणवहा लोकविश्वासपूज्या ।
 चतुर्हस्ता शान्ता सरलहृदयानां भयव्रातहन्त्री,
 सुभूषा गान्धारी हितततिमरं संनिधत्तां जगत्याम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिः ।

१ (उपेन्द्रवज्रावृत्तम्)

व्रतापगासागरनेमिनाथो, घनाघषासज्वलनः कृपालुः ।
 शुभङ्करः पुण्यवतां जनानां, निहन्तु मे कर्मरिपून्नतस्य ॥ १ ॥
 जिनेन्द्रवर्गः प्रथितोरुर्भर्गः, कृतापवर्गः कृतबोधिसर्गः ।
 सुमार्गविश्राणनदत्तचित्तः, चिदेकवित्तो जयताज्जगत्याम् ॥ २ ॥
 परागमाबाधितसङ्गतार्था, विकाशिताशेषपदार्थसार्था ।
 रुचिं श्रुतस्यार्हतवाक् सदैव, तनोतु शुद्धां शमिनां हृदीद्वाम् ॥ ३ ॥
 मनोहरार्चिर्हरिवाहनाऽम्बा, रसालवृक्षाभिरतिं दधाना ।
 जिनेशभक्तेषु हितं प्रदात्री, श्रुतान्तरायान् हरतात्समुत्थान् ॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (इन्द्रवंशावृत्तम्)

योऽघान्यघानि स्मरतां मनीषिणां, येन न्यघानि प्रचलारिमन्मथः ।
यस्योरुकीर्त्तिर्जगति प्रतिष्ठिता, पार्श्वप्रभुं तं प्रणमामि भावतः ॥१॥
ईशब्रजोऽपास्तसमस्तदूषणः, शास्ता जगत्या गुणरत्नभूषणः ।
सत्त्वानुकम्पादमदानसागरः, कुर्यात्सदा मङ्गलमङ्गिनां वरः ॥२॥
नेत्रं वरं सर्वपदार्थबोधने, ज्ञानं स्मृतं तीर्थपवक्त्रनिःसृतम् ।
संसारपारङ्कर उत्तमः प्लवः, तन्मे विधत्तां विबुधैः स्तुतं सुखम् ॥३॥
पद्मावती काञ्चनकान्तिमञ्जुला, कर्कोटकाह्यासनगा मनोहरा ।
तीर्थेशपादाम्बुजरक्तमानसा, विघ्नप्रभेत्री जयताज्जयावहा ॥४॥

अथ श्रीवर्धमानजिनस्तुतीः ।

१ (स्रग्धरावृत्तम्)

श्रीमद्वीरं भजन्तां जिनमनुदिवसं ध्वस्तमोहान्धराकारं,
दातारं मोक्षलक्ष्म्या भवजलधितरिं भावतो भव्यजीवाः ! ।
प्रोत्सर्पद्दुष्टकर्माष्टकहरिगरुडं प्राप्तमुक्तिं भवन्तः,
आनन्दस्यास्पदं तं गुणगणशरणं कौशिकैरञ्चितो यः ॥१॥
श्रीमत्तीर्थङ्कराणामिह जगति चतुर्विंशतिः पूर्णकामा,
संसारपारवार्धेर्भयनिकरभृतो यानपात्रं पवित्रम् ।
मर्त्यामर्त्यासुरेन्द्रैर्नतपदकमला भव्यचेतोऽब्जभानुः,
भूयाद्भव्यात्मनां सा कुशलहितकरी मोक्षसौख्यस्य दात्री ॥२॥
श्रेयस्कृत् प्राणभाजां तिमिरभरहरं सेवितं सत्तमैर्यत्,
यस्मात्सत्त्वब्रजोऽगात् परमसुखचयं कर्मवृन्दं विजित्य ।

पापध्वान्तोष्णरोचिः परमसुखकरं कर्मदन्तावले यत्,
 पञ्चास्यस्योपमाभृज्जगति विजयते ज्ञानरत्नं सदा तत् ॥३॥
आत्मानन्दप्रदात्री जिनमुखकमलस्यालितां या दधाना,
 सम्यक्त्वे रक्तचित्ता सकलशशिमुखी नाशितातङ्कवारा ।
 देवी सिद्धायिका सा भविकसुखकरी सर्वविघ्नौघहर्त्री,
 तीर्थेशार्चोद्यमानां वितरतु भविनां सौख्यलब्धिं गुणाढ्या ॥४॥

२ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

योऽधादुन्नतिमार्गबीजमनघं जन्मात्ययध्वंसकं,
 वेगेन प्रतरन्ति यस्य कृपया नावेव सिन्धुं भवम् ।
 यस्मादाप्य गुणाकरं भविजना मुक्तिं पुरं लेभिरे,
 तं पारीन्द्रसुलाब्धितं विभुवरं वीरं भजे तीर्थपम् ॥ १ ॥
 सर्वे तीर्थकरा वरा भवहरा मार्गोपदेशान्मताः,
 आत्मध्याननिरूपका गुरुतपः संतन्य संत्रायकाः ।
 जाता भव्यजनस्य भावभयतो ये नेमिरे भावुकैः,
 तानाऽऽनन्दमुनीश्वरैः प्रतिदिनं ध्यातान् स्तुवे सर्वदा ॥ २ ॥
 ज्ञानानन्दवराणवे भविजनः स्नात्वा श्रुते पावने,
 सर्वज्ञैः कथिते गुणातिगहने सद्दृष्टिदेवार्चिते ।
 लेभे मुक्तिसुखं नमामि सततं तं ह्यागमं पारदं,
 सूरीशैः कमलाभिधैः गुणिवरैर्ध्यातं परं भावतः ॥ ३ ॥
 देवी विघ्नविनाशिका सुगुणभृत्सार्वे पदे या रता,
 ध्याता धार्मिककार्यकृत् प्रतिदिनं सिद्धायिका सौख्यदा ।
 सा देवार्चितपादपङ्कजवरा भक्तिभरा शासने,
 लब्धेदानरता रताश्रुतपदे सूरैः प्रदेयात् सुखम् ॥ ४ ॥

कविचक्रवर्तिश्रीपालप्रणीता-यमकबद्ध-
स्तुतिचतुर्विंशतिका

१ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

भक्त्या सर्वजिनश्रेणि-रसंसारमहामया ।

स्तोतुमारभ्यते बद्ध-रसं सारमहा मया ॥ १ ॥

[इति मङ्गलश्लोकः]

श्रीनाभेय ! भवान् पुंसा-मलङ्कारमणीयते ।

अभूत् ते चित्तमाक्रष्टु-मलं का रमणी यते ! ॥ २ ॥

समुलङ्घितसंसार-कान्तार ! तरसाऽजित ! !

मां पुनीहि जगन्नाथ !, कान्तारतरसाजित ! ॥ ३ ॥

निरस्तः केन मोहस्त्वां, विना शम्भव ! दारुणः ।

तेनाऽसि दहनी कर्तुं, विनाशं भवदारुणः ॥ ४ ॥

अभिनन्दन ! युष्मासु, सदाचरणधीरता ।

जेतुमेनांसि नान्येषां, सदा च रणधीरता ॥ ५ ॥

श्रीः पुंसां सुमते ! ध्वस्त-कलितापाय ! दक्षता ।

तद्भक्तेस्तत्र पापेषु, कलिता पायदक्षता ॥ ६ ॥

पद्मप्रभ ! सिषेवे त्वां, मुक्ताहारमुदारता^१ ।

त्वयि लोकत्रयी मुक्ति-मुक्ताहार ! मुदा रता ॥ ७ ॥

सुपाश्व ! देशनायां ते, चतुराननकोमलाः ।

गिरः श्रत्वा न तुष्टाव, चतुरानन ! कोऽमलाः ॥ ८ ॥

चन्द्रप्रभ ! भवानेव, सत्तम सप्रभावताम् ।

यो धत्ते चैव संज्ञेतुं, सत्तमः सप्रभावताम् ॥ ९ ॥

सुविधे ! कैर्वचो मार्गं, विभवस्तव नीयताम् ।

त्वय्येव मन्यते स्वर्ग-विभवः स्ववनीयताम् ॥ १० ॥
त्वयि निर्वृतिदानाय, शीतले ! सविभावसौ ।

सिक्तोऽस्मि सकलक्लेश-शीतलेशविभावसौ ॥ ११ ॥
तं श्रेयांसं स्तुवे भक्त्या, कामं केवलिनामिनम् ।

यस्मादन्ये न गृह्णन्ति, कामं के बलिनामिनम् ॥ १२ ॥
वासुपूज्य ! विभो ! स्तौमि, भवन्तं सत्वराशयः ।

यत्प्रासादात् तरन्त्येव, भवं तं सत्वराशयः ॥ १३ ॥
यं स्मृत्वाऽपि लभन्ते स्म, देहिनः सुरसम्पदम् ।

स त्वं विमल ! निर्दोषं, देहि नः सुरसं पदम् ॥ १४ ॥
अनन्तजित् ! तव श्रेयः, सुतरामापदञ्चकः ।

त्वामीशं प्राप्य नावैति, सुतरामापदं च कः ! ॥ १५ ॥
केषां नाभूच्चमत्कारो, धर्मराज ! सतामसौ ।

विकारौ यत् त्वया ध्वस्तौ, धर्म ! राजसतामसौ ॥ १६ ॥
शान्तं यन्नागमो दोष-विकलं कतमो नयः ।

तद्वचस्ते स किं स्तौति, विकलङ्कतमो न यः ॥ १७ ॥
तेजः कुन्थो ! भवोत्तार-करालम्ब ! तवारिभिः ।

कूर्चाग्नेरिव न ध्वस्तं, करालं बत वारिभिः ॥ १८ ॥
अर ! त्वदुपमानम्य, विभवोदधिरेकदा ।

जनः तीर्णोऽखिलकर्म-विभवो दधिरेकदा ॥ १९ ॥
मल्लिदेव ! दयारूप-ममानं ते नवं धनम् ।

त्वया कर्माख्यमुच्छेद्य-ममानं तेन बन्धनम् ॥ २० ॥

श्रीसुव्रत ! व्यधार्थीःस्म, महीनतरसं यमम् ।

अजैषीस्त्वं जनान्नन्तु-महीनतरसंयमम् ॥ २१ ॥

नमे ! यस्मिन्नतोऽस्मि त्वा-ममानं दमयोगतः ।

स एव समयः कामं, ममाऽऽनन्दमयो गतः ॥ २२ ॥

ताः समन्नाक्षिपन्नेमे !, कमनीयतमा नवम् ।

यासां दृशाऽपि नानङ्ग-कमनीयत मानवम् ॥ २३ ॥

पार्श्वनाथ ! जगाम त्वां, कोपमातङ्गतापदम् ।

यः पुपोष तपःसिंहं, कोऽपमातङ्गतापदम् ॥ २४ ॥

जातलक्ष्मीं तमो हर्तुं, वर्द्धमान ! प्रभो ! दयाम् ।

देहिमद्य विधेहि त्वं, वर्द्धमानप्रभोदयाम् ॥ २५ ॥

^१शुचिर्जिनाली वः पाया-दपवित्रा समानसा ।

योऽस्नाद्यस्यास्तमोग्गोसा(!),दपवित्रा समानसा ॥ २६ ॥

जिनागमं तमो ध्वंसे, रविकल्पमपापदम् ।

नमाम्यममांकमलै-रविकल्पमपापदम् ॥ २७ ॥

त्वया वाग्देवि ! तत्कार्यं-महतोद्यमयाऽऽदरात् ।

यथा मोहमयां तार्यं-महतोद्यमयादरात् ॥ २८ ॥

[अथ प्रशस्तिः]

इति सुमनसः श्रीपाल-कविरचितनयः समस्तजिनपतयः ।

अविनाशिज्ञानदृशो, दिशन्तु वः.....॥ २९ ॥

१ एतद् प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति ।

पू. आ. श्रीधर्मघोषसूरीश्वरप्रणीता-यमकबद्ध-
स्तुतिचतुर्विंशतिका

१ (मालिनीवृत्तम्)

जय वृषभजिनाऽभि-ध्रूयसे निम्ननाभि-

जैडिमरविसनाभि-र्यः^१ सुपर्वाङ्गनाभिः ।

तम इह किल नाभि-क्षोणिभृतसूनुनाऽभि-

द्रुतभुवनमनाभि,^२ क्षान्तिसम्पत्कुनाभिः^{*} ॥ १ ॥

प्रकटितवृषरूप !, त्यक्तनिशेषरूप-

प्रभृतिविषयरूप !, ज्ञातविश्वस्वरूप ! ।

जय चिरम-ऽसरूप !, पापपङ्काऽम्बुरूप !,

त्वमजित ! निजरूप-प्रास्तसज्जातरूप ! ॥ २ ॥

जय मदगजवारिः,^५ शम्भवान्तर्भवाऽरि-

व्रजमिदिह तवाऽरि-श्रीर्न केनाप्यवारि ।

बदधिकृतभवाऽरि-संसन ! श्रीभवाऽरिः,

प्रशमशिखरिवारि,^७ प्रौन्नमदानवारिः ॥ ३ ॥

अकृतशुभनिवारं, योऽत्र रागादिवारं,

सुविनतमघवाऽरं, संवरोद्भूः सुवारम् ।

मदनदहनवारं, दोलिताऽन्तर्भवाऽऽरं,

नमठ सपरिवारं, तं जिनं सर्ववारम् ॥ ४ ॥

१ सदृशः । २ हिंसितम् । * 'द्रागतिद्वाननाभिः' इत्यवचूर्णम्

३ क्षमाश्रीनिधिः । ४ सुवर्ण । ५ गजबन्धः । ६ धर्मचक्रश्रीः । ७ आविष्टलिङ्गत्वा

'अनतो लुबि'(सि.है. १-४-५९)ति सिलोपः । ८ 'प्राणमदानवारिः' इत्यवचूर्णम्

तव जिनसुमते ! न, प्रत्यहं तन्यते न,
 स्तुतिरिति सुमते-न !, क्लृप्तमोनिष्कृते-न ! ।
 यदिह जगति तेन, द्राग् मया सम्मतेन,
 ध्रुवभितदुरितेन, श्रीश ! भाव्यं हितेन ॥ ५ ॥
 परिहृतनृपपद्म !, श्रीजिनाधीशपद्म-
 प्रभ ! सदरूणपद्म-द्युत् ! तपोहंसपद्म ! ।
 त्वदखिलभविपद्म-त्रातसंबोधपद्म-
 स्वजन ! गतविपद् म-र्येतुशर्माऽङ्कपद्म ! ॥ ६ ॥
 दुरितमिभगमोऽहं, पूर्विकार्चक्रमोऽह-
 न्त्यसमतमसमोऽह-ङ्कारजित् यः समोहम् ।
 कृतकरणदमो ह-न्ताऽस्त लोभं नुमोऽहं-
 मतिहृतम-समोहं, तं सुपार्श्वं तमोहम् ॥ ७ ॥
 समनृणमणिभाव !, ज्ञातनिश्शेषभाव !,
 प्रहतसकलभाव-प्रत्यनीकप्रभाव ! ।
 कृतमदपरिभाव !, श्रीश ! चन्द्रप्रभाऽव,
 द्विजपतितनुभाव !, त्यक्तकामस्वभाव ! ॥ ८ ॥
 जिनपतिसुविधे ! यः, स्यात्त्वदाज्ञाविधेय-
 प्रवण इह विधेय, प्रस्फुरद्भागधेय ।
 त्रिजगदनपिधेय-श्लाघसन्नामधेय !,
 श्रयति शुभविधे ! य-स्तं लसदरूपधेय ! ॥ ९ ॥
 य इह निहतकामं, मुक्तराज्यादिकामं,
 प्रणतसुर ! निकामं, त्यक्तसद्भोगकामम् ।

१ इन !-सूर्य ! । २ पद्मस्वजन !-सूर्य ! । ३ एतु-आगच्छतु ।

नमति सनिजकामं, शीतल ! त्वां प्रकामं,

^१ श्रयतकि तमकामं, सार्विकाश्रीः स्वकामम् ॥ १० ।

विषमविशिखदोषा—चारिचारप्रदोषा,

प्रतिविधति सदोषाऽ—प्यस्य किं कालदोषा ।

य इह वदनदोषा—पाऽर्चिषाऽक्षालि दोषाऽ—

तनुकमलमदोषा, श्रेयसा ^३ शस्तदोषा ^४ ॥ ११ ।

कृतकुमतपिधानं, सत्त्वरक्षाऽविधानं,

विहितदमविधानं, सर्वलोकप्रधानम् ।

असमशमनिधानं, शं जिनं संदधानं,

नमत सदुपधानं, वासुपूज्याऽभिधानम् ॥ १२ ।

भवद्वजलवाहः, कर्मकुम्भाद्यवाहः,^५

शिवपुरपथवाह—स्त्यक्तलोकप्रवाहः ।

विमल ! जय सुवाहः, सिद्धिकान्ताविवाहः,

शमितकरणवाहः, शान्तवृद्ध्यवाहः ॥ १३ ॥

जिनवर ! विनयेन, श्रीश ! शुद्धाशयेन,

प्रवरतरनयेन, त्वं नतोऽनन्त ! येन ।

भविकमलचयेन, स्फूर्जदुर्जस्वयेन,

द्विरदगतिनयेन, तेन भाव्यं सयेन ॥ १४ ॥

जडिमरविसधर्म—श्रुक्तदानादिधर्म !,

श्रुटितमदनधर्म !, न्यक्कृताऽप्राज्ञधर्म ! ।

१ त्यादिसर्वादेः स्वरेष्वन्यात् पूर्वोऽक इत्यनेन श्रयतकि । २ कन्दर्पदैत्यस्य प्रकृष्टं च्छलं यस्याम् । ३ उपचारात्° विकाशं उषति इति विकाशोषा ४ शस्तौ बाहू यस्य तेन । ५ अवाहः—पाकस्थानम् ।

जय जिनवरधर्म !, त्यक्तसंसारिधर्म !,
 प्रतिनिगदितधर्म-द्रव्यमुख्यार्थधर्म ! ॥ १५ ॥
 यदि नियतमशान्तिं, नेतुमिच्छोपशान्तिं,
 समभिलषत शान्तिं, तद्विधाप्याप्तशान्तिम् ।
 प्रहृतजगदशान्तिं, जन्मतोऽप्यात्तशान्तिं,
 नमत विनतशान्तिं, हे जना ! देवशान्तिम् ॥१६॥
 ननु सुरवरनाथ-त्वं न नाथे नृनाथ-
 त्वमपि विगतनाथः, किन्त्वहं कुन्थुनाथ ! ।
 प्रकुरु जिन ! सनाथ, स्यां यथाऽघोपनाथ ।
 प्रणतविबुधनाथ !, प्राज्यसत्श्रीसनाथ ! ॥१७॥
 अवगमसवितारं, विश्वविश्वेशितारं,
 तनुरुचिजिततारं, सहयासान्द्रतारम् ।
 जिनमभिनमताऽरं, भव्यलोका ! अतारं,
 यदि पुनरवतारं, संसृतौ नेच्छताऽरम् ॥१८॥
 अनिशमिह निशान्तं, प्राप्य यः सन्निशान्तं,
 नमति शिवनिशान्तं, मल्लिनाथं प्रशान्तम् ।
 अधिपमिह विशां तं, श्रीर्गता चाऽवशाऽन्तं,
 श्रयति दुरितशान्तं, प्रोज्झ्य नित्यं वशाऽन्तम् ॥१९॥

१ संसारिजनाचारः । २ कल्याणम् । ३ अवाप्तमुक्तिम् । ४ दुःखमुपता-
 पयतीति । ५ विधातारम् । ६ 'रदरुचिजितसार'मिति अवचूर्याम् । ७ सुवर्णम् ।
 ८ नयनमध्यकनीनिका । ९ वीतरागादन्यैस्तारयितुमशक्यम् । १० सुप्रभातम्
 ११ कल्याणभवनम् । १२ निकटम् ।

न्यदधत् मघवा स, प्रोलसत्सुद्धवासः,^१
 परिहृतगृहवासस्याऽंसके यस्य वासः ।
 विहितशिवनिवासः, प्रत्तमोहप्रवासः,
 स मन इह भवाऽसः, सुव्रतो मेऽध्युवास ॥२०॥

^२
 समनमयत् बालः, शात्रवान् योऽप्यबाल-
 प्रकृतिरसितवालः, प्रास्तरुग्चक्रवालः ।
 जयतु नभिरवालः, सोऽधरास्तप्रवालः,
 श्वसितत्रिजितवालः,^३ पुण्यवल्लयालवालः ॥२१॥
 जितमदन ! मुने ! मे-नाऽनिशं नाथ ! नेमे !,
 निरूपमशमिनेमे !, येन तुभ्यं विनेमे ।
 निकृतिजलधिनेमे,^४ सीर ! मोहदुनेमे !,
 प्रणिदधति न नेमे, तं परा अप्यनेमे^५ ॥२२॥
 अहिपतिवृतपार्श्वं, छिन्नसंमोहपार्श्वं,^६
 दुरितहरणपार्श्वं,^७ सन्नमद्यक्षपार्श्वम् ।
 अशुभतम^८ उ पार्श्वं, न्यकृतामं सुपार्श्वं,
 वृजिनविपिनपार्श्वं, श्रीर्जिनं नौमि पार्श्वम् ॥२३॥
 त्रिदशविहितमानं, सप्तहस्ताऽङ्गमानं,
 दलितमदनमानं, सद्गुणैर्वर्धमानम् ।
 अनवरतममानं, क्रोधमत्यस्यमानं,^९
 जिनवरमसमानं, संस्तुवे वर्धमानम् ॥२४॥

१ मनः । २ सम्यग् रमयामास । ३ ह्रीबेराख्यं सुगन्धिद्रव्यम् । ४ कोटिः ।
 ५ पृथ्व्याः । ६ सर्वैः । ७ मायाम् । ८ उपायः । ९ ईश्वरः । १० अत्यर्थं क्षिपन्तम् ।

जिन ! तव ^१ गुणकीर्त्ते, विश्वविघ्नस्तकीर्त्ते,^२

विगलदपरकीर्त्ते--यद्विरा ^३ धर्मकीर्त्तेः ।

सितकरसितकीर्त्तेः, शुद्धधर्मैककीर्त्तेः,^४

स्तुतिमहमचिकीर्त्ते,^५ तां कृताऽनङ्गकीर्त्तेः^६ ॥२५॥

*विगलितवृजिनानां, नौमि राजीं जिनानां,

सरसिजनयनानां, पूर्णचन्द्राननानाम् ।

गजवरगमनानां, वारिवाहस्वनानां,

हतमदमदनानां, मुक्तजीवाऽऽसनानाम् ॥२६॥

अविकलकलतारा--^७प्राणनाथांशुतारा,

भवजलनिधितारा, सर्वदाऽविप्रतारा ।

सुरनरविनता रा- त्वाऽऽर्हतीगीर्बताऽऽरा-

दनवरतमिताऽऽरा, ज्ञानलक्ष्मीं सुतारा ॥२७॥

नयनजितकुरङ्गी-कां सुधारो चिरङ्गी-

मिह किल मुहुरङ्गी, कृत्यचित्तान्तरङ्गी ।

स्मरति हि सुचिरं गी-र्देवतां यस्तरङ्गी,

कुरुत इममरं गी-त्यादिकृतबन्धुरङ्गीः ॥२८॥

x इयं च स्तुतिः सर्वस्तुतीनामादौ पुस्तकेषु दृश्यते, परं अस्माभिरभिज्ञ-
जनसम्मतेनाऽत्र लिखिता विवृता चेति अवचूरिकारः । १ विस्तारिते ।
२ ईर्त्ते-प्रसरति । ३ प्रासादस्य । ४ कीर्त्तिः-कथनम् । ५ विस्तारितवान् ।
६ शोषिताऽनङ्गकर्मः । * एतद् प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुति-
चतुर्विंशतिका भवति । ७ ताराप्राणनाथ-चन्द्र ।

२ (अनुष्टुप्वृत्तम्)

जिनं यशःप्रतापास्त-पुष्पदन्तं समं ततः ।

संस्तुवे यत्कमौ मोहं, पुष्पदन्तं समन्ततः । ॥ १ ॥

प्रातस्तेऽङ्घ्रिद्वयी येन, सरोजास्य ! समा नता ।

त्वयाऽस्तु जिनधर्माब्ज-सरोऽजाऽस्य ! समानता ॥ २ ॥

वन्दे देव ! च्युतोत्पत्ति-व्रतकेवलनिर्वृतिम् ।

विश्वार्चित ! च्युतोत्पत्ति-व्रतके बलनिर्वृतिम् ॥ ३ ॥

चतुरास्यं चतुःकायं, चतुर्धा वृषसेवितम् ।

प्रणमामि जिनाधीशं, चतुर्धावृषसेऽवितम् ॥ ४ ॥

जिनेन्द्रानञ्जनश्यामात्, कल्याणाब्जहिमप्रभान् ।

चतुर्विंशतिमानौम्य-कल्याणाब्जहिमप्रभान् ॥ ५ ॥

[इति मङ्गलश्लोकाः]

विलोक्य विकचाम्भोज-काननं नाभिनन्दनम् ।

द्रष्टुमुत्कायते कोऽपि, काननं नाभिनन्दनम् ॥ ६ ॥

भवानीश ! सदा यस्या-जित ! निष्कोप ! नाथति ।

अहितो न हि तं स्वाभि-जितनिष्कोपनाथति ॥ ७ ॥

सनातनाय सेनाङ्ग-भव ! शं भव शम्भव ! ।

भगवन् ! भविकानाम-भव ! शम्भवशम्भवम् ॥ ८ ॥

दुष्कृतं मे मनोहंस-मानस ! स्याऽभिनन्दन !

श्रीसंवरधराधीश-मानसस्याभिनन्दन ! ॥ ९ ॥

अज्ञानतिमिरध्वंसे, सुमते ! सुमतेन ! ते ।

क्रियते न नमः केन, सुमतेऽसुमतेन ते ॥ १० ॥

त्वां नमस्यन्ति येऽङ्ग-स्थपद्म ! पद्मप्रभेश ! ते ।

त्रैलोक्यस्य मनोहारि-पद्म ! पद्मप्रभेशते ॥ ११ ॥

सद्भक्त्या यः सदा स्तौति, सुपार्श्वमपुनर्भवम् ।
 सोऽस्तजातिमृतिर्याति, सुपार्श्वमपुनर्भवम् ॥ १२ ॥

सहर्षा ये समीक्षन्ते, मुखं चन्द्रप्रभाऽङ्ग ! ते ।
 विदुः सकलसौख्यानां, मुखं चन्द्रप्रभाङ्ग ! ते ॥ १३ ॥

सदा स्वपादसंलीन, सुविधे ! सुविधेहि तम् ।
 येन ते दर्शनं देव !, सुविधे सुविधेहितम् ॥ १४ ॥

यथा त्वं शीतल ! स्वामिन् !, सोमः सोमो मनोऽहरः ।
 भव्यानां न तथा भाति, सोमः सोमो मनोहरः ॥ १५ ॥

तं वृणोति स्वयंभूष्णु-श्रेयांसं बहु मानतः ।
 जिनेशं नौति यो नित्यं, श्रेयांसं बहुमानतः ॥ १६ ॥

वाक्यं यस्तव सुश्राव, वासुपूज्य ! सनातनम् ।
 भवे कुर्यात् तमोदाव-वाः सुपूज्य ! सनाऽतनम् ॥ १७ ॥

कस्य प्रमोदमन्यत्र, विमलात् परमात्मनः ।
 हृदयं भजते देवाद्वि-मलात् परमात्मनः ॥ १८ ॥

दृष्ट्वा त्वाऽनन्तजिद् ! भाव-पराजितमनो भवम् ।
 भविनां नाथ ! नोऽभ्येत्य-पराजितमनो भवम् ॥ १९ ॥

श्रीधर्मेण क्षमाराम-प्रकृष्टतरवारिणा !
 सनाथोऽस्मि कृच्छ्रवल्ली, प्रकृष्ट तरवारिणा ॥ २० ॥

त्वया द्वेधारिवर्गो यत्, पदौ श्रीशाऽन्ति नाथते ।
 शरणं तद्भवी ध्वस्ता-पदौ श्रीशान्तिनाथ ! ते ॥ २१ ॥

वीतरागं स्तुवे कुन्धुं, जिनं शम्भुं स्वयम्भुवम् ।
 सरागत्वात् पुनर्नान्यं, जिनं शम्भुं स्वयम्भुवम् ॥ २२ ॥

विजिग्ये लीलया येन, प्रद्युम्नो भवताऽदरः ।

भविनां भवनाशाय, प्रद्युम्नो भवतादरः ॥ २३ ॥

स स्यान्मह्ये ! नमह्येखो, मह्यस्य प्रतिमह्यते ।

क्रमौ मनसि यो मोह-मह्यस्य प्रतिमह्य ते ॥ २४ ॥

विधत्ते सर्वदा यस्ते, समुव्रत ! समुव्रतिम् ।

समास्वादयति स्वाभिन् !, स सुव्रत समुव्रतिम् ॥२५॥

दृष्ट्वा समवसृत्यन्त-नमीशं चतुराननम् ।

पश्येत् कोऽजितखं धीमा-नमीशं चतुराननम् ॥ २६ ॥

श्रीनेमिनाथमानौमि, समुद्रविजयाङ्गजम् ।

हेलानिर्जितसम्प्राप्त-समुद्रविजयाऽङ्गजम् ॥ २७ ॥

शिवार्थी सेवते ते श्री-पार्श्व ! नालीककोमलौ ।

न क्रमावनिशं नम्र-पार्श्व ! नाऽलीक ! कोऽमलौ ॥२८॥

वरिवस्यति यः श्रीम-न्महावीरं महोदयम् ।

सोऽश्नुते जितसम्मोह-महावीरं महोदयम् ॥ २९ ॥

श्रीसीमन्धरतीर्थेश, सादरं नुतनिर्जरम् ।

योऽज्ञानं विदधे भस्म-सादरं नुत निर्जरम् ॥ ३० ॥

ये वन्दन्तेऽर्हतो भार-तैरावतविदेहकान् ।

प्राप्यते प्रवरोदर्का, तै रा वत ! विदेहकान् ॥ ३१ ॥

सप्ततिशतं जिनाना-मुत्कृष्टपदवर्तिनाम् ।

वन्दे मनुष्यलोकेऽह-मुत्कृष्टपदवर्तिनाम् ॥ ३२ ॥

श्रीमन्नन्दीश्वरद्वीपेऽ-प्रतिमाः प्रणुताऽच्युताः ।

द्विपञ्चाशतिचैत्येषु, प्रतिमाः प्रणुताऽच्युताः ॥ ३३ ॥

यद्यात्मनिच्छसि स्थान-मकृत्रिमकृत्रिमम् ।

जैनविम्बव्रजं तद्दधे ! ऽ-म कृत्रिमकृत्रिमम् ॥ ३४ ॥

ये जिनेन्द्रान् नमस्यन्ति, साम्प्रतातीतभाविनः ।

दुष्कृतात् ते विमुच्यन्ते, साम्प्रतातीतभाविनः ॥ ३५ ॥

१ परात्मानो जिनेन्द्रा यै-नीयन्ते मानसं प्रति ।

पदं यान्ति जगन्मान-नीयं तेऽमानसं प्रति ॥ ३६ ॥

सोऽस्तु मोक्षाय मे जैनो, नयसङ्गत आगमः ।

अपि यं बुद्ध्यते विद्वा-नयसङ्गत आगमः ॥ ३७ ॥

त्वन्नामाऽज्ञानभिद् धर्म-कीर्त्तये श्रुतदेवते ! ।

यत्र कोऽपि तद्ग्रे स्व-कीर्त्त्ये श्रुतदेऽवते ॥ ३८ ॥

यक्षाम्बाद्याः सुराः सर्वे, वैयावृत्यकरा जिने ।

भद्रं कुर्वन्तु सङ्गाय, वै यावृत्यकराजिने ॥ ३९ ॥

+३ (उपजातिवृत्तम्)

विभो ! न नाभेय ! जितास्त्वयाऽऽत्त-श्रीपुण्डरीकाचल ! के बलेन ।

भावद्विषो ध्यानमयेन विश्व-श्रीपुण्डरीका!ऽचलकेबलेन ॥ १ ॥

सौभाग्यशोभातनुभाऽभिभूताऽ-ज्ञनस्य सा रैवतदैवतस्य ।

येन स्तुता श्रीरजनिष्ठ वश्या, जनस्य सारैव तदैव तस्य ॥ २ ॥

१ श्रुतदेवतामधिकृत्य अथवा यक्षाम्बादिमधिकृत्य प्रान्तपद्यत्रयेण चतुर्विंशति-
जिनानां, सीमन्धरादिजिनेश्वराणां च स्तुतयो भवन्ति ।

श्रीमन् ! जिनस्तोम ! भवद्विपारे—रपापदाऽष्टापद ! भूषिताय ।
 नमोऽस्तु ते वास्तववर्णमानै—रपापदाऽष्टापद^१भूषिताय ॥ ३ ॥
सम्मत्तीर्थं जयताच्चिरेणाऽ—शुभप्रभावाऽरिविनाशनेन ।
 यत्राऽजिताद्यैर्जिनैः शिवश्रीः, शुभप्रभाऽवारि^२ विनाऽशनेन ॥४॥
 सोऽनन्तसम्पन्न रमेत तुच्छे, श्रीअर्बुदे सन्तमसं भवोत्थम् ।
 स्यन्तं स्तुते यो जिनराजमाऽऽद्यं, श्रीअर्बुदे सन्तमसम्भवोत्थम् ॥५॥
 यत्पूजनं भुवनेषु सार—मियहरापीडक ! नाभिजात ! ।
 मत्वेति कस्तत्र यतेत नित्य—मियहराऽऽपीडक ! नाऽभिजात ! ॥६॥
 मायाऽऽपगाया जगतीजनस्याऽ—जितप्रभो ! तारण ! दुर्गमायाः ।
 मन्ये कलिस्पर्शभयाद् भवारि—जितप्रभो ! तारणदुर्गमाऽऽयाः ॥७॥
 अश्वावबोधप्रभवं शकुन्ति—विहारसारं जयति प्रतीतम् ।
 तीर्थं जिनं यन्मुनिसुव्रतस्य, विहारसा रञ्जयति प्रतीतम् ॥ ८ ॥
 यस्ते नमः पार्श्व ! तनोति नेत—रलङ्कृतस्तम्भनकाय तस्य ।
 नन्तानकः कामद् ! विघ्नराशे—रलङ्कृतस्तम्भनका !ऽऽयतस्य ॥९॥
 येनैकदाऽपि प्रणतोऽसि पार्श्व !, यशोभया शङ्ख ! पुरा वताऽऽर ।
 तस्य क्षयन्ति विघ्नततिर्वृतस्याऽ—यशोभया शङ्खपुरावतार ! ॥ १० ॥
 जन्मक्षणे निर्मितमज्जनोच्चैः, सुपर्वभिः स्वर्णगिरौ सदास्यम् ।
 श्रीपार्श्वनाथं नुतकृतपूजं, सुपर्वभिः स्वर्णगिरौ सदाऽऽस्यम् ॥११॥

१ भूमिकृतनिवासाय । २ वत्रे । ३ ईडरतीर्थकिरीट । ४ कुलीन ।
 ५ आगतवान् । ६ प्रासादलक्ष्मीः । ७ आर—प्राप । ८ जन्मोत्सवे । ९ श्रीवालपुरे

श्रीपार्श्व ! खेदं ^१करहेटकस्याऽ-लङ्कारमाधाम ! विहारयन्तः ।
चित्ते भवन्तं पथि च प्रभो ! ते, लङ्कारमाधामविहार ! यन्तः ॥१२॥
सुधाञ्जनाऽक्ष्णोः त्वयि यस्य जज्ञे, शमीक्षिते सत्यपुराऽवतंसः ।
यथा शिवं वीर ! समेति पापे, शमीक्षिते ^२सत्यपुराऽवतंसः ॥१३॥
तिस्रश्चतुर्विंशतिका जिनानां, सद्भाविभूता वितमा दरेण ।
मुक्ताः क्रियासुर्जनमाशु नम्रं, सद्भा विभूतावितमाऽऽदरेण ^३ ॥१४॥
यस्य स्तवे ते जगतां प्रबोधे, सुधीर ! सीमन्धर ! धी-रराजः ।
विदेहभूतंस ! शमश्रुतेऽसौ, सुधीरसीमं धरधीरराज ! ॥ १५ ॥
कुर्वे स्फुरत्केवलभास्कराय, युगन्धरायाऽस्ततमा नमोऽहम् ।
प्रवासयामास यदंहिपद्म-युग्मं धरायाः ततमानमोहम् ॥ १६ ॥
भवाऽऽपदातैस्त्वयि यैर्जिनेश !, विश्वप्रभावर्ष्यतया विनेमे ।
शिवश्रियं विभ्रति बाहुनाथ !, विश्वप्रभावर्ष्य ! तया विनेमे ॥१७॥
सुबाहुनाथ ! त्वमवाऽन्तरारि !, समाक्रमाविष्ट समस्तकामौ ।
यस्याऽनिशं पूजयति त्रिलोकी, समाक्रमा-विष्टसमस्तकामौ ॥१८॥
जिनौघ ! या स्तौति भवद्विहारं, वैदेहकैरावतभारतीयम् ।
धन्या तमःशाखिनि ! मुक्तिमार्ग-वैदेहकैरावतभारतीयम् ॥१९॥
वन्दे शतं सप्ततियुग्ं जिनानां, कर्माऽवनीपावनमज्जनानाम् ।
उत्कृष्टकाले प्रकृतेरुपूजा-कर्माऽऽवनीपाऽवनमज्जनानाम् ॥ २० ॥
प्रसीद देवर्षभ ! वारिषेण !, क्षणेन चन्द्रानन ! वर्धमान ! ।
नन्दीश्वरक्षोणिवतंस ! दिव्य-क्षणेन चन्द्रानन ! वर्धमान ! ॥२१॥

। करेडातीर्थ । २ साचोरीतीर्थ । ३ अविलम्बेन । ४ °सार्थवाह ! । ५ देव ! ऋषभ ! ।

स्मरन्ति ये श्रीजिनराज ! वृत्तं, परं पराभूतसमाधयः ते ।

स्वर्गाऽपवर्गश्रियमाऽऽश्रयन्ते, परम्पराभूतसमाधयस्ते ॥ २२ ॥

संसाध्य सद्द्वयानलयेन सिद्धाः, श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः सुखानि ।

ये ते नतानां ददतामलेप-श्रीपुण्डरीकप्रमुखाः सुखानि ॥ २३ ॥

[अथ नन्दिस्तुतयः]

चतुर्मुख ! प्रेक्ष्य तवेश ! लक्ष्मी-मशोकभाजामपि चामराणाम् ।

चित्रीयते नाम न को नताना-मशोकभाजामपि चाऽमराणाम् ॥ २४ ॥

दृष्ट्वा जिनानामिह देशनाक्षणे, भवन्तु दन्तांशुभरावभासिताः ।

शिवश्रियेऽमुत्र पुनर्मुखेन्दवो, भवं तुदं तां शुभरावभासिताः ॥ २५ ॥

(वसन्ततिलकावृत्तम्)

श्रीसार्वसम्भव ! तव स्तवनात्तमोऽन्ते-हंसप्रकाश ! परमाऽऽगम ! पङ्कजस्य ।

प्रोह्लासिवासर ! भवामि भवस्य भेत्ताऽ-हंसप्रकाश ! परमागमपङ्कजस्य ॥ २६ ॥

(मालिनीवृत्तम्)

मयि जिनपरिचर्या चारुवर्या विधेयात्,

परमतमतनुश्रीः शारदा भावितन्द्रम् ।

सितरुचिमपि यस्याः पर्वगर्वं विजिग्ये,

परमतमतनुश्रीः शारदाभावितन्द्रम् ॥ २७ ॥

(ऋषभवृत्तम्)

अनुगामितां तमभिनेतरमा रमाभिः,

सकलाऽभिरा-मरमणी जनयत्यधीनः ।

१ शोभनानि खानि-ज्ञानानि । २. २५-२६-२७ इति प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भष्यते तदा एका चतुर्विंशतिका भवति । ३ नेर्यं नन्द्युपयोगिनी इति टीकायाम् ।

तव यद्भवो भवति शान्तिविभो ! विमुक्त-

सकलाभिरामरमणी ! जनयत्यधीनः^१ ॥ २८ ॥

(जयानन्दछन्दः)

विना यामन्यत्र क्वचिदपि न नो तत्त्वलक्ष्म्याः,

घनाऽलीकालाभाः कुमतकमलाऽऽभोगदाने ।

चिरं जीयात्कल्पव्रततिरिव सा द्वादशाङ्गी,

घनालीकालाभाः कुमतकमलाभोगदाने ॥ २९ ॥

(शिखरिणीवृत्तम्)

नता ये वाग्देवि ! त्वयि कवयितुं मङ्गु सुतरा-

मलं सद्बृत्तं ते विपदमवदाताङ्गि ! कुमते !^२

कृतक्षोभं तेषां क्षपयति च पूर्णेन्दुकमलाऽ-

मलं सद्बृत्तं ते विपदमव दाताङ्गिकुमते ! ॥ ३० ॥

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

यद्देहप्रभवासु भासु लुलुपे त्रैलोक्यदृग्विश्रम-

छायाभासु रविग्रहेण सुमनोधर्मद्विषां शासनम् ।

तेषां ये प्रणमन्ति शासनसुरा भान्तः प्रकुर्वन्तु ते,

छायाभासुरविग्रहेण सुमनोधर्मद्विषां शासनम् ॥ ३१ ॥

(स्रग्धराछन्दः)

मिथ्यादृग्गर्वसर्वकषविविधजिनाऽर्चाऽऽदिवर्धिष्णुपुण्य-

श्रीसङ्घे चैत्यकृत्ये सकलसुमनसः सदृशः शान्तये-मे ।

^३ओजोवृत्त्या प्रयत्नप्रगुणितविनया जैनयक्षाम्बिकाद्याः,

श्रीसङ्घे चैत्य^४ कृत्ये सकलसुमनसः सदृशः शान्तये मे ॥ ३२ ॥

अधीशः । २ पृथ्वीजनाऽभिमते ! । ३ 'चेतोवृत्या' इति पाठान्तरः । ४ च एत्य ।

पू. आ. श्रीसोमप्रभसुरीश्वरप्रणीता—यमकबद्ध—

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (उपजातिवृत्तम्)

जनेन येन क्रियते गम्भीर—नाभे यशोभारहिते नतेन ।
जिनेन्द्र ! भक्तिस्त्वयि नैव भाव्यं, नाभेय ! शोभारहितेन तेन ॥१॥
मुषाण दुःखं दलितान्तरारेऽ—मरागधीराऽजित ! मेऽघजातम् ।
स्मराग्निशान्तो तव यस्य वाक्य—मराग ! धीराजित ! मेघजातम् ॥२॥
नीतः सुखेनैव जिन ! स्मरोऽयं, प्रभाविनाशं भवता रणेन ।
भवोदधेर्भव्यजनश्च पारं, प्रभाविना शम्भव ! तारणेन ॥ ३ ॥
श्रिताङ्ग ! नन्द्या अभिनन्दन ! त्वं, निष्कोपमानप्रभ ! वानरेण ।
यं ^१नेमुषा मुक्तिवधूरवापि, निष्कोपमानप्रभवा नरेण ॥ ४ ॥
प्रयान्ति निर्वाणमनर्थमुक्त—मनाशमत्यायतमानमन्तः ।
भक्त्या नराः श्रीसुमति जिनेश—मनाशमत्या यतमानमन्तः ॥ ५ ॥
जिनेन्द्र ! नेतुं वनिता यतस्त्वा—मनुत्तमाऽऽराव ! शमीश ! तेन ।
सेव्योऽसि पद्मप्रभ ! मुक्तिभाजा—मनुत्तमारा वशमीशते न ॥६॥
चक्रे नमो जिन ! कृताऽखिलाङ्गि—महायते ! सन्नतमस् ! तकेन ।
विलंध्यते भीमभवः सुपार्श्व !, महायते ! सन्नतमस्तकेन ॥ ७ ॥
जिनेन्द्र ! चन्द्रप्रभ ! सान्द्रकर्म—विलोपकं दर्पमलो भवन्तम् ।
न जातु शिश्राय समग्रदोषा—विलोऽपकन्दर्पमलोभवन्तम् ॥ ८ ॥
तव स्तवं यो विधिना विधत्ते, सुधीरवश्यं सुविधेहि तस्य ।
मोहेभकण्ठीरव ! मुक्तिसौख्यं, सुधीर वश्यं सुविधे ! हितस्य ॥९॥

१ नतेन ।

श्रीशीतलेश ! क्रियतां सुखं मे, बलक्षमालाभवता नयेन ! ।
यशश्रिया सौमनसी न जिग्ये, बलक्षमाला भवता न येन ॥१०॥
श्रेयांसमाऽऽनौमि^१ विनाशयन्तं, निरागमोहं तमुदारमायाम् ।
रेमे न यः कोपदवानलैक-निरागमो हन्त ! मुदा रमायाम् ॥११॥
यत्रोषिता हन्तुमघं तपश्रीः, ^२सहा यशोभाजि नवा सुपूज्य ! ।
त्वमीश ! ^३दिश्या मम मुक्तिमार्गं, सहायशोभा जिनवासुपूज्य ! ॥१२॥
कल्याणसंपत्तिनिधान ! पुंसा-माऽऽयासहानिक्षम ! याचितानि ।
विधेहि नः श्रीविमलाऽऽशुभाना-मायासहानि क्षमया चितानि ॥१३॥
भक्तिं जनोऽनन्तजिनप्रभोर्य-स्ततान नन्ता नतदैवतस्य ।
रागान्न लक्ष्म्यः मुमुचुः कटाक्षां-स्तताननन्ता न तदैव तस्य ॥१४॥
प्राप्तोत्यसौ धर्मजिनोत्सवौघा-नरोगतापाय नमो हिताय ।
तुभ्यं प्रभो ! यः कुरुतेऽङ्गनाभि-र्नरो गताऽपाय ! नमो^४हिताय ॥१५॥
श्रीशान्तिनाथस्य नुमः प्रदत्त-प्रभूतमोदावघनोदकस्य ।
क्रमौ महामोहविषापहार-प्रभू तमोदावघनोदकस्य ॥१६॥
येनेह पूर्वं न भवान् विनेमे, विना ^५शमेनोनयमेनतस्य
जगत्पते ! सम्प्रति कुन्थुनाथ !, विनाशमेनो नय मे नतत्प्य ॥१७॥
अरप्रभो ! ध्यानपथं न ये त्वा-मपापदेवीतनयाऽऽनयन्ति ।
शिवाय ते क्लेशकृतोप्यवश्य-मपापदे वीतनया नयन्ति ॥१८॥

१ ननु आङ् पूर्वाज्ञाते नु प्रस्थ इति आत्मनेपदं प्राप्नोति कथं आनौमीति ।
युक्तमेतत् उत्कण्ठापूर्वके संशब्दने नौतेः अयं विधिः न हि सर्वत्र । २ समर्था ।
३ प्रयच्छ । ४ व्यपोहितवैचित्याय । ५ नियमरहितेन ।

नमो मुनीन्द्राय करोति यस्तेऽ-समान! मल्ले ! खनये हितानाम् ।
 सिद्धिं समृद्धिं जगदीश ! तस्य, समानमल्लेख ! नयेहितानाम् ॥१५॥
 उत्सृज्य राज्यं श्रितसंयमाय, निरन्तरायाऽसमरागमाय ! ।
 नमोऽस्तु ते सुव्रत ! सत्तमाय, निरन्तरायाऽसमराऽऽगमाय ॥२०॥
 तव १क्रमास्ते कृशयन्तु मोहं, नमे ! दुरापास्ततमस्तमान ! ।
 यद्भक्तिरिष्टं फलमाऽऽशु दद्यान्-न मेदुराऽपास्ततमस्तमा न ॥२१॥
 जगाम रैवतकं यदूनां, राजीमतीत्यागमना दरेण ।
 पुनातु नो नेमिजिनः स मुक्तो, राजीमतीत्याऽगमनादरेण ॥२२॥
 विजृम्भते नाथ न मन्मथस्य, प्रभावनो दीप्रसरोजनेत्र ! ।
 त्वमर्च्यसे येन जिनेश ! पार्श्वे !, प्रभावनोदी प्रसरो जनेऽत्र ॥२३॥
 भिद्यादसौ वीरजिनो जनाना-मदभ्रमानं गतमोहरेणुः ।
 चित्तस्थिते यत्र नृणां भवः स्यान्-मदभ्रमानङ्गतमोहरेऽणुः ॥२४॥
 *भवार्णवे मृत्युजरातरङ्गे, सारं भजन्मोदकरा जिना वः ।
 सुखं क्रियासुः सुरवृन्दवन्द्याः, साऽऽरम्भजन्मोदकराजि नावः ॥२५॥
 तदस्तु जैनं मतमन्तहेतु-र्ममाऽनवातङ्कवितानकस्य ।
 यद्भेजुषः स्यात्कुमतद्गुमाणा-ममानवातं कविता न कस्य ॥२६॥
 श्रियं विधत्तां श्रुतदेवता वः, प्रभासमानच्छविभालकान्ता ।
 विद्वन्मनःकैरवबोधसोम-प्रभासमाऽनच्छविभाऽलकान्ता ॥२७॥

१ गुस्त्वाद्भ्र बहुवचनमिति ज्ञेयम् । २ सम्प्रमेन विना । * एतद
 प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति ।

पू. आ. श्रीजिनसुन्दरसूरीश्वर-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

श्रीमानाऽऽद्यजिन ! श्रियं सृज सतामभ्यर्थितामाऽऽनत-
श्रीदा !-ऽऽनन्दितदेवपाद ! परमाऽऽलोकत्र ! थीपाऽवन !
यस्याऽऽज्ञा तव तन्वती विजयते पुंसामसीमोदय-
श्रीदानं दितदेवपादपरमा लोकत्रयीपावन ! ॥ १ ॥

तन्वा सत्त्वसतत्त्व ! सत्त्वहितकृत्तत्त्वानि शैवं सुखं,
सद्यो निर्जितशत्रुजात ! सविता ! पद्माभिरामोदय ।
रोहन्मोहतिमिस्रसंहतिहृतौ विश्राणिताभिर्विशोऽ-
सद्योनिर्जितशत्रुजात ! सविताऽऽपद्माऽभिरामोदय ! ॥ २ ॥

श्रेयाऽम्भोजनभोमणे ! दधदिह स्वान्ते सतां यो लसत्-
कल्याणो रुरुचे सदानततम ! श्रीशम्भवाऽसम्पदम् ।
दूरीकृत्य स कृत्यविज्ञ ! तनुतां नेतः ! स्वभक्तिं भवान्,
कल्याणोरुरुचे ! सदा नततमश्रीशं भवाऽसं पदम् ॥ ३ ॥

विश्वं धर्मकथाप्रथाभिरपृणः कीर्त्यास्तगङ्गापयो-
दोषाकान्तरुचे-हितोऽमद ! विपत्त्रा ! ऽतापकोऽपाश ! यः ।
नन्द्याः श्रीअभिनन्दन ! त्वमनिशं सत्त्वेषु स श्रीजिनोऽ-
दोषा ! ऽकाऽन्तरुचे ! हितोऽमद ! विपत्त्राताऽपकोपाऽऽशयः ॥४॥

१ निर्माता । २ आनन्दय । ३ पुरुषान् । ४ भवान्तकम् । ५ रोगच्छेता ।

त्र्यलोक्यव्यथकस्मरज्वरभराऽपस्मारनिर्नाशिने,
 दोषज्ञः सुमतेहिता ! ऽनिभजतां कुर्या महीपाऽवनः ।
 धर्म नित्यममन्दसम्भदपदाम्भोजन्मयुग्मानमद्-
 दोषज्ञः सुमते ! हितानि भजतां कुर्या महीपावनः ॥ ५ ॥

सद्मानः कृतसद्वनोमत ! नमत्पद्मेशपद्मासन !,
 श्रीपद्मप्रभयाऽमितप्रतिभया पद्मोपमानाऽऽश्रयः ।
 दत्त्वा त्वं हितकर्तृतां त्रिजगतः सार्द्धं स्वधर्मात्मिकां,
श्रीपद्मप्रभ ! यामितप्रतिभयाऽपद्मोऽपमानाऽऽश्रयः ॥ ६ ॥

निस्सीमातिशयश्रिया परिगतस्तूर्णं वितीर्णाऽऽनताऽ-
 दृष्टोऽपारसमुद्रतानवपद ! द्वन्द्वाऽपचित्याऽच्चितः ।
 भव्यान् सर्वगुणैः सुपार्श्व ! भयतो नित्यं त्वमादीनवाऽ-
 दृष्टाऽपाऽऽर ! समुद्र^३ रतानव पदद्वन्द्वाऽपचित्यां चितः ॥ ७ ॥

वस्त्वां निर्भरभक्तितोऽर्चति विभो ! कण्ठे निवेश्य स्मितां,
 सद्मालां छितविग्रहः सुमनसां छायाभृतामाऽऽधिपः ।
श्रीचन्द्रप्रभ ! देव ! तस्य तनुषे स्वामित्वमस्ताऽहितोऽ,
 सद्मालाञ्छितविग्रहः सुमनसां छायाभृता माऽधिपः ॥ ८ ॥

श्रीणन्कृत्स्नगुणाऽर्पणेन शमिनः श्रीसंयमाऽनःसुधू-
 रुद्दारे वृषभोपमानऽमतमोभानूयमानोदयः ।
 स्वामिन् ! नः सुविधे ! विधेहि सुविधिं सार्वश्रिया यो बुधै-
 रुद्दारे ! वृषभोऽपमान ! मतमोऽमा नूयमानोदयः ॥ ९ ॥

१ रागादिक्षयः । २ दोषः । ३ रक्ष । ४ आधिशेषकः । ५ रथः । ६ उद्बहने

निस्सङ्गो विनमत्सु वत्सलमना मूर्ध्ना वितन्वन् धियोऽ-
वाचा शीतल ! यासु धावदनयाऽऽध्याऽऽमाऽऽत्मसु ध्यानतः ।
तत्तत्प्राकृतनकर्मघर्मविधुरानाऽऽसिञ्च नः स्वाश्रितान्,
वाचा शीतलया सुधावदऽनयाऽध्यामाऽऽत्मसुध्याऽऽनतः ॥ १० ॥
दीक्षां यस्य जिघृक्षतो भवजले विज्ञैर्व्यतर्कि श्रियां,
दानेनाऽऽसुमतां सुपर्वफलदः श्रेयां स तीर्थ करः ।
स्वाऽऽज्ञां यच्छतु मे स मत्सरमदाद्यापत्सु पित्सोस्तमो-
दानेनाऽऽसु मतां सुपर्वफलदः श्रेयांसतीर्थङ्करः ॥ ११ ॥
कुर्वन्ज्ञानगुणक्रियासु भविनां प्रेक्षां फलाऽऽख्यानतो,
रक्तां कप्रभवासु पूज्य ! चरणत्राणोपमानक्षमः ।
जीयास्त्रीणि जगन्ति नेतरवितुं कारुण्यपुण्यार्णवो,
रक्ताङ्कप्रभ ! वासुपूज्य ! चरणत्राणोऽपमान ! क्षमः ॥ १२ ॥
यं संसेव्य वशं नयन्ति भविनो दुर्जेयमप्यञ्जसा-
कान्तारागतमोहरं जितहरिं धीरं स्मरस्वाऽहितम् ।
तं विद्वन् ! विमलं जिनेशमनिशं चित्तेऽस्तदोषव्रजाऽ-
कान्ताऽऽराऽगतमोह ! रञ्जितहरिं धीरं स्मर स्वा-हितम् ॥ १३ ॥
विश्राण्य प्रणमद्गुणिन् ! अगणितां दीक्षाजिघृक्षाक्षणे,
मुक्ताराजिमऽनन्तरायमतनोराऽऽजन्मदानाऽदरः ।
भव्यव्रातमनन्तदेव ! धनिनं दारिद्र्यमुद्राञ्चितं,
मुक्ताऽऽराजिमऽनन्तरायमतनो ! राजन्मदाऽनादरः ॥ १४ ॥
दीव्यकेवलबोधदर्पणमहसङ्क्रान्तवस्तुप्रथ !,
श्रीधर्मप्रभवाऽममाऽनघ ! नताऽमर्त्याऽसुराऽऽलीनक ! ।

१ ° निर्मलः । २ ° निरसनेन । ३ सुखोत्पत्ति याभ्यः तासु ।

सृष्टाऽभीष्ट ! परीष्टयस्तव हृत्तारिष्टा न केषां समं,
 श्रीधर्मप्रभवाऽऽममानघनतामऽर्त्याऽऽसुराऽऽलीनक ! ॥ १५ ॥
 विश्वैश्वर्यमऽसाध्यो व्रतपदेऽनत्स्रोप्यहो ! यो घन-
 श्रेयःकाञ्चनमन्दराऽऽगम ! हितः सन्मानसाऽऽवाऽऽसनः ।
 स त्वं शान्तिविभो ! भवाऽर्णवतरीं दद्याः स्वभक्तिं जगत्-
 श्रेयः काञ्चन मन्दरागमहितः सन्मानसाऽऽवास ! नः ॥ १६ ॥
 यैर्भाव्युभ्युदयैः शुभैर्भविजनैः पादद्वयं ते मुदा,
 मन्दारप्रसवैरमाहि तमसाऽमान्यं महाऽऽशाऽऽसनम् ।
 तैः श्रीकुन्थुजिनाधिनाथ ! जगतीशत्वं सुखेनाऽऽप्यते,
 मन्दाऽऽरप्रसवैरमाहितमऽसामान्यं महाशासनम् ॥ १७ ॥
 विभ्राणे क्षितिमण्डलेश्वरशिरःकोटीषु कोटीरतां,
 सावद्योपरमे मनो रमय मेऽरामारमाऽऽराजनः ।
 निस्सीमाऽतिशयैकधान्यरजिन ! स्वस्याङ्घ्रिपङ्केरुहेऽ-
 सावद्योपरमे मनोरमयमेराऽऽमाऽऽरमाराऽऽजनः ॥ १८ ॥
 संसेव्या बहु राजहंसनिवहैः क्लृप्ताऽनणीयः सुखोत्-
 पादाः पुण्यनया नताऽमर ! सतां धामश्रिया मुज्ज्वलाः ।
 निष्पङ्काः कलयन्ति किं परिगताः श्रीमल्लिनेतर्भवत्-
 पादाः पुण्यनया न तामरसतां धामश्रिया मुज्ज्वलाः ॥ १९ ॥

१ धर्मस्य प्रभवो यस्मात् । २ चिक्षेप । ३ लक्ष्मीरक्षा तान् आ-समन्तात्
 सनोति-ददाति । ४ मुनिपूजितः । ५ अपूजि । ६ अर्थात् पापीना । ७ हे
 लक्ष्मीद ! । ८ °आजति-क्षिपतीत्यर्थः ।

जज्ञे भावितमानसा दृढरतिर्यत्राऽवतीर्णे तमः-^१
 श्रीमत्सुव्रतमालया परमया पद्मासवित्री शमे ।
 वृद्धिं तस्य मतं श्रितस्य भवतः कल्याणवल्ली समं,
 श्रीमत्सुव्रत ! माऽऽलयाऽऽप रमया पद्मासवित्रीश ! मे ॥ २० ॥
 राज्ये यस्य मतिर्वबन्ध न रतिं वैराग्यभाजः स्फुरत्-
 भास्वत्कान्तमहेभवाजिकलभेऽरीणां श्रियं दातरि ।
 स त्वं सत्त्वनिधे ! नमे ! वितनु मे स्वामिन् ! स्वधर्मे धृतिं,
 भास्वत्कान्तमहे भवाऽऽजिकलभेऽरीणां^२ श्रियं दातरि ॥ २१ ॥
 यं तत्त्वन्तमऽमन्दभक्तिरभजद्विज्ञार्च ! लोकत्रयी-
 रक्षामञ्जनविग्रहं शमऽयिता नेमे ! स दामोदरः ।
 कैः स्वज्ञानगुणैषिभिर्न स भवान् भूयोऽनुभावैः शुभै-
 रक्षामं जनविग्रहं शमयिता नेमे सदाऽऽमोदरः ॥ २२ ॥
 विश्वाऽऽल्हादक ! देवपादप इव प्रभ्राजमानः श्रितः,
 पत्राणां सुमनोरमोऽमितिफलैच्छायामऽहीनः श्रियम् ।
 श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वर ! त्वमनिशं विश्राणयाऽत्राऽऽभवाऽऽ-
 पत्राणां सुमनोरमो मितिफलैच्छायामही नः श्रियम् ॥ २३ ॥
 श्रीमद्वीर ! मधुव्रतव्रतजुषां पादाम्बुजे त्वं निजे,
 सश्रीके बलदीपकस्तनुमतां गाङ्गेयकान्ते मम ।
 कारुण्यैकनिधे ! प्रभावजलधे ! तत्त्वप्रकाशाऽऽत्मिकां,
 सश्रीकेवलदीपकस्तनु^५ मतां गां गेयकान्ते !ऽमम ! ॥ २४ ॥

१ अधिकानि यानि व्रतानि । २ च्छेत्तरि । ३ अहीनाम् । ४ महान्तम् ।

५ वितर ।

लक्ष्मीभोगसुखाद्यभिषितकरं संनम्रनाकीश्वरं,
सन्नालीकरुचि क्रमोभयमहं तारं भजन्मोदकम् ।

श्रीसर्वज्ञ ! तबोत्तितीर्षुरखिलं सेवे तरण्डोपमम्,

^१सन्ना^२ऽलीकरुचिक्रमो^३ऽभयमहन्ता^४ऽऽरम्भजन्मोदकम् ॥ २५ ॥

^३सान्द्रा^४ऽऽनन्द ! महेन्द्रवन्दितपदे ! कृत्त्रिलोकी-हिता^५ऽऽ-
या धीरा जिनराजि ! वा^६ऽरणमते ! हेमासना^७ऽध्यासिनि ! ।

भूयाः भक्तिभृतां भवा^८ऽरिशमिनि ! श्रीभूतये निर्निभा^९ऽ-
या धीराजिनरा^{१०}ऽऽजिवारणमते ! हे मासना^{११}ऽध्यासिनि ! ॥ २६ ॥

सत्पद्यः श्रितधीवरः सुरगणा^{१२}ऽऽसेव्यः सुपर्वद्विमा-
न^{१३}ऽस्ताघः सुतरङ्गभङ्गकमलः पाठीनपीठस्थितिः ।

रत्नाम्भोधिरिवा^{१४}ऽऽगमा^{१५}ऽऽतनु सतामक्षामलक्ष्मीमहा-

न^{१६}ऽस्ताऽघः सुतरङ्गभङ्गकमलः पाठीनपीठस्थितिः २७

श्रीसर्वज्ञमतस्थभव्यनिवहप्रत्यूहनिस्तरुणा^{१७}ऽऽ-

मुक्ताऽहा रविराजमानहृदया सा^{१८}ऽऽमोददे ! हे^{१९}ऽमदे ! ।

देयाः शासनदेवि ! देवमहिता नः संविदः सम्पदो,

मुक्ताहारविराजमानहृदया सा^{२०}ऽऽमोददे ! हे मदे ! ॥ २८ ॥

१ जीवरक्षाशीलः । २ क्षिप्तः अलीके रुचिक्रमो येन सः । ३ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते भवति तदास्तुतिपञ्चविंशतिका । ४ आस्तिक्यम् । ५ कृतहर्षभङ्गा एव लक्ष्मीः यस्य सः । ६ गणधर० ।

पू. पंन्यास श्रीचारित्रराजगणिप्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (अनुष्टुप्)

श्रीनाभेयजिनः सोऽव्याद्-रागसागरमन्दरः ।

मुक्तं यं नाऽऽप भवभू-राऽऽगसाऽगरमं दरः ॥ १ ॥

तं नमस्कुर्महे भक्ते-रजितं विनताऽमरम् ।

यः पाति जनतां दोषै-रजितं विनता-ऽमरम् ॥ २ ॥

भवतो भवतः पाया-त्सदाऽऽशं भवनाय कः ।

न यं शिवश्रियः स्तौति, सदा शम्भभवनायकः ॥ ३ ॥

अभिनन्दनतीर्थेश !, भवताऽपाप ! नोदितः ।

उत्तार्योऽहं भवाम्भोषे-र्भवतापाऽपनोदितः ॥ ४ ॥

रतिस्तवाऽस्तु मे स्वामिन् !, सुमते ! सुमते हिते ।

आसन्नश्रेयसा प्राप्त-सुमते ! ऽसुमते-हिते ॥ ५ ॥

शिवश्रीदानतो नम्रान्, पद्मप्रभ ! स मोदय ।

यः स्मरं जितवान् भाऽस्त-पद्मप्रभ ! समोदय ! ॥ ६ ॥

श्रीसुपार्श्वजिनाऽधीश !, भवतापाऽपहारिणा ।

सनाथेयं मही जज्ञे, भवता पापहारिणा ॥ ७ ॥

स्तुमस्ते पुनतः स्वामिन् !, महसेननृपाऽन्वयम् ।

पादान्मोदयतो ज्ञान-महसे-न ! नृपान् वयम् ॥ ८ ॥

कुरु श्रीसुविधे ! बोधिं, मम मोहमहोजयी ।

यया संसारशत्रोः स्या-मममोऽहमहो ! जयी ॥ ९ ॥

त्रिकालं चरितं चित्ते, स्मरामोऽभयवर्द्धनम् ।

श्रीशीतलजिनेन्द्रस्य, स्मराऽऽमोभयवर्द्धनम् ॥ १० ॥

भावतो यैः श्रितः सिद्धौ, श्रेयांसः सत्त्वराऽऽशयः ।

ते भवन्ति सदा लब्ध-श्रेयांसः सत्त्वराशयः ॥ ११ ॥

मानवैर्दानवैर्देवै-र्वा सुपूज्य ! शिवाऽऽलयः ।

यैः श्रितस्त्वं भजत्येतान्, वासुपूज्य ! शिवाऽऽलयः ॥ १२ ॥

यस्त्वं धत्से नृणां देव !, भवाऽऽब्धौ तारकप्रभाम् ।

विमल ! श्रेयसे विभ्रद्, भवाऽऽब्धौताऽऽरकप्रभाम् ॥ १३ ॥

वन्देऽनन्तजितः पादान्, परमाऽऽनन्ददायिनः ।

कर्मणां मर्मणां लक्ष्म्या, परमान-ऽन्ददायिनः ॥ १४ ॥

श्रीमद्धर्मजिनो जीया-द्वारिताऽऽपदघस्मरः ।

नृणामन्तर्मलाऽपोह-वारि तापदघस्मरः ॥ १५ ॥

श्रीमच्छान्तिप्रभो ! पाहि, जगतीं दुरितापहः ।

भवद्वेषी नवो यः त्वं, जगतीन्दुरि-तापहः ॥ १६ ॥

कुन्थुनाथ ! प्रसादात्ते, सुरमानवमानितः ।

न कः पुमान् भवेद् भोगान्, सुरमाऽनवमानि-तः ॥ १७ ॥

अरनाथ ! श्रियाऽपार-परभागमनोहरः ।

न केषां प्राप्तसंसार-परभाग ! मनो हरः ॥ १८ ॥

श्रीमन्मल्लि ! जिनाऽधीश !, समतासारमानसः ।

नतस्त्वं येन काः प्रापाऽ-समतासा रमा न सः ॥ १९ ॥

श्रये त्वां शरणं दोषाऽ-जित ! पद्मातनुद्भव ! ।

श्रीसुव्रत ! जगज्जैत्र-जितपद्मातनुद्भव ! ॥ २० ॥

श्रीनमे ! पुनतः पादान्, विशालं विजयाऽन्वयम् ।

पूज्यस्य संस्तुमः सर्व-विशाऽऽलम्बिजयान् वयम् ॥२१॥

श्रीनेमे ! क्रियते येन, विभया समयाऽऽदरः ।

स्तुतौ ते भामुरा!ऽयं स्याद्, विभया समयाऽदरः॥ २२ ॥

श्रीमत्पार्श्वप्रभोर्वन्दे, पादद्वयमुदारताम् ।

विभ्रत् विश्वां यदाऽऽपद्भ्योऽ-पादद्वयमुदारताम् ॥२३॥

यः श्रीवीर ! स्तुते तेऽस्त-परमान ! यशोऽभितः ।

लभतेऽसौ श्रियः का नो परमा नयशोभितः ॥ २४ ॥

(द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जिनपति भवतो भवतोऽवता-दऽमरदानवमानवनायकैः ।

श्रितपदो यदुपास्तिरकारि नाऽ-दमरदाऽनवमानऽवनायकैः॥ २५॥

शिवसुखाय भवन्तु जिनेश्वराः, समतया हितयाऽमलमानसाः ।

सुरवरैर्महिता बहुरूपयाऽ-समतयाऽऽहितया मलमानसाः ॥ २६ ॥

जिनपतेर्मतमस्तु शिवाय तद्, विततभं गमहारि नयाऽऽलयम् ।

परकुशाखजुषा गतयाऽपि यत्, विततभङ्गमहारि न या लयम् ॥२७॥

भवतु विघ्नविघातविधायिका, तनुभृतां सकलश्रुतनायिका ।

श्रयति या स्वतनुं विशद्युताऽतनु भृतां सकलश्रुतनायिका ॥ २८ ॥

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपञ्चविंशतिका भवति । २ कर्ममलं मानं च स्यन्तीति । ३ लक्ष्म्या । ४ प्रकर्षम् ।

पू. पंन्यासश्रीचारित्ररत्नगणि-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

१ (अनुष्टुप्)

यस्ते श्रीऋषभ ! स्तौति-पदतामरसद्वयम् ।

स भुङ्क्ते परमानन्द-पदतामरसद्वयम् ॥ १ ॥

भगवन् ! भवतो भव्या, जितशत्रुभवाऽदरम् ।

प्रपद्यन्ते पदं सद्यो, जितशत्रुभवाऽदरम् ॥ २ ॥

यद्यभीप्सथ निस्सीम-शम्भवं परमाऽऽगमम् ।

तदा भजत भो भव्याः !, शम्भवं परमागमम् ॥ ३ ॥

स्वगोभिर्जगतौ सर्वाऽ-भिनन्दन ! सुखाकरः ।

तप्तां भवार्त्तितापेनाऽ-भिनन्दन ! सुखाकरः ॥ ४ ॥

सुमते ! कृतनम्राङ्गि-मङ्गलोद्भव ! भारती ।

तनुते तव विज्ञानां, मङ्गलोद्भव ! भारती ॥ ५ ॥

देहद्युतिजिता ताम्र-पद्मप्रभमहीनतम् ।

सेवे शिवाय देव ! त्वां, पद्मप्रभ ! महीनतम् ॥ ६ ॥

तस्मिन् सर्वश्रियां पाप-हृदये भवदागमः ।

वासं सुपार्श्व ! यस्याऽऽप, हृदयेऽभवदागमः ॥ ७ ॥

येन त्वच्चरणे पूता, चन्द्रप्रभ ! मही नता ।

सुलभा तस्य कीर्त्यास्त-चन्द्रप्रभ ! महीनता ॥ ८ ॥

बुधाः ! सेवध्वमाप्तेशं, सुविधि कामदायकम् ।

यदि वो बुद्धिराराद्धुं, सुविधि कामदायकम् ॥ ९ ॥

दैवान्तरैः कथं तेऽस्तु, नन्दाभव ! समानता ।

यत्ते जगत्त्रयी जाता—नन्दाऽभव ! समा नता ॥ १० ॥

मुक्त्यर्द्धी नमतां दत्ते, श्रेयांसं कमलाकरम् ।

स्तवीमि गुणपद्मानां, श्रेयांसं कमलाकरम् ॥ ११ ॥

सम्प्राप्तविश्वत्रितयी—जयाङ्गजमदाऽन्तकम् ।

वासुपूज्य ! भजामि त्वां, जयाङ्गजमदाऽन्तकम् ॥ १२ ॥

विमलेश ! श्रितोपान्तं, सन्नताऽमरसंसदा ।

स्तुवे तवाऽङ्घ्रियुग्मं श्री—सन्नतामरसं सदा ॥ १३ ॥

नमस्कृता न तेऽनन्त—राज ! मानवनायकः ।

गुणद्रुमाणां महात्म्य—राजमान ! वनाय कः ? ॥ १४ ॥

विश्वातिशायिमाहात्म्यो—दयाय परमाय ते ।

नतोऽस्मि धर्म ! निस्सीम—दयाय परमाऽऽयते ॥ १५ ॥

तव भक्तिं विना स्थानं, सदा भावि भवोदधौ ।

अतस्त्वां सुकृती शान्ते !, सदाऽऽभाविभवो दधौ ॥ १६ ॥

कुन्थुनाथ ! जगन्माथ—श्रीनन्दनजयेश्वर ! ।

असीमगुणलक्ष्मीणां, श्रीनन्दन ! जयेश्वर ! ॥ १७ ॥

चक्रवांस्तव यः सेवां, परमाऽऽदरसङ्गतः ।

परं पदं स दुष्कर्मो—परमादरसं गतः ॥ १८ ॥

दुरन्तदुरिताऽम्भोधि—कुम्भोद्भव ! भवाऽऽपदम् ।

हत्वा तत्त्वाप्तयेऽघानां, कुम्भोद्भव ! भवाऽपदम् ॥ १९ ॥

प्रणतस्त्वामहं देव !, सुमित्रभव ! भक्तितः ।

तन्मा मोचय विश्वैक—सुमित्र ! भवभक्तितः ॥ २० ॥

क्रमान्बुजं नमेः स्तौति, नताऽमरसभाजनम् ।

अस्प्राक्षीज्जातु यत्क्षोणीं, न तामरसभाजनम् ॥ २१ ॥

श्रीनेमे ! प्रीतिराप्तेन, भवता मेऽघवारिणा ।

चातकस्येव वक्त्रान्त-र्भवता मेघवारिणा ॥ २२ ॥

यस्त्वां पार्श्वजिन ! स्तौति, परमानन्दभावितः ।

तस्मिन् नित्योदिता रागं, परमाऽऽनन्द भाऽवितः ! ॥ २३ ॥

त्वया जितान्यदेवर्द्धि-वर्धमानप्रभावतः ।

त्वयि देवाधिदेवत्वं, वर्धमान ! प्रभावतः ॥ २४ ॥

जिन ! तद्वदने दष्टे, रजनीश्वरहारिणी ।

प्रीतिर्मम तमोराशे-रजनीश्वर ! हारिणी ॥ २५ ॥

^१ स्वर्णाञ्जनजपाब्जेन्दु-रुचिराजितविग्रहाः ।

देयासुर्वः श्रियः सार्वा, रुचिरा जितविग्रहाः ॥ २६ ॥

निर्णिक्तभक्तिमन्तं मां, महाऽऽगमनयाऽञ्चित ! ।

महोदयं सतां दत्त-महाऽऽगम नयाऽञ्चित ! ॥ २७ ॥

पदे नन्दन्ति ते भक्ताः, श्रुतदे ! विततोदये ।

तव भक्तिविधौ चित्तं, श्रुतदेवि ! ततो दये ॥ २८ ॥

+ २ (वसन्ततिलकावृतम्)

आनन्दनम्रसुरनायक ! नाभिजात !,

भक्ताऽङ्गि सङ्घटितदिव्यकु^२नाभिजातः ।

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपञ्चविंशतिका भवति । २ निधिसमूहम् ।

चित्तं ममेश ! भवभञ्जननाभिजाऽऽत,^{१ २}

कस्त्वां शिवेच्छुरभिवाञ्छति नाऽभिजातः ॥ १ ॥

धीराजि ! तत्र वितनोषि शिवं गुणाम्बु-

धी-राजितस्तव मुदा तनुते नुतिं यः ।

धीराऽजित ! स्मरजये ! शिवमाप्नुकामा-

धीरा जितश्रमतया स्तुवते ततस्त्वाम् ॥ २ ॥

जेतुं रिपुं विहितहीनदशं भवं तं,

यं योगिनोऽपि विनुवन्ति भृशं भवन्त्वम् ।

त्वां स्तौमि देव ! तनुधीरपि शम्भवं तं,

तद्रक्ष मां विषमदुःखवशं भवन्तम् ॥ ३ ॥

विश्वप्रकाशियशसा दितराजमानः,

प्राप्ताऽसुरेन्द्रनृपदैवतराजमानः ।

देवाऽभिनन्दन ! गुणाऽद्भुत ! राजमानः,

सार्वश्रिया स्थिरतरा वितराऽज ! मा नः ॥ ४ ॥

कल्याणकायरुचये द्युक्ताऽवनीक-^४

कल्याणकाय पुरुहूतकृतोत्सवौधैः ।

कल्याणकाऽऽयजनकाय महाऽऽगमस्य,

कल्याऽऽणकाय^५ भवते सुमते ! नतोऽस्मि ॥ ५ ॥

पद्मप्रभाऽव जिन ! मां नमदङ्गिदत्त-

पद्म ! प्रभावविनतं भवतोऽतितप्तम् ।

१

पद्मप्रभावऽगणनोद्यतदेहदीप्ति-

पद्म ! प्रभावकमलामतुलामुपेत

॥ ६ ॥

स्वामिन् ! सुपार्श्व ! भगवन् ! जिनकोपमान !

प्रह्लाङ्गिमानसजले कतकोपमान ! ।

स्तोता प्रयाति तव देव ! नकोपमान-

मायः शिवं जगति यस्य हि कोपमा न ॥ ७ ॥

प्रौढिं परामधित चिन्महसे-नराज-

जैत्र ! त्वया तनुभुवा महसेनराजः ।

कीर्तिस्तथाऽस्तसितधामहसेन राज-

त्युर्वितले नतमहामहसेनराजः

॥ ८ ॥

कीर्तिप्रतापपरितर्जितपुष्पदन्तं,

नम्रेप्सितप्रथनदैवतपुष्पदन्तम् ।

विज्ञा हितैकमतयो जिनपुष्पदन्तं,

भक्त्या स्तुवन्ति कति न स्मितपुष्पदन्तम् ॥ ९ ॥

अस्मान् कृपाऽर्णव ! भवाऽऽर्त्तमान-ऽवेन !,

श्रीशीतल ! प्रबलपापतमानवेन ! ।

व्रातं त्वया हि भजतेऽद्भुतमा नवेन,

स्तुत्या सतां प्रणतदैवतमानवेन

॥ १० ॥

वाचः प्रभो ! तव तमश्छिदि भानवन्ति,

श्रेयांस ! विश्वकुमुदे हिमभानवन्ति ।

१ पदोर्मा यस्य । २ सुखोपमा । ३ दधार । ४ कल्पवृक्षम् । ५ नवीनसूर्य ।

भव्यांश्च भावरिपुल्लनशुभाऽनवन्ति,
यासां पुरः परवचांसि न भानवन्ति ॥ ११ ॥

श्रीवासुपूज्य ! कृतविश्वसभाजनस्य,
धर्मोपदेशरससिक्तसभाजनस्य ।

भक्तास्तव त्रिदशकृत्प्रसभाजनस्य,
सिद्धयन्ति योगिजनमानसभाजनस्य ॥ १२ ॥

त्वत्कीर्तयो विमलतीर्थपते ! जयन्ति,
याश्चन्द्रमण्डलरुचोऽप्यपतेजयन्ति ।

ये ताः स्तवैरभिनवैर्न हि तेजयन्ति,
दुर्मेधसः शुभगतिं किमु तेऽज ! यन्ति ? ॥ १३ ॥

निस्तुल्यकेवलरमाकमलोपमान !,
स्वामिन्ननन्त ! गतपङ्कमलोऽपमान ! ।

यस्ते तनोति सविवेकमलोप ! मान-
मस्य श्रियः सुरपतेः कमलोपमान ॥ १४ ॥

मुक्त्यर्थमुद्यतमतिर्जनकामदाय,
भक्त्या ननाम भवभञ्जन ! कामदाय ।

तुभ्यं प्रजा त्रिजगतीजनकाऽमदाय,
श्रीधर्मनाथ ! जिनराज ! न काऽऽमदाय ॥ १५ ॥

यैस्ते क्रमाब्जमसुमद्भिरमानि शान्ते,
तेषां पदे कृतिभिराप्तिरमानि शान्ते ! ।

तस्मादमी महनमीश ! रमानिशान्ते,
 तन्वन्ति तत्र सुकृतैः परमा निशान्ते १ ॥ १६ ॥
 नम्राऽङ्गिनिर्मितदुरापरमाऽऽगमेन,
 नानाभवक्लमभरोपरमाऽगमेन २ ।
 निन्ये सुखं त्रिभुवनं परमाऽऽगमेन,
 श्रीकुन्थुनाथ ! भवता परमाऽऽगमेन ३ ॥ १७ ॥
 ये दृष्टिगोचरमहो ! परमाऽऽदरेण,
 नीता दुरन्तदुरितोपरमादरेण ।
 आसाद्य ते त्रिदशभूपरमा दरेण,
 धाम श्रयन्ति रहितं परमादरेण ४ ॥ १८ ॥
 मल्लिप्रभो ! जनमनोम्बरवास्तवेन !,
 पादौ द्यतां मम शिवे वरवास्तवेन ५ ।
 यस्त्वा स्तवीति जगदीश्वर ! वा स्तवेन—
 स स्वामिनः सरसपीवरवास्तवेन ॥ १९ ॥
 ये भाषितं श्रुतिषु ते परमाऽऽनयन्ति,
 ते सुव्रतेश ! कुमतोपरमान-ऽयन्ति ।
 ये त्वां त्रिलोकहिततत्पर ! मानयन्ति,
 ते निर्वृतिं किमु गुणैः परमा न यन्ति ? ॥ २० ॥
 चित्तं नमे ! त्वयि जगज्जनकाऽऽन्ति काय—
 कामेन येन कनकोज्ज्वलकान्तिकाय !

१ प्रभाते । २ अगमेन—वृक्षेण । ३ सिद्धान्तेन । ४ प्रकृष्टो मादो तं राति-
 ददाति तेन इति परमादरेण । ५ °वाः । तव इन ! । ६ हे वरवास्तो ! एनः ।
 ७ दृढं बध्नाति । ८ °क-सुख, आय-लाभ° ।

तस्मै श्रियः शुभदशाजनकाऽन्तिकाय,

रज्यन्ति कीर्तिविजिताऽमृतकान्तिकाय ॥ २१ ॥

नेमे ! भवाऽनसितकीर्तिभृताम्बुराशि-

नेमै^१ ! भवाऽनवरतं शिवसम्पदे मे ।

नेमे^२ ! भवाऽनणुनगच्छि दिमुक्तिकामै-

नेमे भवानमरदानवमानवैर्यः ॥ २२ ॥

स्वामिस्तवोद्यतमदम्भवता नवाय,^३

येन प्रमोदसुभगीभवता नवाय ।^४

श्रीपाश्व ! तस्य भगवन् ! भवताऽनवाय-^५

निर्मुक्त ! भाव्यमचिरं भवतानवाय ॥ २३ ॥^६

श्रीवर्द्धमान ! नतमानसशोध ! यन्ति,^७

स्वैरं यशांसि भुवनं तव शोधयन्ति ।

बुद्ध्या चकोरनिकराः तव शोधयन्ति,^९

चन्द्रद्युतामपरदेवयशो धयन्ति^{१०} ॥ २४ ॥

वाचस्तवेश ! भुवनानि सभाजयन्ति,^{११}

विद्योन्मदिष्णुपरवादिसभा जयन्ति ।

१ पृथ्वि ! । २ वज्र ! । ३ व्याप । ४ स्तवाय । ५ अज्ञानरहित ! ।
६ संसारतनुत्वाय । ७ प्रसरन्ति । ८ विमलयन्ति । ९ शतशो धयन्ति इति
सम्भाव्यते तथा च धयन्ती पिबन्तीत्यर्थः । १० अधः कुर्वन्ति । ११ प्रीणयन्ति ।

ये संयमं समितिभिश्च सभाजयन्ति,
ते सिद्धिमाऽऽशु जिनराज ! सभाऽज ! यन्ति ॥२५॥

*यः सर्वकल्मषमलोपरमोदकेन,

दृष्टो जिनौघ ! भवता परमोदकेन ।

तेनाऽऽप्यते सुखभरः परमो दकेन,

धर्मद्रुमेऽद्भुतगुणैः परमोदकेन

॥ २६ ॥

मोहाऽर्दितः सकलभावविभास ! मानं,

प्राप्तं सतां नतवितीर्णशुभाऽसमानम् ।

लब्ध्वा जिनाऽऽगम ! महानयभासमानं,

त्वामद्य दुस्तमतमो हिमभासमाऽऽनम्

॥ २७ ॥

या भाति नौः सकलशास्त्रसरस्वतीव,

क्रीडां तनोति जिनवक्त्रसरः स्वतीव ।

विश्वं पुनाति च सुपर्वसरस्वतीव,

देयादियं सुखशतानि सरस्वती व

॥ २८ ॥

[अथ प्रशस्तिः]

इत्यस्ताऽपरदेवसुन्दरमहः श्रीणां विलासाऽऽलया,

राकानिर्मलसोमसुन्दरयशः शुक्लीकृताऽऽशा च या ।

नूताः श्रीऋषभाऽऽदिवीरचरमाः सार्वश्चतुर्विंशति-

स्तन्यासुर्मम मुक्तिलम्भनचणां चारित्रलक्ष्मीं पराम् ॥२९॥

१ सेवयन्ति । * प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपञ्चविंशतिकं भवति । २ प्रकृत्यो हर्षं सुखं च यस्य तेन । ३ परेषां मोदकेन । ४ जीवितवान् । ५ गङ्गेव । ६ मुद्रितग्रन्थे तु “ इत्यस्तेतरेति ” ।

पू. मुनिराज श्रीमेरुविजयजीमहाराज-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

ऋषभदेवमहं महिमाऽऽलयं, हृदि धरामि धराधवमाऽऽदिमम् ।
 महति मानवमानसमानसे, कलमरालमरातितरुद्विपम् ॥ १ ॥

भजत तं जगतीजनबान्धवं, मनुजवारिजवारिजबान्धवम् ।
 यमजितं जिनराजमपूजयत्, सुरविभूरविभूरगभूषणम् ॥ २ ॥

अतुलजन्तुमलक्षयकारिणी, विबुधवृन्दमुदं प्रवितन्वती ।
 तवक शम्भव ! कीर्तिततिर्नभः-सरिदिवारिदिवाकरजार्जन ! ॥ ३ ॥

भवतु भावजुषामभिनन्दनः, शिवसुखाय सुधाशननन्दनः ।
 यमुपलभ्य जयन्ति नमन्नरा-वनिधनं निधनं मुनिमानवाः ॥ ४ ॥

श्रयति यः सुमतीशपदद्वयं, मधुलिहां पटलीव सरोरुहम् ।
 श्रितवतां सुकृताभ्यतिदुर्लभा, समरसामरसामजता भजेत् ॥ ५ ॥

धरधराऽधिपवंशमबोधयत्, विबुधपद्धतिकेतुरिवाऽम्बुजम् ।
 हरतु मे स जिनः कमलासरो-रुहसरोहसरोगमतिभ्रमम् ॥ ६ ॥

जिन ! सुपार्श्व ! पुनन्तु पुनर्भवाः, पदभवा भवतश्चयमङ्गिनाम् ।
 जनमनोऽम्बुजवाञ्छितसाधने, सुरतरो ! रतरोगभिषग्वर ! ॥ ७ ॥

दिशतु नित्यसुखं शशिलाञ्छनः, स महसेननरेशसुतो जिनः ।
 मनसि यस्य सरोरुहलोचना, न पदमाप दमाऽमृतसागरे ॥ ८ ॥

१ सूर्यम् । २ कान्तिः ।

अटति तन्निकटात् कटुरन्धता, करटिनां घटनेव करिद्विषः ।
 स्मरति यः सुविधेरभिधां सुधी-र्वरविधेरविधेर्वधसाधनम् ॥ ९ ।
 दृढरथाऽऽत्मज ! शीतलतीर्थकृत् !, सुकृतिनां सुकृतानि कुरु प्रभो ! ।
 मुनिसमाजभुजङ्गभुजाऽन्तरे, घनसमान!समाऽऽनतमानव ! ॥ १० ।
 भवति तस्य सभाऽङ्गणगाभिनी, शिवरमा नृपतेरिव वाहिनी ।
 वहति चेतसि विष्णुमहीपते-र्जननकाननकाम्यघनं जिनम् ॥ ११ ।
 विजयतां वसुपूज्यनृपाऽऽत्मभू-रजनि राजविराजिगुणैकभूः ।
 भवद्वासमधामपरासने, घनरसो नरसोमसुरैः स्तुतः ॥ १२ ।
 तमनुयान्ति कलाः सकलाः कलाः, कुमुदबन्धुमिवाऽमलदीधितिम् ।
विमलतीर्थपतेर्विमलैर्गुणै-र्निचितमञ्चितमंहिसरोरुहम् ॥ १३ ॥
 नमदमन्दपुरन्दरमौलितः, पतितदामपवित्रितपत्कजम् ।
 वितरतु त्रिजनज्जनतेप्सितं, हितमनन्तमनन्तजिनः सताम् ॥ १४ ॥
 मनुजजन्म विहाय महोदयं, समधिगच्छति मुक्त इवाऽऽस्पदम् ।
कुलिशलक्षण ! यत्र जने त्वया, मुनिहितं निहितं नियमव्रजम् ॥ १५ ॥
 जिनपतिस्तमसां ततिशान्तये, स भवताद्भविनां मृगलाञ्छनः ।
 वसुमतितिलकप्रतिमः प्रभू-रुचिरयाऽचिरया सुषुवे सुतः ॥ १६ ॥
 जगति योऽशमशत्रुममीमथत्, प्रमथनाथ इवाऽन्धकमुत्तमम् ।
 दिशतु कुन्धुरकुण्ठिततेजसं, मुदमरन्दमरञ्जितदैवतः ॥ १७ ॥
 कनककोकनदप्रतिमद्युतिं, वदनकान्तिजिताऽमृतदीधितिम् ।
 अतुलमङ्गलकेलिकुलाऽऽलयं, जिनमरं नम रञ्जितविष्टम् ॥ १८ ॥
 प्रथयतु प्रथितां जगतां श्रियं, स जिनमहिरमन्दगुणाऽम्बुधिः ।
 मधुरधीरवधीज्जनकेसरी, जगति दुर्गतिदुर्धरसिन्धुरम् ॥ १९ ॥

भगवता भवभीमतरङ्गिणी-प्रणयिनस्तटमाप्यतिदुस्तरम् ।
 स मुनिसुव्रत ! सद्ब्रतमङ्गिनां, वितर सातरसारुहवारिद ! ॥ २० ॥
 जिनमणिर्नमिरस्तु महामुदे, मतिमतां परिनुन्नविपत्तमाः ।
 शममहामकराऽऽकरचन्द्रमाः, समहिमाऽमहिमाऽऽपगमार्यमा ॥ २१ ॥
 यदुकुलाऽम्बरभासनभास्करोऽ-जनि शिवानि शिवातनयः सृजन् ।
 नयतु नेमिजिनो जिनसम्पदं, सुजनमञ्जनमञ्जुतनुत्विषिः ॥ २२ ॥
 निरलुठत् कमठं दृढतः शठं, जरठकन्दमिवाऽऽशु परश्वधः ।
 पवनभोजनराजिनिषेवितं, धुतमदं तमदम्भमहं श्रये ॥ २३ ॥
 चरमतीर्थपतिर्जगतां पति-र्जनयतु त्रिजगद्गुरुतां स नः ।
 सुरगिरौ स्तपितः सुरराशिना, सहरिणा हरिणाऽधिपलाञ्छनः ॥ २४ ॥
 *सकलभव्यतमोभरभास्करा, जनचकोरमुदेकनिशाकराः ।
 तनुमतां नमतां ददतां श्रियं, जिनवरा नवरागविदारिणः ॥ २५ ॥
 नयवितानमणी रमणीयतां, विदधतं गमभङ्गसमाऽऽकुलम् ।
 भगवतां सकलाङ्गभृतां दया-रसमयं समयं जलधि श्रये ॥ २६ ॥
 जिनपदाऽञ्जपरागमधुव्रता, कविकुलाऽऽन्नविलोसवनप्रिया ।
 शमयतामशिवं शिवकारिणी, श्रुतसुरीतसुरीजनमुख्यता ॥ २७ ॥

[अथ प्रशस्तिः]

इति जिना विनुता मुनिमेरुणा, विजयसेनगुरोः क्रमसेविना ।
 विदधतां प्रणतिं दधतां सतां, शिवरमा वरमानवमानिताः ॥ २८ ॥

पू. मुनिराजश्री हेमविजयजी महाराज-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

श्रियमशेषसुरासुरशेखर-क्षरदपारसुमैः कलितक्रमः ।

दिशतु वः करुणारससागरः, स वृषभो^१ वृषभो वृषभोगवान् ॥ १ ॥

तमजितं^२ जितशत्रुधराधिपाऽ-न्वयकुशेशयभानुमभिष्टुमः ।

स्मरधुरं हृदि न प्रभुरस्मर-न्नरमणीरमणीरमणीयताम् ॥ २ ॥

यदुपमां वसुधा न सुधास्वधा-च्छ्रुतसुरासु भुजङ्गभरासु च ।

कुरु दृशं मयि शम्भव ! धीरता-नगविभो ! गवि भोगविभोर्जितः ॥३॥

अलिरिवाऽम्बरुहे कमलाऽऽलयो, वसतु वः स मनस्यभिनन्दनः ।

कृतिततिर्यमजर्यधियां लस-न्महसमाऽहसमाऽऽह समाऽऽस्पदम् ॥४॥

मृगदृशां न दृशामवलोकनै-र्मनसि यस्य तव स्थितिरादधे ।

सुमतितीर्थपते ! त्वमसौ सतां, कुलमवालमवालमवामदृग् ॥ ५ ॥

त्वमिव ता अभिवन्दितनन्दिता-स्तनुमतामहरन्नघोरणीम् ।

जिन ! भवान् विजहार यकासु स-द्वसुधरासु धरासु धरात्मज ! ॥६॥

तरुरिव द्युसदां स समीहितं, दिशतु वः पृथिवीतनुर्भूर्जिनः ।

यमवलोक्य समे रसमाऽऽश्रयन्ननवमं नवमं नवमङ्गिनः ॥ ७ ॥

भवतु वः परमाय रमाऽऽत्मज-स्मयकृताऽऽपगताऽऽशयकौतुकः ।

स्मितदृशां निकरे रजनीकरो-पमहसे महसे महसेनसूः ॥ ८ ॥

१ धर्मराज्यवान् । २ कमलभानुम् । ३ मैत्रीमतीनाम् । ४ अनवमं-
प्रधानम् । ५ अवचूर्णा ' मृगदृशाम् ' ।

अमकराङ्गमन्यत यं जनः, शिवरतेर्मकराङ्गमपीश्वरम् ।
 सृजतु वः स सुखं सुविधिर्धुत-स्मरमपारमपाऽऽरमपास्तभीः ॥ ९ ॥
 अजनि या ध्वजिनीव विरोधिना-मभिभवाय नयैर्द्विरदैरिव ।
 दिशतु सा तव शीतल ! गीः सुखं, घनममानमान ! ममाऽक्षयम् ॥ १० ॥
 अनुचरेष्वणुकं गुणधोरणी-मणिमहाकर ! विष्णुनृपात्मज ! ।
 प्रकटितोत्तमधर्मपथोल्लसद्विनय ! मानय मा नयमाऽऽश्रय ! ॥ ११ ॥
 कथमुशन्ति नते सविडम्बनां, हरिहरादिविभूतिमनारतम् ।
 जिन ! जयाऽङ्गज ! यैर्जयिनी यशः-खनिरमा निरमानि रमाऽत्र ते ॥ १२ ॥
 विमलतां विमल नयताज्जिन !, कतकचूर्णमिवाऽम्बु स हृत्सताम् ।
 स्रकनघा यमभूषयदुच्छ्रिता, भ्रमरवामरवाऽमरवासवैः ॥ १३ ॥
 जगति यद्ववसां निचयोऽंशुमा-निवतमस्ततिनाशकृत् ।
 हृदि वहे नवहेमरुचिं शम-श्रितमनं तमनन्तमनंहसम् ॥ १४ ॥
 यमधिगम्य जनो जडतां जहौ, सुमनसां हितमीशमिव त्विषाम् ।
 दृभतु ते जिन ! धर्म ! वचश्चयः, श्रियममाय ! ममाऽयममा सुखैः ॥ १५ ॥
 महनिशान्तमशान्तिनिशाऽन्तकृत्सुखकृदस्तु स शान्तिनभोमणिः ।
 यमबुधज्जन ईप्सितं उल्लसद्-दृगमरागमरागमरातिहम् ॥ १६ ॥
 स जिनकुन्थुरपास्त तमास्तमा-पतिरिवामृतसूर्भेवतात्सताम् ।
 यतिततिर्यमनङ्गनिषूदने, हरमुदारमुदाऽरमुदाहरत् ॥ १७ ॥
 जलनिधेर्दुहितेव यदीयवाक्, समभवत्पुरुषोत्तमवल्लभा ।
 कुरुत तं विततं ददतं जना !, वशमऽरं शमऽरं शमरञ्जितम् ॥ १८ ॥

१ शर्मसंवल्लितां कुरुतात् । २ अमरागं-कल्पवृक्षम् ।

स सफलां फलिनीदलनीलरुक्, सृजतु मल्लिजिनः कृतिनां स्पृहाम् ।
 नवममाऽऽपदनाप्ययमृद्धिभू-घनरसं न रसं नरसन्ततिः ॥ १९ ॥
 स कलहंस इवामलपक्षभाक्, श्रयतु हृत्कमलं मम सुव्रतः ।
 मतिरस्मोहि न यस्य दमाऽऽदरो-त्सवलयाऽबलया वलयाऽऽढ्यया ॥२०
 सुरगवीव समीहितसम्पदां, भरमसूत यदीयमुदीक्षितम् ।
 जिन नमे ! ऽस्तु मुदे दृगसौ दित-भ्रममताऽममता मम तावकी ॥ २१ ॥
 नयतु नेमिजिनः परमां मुदं, स जनमञ्जनमञ्जुरमन्दगीः ।
 निहतवानिह यो युवतिस्मित-स्मयमकायमकाऽयमकारणम् ॥ २२ ।
 अनयनैरिव तैः किमुदीक्ष्यते, शिवपथः प्रथितः पृथुविभ्रमैः ।
 उरसि पार्श्व ! वचांसि मह्यांसि ते, न निहितानि हितानि हि तात ! यैः ॥२३॥
 सुरसरोजदृशां निवहैर्गुणा, विदधिरे वदनाऽतिथयस्तव ।
 स जिनवीर ! सुखाय जिनस्मराऽ-भिभवलोभवलो भव लोकराट् ! ॥२४॥
 कनककैरवविद्रुमवारिमुग्, मरकतद्युतये नतिरस्तु मे ।
 भगवते प्रकटीकृतसद्गमाऽऽ-श्रयनयाय नयाऽयनयायिने ॥ २५ ॥
 *जयति निर्जरकुञ्जरधोरणी-मुकुटकोटिनिघृष्टपदद्वयी ।
 जिनततिः कुनयैककुशेशयोत्करतमाऽरतमारतमाश्चिरम् ॥ २६ ॥
 सदनरत्नकरैरिव यद्वरैः, सुखमलक्षत वर्त्मशिवं नरैः ।
 भगवतां कुरुतां स गिराम्भरो, मुदमितां दमितां दमिताऽङ्गजाम् ॥२७॥
 सुमनसां सुदशां निचयो जिन-प्रवचनैकपयोरुहृषट्पदः ।
 स्मर इवैणदृशां मतविग्रहः, शुभवतां भवतां भवतां मनः ॥ २८ ॥

१ न आपत्-न लेमे । २ संयमभूमौ जलम् । ३ दुःखाऽविरतिकारणम् ।

*प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपञ्चविंशतिका भवति । ४ मैथुन-
हिंसाऽज्ञानानि यस्यां सा ।

[अथ प्रशस्तिः]

इत्थं प्रार्थितमर्थसार्थमनघं यच्छन्त एते चिरं,
जीयासुर्वृष भादयोजिनवृषाः काव्यैरमीभिः स्तुताः ।
सौभाग्यादिव सुध्रुवः सरभसं क्रोडे लुठन्ति स्वयं,
यद्दयानान्मणिमन्त्रहेमविजयाऽऽनन्दादाऽऽदि सम्पत्तयः ॥ २९ ॥

पू. मुनिराजश्रीन्यायसागरजीमहाराज-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

विभवदो भवदोषमपाहरन्, मघवताऽघवतामपि योऽर्चितः ।
विनयिनां नयिनां धुरमाऽऽवहन्, शमवतामवतात् ऋषभस्स वः ॥१॥
अजित ! भाजितभास्कर ! साधुभि-र्विजयतां जयतां दधदाऽऽदृतम् ।
अविरतं विरतं भृशमंहसो, भविहितं विहितं तव शासनम् ॥ २ ॥
जिन ! वहे नवहेममनोहरं, सुहृदिसं हृदि शम्भव ! मूर्त्तिमत् ।
तव महोऽवमहोमहदाननाऽ-वनमहीनम-हीनचतुष्टयम् ॥ ३ ॥
अमलया मलयाचलचन्दन-प्रतिमयाऽतिमया जगद-व्यते ।
तव गिराऽव गिरावुदितस्तुते-र्नृवर ! संवरसम्भव ! मामतः ॥ ४ ॥
वसुमती सुमतीश ! तमोभरै-रविमला विमला ससृजे क्षणात् ।
शुभवता भवता पदपङ्क्तभि-र्मृदुरवा दुरवापगुणान्विता ॥ ५ ॥
धरज ! सारज ! साधुविबोधनै-रविकलं विकलं विषयादिभिः ।
स्मरमते रमतेस्म मनागपि, जिन ! मनो ! न मनोज्ञतनोस्तव ॥६॥

१ ज्ञानादि हृत् यः, इः-कामः तं स्यति । २ अनन्तज्ञानादिचतुष्टयम् ।

समनुतां मनुतां तव शिष्टिकां, समुदितामुदिताऽऽगम ! युक्तिभिः ।
 भुवि जनो विजनोदयदर्शिनीं, नवसुधां वसुधाऽङ्गजतीर्थकृत् ! ॥ ७ ॥
 धवलिमाऽऽवधलिमा दधते तना-वपरुषेऽपरुषेष्टगिरे नमः ।
 समहसे महसेननृजन्मनेऽ-रतिभिदेऽतिभिदेलिमकर्मणे ॥ ८ ॥
 सुविधिना विधिनाऽवधि कर्मणां, समुदयो मुदऽयोघनताडनैः ।
 प्रवचनवचनेन नृणां कृतो-प्रकृतिना कृतिनाऽऽशु सितत्विषा ॥ ९ ॥
 वसुपते!ऽसुपते!ऽसुमतां सुरै-वितरणे तरणे ! भविबोधने ।
 कृतवशी तव शीतल ! वाक्भरो, वसुतरान् सुतरां कृतवान् जनान् ॥ १० ॥
 समुदिते मुदिते!ऽत्र भवाऽन्तकृत्, शुचिरसं चिरसञ्चितपाप्मनां ।
 जिनमतं नमतं तनुमानसे !, त्वमपि वामपि वाग् ! नम वैष्णवम् ॥ ११ ॥
 मम तमोमतमोहनिशाभवं, सुवसुपूवसुपूज्यनृपाऽऽत्मभूः ! ।
 अरुणभारुणभा!ऽऽग्रहकौशिक-व्रजहितं जहि तन्त्रविदांवर ! ॥ १२ ॥
 तव करोऽवकरोपममन्मथाऽ-पनयने नयनेत्र ! महेशताम् ।
 विमल!तामलताप ! समागम-चरणदो रणदोषपराङ्मुखः ॥ १३ ॥
 अभयदं भयदम्भनिवारिणोऽ-तिसुयशाः सुयशःसुत ! देशना ।
 सुरवधूरवधूय भवव्यथां, सुनय ! ते नयते स्म शिवं क्रमात् ॥ १४ ॥
 शिवसुखं वसुखण्डतनुप्रभ !, पदमितं दमितं नृविसर्जने ।
 सुरमणी-रमणीवरसुव्रता-तनयतां नयतां दधदाऽऽप्ताराद् ! ॥ १५ ॥
 अपरमा परमार्थवती त्वया, कविहिता विहिता विहिताऽगसम् ।
 वसुमती सुमतीश ! समुद्धर, तदचिरादचिराऽऽत्मज ! मां भवात् ॥ १६ ॥

१ अङ्गिकुरुताम् । २ हतः । ३ सुवर्णदाने । ४ प्राप्तम् ।

^१कपिहिता पिहिताऽऽश्रव ! सद्रूपै-रविहिताऽविहिताऽन्यसुराऽऽवली ।
 सकलधीकलधीरप ! ते स्तभा-ङ्क ! मलिना मलिनीकृतभूतला ॥१७॥
 सुहृद-यं हृदयङ्गमदेशनाऽ-मृतरसं तरसङ्ग ! निपीय ते ।
 भविजनो विजनोदितभक्तिभा-गमरतामर ! तापहराऽगमत् ॥१८॥
 विभवदे भवदे निपलक्ष्मणा!ऽऽ-गमरसेऽमरसेवित ! मञ्जताम् ।
 तव नतावन ! तारक ! मे मनोऽ-निशमिदं शभि दम्भमदाऽपहे ॥१९॥
^४अभिनवोऽभिनवो मुनितीर्थकृत्-हिमकरोऽमकरोदयनिर्गतः ।
 समुदितो मुदितोदितमङ्गिनं, प्रकुरुतां कुरुताऽम्बुहृदन्वहम् ॥ २० ॥
 विभवयाभवयाचितविग्रहो, विजयभूर्जयभूर्जितसद्गुणः ।
 असुभृतां सुभृतां श्रियमाऽऽददा-वभयदो भयदोषहृदाऽऽगमः ॥२१॥
^५मुदमिता दमिताऽरिगण ! त्वया, कविदधे विदधे स्वगिरां गुणैः ।
 त्रिभुवने भुवनेश ! समुद्रजा!ऽ-जुनयशा ! नयशासन ! मेदिनी ॥२२॥
 अविभवैर्विभवैस्त्वनुजीविनः, प्रभुतयाऽद्भुतयाऽकृषत त्वया ।
^६तव समाव ! समा भुजगाऽङ्क ! त-द्वितर मेऽतरमे!-हितमक्षरम् ॥२३॥
 सकलधौ कलधौततनुद्युते!ऽ, रस ! मतौ समतौघ ! रमस्व मे ।
 परमदोऽरमदोष ! मृगाऽधिप-ध्वज ! वरं जवरञ्जितविष्टप ! ॥२४॥

१ मस्तकेनाऽऽच्छादिताः । २ छागाऽङ्क ! । ३ कुम्भाऽङ्क ! । ४ त्रिकरण-
 स्तुत्यः । ५ मुदिता कृता । ६ सर्वानवतीति । ७ नास्ति शृङ्गारादि रसो यस्य ।
 ८ अत्यथम् ।

जिनवरा^१ नवरागभरेण के, धवलितं बलितं वृषकर्मणि ।
जगदिदं^२ गदि^३ दम्भहृतेश्च नो, विदधिरे दधिरे चरणश्रियम् ॥२५॥
असमये समयेन हि चक्षुषा, समतया मतया जगदीक्षितम् ।
पुरिवरेऽरिवरेऽपि सना^३ त्वया, शमयताऽऽमयतापभरान्विभो ! ॥२६॥
निजगदे जगदेकजिनेन हे !, समहिता महिता श्रुतदेवता ।
सकमला कमलाऽक्षि ! निरन्तरं, जनवरं नवरं वितरे-हितम् ॥ २७ ॥

[अथ प्रशस्तिः]

इत्थंकारमकारि तीर्थपगणः स्तुत्यः स्तुतेर्गोचरः,
पद्माम्भोनिधयः स्वतन्त्रकुशलाः स्फूर्जेद्यशोलब्धयः ।
श्रीधीरोत्तमसागराऽऽह्वगुरवः तच्छिष्यवर्गाऽणुना,
न्यायाम्भोनिधिना पुनः प्रतिरियं नीताऽक्षरन्यासताम् ॥ २८ ॥

पू. मुनिराजश्रीशान्तिचन्द्रमहाराज-प्रणीता-यमकबद्ध-

स्तुतिचतुर्विंशतिका

+ १ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

जय वृषध्वज ! मञ्जुवृषध्वज !, प्रियवृषध्वज!साध्वजसाध्वज ।
ध्वजविकारकरध्वजपाणिजि-ज्जितमदध्वज!युग्मिजनध्वज ! ॥ १ ॥
गजगते!ऽङ्कगज!प्रमपुङ्गज !, व्यपकलाकदलीकवले गज ! ।
अजित!भाजितभास्वरभर्मभा-जितमतागपवैव भवादित ॥ २ ॥

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपद्यविंशतिका भवति । २ रोग-
सहितम् । ४ सदा ।

हरिकलङ्क!कलङ्ककलाकदा, जितजितारितनूरुह!नो रुह ।
सभव शम्भव शाम्भवदेव ! मे, भवभयानि निरस्य तु पश्य माम् ॥३॥
प्रवरसंवरसंवर संवर-क्षितिपनन्दनवागभिनन्दन ! ।
सदभिनन्दननन्दननन्दितः, स भवति श्रयती-न ! भवन्तं मे ॥ ४ ॥
कुगगहाऽङ्क!महामहमङ्गला-तनय!मानयमानयमायवन् ।
असुमते ! सुमते ! सुमते ! मते-रुदयमो वितराऽमलमेघभूः ॥ ५ ॥
विकचकोकनदाऽमृतदीधिते !, कुकुकोकनदामृतदीधिते ! ।
तव निदेशउवाभरणीकृतः, स लभते भरणाभरणाकरम् ॥ ६ ॥
सुरतरूपमपार्श्वसुपार्श्व ! ते, फणमणिरमणीयघृणीतते ! ।
पदकजं वरिवस्यति पश्यति, स्वरपुनर्भवशर्म स शाश्वतम् ॥ ७ ॥
शिववधूपयमद्विज!सद्विज, द्विजपते द्विजपद्विजवद्विमुग् ।
द्विजपतीति कलङ्ककलङ्कक-द्विजपतीतिरमाधिपते जयो ॥ ८ ॥
मकरकेतुसुरूपविनिर्जितो-न्मकरकेतुमहोमकरस्य ते ।
गुणमणीमकराऽऽकरशासनं, मयि महं तनुतेऽतनुतेजसा ॥ ९ ॥
प्रसमशीतलशीतल ! शीतल-क्रमकजं क्रमते कमलाऽऽवलीम् ।
त्विडतिरिक्ततयेव महर्द्विकः, सुरवरोऽल्पतरर्द्विकमीशते ॥ १० ॥
प्रथमविष्णुविवर्णितवर्णविद्, प्रथमविष्णुजविष्णुजवर्णवित् ।
विशदवर्णविवर्णभवाद्वा, करणवर्णविवर्णितवर्णवित् ॥ ११ ॥
वसुरसोद्गुमणी च कविद्गुमा, वसुवसोधवसूदकवस्वमो ।
सुवसुपूज्यविभो वसुपूज्यजा, स्मरणतस्तव सिद्धिरवाप्यते ॥ १२ ॥
भुवि यदाऽऽननपद्मनदोद्भवा-वचननाकिनदी नरनाकिनः ।
अति पुनाति सनातनसाब्जिनी-रविमलं विमलं महतां गतम् ॥१३॥
स्तपयति स्म सुधाऽशनसंहति-र्यमवितीक्षरसत्कशसंहतिः ।
नवनवैर्महनैर्वत मन्दते, तमभिनौभि मुनिनमनन्तमा ॥ १४ ॥

विदितहृच्छयधर्मविधर्मवि, प्रकरपासविधर्म सुधर्मदृग् ।
 वितर धर्ममुधर्मकधर्मक, प्रकटिताऽर्हतधर्म सुधर्मकृत् ॥ १५ ॥
 अवितशान्तिपद कुरु नीवृतां, प्रचुरशान्तिकरोकरकर्मभित् ।
 प्रथितशान्तिरसो रसरङ्गजि-ज्जयतु शान्तिजिनो जिननिर्मलः ॥ १६ ॥
 भुवि दिवि त्रसतश्शरणार्थिनः, शरणमङ्कमिषाददाददः ।
 अशरणस्य पशोरपि यः प्रभुः, शरणमाश्र्वहमप्यथ यामितम् ॥ १७ ॥
 चरणमारमणीरमणीयपू-रमणशिष्टिरो रतिदा यथा ।
 मम तथा न सुरद्रुगवीलता-सुरमणीरमणीरमणीयता ॥ १८ ॥
 अघघटाघटघाटघटाश्रणि-घटघटोऽङ्कघटोघटघट्टनः ।
 अघटितानघटिष्ट घनानघाऽ-नघ हरन्तमुमल्लिमुपास्महे ॥ १९ ॥
 घनरसोघघनाघनभूघनां, ककमठाकमठाकमठाकृति ।
 त्वदुपचारपरा नरपुङ्गवाः, सुविलसन्ति सुराक्षरसम्पदा ॥ २० ॥
 विजय भूत्तम ! भूत्तमभूत्तम-त्विडसितोत्पलचिह्न ! नमे ! न मे ।
 किमपि वाचमृते तव रोचतेऽ-मृतभूजामिव पादजलाऽऽदिकम् ॥ २१ ॥
 वृजिनदृग् ! वृजिनाऽपनिनीषया, शिवरमण्युपयामचिकीर्षया ।
 भगवता विनवीनकनी नवा, जगति येन स नेभिरितोऽवतात् ॥ २२ ॥
 प्रतिमया प्रतिमो महमैकया, प्रतिमया प्रथितस्सदनेकया ।
 तव विभो ! भुवि चन्द्रसुपेटया, सुरभिगन्ध इवाऽऽप्त पदायसा ॥ २३ ॥
 स्वसरलोरुविगोपितवीरधा, विजितकर्मकुवीरनृवीर ! हे ! ।
 परमवीरनिरस्तड वीर ! मे, घमघवीर कुरुरु शिवश्रियम् ॥ २४ ॥
 भगवतामवतामवतो नतिं, च्यवनजव्रतकेवलमुत्तयव ।
 स्थदनिनीत्थ कयत्थकमर्थिनां, तनुतपोत्सवशूकजमार्हणाः ॥ २५ ॥

*तविशतियर्गधोभुवनस्थिता, नरमरुत्सदकृत्रिमक्रित्रिमाः ।
 महदनागतभूतभ्रन्तओ !, ददतु तीर्थकृतो मम निर्वृतिम् ॥ २६ ॥
 गणयगौतमवागनुयोजना, गमगमागमगम्यगमो गमात् ।
 भविजनो लभतेप्सितमागमाद्, युगलिलोक इव त्रिदिवागमात् ॥२७॥
 जिननियोगनियोगनिषङ्गिणां, प्रवचनाऽऽप्तहितप्रवणश्च मे ।
 शमयतामुपरागमुमङ्गलं, प्रथयतु प्रथमश्वरधीश्वर ॥ २८ ॥

[अथ प्रशरितः]

इति यतिनजिना ऋषभाऽऽदयः, सुतपभानु विनेयक शान्तिना ।
 कृति कृते पृथुकेन मयेडिता, ददतु शाश्वतशर्म महोदयम् ॥ २९ ॥

अज्ञातकर्तृ-यमकबद्ध-

चतुर्विंशत्यादि जिनस्तुतयः ।

+ १ (मालिनीवृत्तम्)

सकलसुखनिदानं, भक्तिमत्कोविदाऽऽन-
 न्दनमसुपथदानं, कर्मकन्दाऽवदानम् ।
 सुरांभेसृगमदानं, मारुदेवं सदाऽन-
 न्तनयविहितदानं, नौमि कन्दर्पदानम् ॥ १ ॥
 निखिलगुणनिधानं, मुक्तिकान्ताऽवधानं,
 वरशमथविधानं, सिन्धुराऽङ्कप्रधानम् ।
 परिहृतपरिधानं, ज्ञानलक्ष्मीदर्धानं,
 नमत सदभिधानं, पापहत्सानेधानम् ॥ २ ॥
 प्रमुदितवरसेनः, प्रास्तपुष्पेषुसे-नः,
 पृथुतरतरसे-नः, शम्भवः श्रेयसे नः ।

*प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिपञ्चविंशतिका भवति । १ शान्तिविधायकम् ।

चरणनतरसेनः, पुण्यलक्ष्मीरसेनः^१,

कपटशकटसेनः, सौम्यहृत्सारसेनः ॥ ३ ॥

पृथुकुमतकुरङ्ग-प्राणपीडाकुरङ्ग-

प्रभुसदृशनिरङ्गः, सिद्धियाने तुरङ्गः ।

विगतयुवतिरङ्गः, सम्पदायै तुरङ्ग-

ध्वजजिनपरिरङ्गः, कीर्तिगङ्गातरङ्गः ॥ ४ ॥

सितरुचिघनसार-स्फीतकीर्तिप्रसारः,

प्रतिघभुजगसार-छेदने पक्षिसारः ।

दिश सुमतिरसाऽऽरः, स्थैर्यधूताऽद्रिसारः,

शमसमशमसारः, पुण्यपाथोर्विसारः^२ ॥ ५ ॥

भविकभविकपद्मः^३, शोकसन्तापपद्म-

व्यतिकरवधपद्मः, द्वेषिसंशोभिपद्मः ।

जय किशलयपद्मः, श्रीजिनाधीशपद्म-

प्रभ ! मुनिजनपद्म-प्रीणनांऽशुर्विपद्मः ॥ ६ ॥

भवभयतिमिराग-स्त्यक्तसंसाररागः,

श्वसितजितपरागः, स्वस्तिकाऽङ्को निरागः ।

जिनपतिरसुरागः, द्वेषिकृत्ताऽङ्गरागः,

सुखय सुखसुरागः^५, पापचन्द्रोपरागः ॥ ७ ॥

अपहृतपरभावः, श्रीशचन्द्रप्रभा!ऽव,

प्रथितपृथुविभाऽव-ज्ञातसंसारभावः ।

मदनमदविभाव-स्वन्तकारीस्वभावः,

सुकृतिकृतिशुभाऽऽवः, सार्वमासुप्रभावः ॥ ८ ॥

१ समुद्रः । २ मत्स्यः । ३ निधानम् । ४ सर्पः । ५ कल्पवृक्षः ।

श्रय मनुज ! निरामं, पुष्पदन्तं विरामं,

कुमतिपथविरामं, नम्रदेवारिरामम् ।^१

निचितमुदितरामं, लास्यलङ्केशरामं,

गतरतसमरामं भूरिशोभाऽभिरामम् ॥ ९ ॥

नमदमरनिकायं, शीतलं काम्यकायं,

दितनरनरकाऽऽयं, सद्यशः कारकाऽयम् ।

प्रणमत भविका यं, प्रास्तवीत् शस्तकायं,^२

मुरततिरनकायं, भाजितस्वर्णकायम् ॥ १० ॥

भज जन ! परमेनं, विष्णुजन्मानमेनं,

कुसुमधनुरुमेनं, नम्रकम्रक्षमेनम् ।

चदनजितमेनं, वारिशर्मागमेनं,

तमविरतितमेनं, कष्टतारिष्टमेनम् ॥ ११ ॥

अतिशयबलकाम-व्याप्तिसन्नप्तिकाम-

द्विडदरनरकाऽमः, सिद्धिसौधेऽर्तुकामः ।

मम मनसि निकाम-प्रोल्लसत्कीर्तिकामः,

त्रिभुवनतिलकाऽऽम !, त्वं महाङ्काऽस्तकामः ॥ १२ ॥

असमशमथभोगं !, सत्त्वसङ्घातभोगं,

निजजनननस्ताऽगं, त्वां स्तुवेऽसम्प्रभोगम् ।

विमल ! विमलभोगं, प्राप्तकैवल्यभोगं,

चरणनतनभोगं, पापपांशौ नभोगम् ॥ १३ ॥

जनकजसवितारं, चारुचारित्रतारं,

निज हृदि कुरुताऽरं, श्रीअनन्तं गताऽऽरम् ।

१ परशुरामम् । २ स्वभावम् । ३ वायुम् ।

विधुरितकुमताऽऽरं, भाऽस्तभूयोवतारं,

कुवशयशितितारं, कीर्तिपूराऽस्ततारम् ॥ १४ ॥

शिवपदमसुमन्तं, योऽनयन्नीतिमन्तं,

विरतिविरतिमन्तं, भानुसूनुमन्तम् ।

भज मनुज ! वमन्तं, प्राज्ञपद्मांशुमन्तं,

वृजिनमनवमं तं, संनमद्भूमिमन्तम् ॥ १५ ॥

प्रबलगुणनिशान्तं, मोहनिद्रानिशान्तं,^२

कृतविरसदशाऽन्तं, स्तौमि शान्ति प्रशान्तम् ।

गतमदनवशाऽन्तं, प्रोन्नमद् द्यो निशान्तं,

जिनपमसदृशाऽन्तं, भव्यसेव्याऽकृशान्तम् ॥ १६ ॥

रतिरतिरतिनाथः, प्रोन्नमन्नाकिनाथः,

सदतिशयसनाथः, प्रीतिपद्मांशुनाथः ।

मदमधुयदुनाथः, श्लोकनुन्नाऽहिनाथः,

स्मितशशिपशुनाथः, श्रेयसे कुन्थुनाथः ॥ १७ ॥

विषयमिहममाऽर !, श्रीजिनत्यक्तमार !,

सुत्ततिततिरमार !, छद्मममौघमार ! ।

जय विपदऽदमार !, क्रौञ्चनाशे कुमार !,

प्रदलितविषमाऽर-त्यादिदोषाऽऽगमाऽर ! ॥१८॥

शिवफलविनियोगं, मल्लिनाथं सुयोगं,

त्रिदशधृतनियोगं, हृतदुष्कर्मयोगम् ।

१ रजतम् । २ प्रभातम् । ३ स्वरूपम् । ४ आज्ञाम् ।

सुकृतभरवयोऽगं, संस्तुवे साभियोगं,
 कृतकुगतिवियोगं, ज्ञाततत्त्वप्रयोगम् ॥ १९ ॥

विगणितभवकारं,^१ ध्वस्तमोहान्धकारं,
 कविपिकसहकारं, सर्वसम्पत्तिकारम् ।
 कृतमदननिकारं, सुव्रतं विर्विकारं,
 हृदि धर भविकाऽरं, कृत्तकर्मप्रकारम् ॥ २० ॥

विधुरितरतिकान्तः, संनमद्भूमिकान्तः,
 कृतनरनरकाऽन्तः, च्छिन्नमौध्येन्दुकान्तः ।
 जिननमिरपकान्तः, श्रेयसे मुक्तकान्तः,
 शिवरतिरतिकान्तः, क्लेशमेघाऽहिकान्तः ॥ २१ ॥

विपुलतर वने मे-रावमर्त्यैर्विनेमे,
 मुदितजलधिनेमे, भक्तचित्तैरनेमे ।
 कुमतविपिननेमे, सत्त्वभीकालनेमे,
 विधि जिनभुवने मे, शर्म दिश्याः स नेमे ! ॥ २२ ॥

धर खग इव पत्रं, भोगिधीताऽऽतपत्रं,
 गतिसितजितपत्रं, भित्तहिश्रीशपत्रम् ।
 मुखजितशतपत्रं, दृग्जिताऽम्भोजपत्रं,
 स्मयतरुकरपत्रं, मर्त्ये ! पार्श्वे विपत्रम् ॥ २३ ॥

सुरकलितसवेश-प्राप्नुवन्तं स्तुवे शं,
 चरमजिनगवेशं, क्रोधभूसृद्गवेशम् ।
 प्रकटगुणनिवेशं, प्रोन्नमदानवेशं,
 स्मयनिचयसवेशं, शान्तशोकप्रवेशम् ॥ २४ ॥

१ भवकारागृहम् । २ अखण्डे ।

^१मनसि जिनवराणां, वेहि नम्राऽमराणां,
 शिवतरुमुदिराणां, स्तोममस्तस्मराणाम् ।
 भवभयभिदुराणां, सद्गुणैर्भेदुराणां,
 गतकुगतिदराणां, देवदत्ताऽऽदराणाम् ॥ २५ ॥
 त्रिभुवनविबुधाऽऽरा—मावलीवृद्धिधारा,
 धरघनतरधारा, भिन्नमायामृधारा ।
 भवतरुसुधारा—माऽऽप्तवाचाऽसिधारा,
 परिगतविविधारा, रातु शं शर्मधारा ॥ २६ ॥
 विधुरिव मुखमाया, तीहितार्थगमायाः,
 श्रियमतिसुखमायाः, सर्ववित्सङ्गमायाः ।
 निरुपममहिमा याऽ—मस्तसम्मोहमाया,
 दिशतु शुभतमाया, भारती सा रमाया ॥ २७ ॥

+ २ (आख्यानकीछन्दः)

*यत्राऽखिलश्रीः श्रितपादपद्म—युगा दिदेव स्मरता नवेन ।
 सिद्धिर्मयाऽऽप्या जिन!तं भवन्तं, युगादिदेव ! स्मरतानवेन ॥१॥
^२समुद्भवो येन समूलदाहं, ^३देहे सदाभाविजयाऽङ्गजस्य ।
 शिवं दिशन्तामजितस्य तस्य, देहे सदाभा विजयाऽङ्गजस्य ॥२॥
^४चेतस् ! त्यजाऽऽर्तिं स्मरणैकतानं, कल्याणरुच्या भव शम्भवस्य ।
^५त्वं च प्रभो ! मामनुकम्पयाऽऽशु, कल्याणरुच्याभ ! वशं भवस्य ॥३॥

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति । * पू. आ.
 श्रीसोमप्रभसूरीश्वराणां कृतिरियम् । २ विपरीताख्यानिकीछन्दः । ३ दग्धः
 ४ इन्द्रवज्रावृत्तम् । ५ च शब्दस्य अप्यर्थः ।

श्रीसंवरक्षमापसुतस्य भव्य-श्रीभाजनानामभिनन्दनस्य ।
 भक्तिप्रभावेन भवन्ति मुक्ति-श्रीभा जनानामभिनन्दनस्य ॥ ४ ॥
 यः पावनो हंस इवोत्ततंस, नालीककान्तं वरमङ्गलाऽङ्गम् ।
 तं सिद्धिवध्वाः सुमतिं नमामो, नाऽलीककान्तं वरमङ्गलाऽङ्गम् ॥५॥
 त्वं येन मङ्गल्यरमाऽऽलयेन, पद्मप्रभावं दितवानेन ।
 दृष्टे न लोकैः सकलं सुतीर्थं, पद्मप्रभाऽवन्दि तवाऽऽनने न ॥६॥
 धन्यः स मान्यो जिन ! कस्य न स्यात्, पृथ्वीप्रतिष्ठात्मजय स्तवेन ।
 स्वभारतीं सारवतीं बभार, पृथ्वीप्रतिष्ठात्मज ! यस्तवेन ! ॥७॥
 यद्देहशोभाविजिता गुणेन, चन्द्रप्रभा भासु रराज केन ।
 जीया नतः श्रीजिनचन्द्र ! स त्वं, चन्द्रप्रभाऽऽभासुरराजकेन ॥८॥
 भाव्यं यदाज्ञा विमुखेन खेलन्, मुदा रमायामयशो धनेन ।
 तेन त्वया श्रीसुविधे ! सुखी स्या-मुदारमायाऽऽमयशोधनेन ॥९॥
 येनाऽऽपि देहद्युतिदम्बरेण, निष्कोपमा नन्दनशीतलस्य ।
 तस्योऽवलं कः स्तवने न वृत्तं, निष्कोपमाऽऽनन्द न शीतलस्य ॥१०॥
 श्रेयांस ! यस्ते नमने स मोदं, मनोऽरमाभोगतमस्ततान ।
 लब्धोदयं चुम्बति सद्गुणाऽऽली, मनोरमाऽभोग ! तमस्तता न ॥ ११ ॥
 यस्ते विधत्ते पदपद्मसेवां, सदाऽरुणश्रीप्रभ ! वासुपूज्य ! ।
 भवाऽर्त्तिगर्तासु विभर्ति नाऽऽस्थां, स दारुणश्रीप्रभववासु पूज्य ! ॥१२॥
 भाव्यं सदा यस्थ नमस्यताऽसु-मता पदाऽऽवर्जितवैभवेन ।
 दद्याः सुविद्या विमलेश ! सत्त्व-मतापदा वर्जित वै भवेन ॥१३॥

१ प्रमोदविधातुः । २ विभूषयामास । ३ अङ्ग-कारणम् । ४ उपजातिछन्दः ।
 ५ बबन्ध । ६ चित्तस्थैर्यम् ।

मणीमिवाऽनन्त ! विलोक्य वृत्तो-दारं भवन्तं जिनमीश्वरं च ।

श्रयेत कः काचमिवाऽगुणत्वा-दारम्भवन्तं जिनमीश्वरं च ॥ १४ ॥

अकारि कण्ठे गुणरत्नमाला, धर्मस्य वर्याऽऽयतिना यकेन ।

लक्ष्मीः सदाऽऽनन्दसुखाय तेन, धर्मस्य वर्याय तिनायकेन ॥१५॥

यस्ते यशस्तौति नताऽमरेन्द्र-महीन ! शान्ते ! घनसारतारम् ।

स्वयंवरा तं वरयत्यपाप-महीनशान्ते ! घनसारताऽरम् ॥ १६ ॥

जनस्य दृष्टे त्वयि यत्र नाशं, समक्षमापालनताऽऽपदेनः ।

गतागते स त्वमपास्य कुन्थो!-ऽसमक्षमापालन!तापदे नः ॥ १७ ॥

येनाऽर ! जज्ञे त्वयि विश्वभाना-विलासमाऽऽलम्बनदे ! नतेन ।

श्रेयस्तरुणां पदमाऽऽपि सश्री-विलासमालं वनदेन तेन ॥ १८ ॥

विश्वत्रयीसौरभकारिकीर्ति-मल्ले ! नमल्लेखपराजिते-न ! ।

भक्तेन भाव्यं त्वयि धूतमोह-मल्ले ! नमल्लेखपराजितेन ॥ १९ ॥

यस्ते वचः सुव्रत ! सम्प्रपेदे, महामुने ! शासितमोहराज ! ।

कर्माऽष्टकं विष्टपनिर्मितोद्यन्महाऽ-मुनेशा!ऽऽसि तमोहरा!ऽज ! ॥२०॥

त्वद्भक्तिभाजा कुमतानि येन, न मेनिरे ना भवतोऽयदस्य-

समीर ! स स्यात्किमुपेक्षणीयो, नमे ! निरेना भवतोऽयदस्य ॥२१॥

नेमे ! यया सा रजसेऽपि मेने, न यादवानां परमोदकश्रीः ।

तमोमयानां मतिरस्तु तेऽस्ता-नया दवानां परमोदकश्रीः ॥ २२ ॥

१ नारायणम् । २ रुद्रम् । ३ शोभनोत्तरकालेन । ४ °ता°-लक्ष्मीम् ।

५ आपत्-प्राप । ६ निराकुरु । ७ जलदेन । ८ आसि-क्षितम् । ९ शुभफलदस्य ।

ज्ञानोदये प्राप्य सुराऽसुरेभ्यः, समुन्नतिं कामदमेन येन ।
 मुक्तिश्रिता पार्श्वे ! विधेहि स त्वं, समुन्नतिं कामद ! मे नयेन ॥२३॥
 मोहादतीतस्य तवेश !, वीर ! सुधीर ! सौभाग्यमुदग्रमायात् ।
 मुक्त्यङ्गनालोभन ! यः स्तुते स्म, सुधीरसौ भाग्यमुदग्रमाऽऽयात् ॥२४॥
 प्रसादतो वः शिवसद्मपद्म-परागपूराः ! जितकाममायाः ।
 वृद्धिं जिना यान्तु नितान्तकान्ताऽ-परागपूराजितका ममाऽऽयाः ॥२५॥
 यस्ते ननाम श्रुत ! मोहरेणु-प्रभञ्जनस्य प्रभवेहितस्य ।
 सदा प्रसादं तमसोगभस्ति-प्रभं जनस्य प्रभवेहि तस्य ॥ २६ ॥
 यस्तावकं भावयति प्रभावं, पद्मासनाऽऽस्ये ! श्रुतदेवी ! तारम् ।
 भयादसौ मोहमयात्त्वमिन्दु-पद्माऽऽसनाऽऽस्ये ! श्रुतदे ! ऽवीताऽरम् ॥२७॥

+ ३ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

पद्मानामिव पद्मबन्धुरुचयः श्रेयः प्रबोधश्रियो,
 पुंसां यस्य युगादिवासरमुखे कारुण्यपुण्या गिरः ।
 आजन्माऽपि महर्द्धभासुरवरैः प्रारब्धसेवोत्सवं,
 वन्दे नाभिनरेन्द्रनन्दनजिनं तं देवदेवं मुदा ॥ १ ॥
 चिन्तारत्नगुरुप्रसादललितैः प्रस्पन्द्ये वाधिकं,
 भक्तानां वितथार्थसार्थविषयश्रद्धामवन्ध्यां दधौ ।

१ मुक्तिस्थितिरूपम् । २ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुति-
 चतुर्विंशतिका भवति । ३ आर्षवृत्त्या रत्नत्रयीप्राप्तिः । ४ कर्माविवक्षाय
 षष्ठीति विज्ञेयम् । ५ हे प्रभो ! एहि इति पदच्छेदः । ६ हे चन्द्र
 लक्ष्मीतिरस्कारिमुखे ! ।

यः श्रीमज्जितशत्रुराजविजयादेवीसुतः शाश्वतः,
श्रेयः श्रीरजितो जिताऽन्तररिपुः पायाज्जिनेन्द्रः स वः ॥ २ ॥

यत्कल्याणकपञ्चकेऽपि सकलास्त्रैलोक्यलोकश्चिरं,
चक्रे पूर्वमहाप्रमोदस-दने विश्रान्तिमान्त्यन्तिकीम् ।

यद्भक्त्यासदसञ्चरिष्णु च शुभं भूयाद् प्रभावं भवा-
भावायाऽभिनमामि तं जिनविभुं श्रीशम्भवं शम्भवम् ॥ ३ ॥

चञ्चम्पककाञ्चनोच्चयमयैः सर्वाङ्गशृङ्गारितं,
शृङ्गारैरिव यस्य गौररुचिभिर्दिक्चक्रवालं बभौ ।

तं सर्वाऽद्भुतभूतकेलिसदनं मोहद्रुनिष्क्रन्दनं,
वन्दे श्रीअभिनन्दनं जिनपतिं वन्दारुसङ्क्रन्दनम् ॥ ४ ॥

निःसीमासमशर्मणि प्रणयिनां जाग्रत्प्रभावप्रभुः,
यो निर्मूलनकर्मणे भवतरोरुद्धन्तदन्तावलः ।

अन्तः शात्रव संयुगे युगभुजः श्रीशां युगीनो जिनं,
तं वन्दे सुमतिं सतां कृतिरतिं देवं मनोज्ञाऽऽकृतिम् ॥ ५ ॥

निष्पाङ्केपदपद्मसद्मनि सुधात्र्यैलोक्यपद्माऽऽस्पदे,
प्रख्याते भुवनस्य मण्डनतया लावण्यलीलामधौ ।

यस्यामोदनिराजरं सशुभगे भृङ्गन्तिविश्वाङ्गिनः,
पद्माऽङ्कं प्रणमामि पद्मरुचिरं पद्मप्रभं तं जिनम् ॥ ६ ॥

चञ्चत्पञ्चफणावलीफणिपतेर्यस्योपरि भ्राजते,
भूयस्तद्गुणरत्नबन्धुरनिधे रक्षाकरीव प्रभुः ।

कृत्पेन्द्रायुधकेलिरत्नरुचिभिः शृङ्गारयन्ती दिशः,
स्वस्तस्वस्तिकलाञ्छितं नमत तं श्रीमत्सुपार्थं जिनम् ॥ ७ ॥

मन्दारद्रुममञ्जरीगुरुतरामुन्निद्रतां विभ्रती,
भृङ्गणामिव तद्यशः परिमलः प्रोह्लाससौभाग्यभूः ।
विश्वस्याऽपि शुभं युजीवितमिवोपास्तिर्यदीया जिनो,
जीयाच्चन्द्रमरीचिवीचिरुचिरः चन्द्रप्रभ स प्रभुः ॥ ८ ॥
यत्पादाऽम्बुजभव्यभक्तिललितैः सद्यः प्रसादीकृता,
विद्वद् प्राप्यसमागमाः प्रतिभवं सर्वाः शुभाः सम्पदाः ।
नित्याऽऽनन्दमयीमिवाऽद्भुतदशां पुंसां दिशन्त्यो भृशं,
तं ध्यायामि समृद्धिधाम सुविधिं ध्येयं त्रिसन्ध्यं बुधैः ॥ ९ ॥
यः कन्दर्पसदर्पसर्पदलने प्रोहामसर्पाऽऽसनः,
कल्याणद्रुममञ्जरीजितनखश्रेणीमरीचिक्रमः ।
तं विश्वत्रयजन्तुगोचरकृपासान्द्रं जिनेन्द्रं मुदा,
वन्दे शीतलकान्तिशीतलगिरं श्रीशीतलस्वामिनम् ॥ १० ॥
देवानां बहुकोटिभिः परिगतं सेवोत्सवं कुर्वतां,
निस्सामान्यगुणाऽतिरेकसुभगं सर्वज्ञताऽलङ्कृतम् ।
सर्वाऽङ्गश्रुतिचक्रवालललितैर्नेत्राऽमृतश्राविभिः,
श्रीश्रेयांसजिनं चये श्रुतवतां श्रेयः श्रेये विश्रुतम् ॥ ११ ॥
उद्यन्मोहमहामहीरुहलताभङ्गाय मत्तद्विपो,
मिथ्याज्ञानरजोऽवधूननविधौ धूतद्रुमुद्राऽनिलः ।
नित्यं यः स्तवनीयचारुचरितो वाचा च वाचस्पतेः,
पूज्यैः पूज्यपदाऽम्बुजः स जयति श्रीवासुपूज्यो जिनः ॥ १२ ॥
अक्षेमं क्षणते क्षणादपिदवज्वालावलीव द्रुमं,
पुष्पाणीव तनोति पुष्पसमयः कल्याणनीसम्पदम् ।
देवौघः प्रभु वः प्रभुशुभगते सिन्धुसुधाया इव,
तं वन्दे विमलं जिनेन्द्रममलं कैवल्यलक्ष्म्याः क्लम ॥ १३ ॥

यस्य ध्यानवितानदीपकशिखामासाद्य मोहादयः,
 सद्योऽपि प्रपतत्पतङ्गतुलया निर्नामनाशं ययुः ।
 यो नम्राऽमरमौलिवन्द्यचरणः पुण्यप्रपादर्शनैः,
 नानाकान्तगुणैश्च तं विनमताऽनन्तं जिनं सन्ततम् ॥ १४ ॥
 रागद्वेषदुरन्तदीप्रदहनज्वालासु नव्याम्बुदं,
 मर्त्याऽमर्त्यनिवर्तिताऽर्त्तिनिकरं कारुण्यपुण्याऽऽकरम् ।
 आराध्योरद्भुधाम यस्य विदधे स्वं सिद्धिवध्वा धवं,
 धर्मं वो विदधातु बन्धुरधियां ध्येयः स धर्मो जिनः ॥ १५ ॥
 यस्याऽऽस्याऽप्रतिमप्रकामविलसत्सौन्दर्यलक्ष्म्याऽऽशया,
 स्वं रम्याऽङ्कमिषादुपायनतया कृत्वा मृगाऽङ्गो मृगम् ।
 लग्नानेकतनुः पदोः सितनखश्रेणिछलेना बभौ,
 शान्तिं शान्तिजिनः सतां स तनुतां चक्रेश्वरः पञ्चमः ॥ १६ ॥
 श्रीमत्तीर्थकरत्वचक्रकमलाविस्फूर्जिताऽलङ्कृतं,
 जन्मोच्चैः सुभगं भविष्णु जगतां वर्ण्यं यदीयं मुहुः ।
 वन्देऽत्यर्थमनर्थदावदविघ्नौ पाथोदपाथः पथं,
 तं तथ्याऽऽवसथं शिवाध्वनिरथं श्रीकुन्थुनाथं जिनम् ॥ १७ ॥
 राज्याऽऽडम्बरशक्रसोदरनमष्पदूखण्डमूमण्डली-
 भूपालाऽऽवलिमौलिमणिभिःश्रुयुम्बत्क्रमाऽम्भोरुहम् ।
 राज्यं यः परिहाय चीर्णचरणस्तं जग्मिवांसं शिवं,
 वन्दे श्रीअरमस्ति दुर्गतिहरं श्रेयस्करं सत्वरम् ॥ १८ ॥
 लीलाघातिकघातिकर्मचयतो यं ध्यानतः केवल-
 ज्ञानश्रीः परिकर्मणो मणिमिव ज्योतिछटा शिश्रिये ।
 देवेशं प्रणमामि तं स्वयशसा जिष्णं लसन्मल्लिका-
 माल्यं मल्लिजिनं जयध्वनिमुखैर्वन्द्यं सुरेन्द्रैरपि ॥ १९ ॥

मध्याह्नाऽम्बररत्नविम्बकलितं व्योमेव वक्षस्थलं,
श्रीवत्साऽङ्कितमध्यभागसुभगं बभ्राज यस्य प्रभोः ।
येनाऽश्वप्रतिप्रबोधतः स्वकरुणा कीर्त्या मताऽलङ्कृता,
देवेशः स ददातु मे जिनपतिः श्रीसुव्रतः सुव्रतम् ॥ २० ॥
रेजे यस्य जगत्रयेऽपि विभुता श्वेताऽऽतपत्रयीं,
संसन्तीव सुधादशां मणिभुवां सर्त्तिकणीनां कणैः ।
तं सन्मानवनाकिनायकजनैः ननम्यमानं नमि,
नित्यं नौमि नमामि नम्रजनता कल्पद्रुमं स्वामिनम् ॥ २१ ॥
अत्यन्ताऽद्भुतरूपसम्पदमयां संत्यज्य राजीमतीं,
स्फीतग्रीतिमदुग्रसेननृपतिं राज्यं च यः स्वप्रियाम् ।
यस्योच्चैर्व्रतमीयुषः कृतचमत्कारं चरित्रं चिरं,
तं सौभाग्यनिधिं नमामि मुदितः श्रीनेमिनाथं जिनम् ॥ २२ ॥
निःसीमाऽतिशयाऽवतंसितगुणप्रादुर्भविष्णु सुतं,
साम्राज्यं त्रिजगत्सु यस्य यशसः स्वर्हेणगेया विधिः ।
निर्विघ्नघनसम्पदे प्रणयिनां जाग्रत्प्रभावं प्रभु,
तं श्रीपार्श्वजिनं नमामि विनमद्देवेन्द्रवन्द्यक्रमम् ॥ २३ ॥
यत्पादाऽम्बुजपर्युपास्तिष्ठुरतिस्फारैः फलन्ति फलैः,
कामं कल्पतरोर्लतां विजयते स्वर्मोक्षलक्ष्मीकुलैः ।
तं सिद्धार्थनरेन्द्रवंशविलसल्लावण्यमुक्तामणिं,
वन्दे बन्धुरवर्द्धमानयशसं श्रीवर्द्धमानं जिनम् ॥ २४ ॥
^१ चक्राणापरमोपकारनिकरं देवाधिदेवायते,
ख्यातिं जगमुरशेषविश्ववलये ये केवलज्ञानिनः ।

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति ।

भक्तिव्यक्तिकुतुहलाऽऽवलिमिलत्त्रयैलोक्यलोकान्तिका-
 स्ते जीयासुरजैय्यमोहजयिनः सर्वे जिनेन्द्राश्चिरम् ॥ २५ ॥
 यस्याऽत्यद्भुतचक्रवर्त्तिपदवीदेवेन्द्रराज्यादयो,
 नित्याऽऽनन्ददशा मनोज्ञसुमनश्रीताण्डवाऽऽदम्बरम् ।
 भूयः पुण्यरुसः समुन्नतमतिः श्रेयःफलाऽलङ्कृत-
 श्चित्रं यः सुगतिक्रियस्तमसमं वन्दे जिनेन्द्राऽऽगमम् ॥ २६ ॥
 भ्राजिष्णुः कविचक्रवल्लभपदा या पुण्डरीकश्रिया,
 विभ्राणा सुभगं भविष्णुभवनप्राधान्यमुद्यद्यशः ।
 चित्रं जाड्यहरैरैसैर्बहुविधैरानन्दनीश्रोतसां,
 देवी साऽस्तु सरस्वती भगवती नैर्मल्यभाल्याय मे ॥ २७ ॥

+ ४ (मालिनीछन्दः)

जयपयडपयावं, मेहगंभीररावं,
 भवजल(निधि)नावं, नायनीसेसभावं ।
 हणीअकुसुमचावं, दोसकांतारदावं,
 पढमजिण(म)पावं, वंदिमो छिन्नतावं ॥ १ ॥
 सिवनिलयतिलकं, रागदोसेहि मुकं,
 जणजणीअचमकं, भिन्नसंसारचकं ।
 नमह नमिरसकं, मोहसेणाधसकं,
 अजियमजीअवकं, नायतेलुकतकं ॥ २ ॥
 पणयकयपसाया, कामदिन्नावसाया,
 चलियभवविसाया, पत्तनिव्वाणसाया ।
 सुरतरुमणिपाया, दितु नालीअछाया,
 समसुहमणिदाया, संभवो सेयसाया ॥ ३ ॥

विलसिरगुणसत्थं, सब्वलोए पसत्थं,
 पयडियपरमत्थं, कम्मनासे समत्थं ।
 पसमियकुमयत्थं, ^१ नायनिब्वाणसत्थं,
 समरह समणत्थं, तित्थनाहं चउत्थं ॥ ४ ॥
 सिरि सुमइजिणेसं, ^२ रत्तिरत्तीदिणेसं,
 गयसयलकिलेसं, मुक्कनीसेसलेसं ।
 पणयपयसुरेसं, लद्धसिद्धीनेवसं,
 फुरियनयविसेसं, वंदिमो सायकेसं ॥ ५ ॥
 कमलविमलदेहं, नाणलच्छीइ गेहं,
 जणियजणमणेहं, सीलसंपत्तिरेहं ।
 सुकयवणसुमेहं, भत्तिसंभंतरेहं,
पउमप्पहमणेहं, तित्थनाहं नमेहं ॥ ६ ॥
 वरकणयसुवन्नो, लोअविछन्नविन्नो,
 परमपयपवन्नो, छिन्नसंसाररन्नो ।
 असरिसगुणगन्नो, पुन्नकारुन्नपन्नो,
 हवउ जसकिरन्नो, मे सुपासो पसन्नो ॥ ७ ॥
 विसयविससमंतं, गित्तुसुद्धं वयंतं,
 चइअभवमणंतं, जोगऊ मुत्तिकंतं ।
 अणुदिणमरिहंतं, लोयपूयं पसंतं,
 परमगुणमहंतं, सेव चंदप्पहं तं ॥ ८ ॥
 जय पयडजसोहं, पत्ततिल्लुकसोहं,
 भुवणविहियबोहं, दडूकम्मप्परोहं ।

१ 'पयडि' इति पाठान्तरम् । २ रत्ति-रागः ।

कयकरणनिरीहं, भग्गकंदप्पजोहं,
 सुविहियजिण नमो हं, वंदिमो निच्चसोहं ॥ ९ ॥
 हयदुरिअविहारं, मुत्तिकंतोरहारं,
 गयसयलवियारं, पावविज्जुप्पहारं ।
 परममहिमभारं, पत्तसंसारपारं,
 नमह महियमारं सीयलं सत्तसारं ॥ १० ॥
 पयडियवरदिट्ठि, धम्मनिम्मायपुट्ठि,
 निरुवमसुहमुट्ठि, दिन्नतीलुक्कटुट्ठि ।
 मम विहयकुदिट्ठि, पंक्कनिस्सारलट्ठि,
 कुसलय मम वुट्ठि, देउ सेअंस ! दिट्ठि ॥ ११ ॥
 परिहरिय सुरज्जो, पत्तपुन्नपविज्जो,
 अमरनियरपुज्जो, रोससेलेसवज्जो ।
 जणमणकयपुज्जो, कम्मनिग्घायसज्जो,
 कुणउ मम णवज्जो, मंगलं वासुपुज्जो ॥ १२ ॥
 उवसमरसत्तित्तं, कित्तिमप्सुप्पवित्तं,
विमलममलचित्तं, केवलालोयवित्तं ।
 कुमयलयलवित्तं, लोयबोहेगचित्तं,
 तिहुयणजणमित्तं, फुल्लनालीअवित्तं ॥ १३ ॥
 जडिमतिमरहंसो, जो तिलोयावयंसो,
 सिवरमणिरिरंसो, निम्मलो तुंगवसो ।
 अमरकयपसंसो, पत्तकम्मप्पभंसो,
 कुणइ उ मम सिद्धं, सोणंततित्थेसहंसो ॥ १४ ॥
 पयडियवरधम्मं, खीणनीसेसकम्मं,
 वियलियभवघम्मं, पत्तनिव्वाणसम्मं ।

अइसयसयरम्मं नारयाणंदजम्मं,
 पणमह सिरिधम्मं, भिन्नसंसारमम्मं ॥ १५ ॥
 कणयसरिसकंती, कंतसहंतपंती,
 फुरियपरमसंती, नट्टनीसेसुभंती
 भवतरुगुरुदंती, पत्तपावोपसंती,
 भवणजणिअसंती, मंगलं देउ संती ॥ १६ ॥
 चरमुणिगणझेयं, देवगंधव्वगेयं,
 जणियसयलजेयं, नायनीसेसमेयं ।
 कयकलिमलछेयं निच्चमच्चेहमेयं,
 भुवणजणियसेयं, कुंथुनाथं स्तुवे हं ॥ १७ ॥
 गरुअगुणगरिट्ठं, भग्गवग्गतारिट्ठं,
 परमसिरिवरिट्ठं, नट्टकम्मट्टुकट्ठं ।
 तिजयसिरिनिविट्ठं, लोयनिग्घायरिट्ठं,
 अरजिणतमभिट्ठं, वंदिमो सब्वजिट्ठं ॥ १८ ॥
 सुचरिअ जिअमल्ली, भग्गलोगंतसल्ली,
 करणमयणहल्ली, भिन्नसंसारपल्ली ।
 नियद्विअडवल्ली, च्छेयतिक्खासिवल्ली,
 मम रिउजियभल्ली, भावमप्पेउ मल्ली ॥ १९ ॥
 सतणुजियतमालं, रागरोसंतकालं,
 करणहरणजालं, भत्तदेविंदमालं ।
 निरुवमगुणजालं, पाणिणं कप्पसालं,
 नमह महविसालं, सुव्वयं सामसालं ॥ २० ॥
 जणकुमयमयंकं, प्फुल्लनीलुप्पलंकं,
 हरियसयलपंकं, मोहदिन्नाभिसंकं ।

सिववहुअसहियंकं, सोसीयं नाणपंकं,
 नमिजिणमकलंकं, संभरामो निसंकं ॥ २१ ॥
 भवदलजलवाहं, नट्टकम्मट्टवाहं,
 जणकयसिवलाहं, केसवं दोलिबाहं ।
 गुणजलहिमगाहं, दिन्नतिलुक्कच्छाहं,
 सयलसिरिसणाहं, वंदिमो नेमिनाहं ॥ २२ ॥
 तिजयकयपयासो, लोयसंपूरिआसो,
 सिवनयरिनिवासो, मोहदिन्नप्पवासो ।
 गयविसयपवासो, सव्वदोसप्पणासो,
 विउलियभवपासो, निव्वुइ देउ पासो ॥ २३ ॥
 कणयसमसरीरं, मोहमल्लेगवीरं,
 दुरियरयसमीरं, पायदावग्गिनीरं ।
 सुगहिअभवतीरं, लोयलंकारहीरं,
 पणमह सिरिवीरं, मेरुसेलेसधीरं ॥ २४ ॥
 १ तमतिमिरदिणंदा, पुन्नपायारविंदा,
 कुमयकमलचंदा, दड्डुसंसारकंदा ।
 विसयविसनरिंदा, भत्तदेविंदविंदा,
 परमसुहममंदा, दिंतु सव्वे जिणिंदा ॥ २५ ॥
 सयलगुणनिहाणं, मुक्खसम्मग्गजाणं,
 विविहगुणपमाणं, दिन्नतिलुक्कताणं ।
 महियकुमयमाणं, बारसंगप्पमाणं,
 पणमह सुयनाणं, सव्वसिद्धीनिहाणं ॥ २६ ॥

१ प्रान्तपंचत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति ।

जिणपयपणअंगी, निम्मलासारसंगी,
 वररमणकुरंगी, संघरक्षे विहंगी ।
 ससहरसहसंगी, वंगसंगेरभंगी,
 भवभयभयरंगी, दिउ सुक्खं सुयंगी ॥ २७ ॥

५ (आर्याछन्दः)

पढमो नरेसराणं, पढमो साहूण केवली पढमो ।
 पढमो तिथ्यराणं, रिसहजिणो कुणउ कल्लाणं ॥ १ ॥
 कंचणगोरसरीरो, लंछणि वरकुंजरो गवलवण्णो ।
 रिद्धरयणं व रेहइ, जस्स जिणो सो जयउ अजिओ ॥ २ ॥
 अभवो संभवदेवो, पक्खालियसयलकम्ममललेवो ।
 भवभीरुयभवियाणं, दुहभवसंभवभयं हरउ ॥ ३ ॥
 जस्संगचंगिमाणं, तुलमाणं कंचणं पि अणवरयं ।
 ह्वइ अणेगागारा, तं जिणमभिनेदणं वंदे ॥ ४ ॥
 गढभवसहिनिवसंतो, पयधारुज्जलफुरंतविन्नाणो ।
 संजणिअजणणि सुमई, सुमई तिथ्येसरो जयउ ॥ ५ ॥
 सो जयउ पउमनाहो, वण्णमिसेणं पयासिओ जेण ।
 मणनिच्छूढो राओ, जणलोयणपच्चयत्थं व ॥ ६ ॥
 सिवपुरिविहियनिवासो, दुरियं अबहरउ जिणवर सुपासो ।
 फणमणिसेणिमिसेणं, पईवपण्वं व पयडंतो ॥ ७ ॥
 पूरियपुट्टुल्लट्टियकेवल-धवलीकयं व जस्संगं ।
 सो चंदप्पहदेवो, नंदउ सुरविंदकयसेवो ॥ ८ ॥

पणमामि पुष्पदंतं, देवं पुरिसुत्तमं अकिण्हं पि ।

मयरद्धयं अकामं, संकरमीसाणमवि अभवं ॥ ९ ॥

संसारदुद्दवानल-जालापारितावताविअं तत्तं ।

कारुणजलहि ! सामी-सीयल ! मह सीयलं कुणसु ॥१०॥

सेयंसो जंतूणं, खणंपि दिट्ठे वि जस्स मुहकमले ।

सेयं सो जं देई, पुईओ तं कहां भणिमो ॥११॥

सो जयउ वासुपुज्जो, जं सेवइ सेरहो लंछणत्थो ।

जमवाहणत्तिमेयं, मा होउ पुण्णत्ति मण्णंति ॥ १२ ॥

जो विमलो देहेणं, विमलो नाणेण दंसणेणं च ।

विमलो चारित्तेणं, सो जयउ जिणेसरो विमलो ॥१३॥

तं नमह जिणमणंतं, संपत्तविसालभवसमुद्धंतं ।

जस्स न लब्भइ अंतं, सुहदंसणनाणविरयाणं ॥ १४ ॥

पणमह जिणवरधम्मं, धम्मियमणुया विसुद्धभावेणं ।

खविऊण जेण कम्मा, होइ अकम्मा सयाकालं ॥१५॥

संतो संतिजिणिंदो, संतिकरो संतदुरियसंताणो ।

संतिं करेउ संताव-नासणं संतिसंताणं ॥ १६ ॥

निरुवमसिद्धिसणाहो, सिवपुरिपुरलग्गमग्गसत्थाहो ।

मह होउ कुंथुनाहो, संपाडियदुविहसुहलाभो ॥ १७ ॥

सिद्धिपुरंधीइ कए, मुक्का चउसट्ठिसहस्सरमणीओ ।

अरजिणवर ! तुह चरियं, अच्छरियं कस्स न जणेइ ? ॥१८॥

निम्महियमोहमलं, मल्लि तित्थेसरं पणिवयामि ।

इत्थीण पहाणत्तं, निव्वडियं जस्स तित्थंमि ॥ १९ ॥

धरणिभरधरणखिन्नो, जस्स समीवंमि वीससइ कुंमो ।

लंछणछलेण देवं, तं मुणिसुव्वयमहं वंदे ॥ २० ॥

निच्चमखंडियच्चित्तं, पहुप्पयावं कलंकपरिमुक्कं ।

अरुणकरं निदोसं, अहिनवचंदं नमिं नमह ॥ २१ ॥

रायमई रायमई, रायमई जेण तिण्णि परिचत्ता ।

घणवण्णो घणवण्णो, घणवण्णो सो जयउ नेमी ॥ २२ ॥

पायडियसत्तत्तो, धरणिंदसरीरफणकडप्पेणं ।

तुट्टभववासपासो, पासो मह मंगलं देउ ॥ २३ ॥

जियमोहमहावीरो, चरमो तित्थंकरो महावीरो ।

असमसमो असमसमो, निरंतरं कुणउ कल्लाणं ॥ २४ ॥

(उपजातिवृत्तम्)

जिणावली दिव्वफुरंतनाणा, विभिन्नवण्णा उ तणुप्पमाणा ।

संपत्तसंसारसमुद्दपारा, सुहावहा होउ तिलोअसारा ॥२५॥

(मालिनीछन्दः)

सुनयजलगभीरो वायकल्लोलमालो,

पयडियवरसुत्तो चारुमुत्तीहिं जुत्तो ।

विलसिरवहुसत्तो किं नु कुग्गाहचत्तो,

जिणवयणसमुद्दो देउ अम्हाण भइं ॥ २६ ॥

(शार्दूलविकीडितवृत्तम्)

दिव्वालंकरणोरुतेअविरहीभूअंधयारागमा,

हुंकारज्जुणिमुत्तिभीरविमुही भूअं न विहेसणो ।

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा स्तुतिचतुर्विंशतिका भवति ।

अच्चंतं जिणसासणंमि निरया सव्वण्णुसेवाकरा,
सव्वे हुंतु सुरासुरा भगवओ संघस्स खेमंकरा ॥ २७ ॥

६ (उपजातिवृत्तम्)

सीमंधराऽधीश ! महाविदेह-श्रोणीवतंस ! सुमहा ! विदेह ! ।

भवान् भवत्ताविष ! वै नतेऽय-श्रीदोऽस्तु मे रुग्निषवैनतेय ! ॥ १ ॥

युगन्धर ! त्वं परमां प्रदेहि-काम्यां मम ब्रह्मरमां प्रदेहि ।

दुरन्तदुष्कर्मभवाऽऽधिकार-स्कराऽऽवली-भो विभवाऽधिकार ! ॥ २ ॥

श्रीवाहुनेतस्तनुतां भवस्य, दुष्कर्मबन्धात्तनुतां भवस्य ।

भवान्नतस्यासुमतोऽसमान-गुणावले ! सत्सुमतोऽसमान ! ॥ ३ ॥

सुवाहुतीर्थेश ! नवाऽरिदाव-नीरर्द्धिवल्लीवनवारिदा !ऽव ।

भवोदपाने पततो मम त्वं, नुदन्नतालीकृततो ममत्वम् ॥ ४ ॥

हे पोत ! संसारमहोदधाव-भितो हि ते सारमहो दधाव ।

देयाः शिवं वः स सुजात ! रूप-स्मरा !ऽङ्गकान्त्यस्तसुजातरूप ! ॥ ५ ॥

दुःखं जिनेशा !ऽपनयस्व कान्त-द्युसत्कृतोद्यद्विनय ! स्व-कान्त ! ।

स्वयंप्रभ ! त्वं विनमज्जनानां, कृतक्षमाजीवनमज्जनानाम् ॥ ६ ॥

नमोऽस्तु ते श्रीऋषभाननाऽऽय-प्रदाय शाश्वद् वृषभाऽऽननाय ।

सुरासुरैन्द्रैर्महिताय कामं, विनिघ्नते विश्वहिताय कामम् ॥ ७ ॥

अनन्तवीर्यो वरराजितोय-वर्षे घनः संवरराजितो यः ।

तनोतु संसृत्युदयाऽसमुद्रः, श्रेयो जिनो वः स दयासमुद्रः ॥ ८ ॥

१ जायमानः स्वर्गः यस्मात् । २ वृक्षाऽऽवली । ३ ता-लक्ष्मीः ।

४ संसारक्षेपकानां हर्षदः ।

सूरप्रभाधीश्वर ! मा मुदाऽऽरा-न्नतं ददच्छैवरमामुदाराम् ।
 रक्षाऽक्षयज्ञान ! तमोहराऽऽगः, सारङ्गसिंहो गतमोहऽऽरागः ॥ ९ ॥
विशाल ! तायिन् ! सनय ! स्वराऽम-भेदिन् ! प्रबोधं जनयस्व राम ! ।
 स्थैर्याऽस्तभूभृद्वरमेरुजन्तु-हितस्तमोजां हर मे रुजं तु ॥ १० ॥
 आज्ञां वरां मूर्ध्नि वहेम धाम-नीराग ! यत्ते नवहेमधामन् ।
 मानद्विपे वज्रधराऽङ्गजाऽरे-र्नोऽव श्रिताच्चित्तधरां गजारे ! ॥ ११ ॥
 भव्याऽस्तलोभाशममानमार !, चन्द्राननाऽर्हन्तममानमार ! ।
 श्रये जिनाधीश ! सुधामनोज्ञ-वाचं भवन्तं वसुधामनोज्ञ ! ॥ १२ ॥
 दूरीचरीकर्ति नमःसमूहं, यद्वाक्चयो वर्यतमः समूहः ।
श्रीवज्रवाहोः कमलाऽऽशयस्य, तस्य क्रमौ नौम्यमलाऽऽशयस्य ॥ १३ ॥
भुजङ्गभर्तः ! भवतोयदस्य, भिक्षुप्रवायो ! भवतोऽयदस्य ।
 वचश्चयः श्रीजिनराज ! पाता-न्मां दुर्गतेर्नम्रनराऽजःपातात् ॥ १४ ॥
 व्रतं दधौ यः शुभरं विहास्सदर्चितो भोगभरं विहाय ।
तमीश्वरं तीर्थकरं नु वाम-पञ्चेषुपङ्कोष्णकरं नुवामः ॥ १५ ॥
 नमन्नराऽमत्यसभाजनाय, माध्यस्थ्यच्चद्रसभाजनाय ।
नेमिप्रभाधीश्वर ! तेऽस्तु तारं, नमो बुधैर्धर्मरते ! स्तुताऽरम् ॥ १६ ॥
श्रीवीरसेनं जितमोहसेनं, मुक्तं सदा मानतमोहसेन ।
 स्तुवन्नरः स्याद्दमदं तु दन्त-पंक्या सुखी पुष्पमदं तुदन्तम् ॥ १७ ॥
 मम प्रदेया वृजिनाऽऽधिराज-रवे ! महाभद्र ! जिनाऽधिराज ! ।
 भवभ्रमोत्थश्रमहाम-हीन-कीर्ति ! मतिं नम्रमहामहीन ! ॥ १८ ॥

दद्यान्मुदं देवयशा हिमानी-हंसाऽऽवलिश्वेतयशा हि मानी ।
 कैवल्यलक्ष्मीसदनं तरङ्ग-रङ्गद्गुणाऽऽलीसद-नन्तरङ्गः ॥ १९ ॥
 यं पाददीप्त्या सुरराज राजी-वाऽऽस्यं नमन्ती सुरराजराजी ।
 तन्यान्मतं मेऽजितवीर्यपार-गतः स दक्षाऽगतवीर्यवारः ॥ २० ॥
 श्रेयस्करः श्रीऋषभः सदा नः, सोऽस्तु क्षमाधूर्वृषभः सदानः ।
 जवेन कर्ता नमदङ्गिराय-च्छिनत्ति पीयूषमदं गिरा यः ॥ २१ ॥
 गङ्गेव तापं जनतासु गौराऽऽ-च्छिनत्ति यस्याऽवनतासु गौरा ।
 चन्द्राननोऽसौ धृतिलो ममाऽल-मस्तु श्रियेऽस्तप्रतिलोममालः ॥ २२ ॥
 श्रीवारिषेणं तरसा पराऽगं, भव्यव्रजत्राणरसाऽपरागम् ।
 नमामि कीर्त्यस्तहरं नदीनं, गाम्भीर्यतो मोहहरं नदीनम् ॥ २३ ॥
 श्रीवर्धमाने-शमलोभवन्तं, यः स्तौति भक्त्या विमलो भवन्तम् ।
 सङ्गं शिवश्रीस्तरसा न तस्य, चिकीर्षते सा न रसानतस्य ॥ २४ ॥
 रतिं जिना मे सकलाः क्रियासु, शस्यासु शश्वत्सकलाः क्रियासुः ।
 दिवाकराऽमानतनुप्रभा वाः-पवित्रवाक्या अतनुप्रभावाः ॥ २५ ॥
 कृतं यतीनां गुरुणा कृतान्तं, भवस्य नो नोम्युरुणा कृताऽन्तम् ।
 कुवादिवीथीविपदाऽऽधिरो-हं, प्रजाभवत्सिद्धिपदाऽधिरोहम् ॥ २६ ॥
 प्रह्लाशया शासनभासनायाऽ-हंतां यशःपूर्णभाः सनाया ।
 गीर्देवताऽऽह्या प्रवरक्षणेन, धिनोतु वः शात्रवरक्षणेन ॥ २७ ॥

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा श्रीसीमन्धरादि जिनस्तुतयो भवन्ति ।

२ तीर्थकृता । ३ सिद्धान्तम् । ४ प्रीणानु ।

७

महंति जे भावजुआ तिसंझं, जिणिंदरायं गयरायदोषं ।
लीलाइ ते मुत्तिसिरीविवाहं, करंति भावारिनिवारणेण ॥ १ ॥
जइ अत्थि सिद्धित्थिसुहे मणो ता, उसहाइ वीरंतजिणे थुणेह ।
हेमिंदुनीलंजणरत्तवण्णे, नित्थिण्णवित्थिण्णभवण्णवे अ ॥ २ ॥
सट्ठीअ लक्खा गुणनऊ अ कोडी, भवणेसु कोडीण सयाइं तेर ।
असंखया जोइवणेसु विवे, नमेह भत्तिभरनिव्भरंगा ॥ ३ ॥
नइ-वास-वेअडू-वक्खार-कुण्ड-गयदंत-मेरु-इहमाइठाणे ।
विवाइ वंदे तिरिअं तिलक्खा, सहसेगनउआ सयतिणिण वीसं ॥४॥
पडिमाण कोडीण सयं च एगं, बावन्नकोडी चउनउअ लक्खा ।
चउचत्त सहसाइं सयाइ सत्ता, सद्धा विमाणेसु नमामि उडुं ॥५॥
सव्वगकोडी पनरस्सयाइं, दुचत्त कोडी अडवण्ण लक्खा ।
छत्तीस सहस्सा असीआइ निच्चं, विवाइ वंदे भुवणत्तयंमि ॥ ६ ॥
नंदीसरे अट्टमए सुदीवे, निच्चेसु बावन्नजिणालएसु ।
सिरिवद्धमाणोसहवारिसेण-चंदाणणक्खे पणमामि नाहे ॥ ७ ॥
निम्मावियम्मी भरहेण रण्णा, भत्तीइ अट्टावयनामतित्थे ।
वण्णप्पमाणंकमणुन्न विवे, रिसहाइ चउवीसजिणे थुणामि ॥ ८ ॥
अजिआइवीसं जिणचन्दनाहा, सिवं गया जत्थ निसिद्धभत्ता ।
सुपव्वकयथूभगणाभिनंदो, नंदउ स सम्मैअगिरी सयावि ॥ ९ ॥
जयउ चिरं तं भुवणंमि तित्थं, सिचुंजयं सव्वभिहापहाणं ।
जहि संथुओ आइजिणो जणाणं, दुहा महाणंदसिरिं करेइ ॥१०॥
वयनाणसिद्धिप्पमुहूसवेहिं, जं पाविअं नेमिजिणेसरस्स ।
तं भव्वजीवा सिवसुक्खहेउं, झाएह उज्जितगिरिं सुतित्थं ॥ ११ ॥

जंबूविदेहम्मि नमामि सीमंधरं च जुगमिंधरनामधेयं ।
वाहुं सुबाहुं च चउप्पयारं, पयासयंतं भवियाण धम्मं ॥ १२ ॥
चंदाणणं सूरपहं सुजायं, वसहाणणं वज्जहरं विसालं ।
अणंतविरिअं च सयप्पहं च, वंदे जिणे धाइअखंडि अट्ट ॥१३॥
नेमिप्पहं ईसरचंदबाहुं, महभहदेवासणदेवकित्तिं ।
अजेअविरिअं च भुअंगनाहं, थुणे जिणे अट्टवि पुक्खरद्धे ॥ १४ ॥
 वंदे सयं सत्तरिसंजुअं च, उक्किट्टकाले जिणनायगाणं ।
 विदेहभरहेरवयाभिहाणं, दसपंचकम्मावणिमंडणाणं ॥ १५ ॥
 गयसंपयाणा गयलोगनाह, जिणाण चउवीसितिगं सरण्यं ।
 चारित्तसहंसणनाणरूव-रयणाण हेउं हिअए धरेमि ॥ १६ ॥
 चउग्गईदुक्खनिवाररूवं, धम्मं दिसंतं चउरूवणं ।
जिणं जियाणं वरपाडिहेरं, सुरेहि रइओसरणम्मि सेवे ॥ १७ ॥
 तित्थाइभेएण परंपराए, सिद्धा य जे कम्मखएणगंता ।
 सिरिपुंडरीअप्पमुहा मुणी ते, अणोवमं सिद्धिसुहं दिसंतु ॥ १८ ॥
 दिणमासनक्खत्तगहाइएहिं, जं तुल्लयं सठ्वजिणाण निच्चं ।
 जं नारयाणंपि सुहप्पयंतं, जिणिंदकल्लाणगपंचंगं थुणे ॥ १९ ॥
 सिरिआइनाहं मणलोअणाण-माणंदयारिं भुवत्तयस्स ।
 सोहग्गसारं सिरिनेमिनाहं, नमामि तित्थेसरि अब्बुअम्मि ॥ २० ॥
 उत्तुंगपासायवडिसरूवं, कुमाररण्णो किर मुत्तपुण्णं ।
 सिरिअजिअसामी पयमुप्पवित्तं, तित्थं जयउ तारणदुग्गयंमि ॥२१॥
 नाभेयदेवं सिरिसंतिनाहं, नेमिं जिणं पासजिणं च वीरं ।
 अणंतनाणाइगुणाण ठाणं, सरेमि आरासणनयरतित्थे ॥ २२ ॥

निच्चोअएणं उइआणि निच्चा—निच्चाणि तित्थेसु जयम्मि जाइं ।
जिणिंद्विंवाणि नयाणि ताणि, हरंतु मे मोहमदंधयारं ॥ २३ ॥
 नमंसई जो जिणविंदमेवं, लद्धूण सो बोहिसुजाणवत्तं ।
 भवं भवं भूरिकिलेसजालं, तरिउं सुहेणं सिवदीवमेइ ॥ २४ ॥
 दुवीसवत्तीसदसिंदिएहिं, मेरुम्मि जम्मस्स कओभिसेओ ।
 नेमिस्स जीए सुअपंचमीए, तवेण तं नाणकए निसेवे ॥ २५ ॥
 भत्तीइनामागिइदव्वभाव—जिणा थुआणंतगुणाभिरामा ।
 नराण तारंतु भवोअहीओ, बोहिप्पयाणा जगबंधवा य ॥ २६ ॥
 नो अत्थओ वीरजिणेण वुत्तो, अणुग्गहत्थं गणहारिवद्धो ।
 जो आगमो तत्तपयत्थदंसी, हवउ जियाणं जयदीवउ व्व ॥ २७ ॥
 विग्घोवसंतिं च समाहिदाणं, कुणंतु देवा जिणपायभत्ता
 सम्मत्तचित्ता जिणचंदआणा—रयाण धम्मावसम्मि सम्मं ॥ २८ ॥

१ प्रान्तपद्मत्रयेण साकं भण्यते तदा विविधतीर्थादि स्तुतयो भवन्ति ।

अष्टमस्तरङ्गः

अथ श्रीशत्रुञ्जयमण्डन-आदिजिनस्तुती ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

शैले शत्रुञ्जयाऽऽख्ये भवजलधिपतज्जन्तुपोतायमाने,
चैत्ये चञ्चत्पताकाप्रकटसितपटे कूपकाऽऽभे गुणाऽऽह्ये ।
नेतुं पारे परस्मिन् शिवनगरमहाराज्यलाभाय लोकं,
कुर्वन्निर्यामकत्वं जयति जिनपतिर्नाभिभूपालसूनुः ॥ १ ॥

यत्पादाऽम्भोजरेणुस्तवकतिलकिता भाविनो भावनम्रा,
भुक्तेर्भुक्तेश्च लक्ष्म्याः स्फुटमिह शुभगं भावुकत्वं भजन्ति ।
ते सन्तो भाव्यतीता विमलगिरिमहाशृङ्गशृङ्गारकाः(ये),
पायासुर्लोकसारा जिनवरवृषभाः ऋत्नविश्वोपकाराः ॥ २ ॥

शैले श्रीपुण्डरीके समवसृतिमुखान् उन्नतैर्यद्घनाभै-
र्भव्यानानन्दयद्भिः शिखिन इव लसद्देशनागर्जितेन ।
उद्गीर्ण तीर्थराजैः श्रुतममृतमिदं बोधिबीजानुरूपं,
श्रेयःसम्पत्फलाद्यं प्रथयतु सुकृताङ्कुरपूरं जगत्याम् ॥ ३ ॥

पुण्यात्पुण्यानुबन्धान्नियमलवभवात् पूर्वजन्मानुचीर्णात्,
देवत्वं प्राप यः श्रीविमलगिरिमहातीर्थसेवापवित्रम् ।
कल्याणीभक्तिरुच्यै प्रथमजिनपतेः पादपद्मार्चनेऽसौ,
श्रीयक्षेशः कपर्दी भवतु भवभृतां भूतये शान्तये नः ॥ ४ ॥

२ (स्रग्धराछन्दः)

आनन्दा नम्रकम्रत्रिदशपतिशिरःस्फारकोटीरकोटी-
 प्रेङ्खन् माणिक्यमालाशुचिरुचिलहरीधौतपादारविन्दम् ।
 आद्यं तीर्थाधिराजं भुवनभवभृतां कर्ममर्मापहारं,
 वन्दे शत्रुञ्जयाख्यं क्षितिधरकमलाकण्ठशृङ्गारहारम् ॥ १ ॥

माद्यन्मोहद्विपेन्द्रस्फुटकरटितटीपाटने पाटवं ये,
 विभ्राणा शौर्यसारारुचिरतररुचां भूषणं योचितानाम् ।
 सद्भूतानां शुचीनां प्रकटनपटवो मौक्तिकानां फलानाम्,
 तेऽमी कण्ठीरवाभा जगति जिनवरा विश्ववन्द्या जयन्ति ॥ २ ॥

सद्बोधायन्ध्यबीजं सुगतिपथरथः श्रीसमाकृष्टिविद्या,
 रागद्वेषाहिमन्त्रः स्मरदवदवथुः प्रात्रिषेण्याम्बुवाहः ।
 जीयाज्जैनागमोऽयं निबिडतमतमस्तोमस्तिग्मांशुबिम्बं,
 द्विपः संसारसिन्धौ त्रिभुवनभवने ज्ञेयवस्तुप्रदीपः ॥ ३ ॥

यः पूर्वं तन्तुवायः कृतसुकृतलवैर्दुष्कृतैः पूरितोऽपि,
 प्रत्याख्यानप्रभावादमरमृगदशामातीथेयं प्रपेदे ।
 सेवाहेवाकशाली प्रथमजिनपदाम्भोजयोस्तीर्थरक्षा-
 दक्षः श्रीयक्षराजः स भवतु भविनां विघ्नमर्दी कपर्दिः ॥ ४ ॥

अथ श्रीआदिजिनस्तुतयः ।

१ (उपजातिवृत्तम्)

१
 भावानयानेगनरिंदविंदं, सन्विदसंपुञ्जपयारविंदं ।
 वन्दे जसो निजियचारुचंदं, कल्लाणकंदं पढमं जिणिंदं ॥ १ ॥

१ पृ. श्रीगुणविजयगणिना कृता ।

चित्तेगहारं रिउदप्पदारं, दुक्खग्गिवारं समसुक्खकारं ।
 तित्थेसरा दिंतु सया निवारं, अपारसंसारसमुद्दपारं ॥ २ ॥
 अत्राणसत्तुक्खलणे सुवप्पं, सत्रायसंहीलियकोहदप्पं ।
 संसेमि सिद्धंतमहो अणप्पं, निव्वाणमग्गे वरजाणकप्पं ॥ ३ ॥
 हंसाधिरूढा वरदानधस, नाएसरी नाणगुणोववण्णा ।
 निच्चंपि अम्हे हवउ प्पसन्ना, कुंदिंदुगोक्खीरतुसारवन्ना ॥ ४ ॥

२ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

भक्तामरप्रणतमौलिमणिप्रभाणा-
 मुद्दीपकं जिनपदाम्बुजयामलं ते ।
 स्तोष्ये मुदाऽहमनिशं किल मारुदेव !,
 दुष्टाष्टकर्मरिपुमण्डलभित्सुधीर ! ॥ १ ॥
 श्रीमज्जिनेश्वरकलापमहं स्तुवेर-
 मुद्योतकं दलितपापतमो वितानम् ।
 भव्याम्बुजातदिननाथनिभं स्तवीमि,
 भक्त्या नमस्कृतममर्त्यनराधिराजैः ॥ २ ॥
 वर्यां जिनक्षितिपतेस्त्रिपदीमवाप्य,
 गच्छेश्वरैः प्रकटिता किल वाग्मुदा या ।
 सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं युगादा-
 वेवं शुभार्थनिकरैर्भुवि साऽस्तु लक्ष्म्यै ॥ ३ ॥
 यक्षेश्वरस्तव जिनेश्वर ! गोमुखाह्वः,
 सेवां व्यधत्त कुशलक्षितिभृत्ययोदः ।
 त्वत्पादपङ्कजमधुव्रततां दधानो,
 वालम्बनं भवजले पततां जनानाम् ॥ ४ ॥

१ सञ्जुति ।

ॐ ३ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

गीर्वाणमौलिकमणिरत्नशिखाकलाप-
 चञ्चन्मरीचिनिचयाऽर्चितपादपीठम् ।
 चामीकरद्युतिसमप्रभविश्वनाथं,
 प्रातः प्रणौमि परमेश्वरनाभिसूतम् ॥ १ ॥
 क्षीरोदवारिपरिपूर्णमहासुगन्ध-
 मत्तभ्रमद्भ्रमरगुञ्जरवाऽभिरामैः ।
 ये स्नापिताः सुरगिरौ मणिरत्नकुम्भैः,
 शक्रेर्जिनाः प्रवितरन्तु हितानि नस्ते ॥ २ ॥
 स्याद्वादभीमनखचक्रविराजितांऽहिः,
 सत्साधुकारिमुखपञ्जरमध्यवासी ।
 गर्जन् कुवादिकलिकुञ्जरदर्पभेदी,
 जैनाऽऽगमो जयतु केसरिवत्प्रभाते ॥ ३ ॥
 दर्पोद्धतद्विरदपृष्ठमधिष्ठितो यः
 स्फारस्फुरत् रुचिररत्नकिरीटकोटिः ।
 नानामणिप्रकररञ्जितपादपीठः,
 प्रातस्तनोतु मम शर्म कपर्दियक्षः ॥ ४ ॥

+४ (अनुष्टुम्)

युगादिपुरुषेन्द्राय, युगादिस्थितिहेतवे ।
 युगादिशुद्धधर्माय, युगादिमुनये नमः ॥ १ ॥
 ऋषभाद्यावर्द्धमानान्ता, जिनेन्द्रा दश पञ्च च ।
 त्रिकवर्गसमायुक्ता, दिशन्तु परमां गतिम् ॥ २ ॥
 जयति जिनोक्तो धर्मः, षड्जीवनिकायवत्सलो नित्यम् ।
 चूडामणिरिव लोके, विभाति यः सर्वधर्माणाम् ॥ ३ ॥

सा नो भवतु सुप्रीता, निर्द्वैतकनकप्रभा ।
मृगेन्द्रवाहना नित्यं, कूष्माण्डीकमलेक्षणा ॥ ४ ॥

+५ (कामक्रीडावृत्तम्)

उद्यन्सारं शोभागारं पुण्याधारं श्रीसारं,
श्रेयस्कारं नित्योदारं कान्ताकारं निर्मारम् ।
प्रेक्षावन्तं वन्देऽहं तं प्रोद्यद्दन्तं श्रीमन्तं,
रम्भागेयो मोहाजेयो बुद्धयध्येयो नाभेयः ॥ १ ॥
सेव्यं व्यक्ते नित्यासक्ते श्रद्धायुक्ते सद्भक्तैः,
ज्योतिस्तारं चर्चाचारं सद्योदारं दातारम् ।
सार्वत्रातं व्यस्तासातं बुद्धयध्यातं विख्यातं,
विद्यावृन्दं वन्देऽमन्दं सम्पत्कन्दं सानन्दम् ॥ २ ॥
स्तोष्येऽहं संतापध्वंसं स्फुर्जच्छंसं सिद्धं तं,
नित्याह्लादं सन्तोन्मादं सद्विद्यादं सद्वादम् ।
श्रीसिद्धान्तं स्पष्टीमन्तं कामं कान्तं कामान्तं,
भव्यैर्धैर्यं जालामेयं ज्ञानादेयं माह्वेयम् ॥ ३ ॥
चक्रेश्वर्या-चञ्चल्यार्या रोचिर्वर्या सत्कार्या,
जैनाद्विष्टा नष्टारिष्टा सर्वोत्कृष्टा स्वर्ज्येष्टा ।
शोभासारा सालङ्कारा रम्याहारा गीस्तारा,
सङ्गस्फारा-ज्येयादारा दृष्यत्तारा भूत्यै स्तात् ॥ ४ ॥

१ सद्यादारम् । २ सद्दंशम् । ३ शान्तोन्मादम् । ४ दृष्टिमन्तम् । ५ जालमे-
ह्वेयम् । ६ ह्यादेयम् ।

६ (तोटकवृत्तम्)

वरमुत्तियहारसुतारगणं, परचित्तकलत्त सपत्तधणं ।
 पयपंकज छप्पय देवगणं, श्रीअब्बुय बंदुं आदिजिणं ॥ १ ॥
 तियलोय नमंसियपायजुआ, घणमोहमहीरुहमुत्तिगया ।
 परिपालिअ निच्चल जीवदया, मम हुंतु जिणागम सुक्खसया ॥ २ ॥
 पणयंगि महातम रोरहरं, कल्लाणपयोरुहवुद्धिकरं ।
 सुहमग्गकुमग्गपयासकरं, पणमामि जिणागममन्धिकरं ॥ ३ ॥
 सिरिइंदसमुज्जलगायलया, सुहज्झाण विणम्मिय एगलया ।
 असुरिंदसुरेंदसुरप्पया, मम वाणि सुहाणि कुणेषु रुया ॥ ४ ॥

७

जिनशासनभासनभासुरभानु समान ! ॥ १ ॥
 सुरसुन्दरसेवित ! वृषभ ! जिनौघप्रधान ! ॥ २ ॥
 परमागमसम्मतनयधनरत्ननिधान ! ॥ ३ ॥
 श्रेयःश्रियमर्पय कमलविजयप्रियदान ! ॥ ४ ॥

८ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

नौम्यादीशं कर्मोन्मुक्तम् ॥ १ ॥
 सर्वज्ञा वो मुक्तिं रान्तु ॥ २ ॥
 जैनं सूक्तं तक्ष्यात् कर्म ॥ ३ ॥
 गोवक्त्रो वः श्रीभ्यो भूयात् ॥ ४ ॥

१ पू. आ. श्रीविजयसेनसूरीश्वरजीशिष्यकमलविजयेन कृता ।

अथ पिशाचभाषावद्ध-श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

+ १ (उपजातिवृत्तम्)

मनोभवाहंकइसंकराहं, सिआ कयंदंति करोरुवाहं ।

दुहे सुधारानिअरेसणाहं, नुवे सुपासं नरनाहनाहं ॥ १ ॥

^१संखप्पवालकणयंजणकंदिकंदं, सिदंसुदिधीदिगणुज्जलदंदंपंदिं ।

देवाकदादिसयविंदजुदं पसंदं, सेवे जिणोहमुदिदं सुददं भदंदं ॥ २ ॥

^२नाणावाले विशतपतवले सादुआवालसाले,
धम्माधाले सुनयगमधले चालुचूलाविशाले ।

आच्छोदाले सवणसुहकले साहुकढोलुहाले,

गाहागाहे जयइ सुसमए मुखमग्गेगदाले ॥ ३ ॥

^३सन्वालंकालसाला भविअदुहहला संखदत्तोवयाला,

सालंकालाविकालाकमलमितुकलाकंतमातंकदाला ।

श्रुत्थाचालाविहालासहिमथुलसलाता लताला सुताला,

खातोतंतासुतंतादतनुततमतिं शांतशांतासुलीणं ॥ ४ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

१(मालिनीछन्दः)

*विमलगुणअगारं, वासुपूज्यसफारं,

निहतविषविकारं, प्राप्तकैवल्यसारम् ।

वचनरसउदारं, मुक्तितत्त्वे विचारं,

वीर विघननिवारं, स्तौमि चण्डीकुमारम् ॥ १ ॥

१ वसन्ततिलकावृत्तम् । २ मन्दाक्रान्तावृत्तम् । ३ स्रग्धराछन्दः ।

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते ।

अथ श्रीशान्तिजिनस्तुतयः ।

१ (मालिनीछन्दः)

सकलकुशलवल्ली पुष्करावर्त्तमेघो,
मदनसदृशरूपः पूर्णराकेन्दुवक्त्रः ।
प्रथयतु मृगलक्ष्मा शान्तिनाथो जनानां,
प्रसृतभुवनकीर्त्तिः कामितं कम्प्रकान्तिः ॥ १ ॥

जिनपतिसमुदायो दायकोऽभीप्सितानां,
दुरिततिमिरभानुः कल्पवृक्षोपमानः ।
रचयतु शिवशान्तिं प्रातिहार्यश्रियं यो,
विकटविषमभूमीजातदर्त्तिं विभर्त्ति ॥ २ ॥

प्रथयतु भविकानां ज्ञानसम्पत्समूहं,
समय इह जगत्यामात्रवक्त्रप्रसूतः ।
भवजलनिधिपोतः सर्वसम्पत्तिहेतुः,
प्रथितघनघटायां सर्पकान्तप्रकारः ॥ ३ ॥

जयविजयमनीषामन्दिरं ब्रह्मशान्तिः,
सुरगिरिसमधीरः पूजितो न्यक्षयक्षैः ।
हरतु सकलविघ्नं यो जने चिन्त्यमानः,
स भवतु सततं वः श्रेयसे शान्तिनाथः ॥ ४ ॥

२ (हरिणीछन्दः)

स जयति सतामीशः शान्तिर्यदज्जिनतामरः,
प्रकटमुकुटोट्टंकी रत्नाङ्कुरप्रकरोरुवत् ।
ध्वजपृषदनुच्छायः शङ्के यदास्य लघुकृतः,
तरुणाकिरणोपेतः कोमान् मृगाङ्कगणोऽरुणः ॥ १ ॥

शिवपथकथां तथ्यातीर्थाधिपाः प्रथयन्तु नः,
 पृथुलदवथुं द्राक् कुर्वन्तु श्रथां च भवव्यथाम् ।
 मणिघृणिमिषाचेषामाब्जुः पतन्ति पदो-
 रदो विमलमनसां चेतांसि श्रीजिनाः प्रजयन्तु ते ॥ २ ॥

जिनपतिमतक्षोणिगाथ प्रकाशयनाथता,
 मयि मयि शुचिः स्वर्गोपाङ्गी सुवर्णमणीनिधिः ।
 विदितचरितोऽस्तोके श्लोकः सदर्थकदर्थितः,
 प्रतिभटगटः स्तुत्यस्तुत्यानुशासनदर्शनः ॥ ३ ॥

गरुडसुकृतित्राणो दृतोर्ध्वदृशात्वयारुणा,
 तरदृशादृष्टः कालः प्रकम्पदरातुरः पद ।
 बलगता शक्तो युक्तं सदण्ड धरोधुना,
 विनवितमिमधन्यमन्यं जनसुखीनं कुरु ॥ ४ ॥

+३ (मालिनीवृत्तम्)

सुकृतकमलनीरं, कर्मगोसारसीरं,
 मृगरुचिरशरीरं, लब्धसंसारतीरम् ।
 मदनदहनवीरं, विश्वकोटीरहीरं,
 श्रयति गिरिपधीरं, शान्तिदेवं गभीरम् ॥ १ ॥

जलधिमधुरनादा, निस्सदा निर्विषादाः,
 परमपदरमादा-स्त्यक्तसर्वप्रमादाः ।
 दलितपरविवादा, भुक्तदत्तप्रसादा,
 मदकजशशिपादाः, पान्तु जैनेन्द्रपादाः ॥ २ ॥

दुरिततिमिरसूरं, दुर्मतास्कन्धशूरं,
 कुहठफणिमयूरं, स्वादुजिद् हारहूरम् ।

अशिवगमनतूरं, तत्त्वभाजामदूरं,
 शृणुत वचनपूरं, चार्हतां कर्णपूरम् ॥ ३ ॥
 जिनपनवनसारा, नश्चमत्कारकाराः,
 श्रुतमितसुरवाराः, कर्मपाथोधितारा ।
 शुभतरुजलधाराः, सारसादृश्यधारा,
 ददतु सपरिवारा, मङ्गलं सूपकाराः ॥ ४ ॥

४ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

दद्यादर्हन् शान्तिः शान्तिम् ॥ १ ॥
 सार्वस्तोमं स्तौम्यस्ताघम् ॥ २ ॥
 सिद्धान्तः स्ताज्जैनो मुक्त्यै ॥ ३ ॥
 निर्वाणी वो विघ्नं हन्यात् ॥ ४ ॥

अथ श्रीकुन्थुजिनस्तुतिः ।

१ (तोटकछन्दः)

वशी कुन्थुवती तिलकौ जगति, महिमा महती नत इन्द्रतती ।
 प्रथितागम ज्ञानगुणा विमला, शुभवीरमता गान्धर्ववला ॥ १ ॥

अथ श्रीअरजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

अरविभुरविभूतलद्योतकं, सुमनसा मनसार्चितपङ्कजम् ।
 जिनगिरा न गिरा परतारिणी, प्रणत यक्षपति वीर धारिणी ॥ १ ॥

अथ श्रीनमिजिनस्तुती ।

+१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

नमिजिनाय नमः परमात्मने, भवतु योगवशीकृतयोगिने ।
 कुशलशालिवनस्तनयित्त्ववे, भुवनभावनभासनभानवे ॥ १ ॥
 अमलकेवललोचनलोकनाऽ-गलदमङ्गुलमङ्गलमञ्जुलाः ।
 अवृजिना वृजिनाऽपहृतिं जिना, ददतु वो महता महताशयाः ॥ २ ॥
 प्रवचनामृतपानमनन्तरं, कुरुत भूपरमाः परमार्हताः ।
 भवति वो यत एव सुनिर्वृत्ति, विधिवताऽऽधिवतापि यदादृतम् ॥ ३ ॥
 भगवती भवतु श्रुतदेवता, शिवशताय हिताय कृतादरा ।
 विजयसेनगुरुक्रमसेविनां, सुमनसां मनसामभिनन्दना ॥ ४ ॥

+२ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

* विजयते विजयाङ्गजतीर्थकृत्, परिकरो परमः परमागमः ।
 सुरवरः स्पृहणीयगुणोच्चयो, विजयसेनगुरोः कमलोदयः ॥ १ ॥

अथ श्रीनेमजिनस्तुतयः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

कमलवल्लपनं तव राजते, जिनपते ! भुवनेश ! शिवात्मज ! ।
 मुकुरवद् विमलं क्षणदावशात्, हृदयनायकवत् सुमनोहरम् ॥ १ ॥
 सकलपारगताः प्रभवन्तु मे, शिवसुखाय कुकर्मविदारकाः ।
 रुचिरमङ्गलवल्लिवने घनाः, दश तुरङ्गमगौरयशोधराः ॥ २ ॥

१ पू. मुनिराजश्रीकमलविजयेन १६९७ लीपीकृतम् ।

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते ।

मदनमानजरानिधनोज्झिता, जिनपते ! तव वागमृतोपमा ।
 भवभृतां भवताच्छिवशर्मणे, भवपयोधिपतज्जनतारका ॥ ३ ॥
 जिनपपादपयोरुहहंसिका, दिशतु शासननिर्जरकामिनी ।
 सकलदेहभृताममलं सुखं, मुखविभाभरनिर्जितभाधिपा ॥ ४ ॥

+२ (स्रग्धराछन्दः)

राज्यं राजीमतीं च क्रजरज इवोत्सृज्य यो यत्र संस्थः,
 साम्यश्रीसिद्धसाध्यां विमलसकलसत्केवलालोकलोभ्याम् ।
 लेभे लोकाग्रलभ्यामपि शिवयुवतिं तन्नवोन्नत्यभाजं,
 श्रीनेमिं नौमि तं चाचलकुलतिलकं रैवतं तत्पवित्रम् ॥ १ ॥
 पुण्यैः पुण्याऽनुबन्धैरिव भुवनमनो जन्यमानप्रसादैः,
 प्रासादैर्वर्द्धमानोदयसुभगतया दूरमभ्रंलिहानैः ।
 ये सन्मार्गं दिशन्ते भवगहनजुषां मोहभाजां जनानां,
 ते तीर्थशा जयन्तु त्रिभुवनमहिता उज्जयन्ताऽवतंसाः ॥ २ ॥
 शैलश्रीरैवतोर्व्यां समवसृति शिवानन्दनस्याऽऽस्य जन्मा,
 नव्यां भव्याङ्गिकोटेरिव निजलवतः काञ्चनाभां वितन्वन् ।
 लोकं कल्याणपात्रं रस इव विदधे यो महाभाग्यलभ्यः,
 श्रीसिद्धान्तः स भूयाद्भुवनभवभृतां दुःखदौर्गत्यभेदी ॥ ३ ॥
 या विप्रा साधुदाना कुपितपतिकृताऽवज्ञया मुक्तगोहा,
 यान्ति श्रीउज्जयन्तेऽनशनविधिभृता तीर्थमाहात्म्ययोगात् ।
 देवीत्वं प्राप सद्यस्तदनुकृतरतिस्तत्र तीर्थे कृतज्ञा,
 श्रीमन्नेमीशभक्ता भवतु शिवकृते सङ्गलोकस्य साऽम्बा ॥ ४ ॥

+३ (स्रग्धराछन्दः)

सत्पद्याहस्तयुक्तो नगनिकरगडो निर्झरोदानवारि,
 जीयाच्चैत्योच्चकोष्ठो जगति चिरमसावुज्जयन्तो गजेन्द्रम् ।
 यत्रोपर्यासनस्थो यदुकुलतिलकः शीलसंवर्मिताऽङ्गो,
 नेमिर्विश्वैकवीरस्त्रिभुवनदमनाऽनङ्गजेता चकास्ति ॥ १ ॥

शैलश्रीरैवताऽऽख्यजिनगृहविसरो तुङ्गशृङ्गाग्रसंस्था,
 स्फूर्जच्चञ्चन्मरीचिः सुकनककलशश्रेणिरुद्योतिताऽऽशा ।
 मोक्षाध्वप्रस्थितानां जगति तनुभृतां दुस्तमस्तोमभेत्री,
 भूयादुच्चन्थितिस्था प्रवरमणिमयि दिप्रदिपालिकेव ॥ २ ॥

अक्षरार्थः सुवर्णोत्तमपदकवराऽलङ्कृतश्रीनिवासो,
 नित्यं यो माननीयः सुरनरविसरैर्देवताऽधिष्ठितश्च ।
 सिद्धान्तो ह्यप्रमेयैर्निधिरिव सुमहान्दुःखदौर्गत्यहन्ता,
 भव्यानां सोऽस्तु चित्रं परमपदमवनौ यक्षमाभूमिरेषः ॥ ३ ॥

पत्युर्भातोज्जयन्तं प्रति परिचलिता नेमिनाथं स्मरन्ति,
 या देवीत्वं प्रपेदे द्विजवरदयिता मृत्युमासाद्य सद्यः ।
 पुत्राङ्गा चाऽऽम्रलुम्बि कलितकरतला प्रौढसिंहाधिरूढा,
 कुष्माण्डी नामदेवी दुरितभरहरा साऽस्तु सङ्घस्य नित्यम् ॥ ४ ॥

४ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

नेमिं नाथं वन्दे बाढम् ॥ १ ॥
 सर्वे सार्वार्वाः सिद्धिं दद्युः ॥ २ ॥
 जैनी वाणी सिद्धयै भूयात् ॥ ३ ॥
 वाणी विद्यां दद्याद् ह्यद्याम् ॥ ४ ॥

५ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

नेमिनाथं वन्दे वाढम्	॥ १ ॥
सर्वे सार्वः शं मे दयात्	॥ २ ॥
सार्वं वाक्यं कुर्यात् सिद्धिम्	॥ ३ ॥
कल्याणं मे दद्यादम्वा	॥ ४ ॥

६

जय नेमिजिनेश्वर ! समुदयसमयाचार !	॥ १ ॥
यतनाहूतपातक ! केवलकमलागार !	॥ २ ॥
वन्दारुसुरासुरविपुलविलासविहार !	॥ ३ ॥
तीर्थङ्करपदकजपुष्पन्धयमन्दार !	॥ ४ ॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतयः ।

+ १ (तोटकछन्दः)

कमठाम्बुदवृद्धिसमाधिकरा—मरभूरुहपल्लवकान्तिहरा ।
 जिनपार्श्व ! तवोपरि भाति फणा, नवरत्नरुचिप्रचयैररुणा ॥ १ ॥
 जिनसंहतिरस्तु मुदे भविनः, खलु सज्जनमज्जनसत्कृतिनः ।
 प्रप्रकासि दुग्धपयोधि निभा, दिवि तारकतां प्रतिपद्य युवा ॥ २ ॥
 वरिवस्यत जैनमताम्बुपतिं, पुरुषोत्तमसेवितगोणिकरम् ।
 क्षतदुर्गतिरत्नवितानिकरं, (करुणालिप्रफुलकरा)म्बुरुहम् ॥ ३ ॥
 विभृते निभृतालिविकासगृह, वरपुस्तकसन्महनाधिधयो ।
 ध्रुवमर्विततां गिरमध्यधिये, ? ॥ ४ ॥

१ इयं स्तुतिः पू. आ. श्रीविजयसेनसूरिश्वरजी म. शिष्य पू. मुनिश्रीकमलविजयेन कृता ।

+ २ (स्रग्धराछन्दः)

भां भां भेरीमृदङ्गं पटु पटु हर दृददरी कंसनादं,
कंसालोत्तारभारारवमुखर वां वद्धकोलाहलं च ।
यस्याग्ने चाऽऽसमन्तात्फणपतिपतितो वादितं सप्रमोदं,
स श्रीमान्पार्श्वनाथः परमसुखमुदं भास्वतं वः प्रदेयम् ॥ १ ॥
पापारिसारिपापा पमपमगरिसा सारिपापाधिमासा,
गागापापामुरारैः समहिममुनिरे नीतिखाखाधिनीते ।
इत्येवं जन्मकाले गिरपतिशिखरे वीणया गीतमिश्रैः,
येषामग्ने प्रमोदात् प्रविदधति सुखं शाश्वतं ते जिनेन्द्राः ॥ २ ॥
वेणावेणीप्रणेद्रैः मधूरवररवं भूरि भास्वत् मृदङ्गं,
पर्यस्तु ध्वस्तकान्तं स्तनतटशुभगं कंसिकोत्तालभारम् ।
वर्तन्तिभिः सलिलं प्रबलबलवशाद् भूतधामाङ्गुलिभिः,
गीर्वन्दे वागभाभिर्द्यदमलमुरतातज्जिनानां गतं वः ॥ ३ ॥
द्रग्भाद्रिद्धान्द्रिद्रग्भां करमतकरताद्रदोषां ददोषः,
रिन्दां रिन्दां द्रिदुर्गा गुडुगुडुगुडुदां द्रःकटैद्रःकटैद्रः ।
एवं वादित्रनादैर्बधिरयति मुदा कानिलैः लावकाशाः,
ये यक्षाः स्नात्रकाले विविधपतिपते आर्हतः पात सौवम् ॥ ४ ॥

+ ३ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

सकलमङ्गलकेलिनिकेतनं, जिनवरं नवरङ्गधरं परम् ।
नुतिपथं गमयाम्यमयामितं, भुजगकुण्डलिनिपरिसेवितम् ॥ १ ॥
विपुलकेवलकेलिविभासितं, श्रवणमङ्गलकुण्डलतां वहत् ।
सुभगपारगमण्डलमुत्तमं, गुणमणिरमणीयमलं शुभेत् ॥ २ ॥
रसमयः समयः समयः सतां, सरससिद्धरसोपमसङ्गमः ।
जिनमतो वटपाटवमुत्कटं, वहति वर्णसुवर्णगुणालयः ॥ ३ ॥

कनककुण्डलिनीनलनीसमा, सदमरी भ्रमरी मधुरी कृता ।
अमलकेवलकोमलपद्मभृत्, जय जयारव केसरसाररुग् ॥ ४ ॥

४ (मालिनीछन्दः)

कृतजलघरधारा धोरणीरुद्धदेहो,
जयति जयति कायोत्सर्गकाले सपार्श्वः ।
किमु शमरसमग्रो नूनमाकण्ठमेतां,
जनयति जनशङ्कां कान्तिकान्ताङ्गलक्ष्मीः ॥ १ ॥
विरचितहेमां भोजबद्धप्रचारा,
विहरणभुवि येषां सूचयन्त्यंहिपद्माः ।
विमलकमलजालं निर्जित तेन चास्मान्,
महति शिरसि सोऽयं जैनवर्गः पुनातु ॥ २ ॥
समवसरणभूमौ यां निशम्यामरेन्द्राः,
दधति पुलकजालं चित्तचित्तस्वचित्ताः ।
उपशमरसधाराऽऽसारधारच्छटाभिः,
प्रकटितपुलका किं जैनगीः सा पुनातु ॥ ३ ॥
नमदमरपुरंध्रीभूरिभालाग्रजाग्रन्-
मृगमदपददम्भात्पादपीठे दधौ या ।
नतजनपठनाऽवच्छेदिकर्माणि बध्वा,
विनयिनि मयि सा गीर्जाङ्घ्रजालं च्छिनत्तु ॥ ४ ॥

५ (उपजातिवृतम्)

श्रेयःश्रियां मङ्गलकेलिसद्म !, श्रीयुक्तचिन्तामणीपार्श्वनाथ ! ।
दुर्वारसंसारभयाच्च रक्ष, मोक्षस्य मार्गे वरसार्थवाह ! ॥ १ ॥

जिनेश्वराणां निकर ! क्षमायां, नरेन्द्रदेवेन्द्रनतांह्रियद्वा ! ।
 कुरुष्व निर्वाणसुखं क्षमाभृत् !, सत्केवलज्ञानरमां दधान ! ॥ २ ॥
 कैवल्यवामाहृदयैकहार !, क्षमासरस्वद्रजनीशतुल्य ! ।
 सर्वज्ञ ! सर्वातिशयप्रधान !, तनोतु ते वाग् जिनराज ! सौख्यम् ॥ ३ ॥
 श्रीपार्श्वनाथक्रमणाऽम्बुजात-सारङ्गतुल्यः कलघौतकान्तिः ।
 श्रीयक्षराजो गरुडाभिधानः, चिरं जय ज्ञानकलानिधान ! ॥ ४ ॥

६

श्रीसर्वज्ञं ज्योतीरूपं विश्वाधीशं देवेन्द्रं,
 काम्याकारं लीलागारं साध्वाचारं श्रीतारम् ।
 ज्ञानोदारं विद्यासारं कीर्तिस्फारं श्रीकारं,
 गीर्वाणवन्द्यं सानन्दं भक्त्या वन्दे श्रीपार्श्वम् ॥ १ ॥
 जाग्रदीपे जम्बूद्वीपे स्वर्णशैले श्रीशृङ्गे,
 चञ्चलक्रे ज्योतिश्चक्रे तुङ्गत्वाढ्ये वैताढ्ये ।
 श्रेयस्कारे वक्षस्कारे देवावासे सोल्लासे,
 ये वर्तन्ते सार्वऽधीशास्ते सौख्यं वो देयासुः ॥ २ ॥
 सम्यग्ज्ञानं शुद्धध्यानं श्रुत्वा ध्यानं सन्मानं,
 त्रैलोक्यश्रीरामारम्यं विद्वद्गम्यं प्रागम्यम् ।
 अर्हद्वक्त्राम्भोजोद्भूतं शाश्वत्पूतं सङ्गीतं,
 लक्ष्मीकान्तं वर्णोपेतं वन्दे व्यक्तं सिद्धान्तम् ॥ ३ ॥
 भव्यानां भक्तानां कल्याणं कुर्वाणा विभ्राणा,
 शीर्षे शोण्डीरं कोटीरं तारं हारं वक्षोजे ।
 विख्याता भोगीन्द्रोपेता सालङ्कारा प्रह्लादं,
 यच्छन्ती पद्मादेवी सद्बुद्धिं वृद्धिं वैदुष्यम् ! ॥ ४ ॥

७ (३० यगणगुम्फिता)

चिदानन्दकल्याणवल्लीवसन्तं लसन्तं महाप्रातिहार्यैः प्रधानै-
निधानैः शिवानां नवानां विशिष्टगरिष्ठैः स्फुरद्भाग्यसौभाग्यलक्ष्मी
ददानं निदानं जनानां लसद्भक्तिभारैर्भूतानां शिवश्रीरमायाः
क्षमाया अगारं नगाधीशधैर्येण वर्यं,

जगज्जन्तुराजीमनोऽभीष्टसम्पादनप्रौढगीर्वाणवृक्षोपमानं प्र-
भावैः प्रभूतैस्त्रिलोकीतलैश्चर्यकारिस्वरूपैः सनाथं सदा विश्व-
नाथं यशोभिः सुशोभां समानैरमानैर्निशानाथमन्दारगङ्गातरङ्गो-
त्कराणां समन्ताद् भृशं सञ्चरद्भिः शुभाभैः ।

नमन्नाकिनाथावलीसेव्यमानं मदक्रोधमायाभयकेशमाना-
दिदोषद्रुदावानलं प्रत्यलस्फातिभृत्प्रीतिदानैकशुद्धानुभावं भव-
द्भोगभङ्गीभिरङ्गीकृतं क्रान्तिमत्क्रान्तलावण्यपूरैः पवित्रैः पुनानं
समग्रं महीमण्डलं प्रीणयन्तं प्रभाभिः,

प्रसिद्धाश्वसेनक्षमाधीशवंशोदयक्षोणिभृत्शृङ्गारणद्वादशात्मा-
नमात्मानमाशु प्रशस्तं परं सर्वदेवाधिदेवं स्फुरद्विप्रधिध्वंसवद्धा-
वघानं जिनं पार्श्वनाथं नमामि त्रिसन्ध्यं त्रिशुद्धया प्रसिद्धं
समग्राग्रिमानन्तसम्पत्कृते भावतोऽहम् ॥ १ ॥

अगाधं स्फुरद्दर्पकन्दर्पपूरैर्भवाम्भोनिधिं नित्यमुक्तावधिं मान-
मायामदक्रोधनक्रावलीसङ्कुलं शोकसन्तापदुष्टापदालोलकल्लोल-
मालाकरालं दुरन्तातुलादृष्टपुष्टाम्बुसम्पत्कराक्रूरविशुत्कपायैस्तु पा-
तालकुम्भैरिवाकीर्णमध्यं,

जराजातिपाठीनपीठोत्कटं सङ्कटं मोहवल्लीवितानैर्भृशं सर्वतः
पूरितं भूरितृष्णापयोभिः प्रभूतैः प्रचण्डैः कुबोधोद्भुतोर्वाग्नि-

दुःसञ्चरं सञ्चरन्मत्सरातुच्छमत्स्यैर्भयोद्भूतिकृद्दर्शनं सत्वरं भव्य-
जीवा न के के तरन्ति प्रमोदात् समग्राः ? ।

यदीयं पदाम्भोजमासाद्य पोतोपमानं लसन्नव्यनानागुण-
श्रेणिमाणिक्यमालाभिरालिङ्गितं सङ्गतं विश्वशस्यश्रिया संश्रितं
सर्वदा बुद्धिवृद्धैः समृद्धैः प्रवृद्धैर्विशुद्धार्थसार्थप्रदं देवताऽधिष्ठितं
सत्कृतं लक्षणानां समाजैः प्रकल्पोत्सवाद्यैः,

मम श्रीजिनेन्द्राः सुरेन्द्रावलीनम्यमाना अमाना महो-
भिर्महद्विर्जनानन्ददानप्रवीणैर्नैवीनैर्जगज्जन्तुसन्तापविध्वंसकृद्वाग्वि-
लासा निवासाः स्फुरच्छर्मलक्ष्म्या अभङ्गोत्तमानन्तसद्वाग्य-
सम्भारलभ्याः सृजन्तु प्रकामं मनोवाञ्छितं ते समग्रम् ॥ २ ॥

अनेकान्तसद्वादमूलं जगन्नाथदत्तत्रिपद्येकबीजं गणाधार-
मुख्यैः कलालब्धलक्षैरिवारामिकै रोपितं सर्वसम्पत्तिजाताभिला-
षोद्यतिर्निस्तुषादूष्यवैदूष्यशिष्यव्रजक्षोणिपीठे प्रकृष्टोत्तमानन्तसद-
भक्तिपूरैः सदाद्रिश्रियं श्रीयमाणे,

स्फुटानित्यनित्यादिवादस्थलैः प्रत्यलैस्तार्किकश्रेणिसंशीति-
दाघौघविच्छेदलीलाविधौ वेदसंख्यैः ककुन्मण्डलव्यापकैः प्रौढ-
शाखाकुलैः शोभमानं समानन्दितानेकलोकं निजच्छायया स्व-
च्छया संहरन्तं दुरन्तं ततव्यापतापप्रचारं प्रभूतम् ।

अनन्तागमासङ्ख्यपर्यायवर्यप्रसर्पल्लसत्पल्लवैः प्रीणयन्तं स-
कर्णव्रजैस्तूर्णमावर्ण्यमानैरमानैर्बुधाधीशनेत्राणि सच्चित्रकृद् व्यक्ति-
भृद्युक्तिभृद्युक्तिसंयुक्तवाक्यावलीपत्रराजीपवित्रप्रभं निवृत्तेः कारणं
वारणं व्यापदां सन्ततेः सर्वकालं,

जिनेन्द्रागमं सङ्गमं शुद्धसिद्धेः सुपर्वद्गुमं न्यायपुष्पावली-
सङ्कुलं मञ्जुलं भङ्गजालप्रतानैः सदा सर्वतः सेव्यमानं मुनीशैः

स्वपक्षद्वयीराजमानैर्मनोऽभीष्टसृष्टिपरिष्टं श्रयेऽहं फलैः पूरितं
विश्वविश्रामभूमिं मरुन्मण्डलीरक्ष्यमाणम् ॥ ३ ॥

चलत्कुण्डलामण्डिता खण्डितानेकशत्रुप्रचारा विचाराञ्चिता-
गण्यलावण्यपूरप्रवाहैर्न वा हेमसौन्दर्यवर्यस्वदेहप्रभाभिः शुभाभिः
प्रभावैः प्रभूतैर्विभूतिप्रदैः प्रीणयन्ती मुनीनां समाजं समाजन्य-
मानाश्रितश्रेणिरक्षा कलौ कल्पवृक्षा,

स्फुरद्व्यक्तमुक्ताफलोदारहारश्रिया सङ्गता चङ्गतारुण्य-
पुण्यालया लीलया सञ्चरन्ती चरन्ती द्विषां प्रौढिरूढानुभावं
विभावन्नताशेषगीर्वाणवर्णा सुवर्णाचलौपम्यभृद्धैर्यसौन्दर्यगाम्भी-
र्यतेजोभरैः सुन्दरैर्निभरं संश्रयन्ती महत्त्वम् ।

क्वणन्नूपुरालङ्कृता न्यक्कृतारातिजाताऽद्भूता नागिनी-
राजिसम्पूजिता तर्जितापारविघ्नप्रकारा महामत्तमातङ्गरङ्गद्गतिप्रा-
ञ्जला विश्वविख्यातकीर्त्या शशाङ्कं जयन्ती जगद् रञ्जयन्ती भयं
भञ्जयन्ती कुतीर्थप्रभूणां परेषां समेषां,

मम श्रीनिवासा नगाधीशपत्नी घटाकोटिसाम्राज्यलक्ष्मीं
श्रयन्ती नयन्ती सदैवोन्नतिं शासनं पार्श्वनाथस्य देवाधिदेवस्य
नित्यं मनश्चिन्तितं सत्वरं देवतामुख्यपद्मावती स्वामिनी विश्व-
माता ददातु त्रिलोकोत्तमं पुण्यकारुण्यपण्यार्पणाभा ॥ ४ ॥

८ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

पार्श्वः प्रभुः जियान्नित्यम् ॥ १ ॥

सार्वः सङ्गः दद्याच्छं मे ॥ २ ॥

अर्हद्वाक्यं सिद्धिं दद्यात् ॥ ३ ॥

भद्रं नित्यं देयात् पद्मा ॥ ४ ॥

९ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

*कल्याणानि समुल्लसन्ति जगतां दारिद्र्यविद्रावण-
द्राघीयः पदवीप्रवर्हघटनाकल्याणकल्पद्रुमात् ।
कल्याणप्रगुणी भवत् प्रवचनश्रीसिद्धसारस्वत-
श्रीमत्पार्श्वजिनेश्वरस्मरणतः कल्याणमाहात्म्यतः ॥ १ ॥

+ १० (उपजातिवृत्तम्)

^१श्रीपार्श्वनाथा ! ऽऽगम ! वीतराग-चया!ऽभिवन्द्याऽऽनतनाकिनाग ! ।
समस्तभद्रोदयपारिजात !, जय क्षितौ त्वं दितवैरिजात ! ॥ १ ॥

+ ११ (उपजातिवृत्तम्)

^२अघौघवल्लिच्छिदिशातपार्श्व !, सम्पादितानन्दपदैकपार्श्व ! ।
श्रीपार्श्व ! चञ्चत्समय ! स्वयम्भो !, सर्वज्ञजात स्तुत ! शं विधेहि ॥१॥

+ १२ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

कुर्यात् पार्श्वः पापध्वंसम् ॥ १ ॥
सर्वे सार्वः सिद्धिं दधुः ॥ २ ॥
अर्हद्वाचं वन्देऽजस्रम् ॥ ३ ॥
स्फूर्जत्सद्वा जीयात् पद्मा ॥ ४ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते ।

१ प्रथमस्तुतौ हे श्रीपार्श्व ! त्वं जय । द्वितीयायां हे वीतरागचय ! त्वं जय ।
तृतीयायां हे नाथाऽऽगम ! त्वं जय । चतुर्थ्यां हे आनतनाकिनाग ! त्वं जय ।

२ प्रथमस्तुतौ हे श्रीपार्श्व ! शं विधेहि । द्वितीयायां हे सर्वज्ञजात !
शं विधेहि । तृतीयायां हे चञ्चत्समय ! शं विधेहि । चतुर्थ्यां हे श्रीपार्श्वनामा-
यक्ष ! शं विधेहि ।

अथ कंसारीपुरमण्डनश्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१

सकलजिनराजकोटीरहीराङ्कुरं, पार्श्वपरमेश्वरं समयकमलाकरम् ।
स्मरत कंसारिपुररत्नतिलोकोत्तरम् विजयलक्ष्मीवरं नीलरुचिसुन्दरम् ॥ १ ॥

अथ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वजिनस्तुती ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

मदमहीधरदारणसत्पविं, मदनमत्तमतङ्गजसत्सृणिम् ।
रुचिरशङ्खपुरी भुवि नायकं, जिनवरं प्रणवीमि सुखप्रदम् ॥ १ ॥
विमतिकर्दमशोषणभास्कराः, विविधविज्ञवितानसुसेविताः ।
कठीनकर्ममहीरुहसिन्धुराः, जिनवरा विभवाय भवन्तु मे ॥ २ ॥
जिनवरैर्गदितं सुजिनाऽऽगमं, विपुलभङ्गसुसङ्गसमन्वितम् ।
विविधजीवदयारसबन्धुरं, सकललोकहितं प्रणम्याम्यहम् ॥ ३ ॥
प्रभुपदाऽम्बुजभृङ्गसमोपमो, निखिलविघ्नविघातनसोद्यमः ।
प्रवरशङ्खपुरीस्थजिनानुगः, स मम पार्श्वसुरोऽस्तु सुखप्रदः ॥ ४ ॥

२ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

*श्रीशङ्खेश्वरमण्डनं जिनवरं पार्श्वं स्तुवे कामदं,
श्रीमन्तोऽन्यजिनेश्वरा जगति ये तान्नौम्यहं सर्वदा ।
निःश्रेयाऽऽस्पददायकं नतसुरं वन्दे तथा चाऽऽगमं,
श्रीपद्मावतीदेवते ! भव सदैवाऽमेधशिष्ये शुभा ॥ १ ॥

* इयं स्तुतिः चुनुर्शः उच्यते ।

१ पू. आ. श्री विजयसेनसूरीश्वरजी म. शिष्य कमलविजयेन कृता ।

अथ जेसलमेरमण्डनश्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

१ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

शमदमोत्तमवस्तुमहापणं, सकलकेवलनिर्मलसद्गुणम् ।
 नगरजेसलमेरविभूषणं, भजत पार्श्वजिनं गतदूषणम् ॥ १ ॥
 सुरनरेश्वरनम्रपदाम्बुजाः, स्मरमहीरुहभङ्गमतङ्गजाः ।
 सकलतीर्थकराः सुखकारका, इह जयन्ति जगज्जनतारकाः ॥ २ ॥
 श्रयति यः सुकृती जिनशासनं, विपुलमङ्गलकेलिविभासनम् ।
 प्रबलपुण्यरमोदयधारिका, फलति तस्य मनोरथमालिका ॥ ३ ॥
 विकटसङ्कटकोटिविनाशिनी, जिनमताश्रितसौख्यविकाशिनी ।
 नरनरेश्वरकिन्नरसेविता, जयतु सा जिनशासनदेवता ॥ ४ ॥

अथ श्रीअजारापार्श्वजिनस्तुतिः ।

+ १ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

१ नमत पार्श्वजिनं जगदीश्वरं, सुरवरैः स्तुतपादसरोरुहम् ।
 निजयशो धवलीकृतविष्टपं, लसदजापुरचारुविभूषणम् ॥ १ ॥
 ददतु मे परमां सुखसम्पदं, जिनवरा जितमोहमहाभटाः ।
 कुसुमबाणगजेन्द्रगजारयः, सकलमङ्गलवल्लिवनोपमाः ॥ २ ॥
 जिनवरागमवारिधरो वरो, जयतु लोकमनोमलशोधकः ।
 विविधभद्रमहीरुहवर्धकः, भविकलोकमयूरसुमोदकः ॥ ३ ॥
 वितनुतां धरणेन्द्रवधूः सदा, परमुदं भविकस्य नताऽमरा ।
 सुरवधुव्रजसेवितसद्पदा, सकलविघ्नविनाशनतत्परा ॥ ४ ॥

१ इयं स्तुतिः पू. मुनिराजश्रीशान्तिविमलेन कृता ।

अथ श्रीवर्धमानजिनस्तुतयः ।

॥ १ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

पद्माऽऽस्ये शतपत्रपत्रनयने कुम्भीनकुम्भस्तने,
 रम्भास्तम्भनिभोरुचारुचरणे सन्नाकनारीजने ।
 लास्यं यस्य कलाकलापकुशले कुर्वत्यपि ध्यानत-
 श्र्वेले नाऽचलनिश्र्वलेन मनसा जीयात्स वीरो जिनः ॥ १ ॥
 जन्मस्नात्रविधौ विधूततमसा येषामशेषं जगत्,
 जातं जातमहोदयं दितिसुताऽऽरातीसिलोकोपमम् ।
 नम्राखण्डलमण्डलामलगलत्सन्मौलिमालावली,
 गाढालीढसरोजचारुचरणास्ते पान्तु वस्तीर्थपाः ॥ २ ॥
 १
 व्रजति भवसमुद्रं द्राक् विलंध्यातिरौद्रं,
 शिवपदमनवद्यं विश्वविश्वेन वन्द्यम् ।
 विलसदतुलसत्त्वोऽयं भजन् भव्यसत्त्वो,
 दिशतु स शिवशर्म प्राणीनां जैनधर्मः ॥ ३ ॥
 यस्या भाति करे विकासिकमलं वृन्दैरलीनां वृतं,
 सद्युक्तिप्रभवादिवादिविभवाद् धामत्वमुच्चैर्गतम् ।
 सा देवी विकचारविन्दविलसत् नेत्रा त्रिलोकैः स्तुता,
 हस्तन्यस्तसुपुस्तकाऽस्तु भवतां विध्वस्तमोहा सदा ॥ ४ ॥

२ (उपजातिवृत्तम्)

नन्नेन्द्रमौलिप्रपतत्पराग-पुञ्जस्फुरत्कर्बुरितक्रमाब्जम् ।
 वीरं भजे निर्मितमोहवीरं, संसारदावानलदाहनीरम् ॥ १ ॥

१ मालिनीछन्दः ।

पुष्पौघपद्मदलसौरभगुण्ठितानि, स्वर्णाम्बुजैः सुरकृतैःपरिमण्डितानि ।
वन्देऽहर्ता वरपदानि नतान्यजेन, भावावनामसुरदानवमानवेन ॥ २ ॥

नानारत्नैः सुभगमतुलप्रौढसादृश्यपाठै-

र्विज्ञज्ञातैर्वहुनयभरैः सत्तरङ्गैरुपेतम् ।

युक्त्या जैनं समयमुदधिं कीर्त्तयाम्यस्मि कामं,
बोधागाधं सुपदपदवीनीरपूराभिरामम्

॥ ३ ॥

श्रीमद्वीरक्रमाम्भोरुहरसिकमना राजहंसीव रम्या,
सिद्धा सिद्धाविरुद्धा विशदगुणलसद्भक्तहृत्पद्मरुद्धा ।

या धत्ते स्वीयकण्ठे घनसुरभिरसां पुष्पमालां विशालां,
आमूलालोलधूलिवहुलपरिमलालीढलोलालिमालाम्

॥ ४ ॥

३ (शार्दूलविक्रीडितम्)

स्फूर्जद्भक्तिनतेन्द्रशीर्षविलसत्कोटीररत्नावली-

रङ्गत्कान्तिकरम्बिताऽद्भुतनखश्रेणिसमुज्जृम्भितम् ।

सिद्धार्थाङ्गरुहस्य कीर्त्तितगुणस्थां हि द्वयं पातु वः,
स्नातस्याप्रतिमस्य मेरुशिखरे शच्या विभोः शैशवे

॥ १ ॥

श्रेयःशर्मकृते भवन्तु भवतां सर्वेऽपि तीर्थाधिपाः,
येषां जन्ममहः कृतः सुरगिरौ वृन्दारकैः साऽऽदरैः ।

पौलोमीस्तनगर्वखण्डनपरैः कुम्भैः सुवर्णोद्भवैः,

हंसांसाहतपद्मरेणुकपिशक्षीरार्णवाम्भोभृतैः

॥ २ ॥

१ वसन्ततिलकावृत्तम् । २ मन्दाक्रान्तावृत्तम् । ३ स्रग्धराछन्दः । ४ पू.
मुनिराजश्रीगुणविजयगणिना कृतेयं स्तुतिः ।

सेवे सिद्धान्तमुद्यत्सकलमुनिजनप्रार्थितामर्त्यरत्नं,
 गर्जद्वाचाटवादिद्विरदघनघटादर्पकण्ठीरवाऽऽभम् ।
 मिथ्याधर्मान्धकारे स्फुटविकटकरादित्यमल्पप्रभं नो,
 अर्हद्वक्त्रप्रसूतं गणधररचितं द्वादशाङ्गं विशालम् ॥ ३ ॥
 दक्षो यक्षाऽधिराजो महिमगुणनिधिश्चण्डदोर्दण्डधारी,
 सर्वं सर्वानुभूतिर्विदलयतु मुदा सङ्घविघ्नं महौजाः ।
 अध्यारूढो द्विपेन्द्रं वरभवनगतस्तम्भहस्तोत्कटाऽऽस्यं,
 निष्पङ्कव्योमनीलद्युतिमलसदृशं बालचन्द्राभदंष्ट्रम् ॥ ४ ॥

४ (वसन्ततिलकावृतम्)

कल्याणमन्दिरमुदारमवद्यभेदि, दुष्कर्मवारणविदारणपञ्चवक्त्रम् ।
 यत्पादपद्मयुगलं प्रणमन्ति शक्राः, स्तोष्ये मुदाजिनवरंजिनत्रशैलेयम् ॥ १ ॥
 क्षीणाष्टकर्मनिकरस्य नमोऽस्तु नित्यं, भीताभयप्रदमनिन्दितमंत्रिपद्मम् ।
 इष्टार्यमण्डलसुसर्जनदेववृक्षं, नित्योदयं दलिततीव्रकषायमुक्तम् ॥ २ ॥
 जैनागमं दिशतु सर्वसुखैकदारं, श्रीनन्दनक्षितिजहृव्यहतिप्रकारम् ।
 संसारसागरनिमज्जदशेषजन्तु-बोहित्थसन्निभमभीष्टदमाशुमुग्धम् ॥ ३ ॥
 मातङ्गयक्षरमलां प्रकरोति सेवां, पूर्वान्तमारसमभीप्सितदं विशालम् ।
 उत्पत्तिविस्तरनदीशपतज्जनानां, पोतायमानभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ ४ ॥

५ (मालिनीछन्दः)

कनकसमशरीरं, प्राप्तसंसारतीरं,
 कुमतघनसमीरं क्रोधदावाग्निनीरम् ।
 जलधिजलगभीरं, दम्भभूसारसीरं,
 सुरगिरिसमधीरं, स्तौमि भक्त्या च वीरम् ॥ १ ॥

१ स्रग्धराछन्दः ।

नमदखिलसुरेन्द्राः, पापपङ्के दिनेन्द्राः,
 कुमतमृगमृगेन्द्राः, कर्मवृक्षे गजेन्द्राः ।
 सुगुणमणिसमुद्राः, साधुचक्रोरचन्द्राः,
 गतघनतरतन्द्राः, पातु वः श्रीजिनेन्द्राः ॥ २ ॥

जिनवदनहृदान्तात्, निर्गता वार्द्धिकान्ता,
 सुपदसलिलपूता, पापपङ्कौघहर्त्री ।
 जननमरणनित्या, द्वादशाङ्गी विचित्रा,
 मुनिजनहितकर्त्री, मोक्षसौख्यप्रदार्त्री ॥ ३ ॥
 जितनयनकुरङ्गी, श्यामवेणीभुजङ्गी,
 जिनमुखकजभृङ्गी, श्वेतवस्त्रैर्वृताङ्गी ।
 निविडजडिमरोग-ध्वंसने मातुलिङ्गी,
 श्रुतनिचयवराङ्गी, देहि मे देवी सद्गुणीः ॥ ४ ॥

६ (भुजङ्गप्रयातवृत्तम्)

मुदान्निद्रयोगीन्द्रहृद्दध्यायमानं, परिध्वस्तमानं सुरैर्गीयमानम् ।
 लसन्मानवामानवामानमानं, भजे वर्द्धमानं भजे वर्द्धमानम् ॥१॥
 जिनाधीशलेखा नताशेषलेखा, नतद्वेषदोषप्रदोषांशुलेखा ।
 स्मृता येन तं निःप्रतीपं प्रतीत्य, कलं कोमलं कोमलं कोऽप्यलं स्यात् ॥२॥
 महावीरवाणीगुणो वर्णः वण्यः, सकर्णेन नाकर्णितो येन तूर्णम् ।
 स धूर्णन्महामायया मन्यतेऽसा-रसंसारसंसारसंसारसारम् ॥३॥
 सुधर्मासुराणामधीशः शचीनां, शुचिप्रेमनर्मादि सौख्यं विहाय ।
 जिनाधीशसेवाविधौ यः प्रसक्तः, सुदेवः सुदेवः सुदेवः सदैव ॥४॥

१ उत्पादव्ययध्रुवरूपा इत्यर्थः ।

७ (मालिनीछन्दः)

मदनदहननीरं क्रोधयोद्धैक वीरं,
मदजलदगमीरं दम्भभूभेदसीरम् ।
जलधिगुरुयभीरं लब्धलोभाब्धितीरं,
कनकरुचिशरीरं श्रीजिनं नौमि वीरम् ॥ १ ॥
हृतविषयविकाराः कर्मवल्लिकुठारा
नतसुरनरवाराः प्राप्तसंसारपाराः ।
सुखमतुलमुदारास्तीर्थपालोकसारा
ददत शीलवधूराः मण्डनास्तारहाराः ॥ २ ॥
नमदमरसुरेन्द्रं प्राप्तसम्मोहनीन्द्रं,
सुगुणमणिसमुद्रं यत्कषायादिरौद्रम् ।
नमत विहितभद्रं सत्वपीडादरिद्रं,
क्रमत कमलचन्द्रं शासनं जैनचन्द्रम् ॥ ३ ॥
जिनपतिनतिदक्षः प्लुष्टमिथ्यात्वकक्षः,
प्रणयिविहगवृक्षः स्मेरपद्मोपलक्षः ।
विचितकुशलपक्षः सद्यशोभिर्विलक्षः,
प्रवचनकृतरक्षः सोऽस्तु सर्वाण्यक्षः ॥ ४ ॥

८ (गगनदण्डकच्छन्दः)

त्रिभुवनविभ(?)वीप्सितार्थप्रथाप्रत्यलत्वातिकल्पद्रुमोग्रप्रभावस्फुरत्-
सौरभाद्यत्कमाम्भोजरोलम्बलीलावलम्ब्युलसद् भक्तिसन्नम्रनाकाधिराद्-
नरपतिततिमौलिसन्मौलिभास्वत्प्रभाजालविद्योतितोपान्तदेशस्त्वमर्ह-
स्त्रिलोकैकबन्धो ! धराधीशसिद्धार्थवंशाग्रभूषामणे ! वर्धमानप्रभो ! ।

१ पू.आ.श्रीमुनिसुन्दरसूरीश्वरजीमहाराजकृत्येयं स्तुतिः ।

कुवलयवनकोकिलश्यामलागाधमोहान्धकारप्रचारापहार्कविम्बोपमापार-
कारुण्यपाथोनिधे ! धाम ! धाम्नां विधेहि प्रसद्याशु मे विभ्रतः,
सुकरुणरसगोचर ! त्वं चिरं भीष्मसंसारकान्तारवासोद्ववैर्दुःखपूरैः श्रित-
स्याधुना पादयुगं त्वदीयं कथञ्चित् पुराणैरगण्यैः सुपुण्यैः शिवम् ॥१॥

वितरतु मम निवृत्तेः शर्म सा सन्ततिस्तीर्थराजां विचक्रे सुपर्वेश्वरैः
देशनासद्म यस्यास्तदेकश्रिया भ्राजितं भाभराभ्रंलिहादभ्रवप्रत्रयी-
परिगतमुरु किन्नरस्त्री ममारब्धगीतिप्रतिश्रुन्निनादौघवाचालिताश-
न्तरालं प्रमोदातिरेकात् प्रनृत्यत् सुरालीक्रमाघातसंक्षुब्धगौत्राचलम् ।
त्रिदशततिभिराहितोद्दामवादित्रचक्राऽद्भुतैर्यत्र कोलाहलेः स्फुरति सु-
विस्तृतैर्नाकिनाथोच्चितोद्यत्पताकावलीनद्धसत्किङ्किणीनिःकणेः सद्गतै-
स्तरलिततरस्तारमीयुस्तुरङ्गाः किलाहर्मणेर्यानयुग्मास्तथा त्रासमत्यु-
द्भुतं नैव कुत्राप्यवस्थानमेकत्रसम्प्राप्नुयुस्ते यथाऽद्यापि भीता इव ॥२॥

भवतु भवभिदे ममानन्तसङ्ख्यार्थवाचाक्षरालीजलागाधमध्ये जि-
नेन्दूक्तसिद्धान्तपाथोनिधिर्धीवरैरप्यगम्यस्तनूतत्कृपोल्लासिवेलाकुलो,
बहुविधनयभङ्गकाऽप्रत्नरत्नोत्करभ्राजितोऽप्राप्तपारः सुपाठीनमालाभि-
रप्युल्लसद्वेतुरङ्गत्तरङ्गावलीमालितः प्राज्ययुक्तिप्रथाशुक्तिभृत् ।

पृथुचतुरनुयोगदीव्यत्तटः स्पष्टदृष्टान्तमुक्ताकलापाचिताङ्गप्रदेशो मुनी-
न्द्रादिसद्भुत्तसर्पत्तिमिश्रेणिभिः सङ्कुलः श्रीनिवासो गम्भीरत्वभू-
र्विबुधजनमनोमुदुल्लासनप्रत्यलप्रेङ्खदिद्धप्रमाणौघकेलिमहाभूमिभृद्घो-
रणीबन्धुरः सूक्तसन्दोहभास्वत्प्रवालालयो देवताऽधिष्ठितः ॥ ३ ॥

अपहर भयमम्भसा सम्भृतस्य भ्रमोद्रेकरूपेण संसारपाथोनिधेर्वी-
तरागोक्तसिद्धान्तबोधप्रथायानपात्रप्रदानेन वाग्देवि ! विश्वार्चिते !,

सुमधुरगतिनिःस्वनं हंसमाधिरूढवत्यङ्गिनां स्वं शिवाकाङ्क्षिणां लोल-
रोलम्बझङ्कारारवैरिवागीयमानोल्लसत्सौरभं विभ्रती पुण्डरीकं करे ।
सितकरहारनीहारशुभ्रप्रभाभासमाने ! नरोल्लासिभक्त्या नमन्नाकिना
गाङ्गनाचक्रवालोत्तमाङ्गच्युतोदारसिन्दूररेणूत्करै-
ररुणितमभिधारयन्ती क्रमद्वन्द्वमज्ञानविद्वेषिणि ! क्रोधपूरादिवाशेष-
विश्वत्रयीबोधिरत्नापहारप्रगल्भस्फुरद्विक्रमोदण्डचापोत्कटे ॥ ४ ॥

९ (मालिनीछन्दः)

१ रुचिररुचिरुचस्ते वर्धमानाक्षरश्री-
दयितदयितभठ्याः श्रेयसः शासनस्य ।
परमपरमतश्रीजैत्रभक्तः सदा स्या-
मुदयमुदयपात्रं यल्लभे शर्म नित्यम् ॥ १ ॥
महायतमहायतच्चरणवन्दनाः श्रीजिनाः,
सदोदयसदोदयप्रथितशुद्धपुण्यागमाः ।
सुभाववसुभाववत्त्रिदशराजवृन्दार्चिताः,
सुरोचितसुरोचितप्रचितदामभिः पान्तु माम् ॥ २ ॥
सन्तः सन्ततशर्मणे दधति यं धीरोचिधीरोचितं,
श्रीदश्रीदमदर्शकं हृदि सते सम्पन्नसम्पन्नतः ।
प्राणिप्राणितदानवाग्वितनुतां सर्वज्ञसर्वज्ञराद्,
श्रेयःश्रेयसि वासकानि समयः पुण्यानि पुण्यानि मे ॥ ३ ॥
३ कारं कारं जिनानामतिमतिविभवा ये स्तवं वास्तवं वा,
साराः साराः स्वभक्तेहितहितविपिने स्युः समानाः समानाः ।

१ पू. आ. श्रीमुनिमुन्दरसूरीश्वरजीमहाराजकृतैर्यं स्तुतिः ।

२ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् । ३ स्रग्धराछन्दः ।

क्रीडाक्रीडामहिम्नां सरसरतिसुरीराजयः श्रीजयश्री-
श्रेयः श्रेयस्विनस्तेऽसुरसुरपतयो मे क्रियासु क्रियासुः ॥ ४ ॥

१० (आर्याछन्दः)

रुचिराजी रुचिराऽजीहित नोहितनोदकोदकोपमित ! ।
पङ्के पङ्केऽपङ्केहित ! हि तवावीरवाऽ ! वीर ! ॥ १ ॥
विश्वं विश्वं विश्वम्भर ! भर ताऽनत ! न तामसाऽराम ! ।
महसा महसाऽमहसाचित ! चितमर्हत्कलाप ! तव पात् ॥ २ ॥
भारत्याभा रत्यापादित-दितपातकाऽऽतपायकृतः ।
जिनभर्तुर्जिनभर्तुर्माऽनोमाऽनोकवशाऽऽनद्वः ॥ ३ ॥
भविकं भविकं भविकं नय नय नयनोरुरदिमराजिष्णुः ।
रामा रामाराऽऽमा सिद्धा सिद्धायिके ! सके !ऽशङ्के ॥ ४ ॥

+ ११ (वसन्ततिलकावृत्तम्)

२
*श्रीवर्धमान ! जिनशासन ! सर्वदर्शि !,
सङ्घस्तुतोत्तमगुणैः श्रितसन्निकृष्ट ! ।
मातङ्गहारिगम ! शर्म कुरुष्व सम्यग्,
श्रीसूरिहीरविजयोदित ! सत्प्रभाव ! ॥ १ ॥

१. पू.मूनिराजश्रीरविसागरजीमहाराजकृतेयं स्तुतिः । * इयं स्तुतिः चतुर्शः
ऽच्यते । २ प्रथमस्तुतौ हे श्रीवर्धमान ! शर्म कुरुष्व । द्वितीयां हे सर्वदर्शिसङ्घ !
शर्म कुरुष्व । तृतीयायां हे जिनशासन ! त्वं शर्म कुरुष्व । चतुर्थ्यां हे
मातङ्गयक्ष ! त्वं शर्म कुरुष्व । ३ पू.कनककुशलगणिना कृतेयं स्तुतिः ।

१२

*कमलदललोचनं विमलकुलोचनं,
भजत भयभङ्गनं भुवनजनरञ्जनम् ।
समयमभिवन्दितं त्रिजगतीजीवनं,
वीरमर्हद्गुणं शासनस्वामिनम् ॥ १ ॥

१३ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

वीरं देवं नित्यं वन्दे ॥ १ ॥

जैनाः पादा युष्मान् पान्तु ॥ २ ॥

जैनं वाक्यं भूयाद्भूत्यै ॥ ३ ॥

शत्रो देवी देयादम्बा ॥ ४ ॥

१४ (कन्याछन्दः)

श्रीदेवार्यं, विश्वे वर्यम् । पूर्णानन्दं, भक्त्या वन्दे ॥ १ ॥

तीर्थाधीशाः, शुद्धादेशाः । सर्वेऽभिष्टं, शं कुर्वन्तु ॥ २ ॥

अर्हद्वाचो वाचो युक्त्या । क्लृप्ताः सद्भिः, पापं घ्नन्तु ॥ ३ ॥

शान्ता कान्ता, सिद्धादेवी । शान्त्यै दान्त्यै, शश्वत् भूयात् ॥ ४ ॥

१५ (उपजातिवृत्तम्)

सदा महावीर ! भजे भवन्तम् (४) ॥ १ ॥

समे जिना मालमलङ्कवन्ते (४) ॥ २ ॥

संसारवारागममानधेहि (४) ॥ ३ ॥

रमाकरामे भवतादरेशा (४) ॥ ४ ॥

१ पू.आ.श्रीविजयसेनसूरीश्वरजीमहाराजशिष्यपू.मुनिराजश्रीकमलविजये
कृतेयं स्तुतिः । * इयं स्तुतिः चतुर्शीः उच्यते । २ १७२४ प्रमिते व
कृतवृत्तौ अस्मद्विहित एव पाठः लभ्यते तेनाऽत्रैवं उपन्यासः ।

१६ (अत्युक्ताजातौ स्त्रीछन्दः)

वीरं हीरं सेवे भक्त्या	॥ १ ॥
सर्वेऽर्हन्तः शान्तिं कुर्युः	॥ २ ॥
जैनं वाक्यं सिद्धिं दद्यात्	॥ ३ ॥
विद्यादेवी दद्याद्विद्याम्	॥ ४ ॥

१७ (कन्याछन्दः)

लोकाधारं शान्ताकारं वन्दे वीरं वीरं वीरम्	॥ १ ॥
सिद्धा बुद्धा ये श्रीदेवाः तेषां भावैः कार्या सेवा	॥ २ ॥
श्रौतीर्भक्तिश्चित्ते येषां प्रज्ञाजातं पुण्यं तेषाम्	॥ ३ ॥
जैना यक्षा रक्षा दक्षा दिशन्तु मे धर्मे शिक्षा	॥ ४ ॥

१८ (अनुष्टुम्)

*वीर ! देवव्रजाराध्य-यक्ष ! सिद्धान्ततत्त्ववित् ! ।
श्रीमद्विजयसेनाख्य !, कुरु भद्रं महोदयम् ॥ १ ॥

१९ (उपजातिवृत्तम्)

*श्रीवर्धमान ! प्रभुताऽभिराम ! श्रीतीर्थराजः शिवशूचिवाचः ।
सर्वानुभूतिप्रभवः प्रसर्पत्-सौख्यं प्रकर्षं ददतां जनानाम् ॥ १ ॥

२० (वसन्ततिलकावृत्तम्)

*श्रीवर्द्धमानं ! जय ! सर्वजिनेशसिद्ध-
सिद्धान्तगोमुखहिमद्युतिकान्तिकान्त- ।
सोवर्णवर्णवरदेहसमुल्लसच्छ्री-
लावण्यतोषितसुधीजनलोचनाली ॥ १ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते ।

नवमस्तरङ्गः

अथ श्रीचतुर्मुखजिनस्तुतयः ।

+ १ (शिखरिणीवृत्तम्)

जयश्रीनेतारं प्रथमजिनपं नोनुवति ये,
मुदा मामन्यन्ते त्रिदशवृषभैस्तेऽपि हरिवत् ।
प्रप्रेप्रीयन्ते ये वृषभजिननेत्रामृतरसैः,
प्रप्रेप्रीयन्ते ते युवतिभिरहो विष्णुपितृवत् ॥ १ ॥
अक्षेषु प्रभुता शिरोवहनता मेऽबोभवीदक्षिणा-
वर्ताऽऽख्यापि वरीवरीति विभवाच्छङ्खोऽपि वो भक्तिताम् ।
यस्यां किं किल याचितुं तव पुरः शङ्खः श्रियः शाश्वतीः,
स श्रीनेमिजिनः प्रणम्रभुवनस्तारस्तुतः पातु नः ॥ २ ॥
मूर्तिं यायजतीश ! ते सुमनसां भङ्गयैव ये सच्छ्रये,
नूनं यायजतीह राज्यविभवैर्देपालवत् तेऽङ्गिनः ।
ये वा जाजपतीद्ध ! मन्त्रमणिवत्ते यस्य नामान्यहो,
प्रापूर्याच्छिविनो गुणांश्च सकलान् श्रीपार्श्वनाथः स नः ॥ ३ ॥
मूर्तिं मामदति स्म वीक्ष्य जिन ! ते देवाधिदेव ! प्रभा-
वत्याद्या इव ये पराप्रति हि तान् देवर्द्धयः सिद्धयः ।
येनाऽजायि हरिर्बलादिह महावीरो वरीवर्त्यसौ,
यं सिंहोऽङ्कमिषान्त्सिंहमभजत् श्रीवर्धमानः श्रिये ॥ ४ ॥

१ पू.आ.श्रीमुनिसुन्दरसूरीश्वरजीमहाराजकृतेयं स्तुतिः सम्भाव्यते ।

२ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ।

१ प्रागैरावतभारतैकजनुषोऽसास्नाविषुर्वासवैः,
 स्वर्णाद्रौ त्वपरीपरुस्त्रिजगतीर्दानैः स्वसांवत्सरैः ।
 लब्ध्वा ज्ञानमजङ्गमुः शिवपुरी येऽनन्तसौख्यं मुनीन्,
 श्रीसङ्गानभिपप्रपुः स्वविभवैः पुण्योद्भवैस्ते जिनाः ॥ ५ ॥
 या मध्ये सदसं जिनैस्त्रिपदिकादीपी स्म राराज्यते,
 भास्यन्ते स्म ततोऽपि पूर्वसमया दीपा गणीन्द्रैः परैः ।
 देदीपीति ततोऽपि भासितजगत्सिद्धान्तदीपोऽर्कवत्,
 विश्वान्धीकरणं तमोऽप्यपहरद् भूयात् स सङ्गश्रिये ॥ ६ ॥
 सङ्घो यः परिपतिं यां प्रमहितुं सम्यक्त्ववैशारदां,
 ध्यातुं वा दरिदतिं हृत्सरसिजे श्रीतीर्थकृच्छारदाम् ।
 रक्षायै परिपर्वसौ जिनमतं तं क्षीणकष्टारकं,
 विश्वेशैः परिपुं सा भगवती श्रीसङ्गभट्टारकम् ॥ ७ ॥

अथ श्रीपञ्चजिनस्तुतयः ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

ख्याताख्याऽतामस ! त्वामहतमहततिं सन्नुवामो नु वामो—
 पायाऽपायापहारे वृषभ ! वृषभराड्लाच्छिताऽरं छितारम् ।
 सारं सारङ्गदृष्टे ! ऽपदरपदरतं कम्प्रकामं प्रकामं,
 हेतुं हेतुप्रदानेऽसुरतसुरतरो ! भूतले भूतलेखम् ॥ १ ॥
 शान्ते ! शान्तेद्धनेत्रोभय ! सभयसखं देहतारं हतारं,
 नन्ताऽनन्ताऽत्र न त्वामरणमरण ! तं सत्कलौकः ! कलौ कः ? ।
 लीलाऽऽलीलाः सुदारा विषयविषयमुद्धासदक्षाः सदक्षाः,
 येनाऽयेनाऽऽश्रितोच्चैरमलरमलभूदीप्रमुक्ताः प्रमुक्ताः ॥ २ ॥

१ प्रान्तपद्यत्रयेण साकं भण्यते तदा चतुर्मुखजिनस्तुतयो भवन्ति ।

शस्तेशस्तेजइद्धाहरितहरिततनुःशङ्खलक्ष्मा खलक्ष्मा-
दाता दाताघ ! लोकोत्तर ! वितर विभो ! ज्ञानबन्धोनबन्धो ! ।
सातं सातङ्कपुंसामनुपम ! नु पदं चारुधामोरुधामोऽ-
मा-रामा-राग ! नेमे ! समरसमरजःपानवार्युर्नवार्युः ॥ ३ ॥

पार्श्वः पार्श्वश्रितो वो हितमहितमभाग् रातु पातात् तु पाताऽ-
वामो वामोरुकुक्षौ सरसि स रसिको हंसकल्पः सकल्पः ।
लेखा लेखाधिपानामसितमसितताभं सदायं सदा यं,
रन्तारं तारमुक्तावरतवरतनुं सन्नताऽऽसन्नतासम् ॥ ४ ॥

यामायामादरोद्यद्विभव ! विभव ! सच्छोभदन्तं भदन्तं,
रोषारोषार्क ! वीराऽऽनतजनत ! जवात् त्वामहेयं महेयम् ।
तं तातं तारमुक्ताऽद्भ ! गदभगरजःस्फीतवायो तवायो-
दाराऽदाराऽस्ति यस्येह रणहरणगीरीतिवारातिवारा ॥ ५ ॥

^१भोगाभोगासनाऽऽरादमलदमलया साधु नाना धुनानाऽ-
मानं मानं जिनालीह रतहरतरा मारमायारमायाः ।
दद्यादद्यानतानामदरमदरजाः साऽविनाऽशं विनाशं,
याऽपायापासनं प्रातनुत तनुतमः सज्जनानां जनानाम् ॥ ६ ॥

सज्जं सज्जन्तुरक्षे लयनिलयनिभं भूरिभङ्गारिभङ्गा-
त्रामत्रामर्त्यऋद्धेरसमरसमयं संवरार्थं वरार्थम् ।
शंकोशं को रसित्वामरममरमहीराजपेयं जपेयं,
माराणारामवहे ! समय ! समयतिध्यात ! रोहत्तरोह ! ॥ ७ ॥
रक्षोरक्षोद्यता मेऽमलयमलयवत्सायतीनां यतीनां,
कल्याऽकल्याणराशिं हरतु हरतुषारांशुभासा शुभा सा ।

१ प्रान्तपद्मत्रयेण साकं भण्यते तदा पद्मजिनस्तुतयो भवन्ति ।

मह्या मह्या श्रुताङ्गीह सितहसितरुग्हारिहाराऽरिहारा,
सोमा सोमाननाऽऽरादवमदवमहाम्भोधराभा धराभा ॥ ८ ॥

अथ श्रीचतुर्विंशतिजिनस्तुतिः ।

+ १ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

नाभेयाऽजितवासुपूज्यसुविधिश्रेयांसपद्मप्रभान्,
श्रीशान्ति शशिशम्भवाऽरसुमतिन्नेमिं नमिं शीतलम् ।
धर्मपार्श्वसुपार्श्ववीरविमलाऽनन्तं तथा सुव्रतं,
कुन्थुं मल्लयभिनन्दनौ नुत जिना नेतांश्चतुर्विंशतिम् ॥ १ ॥
जम्बूद्वीपविदेहपुष्करवरद्वीपार्धसन्धातकी—
खण्डेषु प्रवरेषु ये च भरतेष्वैरावतेषु स्थिताः ।
नम्राऽऽखण्डलमण्डलीमधुकरश्रेणीभिरासेविता,
तेषां तीर्थकृतां मुदे भवतु वः पादाऽरविन्दद्वयी ॥ २ ॥
उत्पादादिपदत्रयीसमभवन्मूलं बभूवुर्वला—
न्याचारप्रमुखाऽङ्गकानि विपुलाः शाखाप्रशाखा नयाः ।
ज्ञानानि प्रसूनोदयः फलमभूत्स्वर्गादि सम्पत्तयो,
यस्याऽसौ जयताज्जिनाऽऽगममहावृक्षश्चिरं भूतले ॥ ३ ॥
गौरीसैरिभगामिनी पविधरा वज्राङ्कुशी शृङ्खला,
च्छुत्ता चक्रधरा फणीन्द्र महिषी सर्वायुधा रोहिणी ।
प्रज्ञप्ति मृगगामिनी द्रुमकरा काली महाकालिका,
मानस्या सह षोडशाऽपि कुशलान्येताः प्रयच्छन्तु नः ॥ ४ ॥

अथ श्रीसामान्यजिनस्तुतयः ।

१ (उद्दामदण्डछन्दः)

रुचिररुचिरमहामणिस्वर्णदुर्वर्णनिवृत्तिपावित्र्यभृच्चित्रशाल-
त्रयीमध्यमध्यासितं भामिरुद्रासितं निर्जरोपासितं,

समदमदनतुङ्गमातङ्गनिर्भङ्गसारङ्गनाथं सनाथं सहोभिर्महो-
भिर्महामोहसन्दोहविध्वंसदक्षं सदक्षं सदा ।

विघटितघनशोकबिम्बोकमल्लोकमस्तोकदुष्पापसन्तापनिर्वा-
पपाथोदमक्षोदमामोदविस्तारकं कारकं सम्पदां,

मिलितललितसिद्धगन्धर्वविद्याधरश्रेणिसङ्गीतविस्फीतसौर-
भ्यविभ्राजिकीर्तिप्रदानं सदाऽऽनन्दमर्चामि तीर्थेश्वरम् ॥ १ ॥

प्रचलदमलकुण्डलभ्राजिगह्लस्थप्रह्वसाखण्डलस्वर्गिसेव्योल्ल-
लत्तारभामण्डलज्योतिरुद्द्योतिताखण्डदिग्मण्डलः,

समरमरकविभ्रसङ्घातनिर्घातनिष्णात ! विध्यातविस्तारि-
संसारदुर्वारदावानलः पावितक्षमातलः क्षीणमायामलः ।

प्रकटविकटदर्पकन्दर्पविद्वेषिनिष्पेषिनिध्यानसद्भयानवाणी-
कृपाणीसमुच्छिन्नसंसीतितुर्नीतिवल्लीवितान ! प्रभो !,

जिनविसर ! मम क्षतानल्पदुष्कल्पसङ्कल्पकल्पद्रुकल्पः
प्रकुष्णातु दोषं प्रमुष्णातु रोषं प्रतुष्णातु योषं भवान् ॥ २ ॥

कुमतकुमुदखण्डसच्चण्डमार्तण्डमुद्दण्डसद्भङ्गकल्लोलमालासमुद्रं
समुद्रं समुद्रम्ययोगीन्द्रदेवेन्द्रवृन्दस्तुतं,

यदि हि बत जगज्जनावर्यवैधुर्यविध्वंसिबोधोद्भुरं सौव-
माधुर्यमाधुर्यदम्लानविज्ञानसन्तानभाजो गणाधीश्वराः ।

विलसदसमवृद्धिदुर्बुद्धिवल्लीयमुच्छेदभल्लीसमानं समानं
गुणश्रीनिधानं शमश्रीनिदानं शिवस्वर्गयानं भुवा,

सुरगिरिशिरोविस्फुरच्चारुचूलं सुपर्वानुकूलं सुवर्णाभिरामं
नमस्यामिकामं तदुर्व्या ललामं पवित्रासनं शासनम् ॥ ३ ॥

सरसरभसचारुवन्दारुवृन्दारकोदारस्फुरन्मौलिमौलिस्पृगप्र-
त्नरत्नप्रभाभारसारक्रमाधूतभूतभ्रमा,

स्फटिकतुहिनचन्द्रनिस्तन्द्रच्चन्द्रचन्द्रप्रभाजिष्णुवर्धिष्णुरोचि-
ष्णुरोचिः प्रपञ्चस्तुताशावकाशाभृताशा नमस्यन्नृणाम् ।

अपमलकलहंसमध्यासिता नासिता राजिताराजिता सम्पदा
शर्मदा मन्दरमन्दारमालाभिरभ्यर्चिता चर्चिता चन्दनै-

र्विकशितशतपत्रपत्राभनेत्रा पवित्रा विचित्रा मम द्यत्वविद्या
विभिद्याद्वयानि सद्यः प्रसद्यादलं भारती भारती ॥ ४ ॥

२ (तोटकछन्दः)

सहसा महसा सहसा महसा, महता परमं महताऽपरमम् ।
शमितस्वमृतं शमितस्वमृतं, गवि तीर्थकरं गवि तीर्थकरम् ॥ १ ॥
रुचिरारुचिरा रुचिराजिघना, जनका जनका जनकामभिदः ।
महिताऽऽमहितामहिता दधता-मतमाऽऽमतमा मतमाम-रूहाः ॥२॥
शमरं शमरं दधतं दधतं, समयं समयं सदयं सदयम् ।
सुपदं सुपदं नुत तं नु ततं, बहुधा बहुधामहितं महितम् ॥३॥
विभया सितया विभयाऽऽसितया, कलिता परदा कलितापरदा ।
वरदाऽऽनकरा वरदानकरा, सतिगौरवमा सति गौरव मा ॥४॥

३ (आर्या)

गढभावयारजम्मण-निकूखमणे केवले अ निव्वाणे ।
सुरनाहरइअपूअं, तं वंदे जिणवरं सिरसा ॥ १ ॥
करुणाए सरणरहिअं, उद्धरिअं जेहिं तिहुअणं सयलं ।
भवजलहिंमि पडंतं, अरिहंताणं नमो तेसिं ॥ २ ॥

१ पूजय । २ कामरहितमित्यर्थः । ३ मोक्षम् । ४ सङ्घस्य सुखकरम् ।
५ स्वर्गे । ६ लोभ° । ७ सदाचारे । ८ साम् ।

मोहकरिकुंभदलणो, नयभंगपमाणकेसरकलावो ।
 तासीयकुमयकुरंगो, सिद्धंतहरि चिरं जयउ ॥ ३ ॥
 पउममुही पउमकरा, पउमासणसंठिआ पउमनित्ता ।
 चरपउमगब्जगोरा, सुअदेवी देउ सुहनाणं ॥ ४ ॥

४ (अनुष्टुम्)

गर्भे जन्मनि दीक्षायां, केवले निवृत्तौ तथा ।
 यस्य इन्द्रा महश्चक्रुस्तं जिनं नौमि भक्तितः ॥ १ ॥
 मोहेभ्यकुम्भनिर्भेद-विधौ कण्ठीरवोपमाः ।
 ये जिनास्तत्पदमम्भोजं, नमस्याम्यघनाशनम् ॥ २ ॥
 अङ्गोपाङ्गजलाऽऽपूर्णं, नयकलोलसद्भकुलम् ।
 सदृशनादिरत्नाढ्यं, वन्दे जैनाऽऽगमोदधिम् ॥ ३ ॥
 सर्वे यक्षाम्बिकाद्या ये, वैयावृत्त्यकराः जिने ।
 क्षुद्रोपद्रवसङ्घातं, ते द्रुतं द्रावयन्तु नः ॥ ४ ॥

+ ५

अविरलकुवल-गवल-मुक्ताफल-कुवलय-कनकभासुरं,
 परिमलबहुलकमलदलकोमलपदतललुलितनरसुरम् ।
 त्रिभुवनभवनदीप्रदीपकमणिकलिकाविमलकेवलं,
 नवनवयुगलजलधिपरिमितजिनवरनिकरं नमाम्यलम् ॥ १ ॥
 व्यन्तरनगर-रुचक-वैमानिक-कुलगिरि-कुण्ड-कुण्डले,
 तारक-मेरु-जलधि-नन्दीश्वरगिरि-गजदन्तमण्डले ।

१ बदरीफलम् । २ महिषशृङ्गम् ।

वक्षस्कार-भवन-मनुजोत्तर-कुरु-वैताढ्य-कुञ्जगाः,
 त्रिजगति जयति विदितशाश्वतजिनततिरिह मोहपारगाः ॥ २ ॥
 श्रुतरत्नैकजलधिमधुमधुरिमरसभरगुरुसरोवरं,
 परमततिमिरकिरणहरणोद्धरदिनकरकिरणसोदरम् ।
 गमनयहेतुभङ्गगम्भीरिमगणधरदेवगीष्पदं,
 जिनवरवचनमवनिमवतात् शुचि दिशतु नतेषु सम्पदम् ॥ ३ ॥
 श्रीमद्वीरचरमतीर्थाऽधिपमुखकमलाऽधिवासिनी,
 पार्वणचन्द्रविशदवदनोज्ज्वलराजमरांलगाभिनी ।
 प्रदिशतु सकलदेवदेवीगणपरिकलिता सताभियं,
 विचकिलधवलकुवलकलमूर्तिः श्रुतदेवी श्रुतोच्चयम् ॥ ४ ॥

६

*वासवस्तुतपदो महामहा, भक्तदत्तविलसन्महापदः ।
 वागुपासितसमस्तमाजिनः, स्वामिनो विदधतो सुखश्रियम् ॥ १ ॥

+ ७

*वरकेवलदंसणनाणधरा, बहुपङ्ककलङ्ककुम्भहराः ।
 अरिहन्तशुभाऽऽगमदेवगणाऽ-वगणन्तु अणन्तदुहं सगुणाः ॥ १ ॥

+८ (उपजातिवृत्तम्)

*श्रीतीर्थराजः पदपद्मसेवा-हेवाकिदेवासुरकिन्नरेश्च ।
 गम्भीरगीस्तारतरावरेण्य-प्रभावदाता ददतां शिवं वः ॥ १ ॥

१ वृक्षवेष्टितस्थानानि । २ मल्लिकापुष्पम् । ३ पू.आ. श्रीसोमतिलकसूरीश्वरजी
 महाराजकृतेयं स्तुतिः । * इयं स्तुतिः चतुर्षः उच्यते ।

अथ श्रीसीमन्धरजिनस्तुतयः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

वन्दे पुण्ड्रविदेहभूमिमहिलालंकारहारोपमं,
 देवं भक्तिपुरस्सरं जिणवरं सीमंधरं सामियं ।
 पाया जस्स जिणेसरस्स भवभीसंदेहसंतासणा,
 पोयाभाभवसायरंमि निविडं ताणं जणाणं सया ॥ १ ॥
 तीयाणागयवट्टमाणअरिहा सव्वेवि सुक्खावहा,
 पाणीणं भवियाण संतु सययं तित्थंकरा ते चिरं ।
 जेसिं मेरुगिरिंमि वासवगणा देवंगया संगया,
 भत्तीये पकुणंति जम्मणमहं सोवन्नकुंभाइहिं ॥ २ ॥
 निस्सीमामलनाणकाणणघणो संमोहनिन्नासणो,
 जो निस्सेसपयत्थसत्थकलणे आइच्चकप्पो फुडो ।
 सिद्धंतं भविया सरंतहियडा तं बारसंगीगयं,
 नाणाभेयणयावलि हि कलियं सव्वन्नुणा भासियं ॥ ३ ॥
 जे तित्थंकरपायपंकजवणासेविकरोलंबया,
 भव्वाणं जिनभत्तयाण अणिसं सोहिज्ज कज्जेरया ।
 सम्महिद्धिसुरावराभरणभा दिप्पन्त देहप्पहा,
 ते संघस्स हवन्तु विग्घहरणा कल्लाणसंपायणा ॥ ४ ॥

२ (भुजङ्गप्रयातवृत्तम्)

महीमंडणं पुन्नसोवन्नदेहं, जणाणंदणं केवलनाणगेहं ।
 महानंदलच्छीबहुबुद्धिरायं, सुसेवामि सीमंधरं तित्थरायं ॥ १ ॥
 पुरा तारगा जेह जीवाण जाया, भवस्संति ते सव्वभव्वाण ताया ।
 तहा संपयं जे जिणा वट्टमाणा, सुहं दिंतु ते मेति लोयप्पहाणा ॥२॥

दुरुत्तारसंसारकूवारपोयं, कलंकावलीपंकपक्खालतोयं ।
 मणोबंधियत्थे सुमंदारकप्पं, जिणिंदागमं वंदिमो सुमहप्पं ॥ ३ ॥
 विकोसे जिणिंदाणणंभोजलीणा, कलारूवलावन्नसोहग्गपीणा ।
 वहंतस्स चित्तंमि णिच्चंपि ज्ञाणं, सिरिभारई देहि मे सुद्धनाणं ॥ ४ ॥

३ (भुजङ्गप्रयातवृत्तम्)

महाकेवलन्नाणकल्लाणवासो, सलाववण्णसोवन्नवन्नप्पयासो ।
 थुणे सारसिद्धिं पुरिं सत्थवाहं, सया सामिसीमंधरं तित्थनाहं ॥१॥
 सुरा किन्नरा जास पायारविंदे, नमंसंति भूयालसेविज्ज वंदे ।
 तिलोइज्जणाणंदसंपुण्णचंदा, सुहं दित्तु मे सव्वया ते जिणिंदा ॥२॥
 सया पावसंतीयपीयूषपूरं, तमोरासिन्निन्नासउल्लाससूरं ।
 गुणापारसंसारकूवारसेउं, जिणिंदागमो वंदिमो सुक्खहेउं ॥३॥
 जगन्नाहसीमंधरं पायभत्ता, पवित्ताणरत्ता सुसत्ताण जत्ता ।
 सुहंसव्व भव्वाण संपूरितासा, सया सेय पत्तिगिरा देवीआसा ॥४॥

४

*सीमन्धरभूधरवन्धुरसिन्धुरचारी,
 सर्वज्ञसुधाकरप्रकरप्रभुताधारी ।
 सभयामयवारणनिष्कारणमुपकारी
 जय शासन ! सुरवरकमलविजय ! जयकारी ॥ १ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शीः उच्यते ।

१ पू. आ. श्रीविजयसेनसूरीश्वरजीमहाराजशिष्यकमलविजयेन कृतैयं स्तुतिः ।

अथ श्रीसप्तत्यधिकशतजिनानां स्तुतिः ।

卐 १ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

ये वन्धूकतमालकुन्दकलिका हेमप्रियङ्गुप्रभा-
 श्रञ्चन्द्रमरीचिनिर्मलगुणव्याप्तत्रिलोकोदराः ।
 ये पश्यन्ति करस्थितामलकवल्लोकत्रयं सर्वदा,
 ते सप्तत्यधिकं शतं जिनवृषा मुष्णन्तु पापानि वः ॥ १ ॥
 रक्ताऽशोकतरुर्विचित्रसुमनो वृष्टिः सुदिव्यध्वनिः,
 शुभ्रे भास्वरचामरे मणिमयं व्याभाति सिंहासनम् ।
 भाश्चक्रं स्वरदुंदुभिः स्फटिकरुकृच्छत्रयं राजते,
 येषां [न्ते विनयन्तु] वोऽनघगुणाः पाप्मानमाराज्जिनाः ॥ २ ॥
 यानं मोक्षपुरीप्रयाणकविधौ सेतुर्भवाम्भोनिधे-
 वीजं बोधिलतोद्गमे च दिनकृत् द्वेषान्धकारे क्षितौ ।
 लक्ष्मीवेशमकुवादिकुञ्जरघटाकण्ठीरवो वोऽनिशं,
 सिद्धान्तः सुखहेतुरस्तु जगतामानन्दपात्रं परम् ॥ ३ ॥
 मुक्ताशङ्खपयोदधीन्दुधवला वाग्देवता बालिका,
 [अज्ञानान्धतमो विनोदनचणा धीवैभवोत्पादिका] ।
 देव्यः शासनसन्निधाननिरता विद्याधिपाः षोडश,
 व्यापत्तिं प्रविदारयन्तु जगतां नः प्रत्यनीकैः सदा ॥ ४ ॥

दशमस्तरङ्गः

अथ श्रीपञ्चतीर्थस्तुतिः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

श्रीशत्रुञ्जयमुख्यतीर्थतिलकं श्रीनाभिराजाऽङ्गजं,
ग्रन्दे रैवतशैलमौलिमुकुटं श्रीनेमिनाथं यथा ।
तारङ्गेऽप्यजितं जिनं भृगुपुरे श्रीसुव्रतं स्थम्भने,
श्रीपार्श्वं प्रणमामि सत्यनगरे श्रीवर्धमानं त्रिधा ॥ १ ॥

ग्रन्देऽनुत्तरकल्पतल्पभुवने प्रैवेयके व्यन्तरा,
ज्योतिष्कामरमन्दराद्रिवसतिंस्तीर्थङ्करानादरात् ।
जम्बूपुष्करधातकिषु रुचके नन्दीश्वरे कुण्डले,
ये चाऽन्येऽपि जिना नमामि सततं तान् कृत्रिमा कृत्रिमान् ॥२॥

श्रीमद्वीरजिनस्य पद्महृदतो निर्गम्य तं गौतमं,
गङ्गावर्तनमेत्य या प्रविभिदे मिथ्यात्ववैताढ्यकम् ।
उत्पत्तिस्थितिसंहृतित्रिपथगा ज्ञानाम्बुदावृद्धिगा,
सा मे कर्ममलं हरत्वविकलं श्रीद्वादशाङ्गी नदी ॥ ३ ॥

शक्रश्चन्द्रविग्रहाश्च धरणब्रह्मेन्द्रशान्त्यम्बिका,
दिक्पालाः सकपर्दिगोमुखगणिश्चक्रेश्वरी भारती ।
येऽन्ये ज्ञानतपःक्रियान्नतविधिःश्रीतीर्थयात्रादिषु,
श्रीसङ्घस्य तुरा चतुर्विधसुरास्ते सन्तु भद्रङ्कराः ॥ ४ ॥

अथ श्रीनन्दीश्वरद्वीपस्तुती ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

दीवे नन्दीसरग्मिं चउदिशि चउरो अंजणाभा नग्गिदा,
 तेहिंतो वाविमज्जे दहिमुहगिरिणो सेयवण्णा तहेव ।
 दुण्हं दोण्हंपि तेसिं रुइर रइकला अंतराले य दो दो,
 वावण्णा तत्थ तित्थे सुरवरभवणा तेसु वंदे जिणिंदे ॥ १ ॥
 मेरूणं पंचगग्मिं कुरुतरुसु तहा नागदंते सुयारे,
 वेयद्वेसुं च नन्दी सरवरि च नगे सासया सुप्पसिद्धा ।
 वख्खारेसुं नगेसुं कुलगिरि उवरिं कुंडले माणुसाणं,
 सेले सामाकरे जे जिणभवणठिया ते जिणेसा जयंतु ॥ २ ॥
 जे तीयाणागयग्मिं भवजलहितरी सग्निहं वट्टमाणे,
 काले तित्थंकरेहिं अमियरससमं भासियं अत्थओ तं ।
 भव्वाणं मुख्खहेउं गणहररइयं सुत्तउ वारसंगं,
 सुत्तं अनाणधंतं हरउ मह संया सासयं सव्वलोए ॥ ३ ॥
 सोहग्मि दाइणो जे तियसगणजुआ पंचहा जोइसीया,
 वत्तीसं वितरिंदा सुरभवणठिया देवदेविहि जुत्ता ।
 पायालिंदाई बीसं चमरपभिइणो धम्मकज्जुज्जयस्स,
 सव्वे संघस्स विग्घं मणसि सुमरिया सुपसन्ना हरंतु ॥ ४ ॥

+२ (इन्द्रवज्रावृत्तम्)

*नन्दीश्वरद्वीपमहीपरत्नाऽ-लङ्कारसारा जिनचैत्यवारा ।
 प्रमोदचेतः सुद्वेदेति नूताः, कुर्युः प्रसादं निजदर्शनेन ॥ १ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते ।

अथ श्रीअष्टापदतीर्थस्तुतिः ।

+ १ (उपजातिव्रतम्)

*वासवस्तुतपदे महामहा, भक्तदत्तविलसन्महापदः ।

वागपोहिततमस्तमाजिन, स्वामिनो विदधतां सुखश्रियम् ॥ १ ॥

अथ श्रीपञ्चकल्याणकस्तुती ।

१ (स्रन्धराछन्दः)

नाभेयं सम्भवं तं अजियसुविहियं नन्दणं सुव्वयं वा,

सुप्पासं पउम्मनाहं सुमइससिपहं सीयलं वासुपूज्जं ।

सेयंसं धम्मसंतिं विमलअरजिणं मल्लिकुंथुं अणंतं,

नेमिं पासं च वीरं नमि च विनमिमो पञ्चकल्लाणएसुं ॥ १ ॥

गब्भाहाणेसु जम्मे वयगहणखणे केवलालोयकाले,

पच्छा निव्वाणठाणे पगमणसमये संथुया भावसारं ।

देवेहिं दाणवेहिं भवणवणसमं किन्नरेहिं नरेहिं,

ते मज्झं दिंतु मुक्खं सयलजिणवरा पञ्चकल्लाणएसुं ॥ २ ॥

हेउं तित्थंकराणं जमिह अणुवमं भावतित्थंकरत्ते,

सव्वन्नूणं च पासा अहमवि नियमा जायए सव्वकालं ।

अन्नुन्नुप्पत्तिहेउं नयगमगहणं वीयअंकूररूवं,

अव्वावाहं जिणाणं जयउ पवयणं पञ्चकल्लाणएसुं ॥ ३ ॥

गोरी-गंधारी-काली-नरवर-महिशी-हंससग्गो-रह-त्था,

सव्वत्था-माणवी वा वरकमलकरा-रोहिणी संति अम्बा ।

पण्णत्ति-च्छुत्ति-पोम्मा-धणुससरसया-खित्तगेहाइवासा,

संतिं संघे कुणंतु गहगणसहिया पञ्चकल्लाणएसुं ॥ ४ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते । १ महामानसी ।

+ २ (उपजातिवृत्तम्)

गर्भाऽवतारे जनिषु व्रते च, श्रीकेवले सिद्धिसमागमे च ।
 कल्याणके स्वर्गतिर्यस्य भूमि—स्तं तीर्थपं! भावभरेण नौमि ॥१॥
 नामाऽर्हतः श्रीऋषभेशमुख्यान्, द्रव्यार्हतो भूतभविष्यदीशान् ।
 सीमन्धराद्यानपि भावदेवान्, श्रीस्थापनाऽर्हत्प्रतिमाः श्रयेयम् ॥२॥
 उत्कालिकं कालिकमङ्गरूपं, श्रीदृष्टिवादाऽऽख्यमुखस्वरूपम् ।
 इत्थं श्रुतज्ञानमनेकभेदं, ध्यायामि नित्यं भवभीतिभेदम् ॥ ३ ॥
 प्रचण्डपञ्चाननचारुयाना, पदे पदे कल्पलता प्रधाना ।
 श्रीअम्बिकामन्दिरमेखलेव, प्रीणन्तु नेत्रे मम मन्दकानाम् ॥ ४ ॥

अथ श्रीउद्योतपञ्चमीस्तुतयः ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

श्रीनेमिः पञ्चरूपस्त्रिदशपतिकृतप्राज्यजन्माभिषेक—
 श्रञ्चत्पञ्चाऽक्षमत्तद्विरदमदभिदापञ्चवक्त्रोपमानः ।
 निर्मुक्तः पञ्चदेह्याः परमसुखमयः प्रास्तकर्मप्रपञ्चः,
 कल्याणं पञ्चमीसत्तपसि वितनुतां पञ्चमज्ञानवान् वः ॥ १ ॥
 सम्प्रीणन् सच्चकोरान् शिवतिलकसमः कौशिकाऽऽनन्दिमूर्तिः,
 पुण्याब्धिप्रीतिदायी सितरुचिरिव यः स्वीयगोभिस्तमांसि ।
 सान्द्राणि ध्वंसमानः सकलकुवलयोह्लासमुच्चैश्चकार,
 ज्ञानं पुष्याज्जिनौघः स तपसि भविनां पञ्चमीवासरस्य ॥ २ ॥
 पीत्वा नानाभिधाऽर्थाऽमृतरसमऽसमं यान्ति यास्यन्ति जग्मु—
 र्जीवा यस्मादनेके विधिवदमरतां प्राज्यनिर्वाणपुर्याम् ।

१ तपो विषये सति । २ निर्वाणं—शर्म ।

यात्वा^१ देवाधिदेवाऽऽगमदशमसुधाकुण्डमाऽऽनन्दहेतु-
 स्तत्पञ्चम्यास्तपस्युद्यतविशदधियां भाविनामस्तु नित्यम् ॥ ३ ॥
 स्वर्णाऽलङ्कारवल्गन्मणिकिरणगणध्वस्तनित्याऽन्धकारा,
 हुङ्काराऽऽरावदूरीकृतसुकृतिजनव्रातविघ्नप्रचारा ।
 देवी श्रीअम्बिकाऽऽख्या जिनवरचरणाऽम्भोजभृङ्गी समाना,
 पञ्चम्यहस्तपोर्थं वितरतु कुशलं धीमतां साऽवधाना ॥ ४ ॥

२ (स्रग्धराछन्दः)

शैवेयः शङ्खकेतुः कलितजनमस्संशयः सर्वकालं,
 विश्वेशः सौवदेहद्युतिविजितघनः कर्मधर्माऽमृतांशुः ।
 क्षान्त्याढ्यः कष्टदुष्टक्षयकरणपरो रैवतोत्तंसतुल्यः,
 कल्याणं पञ्चमी सत्तपसि वितनुतां पञ्चमज्ञानवान् वः ॥ १ ॥
 नाभेयत्रैशलेयप्रथमचरमकश्चन्द्रवच्चारुचञ्चन्-
 मूर्तिः स्फूर्तिं दधानः प्रथयति कुमुदं यो बुधाह्लादहेतुः ।
 प्रोद्दामच्छद्मपद्मा विकचकरकरः सत्कलावान्मनोज्ञो,
 ज्ञानं पुष्याज्जिनौघः स तपसि भविनां पञ्चमीवासरस्य ॥ २ ॥
 गीर्वाणाधीशपुंसां पतिकुसुममिदं पुण्यभाजो मनुष्या-
 निर्वाणामेयसौख्यप्रबलफलमथो यत्प्रसादाल्लभन्ते ।
 श्रीसार्वभौदशुद्धागमधरणिरुहः सिद्धिदानैकरक्त-
 स्तत्पञ्चम्यास्तपस्युद्यतविशदधियां भाविनामस्तु नित्यम् ॥ ३ ॥

१ गत्वा । २ पाताले नवाऽमृतकुण्डानि सन्ति । नागे कुलैरधिष्ठितानि
 इति श्रुतिः । इदं तु भगवदागमरूपं दशमामृतकुण्डमित्यर्थः । ३ भक्तिमतां
 प्राणिनाम् । ४ पू. मुनिराजश्रीगुणविजयेन कृतेयं स्तुतिः ।

संपूर्णा पूर्णिमेन्दुप्रभसुभगगुणैर्दत्तदेवेन्द्रमाना-
 प्रोद्यद्गन्धद्विपेन्द्रप्रचुरमदहरैषाधिपे राजमाना ।
 श्रीअर्हद्भक्तिभावा विमलकजकरा भास्वदम्बाभिधाना,
 पञ्चम्यहस्तपोऽर्थं वितरतु कुशलं धीमतां सावधाना ॥ ४ ॥

३ (शार्दूलविकीडितवृत्तम्)

पञ्चानन्तकसुप्रपञ्चपरमानन्दप्रदानक्षमं,
 पञ्चानुत्तरसीमदिव्यपदवीवश्याय मन्त्रोपसम् ।
 येन प्रोज्ज्वलपञ्चमीवरतपो व्याहारि तत्कारिणां,
 श्रीपञ्चाननलाञ्छनः स तनुतां श्रीवर्धमानः श्रियम् ॥ १ ॥
 ये पञ्चाश्रवरोधसाधनपरा पञ्चप्रमादीहराः,
 पञ्चाणुव्रतपञ्चसुव्रतविधिप्रज्ञापनासादराः ।
 कृत्वा पञ्चहृषीकनिर्जयमथ प्राप्ता गतिं पञ्चमीं,
 तेऽमी सन्तु सुपञ्चमीव्रतभृतां तीर्थङ्कराः शङ्कराः ॥ २ ॥
 पञ्चाचारधुरीणपञ्चमगणाधीशेन संसूत्रितं,
 पञ्चज्ञानविचारसारकलितं पञ्चेषु पञ्चत्वदम् ।
 दीपाभं गुरुपञ्चमारतिमिरेष्वेकादशीरोहिणी-
 पञ्चम्यादिफलप्रकाशनपटुं ध्यायामि जैनागमम् ॥ ३ ॥
 पञ्चानां परमेष्ठिनां स्थिरतया श्रीपञ्चमेरुश्रियां,
 भक्तानां भविनां गृहेषु बहुशो या पञ्चदिव्यं व्यधात् ।
 प्रहे पञ्चजने मनोमतकृतौ स्वारत्नपाञ्चालिका,
 पञ्चम्यादितपोवतां भवतु सा सिद्धायिका त्रायिका ॥ ४ ॥

+४ (उपजातिवृत्तम्)

समुद्रभूपालकुलप्रदीपः, संसारवाद्धौ विपुलान्तरीयः ।
 श्रीपञ्चमीपुण्यतपोनलीनं, शिवाङ्गजोऽव्याज्जनमात्मलीनम् ॥ १ ॥
 वितेनिरे मेरुगिरौ वितन्द्रा, येषां मुदा जन्ममहं महेन्द्राः ।
 रक्षन्तु ते पञ्चमिकातपस्थं, विघ्नौघकृत्तीर्थकृतो भवस्थम् ॥ २ ॥
 चकार यं पञ्चमगच्छनेता, यः पापभारस्य सदाऽपनेता ।
 स आगमः पञ्चमिकातपस्थं, करोतु पूर्णं त्रिजगन्नमस्यम् ॥ ३ ॥
 प्रयाति या नेमिगिरौ विनीता, सिंहेऽधिरूढाऽस्ततमा निहन्तु ।
 श्रीपञ्चमीचारुतपो ममाऽम्बा, पुष्पातु देवी जगतः किलाम्बा ॥४॥

अथ श्रीमौनएकादशीस्तुतिः ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

श्रीभाग् नेमिर्वभाषे जलशयसविधे स्फूर्तिमेकादशीयां,
 माद्यन्मोहावनिद्रप्रशमनविशिखः पञ्चवाणाऽर्चिरर्णः ।
 मिथ्यात्वध्वान्तवान्तौ रविकरनिकरस्तीव्रलोभाद्रिवञ्चं,
 श्रेयस्तत्पर्व वः स्ताच्छिवसुखमिति वा सुव्रतश्रेष्ठिनोऽभूत् ॥१॥
 इन्द्रैरभ्रमद्भिर्मुनिपगुणरसाऽऽस्वादनाऽऽनन्दपूर्णै-
 दीव्यद्भिः स्फारहारैर्ललितवरवपुर्यष्टिभिः स्वर्वधूभिः ।
 सार्धं कल्याणकौघो जिनपतिनवतेर्विन्दुभूतेन्दुसङ्घयो,
 घस्त्रे यस्मिन् जगे तद्भवतु सुभविनां पर्व सच्छर्महेतुः ॥२॥
 सिद्धान्ताब्धिप्रवाहः कुमतजनपदान् प्लावयन् यः प्रवृत्तः,
 सिद्धिद्वीपं नयन् धीधनमुनिवणिजः सत्यपात्रप्रतिष्ठान् ।

१ कृष्णसमीपे । २ अर्णः—जलम् । ३ वा शब्दस्य यथा इत्यर्थः ।

४ गीयते स्म ।

एकादश्यादिपर्वेन्दुमणिमतिदिशन् धीवराणां महार्घ्यं,
 सन्न्यायाम्भश्च नित्यं प्रवितरतु स नः स्वप्रतिरे निवासम् ॥३॥
 तत्पर्वोद्यापनार्थं समुदितसुधियां शम्भुसङ्घ्या प्रमेया—
 मुत्कृष्टां वस्तुवीथिमभयदसदने प्राभृतीकुर्वतां ताम् ।
 तेषां सव्याऽक्षपादैः प्रलपितमतिभिः प्रेतभूतादिभिर्वा,
 दुष्टैर्जन्यं त्वजन्यं हरतु हरितनुन्यस्तपादाऽम्बिकाऽऽख्या ॥ ४ ॥

अथ श्रीसिद्धचक्रस्तुतयः ।

१ (स्रग्धराछन्दः)

अर्हन् मूलं प्रकाण्डोऽतनुनिकरधरः सूरिराजश्चशाखा,
 गुल्मः सद्वाचकेशो दलततिपरिधिः साधवो मञ्जरीचित् ।
 पुष्पौघो दर्शनं चाऽभिमत्परिमलश्चारुचारित्ररूपः,
 शस्तं सस्यं तपश्चाऽमरतरुरिव वः सिद्धचक्रं पुनातु ॥ १ ॥
 आप्ताः सिद्धा मुनीन्द्राः प्रवरमुनिवराः वाचकाः साधवश्च,
 श्वेता रक्ताश्चपीता बुधसमहरिताः कज्जलाभा जिनेशाः ।
 चञ्चत्पुष्पाग्रपत्रच्छवि कनकरजः पर्णरोलम्बमाना ।
 गीर्वाणा गा इवेष्टं सकलमतिमता पावनं संदिशन्तु ॥ २ ॥
 सा वाणी गूहनेत्राद्विघनपरिमिताः कर्मनिर्मूलकाना—
 माचार्याणां रसत्रिर्नव नवमुनयो वाचकानां मुनीनाम् ।
 विश्ल्या सप्तयुक्ता मुनिकृतिसहिता नेत्रसङ्घ्या चतुर्णां,
 षष्टेराब्धिस्वशक्तिर्गगनशरमिताः सद्गुणौघा जयन्ति ॥ ३ ॥
 देवेन्द्रा अष्टवर्गा ग्रहगणसहिता गोमुखाद्याः परेऽपि,
 चक्रेश्वर्यादिदेव्योऽपि च कुशलकराः सिद्धचक्रस्य भक्ताः ।

१ निजपार्श्वे । २ अजन्यं—उपद्रवम् ।

श्रीश्रीपालादिकानामिव सुषमभृतां प्राणिनां भक्तिभाजां,
शं स्ववृक्षं दिशन्तु प्रशममुखफलं मुक्तिसौभाग्यबीजम् ॥ ४ ॥

२ (स्रग्धराछन्दः)

ज्ञात्वा प्रशं तदर्थं गणधरमनसं प्राग्बदेद्वीरदेवः,
अर्हत्सिद्धार्थसाधुप्रभृतिनवपदान् सिद्धचक्रस्वरूपान् ।
ये भव्याः श्रित्य धिष्णं प्रतिदिनमधिकं संजपन्ते स्वभक्त्या,
ते स्युः श्रीपालवच्च क्षितिवरपतयः सिद्धचक्रप्रसादात् ॥ १ ॥
दुस्तीर्णं निस्तरीतुं भवजलनिधिकं पाणियुग्मे गृहीत्वा,
यानेकान् कोटिकुम्भान् कनकमणिमयान् षष्टिलक्षाभियुक्तान् ।
गङ्गासिन्धुहृदानां जलनिधितटस्तीर्थतोयेन भृत्वा,
तत्सर्वाधीश्वराणां सुरपतिनिकरा जन्मकृत्यं प्रचक्रुः ॥ २ ॥
कुर्युर्देवास्त्रिवप्रं रजतमणिमयं स्वर्णकान्त्याऽभिरामे,
स्थित्वा स्थाने सुवाक्यं जिनवरपतयः प्रावदन् यां च नित्यम् ।
तां वाचां कर्णकूपे सुनिपुणमतयः श्रद्धया ये पिबन्ति,
ते भव्याः शैवमार्गागमविधिकुशला मोक्षमाशु प्रयान्ति ॥ ३ ॥
देवी चक्रेश्वरी स्रग्धति च हृदये पत्तने देवकाख्ये,
कामे मोदाभिकीर्णे विमलपदयुजैः सिद्धचक्रस्य बीजे ।
श्रीमद्धर्षादियुक्तैर्विजयप्रभवरैर्वर्यरूपैर्मुनीन्द्रैः,
स्तुत्या नित्यं सुलक्ष्मीविजयपदधृतैः प्रेमपूणैः प्रसन्ना ॥ ४ ॥

३ (उपजातिछन्दः)

जं भक्तिजुत्ता जिणसिद्धसूरि-ओञ्झायसाहूण कमे नमन्ति ।
सुदंसणन्नाण तवो चरित्तं, पुअंतु पावेह सुहं अणंतं ॥ १ ॥

नामाइभेएण जिणिंदचंदा, निच्चं नया जेसि सुरिंदविंदा ।
 ते सिद्धचक्रस्स तवे रयाणं, कुणंतु भव्वाण पसत्थनाणं ॥ २ ॥
 जो अत्थओ वीरजिणेण पुब्बिं, पच्छा गणिंदेहिं सुभासिओ अ ।
 एयस्स आराहणतप्पराणं, सो आगमो सिद्धिसुहं कुणेउ ॥ ३ ॥
 सव्वत्थ सव्वे विमलप्पहाई, देवा तहा सासणदेवयाओ ।
 जे सिद्धचक्रंमि सयावि भत्ता, पूरिंतु भव्वाण महोरहं ते ॥ ४ ॥

४

भत्तिजुत्ताण सत्ताण मणकामणा-पूरणे कप्पतरुकामधेणूवमं ।
 दुक्खदोहग्गदारिदनिन्नासयं, सिद्धचक्रं सया संथुणे सासयं ॥१॥
 तिजगजणसंथुअपायपंकेरुहं, हेमरुप्पंजणासोगनीलप्पहं ।
 सिद्धचक्रं थुणंताण कयनिव्वुइं, सव्वत्तिथंकरा दिंतु नाणुन्नइं ॥२॥
 जत्थ जिणसिद्धतहं सूरिवायग जइ, दंसणं, नाणचरणं तवं नवपइ ।
 सिद्धचक्रस्स वण्णिज्जए तं सया, नमहं सिरिवीरसिद्धंतमाणंदिआ ॥३॥
 जक्खिणी जक्खगहवीरदिसिपालया, जयविजय जंभिणीपमुहवरदेवया ।
 दिंतु रुदाण खुदाण निन्नासगं, सिद्धचक्रं महंताण कल्लाणगं ॥४॥

५ (मालिनीछन्दः)

विपुलकुशलमाला-केलिगृहं विशाला-
 ऽसमविभवनिधानं, शुद्धमन्त्रप्रधानम् ।
 सुरनरपतिसेव्यं, दिव्यमाहात्म्यभव्यं,
 निहितदुरितचक्रं, संस्तुवे सिद्धचक्रम् ॥ १ ॥
 दमितकरणवाहं, भावतो यः कृताहं-
 कृतिनिकृतिविनाशं, पूरिताङ्गिब्रजाशम् ।

नमितजिनसमाजं, सिद्धचक्रादिवीजं,
 भजति सगुणराजिः, सोऽनिशं सौख्यराजिः ॥ २ ॥
 विविधसुकृतशाखो, भङ्गपत्रौघशाली,
 नयकुसुममनोद्भूतः, प्रौढसम्पत्फलाली ।
 हरतु विनुवतां श्री-सिद्धचक्रं जनानां,
 तरुरिव भवतापा-नागमः श्रीजिनानाम् ॥ ३ ॥
 जिनपतिपदसेवा-सावधाना धुनाना-
 दुरितरिपुकदम्बं, कान्तकान्ति दधानाः ।
 ददतु तपसि पुंसां, सिद्धचक्रस्य नव्यं,
 प्रमदमिह रतानां, रोहिणीमुख्यदेव्यः ॥ ४ ॥

+६ (अनुष्टुभ्)

अरा इव विराजन्ते, नव यत्र पदान्यलम् ।
 कर्मवैरिभिदे चक्रं, सिद्धचक्रं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
 सिद्धचक्रं समाराध्य, प्राप्ता ये पदमव्ययम् ।
 अद्भुतां पदवीं प्राप्य, ते जिनाः सन्तु वः श्रिये ॥ २ ॥
 माहात्म्यं सिद्धचक्रस्य, पवित्रं यत्र वर्णितम् ।
 चिरं नन्दतु मेदिन्या-मागमः स सुखागमः ॥ ३ ॥
 श्रीमद्सिद्धचक्रमन्त्राऽ-धिष्ठाता सुरपुङ्गवः ।
 शान्तिं करोतु तुष्टिं च, सिद्धचक्रैकचेतसाम् ॥ ४ ॥

+७ (आर्यागीति)

जिणसिद्धसूरिउवज्झाय, साहुसम्मत्तनाणचरणत्वं ।
 ईय नवपएहिं सिद्धं, नमामि सिरिसिद्धचक्रमहं ॥ १ ॥

जे सिद्धचक्रमाराहिऊण, संपन्नकेवलालोआ ।
 संपत्ता परमपयं, तित्थयरा ते सुहं दितु ॥ २ ॥
 आरुग्गतुट्टिदीहाऊ-अत्तहेउस्स सिद्धचक्कस्स ।
 महिमा जहिं वन्निज्जइ, पणमह तं वीरसिद्धंतं ॥ ३ ॥
 सिरिसिद्धचक्रमाराहगाण, भविआण भत्तिजुत्ताणं
 सम्मदिट्ठिदेवा, सव्वेवि कुणंतु कल्लाणं ॥ ४ ॥

*जगतीजनजीव ! सिद्धचक्र ! कमनीय-
 प्रवचन ! जिनपुङ्गवसिद्धचक्रगणनीय ! ।
 जय सूरिपुरन्दरवाचकमुनिमहनीय !,
 दर्शनत्रिक ! तपसा कमलविजयभजनीय ! ॥ १ ॥

अथ श्रीपर्यूषणापर्वस्तुती ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

भो भो भव्यजनाः सदा यदि शिवे, वाञ्छा तदा पर्वणः,
 श्रीमत्पर्यूषणाभिधस्य कुरुत स्वाराधनं सादरम् ।
 द्रव्यार्चां सुमचन्दनैः स्तुतिभरैः कृत्वा च भावार्चनां,
 मानुष्यं सफलं विधत्त सुमहैरर्हन्मतोल्लासकैः ॥ १ ॥
 कृत्वा मास्तिथिदिग्भवाब्धिवसुदिग् युग्मोपवासान् शुभान्,
 रम्यार्चां च विधत्त भो ! भवहरां तीर्थङ्कराणां नवाम् ।

१ जयम् । * इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते । २ पू.आ.श्रीविजयसेनसूरी-
 श्वरजीमहाराजशिष्यपू.मुनिराजश्रीकमलविजयेन कृतेयं स्तुतिः ।

षष्ठं कृत्य जिनान्तिमस्य चरितं कर्णैश्च पीत्वा मुदा,
 श्रीवीरजननोत्सवे कुरुत सूलुध्वनीन् सर्वदा ॥ २ ॥
 जीवानामवनं विधत्त सुधियः कृत्वाष्टमं नागवत्,
 भाव्या निर्मलभावना भविजनैः कैवल्यलक्ष्मीकृते ।
 कल्याणानि जिनस्य भो ! गणभृतां वादं च पार्श्वप्रभो-
 न्म्याद्यन्तरकाणि तं शृणुत सन्नाभेयवृत्तं तथा ॥ ३ ॥
 साध्वाचारमखण्डितं पिबत सन्मौलं च सूत्रं श्रवैः-
 चैत्यानां परिपाटिकां च तनुत स्वालोचनां वार्षिकीम् ।
 जन्तून् क्षाम्यत वत्सलं कुरुत भोः ! साधर्मिकाणां मुदा,
 विघ्नौघं चतुरस्य वा हरतु सा सङ्घस्य सिद्धायिका ॥ ४ ॥

२ (स्रग्धराछन्दः)

पूजां कृत्वातिभक्त्या चरमजिनपतेः सप्तदिग्भेदयुक्तां,
 प्रोद्दामाडम्बरेण परमसुखकरीं पापहृद्युक्तियुक्ताम् ।
 कार्यः स्नात्रोत्सवोऽपि प्रमदपरिभृतैर्धर्मनिष्ठैर्मनुष्यै-
 रायाते पर्वघस्त्रे सुकृतपरिवशाद्धार्षिके पुण्यहेतौ ॥ १ ॥
 कृत्वा शुद्धं प्रकृष्टं जनितघृतितपः कर्मनिर्घातनार्थं,
 सर्वज्ञा वीतरागा विविधसुमगणैः पूजनीयाः प्रमोदात् ।
 श्रोतव्यं वीरवृत्तं दृढतरमनसा सम्यगासेव्य षष्ठं,
 माङ्गल्यं जन्मकृत्यं प्रतिपदि दिवसे ज्ञातपुत्रस्य कार्यम् ॥ २ ॥
 घस्त्रानष्ट्रावमारिं सकलजनपदे घोषयित्वा स्वशक्त्या,
 कार्यं कैवल्यहेतुर्वतमतिमुखदं नागवच्चाष्टमाख्यम् ।
 कल्याणानि स्वयम्भोः शृणुत गणभृतो गौतमादेर्विवादं,
 वृत्तं श्रीपार्श्वनेम्योस्तदनु भविजनाः सान्तरं वार्षभीयम् ॥ ३ ॥

कल्पाख्यं मूलसूत्रं चरणगुणयुतं वाचितं तत्त्वविद्धिः,
 श्राव्यं क्षम्याश्च जीवास्त्रिकरणशुचिभिश्चैत्ययात्रा च कार्या ।
 कार्या सङ्घस्य पूजाऽशनविधिसहिता वार्षिके वासरेऽस्मि-
न्नानन्दं सङ्घसार्थं सपदि कुरु शुभे ! देवि ! सिद्धायिके ! त्वम् ॥४॥

अथ श्रीदीपमालिकास्तुतयः ।

१ (शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

पापायां पुरि चारुषष्ठतपसा पर्यङ्कपर्यासनः,
 क्षमापालप्रभुहस्तिपालविपुलश्रीलेखशालां गतो
 गोसे कार्तिकदर्शनागकरणे तुर्यारकान्ते शुभे,
 स्वातौ यः शिवमाप पापरहितं संस्तौमि वीरं जिनम् ॥ १ ॥

यद्गर्भागमनोद्भवव्रतवरज्ञानाग्निभद्रक्षणे,
 संभूयाशु सुपर्वसन्ततिरहो चक्रे महस्तत्क्षणात् ।
 श्रीमन्नाभिभवादिवीरचरमास्ते श्रीजिनाधीश्वराः,
 संघायानघचेतसे विदधतां श्रेयांस्यनेनांसि च ॥ २ ॥

अर्थात्पूर्वमिदं जगाद् जिनपः श्रीवर्धमानाभिधः,
 तत्पश्चाद्गणनायका विरचयांचक्रुस्तरां सूत्रतः ।
 श्रीमत्तीर्थसमर्थनैकसमये सम्यग्दृशां भूस्पृशां,
 भूयाद्भावुककारकं प्रवचनं चेतश्चमत्कारि यत् ॥ ३ ॥

श्रीतीर्थाधिपतीर्थभावनपरा सिद्धायिका देवता,
 चञ्चक्रधरा सुरासुरनता पायादसौ सर्वदा ।
 अर्हच्छ्रीजिनचन्द्रगीः सुमतितो भव्यात्मनः प्राणिनो,
 या चक्रेऽवमकष्टहस्तिमथने शार्दूलविक्रीडितम् ॥ ४ ॥

+ २ (उपजातिछन्दः)

सिद्धार्थभूपालकुलावतंसं, विद्वन्मनोमानसराजहंसम् ।

माद्यद्वलीवर्द्धविराजहंसं, वीरं नुवे देवकृतप्रशंसम् ॥ १ ॥

राजी जिनानां ददतां सुखानि, भव्याङ्गिनां भक्तहितावहा सा ।

विश्वत्रयीकामितकल्पवल्ली, दीपालिकापर्वणि वन्द्यमाना ॥ २ ॥

सिद्धान्तवार्धिर्वरयुक्तिशुक्तिका—युक्तः सदालापकमौक्तिकाञ्चितः ।

मुनीन्द्रसत्पोतवणिग्निषेवितः, सदर्थयुक्तो ददतां सदर्थम् ॥ ३ ॥

मातङ्गयक्षोऽर्थिषु कल्पवृक्षः, वीरार्हतो भक्तिविधानदक्षः ।

लीलासमुन्मूलितविघ्नलक्षः, दीपालिकायां कुरुतां सुखानि ॥ ४ ॥

+ ३ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

नमत भव्यजना ! गणभृद्भरं, चरमदेवपदाम्बुजषट्पदम् ।

सकललब्ध्यतिशायिनमादरा—द्विनयतो नययुग् वचनश्रियम् ॥१॥

जिनततिर्जयताज्जयदायिनी, प्रवरसौख्यकलापविधायिनी ।

असमलक्षणलक्ष्मविराजिता, त्रिभुवनाम्बुजभासनभास्कराः ॥ २ ॥

जिनपतेर्वचनं श्रुतिसौख्यदं, भविकजाड्यतमस्तरणिप्रभम् ।

ललितसत्पदपद्भतिराजितं, शृणुत भव्यजनाः शिवसम्पदे ॥ ३ ॥

स्मरत भव्यजनाः श्रुतदेवतां, जिनवराननपङ्कजवासिनीम् ।

विदधतीं शुभदीपमहोत्सवे, भविकमानसकामिनसम्पदम् ॥ ४ ॥

४

* जिनशासनभासन ! श्रीगौतमगणधर ! गुणनिधान ! ।

जिनसमुदयसमयसुरप्रधान ! जय दीपालीध्येयाभिधान ! ॥१॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते । १ पू.आ.श्रीसेनसूरीश्वत्रीमहाराजर्षिष्य
मुनिश्रीकमलविजयेन कृतेयं स्तुतिः ।

५

*^१जय जय करमङ्गलदीपक ! जिनवर-

वीर ! वीर ! श्रीगौतमगणधर ! ।

भवदवनोरदनीर ! प्रवचनजनसमुदयसुन्दर !,

सुरकोटीरदीपालीकमलामालतिलकवरहीर !

॥ १ ॥

अथ श्रीगौतमगणधरस्तुतयः ।

१ (रथोद्धताछन्दः)

^२गौतमान्वयपवित्रगौतमः, सप्तहस्ततनुकः स सिद्धये ।

अस्तु सत्समचतुरस्रसंस्थितः, केवलाय समभूद् विषादकः ॥ १ ॥

तीर्थकृत्ततिरियं भवे भवे, दुःखकूपनिपतज्जनान् भवेत् ।

पालनाय यतनापरायणा, कर्मशत्रुसुपुटीकृतोक्षरा ॥ २ ॥

नैगमादियुतसंयुतागम-स्तीर्थकृद्ददनभाषणाग्रिमः ।

अन्यतीर्थिकमनश्चमत्कृतिः, शङ्करः सकलजन्मिनोऽस्तु वः ॥ ३ ॥

अम्बिकाऽभिधगरिष्ठदेविका, विभ्रती श्रवणयोः सुकुण्डले ।

स्तूयमानगुणमण्डला जनै-र्विघ्नघातजनकाऽस्तु संन्ततम् ॥ ४ ॥

२ (भुजङ्गप्रयातछन्दः)

^३यदीयं प्रभाते स्फुरन्नामधेयं, गृहीत्वा ययुर्जन्मिनः कोटिसङ्ख्याः ।

शिवं यान्ति यास्यन्ति कुर्यात् कलानां, कलापं कुकर्मारिभिद् गौतमोमे ॥ १ ॥

* इयं स्तुतिः चतुर्शः उच्यते । १ पू.आ.श्रीसेनसूरीश्वरजीमहाराजशिष्य-
शुनिश्रीकमलविजयेन कृतेयं स्तुतिः । २-३ पू.महोपाध्यायश्रीधर्मसागरगणिशिष्य
पू.पं.श्रीगुणसागरगणिना कृते इमे स्तुती ।

जगन्नाथपद्मक्तिः सुमुक्तिर्विमुक्तिः, सशक्तिः सयुक्तिः सुभक्तिः सुभुक्तिः ।
प्रकामागता माहतामाविरामा, यतीनां ततीनां रतीनां हृतीनाम् ॥२॥
गुणैः शुद्धसिद्धान्त सिद्धान्त ऊर्ध्वान्तकृत;

सदाभावतां सम्मतां दीयतां पोषिताम् ।

दूरत्यन्तकष्टेन शिष्टेन लष्टेन वा,

स्फुरद्वर्णपूर्णैः सकर्णैः सकर्णैः श्रितः ॥ ३ ॥

गलद्धारतीपीनपीयूषतुल्या, यदीया रणत्कारिकारिक्रमाब्जा ।

महामूल्यसन्नूपुराभ्यां नवाभ्यां,

सुखायाऽस्तु देवी सतां जन्मभाजाम् ॥ ४ ॥

३ (उपजातिवृत्तम्)

१

श्रीइन्द्रभूतिगणभृद् गणभृच्छुभानां,
भानां भर्तृविजिनो विजिनोऽपकण्ठः ।

कण्ठप्रियाभर्षणकैरणकैर्न शस्त-

शस्तश्रितैः सविबुधैर्विबुधैर्मुदे वः ॥ १ ॥

देवप्रभोर्विनमतो नमतोषदान-

दानस्फुरद्द्विपवतो पवतोऽघकृत्यात् ।

कृत्याद्धविष्टहृदयो हृदयोदयस्तं,

यस्तन्त्रमास निकरो निकरो जिनानाम् ॥ २ ॥

नानाङ्गवर्णरुचिरा रुचिराजमाना,

मानान्विता सुरपतेरपतेजसो न ।

सो नत्विक्काह्यवृजिना वृजिनावलीनां,

लीनाङ्गचेतसि तवासितवाग् विभाति ॥ ३ ॥

१ पू.मुनिराजश्रीरविसागरजीमहाराजविरचिता यमकबद्धस्तुतिः ।

भातिश्रियाऽमरवशावशावरावै-
 रावैरभासततमां ततमांसलोरुः ।
 लोरुर्जिता जिनपदेऽनपदेवसेवे
 सेवेहिका सकलया कलयाऽऽशु देवी

॥ ४ ॥

४ (द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

१ यद्गमत् परशैलभृगौ तम-स्तदपि यद्भवता भुवि गौतम ! ।
 नमु निरस्तमतस्तव सेवकं, प्रति भवाम्बुधितः पव सेवकम् ॥ १ ॥
 तनुविभास्तविकर्त्तनमण्डलं, कृतकृपं च कियज्जिनमण्डलम् ।
 हृदि वहे व्रतिमानसभासुरं प्रणतनव्यकदिव्यसभासुरम् ॥ २ ॥
 स्फुरितविभ्रमशुभ्रसरस्वती-भ्रमितभङ्गिविभैकसरस्वती, ।
 भगवतो मधुराऽऽशु शुभेतरांऽ-हसि रिपुप्रतिमा शुभेतराम् ॥ ३ ॥
 कठिनविघ्नशतात् श्रुतदेवते !, जिनपभक्तिमतः श्रुतदेव ते ।
 विशदशासनं वरमानवं, प्रतिदिनं मदिनं न रमानवम् ॥ ४ ॥

५ (उपजातिवृत्तम्)

२ श्रीइन्द्रभूतिं गणवृद्धिभूतिं, श्रीवीरतीर्थाधिपमुख्यशिष्यम् ।
 सुवर्णकान्तिं कृतकर्मशान्तिं, नमाम्यहं गौतमगोत्ररत्नम् ॥ १ ॥
 तीर्थङ्करा धर्मधुराधुरीणो, ये भूतभाविप्रतिवर्तमानाः ।
 सप्तं च कल्याणकवासरस्था, दिशन्तु ते मङ्गलमालिकां च ॥ २ ॥

१ पू. मुनिराजश्रीराजसागरजीशिष्यपू. मुनिराजश्रीरविसागरजीमहाराजकृतेयं स्तुतिः । २ पू. मुनिराजश्रीरविसागरजीमहाराजकृतेयं स्तुतिः ।

जिनेन्द्रवाक्यं प्रथितप्रभावं, कर्माष्टकानेकप्रभेदसिंहम् ।
 आराधितं शुद्धमुनीन्द्रवर्गैर्-र्जगत्यमेयं जयतात् नितान्तम् ॥ ३ ॥
 सम्यग्दृशां विघ्नहरा भवन्तु, मातङ्गयक्षाः सुरनायकाश्च ।
 दिपालिकापर्वणि सुप्रसन्नाः, श्रीज्ञानसूरिवरदायकाश्च ॥ ४ ॥

+ ६ (अनुष्टुम्)

श्रुत्वा श्रीवीरनिर्वाणं, जित्वा मोहमहाभटम् ।
 अवाप्तकेवलज्ञानः, केवलं रातु गौतमः ॥ १ ॥
 सिद्धा ये समयेऽतीते, सेत्स्यन्ति च भविष्यति ।
 सिद्धयन्ति वर्तमानेऽस्मिन्, सिद्धिं यच्छन्तु तेऽखिलाः ॥ २ ॥
 अर्थतो गदितस्तीर्थ-कृता बद्धस्तु सूत्रतः ।
 गौतमेन गणभृता, सुखायाऽस्तु स आगमः ॥ ३ ॥
 निर्ममे निर्ममेशस्य, गौतमस्य महोत्सवः ।
 ज्ञानस्य यैः पञ्चमस्य, विघ्नं वो व्रन्तु ते सुराः ॥ ४ ॥

समाप्तोयं प्रथमो भागः

